

รายงานผลการวิจัยและพัฒนา

ระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท
เพื่อลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็ก
และเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง : ระยะที่ 1

เสนอ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ สังกา และคณะ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายงานผลการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ ปัจจัยภูมิคุ้มกันและ
ปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง:
ระยะที่ 1 กลุ่มอายุ 13-15 ปี

คณะผู้วิจัย

ผศ.ดร.วีไลลักษณ์ ลังกา	หัวหน้าโครงการวิจัย
ผศ.ดร.อรอุมา เจริญสุข	นักวิจัยร่วม
ผศ.ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์	นักวิจัยร่วม
ผศ.ดร.นริสรา พึงโพธิ์สก	นักวิจัยร่วม
ผศ.ดร.พาสนา จุลรัตน์	นักวิจัยร่วม
ผศ.ดร.ทวิกา ตั้งประภา	นักวิจัยร่วม
ผศ.ดร.มนตา ตุลย์เมธาการ	นักวิจัยร่วม
ผศ.ดร.อิทธิพัทธ์ สุวัฒนพรกุล	นักวิจัยร่วม
ผศ.ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภพ	นักวิจัยร่วม
ดร.ฐานปณิช แสงสว่าง	นักวิจัยร่วม
ดร.พนิดา ศกุนตนาค	นักวิจัยร่วม
ดร.กัมปนาท บริบูรณ์	นักวิจัยร่วม
คุณสุภาวดี หาญเมธี	นักวิจัยร่วม
คุณสุรชาติ เล็กน้อย	นักวิจัยร่วม
คุณปัณณธร นันทิประภา	นักวิจัยร่วม

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

บทสรุปผู้บริหาร

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนา ตัว旁ชี้ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย 2) เพื่อสร้าง และพัฒนาชุดเครื่องมือมาตราฐานสำหรับการประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการ ใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย 3) เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของชุดเครื่องมือมาตราฐาน สำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย 4) เพื่อสร้างแอพพลิเคชั่นการประเมินระดับภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ของเด็กและเยาวชนไทย 5) เพื่อพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบทและพฤติกรรม เสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย และ 6) เพื่อศึกษาสภาพการณ์ระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท ต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย

การวิจัยแบ่งเป็น 2 โดยงานวิจัยระยะที่ 1 เป็นการพัฒนาชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูงในกลุ่มอายุ 13-15 ปี โดยกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กและเยาวชนที่มีช่วงอายุ 13-15 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค จำนวนทั้งสิ้น 9,277 คน ได้จากการสุ่ม กลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi state random sampling) ส่วนงานวิจัยระยะที่ 2 เป็นการพัฒนาชุดเครื่องมือ ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง สำหรับ 4 ช่วงอายุ (7-9 ปี, 10-12 ปี(เด็กปกติ+เด็กพิเศษ), 16-18 ปี และ 19-25 ปี) รวม 5 กลุ่ม จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 30,600 คน เพื่อหาเกณฑ์ปกติได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi State random sampling)

ผลการวิจัยระยะที่ 1 ผลการพัฒนาชุดเครื่องมือสำหรับกลุ่มอายุ 13-15 ปี พบว่า

1.ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของ เด็กและเยาวชนไทย

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของ เด็กและเยาวชนไทย จากการสังเคราะห์ภูมิความเชื่อมโยง (Meta Analysis) งานวิจัย 204 เรื่อง ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด กับกลุ่ม 5 ช่วงอายุ (7-9, 10-12, 13-15, 16-18 และ 19-25 ปี) คณผู้วิจัยได้จัดประชุมเวทีสร้างความร่วมมือกับ ภาคีเครือข่าย โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วมโครงการ การวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัย ภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง โดยแบ่งกลุ่ม ภูมิป่าฯ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้แยกตามกลุ่มช่วงวัย ซึ่งผลการวิจัย พบว่า

-ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ซึ่งเป็นตัวแปรที่ล็อกอินการเกิดพฤติกรรมใช้สารเสพติดของเด็ก และเยาวชน ประกอบไปด้วย 4 ตัวแปร คือ

1) ความสามารถบริหารจัดการตน (Executive Functions: EF) ซึ่งเป็นความสามารถของบุคคล ในการกำกับและควบคุมด้านการรู้คิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สามารถกระทำการใดๆ ที่ต้องการได้ เช่น จัดการความจำ ความสนใจ ความต้องการ ความต้องการ การวางแผน การตัดสินใจ การติดตาม การจัดการเวลา และการจัดการสถานการณ์ต่างๆ ฯลฯ ทั้งนี้ ความสามารถ EF นี้จะช่วยให้บุคคลสามารถดำเนินการตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ได้เป็นอย่างดี

2) การเห็นคุณค่าในตนเอง (*Self-esteem*) เป็นความรู้สึกภัยในของบุคคลที่มีการแสดงออกอย่างเปิดเผย ทำให้ตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ เคารพและยอมรับตนเอง ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) คุณค่าในตนเอง (*Self-worth*) 2) ความเชื่อมั่นในตนเอง (*Self-confidence*) 3) เครื่องพัฒนา (*Self-respect*) 4) ความรับผิดชอบในตนเอง (*Self-responsibility*) 5) การยอมรับตนเอง (*self-acceptance*)

3) ทุนทางจิตวิทยา (*Psychological capital*) เป็นสภาวะจิตใจของบุคคล ที่มีมุ่งมองทางบวก และเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ส่งผลต่อการแสดงออกในทางที่ดี ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความหวัง (Hope) 2) การมองโลกในแง่ดี (Optimism) 3) ความเชื่อในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) และ 4) ความหยื่นตัว (Resilience)

4) พลังตัวตน เป็นการเห็นคุณค่าในตัวเอง มีความศรัทธาและเชื่อมั่นในตัวเอง ได้แก่ การอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีการช่วยเหลือผู้อื่น การมีจุดยืนที่ชัดเจน รักความยุติธรรม ไม่แบ่งแยกชนชั้น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การมีวินัยในตัวเอง และการเหลือเลี้ยงพญากรรมเสียง

- ปัจจัยบริบท ซึ่งเป็นตัวแปรที่เป็นบริบท โดยเป็นบริบทที่เพิ่มหรือลดโอกาสการเกิดพหุติกรรมใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ชุดตัวแปร ดังนี้

ชุดตัวแปรที่เพิ่มโอกาสในการเกิดพฤติกรรมใช้สารเสพติด ของเด็กและเยาวชน
ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ตัวแปร ดังนี้

1) ความรุนแรงในครอบครัว เป็นการรับรู้ต่อการถูกกระทำและ/หรือการรับรู้เกี่ยวกับการถูกกระทำความรุนแรงของสมาชิกในครอบครัว ทั้งการใช้ความรุนแรงทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และทางเพศ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) การทำร้ายร่างกาย 2) การทำร้ายจิตใจ 3) การใช้ความรุนแรงทางสังคม 4) การใช้ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ 5) การกระทำการรุนแรงทางเพศ

2) การเห็นแบบอย่างพุทธิกรรมการใช้สารเสพติด เป็นการรับรู้ของบุคคลต่อการกระทำของตัวแบบที่เป็นผู้ที่กระทำพุทธิกรรม รวมถึงการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์และการใช้เวลา ในการใช้สารเสพติด ซึ่งตัวแบบเป็นบุคคลหรือสิ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบต่อบุคคล ทั้งนี้ สามารถแสดงการรับรู้จากการรายงานความคืบในการเห็นพุทธิกรรมการใช้ยาเสพติดของตัวแบบ ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลกับตัวแบบ และความสำคัญของตัวแบบ

3) การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเดพติด เป็นการแสดงออกถึงความสนใจเลือกรับรู้ และเลือกจดจำข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสารเดพติดจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งวัดจากความสามารถในการจดจำหรือระลึกได้ถึงข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสารเดพติดจากสื่อต่าง ๆ

4) เจตคติทางบวกต่อการใช้สารเดพติด ความรู้สึกเชิงบวกเกี่ยวกับการใช้สารเดพติดรวมทั้งมุ่งกระทำ หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับสารเดพติด

ชุดตัวแปรที่ลดโอกาสในการเกิดพฤติกรรมใช้สารเดพติด ของเด็กและเยาวชน ชั้นประถมไปด้วย 4 ตัวแปร ดังนี้

1) พลังครอบครัว เป็นการดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่นและปลดภัย มีการอบรมสั่งสอนให้มีระเบียบวินัย มีการดำเนินชีวิตเป็นตัวอย่างที่ดี มีการติดตามและช่วยเหลือ เชิงบวกอย่างเหมาะสม

2) พลังปัญญาหรือพลังสถานศึกษา เป็นความมุ่งมั่นในการเพิ่มสร้างปัญญา โดยได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น

3) พลังเพื่อนและกิจกรรม เป็นการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน เพื่อก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน และสังคม เช่น กิจกรรมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การทำกิจกรรมค่ายอาสา

4) พลังชุมชน เป็นการที่อยู่ร่วมกับในชุมชนด้วยความเป็นมิตร มีความเข้าใจ และยอมรับซึ่งกันและกัน มีความเอื้ออาทร มีน้ำใจต่อกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อสร้างความปลอดภัยในชุมชน

2. ผลการสร้างและพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเดพติดของเด็กและเยาวชนไทย สำหรับกลุ่มอายุ 13-15 ปี

คณะกรรมการฯได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้ม ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเดพติดในกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี ภายใต้โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเดพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิพากษ์พฤติกรรมปัจจัยชุดตัวแปรปัจจัยภูมิคุ้มกัน ชุดตัวแปรปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเดพติดสำหรับกลุ่มอายุ 13-15 ปี หลังจากนั้น คณะกรรมการฯได้ทำการลงพื้นที่สัมภาษณ์ 6 ภูมิภาค ภูมิภาคละ 5 วัน จากกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนทั้งในส่วนของผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร โรงเรียน และนักเรียนหรือเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างพฤติกรรมปัจจัยอื่นหรือข้อคำถามของแต่ละกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเดพติด โดยคณะกรรมการฯได้สร้างข้อคำถามของชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกัน ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยบริบทและชุดเครื่องมือประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเดพติด สำหรับช่วงอายุ 13-15 ปี

3. ผลการหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทยสำหรับกลุ่มอายุ 13-15 ปี

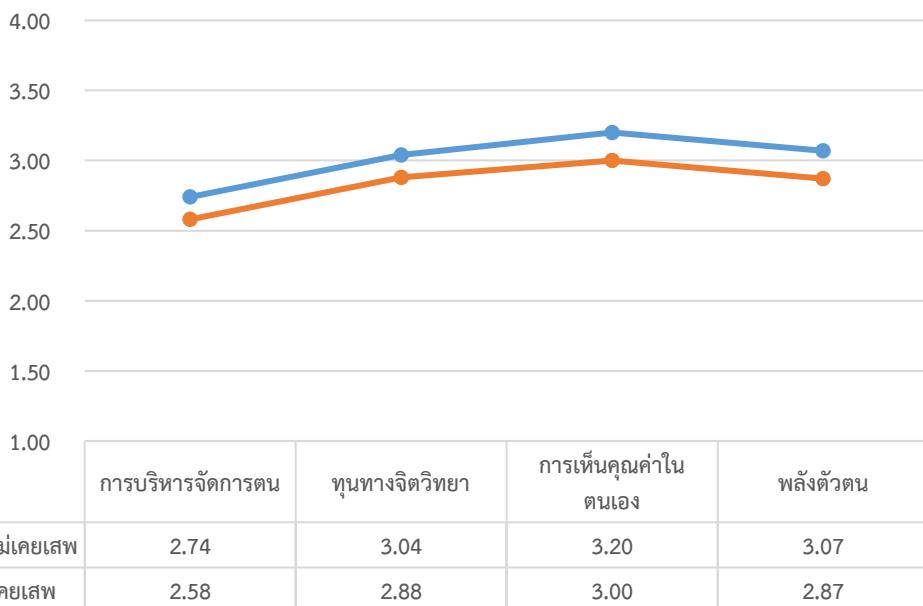
คณะผู้วิจัยได้นำชุดเครื่องมือฯ ที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง และได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิการวิพากษ์ชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี เพื่อหาความเที่ยงตรง ผลการหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง พบว่า ในภาพรวมข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ คือมีค่ามากกว่า .50 แต่มีข้อคำถามบางข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ IOC ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะวิธีปรับแก้ข้อคำถามหรือเพิ่มเติมข้อคำถามใหม่

หลังจากที่ชุดเครื่องมือได้ผ่านการหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงแล้ว คณะผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่เพื่อทดลองใช้เครื่องมือกับเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15 ปี จำนวน 611 คน เพื่อหาคุณภาพด้านอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของชุดเครื่องมือ ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ พบว่า ภาพรวมของค่าอำนาจจำแนกส่วนใหญ่ของข้อคำถาม มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ คือมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป แต่ก็ยังมีข้อคำถามบางส่วนที่ค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงค่าเกณฑ์ที่กำหนด คณะผู้วิจัยได้มีการปรับข้อความข้อคำถามในข้อที่มีอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์เพื่อให้มีความซัดเจนยิ่งขึ้น ในส่วนของค่าความเชื่อมั่นของชุดเครื่องมือ พบว่า เครื่องมือแต่ละฉบับมีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับมากกว่า .60 ซึ่งผ่านเกณฑ์ความเชื่อมั่น

ในส่วนของการหาคุณภาพชุดเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างนั้น คณะผู้วิจัยนำองค์ประกอบและข้อคำถามของทุกตัวแปรปัจจัย มาทำการทดสอบสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลพบว่า ทุกโมเดลการวัดตัวแปรปัจจัย ของเด็กและเยาวชนมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างนี้ ผู้วิจัยได้นำมาจากการลงพื้นที่ทั้ง 6 ภูมิภาค ที่ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15 ปี รวมจำนวนทั้งสิ้น 5,677 คน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างที่ไปเก็บมา (9,277 คน)

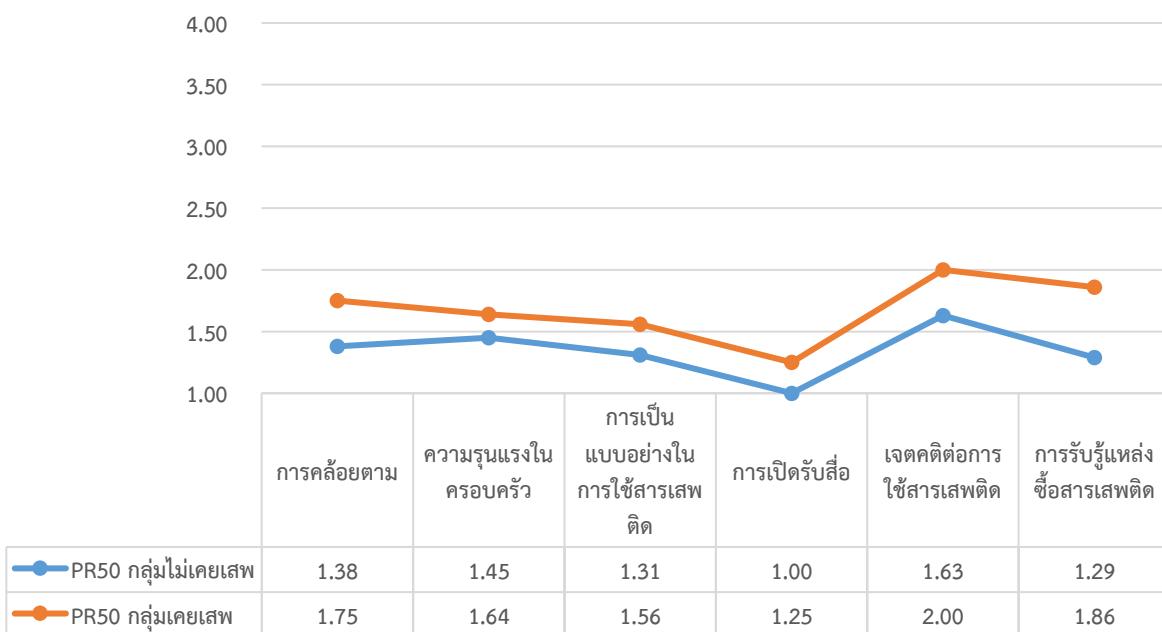
คณะผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15 ปี ทั้งในระบบและนอกรอบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ รวมจำนวนทั้งสิ้น 9,277 คน เพื่อนำมาหาค่าเกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า ค่าเกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐาน จำแนกเป็นเกณฑ์ปกติของกลุ่มเด็กและเยาวชน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองสารเสพติด และกลุ่มที่ 2 เด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด นำเสนอตามลำดับดังนี้

ថាមពលរបស់ក្រុមក្នុងក្រុមហ៊ុន

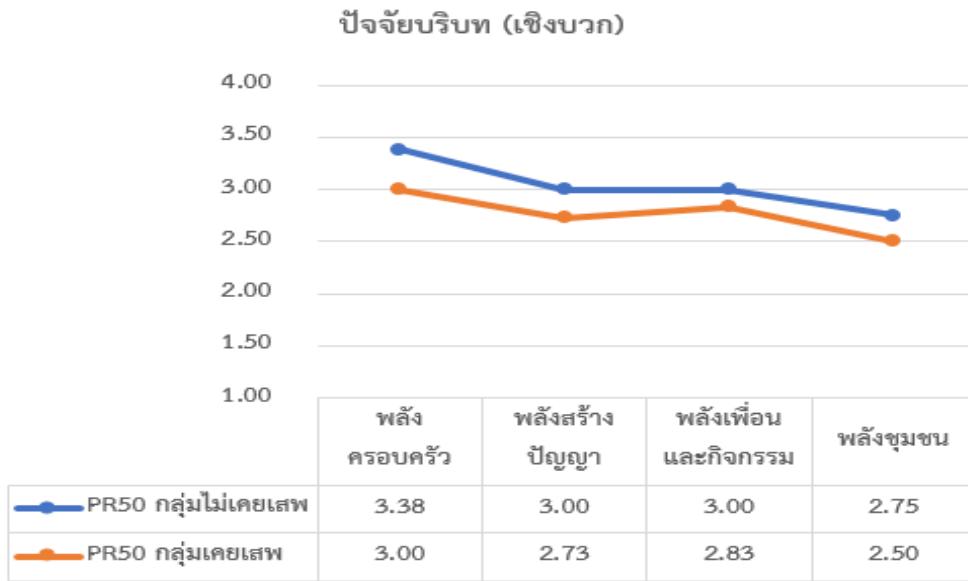

រាយការណ៍ទីនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនរបស់ក្រុមក្នុងក្រុមហ៊ុន និងក្នុមក្រុមដែលមិនមែនក្រុមហ៊ុន

ថាមពលរបស់ក្រុមក្នុងក្រុមហ៊ុន

រាយការណ៍ទីនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនរបស់ក្រុមក្នុងក្រុមហ៊ុន និងក្នុមដែលមិនមែនក្រុមហ៊ុន

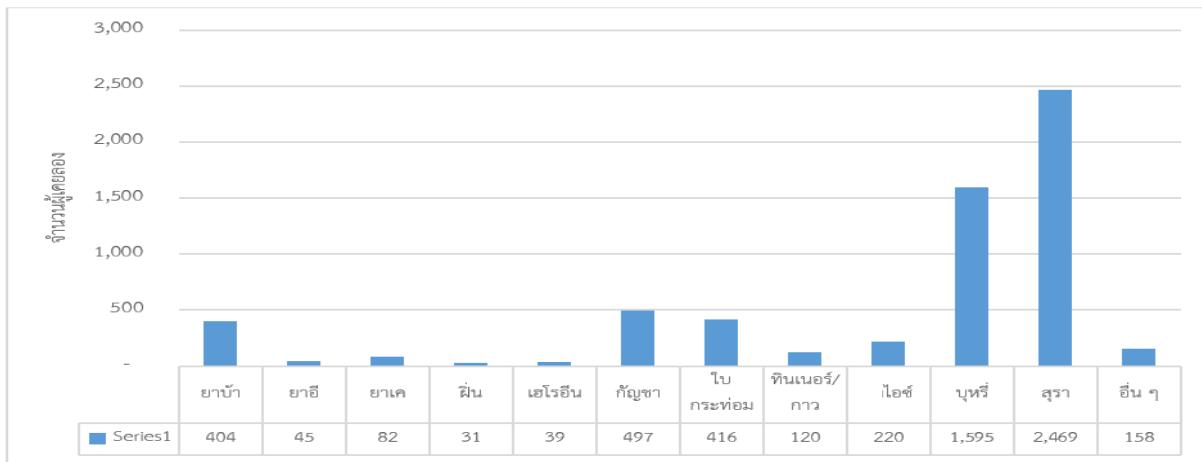
ภาพประกอบ ค่าคะแนนมาตรฐานของปัจจัยบริบทเชิงบวก ของกลุ่มคนเคยเสพกับไม่เคยเสพ

4. ผลการศึกษาสภาพการณ์ระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ของเด็กและเยาวชนไทย

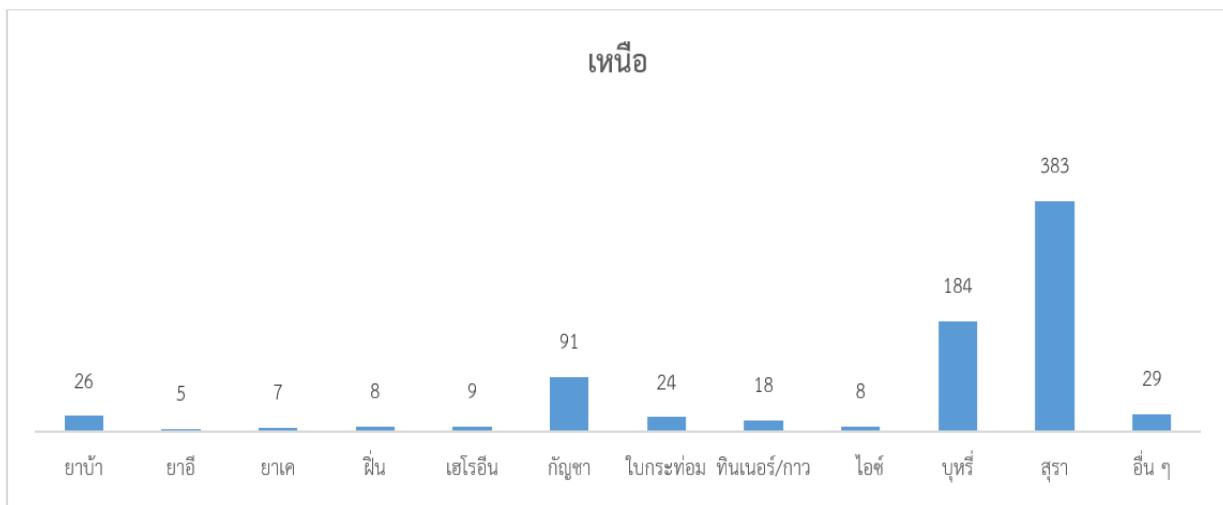
คณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ໄไปเก็บกับเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15 ปี ทั้งในระบบและนอกระบบ การศึกษา และเด็กในสถานพินิจ รวมจำนวนทั้งสิ้น 9,277 คน มาวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย ซึ่งผลการวิจัย พบว่า

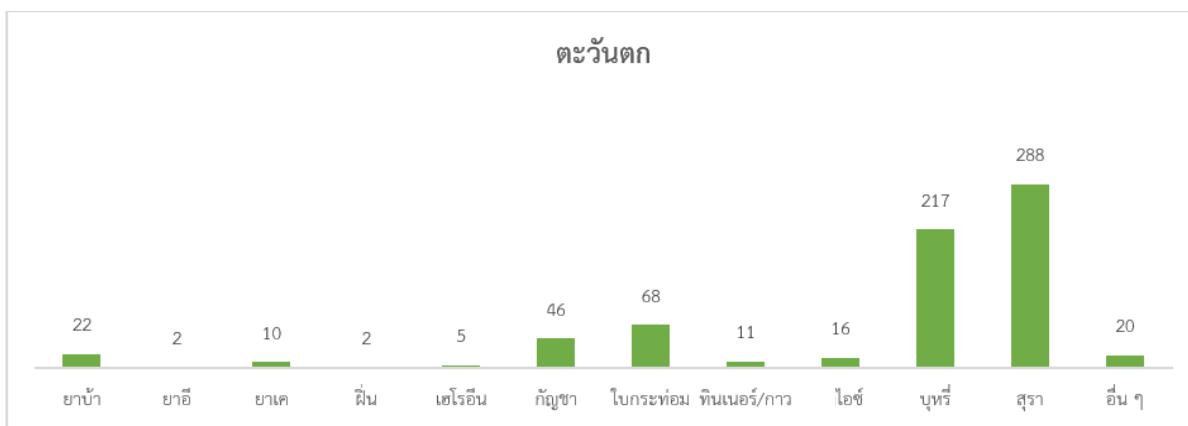
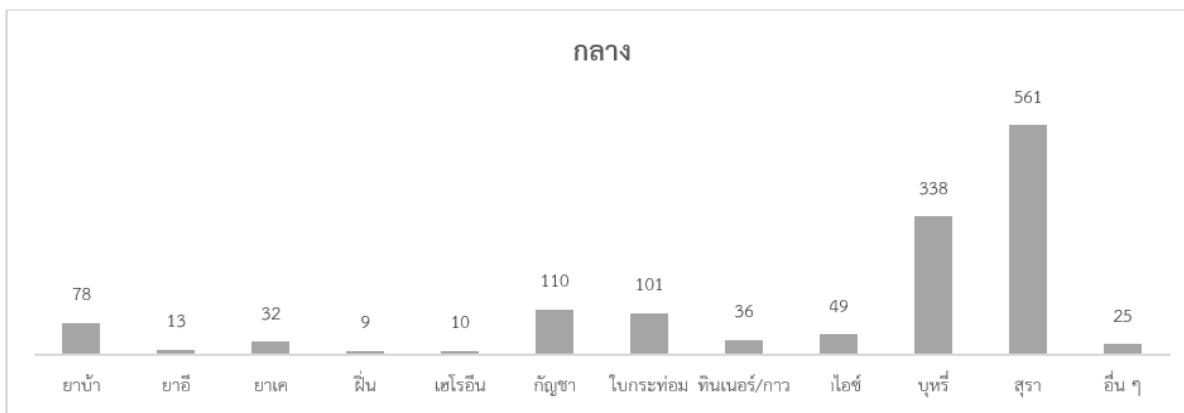
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง รวม 9,277 คน ประกอบด้วย กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองสารเสพติด ร้อยละ 66.62 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด ร้อยละ 28.93 และ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด ร้อยละ 4.45 โดยกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองสารเสพติด ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.9 ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 65.0) ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด เป็นเพศหญิงกับเพศชายใกล้เคียงกัน เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 58.1 ส่วนบิดามารดาแยกกันอยู่ ร้อยละ 34.6 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ใช้สารเสพติด ส่วนใหญ่เป็น เพศชายร้อยละ 89.6 เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว ส่วนใหญ่บิดามารดาแยกกันอยู่ ร้อยละ 46

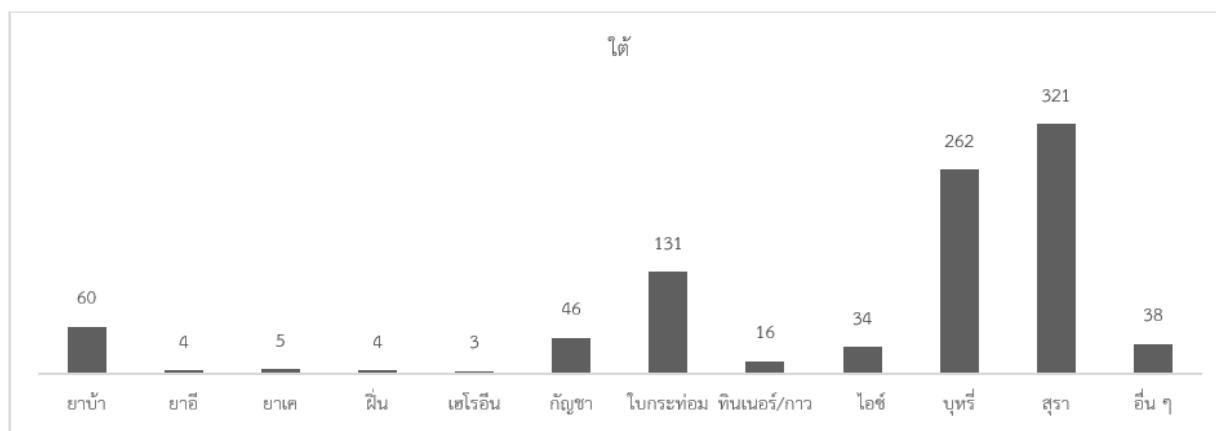
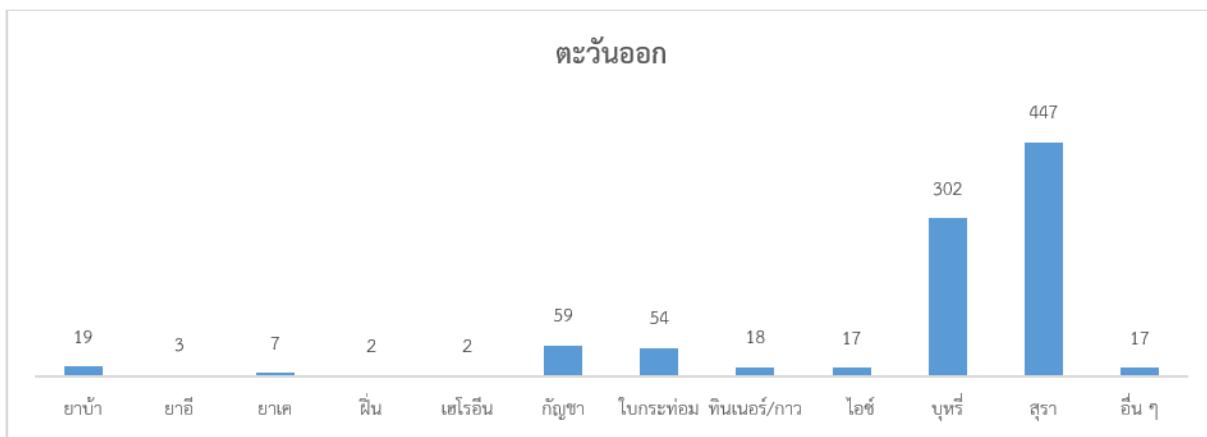
สารเสพติดที่กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้ ส่วนใหญ่เป็นสุรา ร้อยละ 80.3 รองลงมาคือ บุหรี่ ร้อยละ 51.9 กัญชา ร้อยละ 16.2 ใบกระท่อม ร้อยละ 13.5 และยาบ้า ร้อยละ 13.1 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกเป็นภูมิภาค พบว่า ยาบ้า พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 49.3 ยาอี พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 40 ยาเค พบมากที่สุดในภาคกลาง ร้อยละ 39 เยโรอีน พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางเท่ากัน ร้อยละ 25.6 กัญชา พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 29.2 ใบกระท่อม พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 31.5 ทินเนอร์/กาแฟ พบมากที่สุดในภาคกลาง ร้อยละ 30 ไอซ์ พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 43.6

ภาพประกอบ การเคยลองใช้สารเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชน

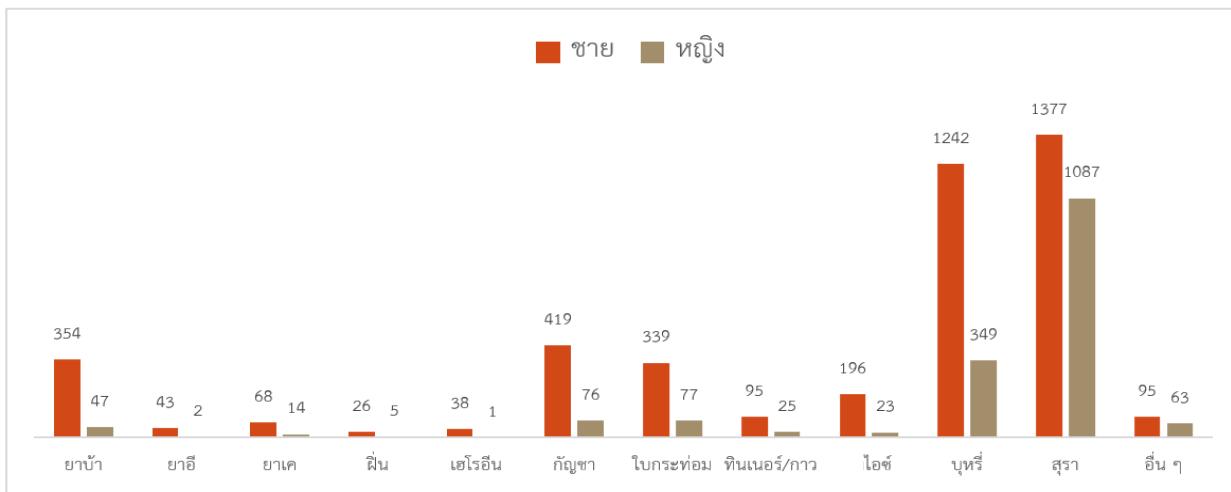

ภาพประกอบ การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภูมิภาค

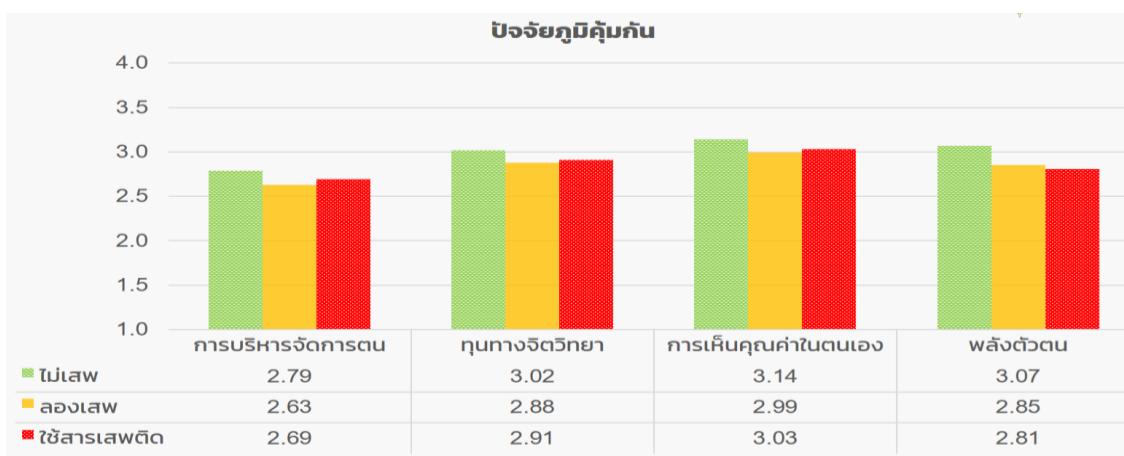
เมื่อจำแนกตามเพศ ของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติด พบว่า เด็กและเยาวชนเพศชายมีการลองใช้สารเสพติดมากกว่าเพศหญิง

ภาพประกอบ การเคลื่อนใช้สารสเปตติดของเยาวชนเพศชายและหญิง

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

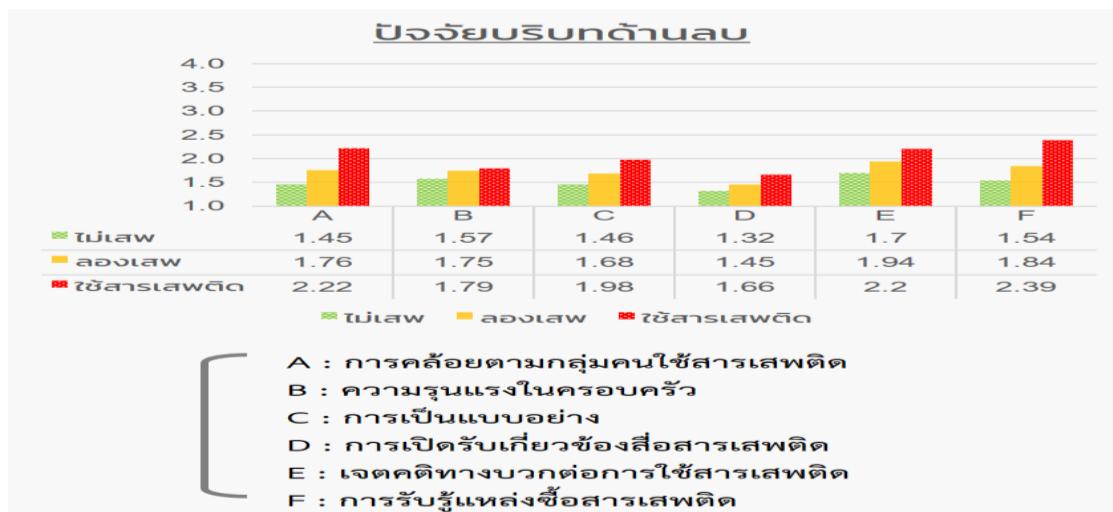
ผลการวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองเสพ มีระดับปัจจัยภูมิสูงกว่ากลุ่มเด็กที่เคยลองเสพและกลุ่มใช้สารเสพติด ในทุกปัจจัย โดยด้านการบริหารจัดการตน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($Mean = 2.79$, $S.D. = 0.34$) ด้านทุนทางจิตวิทยามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($Mean = 3.02$, $S.D. = 0.41$) ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($Mean = 3.14$, $S.D. = 0.45$) และด้านพลังตัวตนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($Mean = 3.07$, $S.D. = 0.54$) ดังแสดงในภาพประกอบ

ภาพประกอบ ค่าเฉลี่ยปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามกลุ่มเด็กและเยาวชน

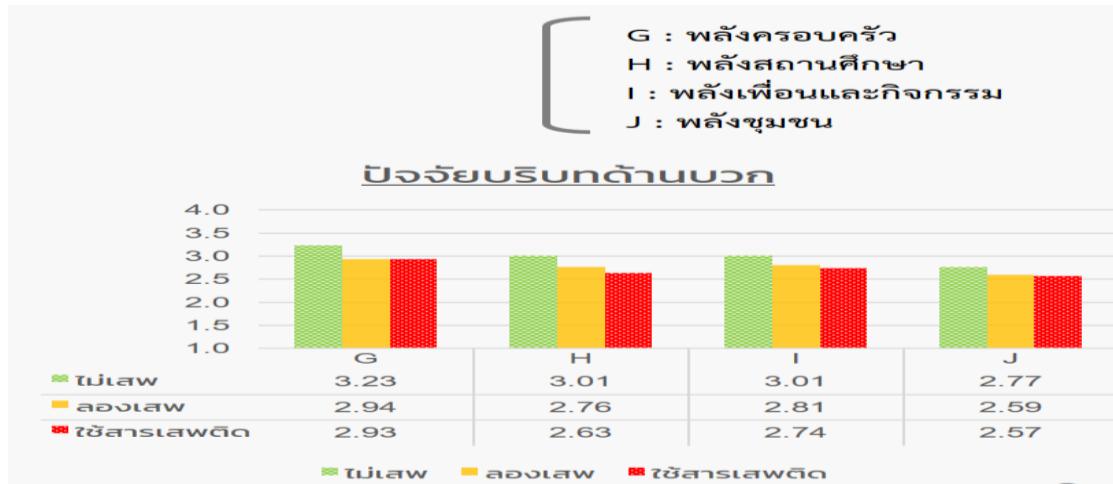
ผลการวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ใช้สารเสพติดและที่เคยลองใช้มีค่าเฉลี่ยปัจจัยบริบทเชิงลบ สูงกว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองใช้

สารสเปติด ทั้งในปัจจัยด้านการคล้อยตามกลุ่มคนใช้สารสเปติด ความรุนแรงในครอบครัว การเป็นแบบอย่างของกลุ่มคนใช้สารสเปติด การเปิดรับสื่อการใช้สารสเปติด เจตคติทางบวกต่อการใช้สารสเปติด และการรับรู้แหล่งซื้อขายสารสเปติด

ภาพประกอบ ค่าเฉลี่ยปัจจัยบริบทด้านลบ จำแนกตามกลุ่มเด็กและเยาวชน

ผลการวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองใช้สารสเปติด มีค่าเฉลี่ยปัจจัยบริบทเชิงบวก สูงกว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองและกลุ่มใช้สารสเปติด ทั้งในปัจจัยด้านพลังครอบครัว ด้านพลังสถานศึกษา ด้านพลังเพื่อนและกิจกรรม และด้านพลังชุมชน

ภาพประกอบ ค่าเฉลี่ยปัจจัยบริบทด้านบวก จำแนกตามกลุ่มเด็กและเยาวชน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
หลักการและเหตุผล.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการดำเนินงาน.....	3
ขอบเขตการดำเนินโครงการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดโครงการ.....	10
นิยามศัพท์.....	11
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยง.....	15
การเป็นแบบอย่างต่อการใช้สารเสพติด.....	16
ความรุนแรงในครอบครัว.....	20
การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน.....	25
การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด.....	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภูมิคุ้มกัน	34
การบริหารจัดการตนเอง.....	34
ต้นทุนทางจิตวิทยา.....	38
การเห็นคุณค่าในตนเอง.....	41
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด	45
ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด	45
องค์ประกอบของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด.....	46
ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด.....	48
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด.....	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด	52
3. วิธีการดำเนินการวิจัย.....	55
งานวิจัยระยะที่ 1 : การพัฒนาชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูงในกลุ่มอายุ 13-15 ปี.....	55
งานวิจัยระยะที่ 2: การพัฒนาชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูงในกลุ่มอายุ 13-15 ปี.....	57
กลุ่มเป้าหมาย (รวมงานวิจัยทั้ง 2 ระยะ).....	59
แผนการดำเนินงาน 17เดือน.....	60
ผลผลิตโครงการ (Output).....	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย (กลุ่มอายุ 13 – 15 ปี).....		66
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด.....		67
ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่นักสังเคราะห์.....		71
ตอนที่ 3 การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด.....		74
5. ผลการพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย (กลุ่มอายุ 13 – 15 ปี).....		92
ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของชุดเครื่องมือ.....		93
ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของชุดเครื่องมือ.....		105
ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของชุดเครื่องมือ.....		123
ตอนที่ 4 เกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐาน.....		178
6. การศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็ก และเยาวชนไทย (กลุ่มอายุ 13 – 15 ปี).....		183
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถาม.....		184
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด.....		202
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดจำแนกตามภูมิภาค.....		221
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดจำแนกตามภาค.....		254
ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดจำแนกตามเพศ.....		287
ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดจำแนกตามสถานภาพการศึกษา.....		296
ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดจำแนกตามการมีพื้นท้อง.....		307
ตอนที่ 8 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดจำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....		315
ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดจำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน.....		332
ตอนที่ 10 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดจำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด.....		341

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	348
ภาคผนวก	357
ภาคผนวก ก แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย.....	358
ภาคผนวก ข รายงานผล การจัดเวทีสร้างความร่วมมือภาคีเครือข่าย.....	365
ภาคผนวก ค การประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์พฤติกรรมบ่ังชี้ 13-15 ปี.....	375
ภาคผนวก ง การประชุมวิพากษ์ชุดเครื่องมือ.....	401
ภาคผนวก จ รายงานผลการจัดเวทีประชุมภาคีระดมความคิดเห็น	409

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1-1 ขอบเขตการดำเนินงานระยะที่ 1 (5 เดือนแรก).....	4
2-2 ขอบเขตการดำเนินงานระยะที่ 2 (12 เดือนหลัง).....	7
3-1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาค.....	55
3-2 จำนวนกลุ่มเป้าหมายในการหาคุณภาพชุดเครื่องมือฯ.....	59
3-3 จำนวนกลุ่มเป้าหมายในการหาเกณฑ์ปกติ (norm) และประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยเสี่ยง และปัจจัยบริบทสังคมเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของผู้เรียน 5 ช่วงวัยรวม 6 กลุ่ม.....	59
4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด.....	67
4-2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลที่นำไปของงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่นำมาสังเคราะห์.....	71
4-3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน.....	74
4-4 ค่าอิทธิพลและการกระจายของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติด.....	77
4-5 ค่าอิทธิพลและการกระจายของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด.....	81
4-6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงทดลองของโปรแกรมจัดการทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน.....	83
4-7 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดการทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติดในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง.....	85
4-8 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดการทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด ในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง.....	87
4-9 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดการทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติดในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4-10 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติดในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	89
4-11 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติดในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลการทดลอง.....	90
4-12 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/ พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลการทดลอง.....	91
5-1 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถบริหารจัดการตน ระดับอายุ 13-15 ปี.....	94
5-2 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทุนทางจิตวิทยา ระดับอายุ 13-15 ปี.....	97
5-3 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ระดับอายุ 13-15 ปี.....	99
5-4 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความรุนแรงในครอบครัว ระดับอายุ 13-15 ปี.....	101
5-5 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการเห็นแบบอย่างพฤติกรรม การใช้สารเสพติด ระดับอายุ 13-15 ปี.....	103
5-6 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการเปิดรับสือที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด ระดับอายุ 13-15 ปี.....	104
5-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน.....	105
5-8 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “ความสามารถบริหารจัดการตน (Executive Functions: EF)”	106
5-9 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital)”	109
5-10 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)”	111
5-11 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “พลังตัวตน”	113
5-12 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “การคล้อยตาม”	114
5-13 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “ความรุนแรงในครอบครัว”	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
5-14 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “การเป็นแบบอย่าง”	116
5-15 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “การเปิดรับสื่อ”	117
5-16 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “พลังด้านต่าง ๆ ”	117
5-17 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “เจตคติและการรับรู้แหล่ง”	120
5-18 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “พฤติกรรมเสี่ยง”	122
5-19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการบริหารจัดการตนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	124
5-20 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการบริหารจัดการตนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	131
5-21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	136
5-22 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	138
5-23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเห็นคุณค่าในตนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	142
5-24 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	145
5-25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	148
5-26 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	149
5-27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	151
5-28 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	151
5-29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	153
5-30 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	156
5-31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	159
5-32 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	160
5-33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	162
5-34 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	162
5-35 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	163
5-36 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	164
5-37 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังปัญญาของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	166
5-38 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังปัญญาของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)....	167

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
5-39 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	169
5-40 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	170
5-41 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	171
5-42 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	171
5-43 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	173
5-44 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	174
5-45 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการรับรู้แหล่งชี้อ้างสารเสพติดของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	175
5-46 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการรับรู้แหล่งชี้อ้างสารเสพติดของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$).....	176
5-47 เกณฑ์ปกติPercentiles กรณีกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองสารเสพติด.....	178
5-48 เกณฑ์ปกติ Percentiles กรณีกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด.....	179
6-1 ข้อมูลพื้นฐานของเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถาม.....	185
6-2 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชน.....	186
6-3 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภูมิภาค.....	188
6-4 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภาค.....	191
6-5 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนเพศชายและหญิง.....	198
6-6 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนจำแนกตามอายุ.....	200
6-7 สภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน.....	202
6-8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน: ความสามารถบริหารจัดการตน.....	203
6-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน: ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital).....	206
6-10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน: การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem).....	208
6-11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน: พลังตัวตน.....	209
6-12 สภาพการณ์ปัจจัยบริบท.....	211
6-13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท: การคล้อยตาม.....	213
6-14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท: ความรุนแรงในครอบครัว.....	214
6-15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท: การเป็นแบบอย่าง.....	215
6-16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท: การเปิดรับสื่อ.....	215
6-17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท: เจตคติและการรับรู้แหล่ง.....	216

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6-18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท: พลังด้านต่าง ๆ.....	217
6-19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์พฤติกรรมเสี่ยง.....	219
6-20 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุณกับ จำแนกตามภูมิภาค.....	223
6-21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	224
6-22 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง).....	224
6-23 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	225
6-24 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง).....	225
6-25 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเทพ).....	225
6-26 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มไม่เคยลอง).....	227
6-27 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเคยลอง).....	226
6-28 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเทพ).....	226
6-29 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	227
6-30 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง).....	227
6-31 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (ใช้ลบ)จำแนกตามภูมิภาค.....	233
6-32 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มไม่เคยลอง)...	235
6-33 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเคยลอง).....	235
6-34 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเทพ).....	235
6-35 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	236
6-36 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง).....	236

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6-37 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเพศ).....	236
6-38 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	237
6-39 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเคยลอง).....	237
6-40 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเพศ).....	237
6-41 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มไม่เคยลอง)....	238
6-42 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเคยลอง).....	238
6-43 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเพศ).....	238
6-44 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	239
6-45 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง).....	239
6-46 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเพศ).....	239
6-47 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	240
6-48 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง).....	240
6-49 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเพศ).....	240
6-50 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามภูมิภาค.....	246
6-51 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)..	247
6-52 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเคยลอง).....	247
6-53 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเพศ).....	248
6-54 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	248
6-55 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)..	248
6-56 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	249

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6-57 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง).....	249
6-58 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	249
6-59 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง).....	249
6-60 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภูมิภาค.....	252
6-61 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	253
6-62 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)....	253
6-63 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามภาค.....	255
6-64 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	257
6-65 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	257
6-66 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเทพ).....	257
6-67 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)...	258
6-68 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	258
6-69 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเทพ).....	258
6-70 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	259
6-71 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).	259
6-72 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค(กลุ่มเทพ)...	259
6-73 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	260
6-74 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	260
6-75 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเทพ).....	260
6-76 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามภาค.....	265
6-77 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	268
6-78 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	268
6-79 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเทพ).....	268
6-80 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	269
6-81 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	269
6-82 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเทพ).....	269
6-83 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	270

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6-84 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค(กลุ่มเคยลอง).....	270
6-85 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ).....	270
6-86 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	271
6-87 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	271
6-88 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ).....	271
6-89 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	272
6-90 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	272
6-91 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ).....	272
6-92 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	273
6-93 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	273
6-94 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ).....	273
6-95 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามภาค.....	278
6-96 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	280
6-97 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	280
6-98 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ).....	280
6-99 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)....	281
6-100 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	281
6-101 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	281
6-102 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	282
6-103 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	282
6-104 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	282
6-105 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภาค.....	285
6-106 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง).....	286
6-107 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง).....	286
6-108 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามเพศ.....	288
6-109 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามเพศ.....	291

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6-110 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามเพศ.....	294
6-111 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามเพศ.....	295
6-112 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา.....	298
6-113 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ จำแนกตามสถานภาพการศึกษา.....	301
6-114 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพการศึกษา.....	304
6-115 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามสถานภาพการศึกษา.....	306
6-116 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการมีพื้นท้อง.....	308
6-117 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามการมีพื้นท้อง.....	310
6-118 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามการมีพื้นท้อง.....	312
6-119 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามการมีพื้นท้อง.....	314
6-120 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	317
6-121 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง).....	318
6-122 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	318
6-123 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง).....	318
6-124 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง).....	318
6-125 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	319
6-126 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเทพ).....	319
6-127 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง).....	319
6-128 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	319
6-129 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเทพ).....	320
6-130 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	323
6-131 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง).....	324

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6-132 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	324
6-133 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเสพ).....	324
6-134 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	324
6-135 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อสารสेपติด” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	325
6-136 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	327
6-137 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง).....	328
6-138 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	328
6-139 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง).....	328
6-140 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	328
6-141 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง).....	329
6-142 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง).....	329
6-143 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	329
6-144 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	330
6-145 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง).....	330
6-146 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเสพ).....	331
6-147 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน.....	333
6-148 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน.....	336
6-149 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน.....	338
6-150 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน.....	340

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
6-151 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด.....	342
6-152 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ)จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด.....	344
6-153 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก)จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด.....	345
6-154 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด.....	347

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1-1 ภาพประกอบ 1-1 กรอบแนวคิดโครงการ.....	10
2-1 การกำหนดชื่อกันและกันของปัจจัยทางพฤติกรรม (B) สภาพแวดล้อม (E) และส่วนบุคคล (P) ที่มีต่อการเรียนรู้และการกระทำ.....	16
5-1 โมเดลการวัดการบริหารจัดการตนของเด็กและเยาวชน.....	135
5-2 โมเดลการวัดทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน.....	141
5-3 โมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนของเด็กและเยาวชน.....	147
5-4 โมเดลการวัดพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน.....	150
5-5 โมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน.....	152
5-6 โมเดลการวัดความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด.....	158
5-7 โมเดลการวัดการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน.....	161
5-8 โมเดลการวัดการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด.....	163
5-9 โมเดลการวัดพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน.....	165
5-10 โมเดลการวัดพลังปัญญาของเด็กและเยาวชน.....	168
5-11 โมเดลการวัดพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน.....	170
5-12 โมเดลการวัดพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน.....	172
5-13 โมเดลการวัดเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน.....	175
5-14 โมเดลการวัดการรับรู้แหล่งซื้อสารเสพติดของเด็กและเยาวชน.....	177
5-15 ตัวอย่างการรายงานผล (ปัจจัยภูมิคุ้มกัน).....	180
5-16 ตัวอย่างการรายงานผล (ปัจจัยบริบทเชิงลบ).....	181
5-17 ตัวอย่างการรายงานผล (ปัจจัยบริบทเชิงบวก).....	182
6-1 การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชน.....	187
6-2 การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภูมิภาค.....	189
6-3 การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภาค.....	193
6-4 การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชนเพศชายและหญิง.....	199
6-5 การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชนจำแนกตามอายุ.....	201
6-6 สภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน.....	203
6-7 สภาพการณ์ปัจจัยบริบท.....	212
6-8 สภาพการณ์พฤติกรรมเสี่ยง.....	220
6-9 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “การบริหารจัดการตนเอง” จำแนกตามภูมิภาค.....	228
6-10 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “ทุนจิตวิทยา” จำแนกตามภูมิภาค.....	228
6-11 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “การเห็นคุณค่าในตนเอง” จำแนกตามภูมิภาค.....	229
6-12 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “พลังตัวตน” จำแนกตามภูมิภาค.....	229
6-13 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การคล้อยตาม” จำแนกตามภูมิภาค.....	241
6-14 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “ความรุนแรงในครอบครัว” จำแนกตามภูมิภาค....	241

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
6-15 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” จำแนกตามภูมิภาค.....	242
6-16 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การเปิดรับสื่อ” จำแนกตามภูมิภาค.....	242
6-17 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” จำแนกตามภูมิภาค.....	243
6-18 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติด” จำแนกตามภูมิภาค.....	243
6-19 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังครอบครัว” จำแนกตามภูมิภาค.....	250
6-20 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังสร้างปัญญา” จำแนกตามภูมิภาค.....	250
6-21 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังเพื่อนและกิจกรรม” จำแนกตามภูมิภาค.....	251
6-22 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังชุมชน” จำแนกตามภูมิภาค.....	251
6-23 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภูมิภาค.....	253
6-24 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “การบริหารจัดการตน” จำแนกตามภาค.....	261
6-25 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “ทุนจิตวิทยา” จำแนกตามภาค.....	261
6-26 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “การเห็นคุณค่าในตนเอง” จำแนกตามภาค.....	262
6-27 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “พลังตัวตน” จำแนกตามภาค.....	262
6-28 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การคล้อยตาม” จำแนกตามภาค.....	274
6-29 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “ความรุนแรงในครอบครัว” จำแนกตามภาค.....	274
6-30 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” จำแนกตามภาค.....	275
6-31 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การเปิดรับสื่อ” จำแนกตามภาค.....	275
6-32 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” จำแนกตามภาค.....	276
6-33 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติด” จำแนกตามภาค.....	276
6-34 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังครอบครัว” จำแนกตามภาค.....	283
6-35 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังสร้างปัญญา” จำแนกตามภาค.....	283
6-36 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังเพื่อนและกิจกรรม” จำแนกตามภาค.....	284
6-37 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังชุมชน” จำแนกตามภาค.....	284
6-38 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภาค.....	286
6-39 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามเพศ.....	289
6-40 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามเพศ.....	292
6-41 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามเพศ.....	294
6-42 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามเพศ.....	295
6-43 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา.....	298
6-44 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามสถานภาพการศึกษา.....	302
6-45 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพการศึกษา.....	304
6-46 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามสถานภาพการศึกษา.....	306
6-47 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการมีพื้นที่.....	308

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
6-48 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามการมีพื้นท้อง.....	311
6-49 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามการมีพื้นท้อง.....	313
6-50 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามการมีพื้นท้อง.....	314
6-51 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	320
6-52 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	325
6-53 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	329
6-54 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	331
6-55 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน.....	334
6-56 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน.....	337
6-57 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน.....	339
6-58 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน.....	340
6-59 การเปรียบเทียบปัจจัยปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด.....	342
6-60 การเปรียบเทียบปัจจัยปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด.....	344
6-61 การเปรียบเทียบปัจจัยปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด.....	346
6-62 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด.....	347

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

“สังคมไทยเข้มแข็งและรอดพันภัยจากยาเสพติดด้วยภูมิคุ้มกันและมาตรการลดผู้ค้าและผู้เสพ และความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติดบรรลุผลตามพันธกรณีและวิสัยทัศน์อาเซียนภายในปี 2562” จากวิสัยทัศน์ ในแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558 – 2562 ที่ประกอบไปด้วย 8 ยุทธศาสตร์หลัก คือ ยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติดยาเสพติด ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม ยุทธศาสตร์การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมภาคประชาชน และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการรวมทั้งได้กำหนดกลไกในการควบคุม กำกับ และขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ไปสู่แผนปฏิบัติการโดยแนวคิดหลักของแผนยุทธศาสตร์นี้ คือ ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและก่อให้เกิดผลกระทบในทางที่ดีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน แก้ปัญหานอกเชิงพื้นที่โดยกำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคีที่เกี่ยวข้องในกระบวนการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์และร่วมประเมินผล แก้ปัญหาแบบองค์รวมด้วยการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมสร้างความสมดุลของยุทธศาสตร์ทั้งด้านการลดอุปสงค์ยาเสพติดและการลดอุปทานยาเสพติด และเน้นผลลัพธ์เชิงคุณภาพโดยกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดผลการดำเนินงานอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. Online)

จากแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เห็นได้ว่า ในมิติของงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทาง ป.ป.ส. ได้ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากปัญหายาของเสพติด เป็นเรื่องใหญ่ที่เกิดกับคนทุกช่วงวัยและมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนกับปัญหายาเสพติดที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งจากการศึกษาสภาพปัญหายาเสพติด ที่เกิดขึ้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน พบว่า กลุ่มเยาวชนที่มีอายุ 15-19 ปี และอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทั้งที่อยู่ในระบบการศึกษาและในระบบการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น (สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม. 2557)

จากสภาพปัญหาและการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่องเป็นผลให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร ได้กำหนดให้ปัญหายาเสพติดเป็นหนึ่งในสิบเอ็ดสถานการณ์เฉพาะที่จัดเป็นภัยคุกคามด้านความมั่นคงที่มีความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยภายนอกประเทศไทยและปัจจัยภายในประเทศไทยมากขึ้น แม้ว่าภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง แต่ด้วยข้อจำกัดของปัจจัยที่เกี่ยวเนื่องหลายประการ อาทิ สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ทำให้ยาเสพติดยังคงมีการขยายตัวมากขึ้นส่งผลต่อความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวม เห็นได้จากการจับกุมและปริมาณของกลางที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เชื่อได้ว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติดจะมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน

(กองอำนวยการรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร, มปป.) สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน ในพื้นที่หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.) จากเรื่อง การศึกษาสภาพการณ์ปัจจุบันและอนาคต ภาพของปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยภูมิคุ้มกันที่มีต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่หมู่บ้าน อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.) กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 11-17 ปี ในเขตพื้นที่ หมู่บ้าน อพป. ทั้ง 4 ภูมิภาค จำนวน 2,489 คน พบว่า ไม่เดลารวัตพุติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ประกอบด้วยความหวั่นไหวต่อความวิตกกังวลความรู้สึกแสวงหา และความทุนหันพลันแล่นและพบว่าปัจจัย เชิงสาเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว (ความรุนแรงในครอบครัว, การเป็นแบบอย่างจากคนในครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู) สภาพแวดล้อมทางกลุ่มเพื่อน (การรับรู้ความคาดหวังของเพื่อน) ปัจจัยเสี่ยง (การคล้อยตามกลุ่มคนใช้สารเสพติด, การหลอกเลี้ยงปัญหา, การเข้าถึงแหล่งสารเสพติด และเจตคติต่อการใช้สารเสพติด) และปัจจัยภูมิคุ้มกัน (ความตระหนักรู้ถึงโทษของสารเสพติด, การเห็นคุณค่าในตนเอง, การควบคุมตนเองและทักษะชีวิต) มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่หมู่บ้าน อพป. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษาภาพอนาคตของปัจจัยภูมิคุ้มกันต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ของเด็กและเยาวชนหมู่บ้าน อพป. ในศวรรษหน้า พบว่า ปัจจัยภูมิคุ้มกันในเรื่องของความสามารถคิดบริหารจัดการตนเอง รู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ การคิดขั้นสูง และทักษะการปกป้องตนเองจะเป็นปัจจัยภูมิคุ้มกันต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน (วิไลลักษณ์ ลังกา และคณะ. 2559)

จากการวิจัยข้างต้นเห็นได้ว่า กลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกัน กลุ่มปัจจัยเสี่ยง กลุ่มปัจจัยสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน และกลุ่มตัวแปร ความสามารถคิดบริหารจัดการตนเอง การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ การคิดขั้นสูง และทักษะการปกป้องตนเอง เป็นกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกันต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ซึ่งหากหน่วยงานระดับประเทศได้มีเครื่องมือและเกณฑ์ปกติมาตรฐาน สำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ระดับความเสี่ยง และบริบทสภาพสังคม ที่มีระบบการติดตามสภาพการณ์จะช่วยให้การดำเนินงานการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ทันท่วงทีขึ้น

ด้วยความสำคัญและความจำเป็นของการมีระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง โดยภายในระบบ มีเครื่องมือและเกณฑ์ปกติมาตรฐานในการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทยเพื่อให้การติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทั้งจากทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ครบถ้วนสมบูรณ์ คณะผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของระบบการติดตามสภาพการณ์ ที่มีชุดเครื่องมือและเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ประเมินปัจจัยบริบทเพื่อป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย เพื่อเป็นข้อมูลสภาพการณ์สำหรับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเด็กและเยาวชนในการป้องกันคัดกรองการเกิดปัญหาการใช้ยาเสพติดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย
2. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย
3. เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมิน ระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย
4. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย
5. เพื่อพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย
6. เพื่อศึกษาสภาพการณ์ระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย

ขอบเขตการดำเนินงาน:

โครงการวิจัยนี้แบ่งงานวิจัยเป็น 2 ระยะ โดยใช้ระยะเวลาในการวิจัยรวม 17 เดือน มีขอบเขตการดำเนินงาน แบ่งตามวัตถุประสงค์ของโครงการ กลุ่มเป้าหมาย วิธีดำเนินงาน ระยะเวลา ผลลัพธ์ที่ได้ ดังตาราง 1-1

ขอบเขตการดำเนินโครงการวิจัย

ตาราง 1-1 ขอบเขตการดำเนินงานระยะที่ 1 (5 เดือนแรก)

วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีดำเนินงาน	ผลลัพธ์ที่ได้
1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย	-ภาคีเครือข่าย ทั้งจากกระทรวงศึกษาธิการ กรมพัฒน์ฯ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น -ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจประเมินความเที่ยงตรง จำนวน 9 คน	<p>1. ประชุมทีมวิจัยจัดทำกรอบการดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้ของแต่ละปัจจัยจำนวน 6 ครั้ง</p> <p>2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดเพื่อสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการและสังเคราะห์ภูมิวนิยาม (Meta Analysis) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรสำหรับ 5 ช่วงอายุ (7-9, 10-12, 13-15, 16-18 และ 19-25 ปี)</p> <p>3. เขียนกรอบพฤติกรรมบ่งชี้ของ กลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกัน กลุ่มปัจจัยบริบท สำหรับ 5 ช่วงอายุ (7-9, 10-12, 13-15, 16-18 และ 19-25 ปี)</p> <p>4. (เวที 1) จัดเวทีสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของภาคี ในการดำเนินโครงการ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสร้างความร่วมมือในระดับนโยบาย โดยกระบวนการประชุมแบบมีส่วนร่วมกับตัวแทนภาคีเครือข่ายต่าง ๆ อธิบายภาพรวมของโครงการ อันจะก่อให้เกิดความตระหนักในบทบาทความสำคัญ และแนวทางการทำงานด้วยกัน - การจัดประชุมพิจารณา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้แยกตามกลุ่มช่วงวัย (ผู้เข้าร่วมเป็นระดับปฏิบัติการของแต่ละหน่วยงาน หน่วยงานละ 3 คน ที่ปฏิบัติงานโดยตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ร่วมให้คำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้) 	<p>-ตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน</p> <p>-ตัวบ่งชี้ของปัจจัยบริบท</p> <p>-ตัวบ่งชี้ของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชน 5 กลุ่มช่วงวัย</p> <p>-บทบาทหน้าที่ของภาคีเครือข่ายในการใช้ระบบการติดตามสภาพการณ์</p>

วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีดำเนินงาน	ผลลัพธ์ที่ได้
		<p>5. จัดประชุมการสร้างเครื่องมือและผู้เชี่ยวชาญวิภาคษ์พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มอายุ 13-15 ปี จำนวน 1 ครั้ง</p> <p>6. สรุปผลการประชุมกับภาคีเครือข่าย และผลการพัฒนาตัวบ่งชี้</p>	
2. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย	ครู ผู้ปกครอง	<p>1. จัดทำกรอบการดำเนินการสร้างชุดเครื่องมือประเมินฯ</p> <p>2. ลงพื้นที่สัมภาษณ์ 6 ภูมิภาค ภาคละ 5 วัน เพื่อหาพฤติกรรมบ่งชี้ของเด็กกลุ่ม 13-15 ปี และสร้างพฤติกรรมบ่งชี้ของกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด สำหรับช่วงอายุ 13-15 ปี</p> <p>3. สร้างข้อคำถามของ ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกัน ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยบริบทและชุดเครื่องมือประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด</p> <p>4. สรุปผลการสร้างเครื่องมือ</p>	<p>-ชุดเครื่องมือประเมินฯ สำหรับกลุ่มอายุ 13-15 ปี ประกอบด้วย</p> <p>-ชุดเครื่องมือประเมินระดับปัจจัยภูมิคุ้มกัน</p> <p>-ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยบริบท</p> <p>-เครื่องมือประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด</p>
3. เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของชุดเครื่องมือ มาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย	<p>-ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจประเมินความเที่ยงตรง จำนวน 11 คน</p> <p>-เด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15 ปี จำนวน 611 คน เพื่อหาอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น โดยลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค ภาคละ 7 วัน เพื่อทดลองใช้เครื่องมือกับเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15 ปี จำนวน 611 คน</p> <p>-เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ ช่วงอายุ 13-15 ปี จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 9,277 คน เพื่อหาเกณฑ์ปกติ</p>	<p>1. จัดประชุมวิภาคษ์เครื่องมือฯ กับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาความเที่ยงตรงของชุดเครื่องมือ</p> <p>2. ประเมินคุณภาพของชุดเครื่องมือ ทั้งในเรื่อง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น โดยลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค ภาคละ 7 วัน เพื่อทดลองใช้เครื่องมือกับเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15 ปี จำนวน 611 คน</p> <p>3. นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือและจัดทำสรุปผลการหาคุณภาพฯ</p> <p>3. จัดประชุมภาคีเพื่อสร้างความต่อเนื่องและร่วมกันพัฒนาเครื่องมือ เมื่อประเมินผลการวิจัยจากการเก็บตัวอย่างจำนวน 611 คน รีบปรับปรุงแล้วนำเสนอผลการวิจัย เชิญผู้มีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลวิจัยเข้าร่วม และเปลี่ยนข้อคิดเห็นต่อ</p>	<p>-เกณฑ์ปกติของการประเมินระดับปัจจัยภูมิคุ้มกัน ของกลุ่มเป้าหมาย 1 กลุ่ม</p> <p>-เกณฑ์ปกติของการประเมินระดับปัจจัยบริบทของกลุ่มเป้าหมาย 1 กลุ่ม</p> <p>-เกณฑ์ปกติของการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มเป้าหมาย 1 กลุ่ม</p>

วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีดำเนินงาน	ผลลัพธ์ที่ได้
		<p>งานวิจัย และแนวทางการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น</p> <p>4. พัฒนาเกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐาน กับกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ ช่วงอายุ 13-15 ปี โดยลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค ภาคละ 10 วัน เพื่อใช้เครื่องมือประเมินกับกลุ่มคน รวมจำนวน 9,277 คน</p> <p>5. นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาเกณฑ์ปกติ</p> <p>6. จัดทำสรุปผลการพัฒนาเครื่องมือและเกณฑ์ปกติ</p>	
4. เพื่อศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทต่อ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย	<p>-เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ ช่วงอายุ 13-15 ปี จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 9,277 คน</p> <p>-ภาคีเครือข่าย</p>	<p>1. ประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดกับกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ ช่วงอายุ 13-15 ปี จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 9,277 คน</p> <p>2. วิเคราะห์ข้อมูลและกราฟแปลผลเกณฑ์ปกติ</p> <p>3. จัดทำสรุปผลการประเมินฯ</p> <p>4. จัดเวทีประชุมภาคีและหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำเสนอผลการวิจัยสู่สาธารณะ สร้างความเข้าใจในการใช้ประโยชน์จากข้อมูล ภาคเช้าเชิญหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สื่อมวลชน ร่วมเวทีนำเสนอผลการวิจัย (เชิญ keynote speaker หรือ องค์ป้ำฐาน 1 คน มีคลิปสรุปภาพรวมโครงการ) ภาคบ่ายจัด Forum ให้ผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัย ทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เยาวชน ร่วมเสวนาระแลกเปลี่ยนมุมมองด้านต่างๆ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ</p> <p>5. สรุปผลจากเวทีนำเสนอผลการศึกษา</p>	ผลการศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย 1 ช่วงวัย

ตาราง 1-2 ขอบเขตการดำเนินงานระยะที่ 2 (12 เดือนหลัง)

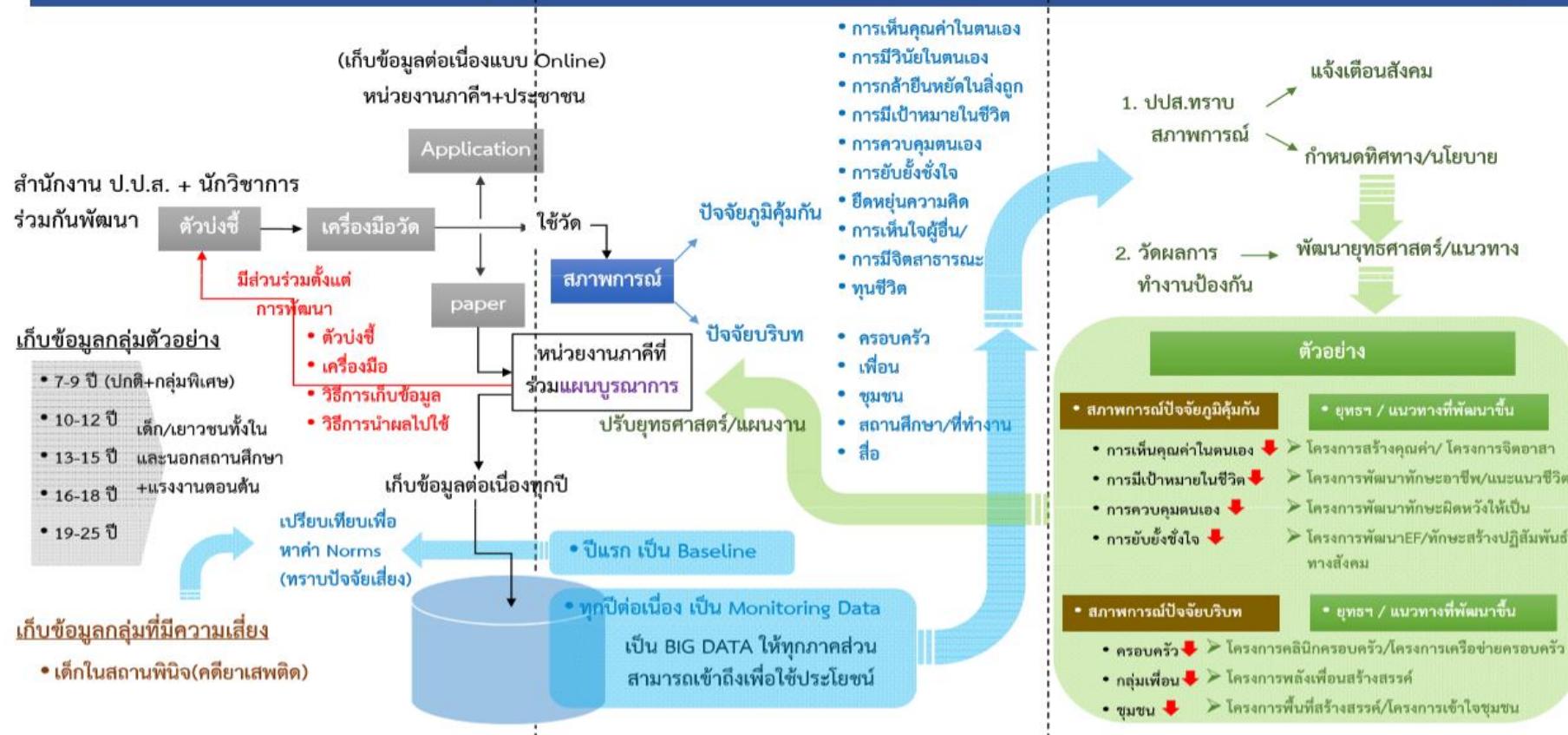
วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีดำเนินงาน	ผลลัพธ์ที่ได้
2. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติดของเด็กและเยาวชนไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมกลั่นกรองเครื่องมือและวิพากษ์	<p>1. จัดประชุมการสร้างเครื่องมือและผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์ตัวบ่งชี้ 1 ครั้ง</p> <p>2. จัดทำกรอบการดำเนินการสร้างชุดเครื่องมือประเมินฯ</p> <p>3. ลงพื้นที่สัมภาษณ์ 6 ภูมิภาค เพื่อหาพฤติกรรมบ่งชี้ของเด็กกลุ่มและสร้างพฤติกรรมบ่งชี้ของกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติดสำหรับ 4 ช่วงอายุ (7-9 (เด็กปกติ+เด็กพิเศษ), 10-12, 16-18 และ 19-25 ปี) รวม 5 กลุ่ม</p> <p>4. สร้างข้อคำถามของ ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกัน ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยบริบทและชุดเครื่องมือประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติด</p> <p>5. สรุปผลการสร้างเครื่องมือ</p>	<p>ชุดเครื่องมือประเมินฯ สำหรับ 4 ช่วงอายุ (7-9 (เด็กปกติ+เด็กพิเศษ), 10-12, 16-18 และ 19-25 ปี) รวม 5 กลุ่ม</p> <p>ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> -ชุดเครื่องมือประเมินระดับปัจจัยภูมิคุ้มกัน -ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยบริบท -เครื่องมือประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติด
3.เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติดของเด็กและเยาวชนไทย	<p>-ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจประเมินความเที่ยงตรง จำนวน 7 คน</p> <p>-เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ 4 ช่วงอายุรวม 5 กลุ่ม จำนวน 2,580 คน เพื่อหาอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น</p> <p>-เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กใน</p>	<p>1. จัดประชุมวิพากษ์เครื่องมือฯ กับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาความเที่ยงตรงของชุดเครื่องมือ</p> <p>2. ประเมินคุณภาพของชุดเครื่องมือ ทั้งในเรื่อง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น โดยลงพื้นที่ 6 ภูมิภาคเพื่อทดลองใช้เครื่องมือกับเด็กและเยาวชน 4 ช่วงอายุ (7-9 (เด็กปกติ+เด็กพิเศษ), 10-12, 16-18 และ 19-25 ปี) รวม 5 กลุ่มจำนวน 2,580 คน</p> <p>3. พัฒนาเกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐาน กับกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ 4 ช่วงอายุรวม 5 กลุ่มโดยลงพื้นที่</p>	<p>-เกณฑ์ปกติของการประเมินระดับปัจจัยภูมิคุ้มกัน ของกลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม</p> <p>-เกณฑ์ปกติของการประเมินระดับปัจจัยบริบทของกลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม</p> <p>-เกณฑ์ปกติของการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติด ของกลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม</p>

วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีดำเนินงาน	ผลลัพธ์ที่ได้
	สถานพินิจ 4 ช่วงอายุ รวม 5 กลุ่ม จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 24,600 คน เพื่อหาเกณฑ์ปกติ -ภาคีเครือข่าย	6 ภูมิภาค เพื่อใช้เครื่องมือประเมินกับกลุ่มคนรวมจำนวน 24,600 คน 4. นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาเกณฑ์ปกติ 5. จัดทำสรุปผลการพัฒนาเครื่องมือและเกณฑ์ปกติ 6. จัดเวทีรายงานความก้าวหน้าของชุดเครื่องมือร่วมกับภาคีเครือข่าย	
4. เพื่อสร้างแอพพลิเคชั่นการประเมินระดับภูมิคุ้มกันปัจจัย บริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย	-ผู้ทรงคุณวุฒิ -เด็กและเยาวชน 4 ช่วงอายุ -ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	1. สร้างแอพพลิเคชั่นการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย 2. ทดลองใช้แอพพลิเคชั่นฯ	-แอพพลิเคชั่นการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย
5. เพื่อพัฒนาระบบการติดตาม สภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันปัจจัย บริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย	-ผู้ทรงคุณวุฒิด้านระบบเทคโนโลยีฯ	1. สร้างระบบการติดตามสภาพการณ์ฯ ออกแบบระบบถังข้อมูลการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล การแสดงผลการประเมิน 2. ทดลองใช้ระบบฯ	-ระบบการติดตามสภาพการณ์ที่มีเครื่องมือและเกณฑ์มาตรฐาน มีถังจัดเก็บข้อมูลขนาดใหญ่ มีหน่วยประมวลและแสดงผลการประเมิน
6. เพื่อศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทต่อ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย และเพื่อประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้สู่สาธารณะ	เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ 5 ช่วงอายุรวม 6 กลุ่ม จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 30,600 คน เพื่อหาเกณฑ์ปกติโดยแต่ละช่วงอายุมีรายละเอียด ดังนี้ + อายุ 7-9 ปี จำนวน 6,000 คน กลุ่มเด็กปกติ	1. ประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดกับกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ 5 ช่วงอายุ รวม 6 กลุ่ม จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 30,600 คน 2. วิเคราะห์ข้อมูลและกราฟแปลผลเกณฑ์ปกติ 3. จัดทำสรุปผลการประเมินฯ 4. จัดเวทีแลงผลการการดำเนินงานโครงการร่วมกับภาคีเครือข่าย	ผลการศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย 5 กลุ่มอายุรวม 6 กลุ่ม

วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	วิธีดำเนินงาน	ผลลัพธ์ที่ได้
	<ul style="list-style-type: none"> + อายุ 7-9 ปี จำนวน 600 คน กลุ่มเด็กพิเศษ + อายุ 10-12 ปี จำนวน 6,000 คน + อายุ 13-15 ปี จำนวน 6,000 คน + อายุ 16-18 ปี จำนวน 6,000 คน + อายุ 19-25 ปี จำนวน 6,000 คน - ภาคีเครือข่าย 		

กรอบแนวคิดโครงการ

การติดตามสภาพการณ์ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในประชากรที่มีความเสี่ยงสูง

ภาพประกอบ 1-1 กรอบแนวคิดโครงการ

นิยามศัพท์

ปัจจัยภูมิคุ้มกัน หมายถึง ตัวแปรที่ลดโอกาสในการเกิดพฤติกรรมใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ตัวแปร ดังนี้

- ความสามารถบริหารจัดการตน (Executive Functions: EF) หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการกำกับและควบคุมด้านการรู้คิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สามารถกระทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย ความสามารถ 9 ด้าน ได้แก่

1. การเริ่มและลงมือทำ (Initiating) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเริ่มต้นกระทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องให้ใครมาบอก

2. ความจำเพื่อนำไปใช้งาน (Working Memory) หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการนำประสบการณ์ในอดีต มาใช้ได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามที่ต้องการ

3. การใส่ใจ (Attention) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการจดจ่ออยู่กับกิจกรรมหรืองานที่ทำ โดยไม่ถูกแหวกไปตามสิ่งเร้าที่มารบกวน

4. การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ (Planning and Organizing) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการรู้จักตั้งเป้าหมาย จัดลำดับความสำคัญของงาน และกำหนดขั้นตอนการทำงานอย่างเป็นระบบ

5. การตรวจสอบตนเอง (Self-Monitoring) หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการสะท้อนการทำงานของตนเอง โดยการพิจารณาจุดดีและจุดบกพร่อง ของตนเอง แล้วปรับปรุงและติดตามผลจากการปรับปรุง

6. การยืดหยุ่นความคิด (Cognitive Flexibility) หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการจัดการกับความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยไม่ยึดติดกับความคิด สถานการณ์ หรือปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งจนมองไม่เห็นทางออก

7. การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) หมายถึง ความสามารถของบุคคล ในการจัดการกับอารมณ์และความเครียดของตนเอง และแสดงออกทางอารมณ์ได้สอดคล้อง กับสถานการณ์ โดยไม่เกิดผลกระทบด้านลบต่อตนเองและผู้อื่น

8. การยับยั้งชั่งใจ คิดไตรตรอง (Inhibitory Control) หมายถึงความสามารถของบุคคลในการควบคุมความต้องการของตนเอง โดยคิดอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำการใดๆ ก็ตามที่เลี่ยงและหยุดแสดงพฤติกรรมที่จะส่งผลด้านลบต่อตนเองและผู้อื่น

9. การมุ่งเป้าหมาย (Goal-Directed Persistence) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการตั้งใจและลงมือกระทำการใดๆ ก็ตามที่ต้องการของตนเอง ด้วยความมุ่งมั่น อดทน ไม่ว่าจะมีอุปสรรคใด ๆ ก็พร้อมฝ่าฟันจนประสบความสำเร็จ

- การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่ มีการแสดงออกอย่างเปิดเผย ทำให้ตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ เคารพและยอมรับตนเอง ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้

1. คุณค่าในตนเอง (Self-worth) หมายถึง การที่บุคคลมองว่าตนเองมีประโยชน์และมีความสำคัญต่อตนเองและคนอื่น
 2. ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) หมายถึง การที่บุคคลมีความมั่นใจในการแสดงออกถึงความสามารถของตนเอง
 3. เคราะห์ตนเอง (Self-respect) หมายถึง การที่บุคคลให้เกียรติ นับถือ และเคารพตนเอง
 4. ความรับผิดชอบในตนเอง (Self-responsibility) หมายถึง การที่บุคคลที่รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น
 5. การยอมรับตนเอง (self-acceptance) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้และยอมรับข้อดีและข้อบกพร่องของตนเอง และพร้อมที่จะปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง
- ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital) สร้างจิตใจของบุคคล ที่มีมุ่งมองทางบวก และเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ส่งผลต่อการแสดงออกในทางที่ดี ประกอบด้วย ความหวัง (Hope) การมองโลกในแง่ดี (Optimism) ความเชื่อในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) และความหยุ่นตัว (Resilience) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบดังนี้
1. ความหวัง (Hope) หมายถึง ความคิดของบุคคลที่ต้องการบรรลุเป้าหมาย โดยการคิดทางแนวทางหรือวิธีการเพื่อไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบด้วย ความคิดที่เป็นแรงจูงใจ (Agency) และการคิดค้นทางแนวทาง (Pathway)
 2. การมองโลกในแง่ดี (Optimism) หมายถึงวิธีการเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดีกับตนเอง โดยมองว่าจะเกิดสิ่งดีกับตนเอง มองว่าสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นเพียงชั่วคราว ตนเองไม่ใช่สาเหตุของความเลวร้าย แต่เกิดจากสิ่งอื่นภายนอก และมีความคาดหวังว่าจะเกิดสิ่งดีกับตนเอง ในอนาคต
 3. การรับรู้ในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถและเชื่อว่าตนเองสามารถบริหารจัดการชีวิตตนเองได้
 4. ความหยุ่นตัว (Resilience) หมายถึงความสามารถของบุคคลในการปรับมุมมอง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมให้กลับคืนสู่สภาวะปกติภายหลังการเผชิญปัญหาอุปสรรค
- พลังตัวตน เป็นการเห็นคุณค่าในตนเอง มีความศรัทธาและเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่ การอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีการช่วยเหลือผู้อื่น การมีจุดยืนที่ชัดเจน รักความยุติธรรม ไม่แบ่งแยกชนชั้น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การมีวินัยในตนเอง และการเหลือเลี้ยงพุติกรรมเสี่ยง

ปัจจัยบริบท หมายถึง ตัวแปรที่เป็นบริบท โดยเป็นบริบทที่เพิ่มหรือลดโอกาสการเกิดพฤติกรรมใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ชุดตัวแปร ดังนี้

ชุดตัวแปรที่เพิ่มโอกาสในการเกิดพฤติกรรมใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ตัวแปร ดังนี้

- ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง การถูกกระทำและ/หรือการรับรู้เกี่ยวกับการถูกกระทำความรุนแรงของสมาชิกในครอบครัว ทั้งการใช้ความรุนแรงทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และทางเพศ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้

1. การทำร้ายร่างกาย หมายถึง การถูกกระทำ และ/หรือการรับรู้ถึงการใช้กำลัง ทำให้สมาชิกในครอบครัวทำให้ได้รับบาดเจ็บต่อร่างกาย
2. การทำร้ายจิตใจ หมายถึง การถูกกระทำและ/หรือการรับรู้ถึงการกระทำที่ทำให้สมาชิกในครอบครัวได้รับผลกระทบทางลบต่อจิตใจ
3. การใช้ความรุนแรงทางสังคม หมายถึง การถูกกระทำ และ/หรือการรับรู้ถึง การจำกัดสิทธิที่พึงมีทางสังคมและการกักขังหน่วยเหนี่ยวสมาชิกในครอบครัว
4. การใช้ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ หมายถึง การถูกกระทำ และ/หรือการรับรู้ถึง การจำกัดสิทธิด้านทรัพย์สินเงินทอง การไม่รับผิดชอบดูแลค่าใช้จ่าย และการไม่จัดหา สิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของสมาชิกในครอบครัว
5. การกระทำทางเพศ หมายถึง การถูกกระทำและ/หรือการรับรู้ถึง การกระทำอนาจารและการกระทำชำเราของสมาชิกในครอบครัว

- การเห็นแบบอย่างพฤติกรรมการใช้สารเสพติด หมายถึง การรับรู้ของบุคคลต่อการกระทำ ของตัวแบบที่เป็นผู้ที่กระทำพฤติกรรม รวมถึงการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์และการใช้วาจา ใน การใช้สารเสพติด ซึ่งตัวแบบเป็นบุคคลหรือสิ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบต่อบุคคล ทั้งนี้ สามารถแสดงการรับรู้จาก การรายงานความถี่ในการเห็นพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของตัวแบบ ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลกับตัวแบบ และความสำคัญของตัวแบบ

- การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด หมายถึง การที่บุคคลแสดงออกถึงความสนใจ เลือกรับรู้ และเลือกจดจำข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งวัดจาก ความสามารถในการจดจำหรือระลึกได้ถึงข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ

- เจตคติต่อการใช้สารเสพติด หมายถึง การที่เด็กหรือเยาวชนมีความรู้เชิงประเมินค่า เกี่ยวกับการใช้สารเสพติด โดยของสารเสพติด ซึ่งสามารถแสดงออกเป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบ เกี่ยวกับการใช้สารเสพติดรวมทั้งมุ่งกระทำ ต่อตัวเองหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติด

ชุดตัวแปรที่ลดโอกาสในการเกิดพฤติกรรมใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบ
ไปด้วย 4 ตัวแปร ดังนี้

พลังครอบครัว เป็นการดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่นและปลอดภัย มีการอบรม สั่งสอนให้มีระเบียบวินัย มีการดำเนินชีวิตเป็นตัวอย่างที่ดี มีการติดตามและช่วยเหลือเชิงบวก อย่างเหมาะสม

พลังปัญญา เป็นความมุ่งมั่นในการเพิ่มศักยภาพโดยได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิด กระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น

พลังเพื่อนและกิจกรรม เป็นการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน และสังคม เช่น กิจกรรมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การทำกิจกรรมค่ายอาสา

พลังชุมชน เป็นการที่อยู่ร่วมกับในชุมชนด้วยความเป็นมิตร มีความเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน มีความเอื้ออาทร มีน้ำใจต่อกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อสร้างความปลอดภัยในชุมชน

พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมที่เป็นโทษหรือมีอันตรายต่อชีวิต แต่เขานั้นมีการรับรู้พฤติกรรมของตนเองเป็นไปในทางบวก

1. ด้านความหวั่นไหวต่อความวิตกกังวล หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนมีแรงจูงใจที่ทำให้มีการใช้สารเสพติด เช่น ข้าพเจ้ามีความกลัวในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้ข้าพเจ้ามีความวิตกกังวลใจ เป็นต้น

2. ด้านการครุ่นคิดหรือความสั่นหวังในชีวิต หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนที่มีความเหงาขึ้น ภายในจิตใจหรือเป็นคนที่ประสบความล้มเหลวในการดำเนินชีวิต เขาจะมีโอกาสที่จะใช้สารเสพติดสูง

3. ด้านความรู้สึกแสวงหา หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนมีความรู้สึกทางจิตใจเป็นสัญชาตญาณ แห่งความตายน ทำให้เข้าต้องการความตื่นเต้น ความเสี่ยงและความท้าทายในการดำเนินชีวิต

4. ด้านความหุนหันพลันแล่น หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนมีอารมณ์ทางลบ และมีการตัดสินใจทำสิ่งใดอย่างรวดเร็ว โดยไม่ทันได้คิดไตร่ตรองไว้ก่อน

เด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 7-25 ปี ที่อยู่ในบริบทสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ทั้งในเขตพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดของสารเสพติด มีกลุ่มเพื่อนใช้สารเสพติด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง คงจะผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยง

1.1 การเป็นแบบอย่างต่อการใช้สารเสพติด

1.2 ความรุนแรงในครอบครัว

1.3 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

1.4 การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภูมิคุ้มกัน

2.1 การบริหารจัดการตนเอง

2.2 ต้นทุนทางจิตวิทยา

2.3 การเห็นคุณค่าในตนเอง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

3.1 ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

3.2 องค์ประกอบของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

3.3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

3.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

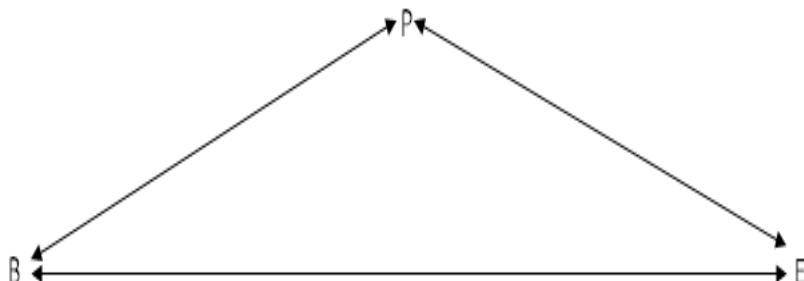
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยง

1.1 การเป็นแบบอย่างต่อการใช้สารสเปติด

การที่บุคคลมีการเรียนรู้จากการเลียนแบบจากตัวแบบที่สามารถถ่ายทอดความคิดและการแสดงออกได้โดยพร้อมกัน ย่อมสามารถสร้างพฤติกรรมใหม่ของบุคคล มีการเสริมพฤติกรรมที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น และมีการยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่ลดน้อยลง โดยบุคคลมีการเลียนแบบจากบุคคลที่เป็นตัวแบบที่มีความใกล้ชิดและสนิทสนมกับบุคคลนั้นก่อน พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อน รวมไปถึงบุคคลที่มีตนเองชื่นชอบและบุคคลที่มีเชือเสียง ย่อมเป็นแบบอย่างในการแสดงพฤติกรรมนั้นออกมาทั้งสิ้น กล่าวคือ ถ้าบุคคลที่เป็นตัวแบบเป็นตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเหมาะสม ย่อมทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่ใช้สารสเปติด แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลที่เป็นตัวแบบเป็นตัวอย่างที่มีการใช้สารสเปติด ย่อมทำให้บุคคลมีการจดจำและเลียนแบบการใช้สารสเปติดด้วยเช่นกัน (เติมศักดิ์ คทวนิช,2546; สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต,2549)

1.1.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเป็นแบบอย่างต่อการใช้สารสเปติด

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเป็นแบบอย่างต่อการใช้สารสเปติด โดยแบบดูร่วมมีความเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นและมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมเพียงอย่างเดียว ต้องมีปัจจัยส่วนบุคคลร่วมด้วย (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต,2549) ดังภาพประกอบ 2-1

ภาพประกอบ 2-1 การกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยทางพฤติกรรม (B) สภาพแวดล้อม (E) และส่วนบุคคล (P) ที่มีต่อการเรียนรู้และการกระทำ

การที่ปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยทำหน้าที่กำหนดซึ่งกันและกัน ไม่ได้มีอิทธิพลในการกำหนดซึ่งกันและกันอย่างเท่าเทียมกัน โดยบางปัจจัยอาจมีอิทธิพลมากกว่าอีกปัจจัย และอิทธิพลของปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนั้น อาจไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกัน อาจต้องอาศัยเวลาในการที่ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งจะมีผลต่อการกำหนดปัจจัยอื่น โดยมีการอธิบายปัจจัยเป็นคู่ ดังนี้

คู่ที่หนึ่ง P และ B เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึก การกระทำ ความคาดหวัง ความเชื่อ การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง เป้าหมาย และความตั้งใจที่กำหนดว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมเป็นอย่างไร ในขณะเดียวกันการกระทำของบุคคลย่อมเป็นส่วนหนึ่งในลักษณะการคิดและการตอบสนองทางอารมณ์ของตนเอง

คู่ที่สอง E และ P เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อม ความคาดหวัง ความเชื่อ อารมณ์ และความสามารถทางปัญญาของบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยได้รับข้อมูล และการตอบสนองทางอารมณ์โดยผ่านตัวแบบ การสอน และการซักจุ่งทางสังคม ในขณะเดียวกันบุคคลจะ กระตุ้นสนองตอบมีความแตกต่างกันจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อาศัยอยู่ โดยลักษณะที่ปรากฏนั้น ย่อมมี ผลต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมก่อนพูดหรือกระทำสิ่งใดนั้นเอง เช่น เด็กที่ถูกมองว่าเป็นเด็กที่ใช้สารเสพติด จะ กระตุ้นให้เพื่อนมีปฏิกริยาตอบสนองแตกต่างจากเด็กที่ไม่ใช้สารเสพติด เป็นต้น

คู่ที่สาม B กับ E เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมใน ชีวิตประจำวันของคนเรา พฤติกรรมเปลี่ยนเมื่อไขสภาพแวดล้อม ในขณะเดียวกันเมื่อไขของสภาพแวดล้อม ที่เปลี่ยนไปนั้น ก็ทำให้พฤติกรรมถูกเปลี่ยนไปด้วยสภาพแวดล้อมจะไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อบุคคล จนกว่าจะมี พฤติกรรมบางอย่างเกิดขึ้น เช่น ครูผู้สอน จะไม่มีอิทธิพลต่อเด็ก จนกว่าเด็กจะเข้าเรียน เป็นต้น เนื่องจากทั้ง พฤติกรรมและสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน ดังนั้นบุคคลจึงเป็นทั้งผู้ก่อให้เกิดและเป็นทั้งผลิตผลของ สภาพแวดล้อม การมีผลซึ่งกันและกันนี้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมองของกระบวนการถ่ายทอดทางสังคม จากเดิมมองว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อเด็กเช่นเดิมเป็นผู้ปกครอง และเด็กมีอิทธิพลต่อกันและกันเช่นเดิมแทน

นอกจากจะเสนอปัจจัยทั้ง 3 ที่กำหนดซึ่งกันและกันแล้ว ยังกล่าวอีกว่า การเสริมแรงมีได้ทำ หน้าที่เพียงแต่ทำให้พฤติกรรมเพิ่มมากขึ้น หากยังมีหน้าที่อื่น ๆ อีก ซึ่งการเสริมแรงมีหน้าที่ 3 ประการ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นข้อมูลให้บุคคลรู้ว่าควรจะกระทำการทำพฤติกรรมอะไรในสถานการณ์ใด ในอนาคต เพราะ การเสริมแรงด้วยตัวของมันเองจะไม่ทำให้พฤติกรรมของบุคคลเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าบุคคลนั้นจะ เคยได้รับการเสริมแรงมาก่อนแล้วก็ตาม ถ้าเขามีความเชื่อจากข้อมูลอื่น ๆ ว่าการแสดงพฤติกรรมในลักษณะ เดียวกันนั้นจะไม่ได้รับการเสริมแรงในอนาคต

2. ทำหน้าที่เป็นสิ่งจูงใจเนื่องจากประสบการณ์ในอดีตทำให้บุคคลเกิดความคาดหวัง ว่าการกระทำการอย่างทำให้ได้รับการเสริมแรง การที่บุคคลคาดหวังถึงผลกรรมที่เกิดขึ้นในอนาคตนี้ก็จะ กลายเป็นแรงจูงใจต่อพฤติกรรมที่จะกระทำในปัจจุบันทำให้บุคคลเพิ่มโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอีก ในเวลาต่อมา

3. ทำหน้าที่เป็นตัวเสริมแรงเป็นการเพิ่มความถี่ของพฤติกรรม แต่ว่าการเพิ่ม ความถี่ของพฤติกรรมได้ตั้น บุคคลจะต้องทราบหนังสือการที่จะได้รับการเสริมแรงนั้นด้วย

การเสริมแรงอาจมีประสิทธิภาพในการกำกับพฤติกรรมของบุคคลที่เคยเรียนรู้มาแล้ว แต่ค่อนข้างจะไม่มีประสิทธิภาพในการทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ เป็นการยากที่บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ใน ธรรมชาติโดยไม่เห็นผู้อื่นแสดงพฤติกรรมมาก่อน ด้วยเหตุนี้จึงมีความเชื่อว่าคนเราส่วนใหญ่นั้นจะต้องผ่านการ เรียนรู้โดยการสังเกตพฤติกรรมจากผู้อื่นมาทั้งสิ้น โดยมีกระบวนการเรียนรู้ 4 กระบวนการดังนี้

1. กระบวนการตั้งใจ (Attentional Processes) เป็นกระบวนการที่บุคคลไม่ สามารถเรียนรู้ได้มาจากการสังเกต ถ้าเขามิ่มีความตั้งใจ และรับรู้ได้ย่างแม่นยำถึงพฤติกรรมที่ตัวแบบ แสดงออก กระบวนการตั้งใจจะเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะสังเกตอะไรจากตัวแบบนั้น โดยตัวแบบต้องทำให้

บุคคลมีความพึงพอใจ และมีพฤติกรรมที่แสดงออกที่ชัดเจน รวมถึงบุคคลต้องมีความสามารถในการรับรู้ สติปัญญา การตื่นตัว และความซื่นชอบ ย่อมก่อให้เกิดความตั้งใจในการเรียนรู้

2. กระบวนการเก็บจำ (Retention Processes) เป็นกระบวนการที่บุคคลต้องมีการแปลงข้อมูลจากตัวแบบเป็นรูปแบบของสัญลักษณ์ และมีการจัดโครงสร้างเพื่อให้จำง่ายขึ้น โดยเป็นตัวแบบที่สังเกตในความคิดของตนเอง โดยบุคคลที่จะจำตัวแบบได้นั้น ย่อมได้รับอิทธิพลจากตัวแบบด้วยเช่นกัน

3. กระบวนการกระทำ (Production Processes) เป็นกระบวนการที่บุคคลแปลงสัญลักษณ์ที่เก็บจำมาเป็นการกระทำ โดยบุคคลที่เทียบเคียงการกระทำกับภาพที่จำได้ รวมถึงมีความสามารถทางกายและทักษะในการแสดงพฤติกรรม ย่อมจะกระทำและแสดงพฤติกรรมได้ตามตัวแบบ

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Processes) เป็นกระบวนการที่บุคคลเกิดการเรียนรู้แล้วจะแสดงพฤติกรรมหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับกระบวนการจูงใจของสิ่งล่อใจที่สามารถกระตุ้นการรับรู้ เป็นสิ่งของที่จำต้องได้ ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในสิ่งล่อใจ ความล้ำเอียงจากการเปรียบเทียบทางสังคม และมาตรฐานภาษาในตนเอง

1.1.2 บุคคลของการเป็นแบบอย่างต่อการใช้สารสนเทศ

ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ขัดเกลาบุคคลให้บุคคลรู้ว่าอะไรผิดดีช้า อะไรดีสิ่งที่ควรทำ หรือไม่ควรทำ เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความคิด อารมณ์ ทัศนคติ บุคลิกภาพ และการประพฤติของบุคคล โดยครอบครัวต้องประพฤติปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมและเป็นตัวอย่างที่ดีต่อบุตร เพื่อที่บุตรจะได้มีความรู้สึกว่าครอบครัวเป็นครอบครัวที่ดี ทำให้บุตรมีความซื่นชมและภาคภูมิใจในครอบครัว จึงทำให้บุตรประพฤติปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมตามที่ครอบครัวได้อบรมสั่งสอนและเป็นตัวอย่างไว ทำให้บุตรสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แต่ในทางกลับกันถ้าครอบครัวมีการประพฤติปฏิบัติตนไม่เหมาะสม มีการใช้สารสนเทศในครอบครัว ย่อมทำให้บุตรมีมุ่งมองว่าการใช้สารสนเทศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนกระทำ ย่อมทำให้บุตรมีการเลียนแบบและใช้สารสนเทศเหมือนสมาชิกในครอบครัว และเมื่อครอบครัวสั่งห้ามไม่ให้ใช้สารสนเทศ บุตรย่อมไม่เชื่อฟังครอบครัว เนื่องจากครอบครัวเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อบุตร (ประณต เดือนมิ, 2551) นอกจากนี้ กลุ่มเพื่อนก็เป็นแบบอย่างต่อการใช้สารสนเทศได้เช่นกัน เนื่องจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อบุคคลเป็นอย่างมาก เนื่องจากบุคคลต้องการความรัก การยอมรับ และการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม โดยบุคคลที่มีเพื่อนที่เป็นตัวอย่างที่ดี เพื่อนย่อมชักจูงบุคคลให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ย่อมทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่เหมาะสมตามไปด้วย แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลมีเพื่อนที่ไม่ดี เพื่อนย่อมชักจูงให้ใช้สารสนเทศ ทำให้บุคคลอยากรู้อยากลองที่จะใช้สารสนเทศ เพื่อต้องการให้ได้รับการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้สารสนเทศในที่สุด (วิทยากร เชียงกุล, 2552)

1.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเป็นแบบอย่างต่อการใช้สารสนเทศ

นักวิชาการได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเป็นอย่างต่อการใช้สารสนเทศไว้ดังนี้

อาทิตยา โภณฑ์ทอง (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักศึกษาชาย คณานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 217 คน ผลการวิจัยพบว่า การมี

คนในครอบครัว การมีเพื่อนหรือผู้อยู่ร่วมบ้านสูบบุหรี่ การใช้เวลาว่างให้กิจประโยชน์ สถานที่หรือร้านค้าที่มีการจำหน่ายบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชฎีล สมรภูมิ (2554) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,008 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุการป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน และตัวแบบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผ่านความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสนับสนุนจากเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าถึงแหล่งขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความคาดหวังจากการดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ธรีรัตน์ เขมนนະสิริ (2554) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 405 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.66-0.76 โดยการเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติดกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.76 รองลงมาคือ การเห็นตัวแบบจากสื่อด้านการใช้สารเสพติดกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.68 ส่วนการเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.66 ตามลำดับ

นิตยา หย่องเอ่น (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการดูแลจากสถานศึกษา มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานสูงสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.33 รองลงมาคือ การรับรู้ข่าวสาร การใช้เวลาว่าง และอิทธิพลจากเพื่อน มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเป็นบวกเท่ากับ 0.27 0.22 และ 0.12 ส่วนเจตคติต่อยาเสพติดและเพศชาย มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเป็นลบเท่ากับ -0.11 และ -0.10 โดยทุกปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยทุกปัจจัยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดได้ร้อยละ 54.00

瓦สนา ทูลเกล้า พูลพงศ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธุ์วรสกุล (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการรับรู้ความเสี่ยงจากการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำนวน 475 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาสามารถอธิบายการรับรู้ความเสี่ยงจากการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ร้อยละ

94.00 โดยสัมพันธภาพในครอบครัว มีค่า น้ำหนักสำคัญ เป็นบวกสูงสุดเท่ากับ 0.20 รองลงมาคือ การอบรม เลี้ยงดูแบบให้ความรัก การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และบุคลิกภาพความมั่นคงทางอารมณ์ มีค่า น้ำหนักสำคัญ เป็นบวกเท่ากับ 0.14 0.09 และ 0.12 ส่วนสัมพันธภาพกับครูและสัมพันธภาพกับเพื่อนในชั้นเรียน มีค่า น้ำหนักสำคัญ เป็นบวกต่ำสุดเท่ากับ 0.07 ส่วนการเห็นต้นแบบในครอบครัว มีค่า น้ำหนักสำคัญ เป็นลบสูงสุด เท่ากับ -0.27 รองลงมาคือ การเห็นต้นแบบทางสังคม และทศนคติต่อการสูบบุหรี่ มีค่า น้ำหนักสำคัญ เป็นลบต่ำสุดเท่ากับ -0.13 และ -0.12 ตามลำดับ

พระมงคลธรรมวิราษ ประสิทธิ์ สรاةทอง และจักรี บางประเสริฐ (2561) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่และพฤติกรรมการเลิกสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในเขตการปกครองฝ่ายธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องสามารถร่วมกันอธิบายพฤติกรรมการสูบบุหรี่และพฤติกรรมการเลิกสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในเขตการปกครองฝ่ายธนบุรี กรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 84.00 โดยการควบคุมของปัจจัยมาสั่งผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่และพฤติกรรมการเลิกสูบบุหรี่สูงสุด รองลงมาคือ การเป็นตัวแบบด้านการสูบบุหรี่ของบุคคลากรและเพื่อน การเชื่อมความเครียด ความภาคภูมิใจในตนเอง ความเชื่ออำนาจภายในตน ความคิดเห็นเกี่ยวกับพิษภัยและโทษของบุหรี่ และทศนคติต่อการสูบบุหรี่ ตามลำดับ

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเป็นแบบอย่างต่อการใช้สารเสพติดในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การที่มีสมาชิกในครอบครัว กลุ่มเพื่อนหรือบุคคลรอบข้าง หรือสื่อที่เป็นตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ยอมทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะใช้สารเสพติดตามไปด้วย (อาทิตยา โภณะทอง ,2553; ชนิล สมรภูมิ, 2554; อาทิตยา โภณะทอง, 2553; นิตยา หย่องอ่อน ,2556; วานิชา ทูลแก้ว พูลพงศ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธ์วงศ์, 2556; พระมงคลธรรมวิราษ ประสิทธิ์ สรاةทอง และจักรี บางประเสริฐ ,2561)

1.2 ความรุนแรงในครอบครัว

1.2.1 ความหมายของความรุนแรงในครอบครัว

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความรุนแรงในครอบครัวไว้ดังนี้

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ (2546) ได้ให้ความหมายของความรุนแรงในครอบครัวว่า เป็นการทำร้ายกันในสมาชิกในครอบครัว โดยการข่มขู่ให้อึดฝ่ายหนึ่งกระทำในสิ่งที่ปราศนา มีการทะเลาะเบาะแส้งกัน มีการทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บทั้งร่างกายและจิตใจ ไปจนถึงการทำลายชีวิต สมาชิกในครอบครัว

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้สูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (2550) ได้ให้ความหมาย ของความรุนแรงในครอบครัวว่า เป็นการกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ สุขภาพ ของบุคคลในครอบครัว โดยการบังคับหรือใช้อำนาจครอบจำผิดครรลองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้อง กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

ทัศนีย์ ทองสว่าง (2549) ได้กล่าวถึงความรุนแรงในครอบครัวไว้ว่า ความรุนแรงในครอบครัว เป็นการที่สมาชิกในครอบครัวที่มีความคิด ความรู้สึก และบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ทำให้สมาชิกในครอบครัว

แต่ละฝ่ายไม่ยอมรับและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงได้ โดยสมาชิกในครอบครัวมีความมุ่งหวังที่จะเอาชนะซึ่งกันและกัน โดยใช้อำนาจชู้บังคับให้อีกฝ่ายเกิดความเกรงกลัวด้วยการข่มเหงรังแก การใช้วาจากระทบกระทั้ง จนเกิดการทะเลกัน นำไปสู่การทำลายชีวิตและจิตใจในสมาชิกในครอบครัวได้

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2554) ได้กล่าวถึงความรุนแรงในครอบครัวว่าเป็นการกระทำที่ทำให้สมาชิกครอบครัวได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกาย ก่อให้เกิดบาดแผลตั้งแต่เล็กน้อยจนรุนแรงไปถึงขั้นเสียชีวิตได้

ธีรรุณิ นิลเพ็ชร (2561) ได้กล่าวถึงความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง การใช้ความรุนแรงเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของผู้กระทำหรือให้ได้มาโดยซึ่งอำนาจควบคุม ก่อให้เกิดความเจ็บปวดทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่ผู้ถูกกระทำ

พระราชนูญสุติส่งเสริมพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว (2562) ได้ให้ความหมายของความรุนแรงในครอบครัวไว้ว่า ความรุนแรงในครอบครัวเป็นการกระทำใด ๆ ที่บุคคลในครอบครัวได้กระทำต่อ กันโดยเจตนาให้เกิดหรือในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ สุขภาพ เสรีภาพหรือ ข้อเสียงของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดครรลองครองธรรมให้บุคคลในครอบครัว ต้องกระทำการหรือไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมิชอบ

จากความหมายของความรุนแรงในครอบครัวในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความรุนแรงในครอบครัวเป็นการที่สมาชิกในครอบครัวมีการกระทำที่มุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจของสมาชิกในครอบครัว โดยการข่มขู่ให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำในสิ่งที่ปราศนา มีการทะเลเบาะแวงกัน มีการทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บทั้งร่างกายและจิตใจ ไปจนถึงการทำลายชีวิตสมาชิกในครอบครัว

1.2.2 ลักษณะความรุนแรงในครอบครัว

นักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะความรุนแรงในครอบครัวไว้ดังนี้

บุญเสริม หุตตะแพทธ (2545) และคณะกรรมการวิชาการกิจกรรมการศตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ (2546) ได้กล่าวถึงลักษณะของปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมีดังนี้

1. การทำร้ายร่างกาย (Physiological Assault) เป็นการใช้กำลังเพื่อทำร้ายสมาชิกในครอบครัว เช่น ตบ ตี เตะ ต่อย ถีบ ผลัก ปีบคอ รวมทั้งการใช้อาวุธจัดได้รับความบาดเจ็บ และการฆาตกรรม

2. การทำร้ายจิตใจ (Psychological/Emotional/Verbal Abuse) เป็นการที่สมาชิกในครอบครัวมีการใช้คำพูด หรือภาษาพูดที่หยาบคาย ดูถูกเหยียดหยาม ทำให้ผู้ถูกกระทำขาดความเชื่อมั่นและนับถือในตนเอง การกระทำดังกล่าวส่งผลต่อจิตใจของสมาชิกในครอบครัว

3. การใช้ความรุนแรงในด้านสังคม (Social Abuse) เป็นการที่สมาชิกในครอบครัวไม่ให้ความสำคัญหรือความสนใจ ปล่อยละเลย มีการขัดขวางความก้าวหน้า รวมถึงการจำกัดสิทธิที่พึงมี

4. การใช้ความรุนแรงด้านเศรษฐกิจ (Economical Abuse) เป็นการที่สมาชิกในครอบครัวอยควบคุมและยึดครองทรัพย์สินต่าง ๆ ของครอบครัว เพื่อการจำกัดค่าใช้จ่าย

5. การกระทำทางเพศ (Sexual Assault) เป็นการที่ samaชิกในครอบครัวกระทำในเชิงอนามัยให้รู้สึกอับอาย เพื่อให้เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือเป็นการกระทำทางเพศ เช่น การบังคับหลับนอน การข่มขืน การฝืนใจให้มีเพศสัมพันธ์ที่รู้สึกว่าผิดธรรมชาติหรือน่ารังเกียจ เป็นต้น

โสภา ชูพิกุลชัย (2552) ได้กล่าวว่า ลักษณะความรุนแรงในครอบครัว แบ่งออกเป็น 7 ลักษณะ ดังนี้

1. การขาดกรรมระหว่าง samaชิกในครอบครัว
2. การกระทำรุนแรงต่อร่างกายระหว่าง samaชิกในครอบครัว
3. การกระทำรุนแรงต่อเพศในครอบครัว
4. การทำอันตรายต่ออารมณ์หรือจิตใจ
5. ความรุนแรงจากเจ้าของเพศ
6. ประเพณีการเลือกปฏิบัติต่อลูกผู้หญิงและลูกผู้ชาย
7. ความรุนแรงที่เกิดจากการบังคับค้าประเวณี

อังคณา ช่วยค้ำชู (2555) กล่าวว่า ลักษณะความรุนแรงในครอบครัว มี 5 ลักษณะ ดังนี้

1. การกระทำรุนแรงทางร่างกาย เป็นการใช้กำลังหรืออุปกรณ์เพื่อทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บ พิการหรือเสียชีวิต
2. การกระทำรุนแรงทางจิตใจ เป็นการกระทำที่มีผลให้ผู้ถูกระทำได้รับความกระทบกระเทือนด้านจิตใจ เช่น การดูถูกเหยียดหยาม การดุด่า การกัดซังหน่วงเหนี่ยว เป็นต้น
3. การกระทำรุนแรงทางเพศ เป็นการกระทำที่มีผลให้ผู้ถูกระทำได้รับความเสียหายเกี่ยวกับกับเรื่องเพศ เช่น การถูกข่มขืน การถูกวนลาม อนาจาร การถูกบังคับค้าประเวณี เป็นต้น
4. การทอดทิ้งผู้ที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีจิตใจฟื้นฟื้น เป็นต้น
5. การล่อลง บังคับแสวงหาผลประโยชน์ เป็นการใช้ผู้หญิงในกิจกรรมที่สนองประโยชน์แก่ผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ด้านการเงิน ด้านเพศหรือด้านอำนาจทางการเมือง โดยบั่นทอนความเป็นอยู่ที่ดีทางร่างกายและจิตใจของผู้หญิง

จากลักษณะความรุนแรงในครอบครัวในข้างต้น มี 5 ลักษณะ ประกอบด้วย การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายจิตใจ การใช้ความรุนแรงในด้านสังคม การใช้ความรุนแรงด้านเศรษฐกิจ และการกระทำทางเพศ

1.2.3 สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว

นักวิชาการได้กล่าวถึงสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวไว้ดังนี้

อรอนงค์ อินทรจิต (2542) กล่าวถึงสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวเกิดจากการที่บุคคล ความคิด ทัศนคติ และความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล มีอาการเจ็บป่วยทางจิตใจ ทำให้มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสม รวมถึงการอยู่ในสภาพแวดล้อมและสังคมที่ไม่เหมาะสม จึงนำไปสู่ความเสี่ยงในการใช้สารเสพติด ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวได้ในที่สุด

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2554) กล่าวว่า สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว มีดังนี้

1. ความผูกพันที่สับสนและผิดปกติ เป็นการที่สมาชิกในครอบครัวขาดการตอบสนองความต้องการของกันและกัน ขาดการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ทำให้สมาชิกครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ไม่ดีต่อกัน ขาดความผูกพันกับสมาชิกในครอบครัว ก่อให้เกิดความขัดแย้งในครอบครัวได้

2. อำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน เป็นความไม่สมดุลในอำนาจ ทำให้เกิดความตึงเครียดในครอบครัว ทำให้มีการใช้ความรุนแรงเพื่อพิสูจน์ว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจเหนือสมาชิกในครอบครัว

3. ความตึงเครียดในครอบครัว เป็นการมีความเครียดจากการเลี้ยงลูก เมื่อハウวิชีการแก้ปัญหาที่ไม่เหมาะสม ย่อมก่อให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัวได้

4. ความคิดและค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง เป็นการมีความคิดที่ไม่ถูกต้องของตนเองและผู้อื่น โดยมีการมองตนเองในแง่ลบ มีการกระทำของผู้อื่นในเชิงลบ และมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ

5. ความล้มเหลวในบทบาท การที่สมาชิกในครอบครัวมีบทบาทหน้าที่ในครอบครัวไม่ชัดเจน รวมถึงสมาชิกครอบครัวที่เจ็บป่วยไม่ได้ทำหน้าที่ของครอบครัว ย่อมทำให้สมาชิกในครอบครัวมีความคับข้องใจ มีความสับสนในครอบครัว ก่อให้เกิดความตึงเครียดในครอบครัวได้

อังคณา ช่วยคำழ (2555) กล่าวถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านค่านิยมและเจตคติเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม เป็นการที่บุคคลมองว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัวที่เกิดขึ้นเนื่องจากมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายผิดหรือสมยอมเอง ทำให้บุคคลที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมีความอับอายและปกปิดความรุนแรงไว้เป็นความลับ รวมถึงค่านิยมและเจตคติความรุนแรงในครอบครัวทำให้บุคคลอื่นไม่กล้าเข้าไปให้ความช่วยเหลือ จึงทำให้ความรุนแรงในครอบครัวมากขึ้น

2 ปัจจัยด้านครอบครัว การที่บุคคลไม่พร้อมที่จะมีครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อายุ สุขภาพ ฐานะเศรษฐกิจ และสภาพจิตใจที่ไม่พร้อม ย่อมก่อให้เกิดการขาดการสื่อสารที่ดีในครอบครัว มองว่าครอบครัวเป็นภาระ นำไปสู่การนอนอกใจคู่สมรสและการใช้สารเสพติดมากขึ้น ก่อให้เกิดการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

3. ปัจจัยด้านสภาพทางเศรษฐกิจแตกต่าง การที่บุคคลมีนิสัยการใช้จ่ายที่เป็นไปตามกระแสบริโภคนิยมและวัฒนธรรม ทำให้เกิดการกู้หนี้ยืมสิน การที่ธุรกิจล้มละลายและมีค่าครองชีพสูง นำไปสู่ความเครียดและความรุนแรงในครอบครัว

4. สื่อ การที่บุคคลเห็นภาพที่เผยแพร่ทางสื่อ อาจถูกซักจุ่งไปในทางที่ไม่เหมาะสม หรือก่อให้เกิดความรุนแรงได้

5. ปัจจัยด้านการศึกษา เป็นการที่ระบบการศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามากนัก ทำให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยขาดสติปั�งคิด ยอมก่อให้เกิดปัญหาที่นำมาสู่ความเดือดร้อนในครอบครัวได้

จากสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว ประกอบด้วย ปัจจัยด้านค่านิยมและเจตคติเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพทางเศรษฐกิจแตกต่าง สื่อ และปัจจัยด้านการศึกษา

1.2.4 ผลกระทบความรุนแรงในครอบครัว

ความรุนแรงในครอบครัวส่งผลทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยครอบครัวที่มีปัญหา ยอมทำหน้าที่ครอบครัวได้ไม่ดีนัก เนื่องจากสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดีแล้ว ยอมทำให้บุคคลไม่สามารถทำหน้าที่ของครอบครัวได้ดีเท่าที่ควร ทำให้ครอบครัวไม่ไว้ใจซึ่งกันและกัน ขาดความรักความเออใจใส่ซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดการทะเลาะเบาะแส้งในครอบครัว ส่งผลให้บุคคลเลียนแบบพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว และใช้ความรุนแรงกันผู้อื่นได้ (อังคณา ช่วยค้ำชู, 2555)

1.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัว

นักวิชาการได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัวไว้ดังนี้

กนกรัตน์ แจ่มวัฏกุล (2545) ได้ทำการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่มีต่อการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง จำนวน 403 คน และนักเรียนในโรงเรียนปฐมคงคา โรงเรียนมักระสันวิทยา และโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญที่ไม่เสพยาบ้า จำนวน 391 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการควบเพื่อน มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.86 ส่วนความขัดแย้งในครอบครัว มีค่าน้ำหนักมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.13 ซึ่งปัจจัยการควบเพื่อนและความขัดแย้งในครอบครัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนได้ร้อยละ 67.10

วรารณ์ มั่งคั้ง จินตนา วัชรสินธุ และวรรณี เดียวอิศเรศ (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยครอบครัวที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จำนวน 124 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยครอบครัวที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความขัดแย้งในครอบครัว มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.21 โดยปัจจัยครอบครัวสามารถอธิบายการใช้ยาเสพติดได้ร้อยละ 8.10 ทั้งนี้เป็นเพียง วัยรุ่นชายที่มีความขัดแย้งในครอบครัวสูง

ย่อมรู้สึกดีขึ้นใจและมีความทุกข์ใจ ทำให้หายรุนแรงจากบ้านเพื่อหาความสุข ย่อมมีความเสี่ยงในการใช้ยาเสพติดเพิ่มสูงขึ้น

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัวสามารถสรุปได้ว่า ความขัดแย้งในครอบครัวย่อมทำให้เด็กและเยาวชนมีความรู้สึกดีขึ้นใจและมีความทุกข์ใจ ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว ส่งผลทำให้เด็กและวัยรุ่นไม่อยากอยู่บ้าน จึงหนีออกจากบ้าน ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการใช้สารเสพติดได้ง่าย (gngrattan แจ่มวัฒนา, 2545; วรรณณ มั่งคั่ง จินตนา วัชรสินธุ และวรรณี เดียวอิศเรศ, 2559)

1.3 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

1.3.1 ความหมายของการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนไว้ดังนี้

อีเช็ค (Eysenck.,2004 อ้างอิงในเชอรี่ Cherry,2019) กล่าวว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน หมายถึง การที่บุคคลมีความยินยอมที่จะดำเนินชีวิตตามเพื่อนเพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เบรකเลอร์, ออยสัน และวิสกิน (Breckler; Olson;& Wiggin.,2006 อ้างอิงในเชอรี่ Cherry.,2019) กล่าวว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามกลุ่มเพื่อน โดยบุคคลมีการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต

มาโลด (Maleod.,2016) กล่าวว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ รวมถึงพฤติกรรมให้มีความคล้ายคลึงกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังทางสังคม

เชอรี่ (Cherry. 2019) กล่าวว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้มีความคล้ายคลึงกันกลุ่มเพื่อน

เติมศักดิ์ คหวนิช (2546) กล่าวว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนเป็นแนวโน้มที่บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมตามกลุ่มเพื่อน ในกรณีที่บุคคลนั้นไม่สามารถจะตัดสินใจกระทำการใดๆ ได้

สิทธิโชค วราณุสันติกุล (2546) กล่าวว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน เป็นการที่บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับมาตรฐานหรือความเชื่อในกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

จากการวิจัยของนักวิชาการ พบว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน เป็นการที่บุคคลมีการแสดงเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และพฤติกรรมให้มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มเพื่อน เพื่อให้ได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

นักวิชาการได้กล่าวเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนไว้ดังนี้

ดูสและเกอร์ลัส (Deutsch;& Gerrard.,1955 อ้างอิงในเชอรี่ Cherry.,2019) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มีดังนี้

1. อิทธิพลในการให้ข้อมูล (Informational Influence) เป็นการที่บุคคลอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย ย่อมทำให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามกลุ่มเพื่อนที่มีความรู้ความสามารถหรือกลุ่มเพื่อนที่เป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลนั้น

2. อิทธิพลต่อภูมิเกณฑ์ (Normative Influence) เป็นการที่บุคคลมีความต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน บุคคลจะพยายามปฏิบัติตามกฎระเบียบของกลุ่ม จึงมีการแสดงพฤติกรรมที่เหมือนกัน เติมศักดิ์ คทวนิช (2546) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มีดังนี้

1. ความคลุมเครือของสถานการณ์ เป็นการที่บุคคลอยู่ในสถานการณ์ที่คลุมเครือ และไม่ชัดเจน ย่อมทำให้บุคคลนั้นลังเลไม่แน่ใจในการตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง จึงปฏิบัติตามกลุ่มเพื่อนหรือบรรหัดฐานทางสังคมเพื่อจัดการสถานการณ์ที่คลุมเครือและไม่ชัดเจน

2. ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นการที่บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ย่อมมีการคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง โดยไม่คัลล์อยตามกลุ่มเพื่อน แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ย่อมไม่กล้าคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง จะคล้อยตามกลุ่มเพื่อนได้ง่าย

3. สัมพันธภาพระหว่างบุคคลภายในกลุ่ม เป็นการที่บุคคลในกลุ่มเพื่อน มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันมีความรักใคร่สันสนกัน ย่อมมีการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนง่ายกว่ากลุ่มเพื่อนที่มีความขัดแย้งกัน เนื่องจากความขัดแย้งกันย่อมก่อให้เกิดการต่อต้านซึ่งกันและกัน

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2546) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนไว้ดังนี้

1. กลุ่มอ้างอิง เป็นการที่บุคคลคิดว่าตนเองก็เหมือนกับเขา หรือบุคคลอย่างจะเป็นเหมือนเขาเหล่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นความคิด เจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ หรือพฤติกรรมที่แสดงออกมา ซึ่งบุคคลย่อมคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมากกว่าคำสอนของพ่อแม่และครู เนื่องจากเพื่อนเป็นกลุ่มอ้างอิงที่สำคัญกว่า

2. ขนาดของกลุ่มในการคล้อยตาม เป็นการที่กลุ่มมีขนาดใหญ่ย่อมทำให้บุคคลมีการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมากขึ้นเท่านั้น แต่ในทางกลับกันบุคคลอาจคิดว่าการที่กลุ่มเพื่อนจำนวนมากทำอย่างเดียวกัน อาจทำให้บุคคลคิดว่ากลุ่มเพื่อนนั้นกำลังจะกดดันตนเอง ย่อมก่อให้เกิดการต่อต้านแทนที่จะคล้อยตามกลุ่มเพื่อนได้

3. พันธมิตรกับการคล้อยตาม เป็นการที่บุคคลได้รับรู้ว่าเพื่อนซึ่งคิดเหมือนตนเอง คือ ไม่เหมือนกับเพื่อนในกลุ่ม ย่อมทำให้การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนลดน้อยลง

4. การแลกเปลี่ยนทางสังคม เป็นการที่บุคคลคล้อยตามหรือปฏิบัติตามมาตรฐานของกลุ่มเพื่อน เพื่อเป็นแรงเสริมแก่ผู้อื่น ซึ่งมีผลทำให้กลุ่มเพื่อนให้การยอมรับและให้การสนับสนุนแก่บุคคลนั้นเป็นการตอบแทน

จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนเกิดจากปัจจัยอิทธิพลในการให้ข้อมูล อิทธิพลต่อภูมิเกณฑ์ (Deutscher; & Gerrard., 1955 อ้างอิงใน เชอร์รี่ Cherry., 2019) ความคลุมเครือของสถานการณ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง สัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ภายในกลุ่ม (เติมศักดิ์ คหวนิช 2546) กลุ่มอ้างอิง ขนาดของกลุ่มในการคล้อยตาม พันธมิตรกับการคล้อยตาม และการแลกเปลี่ยนทางสังคม (สิทธิโชค วรรณสันติคุล 2546)

1.3.3 ประเภทของการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

เชอรี่ (Cherry.,2019) กล่าวว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มี 5 ประเภท ดังนี้

1. การคล้อยตามกฎเกณฑ์ (Normative Conformity) เป็นการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของตนเองตามกฎระเบียบของกลุ่มเพื่อน

2. การคล้อยตามการให้ข้อมูล (Informational Conformity) เป็นการที่บุคคล ได้รับข้อมูลข่าวสารจากกลุ่มเพื่อน ทำให้บุคคลมีการปฏิบัติตามกลุ่มเพื่อนทำให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมตามกลุ่มของตน

3. เอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม (Identification) เป็นการที่บุคคลมีการปฏิบัติตามความ คาดหวังของกลุ่มเพื่อน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของกลุ่มสังคมนั้น

4. การยอมรับ (Compliance) เป็นการที่บุคคลยอมรับและการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมตามกลุ่มเพื่อน

5. การเลียนแบบ (Internalization) เป็นการที่บุคคลต้องการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของตนเองตามแบบอย่างของกลุ่มเพื่อน

จากประเภทของการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน สามารถสรุปได้ว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มี 5 ประเภท ประกอบด้วย การคล้อยตามกฎเกณฑ์ การคล้อยตามการให้ข้อมูล เอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม การยอมรับ และการเลียนแบบ

1.3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

นักวิชาการได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนไว้ดังนี้

วรรณชนก จันทชุม (2547) ได้ทำการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 437 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสอดคล้องกลมกันกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 7.49$ df=4 $p=.11$ GFI=1.00 AGFI=0.96 NFI=1.00) โดยพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากเจตนาและการรับรู้ ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.27 และ 0.29 ส่วนเจตนาได้รับ อิทธิพลทางตรงจากเจตคติต่อการแสดงพฤติกรรม การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม และการ คล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.36 0.19 และ 0.18 ส่วนเจตคติต่อการแสดง พฤติกรรมได้รับอิทธิพลทางตรงจากความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและการประเมินผลการกระทำ มีค่า สัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.43 ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงได้รับอิทธิพลทางตรงจากความเชื่อเกี่ยวกับ กลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.34 และการรับรู้

ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมได้รับอิทธิพลทางตรงจากความเชื่อเกี่ยวกับปัจจัยควบคุมและการรับรู้ อิทธิพลของปัจจัยควบคุม มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.43

อมรรัตน์ สุจิตชวลาภกุล (2554) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ที่มีต่อความตั้งใจที่จะสูบบุหรี่ ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครปฐม จำนวน 263 คน ผลการวิจัยพบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็น เพราะ นักเรียนหญิงพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ไม่สูบบุหรี่ รวมถึงการที่นักเรียนหญิงมีเพื่อนที่ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่สำคัญและเป็นต้นแบบของการไม่สูบบุหรี่ ย่อมทำให้นักเรียนหญิงไม่สูบบุหรี่ด้วย

ปิยพร วิเศษนคร (2556) ได้ทำการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความตั้งใจสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 380 คน ผลการวิจัยพบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความตั้งใจสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรีมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 125.93$ df=90 p=.01 GFI=0.97 AGFI=0.93 CFI=0.99 RMSEA=0.03 SRMR=0.02) โดยความตั้งใจสูบบุหรี่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากความตั้งใจสูบบุหรี่ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.50 รองลงมาคือ การรับรู้อันตรายของบุหรี่ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่สูบบุหรี่ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.29 และ 0.26 ส่วนเจตคติต่อการสูบบุหรี่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ความสามารถในการควบคุม พฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกสูงสุดเท่ากับ 0.63 และได้รับอิทธิพลทางตรงจากการรับรู้อันตรายของบุหรี่ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่สูบบุหรี่ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.19 และ 0.17 ส่วนการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการสูบบุหรี่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากการรับรู้อันตรายของบุหรี่ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.88 และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่สูบบุหรี่ได้รับอิทธิพลทางตรงจากการรับรู้อันตรายของบุหรี่ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.48

ชวิติ คงเพชร (2558) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มนักเรียนหญิงในจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 4 คน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยหลักประกอบด้วย ความอยากรู้อยากลองเพื่อค้นหาคำตอบในเรื่องของการใช้สารเสพติด ความเชื่อว่าการใช้สารเสพติดจะทำให้มีรูปร่างที่สมส่วนลงมาก การที่ต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน พี่น้องและแฟนใช้สารเสพติด ทำให้เกิดความอยากรู้อยากลอง ซึ่งนำไปสู่การใช้สารเสพติดในที่สุด 2) ปัจจัยเสริมประกอบด้วย การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดความเสี่ยงในการใช้สารเสพติดและมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย และการเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้เกิดความต้องการค้นหาความสนุกโดยการใช้สารเสพติดเพิ่มขึ้น และปัจจัยอื่น ประกอบด้วย ครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกัน ก่อให้เกิดช่องว่างภายในครอบครัว ทำให้เด็กขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว และการที่ตราใช้สารเสพติด เป็นตัวอย่างให้เด็กเลียนแบบ จึงทำให้มีการใช้สารเสพติดเพิ่มขึ้น

เกรียงศักดิ์ อุบลไทร อรอนุมา เจริญสุข และสกล วรเจริญศรี (2561) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากสารเสพติดของวัยรุ่น โดยสืบค้นจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวจ้องกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากสารเสพติดของวัยรุ่นที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2560 จำนวน 21 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยทางสังคมกลุ่มจิตลักษณะ ซึ่งตัวแปรลักษณะ

มุ่งอนาคต มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.55 ทั้งนี้เป็นเพราะวัยรุ่นมีการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์หรือพฤติกรรมส่งผลต่อนาคตอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะปัญหาสารเสพติดวัยรุ่นมีความตระหนักรู้ว่ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี หากเข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติดอาจเป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นในอนาคตได้ 2) ปัจจัยทางสังคมกลุ่มสถานการณ์ ซึ่งตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.61 ทั้งนี้ เป็น เพราะวัยรุ่นยังเป็นช่วงวัยที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ต้องได้รับการอบรมสั่งสอน คำแนะนำและความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ โดยวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง ทำให้สามารถปรับตัวได้ดี มีจิตใจเข้มแข็ง และไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด และ 3) ปัจจัยทางสังคมกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ซึ่งตัวแปรการคล้อยตามผู้อื่น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.55 ทั้งนี้เกิดจากการที่วัยรุ่นต้องการการยอมรับจากเพื่อน เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ทำให้วัยรุ่นคล้อยตามกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดการยอมรับและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ถ้าวัยรุ่นคนเพื่อนที่เป็นคนดี ยอมไม่ข้องเกี่ยวกับสารเสพติด แต่ในทางกลับกันถ้าวัยรุ่นคนเพื่อนที่เป็นคนไม่ดี ยอมถูกซักจุ่ง และมีความเสี่ยงที่จะใช้งานเสพติดได้ง่าย

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนได้รับอิทธิพลจากความเชื่อกับกลุ่มอ้างอิง แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (วรรณชนก จันทชุม,2547) และการรับรู้อันตรายของสารเสพติด (ปิยพร วิเศษนคร,2556) ซึ่งวัยรุ่นที่คบเพื่อนที่เป็นคนดี ยอมซักจุ่งกันในสิ่งที่ดี ทำให้บุคคลนั้นไม่มีการใช้สารเสพติด (อมรรัตน์ สุจิตชวาลาภกุล,2554; เกรียงศักดิ์ อุบลไทร อรุโณชา เจริญสุข และสกฤต วรเจริญศรี,2561) แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลคนเพื่อนที่เป็นคนไม่ดี เมื่อเพื่อนซักจุ่งให้ใช้สารเสพติด ยอมทำให้บุคคลมีความอยากรู้อยากลอง ต้องการการยอมรับจากเพื่อนและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ยอมทำให้บุคคลนั้นมีความเสี่ยงที่จะใช้สารเสพติดได้ง่าย (ชาลิต คงเพชร 2558; เกรียงศักดิ์ อุบลไทร อรุโณชา เจริญสุข และสกฤต วรเจริญศรี,2561)

1.4 การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด

การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของทุกคนและมีความเกี่ยวข้องกับผู้อื่น โดยบุคคลต้องอาศัยการสื่อสารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมของตนเอง และเพื่อยุ่งร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยบุคคลมีการเปิดรับสื่อเฉพาะสื่อที่คิดว่ามีประโยชน์และมีความเหมาะสมต่อตนเอง เพื่อแสวงหาความรู้และทำความเข้าใจในเรื่องราวและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อใช้ในการตัดสินใจหรือกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งและสร้างความพึงพอใจในตนเอง (วิชุดา จันทร์เวโรจน์,2558) ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการเลือกสรรของผู้รับสาร (Selective Processes of Audiences) เป็นกระบวนการเลือกสรรของบุคคลที่เป็นผู้รับสารที่เป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดประสิทธิ์และความล้มเหลวของการสื่อสาร เนื่องจากบุคคลแต่ละคนมีกระบวนการเลือกสรรข้อมูลข่าวสารและข้อมูลที่แตกต่างกันไปตามความคิด ความเชื่อ ประสบการณ์ ค่านิยมที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งมีดังนี้ (สุวัฒน์ ตรีสุกุล,2550; บุญญฤทธิ์ ชลวิจิ,2556)

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention) เป็นการที่บุคคลเลือกสนใจหรือเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทใดประเภทหนึ่งที่สอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงการเปิดรับข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติเดิมที่มีอยู่ โดยบุคคลที่ไม่ติดสารเสพติดจะมีความสนใจเกี่ยวกับโทษของสารเสพติด ทำให้เกิดความตระหนักรู้เกี่ยวกับโทษของสารเสพติด ทำให้ไม่กล้าเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด แต่ในทางกลับกันบุคคลที่ติดสารเสพติดจะมีความสนใจเกี่ยวกับประโยชน์

ของสารเดพติดและการจับกุมสารเดพติดเพื่อติดตามสถานการณ์เกี่ยวกับสารเดพติด และไม่เปิดรับสื่อในการหาข้อมูลในการเลิกสารเดพติด เนื่องจากมีความเชื่อว่าข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ไม่สามารถช่วยให้เลิกสารเดพติดได้

2. การเลือกรับรู้หรือเลือกแปลความหมาย (Selective Perception or Selective Interpretation) เป็นการที่บุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่ตนเองสนใจแล้ว ข้อมูลข่าวสารนั้นจะผ่านการเลือกแปลความหมายเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาสาระของข้อมูลนั้น ใน การแปลความหมายนั้นบุคคลจะใช้ความรู้ประสบการณ์ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความหวังมาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความหมายของตนเอง ซึ่งเกิดจากการรับรู้หรือการแปลความหมายของผู้รับสารก็เป็นได้ ซึ่งบุคคลที่ไม่ติดสารเดพติดจะรับรู้และเชื่อถึง โทษของสารเดพติดเป็นอันตรายถึงชีวิต แต่ในขณะเดียวกันบุคคลที่ติดสารเดพติดยอมไม่เชื่อและยอมรับในสิ่งที่สื่อนำเสนอ แต่จะยอมรับสื่อบุคคลที่ตนเองไว้วางใจ น่าเชื่อถือ และเข้าถึงจิตใจบุคคลที่ติดสารเดพติดเท่านั้น

3. การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะเลือกจดจำข้อมูลข่าวสาร ในส่วนที่ตนเองสนใจตามความต้องการ ทัศนคติ ความคาดหวัง ซึ่งบุคคลจะเลือกจดจำข้อมูลข่าวสารตามที่ตนเองต้องการเท่านั้น โดยบุคคลที่ไม่ติดสารเดพติดยอมจำข่าวสารเดพติดเป็นสารที่อันตราย ไม่ควรทดลองใช้สารเดพติด เนื่องจากจะติดสารเดพติดได้ง่ายและไม่สามารถเลิกสารเดพติดได้ ซึ่งมีผลต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต แต่ในทางกลับกันบุคคลที่ติดสารเดพติดนั้น ยอมจำข่าวสารเดพติดทำให้ตนเองมีความพึงพอใจและมีความสุขในการดำเนินชีวิตมากขึ้น

1.4.1 ปัจจัยการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเดพติด

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2548) ได้กล่าวถึงปัจจัยในการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเดพติดไว้ดังนี้

1. การใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ เป็นการที่บุคคลมีความเชื่อว่าสื่อแต่ละประเภทสามารถให้อะไรกับตนเองได้ และยังทำการประเมินเนื้อหาของสื่อนั้นด้วย เช่น บุคคลที่บริโภคข่าวสารเชื่อว่าข่าวสารให้ความรู้ จึงมีการประเมินว่าความรู้เป็นสิ่งที่ตนเองต้องการ ซึ่งบุคคลนั้นยอมค้นหาความพึงพอใจด้านความรู้ที่ต้องการด้วยการรับชมข่าวสาร ในขณะเดียวกันบุคคลเชื่อว่าข่าวสารไม่เป็นความจริง ทำให้มีการประเมินว่าความรู้จากสื่อมีเนื้อหาทางในลบ ทำให้บุคคลหลีกเลี่ยงการรับข้อมูลข่าวสาร โดยความเชื่อและการประเมินความเชื่อหรือค่านิยมของบุคคลเกิดขึ้นจากปัจจัยดังนี้

1.1 ความเชื่อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและสถาบันต่าง ๆ ในสังคม การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ บุคคลิกภาพการเปิดเผยตัวและการแยกตัว

1.2 การประเมินความเชื่อได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านวัฒนธรรมและสังคม ความต้องการ ตัวแปรด้านจิตวิทยาของบุคคล

จากการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในนั้นมีฐานมาจากสภาพด้านจิตวิทยา ซึ่งทำให้บุคคลเห็นว่ามีปัญหาเกิดขึ้น การใช้สื่อจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหา โดยบุคคลมีการเปิดรับสื่อเพื่อตรวจสอบข่าวสาร เพื่อเป็นการติดต่อทางสังคม เพื่อเรียนรู้และเพื่อพัฒนาสังคม ถ้าบุคคลเปิดรับสื่อทั่วไปโดยไม่เลือกสื่อ สื่อนั้นยอมไม่มีบทบาทเป็นเครื่องมือของบุคคลในการแก้ปัญหาตามที่สื่อต้องการ

2. ลักษณะของผู้รับสาร เป็นการที่บุคคลมีลักษณะเด่นชัดที่สุด คือ อายุ ระดับชั้นทางสังคม รายได้และการศึกษา ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้มีบทบาทในการจัดสรรเวลาและจำนวนเงินที่จำเป็นต่อการเปิดรับสื่อ โดยอายุมีอิทธิพลต่อการเลือกเนื้อหาของสื่อและการเปิดรับสื่อ ส่วนรายได้ก็มีบทบาทในการกำหนดรูปแบบการใช้สื่อมาก เช่น กัน โดยเมื่อ_bุคคลมีรายได้เพิ่มมากขึ้น การบริโภคสื่อจะมีความหลากหลายมากขึ้น เช่น เด็กจะดูโทรทัศน์มากกว่าผู้ใหญ่และจะรับชมเนื้อหาที่ผู้ใหญ่ในครอบครัวที่เลือกให้ เมื่อเติบโตขึ้น ก็มีอิสระในการดำเนินชีวิตมากขึ้น บุคคลก็จะเลือกเปิดรับสื่อได้ตามความสนใจได้มากขึ้น เป็นต้น

3. ปัจจัยด้านสื่อ เป็นการที่สื่อแต่ละประเภทมีการพัฒนาผู้ชมที่แตกต่างกันทั้งด้านรสนิยม ความสนใจ ระดับสติปัญญา และโอกาสในการแสวงหาสื่อที่ขึ้นอยู่กับเวลาว่าง ระดับการศึกษาและรายได้

4. ระดับความสามารถของผู้รับสารในการแปลความหมาย เป็นการที่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกส่งผ่านไปยังบุคคลมีการแปลความหมายที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อหรือความคาดหวังที่มีต่อสื่อ โดยบุคคลมีการสร้างกรอบในการแปลความหมายข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่ได้รับจากสื่อที่เกิดจากประสบการณ์ของตนเอง โดยมีโครงสร้างที่แน่นอนและไม่เปลี่ยนแปลง โดยเนื้อหาข่าวสารเดียวกันอาจมีการแปลความหมายแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่บุคคลอาศัยอยู่

จากปัจจัยการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเผยแพร่ในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยในการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเผยแพร่ ประกอบด้วย การใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ ลักษณะของผู้รับสาร ปัจจัยด้านสื่อ และระดับความสามารถของผู้รับสารในการแปลความหมาย

1.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องสารเผยแพร่

นักวิชาการได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเผยแพร่ไว้ดังนี้

นันทิชา ฤาชา (2550) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเบญจมราชนุสรณ์ จำนวน 813 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ ลักษณะที่พักอาศัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา ความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว สถานภาพครอบครัวของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเหตุผลที่สูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ ทั่วไปในเรื่องของบุหรี่ ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันการสูบบุหรี่ การรับรู้โอกาสเสี่ยงและความรุนแรงของการเกิดโรคจากการสูบบุหรี่ การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการปฏิบัติในการป้องกันตนเองจากการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การใช้เวลาว่าง รายได้ในแต่ละวัน สถานที่หรือร้านค้าที่มีการจำหน่ายบุหรี่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ปัจจัยเสริม ได้แก่ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากเพื่อน ครู และผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรัญ คุณคำ (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 จำนวน

400 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยนำความเชื่อความสามารถในการป้องกันการสูบบุหรี่ของตนเอง ปัจจัยเสริม ตัวแปรแรงสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยทางชีวสังคม ตัวแปรรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง และตัวแปร ความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปัจจัยทุกตัวสามารถอธิบายพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนได้ร้อยละ 41.00

อาทิตยา โภณฑทอง (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกัน การสูบบุหรี่ของนักศึกษาชาย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 217 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเสริม ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ บิดามารดา อาจารย์ และเพื่อน นโยบายของ รัฐบาลในการรณรงค์เพื่อการป้องกันการสูบบุหรี่ ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของ นักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กำพล ดวงพรประเสริฐ (2558) ได้ทำการศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจาก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) วัยรุ่น ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วัยรุ่นมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ จากสื่อใหม่ รองลงมาคือ สื่อบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา เพื่อน เจ้าหน้าที่รณรงค์ภาครัฐและภาคเอกชน สื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อป้ายประกาศ ตามลำดับ ทั้งนี้เกิดจากวัยรุ่นมีการเปิดรับสื่อที่ หลากหลาย ทำให้วัยรุ่นได้ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ได้เป็นอย่างดี ทำให้ วัยรุ่นทราบถึงปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น 2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหา การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.45 รองลงมาคือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์กับทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.17 ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.08 ตามลำดับ ซึ่งเป็นเพราะการที่วัยรุ่นมีการเปิดรับข่าวสารมากขึ้น ยอมมีความรู้มากขึ้น ก่อให้เกิดทัศนคติต่อการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเชิงลบ ส่งผลให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น แต่ในทางกลับกันถ้าวัยรุ่นมีการเปิดรับข่าวสารลดลง ย่อมมีความรู้และทัศนคติเท่าเดิม ส่งลงให้พฤติกรรมการ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการแอลกอฮอล์ลดลงด้วยเช่นกัน

พรรณพร สิวิโรจน์ บุญรัตน์ ใจวรรณภูมิ และดาริกา ภูลแก้ว (2560) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นนอกระบบการศึกษา จำนวน 600 คน และทำการศึกษาผลการ โปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมเพื่อลดการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นนอกระบบการศึกษาที่มีพฤติกรรม การสูบบุหรี่ จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) วัยรุ่นนอกระบบการศึกษามีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ผ่านสื่อโฆษณาอยู่ในระดับน้อย โดยวัยรุ่น เคยเห็นสื่อโฆษณาบุหรี่ที่ແঁกในหนังสือพิมพ์และวารสารสูงสุด รองลงมาคือ วัยรุ่นเคยเห็นสื่อโฆษณาบุหรี่ที่ແঁก ในภาพนิทรรศ ແঁกอย่างแพร่หลาย และແঁกในโทรทัศน์ ตามลำดับ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของ วัยรุ่นนอกระบบการศึกษาสูงสุด คือ บรรทัดฐานของสังคมยอมรับการสูบบุหรี่ในวัยรุ่น มีค่าน้ำหนักสำคัญ

เท่ากับ 0.45 รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ในครอบครัว มีค่าน้ำหนักสำคัญเท่ากับ 0.35 ส่วนการรับข้อมูลการสูบบุหรี่ ผ่านสื่อโฆษณา มีค่าน้ำหนักสำคัญเท่ากับ 0.21 ตามลำดับ 3) หลังเข้าร่วมโปรแกรมการปรับความคิดและ พฤติกรรมเพื่อลดการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) หลังเข้าร่วมโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมเพื่อลดการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ต่ำกว่าวัยรุ่นกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) หลังเข้าร่วม โปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมเพื่อลดการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นกลุ่มทดลองมีการมุ่งอนาคตเพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 9) หลังเข้าร่วมโปรแกรมการปรับความคิดและพฤติกรรมเพื่อลด การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นกลุ่มทดลองมีการมุ่งอนาคตสูงกว่าวัยรุ่นกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พุทธิกร พงศ์นันทกุลกิจ (2561) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกัน การใช้ยาเสพติดในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 108 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความแข็งแกร่งในชีวิต มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.64 ทั้งนี้เป็นเพราะ ปัจจัยความแข็งแกร่งในชีวิตเป็นปัจจัยที่อยู่ในตัวบุคคล เมื่อพบเจอสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิด ความเครียดในชีวิต บุคคลจะสามารถปรับตัวและสามารถจัดการความเครียดได้อย่างเหมาะสม รองลงมาคือ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้วยปัญญา มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.17 ซึ่งเกิดจากการที่นักเรียนมีการ บริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสม ส่งผลต่อวัยรุ่นในด้านการศึกษา ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการตัดสินใจ และด้านการใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนลดลง มีการดำเนินชีวิตที่แยกตัวโดด เดียว และไม่ยอมเข้าสังคม ส่วนทัศนคติต่อการใช้ยาเสพติด มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ -0.13 ซึ่งเกิดจากนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่น จะมีแนวโน้มในการกระทำหรือไม่กระทำการมั่นนั้นด้วย โดยทุกปัจจัย มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันการใช้ยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทุกปัจจัยสามารถ ร่วมกันอธิบายพฤติกรรมการป้องกันการใช้ยาเสพติดได้ร้อยละ 60.40

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด (นันทิชา ณูชา ,2550; อรัญ คุณคำ ,2553; อาทิตยา โปณะทอง ,2553; พรรณปพร สิริโรวนิ บุญรัตน์ ใจวัตรະกุล และดาริกา ภูตแก้ว ,2560) โดยบุคคลส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใหม่ รองลงมาคือ สื่อบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา เพื่อน เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเด็ก ภรรยาและภรรยาสามี ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อป้ายประกาศ ตามลำดับ ทำให้วัยรุ่นได้ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด ทำให้เกิดความ恐怖และมี ทัศนคติต่อสารเสพติดในเชิงลบ ซึ่งมีแนวโน้มในการใช้สารเสพติดน้อยลง แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลมีการ เปิดรับข่าวสารน้อยลง รวมถึงการเปิดรับข่าวสารที่ไม่เหมาะสม ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ การดำเนินชีวิต มีแนวโน้มที่จะถูกขัดขวางในการใช้สารเสพติดได้ง่ายขึ้น (กำพล ดวงประเสริฐ ,2558; พุทธิกร พงศ์นันทกุลกิจ, 2561)

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภูมิคุ้มกัน

2.1 การบริหารจัดการตนเอง

2.1.1 ความหมายของการบริหารจัดการตนเอง

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการตนเองไว้ดังนี้

พีบรามและลูเรีย (Pribram; & Luria., 1973) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง เป็นกระบวนการที่สมองส่วนหน้ามีการนำเข้าและประมวลผลข้อมูล goal ให้เกิดการแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมอุบัติ

สตัทและเบนสัน (Stuss; & Benson., 1986) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง เป็นความสามารถในการกำหนดตนเอง การกำกับตนเอง การจัดทำ การวางแผน การจัดระบบ และการตรวจสอบตนเอง

เวลท์และเพนนิงตัน (Welsh; & Pennington., 1988) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง เป็นความสามารถในการจัดการและแก้ไขปัญหาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายในอนาคต

โบโกสกี้และบอร์กส์ (Borkowski; & Burke., 1996) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง หมายถึง ความสามารถในการตรวจสอบและควบคุมระบบการรู้คิดของบุคคล

ร็อบบิน (Robbins., 1998) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง หมายถึง การคิดวางแผนและการจัดลำดับความสำคัญในทางเลือกที่ตนเองกำหนดไว้

โรเบิร์ตและเพนนิงตัน (Roberts; & Pennington, 1996) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการวางแผน การบำรุงรักษา แรงผลักดันภายใน การจัดทำ และความใส่ใจ

บูเกส์ (Burgess., 1997) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง หมายถึง กระบวนการในการแก้ไขปัญหา การวางแผน ความคิดสร้างสรรค์ และความจำ

จีโอเรียและคณะ (Gioia et al., 2000) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดการตนเอง เป็นกระบวนการในการกำหนดตนเอง โดยการจัดการความคิด อารมณ์ พฤติกรรม การทำหน้าที่เฉพาะส่วน และการแก้ไขปัญหา

แอนเดอร์สัน (Anderson., 2002) กล่าวถึงการบริหารจัดการตนเองว่า เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การรอด้อยอย่างคาดหวัง การเลือกเป้าหมาย การวางแผน การคิดสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม การกำหนดตนเอง ความหยุ่นตัวทางจิตใจ การให้ความสนใจในสิ่งที่กระทำ และการตอบสนองต่อเป้าหมาย

เวเซนและพีจอท (Vriezen; & Pigott., 2002) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง หมายถึง กระบวนการทางความคิดที่ควบคุมกำกับระบบทางความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของบุคคล

บารอน (Baron., 2004) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเองหมายถึง ทักษะที่ทำให้บุคคล มีการรับรู้สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้บุคคลมีการตอบสนองด้วยการปรับตัว มีความยืดหยุ่นในการดำเนินชีวิต สามารถพิจารณาและคาดการณ์ถึงอนาคตที่เกิดขึ้นได้

จิโอเรียและอีคูส (Gioia; & Isquith.,2004) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดการตนเอง เป็นกระบวนการคิดทางสมองส่วนหน้าที่ใช้ในการควบคุมตนเอง ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของการมองเห็น ภาษาที่ใช้ ในการสื่อสาร การจำ อารมณ์และประสบการณ์ เพื่อให้บุคคลประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ออสเทอร์ลาน สheiย และเซอร์เกิน (Oosterlaan; Scheres; & Sergeant.,2005) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง เป็นการรู้คิดที่มีทิศทางในการวางแผน การคิดพิจารณา การกำกับตนเองเพื่อนำไปสู่ พฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย

เอ็มซีโคสคีย์ (McCloskey, 2011) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดการตนเอง เป็น กระบวนการทางความคิดที่มีความเกี่ยวข้องกับการรู้คิด อารมณ์ การเคลื่อนไหว รวมไปถึงความผูกพันต่อ เป้าหมาย การจัดระบบทางความคิด การกำกับตนเอง และพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย

เบสท์ มิลเลอร์และโจน (Best; Miller; & Jones,2009) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเองหมายถึง การที่บุคคลมีการกำหนดทิศทางในการดำเนินชีวิตเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

คอร์เบทและคันน (Corbett et al,2009) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเองหมายถึง กระบวนการทางจิตที่สามารถควบคุมร่างกาย ความคิด และควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง

บาร์กเลีย (Barkley,2011) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง เป็นการนำตนเองด้วยความ ตั้งใจเพื่อนำไปสู่เป้าหมายหรืออนาคตที่ตนเองกำหนดไว้

นวลจันทร์ จุฑากดีกุล (2559) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง หมายถึง กระบวนการคิด ในสมองส่วนหน้าที่มีความเกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก การกระทำเป็นความสามารถของสมองที่ใช้ในการ บริหารจัดการชีวิต เพื่อให้บุคคลมีความสามารถทางความคิดได้ต่อรอง คิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน และการจัดลำดับเป็นขั้นตอน โดยบุคคลมีความมุ่งมั่นตั้งใจ มีการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง เพื่อนำไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จในชีวิตในทุกด้าน

จากความหมายของการบริหารจัดการตนเองในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การบริหารจัดการ ตนเอง เป็นกระบวนการที่สมองส่วนหน้ามีการนำเข้าและประมวลผลข้อมูล ก่อให้เกิดการแสดงออกทาง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมอื่นๆ

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการตนเอง

การบริหารจัดการตนเอง เป็นกระบวนการคิดในสมองส่วนหน้าที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และการกระทำ เช่น การยับยั้งชั่งใจ การควบคุมอารมณ์ การยืดหยุ่นทางความคิด การตั้งเป้าหมาย การวางแผน ความมุ่งมั่น การจัดจำและเรียกใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดลำดับความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ และการทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นตอน (นวลจันทร์ จุฑากดีกุล,ม.ป.ป.)

ซึ่งทำให้บุคคลสามารถคิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้เป็น แก้ปัญหาเป็น และสามารถปรับตัวเพื่อยุ่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งการบริหารจัดการตนของนั้น ทำให้บุคคลสามารถเจริญเติบโตได้อย่างมีคุณภาพ และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต (มัณฑนา ชลานันต์, ม.ป.ป.)

2.1.3 องค์ประกอบของการบริหารจัดการตนเอง

นักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการบริหารจัดการตนเองไว้ดังนี้

จิโอลารีย์และคณะ (Gioia et al.,2002) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง มี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การรู้คิด (Metacognition) ประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม ความจำ การจัดระบบ หรือการวางแผนทางความคิด การจัดการข้อเท็จจริงอย่างเป็นระบบ และการจัดการภารกิจ

2. การกำกับอารมณ์ (Emotional Regulation) ประกอบด้วย การปรับอารมณ์ และการควบคุมอารมณ์

3. การกำกับพฤติกรรม (Behavioral Regulation) ประกอบด้วย การตรวจสอบตนเองและความยับยั้งชั่งใจ

ฟอร์เน็ตและคณะ (Fournet et al.,2015) กล่าวว่า การบริหารจัดการตนเอง มี 2 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำกับพฤติกรรม (Behavioral Regulation) เป็นการกำกับตนเองในด้านอารมณ์และพฤติกรรม มีดังนี้

1.1 ความยับยั้งชั่งใจ เป็นความสามารถในการหยุดการแสดงออกทางพฤติกรรมทางลบ

1.2 การปรับอารมณ์ เป็นความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน โดยมีความหยุ่นตัวทางจิตใจ และมีการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการที่เหมาะสม

1.3 การควบคุมอารมณ์ เป็นความสามารถในการตอบสนองอารมณ์

2. การรู้คิด (Metacognition) เป็นการจัดการความคิดและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น มีดังนี้

2.1 ความคิดริเริ่ม เป็นความสามารถทางความคิดหากำหนดและการหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

2.2 ความจำ เป็นความสามารถในการจดจำข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.3 การจัดระบบหรือการวางแผนทางความคิด เป็นความสามารถในการคาดการณ์เป้าหมายและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาและนำไปสู่เป้าหมายที่บุคคลได้กำหนดไว้

2.4 การจัดการข้อเท็จจริงอย่างเป็นระบบ เป็นความสามารถในการจัดการความคิด เพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของบุคคล

ฐานะนี้ แสงสว่าง และคณะ (2559) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารจัดการตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 450 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การบริหาร

จัดการตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยตัวบ่งชี้การบริหารจัดการตนเอง มีจำนวน 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถในการรู้คิด ประกอบด้วย การริเริ่ม ความจำในการทำงาน การวางแผน/จัดระบบ การจัดระเบียบวัสดุ และการตรวจสอบงาน
2. ความสามารถในการกำกับอารมณ์ ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยน และการควบคุมอารมณ์
3. ความสามารถในการกำกับพฤติกรรม ประกอบด้วย การตรวจสอบตนเอง และการยับยั้ง

อภิชาติ มุกดาวิรุ่ง (2561) ได้ทำการศึกษาไม่เดลากาวดองค์ประกอบของการบริหารจัดการตนของนักศึกษา จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการบริหารจัดการตนเอง มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการบริหารจัดการตนเอง มีจำนวน 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การริเริ่มลงมือทำงานด้วยตนเอง
2. ความยึดหยุ่นทางความคิด ประกอบด้วย การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาอย่างยึดหยุ่น และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
3. การวางแผน ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย การจัดระเบียบงาน และการจัดสรรเวลา
4. ความจำขณะทำงาน ประกอบด้วย การประมวลความคิด การจดจำข้อมูล และการมีสมาธิ
5. การควบคุมอารมณ์ ประกอบด้วย การจัดการอารมณ์ และการผ่อนคลายตนเอง
6. การเฝ้าตรวจสอบตนเอง ประกอบด้วย การประเมินตนเอง และการเตือนตนเอง
7. การมุ่งเป้าหมาย ประกอบด้วย การรับรู้เป้าหมาย และความเพียรพยายาม
8. การยับยั้งชั่งใจ ประกอบด้วย การหยุดยั้งความคิด การเลือกปฏิเสธ และการตัดสินใจเลือก

จากองค์ประกอบของการบริหารจัดการตนในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การบริหารจัดการตนเอง มีจำนวน 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย การริเริ่มลงมือทำงานด้วยตนเอง ความยึดหยุ่นทางความคิด การวางแผน ความจำขณะทำงาน การควบคุมอารมณ์ การเฝ้าตรวจสอบตนเอง การมุ่งเป้าหมาย และการยับยั้งชั่งใจ

2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตนเอง

นักวิชาการได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตนเองไว้ดังนี้

จุฑามาศ แทนجون ศศินันท์ ศิริราดาภรณ์พัฒน์ และวารากร ทรัพย์วิรະปกรณ์ (2561) ได้ทำการศึกษาผลของโปรแกรมการเสริมสร้างการบริหารจัดการตนเองของวัยรุ่น จำนวน 74 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างการบริหารจัดการตนเองของวัยรุ่น ประกอบด้วย การศึกษาของครอบครัวที่มีระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยครอบครัวมีรูปแบบการเลี้ยงดูที่มีการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและมีอิสระแก่บุตร ครอบครัวมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตนเองของวัยรุ่น และครูครุภารมีการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกกิจกรรมเสริมสร้างการบริหารจัดการตนเอง และ 2) หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการเสริมสร้างวัยรุ่น กลุ่มทดลองมีการบริหารจัดการตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เกรียงไกร พึงเชื้อ กาญจนा ภัตราวิวัฒน์ และวิไลลักษณ์ ลังกา (2562) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมพัฒนาการบริหารจัดการตนเองเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

ในกลุ่มเยาวชน จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 33 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระยะเวลาที่แตกต่างกันเยาวชนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลภายหลัง 1 เดือน เยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดลดลง และ 2) เยาวชนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการบริหารจัดการตนของมีการบริหารจัดการตนของสูงกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม และเยาวชนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการบริหารจัดการตนของมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตนของสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยระดับการศึกษา ของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูที่ใกล้ชิดและให้อิสระกับบุตร การจัดการเรียนการสอน การจัดโปรแกรม การเสริมสร้างการบริหารจัดการตนของ ยอมทำให้เยาวชนและวัยรุ่นมีความเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดลดลง และมีการบริหารจัดการตนของเพิ่มขึ้น (จุฑามาศ แหนจน์ ศศินันท์ ศิริราดาภุลพัฒน์ และวรากร ทรัพย์วิร巴斯รรณ์ 2561; เกรียงไกร พึงเชื้อ กาญจนा ภัตราวิวัฒน์ และวีไลลักษณ์ ลังกา, 2562)

2.2 ต้นทุนทางจิตวิทยา

2.2.1 ความหมายของต้นทุนทางจิตวิทยา

นักวิชาการได้ให้ความหมายของต้นทุนทางจิตวิทยาไว้ดังนี้

ลูธานและยูเซล (Luthans; & Yourssef., 2004) กล่าวว่า ต้นทุนทางจิตวิทยา หมายถึง คุณลักษณะเชิงบวกที่มีส่วนต่อการพัฒนาบุคคลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยบุคคลที่มีต้นทุนทางจิตวิทยาย่อมมีการรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยาก แต่เป็นโอกาสและความท้าทายที่ทำให้บุคคลได้ประสบความสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยมีพลัง ความมุ่งมั่น การวางแผนที่ชัดเจน โดยคาดหวังว่าจะมีสิ่งที่ดีเกิดขึ้นกับตนเอง พร้อมรับมือกับปัญหา และสามารถพื้นตัวจากวิกฤตได้เป็นอย่างดี

อรัญญา ตุ้ยคัมภีร์ และจิระสุข สุขสวัสดิ์ (2559) กล่าวว่า ต้นทุนทางจิตวิทยา หมายถึง คุณลักษณะภายในทางด้านบวกของแต่ละบุคคลที่มีการรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยมีพลัง ความมุ่งมั่น การวางแผนที่ชัดเจนในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างไม่ย่อท้อ ทำให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและสามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

จากความหมายของต้นทุนทางจิตวิทยาในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ต้นทุนทางจิตวิทยา หมายถึง คุณลักษณะเชิงบวกที่มีส่วนต่อการพัฒนาบุคคลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยบุคคลที่มีต้นทุนทางจิตวิทยาย่อมมีการรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยาก แต่เป็นโอกาสและความท้าทายที่ทำให้บุคคลได้ประสบความสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยมีพลัง ความมุ่งมั่น การวางแผนที่ชัดเจนในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างไม่ย่อท้อ ทำให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและสามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

2.2.2 องค์ประกอบของต้นทุนทางจิตวิทยา

พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์ (2555) ได้กล่าวถึงต้นทุนทางจิตวิทยา มีจำนวน 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความหวัง (Hope) เป็นความพยายามเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เมื่อมีอุปสรรคกีสามารถปรับตัวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้นได้ โดยผู้ที่มีความหวังย่อมมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการคิดต้นทางแนวทางและสร้างแรงจูงใจที่จะทำตามความคิดให้บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ

2. การมองโลกในแง่ดี (Optimism) เป็นความคาดหวังของบุคคลซึ่งคาดว่าจะเกิดสิ่งที่ดีต่อตนเอง โดยคนที่มองโลกในแง่ดีนั้น จะเชื่อว่าสถานการณ์ที่เป็นปัญหาไม่ใช่เรื่องที่เลวร้าย สถานการณ์ที่เลวร้ายจะเกิดขึ้นเพียงชั่วคราว และสถานการณ์ที่เลวร้ายนั้นเป็นสิ่งที่ท้าทายและต้องพยายามแก้ไข สถานการณ์ให้ได้ แต่ในทางกลับกันบุคคลที่มองโลกในแง่ร้ายนั้น ย่อมมีความเชื่อว่าสถานการณ์เลวร้ายจะเกิดขึ้นตลอดไป จะทำลายทุกสิ่งทุกอย่างของตนเอง

3. ความเชื่อในความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) เป็นการที่บุคคลมีความเชื่อในความสามารถของตนเองย่อมมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก แรงจูงใจและนำไปสู่การกระทำ โดยบุคคลมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามที่ตนเองต้องการได้สำเร็จ

4. ความหยุ่นตัว (Resilience) เป็นความสามารถในการปรับตัวและฟื้นคืนสภาพเดิมหลังจากเผชิญปัญหาความยุ่งยากลำบาก ความขัดแย้ง และความล้มเหลว โดยบุคคลที่มีความหยุ่นตัวย่อมสามารถปรับตัวได้หลังเกิดสถานการณ์ที่ยุ่งยากลำบาก

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนทางจิตวิทยา

นักวิชาการได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนทางจิตวิทยาดังนี้

คาสิโกรา เลสเตอร์ และฮาร์ม (Krasikova; Lester; Harms.,2015) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของต้นทุนทางจิตวิทยาและสุขภาพจิตและความเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาวิชาชีพทหาร ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 1,889 คน ผลการวิจัยพบว่า สุขภาพจิตกับความเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.13 ต้นทุนทางจิตวิทยากับความเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.07 ส่วนสุขภาพจิตกับความขัดแย้ง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.08 และสุขภาพจิตกับการเข้าถึงบริการสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.12 ส่วนการเข้าถึงบริการสุขภาพกับต้นทุนทางจิตวิทยา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.19 การเข้าถึงบริการสุขภาพกับความขัดแย้ง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นเท่ากับ -0.19 ส่วนการเข้าถึงบริการสุขภาพกับเพศและอายุ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.09 ส่วนต้นทุนทางจิตวิทยากับเพศและการต่อต้าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.08 และอายุกับการต่อต้าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.06

อมราพร สุรการ (2558) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของต้นทุนทางจิตวิทยาที่มีต่อความสุขที่แท้จริงและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยรัฐบาล จำนวน 849 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของต้นทุนทางจิตวิทยาที่มีต่อความสุขที่แท้จริงและพฤติกรรม

การเรียนของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยรังสิตมีความสอดคล้องกับกลุ่มข้อมูลเชิงประจำตัวโดยความสุขที่แท้จริงได้รับอิทธิพลทางตรงจากต้นทุนทางจิตวิทยา มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.79 ส่วนพฤติกรรมการเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากต้นทุนทางจิตวิทยาและการสนับสนุนจากครู มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.71 และ 0.20 ส่วนต้นทุนทางจิตวิทยาได้รับอิทธิพลทางตรงจากบุคลิกภาพเข้มแข็ง มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.68 รองลงมาคือ การสนับสนุนจากการครอบครัว การสนับสนุนจากครู และการสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.19 0.14 และ 0.13 ตามลำดับ

วิริญญา วันโน (2556) ได้ทำการศึกษาต้นทุนจิตวิทยาในการทำงานกลุ่มนิสิตนักศึกษา จำกัดมหาวิทยาลัยจำนวน 10 แห่งของประเทศไทย จำนวน 1,349 คน และการศึกษาผลของโปรแกรมพัฒนาทุนจิตวิทยาเชิงบวกในการทำงานกลุ่มนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา จก 102 จิตวิทยาพื้นฐาน จำนวน 2 ตอนเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) โมเดลอ้างอิงตนเองของต้นทุนจิตวิทยามีความสอดคล้องกับกลุ่มข้อมูลเชิงประจำตัว ($\chi^2 = 3.35$ df=6 p=.76 CFI=1.00 AGFI=0.98 RMSEA=0.00) โดยประสิทธิภาพของกลุ่มอ้างอิงตนเองของต้นทุนจิตวิทยามีความสอดคล้องกับกลุ่มข้อมูลเชิงประจำตัว ($\chi^2 = 1.36$ df=4 p=.85 CFI=1.00 AGFI=0.99 RMSEA=0.00) โดยประสิทธิภาพของกลุ่มอ้างอิงส่งผลต่อต้นทุนทางจิตวิทยาเชิงบวก มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.82 และโมเดลอ้างอิงกลุ่มของต้นทุนจิตวิทยามีความสอดคล้องกับกลุ่มข้อมูลเชิงประจำตัว ($\chi^2 = 1.36$ df=4 p=.85 CFI=1.00 AGFI=0.99 RMSEA=0.00) โดยประสิทธิภาพของกลุ่มอ้างอิงส่งผลต่อต้นทุนทางจิตวิทยาเชิงบวก มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นบวกเท่ากับ 0.98 2) หลังการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาทุนจิตวิทยาเชิงบวกในการทำงานกลุ่มนิสิตนักศึกษากลุ่มทดลองมีทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกและการทำงานกลุ่มเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) หลังการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาทุนจิตวิทยาเชิงบวกในการทำงานกลุ่มนิสิตนักศึกษาและกลุ่มทดลองมีทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกและการทำงานกลุ่มสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กาญจนा สุทธิเนียม (2561) ได้ทำการศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบรู้คิดและพัฒนาระบบทดลองที่มีต้นทุนทางจิตวิทยาของนิสิตครุมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 16 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 8 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระยะเวลาที่แตกต่างกันนิสิตครุเมื่อต้นทุนทางจิตวิทยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการให้คำปรึกษากลุ่มมีต้นทุนทางจิตวิทยาสูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษากลุ่ม และติดตามผลการให้คำปรึกษากลุ่มมีต้นทุนทางจิตวิทยาสูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษากลุ่ม และ 2) ระยะเวลาและกลุ่มที่แตกต่างกันนิสิตครุเมื่อต้นทุนทางจิตวิทยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนิสิตครุกลุ่มทดลองมีต้นทุนทางจิตวิทยาสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ชนมน สุขวงศ์ และรังสรรค์ โฉมยา (2561) ได้ทำการศึกษาผลของโปรแกรมพัฒนาการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาต้นทุนทางจิตวิทยาของนักศึกษาสาขาสารวัสดุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า ระยะเวลาที่แตกต่างกันนักศึกษาที่เข้าร่วมการฝึกอบรมมีต้นทุนทางจิตวิทยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระยะเวลาที่เข้าร่วมการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยต้นทุนทางจิตวิทยาสูงกว่าก่อนเข้าร่วมการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนทางจิตวิทยาในชั้งต้น สามารถสรุปได้ว่า ต้นทุนทางจิตวิทยาเกิดจากบุคลิกภาพเข้มแข็ง การสนับสนุนจากครอบครัว และการสนับสนุนจากเพื่อน (อมราพร สุรการ, 2558) ซึ่งทุนทางจิตวิทยานี้สามารถพัฒนาได้จากโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่ม และการฝึกอบรม (วิรัญญา วัฒโนน, 2556; กาญจนा สุทธิเนียม, 2561; ชนมน สุขวงศ์และรังสรรค์ โฉมยา, 2561) ซึ่งต้นทุนทางจิตวิทยาทำให้บุคคลมีความเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดลดลง ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการเรียนและมีความสุขที่แท้จริงเพิ่มสูงขึ้น (Krasikova; Lester; Harms., 2015; อมราพร สุรการ, 2558)

2.3 การเห็นคุณค่าในตนเอง

2.3.1 ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ดังนี้

ยังและอฟแมน (Young; & Hoffmann., 2003) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีความคิดและความรู้สึกที่มีการประเมินตนเองว่ามีคุณค่า ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

กิลรอยด์ (Gilroy., 2004) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่มีต่อตนเองในทางบวก โดยบุคคลรู้ถึงความสามารถและศักยภาพของตนเอง ส่งผลให้บุคคลมีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในตนเอง ทำให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

สันติ จัยสินและคณะ (2544) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีการวินิจฉัยตนเองว่าตนเองมีความสามารถ มีศักยภาพ มีประโยชน์ มีความสำคัญต่อตนเองและผู้อื่น

พรรณราย ทรัพย์ประภา (2549 อ้างอิงในแบบครุ่ง Bandura 1997) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองว่ามีความสำคัญ มีความสามารถ มีความนับถือตนเอง ทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีการเคารพและให้เกียรติตนเอง ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

ชลลดา ทวีคุณ (2556) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีการดำเนินชีวิตด้วยความรับผิดชอบในการกระทำการของตนเอง มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความรักต่อตนเองและผู้อื่น โดยบุคคลจะมีความคิดหรือเริ่มสร้างสรรค์และมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการแก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา (2556) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีความภาคภูมิใจในตนเอง ประเมินตนเองว่ามีความสามารถและมีความสำคัญ ก่อให้เกิดการยอมรับในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งนำไปสู่อัตโนมัติในการดำเนินชีวิตของบุคคลที่เหมาะสม

จากการวิจัยของกรีฟฟาร์ด (1990) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นการที่บุคคลมีความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกต่อตนเองในทิศทางบวก มีการประเมินตนเองว่าตนเองมีความสามารถและศักยภาพ สามารถกระทำการต่าง ๆ ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี ทำให้บุคคลมีการยอมรับตนเอง มีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในตนเอง นำไปสู่การดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.3.2 ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเอง

ยังและซอฟแมน (Young; & Hoffmann. 2003) กล่าวว่า การที่บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง ย่อมมีความคิดและทัศนคติเชิงบวกในการดำเนินชีวิต มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ย่อมมีความคิดและทัศนคติเชิงลบในการดำเนินชีวิต มีความวิตกกังวลและความเครียดสูง มีการกล่าวโทษตนเองเมื่อเกิดปัญหา ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลให้บุคคลหลีกเลี่ยงและหนีปัญหาที่เกิดขึ้นได้

สันติ จัยสิน และคณะ (2544) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าของตนเอง ทำให้บุคคลรู้จักตนเอง มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อตนเองว่ามีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อผู้อื่น ทำให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อการทำงานได้เป็นอย่างดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

พรรณราย ทรพยะประภา (2549) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถบ่งบอกได้ถึงคุณภาพชีวิตของบุคคล ทำให้บุคคลมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ด้วยลักษณะท่าทาง น้ำเสียง คำพูดและการกระทำ โดยบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง ย่อมมีความคิดที่สร้างสรรค์ สามารถเผชิญความเครียดที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดการเรียนรู้ความคิด ความปรารถนา ค่านิยม อบรม แล้ว เป้าหมายในชีวิต ส่งผลให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคาดหวังว่าสิ่งที่ตนเองเชื่อมั่นเป็นจริง ย่อมทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นตั้งใจพยายามที่จะทำตามเป้าหมายให้สำเร็จ

ชลลดา ทวีคุณ (2556) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง ทำให้บุคคลตระหนักรู้ถึงความสามารถของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองในเรื่องของความคิดและทัศนคติในการดำเนินชีวิต ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นตั้งใจในการดำเนินชีวิต มีความมั่นคงทางจิตใจ สามารถเผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

จากความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถสรุปได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง ทำให้บุคคลมีความคิดและทัศนคติเชิงบวกในการดำเนินชีวิต ทำให้บุคคลมีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ย่อมมีความคิดและทัศนคติเชิงลบในการดำเนินชีวิต มีความวิตกกังวลและความเครียดสูง มีการกล่าวโทษตนเอง เมื่อเกิดปัญหา ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลให้บุคคลหลีกเลี่ยงและหนีปัญหาที่เกิดขึ้นได้

2.3.3 องค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเอง

ไฮթอร์ตันและโพลิว (Heatherton; & Polivy., 1991) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบการเห็นคุณค่าในตนเอง พบร่วม 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การแสดงออก (Performance) เป็นความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่สามารถเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและมีความสามารถในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยมีความชื่นชอบและตั้งใจในการกระทำสิ่งนั้นอย่างสุดความสามารถ โดยไม่ห้อยหัวต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น

2. การปฏิบัติตน (Appearance) เป็นความรู้สึกในเชิงบวกต่อตนเอง มีการยอมรับและชื่นชมในตนเอง นำไปสู่ความพึงพอใจในบุคลิกภาพและความสามารถของตนเอง

3. สังคม (Social) เป็นความตระหนักในตนเองเกี่ยวกับความสำเร็จและความวิตกกังวลในการดำเนินชีวิต โดยมีความเท่าเทียมกับผู้อื่น ทำให้บุคคลมีการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

จากการสำรวจของมหาวิทยาลัยมาสโตรี มีจำนวน 3 องค์ประกอบ ประกอบด้วย การแสดงออก การปฏิบัติตน และสังคม

2.3.4 ลักษณะการเห็นคุณค่าในตนเอง

ชลอดา ทรีคุณ (2556) กล่าวว่า ลักษณะการเห็นคุณค่าในตนเองตามทฤษฎีความต้องการของอั卜ราฮัม มาสโตรี มี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความต้องการเคารพนับถือตนเอง (Self Respect) คือ ความต้องการมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอำนาจและความแข็งแกร่ง มีความแข็งแกร่ง มีความสามารถของตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น มีอิสรภาพในตนเอง โดยบุคคลมีความต้องการมีคุณค่าในการดำเนินชีวิตที่ประสบความสำเร็จ และมีคุณภาพ

2. ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (Esteem from Other) คือ ความต้องการความรักและเป็นที่รักของผู้อื่น ต้องการได้รับความสนใจและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น เป็นความต้องการให้ได้รับการยกย่องเช่นเดียวกันสิ่งที่บุคคลนั้นกระทำ เพื่อที่บุคคลมีความรู้สึกมีคุณค่าและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

จากการสำรวจของมหาวิทยาลัยมาสโตรี มีจำนวน 3 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความต้องการเคารพนับถือตนเอง และความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น

2.3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

นักวิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองได้ดังนี้

ธีระพล บุญธรรม (2546) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ถึง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย จำนวน 131 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเสพยาบ้าของนักเรียนอาชีวศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย มีความสอดคล้องกับกลไกนักเสพยาบ้า (X²=28.03 p=.06 GFI=0.95 AGFI=0.85) โดยการเสพยาบ้าได้รับอิทธิพลทางตรงจากอิทธิพลจากเพื่อนที่ดี จะช่วยให้ตนเองมีการปฏิบัติตนไปในการที่เหมาะสม ส่วนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มี

ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นลบเท่ากับ -0.16 ซึ่งเกิดจากการที่นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถและศักยภาพของตนเอง ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนของเพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีการสภาพยาบ้าลดลง

วรรณจัน สมานมิตร (2546) ได้ทำการศึกษาทักษะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนของจากราชการ เสพติดของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 376 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการป้องกันตนของจากราชการ เสพติดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทักษะทางสังคมที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการป้องกันตนของจากราชการ เสพติด คือ ทักษะการสอนตนเองและทักษะเพื่อการได้มาซึ่งแรงสนับสนุนทางสังคมสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการป้องกันตนของจากราชการ เสพติดของนักเรียนชายระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดเพชรบุรีได้ร้อยละ 32.80 ทั้งนี้เป็นเพราะทักษะทางสังคมเกิดจากการที่นักเรียนชายได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน อาจารย์ และบุคคลรอบข้าง ทำให้นักเรียนชายมีการเห็นคุณค่าในตนเอง มีการกำลังใจในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำการเสริมแรงให้นักเรียนชายมีพฤติกรรมที่ป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงการใช้ยาเสพติดมากขึ้น

ปิยะพันธ์ อารีญาติ (2549) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนของจากราชการเสพยาบ้าของนักเรียนในอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 357 คน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องยาบ้า สัมพันธภาพในครอบครัว การควบคุมตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนของสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการป้องกันตนของจากราชการเสพยาบ้าได้ร้อยละ 17.90 โดยความรู้เรื่องยาบ้ามีค่าน้ำหนักสำคัญมาตราฐานสูงสุดเท่ากับ 0.23 แสดงให้เห็นว่าถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ครอบครัวมีความรักและความอบอุ่น ยอมสร้างความแข็งแกร่งทางจิตใจ และมีพฤติกรรมการป้องกันตนของจากราชการเสพยาบ้ามากขึ้น รองลงมาคือ ความรู้เรื่องยาบ้า มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตราฐานเท่ากับ 0.22 ซึ่งการที่นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ยอมทำให้นักเรียนเห็นโทษของยาบ้าที่เกิดขึ้นกับร่างกายและจิตใจ ทำให้นักเรียนตัดสินใจไม่เสพยาบ้าตามคำชักชวนของบุคคลรอบตัว ส่วนการควบคุมตนเอง มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตราฐานเท่ากับ 0.16 ทั้งนี้เป็นเพราะการที่นักเรียนมีความอดทนและตัดสินใจที่มีเหตุผล ยอมช่วยควบคุมตนเองให้ทำความดี ละเอียด ใจเย็น แต่ไม่ใช้ยาบ้าได้ ส่วนการเห็นคุณค่าในตนของ มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตราฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.15 ซึ่งเกิดจากการที่นักเรียนมีความเชื่อว่าตนของมีความสามารถและมีศักยภาพ ยอมทำให้นักเรียนมีความรักต่อตนเอง ต้องการกระทำในสิ่งที่ดี และไม่ข้องเกี่ยวกับสารเสพติด ตามลำดับ

ชัยชนะ ทุนอินทร์ (2554) ได้ทำการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในปัญหายาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประ畛ศึกษาเชียงราย เขต 3 จำนวน 382 คน ผลการวิจัยพบว่า ไม่เดลิเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในปัญหายาเสพติดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจำตัว ($\chi^2=14.39$ df=.99 GFI=1.00 AGFI=0.98 RMSEA=0.00 SRMR=0.01) โดยความตระหนักรู้ในปัญหายาเสพติดได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยด้านเจตคติต่อยาเสพติด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยด้านครอบครัวโดยส่งผ่านตัวแปรปัจจัยความรู้สึกมีคุณค่าในตนของ รองลงมาคือ ปัจจัยส่วนบุคคลโดยส่งผ่านปัจจัยเจตคติต่อยาเสพติด และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม โดยส่งผ่านปัจจัยด้านเจตคติต่อยาเสพติด ตามลำดับ

พัชราภรณ์ ด่านประชุม (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันตนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอนุบาลวังสมบูรณ์ จังหวัดสระบุรี จำนวน 158 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันตนของนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.52-0.64 โดยปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนของนักเรียน คือ การปฏิบัติต่อตนของนักเรียน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.64 รองลงมาคือ การปฏิบัติต่อคน外 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.57 และ 0.52 ตามลำดับ

มนัส สุนทรโขติ และเพ็ญพักตร์ อุทิศ (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับ พลังต้านการเสพยาบ้าของวัยรุ่นที่เข้ารับการบำบัดแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลในเขตภาคตะวันออก จำนวน 140 คน ผลการวิจัยพบว่า การเพชญความเครียดโดยใช้ความสามารถของตนของนักเรียน พลังต้านการเสพยาบ้า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.54 รองลงมาคือ การเพชญความเครียดโดยใช้เหล่่งสนับสนุนอื่น ๆ กับพลังต้านการเสพยาบ้า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกเท่ากับ 0.36 การรับรู้ การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนกับพลังต้านการเสพยาบ้า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกเท่ากับ 0.30 การเห็นคุณค่าในตนของนักเรียน พลังต้านการเสพยาบ้า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกเท่ากับ 0.19 และ การเพชญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหาพลังต้านการเสพยาบ้า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเป็นลบเท่ากับ -0.24 ตามลำดับ

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนของ สามารถสรุปได้ว่า การที่บุคคลได้รับ การสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน อาจารย์ และบุคคลรอบข้าง (วรรณ์ สมานมิตร ,2546; ชัยชนะ ทุนอินทร์ ,2554) ทำให้บุคคลมีการรับรู้ความสามารถและศักยภาพของตนเอง ยอมมีความเชื่อมั่นในตนของเพิ่มสูงขึ้น ยอมทำให้นักเรียนมีความรักต่อตนเอง ต้องการกระทำในสิ่งที่ดี มีการเห็นคุณค่าในตนของมากขึ้น ทำให้มีแนวโน้มในการใช้สารเสพติดลดน้อยลง (ธีระพล บุญธรรม ,2546; ปิยาพันธ์ อารีญาติ ,2549; พัชราภรณ์ ด่านประชุม,2556; มนัส สุนทรโขติ และเพ็ญพักตร์ อุทิศ ,2556)

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

3.1 ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

นักวิชาการได้ทำการศึกษาความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดไว้ดังนี้

องค์กรอนามัยโลก (World Health Organization WHO. ,ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดไว้ว่า การที่บุคคลมีแนวโน้มจะสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีการใช้สารเสพติดอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดอาการบาดเจ็บ และก่อให้เกิดอันตรายต่อตนของและผู้อื่น

พจนานุกรมทางจิตวิทยา (Psychology Dictionary., ม.ป.ป.) ได้ให้ définition ของพฤติกรรมเสี่ยง เป็นการที่บุคคลมีลักษณะพันธุกรรมและการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมในการใช้สารเสพติดที่เป็นอันตรายต่อตนของและผู้อื่นในอนาคต

ทู (Tull., 2014) กล่าวว่า พฤติกรรมเสี่ยง หมายถึง การที่บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเสพติด ไปในทางบวก โดยบุคคลมองว่าการใช้สารเสพติดทำให้มีความสุข แต่ในขณะเดียวกับบุคคลก็มองว่าสารเสพติด ก็เป็นอันตรายต่อการดำเนินชีวิต ย้อมทำให้บุคคลมีความอยากรู้อยากลอง จึงมีแนวโน้มที่จะใช้หรือไม่ใช้ สารเสพติดก็เป็นได้

กัสเมนและพอลซึ่มเมอร์ (Guzman; & Pohlmeier., ม.ป.ป.) กล่าวว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด หมายถึง แนวโน้มที่จะใช้สารเสพติดเพื่อต้องการได้รับการยอมรับและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ก่อให้เกิด อันตรายต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของบุคคลในอนาคต

จากความหมายของพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ สารเสพติด เป็นการที่บุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเสพติดในเชิงบวก ทำให้บุคคลมีความอยากรู้อยากลอง ใน การใช้สารเสพติด เพื่อต้องการให้ได้รับการยอมรับและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ก่อให้เกิดแนวโน้มที่จะใช้ สารเสพติดในอนาคต ส่งผลให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น

3.2 องค์ประกอบของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึงองค์ประกอบของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดไว้ดังนี้

ซู (Siu., 2011) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในวัยรุ่น ชาวเยาวชน พบร้า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในวัยรุ่นมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความหวั่นไหวต่อความวิตกกังวล เป็นความรู้สึกกลัวและความวิตกกังวลใจ จึงเป็น แรงจูงใจให้บุคคลมีแนวโน้มในการใช้สารเสพติด

2. การครุ่นคิดหรือความสัมภัยในชีวิต เป็นการที่บุคคลที่มีความหลังขึ้นภายในจิตใจหรือ บุคคลที่ประสบความล้มเหลวในการดำเนินชีวิต บุคคลจะมีโอกาสที่จะใช้สารเสพติดสูง

3. ความรู้สึกแสวงหา เป็นการที่บุคคลมีความรู้สึกทางจิตใจเป็นสัญชาตญาณแห่งความตายน ทำให้บุคคลต้องการความตื่นเต้น ความเสี่ยงและความท้าทายในการดำเนินชีวิต

4. ความทุนทันพันแฝ่น เป็นอารมณ์ทางลบของบุคคลที่มีการตัดสินใจทำสิ่งโดยอย่างรวดเร็ว โดยไม่ทันได้คิดไตร่ตรองไว้ก่อน

โอมิยะและคณะ (Omiya et al, 2015) ได้ทำการศึกษาแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ของวัยรุ่น จำนวน 182 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นมีความ สอดคล้องกับชื่อ "GFI=0.88 AGFI=0.85 CFI=0.77 RMSEA=0.05 SRMR=0.06" โดยแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น มีจำนวน 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความท้อแท้ สิ้นหวัง การไวต่อความวิตกกังวล ความทุนทันพันแฝ่น และความรู้สึกแสวงหา และ 2) แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยง ต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นรายองค์ประกอบ จำแนกตามเพศ พบร้า แบบวัดองค์ประกอบความท้อแท้สิ้น หวังของเพศชายมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 และแบบวัดองค์ประกอบความท้อแท้สิ้นหวังของเพศหญิงมีค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.61 แบบวัดองค์ประกอบการไวต่อความวิตกกังวลของเพศชายมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ

0.67 และแบบวัดองค์ประกอบการไวต่อความวิตกกังวลของเพศหญิงมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 แบบวัดองค์ประกอบความหุนหันพันแล่ของเพศชายมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.56 และแบบวัดองค์ประกอบความหุนหันพันแล่ของเพศหญิงมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.55 และแบบวัดองค์ประกอบความรู้สึกแสวงหาของเพศชายมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.68 และแบบวัดองค์ประกอบความรู้สึกแสวงหาของเพศหญิงมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70

ชาลาสและคณะ (Schlauch et al, 2015) ได้ทำการศึกษาแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 175 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น มีจำนวน 4 องค์ประกอบ (ดังนี้ 1) ความท้อแท้สื้นหวัง มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ฉันเป็นคนมีสาระ ฉันเป็นคนที่มีความสุข ฉันสัญญาว่าจะมีอนาคตที่ดี ฉันรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง ฉันรู้สึกพอใจในการดำเนินชีวิต ฉันมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำความฝันให้สำเร็จในอนาคต 2) การไวต่อความวิตกกังวล มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เมื่อเวลาที่ฉันกลัวสิ่งใดก็ตาม ฉันรู้สึกปวดศีรษะ เมื่อเวลาที่ฉันกลัวสิ่งใดก็ตาม ฉันรู้สึกหัวใจเต้นเร็วมาก เมื่อเวลาที่ฉันกลัวสิ่งใดก็ตาม ฉันรู้สึกวิตกกังวล เมื่อเวลาที่ฉันกลัวสิ่งใดก็ตาม ฉันรู้สึกว่าร่างกายผิดปกติ เมื่อเวลาที่ฉันกลัวสิ่งใดก็ตาม ฉันไม่สามารถทำงานได้ 3) ความหุนหันพันแล่ มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย ฉันไม่คิดก่อนพูด เมื่อเหตุการณ์ผ่านไปแล้ว ฉันเสียใจกับสิ่งที่ฉันได้กระทำลงไป ฉันทำก่อนคิด ฉันเป็นคนหุนหันพันแล่ ฉันพูดโกรกเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการ และ 4) ความรู้สึกแสวงหา มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ฉันชอบกระโดดร่ม ฉันต้องการขับรถจักรยานยนต์ ฉันสนูกับการปีนเขาในระยะทางไกล

ลองและคณะ (Long et al, 2018) ได้ทำการศึกษาแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของชาวบัลแกเรีย จำนวน 238 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของชาวบัลแกเรียมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($CFI=0.88$ $TLI=0.86$ $RMSEA=0.03$ $SRMR$) โดยแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของชาวบัลแกเรีย มีจำนวน 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความท้อแท้สื้นหวัง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.35-0.50 การไวต่อความวิตกกังวล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.35-0.56 ความหุนหันพันแล่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.26-0.61 และความรู้สึกแสวงหา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.50-0.68

วีไลลักษณ์ ลังกา และคณะ (2560) ได้ทำการศึกษาโมเดลการวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.) จำนวน 2,489 คน ผลการวิจัยพบว่า โมเดลการวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2=2.60$ $df=1$ $p=.10$ $GFI=1.00$ $AGFI=1.00$ $CFI=1.00$ $RMSEA=0.02$ $SRMR=0.00$) โดยการไวต่อความวิตกกังวล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.92 รองลงมาคือ ความรู้สึกแสวงหา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.79 ส่วนความหุนหันพันแล่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.79 ตามลำดับ

ชาญารณ์ กองสมบัติ (2561) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 360 คน ผลการวิจัยพบว่า ไม่เดลการวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2=1.74$ df=1 p=.19 GFI=1.00 AGFI=0.98 RMSEA=0.04 SRMR=0.01) โดยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.46-0.84 โดยความรู้สึกแสวงหา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.84 รองลงมาคือ ความท้อแท้สิ้นหวังและความทุนทันพันแฝ่น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.71 และ 0.63 ส่วนการไว้ต่อความวิตกกังวล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.46 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีจำนวน 3 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความรู้สึกแสวงหา ความท้อแท้สิ้นหวัง และ การไว้ต่อความวิตกกังวล

3.3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

นักวิชาการได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดไว้ดังนี้

ไวส์และมิริน (Weiss; & Mirin, 2007 อ้างอิงในแกรนต์ Grant, ม.ป.ป.) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีดังนี้

1. การทดลองใช้สารเสพติด เป็นการที่บุคคลมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการควบคุมการใช้สารเสพติดของตนเองได้ ทำให้บุคคลมีความต้องการในการใช้สารเสพติด เพื่อสร้างความสนุกสนานและมีความสุขของตนเอง

2. การใช้สารเสพติดเป็นประจำ เป็นการที่บุคคลมีการให้ความสำคัญกับการใช้สารเสพติด ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางลบ

3. การที่บุคคลมีความเชื่อว่าการใช้สารเสพติดลดความวิตกกังวลและความเครียด จึงทำให้บุคคลมีแนวโน้มจะใช้สารเสพติดและติดสารเสพติดได้

วอลโคร์ (Volkow, 2010) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีดังนี้

1. ครอบครัว เป็นการที่สมาชิกในครอบครัวมีประวัติในการใช้สารเสพติด ทำให้วัยรุ่นย่อ้มมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดด้วย

2. เพื่อนและสังคม เป็นการที่บุคคลพบเพื่อนดี ย่อ้มมีความเสี่ยงน้อยที่จะใช้สารเสพติดในทางกลับกันถ้าบุคคลพบเพื่อนไม่ดี ย่อ้มถูกซักจุ่นให้ใช้สารเสพติดได้ง่าย

3. การใช้สารเสพติดตั้งแต่ครั้งแรก เป็นการที่บุคคลมีปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิต ย่อ้มทำให้บุคคลหาทางออกด้วยการใช้สารเสพติด ทำให้บุคคลติดสารเสพติดในที่สุด

4. การดูแลตนเอง เป็นการที่บุคคลไม่สามารถดูแลตนเองได้ ย่อมมีความเสี่ยงในการใช้สารเสพติดมากขึ้น เพื่อสร้างความเพิงพอยาจและความสุขของตนเอง

แกรนต์ (Grant, M.P.P.) กล่าวว่า ปัจจัยเสี่ยงในการใช้สารเสพติด มีดังนี้

1. เพศและอายุ จากการวิจัยพบว่า เพศชายมีโอกาสเสี่ยงในการใช้สารเสพติดมากกว่าเพศหญิง ส่วนอายุที่มีแนวโน้มที่จะมีความเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดมาก คือ อายุระหว่าง 20-40 ปี

2. พฤติกรรมการต่อต้านสังคม เป็นการที่บุคคลไม่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ จึงมีแนวโน้มในการใช้สารเสพติดมาก

3. ประวัติครอบครัว เป็นการที่ครอบครัวมีการใช้สารเสพติด เด็กและเยาวชนย่อมมีโอกาสที่จะใช้สารเสพติดตามสมาชิกในครอบครัว

4. สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นการที่บุคคลได้รับการศึกษามาน้อย อาจพลาดพลั้งติดสารเสพติดสูง

อุดม ดุจศรีวัตร (2539) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ประกอบด้วย ความอยากรู้อยากทดลองใช้สารเสพติด การที่เพื่อนติดสารเสพติดซักชวนให้เสพสารเสพติด การขาดความระมัดระวังในการใช้ยา สภาพแวดล้อมของสถานที่อยู่อาศัยที่มีการค้าสารเสพติดหรือมีผู้ติดสารเสพติด และการหนีปัญหาต่าง ๆ

โภศล วงศ์สวารค์และสธิต วงศ์สวารค์ (2543) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีดังนี้

1. สภาพปัญหาทางด้านร่างกาย เป็นการที่บุคคลมีอาการเจ็บป่วย ย่อมเชื่อว่าสามารถคลายความเจ็บป่วยได้ จึงใช้ยาเป็นประจำ หากใช้ยาเป็นระยะเวลานาน ย่อมก่อให้เกิดการติดยาและมีการใช้สารเสพติดได้

2. สภาพปัญหาทางด้านจิตใจ เป็นการที่บุคคลมีบุคลิกภาพผิดปกติ ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา ยอมทำให้มีความคิดเห็นที่ต่อต้านสังคมอยู่เสมอ จึงมีความเสี่ยงที่จะใช้สารเสพติดตลอดเวลา เพื่อรักษาอาการทางจิต

3. สภาพปัญหาทางด้านสังคม เป็นการที่บุคคลมีปัญหาขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว หรือการที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการแพร่ระบาดของสารเสพติด ย่อมมีโอกาสสูงซักจุ่งให้ใช้สารเสพติดได้ง่าย

ทศนีย์ ทองสร่าง (2549) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มี 6 ประการ ดังนี้

1. สาเหตุสืบเนื่องมาจากครอบครัวและผู้ปกครอง เกิดจากการที่ครอบครัวที่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัว เป็นครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ใช้ความรุนแรง เป็นครอบครัวที่แตกแยก มีปัญหารือค่าใช้จ่ายในครอบครัว จึงมีความเสี่ยงในการใช้สารเสพติดสูง

2. สาเหตุสืบเนื่องมาจากการเรียนและสถานศึกษา เกิดจากการที่สภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่เหมาะสม ครุและบุคลากรทางการศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถกดดันทางระเบียบวินัยได้อย่างทั่วถึง ขาดการแนะนำแนวทางการศึกษาให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน

3. สาเหตุเพริ่งสภาพแวดล้อม เกิดจากการที่สภาพแวดล้อมที่สร้างความกดดันจึงนำไปสู่การใช้สารเสพติดมากขึ้น

กุญชรี ค้าข่าย (2556 การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในชีวิต) กล่าวว่า ปัจจัยของการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นในสถานศึกษา มีดังนี้

1. การมีปัญหาครอบครัว เช่น ครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง ขาดความอบอุ่น เป็นต้น
2. การให้ความสำคัญกับเพื่อนและทำตามที่เพื่อนชักชวน
3. สามารถหาซื้อสารเสพติดได้ง่ายในชุมชนและมีราคาซื้อขายที่ไม่แพงจนเกินไป
4. การอยากรู้อยากลองและคิดว่าจะเลิกได้ง่าย
5. การหนีหรือระบายความกดดันจากความสิ้นหวังในชีวิตหรือความไม่พอใจกับสภาพชีวิตที่เป็นอยู่

จากปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง มีดังนี้ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ความเชื่อต่อการใช้สารเสพติด ความเจ็บป่วยทางร่างกายและจิตใจ การทดลองใช้สารเสพติด 2) ครอบครัวที่มีประวัติการใช้สารเสพติด 3) สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม 4) โรงเรียนและสถานศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ

3.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

bronfenbrenner (Bronfenbrenner.) เป็นนักจิตวิทยาพัฒนาการ ได้กล่าวถึงทฤษฎีมนุษยนิเวศ (Human Ecology Theory) ว่าเป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อว่าการทำความเข้าใจบุคคลต้องพิจารณาระบบมนุษย์ที่บุคคลเจริญเติบโตมาตั้นช่วงสนับสนุนและส่งเสริมการเจริญเติบโตของบุคคล โดยบุคคลจะมีปฏิสัมพันธ์และได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัว โดยความสัมพันธ์แต่ละระบบ มีการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเติบโตขึ้น โดยทฤษฎีมนุษยนิเวศนั้นเน้นการทำความเข้าใจของบุคคลแต่ละคน และการเข้าใจบริบทแวดล้อมบุคคลนั้นด้วย โดยบริบทแวดล้อมนั้นมีระบบย่อย 4 ระบบ ดังนี้ (ประยารัตน์ ภัทรกิติ, 2560)

1. ระบบจุลภาค (Microsystem) เป็นระบบที่อยู่ชั้นในสุดของระบบห้องหมวดและอยู่ติดกับตัวบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิด เช่น พ่อแม่ พี่น้อง รวมถึงสถานที่ที่บุคคลมีความเกี่ยวข้อง ในชีวิตประจำวัน ซึ่งบุคคลจะได้รับอิทธิพลจากระบบจุลภาคมากที่สุดและระบบจุลภาคนี้ก็ได้รับอิทธิพลจากบุคคลเช่นกัน ซึ่งบุคคลและสิ่งแวดล้อมในระดับจุลภาคมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน โดยระบบจุลภาคแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1.1 กิจกรรม เป็นสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลทำเป็นปกติในทุกวัน เช่น การใช้เวลาอยู่กับสมาชิกครอบครัว การเล่นกับเพื่อนที่โรงเรียน การดูโทรทัศน์ที่บ้าน เป็นต้น

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นลักษณะปฏิสัมพันธ์ที่บุคคลมีกับผู้อื่น ทั้งปฏิสัมพันธ์เชิงบวกและปฏิสัมพันธ์เชิงลบ เช่น บุคคลมีความขัดแย้งกับพ่อ แต่ก็สามารถพูดคุยกับแม่ได้ พื่นอังรักสามัคคีกันหรือพื่นอังทะเลเบาะแวงกัน เป็นต้น

1.3 บทบาททางสังคม เป็นหน้าที่ทางสังคมที่แต่ละบุคคลมีการแสดงออกตามสถานภาพของตนเอง เช่น ในครอบครัว บุคคลมีสถานภาพเป็นบุตร เมื่อยู่กับเพื่อน บุคคลมีสถานภาพเป็นลูกศิษย์ เป็นต้น ซึ่งบทบาทต่าง ๆ ในสังคมนั้นทำให้บุคคลมีการเรียนรู้การปรับตัวและมีการพัฒนาทางสังคม

2. ระบบกึ่งกลาง (mesosystem) เป็นระบบที่ 2 ที่ถัดจากระบบจุลภาค ประกอบด้วยปฏิสัมพันธ์ระหว่างระบบจุลภาค เช่น ครอบครัวกับโรงเรียนเป็นระบบจุลภาคของบุคคล เมื่อได้ที่ครอบครัวมีการปฏิสัมพันธ์กับโรงเรียน ย่อมเกิดระบบกึ่งกลางขึ้น เช่น ครอบครัวพูดคุยกับครูของบุคคล สภาพแวดล้อมที่บ้านและสภาพแวดล้อมที่โรงเรียน ปฏิสัมพันธ์เหล่านี้ย่อมส่งผลถึงความก้าวหน้าของบุคคลที่โรงเรียน หรือครอบครัวของเด็กกับเพื่อนของเด็กได้พบปะพูดคุยและทำความรู้จักกัน ย่อมทำให้ครอบครัวได้ทราบว่าเมื่อยู่โรงเรียนหรืออยู่กับเพื่อนบุคคลนั้นมีพัฒนารอย่างไร เป็นต้น ซึ่งระบบกึ่งกลางเป็นระบบที่เชื่อมโยงระบบจุลภาคที่มีผลต่อพัฒนาการของบุคคล

3. ระบบภายนอก (Exosystem) เป็นระบบที่ 3 ที่อยู่ถัดจากระบบกึ่งกลาง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมภายนอกกับระบบกึ่งกลางและระบบจุลภาค เป็นระบบสังคมทั้งหมด ที่บุคคลไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรง แต่มีอิทธิพลอย่างโดยย่างหนึ่งต่อบุคคล เช่น การที่พ่อแม่ทำงานหนักเป็นเวลานาน ทำให้ไม่มีเวลาเลี้ยงดูบุตร หรือเมื่อพ่อแม่เครียดจากการทำงาน เมื่อกลับถึงบ้านก็ไม่พูดคุยกับบุตร ซึ่งคนที่ได้รับผลกระทบจากคือบุตร ทั้งที่บุตรไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงจากการทำงานของพ่อแม่ การที่นักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาให้ลดภาวะโภชนาการเกินของเด็ก โดยมีมาตรการห้ามขายน้ำอัดลมและขนมในโรงเรียนหรือจัดอาหารกลางวันที่มีผักและจัดผลไม้ให้เด็ก เพื่อให้เด็กมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์แข็งแรง โดยครูต้องมีการสื่อสารให้พ่อแม่เข้าใจนโยบายของโรงเรียนและร่วมมือกันดูแลสุขภาพของเด็ก เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กมีภาวะโภชนาการเกิน เป็นต้น

4. ระบบมหาภาค (Macrosystem) เป็นระบบที่ 4 ที่ถัดจากระบบภายนอก ประกอบด้วยเรื่องที่ให้คุณค่า ค่านิยม ทัศนคติ กฎหมาย อุดมคติ วัฒนธรรม เป็นสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อระบบทุกระดับ ทั้งตัวบุคคล เนื่องจากเป็นระบบที่ใหญ่ที่สุด สามารถเปลี่ยนแปลงตามความก้าวหน้าในเรื่องต่าง ๆ เช่น ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การก่อความไม่สงบภายในประเทศ การเปลี่ยนแปลงระบบบริการสุขภาพ การใช้เทคโนโลยีใหม่ เช่น เมื่อประเทศไทยเกิดวิกฤตปัญหาทางเศรษฐกิจ บุคคลถูกเลิกจ้างงาน ทำให้ขาดรายได้มาจนเลือครอบครัว ส่งผลต่อสมาชิกในครอบครัวทุกคน บางครอบครัวต้องย้ายบ้านกลับต่างจังหวัด บางครอบครัวบุตรไม่ได้เรียนหนังสือ บางครอบครัวเกิดความเครียดทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว

งานถึงคิดสั้นช้าตัวตาย เป็นต้น ซึ่งระบบมหาศึกษาเป็นระบบที่มีความใกล้เคียงกันอยู่ในระบบจุลภาคด้วย

จากทฤษฎีมนุษยนิเวศในข้างต้นนี้ สามารถสรุปได้ว่า บุคคลจะมีปฏิสัมพันธ์และได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัว โดยความสัมพันธ์แต่ละระบบมีการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเติบโตขึ้นโดยบริบทแวดล้อมนั้นมีระบบอยู่ 4 ระบบ ประกอบด้วย ระบบจุลภาค ระบบกีฬา ระบบภาษา และระบบมหาศึกษา

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

นักวิชาการได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดดังนี้

กัลยาณี ปุณขันธ์ (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยด้านเจตคติต่อยาเสพติด ความรู้ด้านยาเสพติดและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในจังหวัดหนองคาย จำนวน 355 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อยาเสพติด ความรู้ด้านยาเสพติด และสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพในจังหวัดหนองคายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสภาพแวดล้อมทางสังคมมีผลต่อ พฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.48 รองลงมาคือ เจตคติต่อยาเสพติด และความรู้ด้านยาเสพติด มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.10 และ -0.22 ซึ่งทุกปัจจัยสามารถอธิบาย ความแปรปรวนของพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในจังหวัด หนองคายได้ร้อยละ 40.20

瓦สนา ทูลเกล้า พูลพงษ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธุ์วงศ์ (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางสังคม วิทยาและจิตวิทยาของการรับรู้ความเสี่ยงจากการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำนวน 475 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางสังคมวิทยา และจิตวิทยาทุกตัวสามารถอธิบายการรับรู้ความเสี่ยงจากการสูบบุหรี่ได้ร้อยละ 88.00 โดยสัมพันธภาพใน ครอบครัว มีค่าน้ำหนักสำคัญสูงสุดเท่ากับ 0.20 รองลงมาคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก มีค่าน้ำหนัก สำคัญเท่ากับ 0.14 การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีค่าน้ำหนักสำคัญเท่ากับ 0.12 บุคลิกภาพความมั่นคง ทางอารมณ์ มีค่าน้ำหนักสำคัญเท่ากับ 0.09 สัมพันธภาพกับครูและสัมพันธภาพกับเพื่อนในชั้นเรียน มีค่า น้ำหนักสำคัญเท่ากันเท่ากับ 0.07 การเห็นต้นแบบในครอบครัว มีค่าน้ำหนักสำคัญเท่ากับ -0.27 การเห็น ต้นแบบทางสังคม มีค่าน้ำหนักสำคัญเท่ากับ -0.13 และทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ มีค่าน้ำหนักสำคัญต่ำสุดเท่ากับ -0.12 ตามลำดับ

ชัยณรงค์ อ่อนภูร (2558) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 346 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเพศ ความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับสารเสพติด สถานภาพทางครอบครัว ลำดับที่เกิด การอบรมเลี้ยงดู และสภาพเศรษฐกิจของบิดามารดาสามารถอธิบายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดได้ ร้อยละ 58.30 โดยเพศ มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.32 รองลงมาคือ ความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับ สารเสพติด มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.32 สถานภาพทางครอบครัว มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐาน

เท่ากับ 0.12 ลำดับที่เกิด มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.11 การอบรมเลี้ยงดู มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเท่ากับ -0.13 และสภาพเศรษฐกิจของบิตามารดา มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ -0.09 ตามลำดับ

สายสุда สุขแสง รัชตา ธรรมเจริญ และเจตน์สุษณัฐ์ สังขพันธ์ (2558) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อใช้สารเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสงขลา จำนวน 360 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านครอบครัวกับปัจจัยด้านความรู้ ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ปัจจัยด้านความรู้กับปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด และปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนมีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเท่ากับ -0.40 มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนสามารถอธิบายอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดได้ร้อยละ 16.10

บูรฉัตร จันทร์แดง (2560) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดงหลวงวิทยา อำเภอองครักษ์ จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลจากตารางและสื่อต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดร่วมกันอธิบายปัจจัยเสี่ยงต่อสารเสพติดได้ร้อยละ 52.50 โดยอิทธิพลจากตารางและสื่อต่าง ๆ มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.28 ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นยังไม่ค้นพบตนเอง จึงมองหาตัวแบบจากตารางและสื่อต่าง ๆ เพื่อเลียนแบบและสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง รองลงมาคือ สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานเท่ากับ 0.23 ซึ่งเกิดจากสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนปลอดภัยไม่มีการแพร่ระบาดของสารเสพติด มีครุฑ์แลตรวจตราสถานที่ในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด มีค่าน้ำหนักสำคัญมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.15 ทั้งนี้เกิดจากการที่นักเรียนได้รับการปลูกฝังโดยของสารเสพติด ทำให้มีทัศนคติเชิงลบเกี่ยวกับสารเสพติด ตามลำดับ

วิไลลักษณ์ ลังกาและคณะ (2560) ได้ทำการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยภูมิคุ้มกันที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพ.) จำนวน 2,489 คน ผลการวิจัยพบว่า โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยภูมิคุ้มกันที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพ.) มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2=15.71$ df=10 p=.10 GFI=1.00 AGFI=0.99 CFI=1.00 RMSEA=0.01 SRMR=0.01) โดยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยเสี่ยง สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และปัจจัยภูมิคุ้มกัน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.40 0.27 และ 0.21 ส่วนปัจจัยภูมิคุ้มกันได้รับอิทธิพลทางตรงจากสภาพแวดล้อมจากกลุ่มเพื่อนและปัจจัยเสี่ยง มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.16 และ -0.78 และปัจจัยเสี่ยงได้รับอิทธิพลทางตรงจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางกลุ่มเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.76 และ 0.14 ตามลำดับ

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ลำดับที่เกิด (ชั้นเรียน)

อ่อนนุช, 2558) ปัจจัยครอบครัว (วีไลลักษณ์ ลังกา และคณะ, 2560) ประกอบด้วย สัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก การเห็นต้นแบบในครอบครัว (วานา ทูลเกล้า พูลพงศ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธ์วรสกุล, 2556; ชัยณรงค์ อ่อนนุช, 2558; สายสุดา สุขแสง รัชตา ธรรมเจริญและเจตน์สุณทรี สังขพันธ์, 2558) สภาพเศรษฐกิจของบิดามารดา (ชัยณรงค์ อ่อนนุช, 2558) ปัจจัยเพื่อน (วีไลลักษณ์ ลังกา และคณะ, 2560) ประกอบด้วย สัมพันธภาพกับเพื่อน (วานา ทูลเกล้า พูลพงศ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธ์วรสกุล, 2556; สายสุดา สุขแสง รัชตา ธรรมเจริญ และเจตน์สุณทรี สังขพันธ์, 2558) และปัจจัยครู ประกอบด้วย สัมพันธภาพกับครู (วานา ทูลเกล้า พูลพงศ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธ์วรสกุล, 2556) และ สิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน (บูรฉัตร จันทร์แดง, 2560) ปัจจัยเสี่ยง คือ เจตคติต่อสารเสพติด (กัญานี ปุณขันธ์ 2556; วานา ทูลเกล้า พูลพงศ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธ์วรสกุล, 2556; บูรฉัตร จันทร์แดง, 2560; วีไลลักษณ์ ลังกา และคณะ, 2560) ปัจจัยภูมิคุ้มกัน (วีไลลักษณ์ ลังกาและคณะ, 2560) ประกอบด้วย ความรู้ ด้านยาเสพติด (กัญานี ปุณขันธ์, 2556; สายสุดา สุขแสง รัชตา ธรรมเจริญและเจตน์สุณทรี สังขพันธ์, 2558) การรับรู้ความเสี่ยงจากการใช้สารเสพติด บุคลิกภาพความมั่นคงทางอารมณ์ (วานา ทูลเกล้า พูลพงศ์ สุขสว่าง และ สุพิมพ์ ศรีพันธ์วรสกุล, 2556; ชัยณรงค์ อ่อนนุช, 2558) การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ปัจจัยสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางสังคม (กัญานี ปุณขันธ์, 2556; (วานา ทูลเกล้า พูลพงศ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธ์วรสกุล, 2556) และปัจจัยจากอิทธิพลจากตารางและสื่อต่าง ๆ (บูรฉัตร จันทร์แดง, 2560)

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูงมีการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ โดยแต่ละระยะมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

งานวิจัยระยะที่ 1 : การพัฒนาชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูงในกลุ่มอายุ 13-15 ปี ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กและเยาวชนที่มีช่วงอายุ 13-15 ปี จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวนทั้งสิ้น 740,735 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กและเยาวชนที่มีช่วงอายุ 13-15 ปี ทั้ง 6 ภูมิภาค จำนวนทั้งสิ้น 9,277 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ศิริชัย กาญจนวารี และคณะ (2559) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ทำให้ได้ตัวอย่าง 1,300 คน ดังนั้นเพื่อป้องกันข้อมูลสูญหายและเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือและเป็นตัวแทนที่ดีของเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15 ปี ในแต่ละภูมิภาค ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างของเด็กและเยาวชน จำแนกตามภูมิภาค ขั้นต่ำภูมิภาคละ 1,000 คน จากการเก็บข้อมูลจริงได้ขนาดตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 9,277 คน ซึ่งได้มາโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ดังตาราง 3-1

ตาราง 3-1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จังหวัด	รวม (คน)
ภาคเหนือ	เชียงราย	1,319
	เชียงใหม่	
	น่าน	
	พะเยา	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	บุรีรัมย์	1,544
	หนองคาย	
	อำนาจเจริญ	
	นครพนม	
ภาคกลาง	พิษณุโลก	2,187
	กำแพงเพชร	
	กรุงเทพมหานคร	
	นครนายก	
	ลพบุรี	

ภูมิภาค	จังหวัด	รวม (คน)
ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	1,327
	เพชรบุรี	
	ราชบุรี	
	ประจวบคีรีขันธ์	
ภาคตะวันออก	จันทบุรี	1,390
	ตราด	
	ปราจีนบุรี	
	สระแก้ว	
ภาคใต้	สุราษฎร์ธานี	1,510
	สงขลา	
	นครศรีธรรมราช	
	ชุมพร	
รวม		9,277

วิธีดำเนินงาน

กิจกรรมการพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชุมทีมวิจัยจัดทำกรอบการดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้ของแต่ละปัจจัยจำนวน 6 ครั้ง
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดเพื่อสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการและสังเคราะห์อภิมาน (Meta Analysis) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรสำหรับ 5 ช่วงอายุ (7-9, 10-12, 13-15, 16-18 และ 19-25 ปี)
3. เขียนกรอบพฤติกรรมบ่งชี้ของ กลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกัน กลุ่มปัจจัยบริบท สำหรับ 5 ช่วงอายุ (7-9, 10-12, 13-15, 16-18 และ 19-25 ปี)
4. (เวที 1) จัดเวทีสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของภาคี ในการดำเนินโครงการ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ
 - การสร้างความร่วมมือในระดับนโยบาย โดยกระบวนการประชุมแบบมีส่วนร่วมกับตัวแทนภาคีเครือข่ายต่าง ๆ อธิบายภาพรวมของโครงการ อันจะก่อให้เกิดความตระหนักในบทบาทความสำคัญ และแนวทางการทำงานด้วยกัน
 - การจัดประชุมพิจารณา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้แยกตามกลุ่มช่วงวัย (ผู้เข้าร่วมเป็นระดับปฏิบัติการของแต่ละหน่วยงาน หน่วยงานละ 3 คน ที่ปฏิบัติงานโดยตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ร่วมให้คำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้)
5. จัดประชุมการสร้างเครื่องมือและผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มอายุ 13-15 ปี จำนวน 1 ครั้ง
6. สรุปผลการประชุมกับภาคีเครือข่าย และผลการพัฒนาตัวบ่งชี้

กิจกรรมการสร้างและพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติดของเด็กและเยาวชนไทย มีขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำกรอบการดำเนินการสร้างชุดเครื่องมือประเมินฯ
2. ลงพื้นที่สัมภาษณ์ 6 ภูมิภาค ภูมิภาคละ 5 วัน เพื่อหาพฤติกรรมบ่งชี้ของเด็กกลุ่ม 13-15 ปี และสร้างพฤติกรรมบ่งชี้ของกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติด สำหรับช่วงอายุ 13-15 ปี
3. สร้างข้อคำถามของ ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกัน ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยบริบทและชุดเครื่องมือประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติด
4. สรุปผลการสร้างเครื่องมือ

กิจกรรมหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติดของเด็กและเยาวชนไทยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดประชุมวิชาการเครื่องมือฯ กับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาความเหี่ยงต่องของชุดเครื่องมือ
2. ประเมินคุณภาพของชุดเครื่องมือ ทั้งในเรื่อง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น โดยลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค ภูมิภาคละ 7 วันเพื่อทดลองใช้เครื่องมือกับเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15 ปี จำนวน 611 คน
3. นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือและจัดทำสรุปผลการหาคุณภาพฯ
4. เก็บข้อมูลกับกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ ช่วงอายุ 13-15 ปี โดยลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค ภาคละ 10 วันเพื่อใช้เครื่องมือประเมินกับกลุ่มคน รวมจำนวน 9,277 คน
5. นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาเกณฑ์ปกติ
6. จัดทำสรุปผลการพัฒนาเครื่องมือและเกณฑ์ปกติ
7. จัดเวทีประชุมภาคีและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผลการวิจัยสู่สาธารณะ สร้างความเข้าใจในการใช้ประโยชน์จากข้อมูล

งานวิจัยระยะที่ 2: การพัฒนาชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาสเปติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง สำหรับ 4 ช่วงอายุ (7-9 ปี, 10-12 ปี(เด็กปกติ+เด็กพิเศษ), 16-18 ปี และ 19-25 ปี) รวม 5 กลุ่ม

กลุ่มเป้าหมาย

-เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา เด็กในสถานพินิจ ช่วงอายุ 7-25 ปี แบ่งเป็น 4 ช่วงอายุ (7-9 ปี, 10-12 ปี(เด็กปกติ+เด็กพิเศษ), 16-18 ปี และ 19-25 ปี) รวม 5 กลุ่ม จาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 30,600 คน เพื่อหาเกณฑ์ปกติได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi State random sampling)

วิธีดำเนินงาน

กิจกรรมการสร้างและพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติดของเด็กและเยาวชนไทย

1. จัดประชุมการสร้างเครื่องมือและผู้เชี่ยวชาญวิชาการตัวบ่งชี้ 1 ครั้ง
2. จัดทำกรอบการดำเนินการสร้างชุดเครื่องมือประเมินฯ

3. ลงพื้นที่สัมภาษณ์ 6 ภูมิภาค เพื่อหาพฤติกรรมบ่งชี้ของเด็กกลุ่มและสร้างพฤติกรรมบ่งชี้ของกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด สำหรับ 4 ช่วงอายุ (7-9 (เด็กปกติ+เด็กพิเศษ), 10-12, 16-18 และ 19-25 ปี) รวม 5 กลุ่ม

4. สร้างข้อคำถามของ ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกัน ชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยบริบทและชุดเครื่องมือประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

5. สรุปผลการสร้างเครื่องมือ

กิจกรรมการหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ (norm) ของชุดเครื่องมือมาตราฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย

1. จัดประชุมวิพากษ์เครื่องมือฯ กับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาความเที่ยงตรงของชุดเครื่องมือ
2. ประเมินคุณภาพของชุดเครื่องมือ ทั้งในเรื่อง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น โดยลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค เพื่อทดลองใช้เครื่องมือกับเด็กและเยาวชน 4 ช่วงอายุ (7-9 (เด็กปกติ+เด็กพิเศษ), 10-12, 16-18 และ 19-25 ปี) รวม 5 กลุ่ม จำนวน 2,580 คน

3. พัฒนาเกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตราฐาน กับกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกรอบ การศึกษา และเด็กในสถานพินิจ 4 ช่วงอายุรวม 5 กลุ่ม โดยลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค เพื่อใช้เครื่องมือประเมินกับกลุ่มคนรวม จำนวน 30,600 คน

4. นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาเกณฑ์ปกติ
5. จัดทำสรุปผลการพัฒนาเครื่องมือและเกณฑ์ปกติ

กิจกรรมการสร้างแอพพลิเคชั่น และพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย

1. สร้างแอพพลิเคชั่นระบบการติดตามสภาพการณ์ฯ ออกแบบระบบ ถังข้อมูลการจัดเก็บข้อมูลการประเมินผล การแสดงผลการประเมินการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย
2. ทดลองใช้แอพพลิเคชั่นฯ และระบบการติดตามสภาพการณ์ฯ

กลุ่มเป้าหมาย (รวมงานวิจัยทั้ง 2 ระยะ)

ตาราง 3-2 จำนวนกลุ่มเป้าหมายในการหาคุณภาพชุดเครื่องมือฯ

ภาค กลุ่ม	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค ตะวันตก	ภาคใต้	รวม
อายุ 7-9 ปี	100	100	100	100	100	100	600
อายุ 10-12 ปี	100	100	100	100	100	100	600
อายุ 10-12 ปี (กลุ่มเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ)	30	30	30	30	30	30	180
อายุ 13-15 ปี	100	100	100	100	100	100	600
อายุ 16-18 ปี	100	100	100	100	100	100	600
อายุ 19-25 ปี	100	100	100	100	100	100	600
รวม	530	530	530	530	530	530	3,180

ตาราง 3-3 จำนวนกลุ่มเป้าหมายในการหาเกณฑ์ปกติ (norm) และประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยเสี่ยง และ
ปัจจัยบริบทสังคมเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของผู้เรียน 5 ช่วงวัยรวม 6 กลุ่ม

ภาค กลุ่ม	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค ตะวันตก	ภาคใต้	รวม
อายุ 7-9 ปี	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	6,000
อายุ 10-12 ปี	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	6,000
อายุ 10-12 ปี (กลุ่มเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ)	100	100	100	100	100	100	600
อายุ 13-15 ปี (5เดือนแรก)	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	6,000
อายุ 13-15 ปี	1,298	1,323	1,454	1,307	1,363	1,466	9,277
อายุ 16-18 ปี	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	6,000
อายุ 19-25 ปี	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	6,000
รวม	6,398	6,423	6,554	6,407	6,463	6,566	39,877

แผนการดำเนินงาน 17เดือน

กิจกรรม	เดือน																	ผลที่ได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
-การจัดประชุมทีมวิจัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ความก้าวหน้าของงาน
-สังเคราะห์อภิมานงานวิจัย (Meta Analysis) และเขียนกรอบตัวบ่งชี้ฯ	✓																	ตัวบ่งชี้ปัจจัยภูมิคุ้มกัน, ปัจจัยบริบท พฤติกรรม เสียงต่อการใช้สารเสพติด จากการสังเคราะห์อภิมาน งานวิจัย
-จัดเวทีสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย	✓																	เพื่อสร้างความร่วมมือใน ระดับนโยบายและระดับ ปฏิบัติการ กับภาคี เครือข่าย
-การจัดประชุมการสร้างเครื่องมือและ ผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์พฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มอายุ 13-15 ปี		✓																ตัวบ่งชี้ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท พฤติกรรม เสียง กลุ่มอายุ 13-15 ปี
-จัดทำกรอบการสร้างเครื่องมือฯ		✓																กรอบการสร้างเครื่องมือฯ
-ลงพื้นที่สัมภาษณ์เพื่อหาพฤติกรรมบ่งชี้ กลุ่มอายุ 13-15 ปี			✓															พฤติกรรมบ่งชี้อย่าง กลุ่ม 13-15 ปี
-สร้างข้อคำถามของชุดเครื่องมือ กลุ่มอายุ 13-15 ปี		✓	✓															ข้อคำถามประเด็นการ ประเมิน

กิจกรรม	เดือน																	ผลที่ได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
-จัดประชุมวิพากษ์เครื่องมือฯ กับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาความเที่ยงตรงของชุดเครื่องมือ			✓															คุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง
-ลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค ภาคละ 7 วัน เพื่อทดลองใช้เครื่องมือกับเด็กและเยาวชน ช่วงอายุ 13-15ปี จำนวน 611 คน เพื่อประเมินคุณภาพของชุดเครื่องมือ ทั้งในเรื่อง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น				✓														-ข้อมูล รวมจำนวน 611 คน เพื่อใช้หาคุณภาพของเครื่องมือด้านอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น
-นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ และจัดทำสรุปผลการหาคุณภาพฯ				✓														สรุปผลการหาคุณภาพของเครื่องมือด้านอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น
- จัดประชุมภาคีเพื่อสร้างความต่อเนื่องและนำเสนอผลการวิจัย				✓														ภาคีร่วมกันพัฒนาเครื่องมือแนะนำแนวทางการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
-ลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค ภูมิภาคละ 10 วัน เพื่อใช้เครื่องมือประเมินกับกลุ่มคน รวมจำนวน 9,277คน เพื่อพัฒนาเกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐาน กับกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกรอบการศึกษา และเด็กในสถานพินิจ ช่วงอายุ 13-15 ปี				✓														ข้อมูล รวมจำนวน 9,277คน
-นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาเกณฑ์ปกติ					✓													เกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือ

กิจกรรม	เดือน																	ผลที่ได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
-จัดทำสรุปผลการพัฒนาเครื่องมือและเกณฑ์ ปกติ ของกลุ่มอายุ 13-15 ปี						✓												สรุปผลรายงานการหา เกณฑ์ปกติของชุด เครื่องมือมาตราฐานกับ กลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอก ระบบการศึกษา และเด็ก ในสถานพินิจ ช่วงอายุ 13-15 ปี
- จัดเวทีประชุมภาคีและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อ นำเสนอผลการวิจัยสู่สาธารณะ							✓											สร้างการรับรู้ และความ ตื่นตัวในวงกว้าง เพื่อให้ เห็นถึงการใช้ประโยชน์ จากผลการศึกษา สภาพการณ์และค่า Norm
-การจัดประชุมวิพากษ์ตัวบ่งชี้ ของ 5 กลุ่ม กลุ่ม 7-9 ปี, กลุ่ม 10-12 ปี 2 กลุ่ม (เด็ก ปกติ+เด็กพิเศษ), กลุ่ม 16-18 และ กลุ่ม 19- 25 ปี)							✓											ตัวบ่งชี้ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท พฤติกรรม เสียง 5 กลุ่มอายุ
-จัดทำกรอบการสร้างเครื่องมือฯ 5 กลุ่ม							✓											กรอบการสร้างเครื่องมือ

กิจกรรม	เดือน																	ผลที่ได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
- ลงพื้นที่สัมภาษณ์เพื่อหาพฤติกรรมบ่งชี้ 5 กลุ่ม						✓												พฤติกรรมบ่งชี้อย 5 กลุ่มอายุ
- สร้างข้อคำถามของชุดเครื่องมือของ 5 กลุ่ม กลุ่ม 7-9 ปี, กลุ่ม 10-12 ปี 2 กลุ่ม (เด็ก ปกติ+เด็กพิเศษ), กลุ่ม 16-18 ปี และ กลุ่ม 19-25 ปี)							✓	✓	✓									ข้อคำถามประเด็นการประเมินฯ
- จัดประชุมวิพากษ์เครื่องมือฯ กับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาความเที่ยงตรงของชุดเครื่องมือ								✓										คุณภาพของเครื่องมือ ด้านความเที่ยงตรง
- ลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค เพื่อทดลองใช้เครื่องมือกับเด็กและเยาวชน 5 กลุ่ม จำนวน 2,580 คน เพื่อประเมินคุณภาพของชุดเครื่องมือ ทั้งในเรื่อง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น										✓								- ข้อมูล รวมจำนวน 2,580 คนเพื่อใช้หาคุณภาพของเครื่องมือด้านอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น
- นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ และจัดทำสรุปผลการหาคุณภาพฯ										✓								สรุปผลการหาคุณภาพของเครื่องมือด้านอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น
ลงพื้นที่ 6 ภูมิภาค เพื่อใช้เครื่องมือประเมินกับกลุ่มคน รวมจำนวน 30,600 คนเพื่อพัฒนาเกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐาน 6 กลุ่ม										✓								ข้อมูล รวมจำนวน 30,600 คน
- นำเข้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาเกณฑ์ปกติ											✓							เกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือ

กิจกรรม	เดือน																	ผลที่ได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
-จัดทำสรุปผลการพัฒนาเครื่องมือและเกณฑ์ ปกติ ของ 6 กลุ่มอายุ												✓						สรุปผลรายงานการหา เกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือ [*] มาตรฐาน 6 กลุ่มอายุ
-สร้างและทดลองใช้แอพพลิเคชันการประเมิน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็ก และเยาวชนไทย											✓	✓	✓					แอพพลิเคชันการประเมิน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ สารเสพติดของเด็กและ เยาวชนไทย
-สร้างระบบการติดตามสภาพการณ์ฯ ออกแบบ ระบบถังข้อมูลการจัดเก็บข้อมูล การ ประเมินผล การแสดงผลการประเมิน													✓	✓				ระบบการติดตาม สภาพการณ์ฯ
-ทดลองใช้ระบบการติดตามสภาพการณ์ฯ													✓	✓				ผลการทดลองใช้ระบบ การติดตามสภาพการณ์ฯ
-วิเคราะห์ข้อมูลและการภาพแปลผลเกณฑ์ปกติ จากผลการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัย บริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพ ติดกับ 5 ช่วงอายุ รวม 6 กลุ่มจาก 6 ภูมิภาค รวมจำนวน 30,600 คน															✓			ผลวิเคราะห์ข้อมูลและ กราฟแปลผลเกณฑ์ปกติ
-จัดทำสรุปผลการประเมินฯ และรายงานการ วิจัยฉบับสมบูรณ์ผลการพัฒนาระบบการ ติดตามสภาพการณ์ฯ															✓	✓		รายงานการวิจัยผลการ พัฒนาระบบการติดตาม สภาพการณ์ฯ
-จัดเวทีแลงผลกระทบการดำเนินงานโครงการ ร่วมกับภาคีเครือข่าย																✓		

ผลผลิตโครงการ (Output): มีระบบการติดตามสภาพการณ์ ที่มีชุดเครื่องมือมาตรฐาน เกณฑ์ปกติ การแสดงผลการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทสังคมและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย 5 กลุ่ม ช่วงอายุ รวม 6 กลุ่ม ดังนี้

ผลผลิตโครงการ 5 เดือนแรกชุดเครื่องมือ 3 ชุด และผลประเมินฯ สำหรับ กลุ่มอายุ 13-15 ปี

9.1.1 ชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกันฯ

9.1.2 ชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินปัจจัยบริบทฯ

9.1.3 ชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

9.1.4 ผลประเมินระดับภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดจำนวน 6,000 คน

ผลผลิตโครงการ 12 เดือนหลัง

-ชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินระดับภูมิคุ้มกันฯ แบ่งได้ดังนี้

ชุดที่ 1 เครื่องมือมาตรฐานวัดระดับภูมิคุ้มกันฯ สำหรับกลุ่มอายุ 7-9 ปี

ชุดที่ 2 เครื่องมือมาตรฐานวัดระดับภูมิคุ้มกันฯ สำหรับกลุ่มอายุ 10-12 ปี

(กลุ่มเด็กที่มีความต้องการพิเศษ)

ชุดที่ 3 เครื่องมือมาตรฐานวัดระดับภูมิคุ้มกันฯ สำหรับกลุ่มอายุ 10-12 ปี

ชุดที่ 4 เครื่องมือมาตรฐานวัดระดับภูมิคุ้มกันฯ สำหรับกลุ่มอายุ 16-18 ปี

ชุดที่ 5 เครื่องมือมาตรฐานวัดระดับภูมิคุ้มกันฯ สำหรับกลุ่มอายุ 19-25 ปี

-ชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินปัจจัยบริบทฯ แบ่งได้ดังนี้

ชุดที่ 1 เครื่องมือมาตรฐานวัดปัจจัยบริบท สำหรับกลุ่มอายุ 7-9 ปี

ชุดที่ 2 เครื่องมือมาตรฐานวัดปัจจัยบริบท สำหรับกลุ่มอายุ 10-12 ปี

(กลุ่มเด็กที่มีความต้องการพิเศษ)

ชุดที่ 3 เครื่องมือมาตรฐานวัดปัจจัยบริบทฯ สำหรับกลุ่มอายุ 10-12 ปี

ชุดที่ 4 เครื่องมือมาตรฐานวัดปัจจัยบริบทฯ สำหรับกลุ่มอายุ 16-18 ปี

ชุดที่ 5 เครื่องมือมาตรฐานวัดปัจจัยบริบทฯ สำหรับกลุ่มอายุ 19-25 ปี

- ชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

- แอปพลิเคชันการประเมินระดับภูมิคุ้มกันปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย

- มีระบบการติดตามสภาพการณ์ โดยเด็กและเยาวชนไทยได้รับการประเมินระดับภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดแบ่งเป็น

- กลุ่มช่วงอายุ 7-9 ปี (กลุ่มเด็กปกติ) จำนวน 6,000 คน

- กลุ่มช่วงอายุ 10-12 ปี (กลุ่มเด็กปกติ) จำนวน 6,000 คน

- กลุ่มช่วงอายุ 10-12 ปี (กลุ่มเด็กพิเศษ) จำนวน 600 คน

- กลุ่มช่วงอายุ 13-15 ปี (กลุ่มเด็กปกติ) จำนวน 9,277 คน

- กลุ่มช่วงอายุ 16-18 ปี (กลุ่มเด็กปกติ) จำนวน 6,000 คน

- กลุ่มช่วงอายุ 19-25 ปี (กลุ่มเด็กปกติ) จำนวน 6,000 คน

บทที่ 4

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ของเด็กและเยาวชนไทย

คณะผู้วิจัยพัฒนาตัวบ่งชี้ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็ก และเยาวชนไทย โดยการสังเคราะห์งานวิจัย 204 เล่มที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SK	แทน	ค่าความเบี้ยว (Skewness)
KU	แทน	ค่าความโด่ง (Kurtosis)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่นำมาสังเคราะห์

ตอนที่ 3 การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

คณะผู้วิจัยเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด โดยการหาจำนวนและร้อยละ ดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	48	23.530
หญิง	156	76.470
รวม	204	100.000
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาโท	162	79.410
ปริญญาเอก	16	7.840
ไม่ระบุ	26	12.750
รวม	204	100.000
3. สาขาวิชา		
การจัดการภาครัฐและเอกชน	1	0.490
การจัดการระบบสุขภาพ	2	0.980
การบริหารการศึกษา	2	0.980
การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช	17	8.360
การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์	5	2.450
การวิจัยและการวัดผลการศึกษา	12	5.880
การวิจัยและสอดแทรกการศึกษา	2	0.980
การศึกษานอกระบบโรงเรียน	1	0.490

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ	8	3.920
จิตวิทยา	5	2.450
จิตวิทยาการแนะแนว	12	5.880
จิตวิทยาการปรึกษา	14	6.860
จิตวิทยาการศึกษา	8	3.920
จิตวิทยาชุมชน	3	1.470
จิตวิทยาสังคม	1	0.490
ทันตแพทยศาสตร์	1	0.490
เทคโนโลยีการจัดการสุขภาพ	1	0.490
เทคโนโลยีการศึกษา	1	0.490
นิเทศศาสตร์	2	0.980
พยาบาลศาสตร์	13	6.370
พัฒนาศึกษา	1	0.490
แพทยศาสตร์	2	0.980
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2	0.980
รัฐศาสตร์/รัฐประศาสนศาสตร์	3	1.470
วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา	1	0.490
วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา	1	0.490
เศรษฐศาสตร์	1	0.490
สมอง จิตใจ และการเรียนรู้	1	0.490
สาขาวิชาการเพื่อการพัฒนาห้องถิน	1	0.490
สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	6	2.940
สังคมศาสตร์และสวัสดิการสังคม	2	0.980

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาธารณสุขศาสตร์	21	10.290
สุขศึกษา	38	18.630
หลักสูตรการสอน	7	3.430
ไม่ระบุ	6	2.940
รวม	204	100.000
4. มหาวิทยาลัย/สังกัด		
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	17	8.330
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1	0.490
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	29	14.220
มหาวิทยาลัยมหิดล	7	3.430
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	1	0.490
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	29	14.220
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	4	1.960
มหาวิทยาลัยศิลปากร	5	2.450
มหาวิทยาลัยคริสเตียน	1	0.490
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	12	5.880
มหาวิทยาลัยนเรศวร	9	4.410
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	12	5.880
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	18	8.820
มหาวิทยาลัยบูรพา	21	10.290
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	1	0.490
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง	1	0.490

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	2	0.980
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2	0.980
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	4	1.960
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	3	1.470
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	1	0.490
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	2	0.980
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	1	0.490
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	1	0.490
มหาวิทยาลัยคริสเตียน	1	0.490
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	3	1.470
วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร	1	0.490
วิทยาลัยพยาบาลตำราจ	1	0.490
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี	1	0.490
โรงพยาบาลบางน้ำเปรี้ยว	1	0.490

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงพยาบาลบางปะกง	1	0.490
ไม่ระบุ	1	0.490
รวม	204	100.000

จากตาราง 4-1 พบร่ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.470 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 23.530 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 79.410 รองลงมาคือ ไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ 12.750 และปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 7.840 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่สาขาวิชาสุขศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.630 รองลงมาคือ สาธารณสุขศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 10.290 และการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คิดเป็นร้อยละ 8.360 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ คิดเป็นร้อยละ 14.220 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยบูรพา คิดเป็นร้อยละ 10.290 และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม คิดเป็นร้อยละ 8.820 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่ว่าไปของงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่นำมาสังเคราะห์

คณะกรรมการวิจัยฯ ข้อมูลที่ว่าไปของงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่นำมาสังเคราะห์โดยการหาจำนวนและร้อยละ ดังตาราง 4-2

ตาราง 4-2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลที่ว่าไปของงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่นำมาสังเคราะห์

ข้อมูลที่ว่าไปของงานวิจัย	จำนวน (งาน)	ร้อยละ
1. ปีที่ผลิตงานวิจัย		
พ.ศ.2542	1	0.490
พ.ศ.2543	11	5.390
พ.ศ.2544	7	3.430
พ.ศ.2545	25	12.250
พ.ศ.2546	14	6.860
พ.ศ.2547	17	8.330

ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัย	จำนวน (งาน)	ร้อยละ
พ.ศ.2548	5	2.450
พ.ศ.2549	8	3.920
พ.ศ.2550	16	7.840
พ.ศ.2551	12	5.880
พ.ศ.2552	10	4.900
พ.ศ.2553	5	2.450
พ.ศ.2554	9	4.410
พ.ศ.2555	4	1.960
พ.ศ.2556	13	6.370
พ.ศ.2557	5	2.450
พ.ศ.2558	7	3.430
พ.ศ.2559	4	1.960
พ.ศ.2560	12	5.880
พ.ศ.2561	16	7.840
พ.ศ.2562	3	1.470
รวม	204	100.000
2. ประเภทของงานวิจัย		
วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์	178	87.250
งานวิจัยตามหน่วยงานองค์การ	26	12.750
รวม	204	100.000
3. รูปแบบการวิจัย		
การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	101	49.510
การวิจัยเชิงทดลอง	103	50.490
รวม	204	100.000

ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัย	จำนวน (งาน)	ร้อยละ
4. ตัวแปรตาม		
พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด	16	7.840
พฤติกรรมการปักป้อง/ป้องกันตนเองต่อการใช้สารเสพติด	121	59.320
พฤติกรรมการใช้สารเสพติด	67	32.840
รวม	204	100.000
5. ประเภทของสารเสพติด		
ยาบ้า	42	20.590
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	16	7.840
บุหรี่	59	28.920
สารระเหย	1	0.490
แอมเฟตามีน	10	4.900
ไม่ระบุ	76	37.250
รวม	204	100.000
6. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง		
ไม่ติดสารเสพติด	161	78.920
ติดสารเสพติด	43	21.080
รวม	204	100.000
7. ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง		
7-9 ปี	1	0.490
10-12 ปี	23	11.270
13-15 ปี	96	47.060
16-18 ปี	51	25.000
19-25 ปี	27	13.240
ไม่ระบุ	6	2.940
รวม	204	100.000

จากตาราง 4-2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยส่วนใหญ่ผลิตงานวิจัยในปี พ.ศ.2545 คิดเป็นร้อยละ 12.250 รองลงมาคือ พ.ศ.2547 คิดเป็นร้อยละ 8.330 พ.ศ. 2550 และ พ.ศ.2561 คิดเป็นร้อยละ 7.840 ส่วนใหญ่ เป็นงานวิจัยประภูมิพานิชน์/สารนิพนธ์ คิดเป็นร้อยละ 87.250 และงานวิจัยตามหน่วยงานองค์การ คิดเป็นร้อยละ 12.750 โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มีรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง คิดเป็นร้อยละ 50.490 และการวิจัยเชิงทดลอง คิดเป็นร้อยละ 49.510 ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่มีตัวแปรตามเป็นพุทธิกรรมการปกป้อง/ป้องกันตนเอง ต่อการใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 59.320 รองลงมาคือ พฤติกรรมการใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 32.840 และพุทธิกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 7.840 โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มีประเภทของสารเสพติดไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ 37.250 รองลงมาคือ บุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 28.92 และยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 20.590 โดยลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่ติดสารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 78.920 และติดสารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 21.080 และอายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ อายุ 13-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.060 รองลงมาคือ อายุ 16-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.000 และอายุ 19-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.240 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พุทธิกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พุทธิกรรมการใช้สารเสพติด

3.1 การประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพุทธิกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พุทธิกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พุทธิกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน

คณะผู้วิจัยประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพุทธิกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พุทธิกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พุทธิกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 4-3

ตาราง 4-3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพุทธิกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พุทธิกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พุทธิกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน

การประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 1 ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ	3.574	0.779	ดีมาก
ข้อ 2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย	3.545	0.539	ดีมาก
ข้อ 3 ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย	3.760	0.571	ดีมาก
ข้อ 4 เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล	3.772	0.564	ดีมาก
ข้อ 5 สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย	3.848	0.483	ดีมาก
ข้อ 6 กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ	3.488	0.941	ดีมาก
ข้อ 7 การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน	3.963	0.190	ดีมาก

การประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 8 ครอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย	2.453	1.407	ดี
ข้อ 9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ	3.970	0.300	ดีมาก
ข้อ 10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	3.409	0.955	ดีมาก
ข้อ 11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเข้มข้นอย่างกับงานวิจัยในอดีต	1.660	0.824	ปานกลาง
ข้อ 12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม	2.430	0.742	ดี
ข้อ 13 การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย	3.824	0.437	ดีมาก
ข้อ 14 ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน	3.878	0.329	ดีมาก
ข้อ 15 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย	3.624	0.630	ดีมาก
ข้อ 16 การสุมกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม	3.515	0.770	ดีมาก
ข้อ 17 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ	3.490	0.580	ดีมาก
ข้อ 18 กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม	3.901	0.367	ดีมาก
ข้อ 19 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล	3.790	0.556	ดีมาก
ข้อ 20 ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.554	0.640	ดีมาก
ข้อ 21 การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน	3.586	0.572	ดีมาก
ข้อ 22 ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย	3.638	0.526	ดีมาก
ข้อ 23 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย	3.200	1.198	ดีมาก
ข้อ 24 ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์	3.901	0.332	ดีมาก
ข้อ 25 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ในทางปฏิบัติ	2.832	0.960	ดีมาก
ข้อ 26 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ	3.782	0.482	ดีมาก
คุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์โดยรวม	3.475	0.233	ดีมาก

จากตาราง 4-3 พบว่า คุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.475 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.233 อยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีปริมาณมากพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.970 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.300 รองลงมาคือ การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.963 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.190 กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสมและข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.901 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.367 และ 0.332 ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.878

มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.329 สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.848 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.483 การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.824 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.437 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.790 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.556 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.782 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.482 เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัย มีความสมเหตุสมผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.772 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.564 ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์ มีความสอดคล้องกับข้อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.760 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.571 ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.638 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.526 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.624 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.630 การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.586 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.572 ข้อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.574 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.779 ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.554 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.640 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.545 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.539 การสุมกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.515 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.770 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.490 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.580 กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.488 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.941 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหารือวัตถุประสงค์ของ การวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.409 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.955 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัย และครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.200 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.198 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ในทางปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.832 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.960 กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.453 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.407 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.430 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.742 ส่วนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีตมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.66 มีส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.824 ตามลำดับ

3.2 การสังเคราะห์งานวิจัยของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน

คณะผู้วิจัยสังเคราะห์งานวิจัยของตัวแปรปัจจัย ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มไม่ติดสารเสพติดและผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติดประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยครอบครัว ปัจจัยเพื่อน ปัจจัยโรงเรียน ปัจจัยเสียง และปัจจัยภูมิคุ้มกัน ดังตาราง 4-4 และ 4-5

ตาราง 4-4 ค่าอิทธิพลและการกระจายของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติด

ตัวแปรปัจจัย	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
ปัจจัยส่วนบุคคล						
บุคลิกภาพ	1	0.371	0.371	0.000	0.000	0.000
แรงจูงใจฝึกฝนทักษะ	1	0.371	0.371	0.000	0.000	0.000
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3	0.120-0.660	0.300	0.309	1.732	0.000
ความประพฤติผิดปกติ	1	0.114	0.114	0.000	0.000	0.000
เพศ	8	0.017-0.268	0.108	0.097	0.880	0.906
ปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียน	1	0.106	0.106	0.000	0.000	0.000
ปัจจัยครอบครัว						
ครอบครัว	5	0.040-24.250	5.403	10.557	2.215	4.921
สภาพแวดล้อมในครอบครัว	2	0.080-1.550	0.816	1.042	0.000	0.000
พฤติกรรมในครอบครัว	1	0.563	0.563	0.000	0.000	0.000
การเห็นตัวแบบจากครอบครัว	7	0.037-0.772	0.504	0.340	-0.010	-1.597
อิทธิพลจากครอบครัว	1	0.412	0.412	0.000	0.000	0.000
การสนับสนุนจากครอบครัว	7	0.010-3.333	0.393	0.493	1.783	3.440
สัมพันธภาพในครอบครัว	11	0.001-0.909	0.366	0.314	1.007	1.345
รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง	2	0.010-0.316	0.316	0.394	0.000	0.000
การอบรมเลี้ยงดู	12	0.000-0.624	0.228	0.245	1.073	-0.405
การควบคุมการใช้สารเสพติดจากครอบครัว	2	0.122-0.333	0.227	0.149	0.00	0.000
สถานภาพในครอบครัว	3	0.000-0.593	0.201	0.339	1.730	0.000
ความผูกพันกับครอบครัว	1	0.179	0.179	0.000	0.000	0.000
การทำหน้าที่ในครอบครัว	3	0.000-0.085	0.050	0.044	-1.423	0.000
การดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว	1	0.037	0.037	0.000	0.000	0.000

ตัวแปรปัจจัย	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง	3	0.010-0.030	0.019	0.009	-1.545	0.000
ลำดับการเกิด	3	0.008	0.008	0.000	0.000	0.000
สภาพเศรษฐกิจของบิดามารดา	2	0.008-0.012	0.008	0.000	0.000	0.000
ปัจจัยเพื่อน						
อิทธิพลจากเพื่อน	8	0.040-6.402	1.076	2.352	2.627	6.924
การสนับสนุนจากเพื่อน	6	0.170-3.430	0.967	1.230	1.726	2.447
การคบเพื่อน	8	0.190-2.400	0.788	0.926	1.955	3.878
การเห็นตัวแบบจากเพื่อน	3	0.012-1.367	0.565	0.710	1.383	0.000
พฤติกรรมของเพื่อน	1	0.534	0.534	0.000	0.000	0.000
สัมพันธภาพกับเพื่อน	6	0.020-0.350	0.214	0.108	-1.140	2.823
สภาพแวดล้อมจากเพื่อน	2	0.020-0.030	0.023	0.004	0.000	0.000
ปัจจัยโรงเรียน						
กฎระเบียบท่องสถานศึกษา	7	0.690-6.400	1.096	2.366	2.601	6.807
ความผูกพันกับโรงเรียน	1	0.352	0.352	0.000	0.000	0.000
แรงสนับสนุนจากสถานศึกษา	4	0.000-0.250	0.220	0.082	-1.408	0.000
สัมพันธภาพกับครู	1	0.214	0.214	0.000	0.000	0.000
สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	1	0.114	0.114	0.000	0.000	0.000
ปัจจัยเสี่ยง						
การเข้าถึงแหล่งการใช้สารเสพติด	8	0.023-13.462	4.075	5.922	1.321	0.652
เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	32	0.020-49.250	2.606	9.973	4.840	23.584
การแสดงทางสิ่งตีนเต้นเร้าใจ	1	0.658	0.658	0.000	0.000	0.000
การคล้อยตามกลุ่มคนใช้สารเสพติด	5	0.092-0.434	0.390	0.204	-0.356	1.288
ความมุ่งมั่นตั้งใจในการใช้สารเสพติด	3	0.169-0.694	0.355	0.294	1.708	1.225
ค่านิยมในการใช้สารเสพติด	1	0.284	0.284	0.000	0.000	0.000

ตัวแปรปัจจัย	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
ปัจจัยภูมิคุ้มกัน						
การเห็นตัวแบบจากสื่อ	3	0.410-2.604	1.291	1.158	1.443	0.000
ความเชื่องเกรงในชีวิต	1	1.286	1.286	0.000	0.000	0.000
ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด	33	0.000-9.260	1.021	2.119	3.604	14.199
ทุนจิตวิทยาเชิงบวก	2	0.001-1.660	0.831	1.172	0.000	0.000
ความฉลาดทางสติปัญญา	1	0.772	0.772	0.000	0.000	0.000
อิทธิพลของสื่อมวลชน	1	0.772	0.772	0.000	0.000	0.000
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	18	0.140-4.817	0.760	1.304	2.929	9.068
การมุ่งอนาคต	5	0.073-2.397	0.748	0.968	1.765	3.085
ทักษะชีวิต	1	0.020-2.840	0.734	1.050	2.254	5.261
การปฏิบัติตามหลักพระพุทธศาสนา	2	0.390-0.860	0.625	0.331	0.000	0.000
การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	6	0.280-0.690	0.609	0.436	1.966	3.964
การควบคุมตนเอง	8	0.099-0.732	0.512	0.379	0.849	0.357
การตระหนักรู้ในตนเอง	7	0.004-1.554	0.505	0.604	1.880	3.918
การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร	4	0.042-1.456	0.419	0.694	1.943	3.795
การรับรู้ความรุนแรงของสารเสพติด	16	0.080-1.554	0.385	0.360	2.450	7.564
อัตโนมัติ	3	0.390-0.410	0.330	0.121	-1.680	0.000
ความสามารถในการแก้ปัญหาและการ กล้าแสดงออก	5	0.051-0.254	0.302	0.407	2.035	4.204
ความมั่นคงทางอารมณ์	3	0.073-0.413	0.285	0.185	-1.637	0.000
การเห็นคุณค่าในตนเอง	3	0.050-0.530	0.273	0.241	0.609	0.000
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	1	0.254	0.254	0.000	0.000	0.000
การคิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับบุหรี่	1	0.240	0.240	0.000	0.000	0.000
การมีภูมิคุ้มกันทางจิต	1	0.214	0.214	0.000	0.000	0.000
การทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์	1	0.169	0.169	0.000	0.000	0.000

ตัวแปรปัจจัย	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
การสอนตนเอง	1	0.149	0.149	0.000	0.000	0.000
ความเชื่อเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ	3	0.040-0.200	0.148	0.092	-1.732	0.000
การปฏิเสธเพื่อป้องกันการใช้สารเสพติด	6	0.006-0.230	0.107	0.065	1.481	2.221
ทักษะทางสังคม	1	0.106	0.106	0.000	0.000	0.000
ความรับผิดชอบต่อตนเอง	3	0.046-0.099	0.067	0.281	1.490	0.000
ทักษะการสื่อสาร	1	0.061	0.061	0.000	0.000	0.000

จากตาราง 4-4 พบว่า ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติด มีจำนวน 6 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ปัจจัยส่วนบุคคล 2) ปัจจัยครอบครัว 3) ปัจจัยเพื่อน 4) ปัจจัยโรงเรียน 5) ปัจจัยเสี่ยง และปัจจัยภูมิคุ้มกัน เมื่อพิจารณาค่าขนาดอิทธิพลของแต่ละกลุ่มปัจจัย มีดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล มีจำนวน 6 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.106-0.371 โดยบุคลิกภาพและแรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์ มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 0.371 รองลงมาคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความประพฤติผิดปกติ มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.300 และ 0.114 ตามลำดับ

ปัจจัยครอบครัว มีจำนวน 17 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.008-5.403 โดยครอบครัว มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.403 รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมในครอบครัวและพฤติกรรมในครอบครัว มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.816 และ 0.563 ตามลำดับ

ปัจจัยเพื่อน มีจำนวน 7 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.023-1.076 โดยอิทธิพลจากเพื่อน มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.076 รองลงมาคือ การสนับสนุนจากเพื่อนและการตอบเพื่อน มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.967 และ 0.788 ตามลำดับ

ปัจจัยโรงเรียน มีจำนวน 5 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.114-1.096 โดยภูมิเปียบของสถานศึกษา มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.096 รองลงมาคือ ความผูกพันกับโรงเรียนและแรงสนับสนุนจากสถานศึกษา มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.352 และ 0.220 ตามลำดับ

ปัจจัยเสี่ยง มีจำนวน 6 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.284-4.075 โดยการเข้าถึงแหล่งการใช้สารเสพติด มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.075 รองลงมาคือ เจตคติต่อการใช้สารเสพติด และการเสงหาสิ่งตื้นเต้นเร้าใจ มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 2.606 และ 0.658 ตามลำดับ

ปัจจัยภูมิคุ้มกัน มีจำนวน 29 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.061-1.291 โดยการเห็นตัวแบบจากสื่อ มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.291 รองลงมาคือ ความแข็งแกร่งในชีวิตและความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 1.286 และ 1.021 ตามลำดับ

ตาราง 4-5 ค่าอิทธิพลและการกระจายของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด

ตัวแปรปัจจัย	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
ปัจจัยส่วนบุคคล						
พฤติกรรมของผู้เรียน	1	0.391	0.391	0.000	0.000	0.000
ภาวะซึมเศร้า	1	0.299	0.299	0.000	0.000	0.000
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2	0.092-0.159	0.125	0.047	0.000	0.000
สุขภาพจิต	1	0.030	0.030	0.000	0.000	0.000
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง	2	0.006-0.026	0.016	0.014	0.000	0.000
ปัจจัยสภาพแวดล้อม						
สภาพแวดล้อมของชุมชน	2	0.023-15.920	7.971	11.240	0.000	0.000
ปัจจัยครอบครัว						
สัมพันธภาพในครอบครัว	1	0.316	0.316	0.000	0.000	0.000
ความเข้มแข็งของครอบครัว	1	0.214	0.214	0.000	0.000	0.000
ความขัดแย้งในครอบครัว	2	0.010-0.090	0.050	0.056	0.000	0.000
ปัจจัยเพื่อน						
อิทธิพลจากเพื่อน	4	0.023-2.840	0.913	1.314	1.749	3.028
การควบเพื่อน	1	0.240	0.240	0.000	0.000	0.000
การสนับสนุนทางสังคมจากกลุ่มเพื่อน	3	0.099-0.268	0.183	0.119	0.000	0.000
ปัจจัยโรงเรียน						
กฎระเบียบของสถานศึกษา	1	0.227	0.227	0.000	0.000	0.000
ปัจจัยเสียง						
เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	4	0.015-0.910	0.329	0.312	-0.053	0.000
การหลอกเลี้ยงปัญหา	2	0.061-0.457	0.259	0.280	0.000	0.000
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	1	0.073	0.073	0.000	0.000	0.000

ตัวแปรปัจจัย	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
ปัจจัยภูมิคุ้มกัน						
การมุ่งอนาคต	1	0.412	0.412	0.000	0.000	0.000
การเห็นคุณค่าในตนเอง	2	0.037-0.694	0.366	0.464	1.393	1.207
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	4	0.090-0.860	0.297	0.385	1.696	2.910
การแข่งขันความเครียด	3	0.149-0.412	0.243	0.146	1.696	0.000
การปฏิเสธการใช้สารเสพติด	1	0.202	0.202	0.000	0.000	0.000
ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด	2	0.061-0.092	0.076	0.021	0.000	0.000
การเปิดรับสื่อ	1	0.061	0.061	0.000	0.000	0.000
ความท้าทาย	1	0.037	0.037	0.000	0.000	0.000

จากตาราง 4-5 พบว่า ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด มีจำนวน 7 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ปัจจัยส่วนบุคคล 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อม 3) ปัจจัยครอบครัว 4) ปัจจัยเพื่อน 5) ปัจจัยโรงเรียน 6) ปัจจัยเสี่ยง และ 7) ปัจจัยภูมิคุ้มกัน เมื่อพิจารณาค่าขนาดอิทธิพลของแต่ละกลุ่มปัจจัย มีดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล มีจำนวน 5 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลรวมอยู่ระหว่าง 0.016-0.391 โดยพฤติกรรมของผู้เรียน มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 0.391 รองลงมาคือ ภาวะซึมเศร้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.299 และ 0.125 ตามลำดับ

ปัจจัยสภาพแวดล้อม มีจำนวน 1 ตัวแปร คือ สภาพแวดล้อมของชุมชน มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 7.971

ปัจจัยครอบครัว มีค่าอิทธิพลรวมอยู่ระหว่าง 0.050-0.313 มีจำนวน 3 ตัวแปร โดยสัมพันธภาพ ในครอบครัว มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 0.316 รองลงมาคือ ความเข้มแข็งของครอบครัวและความขัดแย้ง ในครอบครัว มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.214 และ 0.050 ตามลำดับ

ปัจจัยเพื่อน มีจำนวน 3 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลรวมอยู่ระหว่าง 0.183-0.913 โดยอิทธิพลจากเพื่อน มีค่าอิทธิพลสูงสุดเท่ากับ 0.913 รองลงมาคือ การควบเพื่อน และการสนับสนุนทางสังคมจากกลุ่มเพื่อน มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.240 และ 0.183 ตามลำดับ

ปัจจัยโรงเรียน มีจำนวน 1 ตัวแปร คือ กฎระเบียบของสถานศึกษา มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.227

ปัจจัยเสี่ยง มีจำนวน 3 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลรวมอยู่ระหว่าง 0.073-0.329 โดยเจตคติต่อการใช้สารเสพติด มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 0.329 รองลงมาคือ การหลอกเลี้ยงปัญหาและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.259 และ 0.073 ตามลำดับ

ปัจจัยภูมิคุ้มกัน มีจำนวน 8 ตัวแปร มีค่าอิทธิพลรวมอยู่ระหว่าง 0.037-0.412 โดยการนุ่งอนาคต มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 0.412 รองลงมาคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.366 และ 0.297 ตามลำดับ

3.2 การประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงทดลองของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน

คณาจารย์วิจัยประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงทดลองของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 4-6

ตาราง 4-6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงทดลองของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน

การประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 1 ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ	3.913	0.399	ดีมาก
ข้อ 2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย	3.304	0.830	ดีมาก
ข้อ 3 ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย	3.913	0.445	ดีมาก
ข้อ 4 เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล	3.657	0.605	ดีมาก
ข้อ 5 สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย	3.795	0.691	ดีมาก
ข้อ 6 กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ	3.518	0.888	ดีมาก
ข้อ 7 การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน	3.988	0.108	ดีมาก
ข้อ 8 ครอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย	2.543	1.431	ดี
ข้อ 9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ	3.825	0.568	ดีมาก
ข้อ 10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย	3.329	0.878	ดีมาก
ข้อ 11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต	1.687	0.986	ปานกลาง
ข้อ 12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม	2.230	0.694	ปานกลาง
ข้อ 13 การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย	3.918	0.312	ดีมาก
ข้อ 14 ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน	3.907	0.292	ดีมาก
ข้อ 15 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย	3.786	0.457	ดีมาก

การประเมินคุณภาพงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	M	S.D.	ระดับ
ข้อ 16 การสุมกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม	3.728	0.509	ดีมาก
ข้อ 17 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ	3.676	0.491	ดีมาก
ข้อ 18 กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม	3.930	0.293	ดีมาก
ข้อ 19 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล	3.806	0.421	ดีมาก
ข้อ 20 ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.709	0.554	ดีมาก
ข้อ 21 การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน	3.650	0.572	ดีมาก
ข้อ 22 ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย	3.794	0.455	ดีมาก
ข้อ 23 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย	3.524	0.989	ดีมาก
ข้อ 24 ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์	3.716	0.534	ดีมาก
ข้อ 25 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ในทางปฏิบัติ	2.573	0.870	ดี
ข้อ 26 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ	3.544	0.638	ดีมาก
คุณภาพงานวิจัยเชิงทดลองโดยรวม	3.506	0.206	ดีมาก

จากตาราง 4-6 พบร่วม คุณภาพงานวิจัยเชิงทดลองโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.506 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.206 อยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วมการนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.988 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.108 รองลงมาคือ กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.988 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.108 การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.918 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.312 ซึ่งเรื่องมีความชัดเจน นำเสนอด้วยภาษาไทย/วัฒนธรรมสังคมมีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 3.913 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.399 และ 0.445 ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.907 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.292 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.825 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.568 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.806 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.421 สมมติฐานถูกต้องชัดเจน ตามหลักการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.795 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.691 ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.794 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.455 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.786 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.457 การสุมกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.728 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.509 ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.716 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.534 ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.709 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.554 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.676 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.491 เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.657 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.605 การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.650 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.572 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.554 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.638 การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.524 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.989 กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.518 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.888 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.329 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.878 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.304 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.830 เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ในทางปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.573 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.870 ครอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.543 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.431 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.230 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.694 ส่วนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.687 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.986 ตามลำดับ

3.3 การสังเคราะห์งานวิจัยของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป่องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน

คณผู้วิจัยสังเคราะห์งานวิจัยของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป่องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติดและผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติดในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง ดังตาราง 4-7 และ 4-8

ตาราง 4-7 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปกป่องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของ ผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติด ในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง

โปรแกรมจัดกระทำ	จำนวนงานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพลเฉลี่ย	S.D.	SK	KU
โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่ม	8	3.080-305.667	125.523	159.128	1.434	0.000
การจัดการเรียนการสอนโดยการแก้ปัญหา และการนำเสนอตัวแบบ	2	7.772-162.423	85.097	109.354	0.000	0.000
โปรแกรมการเสริมสร้างสุขภาพ	2	14.985-89.800	52.392	52.902	0.000	0.000
กิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน	2	6.670-74.00	40.335	47.609	0.000	0.000
กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	2	11.930-66.880	39.405	38.855	0.000	0.000
โปรแกรมการเล่นนิทานประกอบภาพ	1	35.409	35.409	0.000	0.000	0.000

โปรแกรมจัดทำ	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
โปรแกรมเสริมสร้างทักษะชีวิต	22	1.563-99.000	20.589	27.592	2.110	4.548
โปรแกรมสุขศึกษา	11	1.000-99.000	20.544	29.788	2.135	4.918
โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม	3	1.270-49.143	17.451	27.448	1.731	0.000
โปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางใจ	1	17.000	17.000	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมทุนทางจิตวิทยาเชิงบวก	3	4.263-20.000	11.754	7.895	0.426	0.000
การใช้สถานการณ์จำลอง	1	9.695	9.695	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมพัฒนาความสามารถคิดบริหาร จัดการตนเอง	2	4.150-12.000	8.075	5.550	0.000	0.000
โปรแกรมการรับรู้ความสามารถของ ตนเองและการควบคุมตนเอง	1	7.810	7.810	0.000	0.000	0.000
การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ	2	3.193-11.765	7.479	6.061	0.000	0.000
การใช้ตัวแบบการ์ตูน	1	5.253	5.253	0.000	0.000	0.000
การฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก	1	3.705	3.705	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมสร้างเสริมสมรรถนะแห่งตนและ การมีส่วนร่วมในครอบครัว	1	1.398	1.398	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	1	0.500	0.500	0.000	0.000	0.000
หนังสั้น	1	0.350	0.350	0.000	0.000	0.000

จากตาราง 4-7 พบว่า โปรแกรมจัดทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติดในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.350-125.523 โดยโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่ม มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 125.523 รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนโดยการแก้ปัญหาและการนำเสนอตัวแบบโปรแกรมการเสริมสร้างสุขภาพและกิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 85.097 52.392 และ 40.335 ตามลำดับ

ตาราง 4-8 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของ ผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด ในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง

โปรแกรมจัดกระทำ	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
โปรแกรมภาษาປະສາທິປະໄຕ	1	162.420	162.420	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการให้คำปรึกษา	4	0.720-162.420	41.890	80.356	1.999	3.998
กิจกรรมกลุ่ม	3	3.990-46.000	31.996	24.254	-1.732	0.000
โปรแกรมบำบัดผู้เสพยาบ้า	1	7.230	7.230	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมเสริมสร้างทักษะชีวิต	1	5.083	5.083	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการบำบัดความคิดและ พฤติกรรม	3	1.963-6.150	4.432	2.192	-1.362	0.000
การเสริมสร้างความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง	1	3.182	3.182	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมครอบครัวบำบัดแบบผสมผสาน	1	2.890	2.890	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการฝึกอบรม	1	2.639	2.639	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมสุขศึกษา	1	2.480	2.480	0.000	0.000	0.000
เทคนิคการแบ่งปันความสำเร็จ	1	2.280	2.280	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม	2	0.977-1.310	1.143	0.235	0.000	0.000
โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่าง บุคคล	1	0.100	0.100	0.000	0.000	0.000

จากตาราง 4-8 พบร่วม โปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด ในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.100-162.420 โดยโปรแกรมภาษาປະສາທິປະໄຕ มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 162.420 รองลงมาคือ โปรแกรมการให้คำปรึกษา กิจกรรมกลุ่ม และโปรแกรมบำบัดผู้เสพยาบ้า มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 41.890 31.996 และ 7.230 ตามลำดับ

3.3 การสังเคราะห์งานวิจัยของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน

คณะผู้วิจัยเคราะห์งานวิจัยของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติดและผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติดในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตาราง 4-9 และ 4-10

ตาราง 4-9 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของ ผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติด ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

โปรแกรมจัดกระทำ	จำนวนงานวิจัย	พิสัยค่าอิทธิพล	ค่าอิทธิพลเฉลี่ย	S.D.	SK	KU
กิจกรรมกลุ่ม	1	14.770	14.770	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและโปรแกรมการฝึกอบรม	2	1.260-8.087	4.673	4.827	0.000	0.000
โปรแกรมสร้างพลังเพื่อพัฒนาศักยภาพ	1	4.580	4.580	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมเสริมสร้างทักษะชีวิต	11	0.142-6.354	1.652	2.019	1.773	2.675
โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง	1	1.485	1.485	0.000	0.000	0.000
หนังสั้น	1	0.867	0.867	0.000	0.000	0.000
เทคนิคพิชัยน้อย	1	0.820	0.820	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมสร้างเสริมสมรรถนะแห่งตนและการมีส่วนร่วมในครอบครัว	1	0.619	0.619	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการป้องกันนักสูบบุหรี่หน้าใหม่	1	0.619	0.619	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพ	1	0.583	0.583	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมสุขศึกษา	11	0.108-1.270	0.444	0.387	1.362	1.052
โปรแกรมศึกษาก่อนระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางใจ	1	0.370	0.370	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเชิงความจริง	4	0.027-4.530	0.356	0.395	0.878	-1.089
โปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองและสมรรถนะแห่งตน	1	0.266	0.266	0.000	0.000	0.000

โปรแกรมจัดทำ	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่า อิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
โปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	1	0.250	0.250	0.000	0.000	0.000
กิจกรรมกลุ่ม	1	0.230	0.230	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการเสริมสร้างทุนจิตวิทยาเชิงบวก	1	0.207	0.207	0.000	0.000	0.000

จากตาราง 4-9 พบว่า โปรแกรมจัดทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติด ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.207-14.770 โดยกิจกรรมกลุ่ม มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 14.770 รองลงมาคือ โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและโปรแกรมการฝึกอบรม และโปรแกรมการสร้างพลัง เพื่อพัฒนาศักยภาพ มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 4.673 และ 4.580 ตามลำดับ

ตาราง 4-10 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของ ผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

โปรแกรมจัดทำ	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่า อิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
โปรแกรมการฝึกอบรม	1	36.032	36.032	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมกิจกรรมโดยใช้ทฤษฎีแรงสนับสนุน ทางสังคม	1	4.726	4.726	0.000	0.000	0.000
กิจกรรมกลุ่ม	2	0.225-0.542	0.383	0.187	0.000	0.000
โปรแกรมการเสริมสร้างความมั่นใจสึกมีคุณค่าใน ตนเอง	1	0.381	0.381	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมให้คำปรึกษากลุ่ม	1	0.325	0.325	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมบำบัดผู้เสพยาบ้า	1	2.710	2.710	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรม	2	0.663-1.250	0.956	0.415	0.000	0.000

จากตาราง 4-10 พบว่า โปรแกรมจัดทำที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.956-36.032 โดยโปรแกรมการฝึกอบรม มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุด

เท่ากับ 36.032 รองลงมาคือ โปรแกรมกิจกรรมโดยใช้ทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคมและกิจกรรมกลุ่ม มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 4.726 และ 0.383 ตามลำดับ

3.4 การสังเคราะห์งานวิจัยของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลการทดลอง

คณานักวิจัยทำสังเคราะห์งานวิจัยของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียน ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลการทดลอง ดังตาราง 4-11 และ 4-12

ตาราง 4-11 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของ ผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติด ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลการทดลอง

โปรแกรมจัดกระทำ	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่า อิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
โปรแกรมทุนทางจิตวิทยาเชิงบวก	2	0.920-6.550	3.735	3.981	0.000	0.000
โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะแห่งตน	1	0.292	0.292	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมพัฒนาความสามารถคิดบริหาร จัดการตนเอง	1	0.108	0.108	0.000	0.000	0.000

จากตาราง 4-11 พบร้า โปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ไม่ติดสารเสพติดในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลการทดลองมีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.108-3.735 โดยโปรแกรมทุนทางจิตวิทยาเชิงบวก มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.735 รองลงมาคือ โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะแห่งตน มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 0.292 ส่วนโปรแกรมพัฒนาความสามารถคิดบริหารจัดการตนเอง มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 0.108 ตามลำดับ

ตาราง 4-12 ค่าอิทธิพลและการกระจายของโปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของ ผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลการทดลอง

โปรแกรมจัดกระทำ	จำนวน งานวิจัย	พิสัยค่า อิทธิพล	ค่าอิทธิพล เฉลี่ย	S.D.	SK	KU
โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบจัดการตนเอง	1	17.650	17.650	0.000	0.000	0.000
โปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคอง	1	0.369	0.369	0.000	0.000	0.000

จากตาราง 4-12 พบร่วมกัน โปรแกรมจัดกระทำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมปักป้องตนเองต่อการใช้สารเสพติด/พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของผู้เรียนกลุ่มที่ติดสารเสพติด ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลการทดลอง มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.369-17.650 โดยโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบจัดการตนเอง มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 17.650 ส่วนโปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคอง มีค่าอิทธิพลเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 0.369 ตามลำดับ

บทที่ 5

ผลการพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานสำหรับการประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย (กลุ่มอายุ 13 – 15 ปี)

คณะกรรมการวิจัยได้จัดประชุมเวทีสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม โครงการสำรวจและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูงวันพุธที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 ณ ห้องประชุม Torino ชั้น 3 ตึก Palazzo Conferenza โรงแรมพลาสโซ่ (Palazzo Bangkok) โดยแบ่งกลุ่มอภิปรายพิจารณาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้แยกตามกลุ่มช่วงวัย กลุ่มที่ 1 ช่วงอายุ 7-9 ปี กลุ่มที่ 2 ช่วงอายุ 10-12 ปี กลุ่มที่ 3 ช่วงอายุ 13-15 ปี กลุ่มที่ 4 ช่วงอายุ 16-18 ปี กลุ่มที่ 5 ช่วงอายุ 19-25 ปี มีผู้เข้าร่วมการประชุม 62 คน แล้วนำข้อมูลจากการประชุมมาสร้างข้อคำถามของชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยภูมิคุ้มกันชุดเครื่องมือประเมินปัจจัยบริบทและชุดเครื่องมือประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด (กลุ่มอายุ 13-15 ปี)

จากนั้นคณะกรรมการวิจัยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้ม ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี ภายใต้โครงการสำรวจและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง ในวันศุกร์ที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 ณ ห้องประชุมฟอร์จูน 4 โรงแรมแกรนด์เมอร์เคียว ฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร เพื่อวิพากษ์พิกรรมบ่งชี้ชุดตัวแปรปัจจัยภูมิคุ้มกัน ชุดตัวแปรปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีผู้เข้าร่วมประชุม 29 คน

หลังจากปรับแก้ตามข้อเสนอแนะจากการประชุมแล้ว คณะกรรมการวิจัยได้จัดทำชุดเครื่องมือ และจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์ชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี เพื่อหาความเหี่ยงตรงภายในให้โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง ในวันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ณ ห้องประชุม silver II โรงแรมแกรนด์เมอร์เคียว ฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร โดยผู้เขี่ยวยาโดยด้านการวัดผลและจิตวิทยาจำนวน 7 คน

เมื่อปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เขี่ยวยาโดยด้านการวัดผลและจิตวิทยาจำนวน 7 คน ตรวจสอบคุณภาพด้านอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาเกณฑ์ปกติ

ทั้งนี้ ผลการพัฒนาชุดเครื่องมือตามขั้นตอนข้างต้น คณะกรรมการวิจัยนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของชุดเครื่องมือ
ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของชุดเครื่องมือ
ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของชุดเครื่องมือ
ตอนที่ 4 เกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของชุดเครื่องมือ

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของชุดเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและจิตวิทยา จำนวน 7 คน ปรากฏดังนี้

1.1 ผลการประเมินการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถบริหารจัดการตน (Executive Functions: EF) ระดับอายุ 13-15 ปี

ความสามารถบริหารจัดการตน (Executive Functions: EF) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการกำกับและควบคุมด้านการรู้คิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สามารถกระทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยความสามารถ 9 ด้าน ได้แก่
 1. การริเริ่มและลงมือทำ (Initiating) 2. ความจำเพื่อนำไปใช้งาน (Working Memory) 3. การใส่ใจ (Attention)
 4. การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ (Planning and Organizing) 5. การตรวจสอบตนเอง (Self-Monitoring)
 6. การยืดหยุ่นความคิด (Cognitive Flexibility) 7. การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) 8. การยับยั้งชั่งใจ
 คิดต่อต้อง (Inhibitory Control) และ 9. การมุ่งเป้าหมาย (Goal-Directed Persistence) มีข้อคำถามรวมจำนวนทั้งสิ้น 53 ข้อ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบร่วมมิค่า IOC ตั้งแต่ 0.14 ถึง 1.00 เมื่อพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC > 0.5 และ ทำให้ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือก จำนวนทั้งสิ้น 50 ข้อ คณะผู้วิจัยจึงดำเนินการจัดชุดเครื่องมือใหม่

นิยาม	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญ							IOC
		ค่าที่ 1	ค่าที่ 2	ค่าที่ 3	ค่าที่ 4	ค่าที่ 5	ค่าที่ 6	ค่าที่ 7	
การยับยั้งชั่งใจ คิดไตรตrong (Inhibitory Control) หมายถึง ความสามารถของ บุคคลในการควบคุม ความต้องการของ ตนเอง โดยคิดอย่าง รอบคอบก่อนลงมือ ^{กระทำ} หลักเลี้ยงและหยุด แสดงพฤติกรรมที่จะ ^{ส่งผลด้านลบต่อ} ตนเองและผู้อื่น	43 ฉันใช้เวลาเล่นโทรศัพท์มือถือมากเกินไปโดยไม่ได้ นึกถึงผลเสียที่จะเกิดตามมา	1	1	1	1	1	0	1	0.86
	44 ฉันทำกิจกรรมแบบโลดโผนแม้จะถูกตักเตือนแล้ว	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	45 ฉันปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวนลองดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์สูตรใหม่	1	0	1	1	1	1	1	0.86
	46 ฉันคิดไตรตrongอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำ กิจกรรมต่าง ๆ	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	47 ฉันไม่พูดคุยกับเพื่อนในระหว่างงานพิธีการของ โรงเรียน/ชุมชน	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	48 ก่อนลงมือทำกิจกรรมฉันคิดถึงอันตรายที่อาจจะ ^{เกิดขึ้นได้}	1	1	1	1	1	1	1	1.00
การมุ่งเป้าหมาย (Goal-Directed Persistence) หมายถึง ความสามารถของ บุคคลในการตั้งใจ และลงมือกระทำ กิจกรรมหรืองาน ต่าง ๆ ด้วยความ มุ่งมั่น อดทน ไม่ว่า ^{จะมีอุปสรรคใด ๆ ก็} พร้อมฝ่าฟันจน ประสบความสำเร็จ	49 ฉันตั้งใจทำงานที่อาจารย์มอบหมายจนเสร็จ	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	50 ฉันไม่ย่อท้อในการทำงานแม้จะมีปัญหาและ อุปสรรค	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	51 ฉันตั้งใจและลงมือกระทำการที่ต้องการทำงานต่าง ๆ ด้วยความมุ่งมั่น อดทน	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	52 ฉันพยายามหาข้อมูลมาสนับสนุนในการทำ โครงการจนประสบความสำเร็จ	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	53 เมื่อประสบกับปัญหาและอุปสรรคฉันจะยกเลิกการ ทำงานนั้นทันที	1	1	1	1	1	1	1	1.00

หมายเหตุ : ข้อที่ไม่ผ่านผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปทดลองใช้

1.2 ผลการประเมินการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital) ระดับอายุ 13-15 ปี

ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital) หมายถึง สภาพะจิตใจของบุคคล ที่มีมุ่งมองทางบวก และเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ส่งผลต่อการแสดงออกในทางที่ดี ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1. ความหวัง (Hope) 2. การมองโลก ในแง่ดี (Optimism) 3. ความเชื่อในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) และ 4. ความหยุ่นตัว (Resilience) มีข้อคำถามรวมจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา พบว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ 0.14 ถึง 1.00 เมื่อพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC > 0.5 แล้ว ทำให้ได้ ข้อคำถามที่ฝ่ายผ่านเกณฑ์คัดเลือก จำนวนทั้งสิ้น 28 ข้อ คณะกรรมการจัดทำ IOC ให้ใหม่ ตาราง 5-2 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทุนทางจิตวิทยา ระดับอายุ 13-15 ปี

นิยาม	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญ							IOC
		๑ คําน ๒ คําน ๓ คําน ๔ คําน ๕ คําน ๖ คําน ๗ คําน							
ความหวัง (Hope) หมายถึง ความคิด ของบุคคลที่ต้องการ บรรลุเป้าหมายโดย การคิดหาแนวทาง หรือวิธีการเพื่อไปสู่ เป้าหมายให้สำเร็จ ประกอบด้วย 2 ความคิดที่เป็น แรงจูงใจ (Agency) และการคิดค้นหา แนวทาง (Pathway)	1 ฉันสามารถกำหนดเป้าหมายชีวิตของตนเองได้ (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	2 ฉันแสวงหาความรู้เพิ่มเติมนอกบทเรียน (+)	1	1	0	1	1	1	1	0.86
	3 ฉันเรียนแบบสบาย ๆ ไม่ได้วางแผนอะไรเลย (-)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	4 ทุกครั้งที่ฉันได้รับมอบหมายงาน ฉันต้องทำให้เสร็จ ตามเวลาที่กำหนด (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	5 ฉันคิดว่าวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนของฉัน เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	6 เมื่อมีอุปสรรคในการเรียนฉันสามารถหาทางออกได้ (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	7 ฉันหวังว่าฉันจะเรียนจบตามแผนที่วางไว้ (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	8 ฉันมุ่งมั่นในการเรียนเพื่อความสำเร็จในอนาคต (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
การมองโลกในแง่ดี (Optimism) หมายถึง วิธีการ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่ดีกับตนเอง โดยมองว่าจะเกิดสิ่ง ดีกับตนเอง มองว่า สิ่ง Lewin คิดขึ้น เพียงชั่วคราวต้นเอง ไม่ใช่สาเหตุของ ความ Lewin และ เกิดจากสิ่งอื่น ภายนอก และมี ความคาดหวังว่าจะ เกิดสิ่งดีกับตนเองใน อนาคต	9 เมื่อเกิดสิ่ง Lewin กับฉัน ฉันคิดว่ามันจะผ่านพ้นไป ได้ (+)	0	1	1	1	1	1	1	0.86
	10 เวลาฉันทำผิด ฉันไม่เคยลงโทษตัวเอง (+)	0	1	1	1	0	1	1	0.71
	11 ฉันเชื่อว่าฉันสามารถพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นได้ (+)	1	0	1	0	1	1	1	0.71
	12 ฉันมีสติเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ซับซ้อน (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	13 ฉันเชื่อว่าทุก ๆ ปัญหามีทางออก (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	14 ฉันมักทำหน้างานทุกอย่างที่คนอื่นทำ (-)	1	1	1	1	-1	1	1	0.71

นิยาม	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญ							IOC
		ค่าที่ 1	ค่าที่ 2	ค่าที่ 3	ค่าที่ 4	ค่าที่ 5	ค่าที่ 6	ค่าที่ 7	
การรับรู้ใน ความสามารถของ ตนเอง (Self- efficacy) หมายถึง การที่ บุคคลรับรู้ว่าตนเอง มีความสามารถและ เชื่อว่าตนเอง สามารถบริหาร จัดการชีวิตตนเองได้	15 ฉันเชื่อว่าฉันพร้อมที่จะดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ ชีวิตดีขึ้น (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	16 ฉันเชื่อว่าฉันสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับ ^{ตนเองได้ (+)}	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	17 ฉันเชื่อว่าตนเองสามารถจัดการกับภาระรับผิดชอบ ^{ของตนเองได้ดี (+)}	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	18 ฉันเชื่อว่าผลการเรียนของฉันจะเป็นไปตามที่ฉัน ^{คาดหวัง (+)}	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	19 ถึงแม้ผลการเรียนของฉันต่ำกว่าที่คาดหวัง ฉันเชื่อ ^{ว่าฉันสามารถปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้ (+)}	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	20 ฉันเชื่อว่าตนเองสามารถทำงานได้ทันตามเวลาที่ ^{กำหนด (+)}	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	21 ในบางครั้งฉันก็ไม่เชื่อว่าตนเองจะจัดการกับปัญหา ^{ของตนเองได้ (-)}	1	0	1	1	1	0	1	0.71
ความหยุ่นตัว (Resilience) หมายถึง ความสามารถของ บุคคลในการปรับ มุมมองความคิด ความรู้สึกและ พฤติกรรมให้ กลับคืนสู่สภาวะ ปกติภายหลังการ เผชิญปัญหา อุปสรรค	22 เมื่อผลการเรียนไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ฉันรู้สึก ^{ห้อ寞อย (-)}	1	1	1	1	0	1	1	0.86
	23 ถ้าเจอสถานการณ์ผิดหวังฉันสามารถปรับตัวให้ ^{กลับสู่สภาพเดิมได้ (+)}	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	24 ฉันรู้สึกเครียดในทุก ๆ เรื่องจนทำให้ฉันไม่สามารถ ^{ปรับตัวได้ (-)}	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	25 ฉันสามารถจัดการกับอารมณ์ได้ดีเมื่อมีความทุกข์ (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	26 ฉันรู้สึกกังวลมากเมื่อถูกตำหนิ (-)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	27 ฉันไม่ค่อยนำเรื่องส่วนตัวไปปรึกษาใคร (-)	1	-1	0	0	0	1	1	0.29
	28 ฉันเป็นคนโกรธง่ายหายเร็ว (+)	1	0	1	1	1	0	1	0.71
	29 ฉันได้รับกำลังใจจากคนรอบข้าง (+)	1	-1	0	0	-1	1	1	0.14
	30 ฉันสามารถผ่านสถานการณ์ที่ยากลำบากในชีวิตได้ (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00

**หมายเหตุ : ข้อที่ไม่ผ่านผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปทดลองใช้

1.3 ผลการประเมินการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) ระดับอายุ 13-15 ปี

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีการแสดงออกอย่างเปิดเผย ทำให้ตนเองมีคุณค่า มีความสามารถในการรับตนเอง ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1. คุณค่าในตนเอง (Self-worth) 2. ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) 3. เคารพตนเอง (Self-respect) 4. ความรับผิดชอบในตนเอง (Self-responsibility) และ 5. การยอมรับตนเอง (self-acceptance) มีข้อคำถามรวมจำนวนทั้งสิ้น 27 ข้อ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ 0.14 ถึง 1.00 เมื่อพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC > 0.5 แล้ว ทำให้ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือก จำนวนทั้งสิ้น 22 ข้อ คณะกรรมการจึงดำเนินการจัดชุดเครื่องมือใหม่

ตาราง 5-3 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ระดับอายุ 13-15 ปี

นิยาม	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญ							IOC
		ค่าที่ 1	ค่าที่ 2	ค่าที่ 3	ค่าที่ 4	ค่าที่ 5	ค่าที่ 6	ค่าที่ 7	
คุณค่าในตนเอง (Self-worth) หมายถึง การที่บุคคลมองว่าตนเอง มีประโยชน์และมีความสำคัญต่อตนเองและคนอื่น	1 ฉันมีความสามารถในการช่วยเหลือคนอื่น (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	2 ฉันมีความสุขในการลงมือทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	3 ฉันรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	4 ฉันรู้สึกว่าตนเองสามารถเป็นประโยชน์กับคนอื่นได้ (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	5 ฉันเป็นคนไม่เอาไหน (-)	1	0	1	1	1	1	1	0.86
ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) หมายถึง การที่บุคคลมีความมั่นใจในการแสดงออกถึงความสามารถของตนเอง	6 ฉันสามารถแสดงความคิดเห็นกับกลุ่มคนที่มีความเห็นแตกต่างได้ (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	7 ฉันสามารถพูดคุยกับทายกับคนที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนได้ (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	8 เมื่อฉันไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของเพื่อนฉันกล้าบอกกับเพื่อนตรง ๆ	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	9 ฉันไม่ค่อยมั่นใจเมื่อต้องทำอะไรคนเดียว (-)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
เคารพตนเอง (Self-respect) หมายถึง การที่บุคคลให้เกียรติ นับถือ และเคารพตนเอง	10 ฉันให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเอง (+)	0	1	1	1	1	0	-1	0.43
	11 เวลาฉันโกรธไม่พอใจ ฉันก็ไม่เคยคิดทำร้ายตนเอง (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	12 ฉันมักเปรียบเทียบตนเองกับเพื่อน (-)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	13 ฉันคิดว่าทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน (+)	1	1	1	1	0	1	1	0.86
	14 ฉันพยายามเลือกสิ่งต่าง ๆ ให้กับตนเอง (+)	1	1	1	1	1	0	1	0.86
	15 ฉันต้องใช้เวลานานกว่าจะคุ้นเคยกับสิ่งใหม่ (-)	-1	-1	1	0	-1	1	-1	-0.29

นิยาม	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญ							IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
ความรับผิดชอบในตนเอง (Self-responsibility) หมายถึง การที่บุคคลที่รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	16 เป็นเรื่องธรรมชาติที่ฉันต้องเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้อง และมีผลต่อปั๊บชีวิตของตนเอง (+)	0	0	1	0	-1	1	1	0.29
	17 เพื่อน ๆ ยอมรับในความสามารถของฉัน	1	-1	-1	0	-1	0	1	-0.14
	18 ฉันเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	19 การได้ช่วยเหลือคนอื่นเป็นสิ่งที่ฉันมีความสุข (+)	1	0	1	0	1	1	0	0.57
	20 ฉันไม่เคยบกพร่องในงานที่ได้รับมอบหมาย (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	21 ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นที่รักของคนรอบข้าง (+)	1	0	0	0	0	-1	0	0.00
การยอมรับตนเอง (self-acceptance) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้และยอมรับข้อดีและข้อบกพร่องของตนเองและพร้อมที่จะปรับปรุง ข้อบกพร่องของตนเอง	22 ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของตนเองแล้วนำมารับปรุงแก้ไข (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	23 ไม่ว่าผลของการทำงานจะออกมายังไงฉันก็ยอมรับผลที่เกิดได้ (+)	0	0	1	1	1	1	1	0.71
	24 ฉันไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง (-)	1	0	1	1	0	0	1	0.57
	25 ฉันรู้ว่าฉันสามารถที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ที่ผ่านมาในชีวิตได้ (+)	1	1	0	0	0	0	1	0.43
	26 ฉันคิดว่าฉันด้อยกว่าคนอื่น ๆ แทบทุกเรื่อง (-)	1	1	1	0	0	0	1	0.57
	27 ฉันคิดว่าคนทุกคนสามารถทำสิ่งที่ผิดพลาดได้ (+)	1	1	1	1	1	0	1	0.86

**หมายเหตุ : ข้อที่ไม่ผ่านผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปทดลองใช้

1.4 ผลการประเมินการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความรุนแรงในครอบครัวตั้งแต่อายุ 13-15 ปี

ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง การถูกกระทำและ/หรือการรับรู้เกี่ยวกับการถูกกระทำ
ความรุนแรงของสมาชิกในครอบครัว ทั้งการใช้ความรุนแรงทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และ¹
ทางเพศ มีข้อคำถามรวมจำนวนทั้งสิ้น 21 ข้อ ซึ่งผู้เขียน自行ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่า IOC
ตั้งแต่ 0.14 ถึง 1.00 เมื่อพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC > 0.5 แล้ว ทำให้ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือก
จำนวนทั้งสิ้น 19 ข้อ คณผู้วิจัยจึงดำเนินการจัดชุดเครื่องมือใหม่

ตาราง 5-4 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความรุนแรงในครอบครัว ระดับอายุ 13-15 ปี

นิยาม	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญ							IOC
		ค่าที่ 1	ค่าที่ 2	ค่าที่ 3	ค่าที่ 4	ค่าที่ 5	ค่าที่ 6	ค่าที่ 7	
การใช้ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ หมายถึง การถูกกระทำและ/หรือ การรับรู้ถึงการจำกัดสิทธิ์ด้านทรัพย์สิน เงินทองการไม่รับผิดชอบดูแลค่าใช้จ่ายและการไม่จัดหาสิ่งจำเป็น สำหรับการดำเนินชีวิตของสมาชิกในครอบครัว	14 ฉันได้รับสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ (เช่น อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยา raksha โรค และการศึกษา) (+)	1	1	1	1	1	1	1	1.00
	15 ฉันถูกผู้ปกครองจำกัดการใช้เงินมากเกินไป	1	-1	1	1	0	1	1	0.57
	16 ฉันเห็นคนในครอบครัวทำลายทรัพย์สินในบ้าน	0	-1	0	1	-1	1	1	0.14
	17 ฉันเห็นคนในครอบครัวทะเลกันเพราเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้านหรือหนี้สิน	0	1	1	1	1	1	1	0.86
การกระทำทารุณกรรมทางเพศ หมายถึง การถูกกระทำและ/หรือ การรับรู้ถึงการกระทำนานาจراและ การกระทำชำเราของสมาชิกในครอบครัว	18 ฉันถูกคนในครอบครัวลวนลาม เช่น พูดจาลามก จับเนื้อต้องตัว	0	1	1	1	0	1	1	0.71
	19 ฉันถูกคนในครอบครัวข่มขืนหรือบังคับให้มีเพศสัมพันธ์	1	1	1	1	0	1	1	0.86
	20 ฉันถูกคนในครอบครัวบังคับให้ขายบริการทางเพศ เพื่อแลกเงิน	0	-1	1	1	0	1	1	0.43
	21 ฉันเห็นคนในครอบครัวถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศ	0	0	1	1	0	1	1	0.57

**หมายเหตุ : ข้อที่ไม่ผ่านผู้เชี่ยวชาญได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปทดลองใช้

1.5 ผลการประเมินการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการเห็นแบบอย่างพฤติกรรมการใช้สารเสพติดระดับอายุ 13-15 ปี

การเห็นแบบอย่างพฤติกรรมการใช้สารเสพติด หมายถึง การรับรู้ของบุคคลต่อการกระทำของตัวแบบที่เป็นผู้ที่กระทำพฤติกรรมรวมถึงการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์และการใช้เวลาในการใช้สารเสพติดซึ่งตัวแบบเป็นบุคคลหรือสิ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบต่อบุคคล ทั้งนี้สามารถแสดงการรับรู้จากการรายงานความลึกในการเห็นพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของตัวแบบปฏิสัมพันธ์ของบุคคลกับตัวแบบ และความสำคัญของตัวแบบ มีข้อคำถามรวมจำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ $0.57 > 1.00$ ทำให้ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือกใช้ได้ทุกข้อ

ตาราง 5-5 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการเห็นแบบอย่างพฤติกรรม การใช้สารสเปติด ระดับอายุ 13-15 ปี

นิยาม	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง ผู้เขียนข้อมูล							IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	
การเห็นแบบอย่างพฤติกรรมการใช้สารสเปติด หมายถึง การรับรู้ของบุคคลต่อการกระทำของตัวแบบที่เป็นผู้ที่กระทำ พฤติกรรมรวมถึงการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์และการใช้วาจาในการใช้สารสเปติด ซึ่งตัวแบบเป็นบุคคลหรือสิ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบ ต่อบุคคล ทั้งนี้สามารถแสดงการรับรู้จากการรายงานความถี่ในการเห็น พฤติกรรมการใช้ยาสเปติดของตัวแบบปฏิสัมพันธ์ของบุคคลกับตัวแบบ และความสำคัญของตัวแบบ	1	ฉันเห็นคนในครอบครัวใช้สารสเปติด	1	1	1	1	1	1	1.00
	2	ฉันเห็นเพื่อน/รุ่นพี่ในโรงเรียนใช้สารสเปติด	1	1	1	1	1	1	1.00
	3	ฉันเห็นคนในชุมชนใช้สารสเปติด	1	1	1	1	1	1	1.00
	4	คนในครอบครัวซักขวานให้ฉันใช้สารสเปติด	1	1	1	1	0	1	0.86
	5	เพื่อน/รุ่นพี่ในโรงเรียนซักขวานให้ฉันใช้สารสเปติด	1	1	1	1	1	1	1.00
	6	คนในชุมชนซักขวานให้ฉันใช้สารสเปติด	1	1	1	1	0	1	0.86
	7	ฉันพบเจอสารสเปติดหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเสพสารสเปติด	1	1	1	1	-1	1	0.57
	8	ฉันสนใจกับคนในครอบครัวที่ใช้สารสเปติด	1	1	1	1	1	1	1.00
	9	ฉันมีกิจกรรมหรือความเกี่ยวข้องกับเพื่อน/รุ่นพี่ในโรงเรียนที่ใช้สารสเปติด	1	1	1	1	1	1	1.00
	10	ฉันมีกิจกรรมหรือความเกี่ยวข้องกับคนในชุมชนใช้สารสเปติด	1	1	1	1	1	1	1.00
	11	ผู้ที่ใช้สารสเปติดที่ฉันพบเป็นคนที่ฉันเกรงกลัว	1	1	1	0	1	1	0.86
	12	ผู้ที่ใช้สารสเปติดที่ฉันพบเป็นคนที่ฉันนับถือหรือชื่นชอบ	1	1	1	1	1	1	1.00

**หมายเหตุ : ข้อที่ไม่ผ่านผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เขียนข้อมูลแล้วจึงนำไปทดลองใช้

1.6 ผลการประเมินการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดระดับอายุ 13-15 ปี

การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด หมายถึง การที่บุคคลแสดงออกถึงความสนใจเลือกรับรู้ และเลือกจดจำข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสารเสพติด จากสื่อต่าง ๆ ซึ่งวัดจากความสามารถในการจำจำหรือระลึกได้ถึงข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ มีข้อคำถามรวมจำนวนทั้งสิ้น 9 ข้อ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ 0.14 ถึง 1.00 เมื่อพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC > 0.5 แล้ว ทำให้ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือก จำนวนทั้งสิ้น 8 ข้อ คงจะผู้วิจัยจึงดำเนินการจัดชุดเครื่องมือใหม่

ตาราง 5-6 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด ระดับอายุ 13-15 ปี

นิยาม	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญ							IOC
		ค่าที่ 1 ค่าที่ 2 ค่าที่ 3 ค่าที่ 4 ค่าที่ 5 ค่าที่ 6 ค่าที่ 7							
การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด หมายถึง การที่บุคคลแสดงออกถึงความสนใจเลือกรับรู้และเลือกจดจำข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งวัดจากความสามารถในการจำจำหรือระลึกได้ถึงข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ	1 ฉันชื่นชมดาราแม่จะเห็นเขาหรือเธอใช้สารเสพติดในชีวิตจริงจากสื่อต่าง ๆ เช่น IG, FB, TV	-1 0 1 0 0 1 0	0.14						
	2 ฉันติดตามข้อมูลเกี่ยวกับสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ เช่น YouTube, Facebook, Google	1 1 1 1 0 1 1	0.86						
	3 ฉันหาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการใช้สารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ เช่น YouTube, Facebook, Google	1 0 1 1 0 1 1	0.71						
	4 ฉันเห็นว่าการใช้สารเสพติดเป็นเรื่องปกติ เพราะคุณเคยจากการติดตามสื่อต่าง ๆ	1 0 1 1 0 1 1	0.71						
	5 ฉันคิดว่าดาราที่สูบบุหรี่หรือดื่มเหล้าก็ดูเหดดี	-1 0 1 0 0 1 1	0.29						
	6 ฉันเคยพบเห็นการขายสารเสพติดออนไลน์	1 1 1 0 1 1 1	0.86						
	7 ฉันติดตามการ live, post, review การเสพหรือการขายสารเสพติด	1 1 1 1 1 1 1	1.00						
	8 ฉันเห็นว่าการเสพสารเสพติดเป็นสิ่งที่พอบเห็นได้ทั่วไปในโลกออนไลน์	1 1 1 1 0 1 1	0.86						
	9 ฉันพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับการเสพหรือขายสารเสพติดตามที่พับในสื่อต่าง ๆ	1 1 1 1 1 1 1	1.00						

**หมายเหตุ : ข้อที่ไม่ผ่านผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปทดลองใช้

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของชุดเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพชุดเครื่องมือด้านอำนาจจำแนก (discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่า pragmatism ดังนี้

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ

การทดลองใช้เครื่องมือครั้งนี้ เก็บข้อมูลจากกลุ่มคนที่วัยอายุ 13-15 ปี จำนวน 611 คน ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 59.9 เกือบทุกคนระบุว่ามีสถานภาพการศึกษากำลังศึกษาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 99.7 โดยศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 4 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 45.7 และกลุ่มที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 75.9 บิดามารดาอยู่ด้วยกันร้อยละ 70.5 ทั้งนี้กลุ่มคนที่เก็บข้อมูลมาในครั้งนี้เกือบร้อยละ 70 ระบุว่ายังไม่เคยใช้สารเสพติด

ตาราง 5-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	244	39.9
	หญิง	366	59.9
	ไม่ระบุ	1	0.2
สถานภาพการศึกษา	ศึกษาอยู่	609	99.7
	ไม่ได้ศึกษา	1	0.2
	ไม่ระบุ	1	0.2
ระดับการศึกษาปัจจุบัน	มัธยมศึกษาปีที่ 1	169	27.7
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	154	25.2
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	279	45.7
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	3	0.5
	ไม่ระบุ	6	1
จำนวนพี่น้อง	เป็นลูกคนเดียว	146	23.9
	มีพี่น้อง 2 คน	365	59.7
	มีพี่น้อง 3 คน	79	12.9
	มีพี่น้อง 4 คน	15	2.5
	มีพี่น้อง 5 คน	5	0.8
	ไม่ระบุ	1	0.2
สถานภาพทางครอบครัว	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	431	70.5
	บิดามารดาแยกกันอยู่	150	24.5
	บิดาเสียชีวิตแล้ว	18	2.9
	มารดาเสียชีวิตแล้ว	5	.8
	ไม่ระบุ	7	1.1
การเคยลองเสพสารเสพติด	เคย	168	27.5
	ไม่เคย	425	69.6
	ไม่ระบุ	18	2.9
รวม		611	100

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “ปัจจัยภูมิคุ้มกัน”

จากการคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คณะกรรมการได้ดำเนินการปรับแก้ข้อความใหม่ความชัดเจน เหมาะสมกับบริบทช่วงวัยของผู้ตอบคำถามมากขึ้น โดยนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับแก้ข้อคำถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อคำถามที่วัดความสามารถบริหารจัดการ ton 50 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 0.52 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนกที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น 46 ข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.867 และความเชื่อมั่นรายด้าน พบว่า ด้านการตรวจสอบตนเอง มีความเชื่อมั่นสูงสุด เท่ากับ 0.728 ส่วนด้านการยึดหยุ่นความคิดมีความเชื่อมั่นต่ำสุดเท่ากับ 0.358 ดังตาราง 5-8

ตาราง 5-8 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “ความสามารถบริหารจัดการ ton (Executive Functions: EF)”

ความสามารถบริหาร จัดการ ton	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
การเริ่มและลงมือทำ (Initiation)	1. ฉันเริ่มทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง	.31	ผ่านเกณฑ์	.496
	2. ฉันเริ่มทำกิจวัตรประจำวันโดยไม่ต้องให้ใครมาบอกร	.32	ผ่านเกณฑ์	
	3. ฉันเริ่มทำการบ้านหรืองานต่าง ๆ เมื่อใกล้ถึงเวลาส่ง	.03	ไม่ผ่านเกณฑ์	
	4. ฉันมักผิดวันประกันพรุ่ง ในการเริ่มต้นการทำกิจกรรมต่าง ๆ	.33	ผ่านเกณฑ์	
	5. ฉันเริ่มคิดทำการบ้านหรืองานต่าง ๆ ในบทที่สุดท้าย	.45	ผ่านเกณฑ์	
	6. ฉันไม่รู้จะเริ่มต้นทำงานต่าง ๆ ด้วยตนเองได้อย่างไร	.36	ผ่านเกณฑ์	
	7. ฉันมีคุณอยาตื่นให้ลงมือทำงานต่าง ๆ	.23	ผ่านเกณฑ์	
ความจำ เพื่อนำไปใช้งาน (Working Memory)	8. เมื่อได้รับการสั่งงานหลาย ๆ อย่าง ฉันจำได้เพียงบางอย่าง	.32	ผ่านเกณฑ์	.503
	9. ฉันจำรายละเอียดสำคัญในขณะนำเสนองานหน้าขึ้นได้	.38	ผ่านเกณฑ์	
	10. ฉันสามารถเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อวานนี้ให้เพื่อนฟังได้	.20	ผ่านเกณฑ์	
	11. ฉันมีปัญหาการจำ แม้ในช่วงเวลาสั้น ๆ (เช่น ทิศทาง, เบอร์โทรศัพท์)	.25	ผ่านเกณฑ์	
	12. ฉันจำขั้นตอนการทำงานที่ซับซ้อนได้	.25	ผ่านเกณฑ์	
	13. ฉันตอบคำถามในหัวข้อที่อาจารย์เคยสอนได้	.37	ผ่านเกณฑ์	
	14. ฉันลืมสิ่งที่จะต้องทำในลำดับต่อไป	.28	ผ่านเกณฑ์	

ความสามารถบริหาร จัดการตน	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
การใส่ใจ (Attention)	15. ฉันถูกเบี่ยงเบนความสนใจได้ง่าย ในขณะทํากิจกรรม	.27	ผ่านเกณฑ์	.531
	16. ฉันจดจ่ออยู่กับกิจกรรมหรืองานที่ํา	.42	ผ่านเกณฑ์	
	17. ขณะทํากิจกรรม ฉันไม่ออกแวกไปตามสิ่งที่มารบกวน	.40	ผ่านเกณฑ์	
	18. ฉันไม่สามารถจ่อ กับงานที่ํา แม้จะเป็นงานที่ชอบ	.39	ผ่านเกณฑ์	
	19. ฉันเปลี่ยนไปคุยก๊ากับเพื่อนใหม่ ทึ้ง ๆ ที่ยังคุยก๊ากับเดิมไม่เสร็จ	.34	ผ่านเกณฑ์	
การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ (Planning and Organizing)	20. ฉันมักหาสิ่งของที่ต้องการใช้ไม่เจอ	.24	ผ่านเกณฑ์	.435
	21. ฉันกำหนดหัวข้อและเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา ก่อนลงมือทำรายงาน	.39	ผ่านเกณฑ์	
	22. ฉันจัดลำดับความสำคัญของงานที่จะําได้	.45	ผ่านเกณฑ์	
	23. การกำหนดขั้นตอนการทำงานไว้ ล่วงหน้า เป็นเรื่องที่ยากสำหรับฉัน	.21	ผ่านเกณฑ์	
	24. ฉันกำหนดเป้าหมายการทำงานไว้ อย่างชัดเจน	.43	ผ่านเกณฑ์	
การตรวจสอบตนเอง (Self-Monitoring)	25. ฉันตรวจทานความถูกต้องของงาน ก่อนนำเสนออาจารย์	.46	ผ่านเกณฑ์	.728
	26. ฉันรู้และปรับแก้ข้อผิดพลาดในงาน ของฉัน	.44	ผ่านเกณฑ์	
	27. ฉันรู้ข้อผิดพลาดของงาน และปรับแก้ด้วยตนเอง	.52	ผ่านเกณฑ์	
	28. ฉันติดตามผลการปรับปรุงงานของ ตนเอง	.48	ผ่านเกณฑ์	
	29. ฉันตรวจสอบการปฏิบัติกิจกรรมให้ เป็นไปตามแผนที่วางไว้	.32	ผ่านเกณฑ์	
การยืดหยุ่นความคิด (Cognitive Flexibility)	30. ฉันรู้สึกหลงเหลือ หากต้องเปลี่ยนไปทำ กิจกรรมอย่างอื่นที่ไม่ได้ําหนนดไว้	.14	ไม่ผ่านเกณฑ์	.358
	31. ฉันกังวลที่จะต้องํา กิจกรรมที่แปลง ใหม่และท้าทาย	.18	ไม่ผ่านเกณฑ์	
	32. ฉันยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ในชีวิตประจำวันได้	.28	ผ่านเกณฑ์	
	33. ฉันยืดติดกับปัญหาใดปัญหาหนึ่งเป็น เวลานานมากเกินไป	.28	ผ่านเกณฑ์	

ความสามารถบริหาร จัดการตน	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control)	34. ฉันรู้สึกว่าค่าย เมื่อเพื่อนยืมใช้ของ ส่วนตัว	.22	ผ่านเกณฑ์	.434
	35. ฉันยินดีรับฟังข้อเสนอแนะในสิ่งที่ฉัน ทำผิดพลาด	.34	ผ่านเกณฑ์	
	36. เวลาประ深加工ปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ฉัน แสดงออกทางอารมณ์มากเกินไป	.29	ผ่านเกณฑ์	
	37. เมื่อสอบได้คะแนนน้อย ฉันรู้สึก เสียใจเป็นอย่างมาก	.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	
	38. ฉันปรับอารมณ์เข้ากับสถานการณ์ที่ ไม่พึงประสงค์ได้	.23	ผ่านเกณฑ์	
	39. ฉันเอะอะ โวยวาย เมื่อไม่ได้ดังใจ	.37	ผ่านเกณฑ์	
การยับยั้งชั่งใจ คิด ไตร่ตรอง (Inhibitory Control)	40. ฉันใช้เวลาเล่นโทรศัพท์เมื่อถือมามาก เกินไป โดยไม่ได้นึกถึงผลเสียที่จะเกิด ^{มา}	.28	ผ่านเกณฑ์	.543
	41. ฉันทำกิจกรรมที่เสี่ยงอันตราย แม้จะ ถูกตักเตือนแล้ว	.34	ผ่านเกณฑ์	
	42. ฉันปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวนให้ลองดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.24	ผ่านเกณฑ์	
	43. ฉันคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ก่อน ลงมือกระทำการใดๆ	.48	ผ่านเกณฑ์	
	44. ฉันไม่พูดคุยกับเพื่อนในระหว่างงาน พิธีการของโรงเรียน/ชุมชน	.28	ผ่านเกณฑ์	
	45. ก่อนลงมือทำกิจกรรม ฉันคิดถึง อันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นได้	.39	ผ่านเกณฑ์	
การมุ่งเป้าหมาย (Goal-Directed Persistence)	46. ฉันตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจน เสร็จ	.32	ผ่านเกณฑ์	.564
	47. ฉันไม่ย่อท้อในการทำงาน แม้จะมี ปัญหาและอุปสรรค	.51	ผ่านเกณฑ์	
	48. ฉันตั้งใจและลงมือกระทำการใดๆ ตามตั้ง ๆ ด้วยความมุ่งมั่น อดทน	.47	ผ่านเกณฑ์	
	49. ฉันพยายามหาข้อมูลมาสนับสนุนในการ ทำโครงการจนประสบความสำเร็จ	.46	ผ่านเกณฑ์	
	50. เมื่อประสบกับปัญหาและอุปสรรค ^{คุณจะยกเลิกการทำงานนั้นทันที}	.20	ผ่านเกณฑ์	
รวมทั้งฉบับ				.867

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อคำถามที่วัดทุนทางจิตวิทยา 28 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.07 ถึง 0.58 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนกที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น 26 ข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.876 และความเชื่อมั่นรายด้าน พบว่า ด้านความหวัง มีความเชื่อมั่นสูงสุด เท่ากับ 0.771 ส่วนด้านการยืดหยุ่นตัวมีความเชื่อมั่นต่ำสุดเท่ากับ 0.560 ดังตาราง 5-9

ตาราง 5-9 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital)”

ทุนทางจิตวิทยา	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
ความหวัง (Hope)	1. ฉันสามารถกำหนดเป้าหมายชีวิตของตนเองได้	.41	ผ่านเกณฑ์	.771
	2. ฉันหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	.52	ผ่านเกณฑ์	
	3. ฉันเรียนแบบสบาย ๆ ไม่ได้วางแผนอะไรเลย	.25	ผ่านเกณฑ์	
	4. ทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายงาน ฉันต้องทำให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด	.47	ผ่านเกณฑ์	
	5. ฉันคิดหาวิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้การเรียนบรรลุตามเป้าหมาย	.55	ผ่านเกณฑ์	
	6. เมื่อมีอุปสรรคในการเรียน ฉันสามารถหาทางออกได้	.54	ผ่านเกณฑ์	
	7. ฉันหวังว่าจะเรียนจบตามแผนที่วางไว้	.56	ผ่านเกณฑ์	
	8. ฉันมุ่งมั่นในการเรียนเพื่อความสำเร็จในอนาคต	.55	ผ่านเกณฑ์	
การมองโลกในแง่ดี (Optimism)	9. เมื่อเกิดสิ่งเลวร้าย ฉันคิดว่ามันจะผ่านพ้นไปได้	.55	ผ่านเกณฑ์	.646
	10. เมื่อเกิดข้อผิดพลาด ฉันจะให้อภัยและปรับปรุงตนเอง	.58	ผ่านเกณฑ์	
	11. ฉันมีสติเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์คับขัน	.51	ผ่านเกณฑ์	
	12. ฉันเชื่อว่าทุก ๆ ปัญหามีทางออก	.52	ผ่านเกณฑ์	
	13. ฉันมักกำหนดภารกิจทุกอย่างที่คุณอื่นทำ	.27	ผ่านเกณฑ์	

ทุนทางจิตวิทยา	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
การรับรู้ใน ความสามารถของ ตนเอง (Self-efficacy)	14. ฉันเชื่อว่าตนมองพร้อมที่จะดำเนินการ ต่าง ๆ เพื่อให้ชีวิตดีขึ้น	.55	ผ่านเกณฑ์	.710
	15. ฉันเชื่อว่าตนเองสามารถจัดการกับ ภาระรับผิดชอบได้ดี	.52	ผ่านเกณฑ์	
	16. ฉันเชื่อว่าผลการเรียนจะเป็นไปตามที่ คาดหวัง	.48	ผ่านเกณฑ์	
	17. ฉันเชื่อว่าจะสามารถปรับปรุงผลการ เรียน ให้ดีขึ้นตามที่คาดหวังได้	.58	ผ่านเกณฑ์	
	18. ฉันเชื่อว่าตนเองสามารถทำงานได้ทัน ตามเวลาที่กำหนด	.52	ผ่านเกณฑ์	
	19. ฉันไม่เชื่อว่าจะจัดการกับปัญหาของ ตนเองได้	.20	ผ่านเกณฑ์	
	20. เพื่อน ๆ ยอมรับในความสามารถของฉัน	.47	ผ่านเกณฑ์	
ความหยันตัว (Resilience)	21. ฉันรู้สึกท้อถอย เมื่อผลการเรียนไม่ เป็นไปตามที่คาดหวัง	.07	ไม่ผ่านเกณฑ์	.560
	22. ถ้าเจอสถานการณ์เลวร้าย ฉันสามารถ ปรับตัวให้กลับสู่สภาพเดิมได้	.50	ผ่านเกณฑ์	
	23. ฉันรู้สึกเครียดในทุก ๆ เรื่องจนทำให้ ตนเองไม่สามารถปรับตัวได้	.24	ผ่านเกณฑ์	
	24. ฉันสามารถจัดการกับอารมณ์ได้ดีเมื่อ มีความทุกข์	.38	ผ่านเกณฑ์	
	25. ฉันรู้สึกกังวลมาก เมื่อถูกตั๊钅หนี	.07	ไม่ผ่านเกณฑ์	
	26. ฉันเป็นคนโกรธง่ายหายเร็ว	.31	ผ่านเกณฑ์	
	27. ฉันสามารถผ่านสถานการณ์ที่ ยากลำบากในชีวิตได้	.48	ผ่านเกณฑ์	
	28. ฉันรู้ว่าฉันสามารถที่จะเอาชนะอุปสรรค ต่าง ๆ ที่ผ่านมาในชีวิตได้	.55	ผ่านเกณฑ์	
รวมทั้งฉบับ				.876

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อคำถามที่วัดการเห็นคุณค่าในตนของ 27 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 0.65 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนก ที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น 22 ข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.891 และความเชื่อมั่นรายด้าน พบว่า ด้านการยอมรับตนของ มีความเชื่อมั่นสูงสุด เท่ากับ 0.831 ส่วนด้านความเชื่อมั่นในตนของ มีความเชื่อมั่นต่ำสุดเท่ากับ 0.537 ดังตาราง 5-10

ตาราง 5-10 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “การเห็นคุณค่าในตนของ (Self-esteem)”

การเห็นคุณค่า ในตนของ	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
คุณค่าในตนของ (Self-worth)	1. ฉันมีความสามารถในการช่วยเหลือคนอื่น	.50	ผ่านเกณฑ์	.750
	2. ฉันมีความสุขในการลงมือทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง	.60	ผ่านเกณฑ์	
	3. ฉันคิดว่าตนของมีคุณค่า	.57	ผ่านเกณฑ์	
	4. ฉันรู้สึกว่าตนของสามารถทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นได้	.55	ผ่านเกณฑ์	
	5. ฉันเป็นคนไม่เอาใหญ่	.41	ผ่านเกณฑ์	
	6. ฉันรู้สึกว่าเป็นส่วนเกินของสังคม	.41	ผ่านเกณฑ์	
	7. ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นที่รักของคนรอบข้าง	.44	ผ่านเกณฑ์	
ความเชื่อมั่นในตนของ (Self-confidence)	8. ฉันมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับกลุ่มคนที่มีความเห็นแตกต่างจากฉันได้	.44	ผ่านเกณฑ์	.537
	9. ฉันกล้าพูดคุยกับทายกับคนที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนได้	.30	ผ่านเกณฑ์	
	10. ฉันกล้าบอกกับเพื่อนตรง ๆ เมื่อฉันไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของเพื่อน	.35	ผ่านเกณฑ์	
	11. ฉันไม่ค่อยมั่นใจเมื่อต้องทำอะไรคนเดียว	.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	
	12. ฉันมั่นใจว่าสามารถทำงานที่ท้าทายให้สำเร็จได้	.49	ผ่านเกณฑ์	
เคารพตนของ (Self-respect)	13. ฉันให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเอง	.51	ผ่านเกณฑ์	.577
	14. เวลาฉันโกรธ ไม่พอใจ ฉันก็ไม่เคยคิดทำร้ายตนเอง	.37	ผ่านเกณฑ์	
	15. ฉันเปรียบเทียบตนของกับเพื่อน	.14	ไม่ผ่านเกณฑ์	
	16. ฉันคิดว่าตนของมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับคนอื่น	.55	ผ่านเกณฑ์	
	17. ฉันเลือกสิ่งดี ๆ ให้กับตนเอง	.65	ผ่านเกณฑ์	

การเห็นคุณค่าในตนเอง	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
ความรับผิดชอบในตนเอง (Self-responsibility)	18. ฉันเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องและมีผลดีกับชีวิตของตนเอง	.63	ผ่านเกณฑ์	.734
	19. ฉันปฏิบัติตนเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่	.56	ผ่านเกณฑ์	
	20. การได้ช่วยเหลือคนอื่น เป็นสิ่งที่ฉันมีความสุข	.54	ผ่านเกณฑ์	
	21. ฉันช่วยเพื่อนทำงานกลุ่มอย่างเต็มความสามารถ	.56	ผ่านเกณฑ์	
	22. ฉันไม่เคยบกพร่องในงานที่ได้รับมอบหมาย	.34	ผ่านเกณฑ์	
การยอมรับตนเอง (Self-acceptance)	23. ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของตนเองแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไข	.54	ผ่านเกณฑ์	.831
	24. ไม่ว่าผลของการทำงานจะออกมาเป็นอย่างไร ฉันก็ยอมรับผลที่เกิดได้	.55	ผ่านเกณฑ์	
	25. ฉันพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง เมื่อพบร่วมีข้อบกพร่อง	.60	ผ่านเกณฑ์	
	26. ฉันยอมรับจุดดีและจุดด้อยของตนเองได้	.58	ผ่านเกณฑ์	
	27. ฉันคิดว่าทุกคนสามารถผิดพลาดกันได้	.54	ผ่านเกณฑ์	
รวมทั้งฉบับ				.891

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อคำถามที่วัดด้านพลังตัวตน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.42 ถึง 0.63 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนก ที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.856 ดังตาราง 5-11

ตาราง 5-11 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “พลังตัวตน”

ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
1. การได้ช่วยเหลือคนอื่นเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างมาก	.57	ผ่านเกณฑ์	.896
2. การให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมในสังคม เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เพศชาย/เพศหญิง/เพศทางเลือก	.57	ผ่านเกณฑ์	
3. การกลั่นหยัดในสิ่งที่ฉันเชื่อ และกล้าที่จะเสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ	.56	ผ่านเกณฑ์	
4. การพูดความจริง ไม่พูดโกหกหรือหลอกลวงผู้อื่น	.52	ผ่านเกณฑ์	
5. การรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองทำ	.61	ผ่านเกณฑ์	
6. การยึดมั่นในพฤติกรรมที่ดี	.63	ผ่านเกณฑ์	
7. การมีการวางแผนและการตัดสินใจก่อนลงมือทำเสมอ	.59	ผ่านเกณฑ์	
8. การเห็นอกเห็นใจ และใส่ใจในความรู้สึกผู้อื่น	.60	ผ่านเกณฑ์	
9. การที่สามารถเรียนรู้ และปรับตัวให้อยู่ร่วมกับคนที่มีความคิดเห็นหรือการดำเนินชีวิตแตกต่างกันได้เป็นอย่างดี	.61	ผ่านเกณฑ์	
10. การกล้าปฏิเสธพฤติกรรมเสี่ยง (เช่น เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด ความรุนแรง และสื่อที่ไม่ดี)	.42	ผ่านเกณฑ์	
11. ความพยายามแก้ปัญหาข้อขัดแย้งด้วยสติปัญญามากกว่าอารมณ์ (ไม่ใช่ความรุนแรง)	.55	ผ่านเกณฑ์	
12. ความสามารถควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ เช่น ควบคุมอารมณ์เวลาโทรศัพท์ เมื่อเกิดการโต้เถียงหรือขัดแย้ง	.56	ผ่านเกณฑ์	

ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
13. ความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า	.58	ผ่านเกณฑ์	
14. การมีเป้าหมายชัดเจน	.61	ผ่านเกณฑ์	
15. ความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง	.61	ผ่านเกณฑ์	

2.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “ปัจจัยบริบท”

จากการคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้ข้อความให้มีความชัดเจน เหมาะสมกับบริบทช่วงวัยของผู้ตอบคำถามมากขึ้น โดยนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับแก้ข้อคำถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบร่วมกับ จำนวนข้อคำถามที่วัดการคล้อยตาม 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.70 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนก ที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.792 ดังตาราง 5-12

ตาราง 5-12 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “การคล้อยตาม”

ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
1. ฉันพยายามทำทุกอย่าง เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด	.52	ผ่านเกณฑ์	.792
2. ฉันคิดว่าการที่ใช้สารเสพติดในกลุ่มเพื่อนเป็นเรื่องปกติธรรมชาติ	.64	ผ่านเกณฑ์	
3. ถ้าฉันใช้สารเสพติด ฉันจะได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน	.69	ผ่านเกณฑ์	
4. ฉันไม่ยอมเชื่อเพื่อน เมื่อเพื่อนชักจูงให้เห็นถึงความท้าทายของสารเสพติด	.20	ผ่านเกณฑ์	
5. การที่ฉันใช้ชีวิตร่วมกับกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด และได้เพื่อนแท้ที่เข้าใจกัน	.66	ผ่านเกณฑ์	
6. ถ้าการลองสูบบุหรี่ทำให้เพื่อน ๆ ยอมรับฉันเข้ากลุ่ม ฉันยินดีที่จะทำ	.70	ผ่านเกณฑ์	
7. การที่ฉันใช้ชีวิตร่วมกับผู้ที่ใช้สารเสพติด ทำให้หัวสารเสพติดทำให้ได้เพื่อนแท้ที่เข้าใจกัน	.61	ผ่านเกณฑ์	
8. ฉันจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติดโดยเด็ดขาด	.31	ผ่านเกณฑ์	

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อคำถามที่วัดความรุนแรงในครอบครัว 22 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.69 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนก ที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.887 ดังตาราง 5-13

ตาราง 5-13 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “ความรุนแรงในครอบครัว”

ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
1. ฉันถูกทำร้ายร่างกายจากคนในครอบครัว	.51	ผ่านเกณฑ์	.887
2. ฉันรับรู้/เห็นคนในครอบครัวทำร้ายร่างกายกันจนได้รับบาดเจ็บ	.58	ผ่านเกณฑ์	
3. ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ถูกคนในครอบครัวบังคับให้ทำในสิ่งที่ฉันไม่ชอบ	.36	ผ่านเกณฑ์	
4. ฉันรู้สึกเสียใจที่ถูกคนในครอบครัวต่อว่าด้วยถ้อยคำที่รุนแรง และหยาบคาย	.42	ผ่านเกณฑ์	
5. ฉันถูกคนในครอบครัวนำไปเบรย์นเทียบกับคนอื่น จนทำให้ฉันรู้สึกกดดันหรืออับอาย	.35	ผ่านเกณฑ์	
6. ฉันรู้สึกสบายใจที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนในครอบครัว	.21	ผ่านเกณฑ์	
7. ฉันรับรู้/เห็นคนในครอบครัวต้องเสียใจเพราะการกระทำของคนในบ้าน	.38	ผ่านเกณฑ์	
8. ฉันถูกห้ามไม่ให้กับเพื่อนบ้าน	.49	ผ่านเกณฑ์	
9. ฉันถูกกีดกันไม่ให้ติดต่อกับญาติพี่น้องและ/หรือเพื่อนบ้าน	.65	ผ่านเกณฑ์	
10. ฉันถูกห้ามไม่ให้ออกนอกบ้าน	.56	ผ่านเกณฑ์	
11. ฉันต้องช่วยที่บ้านทำงาน จนทำให้ฉันไม่มีเวลาทำในสิ่งที่ฉันต้องการ	.47	ผ่านเกณฑ์	
12. คนในครอบครัวของฉันถูกกีดกันไม่ให้กับหรือติดต่อกับคนอื่น	.68	ผ่านเกณฑ์	
13. คนในครอบครัวของฉันถูกบังคับไม่ให้ออกนอกบ้าน	.32	ผ่านเกณฑ์	
14. ฉันได้รับสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตจากครอบครัวอย่างเพียงพอ	.42	ผ่านเกณฑ์	
15. ฉันได้รับเงินจากผู้ปกครองไม่เพียงพอต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน	.50	ผ่านเกณฑ์	
16. เมื่อฉันไม่สบายหรือเจ็บป่วย ครอบครัวไม่มีเงินพาฉันไปรักษา	.63	ผ่านเกณฑ์	
17. คนในครอบครัวของฉันทะเลกันเพราะเงินไม่พอใช้	.59	ผ่านเกณฑ์	
18. คนในครอบครัวมักพูดจาลามกต่อหน้าฉัน	.66	ผ่านเกณฑ์	
19. ฉันถูกคนในครอบครัวบังเอี้ยต้องดูจนทำให้ฉันรู้สึกอึดอัดหรือไม่สบายใจ	.63	ผ่านเกณฑ์	
20. ฉันถูกคนในครอบครัวบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น	.63	ผ่านเกณฑ์	
21. ฉันถูกคนในครอบครัวบังคับให้ขายบริการทางเพศเพื่อแลกเงิน	.69	ผ่านเกณฑ์	
22. ฉันรับรู้/เห็นคนในครอบครัวถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์	.69	ผ่านเกณฑ์	

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อคำถามที่วัดการเป็นแบบอย่าง 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.78 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนกที่มากกว่า 0.2 จะได้ ว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.915 ดังตาราง 5-14

ตาราง 5-14 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “การเป็นแบบอย่าง”

ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
1. ฉันเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่ หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.26	ผ่านเกณฑ์	.915
2. ฉันเห็นคนในครอบครัวใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาบ้า ไอซ์ กระท่อม ฝิ่น	.71	ผ่านเกณฑ์	
3. ฉันเห็นเพื่อน/รุ่นพี่ในโรงเรียนสูบบุหรี่ หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.51	ผ่านเกณฑ์	
4. ฉันเห็นเพื่อน/รุ่นพี่ใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาบ้า ไอซ์ กระท่อม ฝิ่น	.70	ผ่านเกณฑ์	
5. ฉันเห็นคนในชุมชนสูบบุหรี่ หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.22	ผ่านเกณฑ์	
6. ฉันเห็นคนในชุมชนใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาบ้า ไอซ์ กระท่อม ฝิ่น	.64	ผ่านเกณฑ์	
7. ฉันเห็นดาราหรือนักร้องที่ฉันชื่นชอบสูบบุหรี่ หรือดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.61	ผ่านเกณฑ์	
8. คนในครอบครัวซักชวนให้ฉันใช้สารเสพติด	.74	ผ่านเกณฑ์	
9. เพื่อน/รุ่นพี่ในโรงเรียนซักชวนให้ฉันใช้สารเสพติด	.77	ผ่านเกณฑ์	
10. คนในชุมชนซักชวนให้ฉันใช้สารเสพติด	.77	ผ่านเกณฑ์	
11. ฉันพบเจอสารเสพติดหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเสพสารเสพติด	.74	ผ่านเกณฑ์	
12. ฉันสนิทกับคนในครอบครัวที่ใช้สารเสพติด	.74	ผ่านเกณฑ์	
13. ฉันมีกิจกรรมหรือความกีฬาข้างกับเพื่อน/รุ่นพี่ในโรงเรียนที่ใช้สารเสพติด	.78	ผ่านเกณฑ์	
14. ฉันมีกิจกรรมหรือความกีฬาข้างกับคนในชุมชนที่ใช้สารเสพติด	.77	ผ่านเกณฑ์	
15. ผู้ที่ใช้สารเสพติดที่ฉันพบเป็นคนที่ฉันเกรงกลัว	.46	ผ่านเกณฑ์	
16. ผู้ที่ใช้สารเสพติดที่ฉันพบเป็นคนที่ฉันนับถือหรือชื่นชอบ	.67	ผ่านเกณฑ์	

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อคำถามที่วัดการเปิดรับสื่อ 5 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.05 ถึง 0.69 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนก ที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่า มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ 4 ข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.691 ดังตาราง 5-15

ตาราง 5-15 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “การเปิดรับสื่อ”

ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
1. ฉันติดตามการใช้สารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ	.58	ผ่านเกณฑ์	.691
2. ฉันหาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการใช้สารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ	.69	ผ่านเกณฑ์	
3. ฉันติดตามข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ	.68	ผ่านเกณฑ์	
4. ฉันพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับการเสพหรือการขายสารเสพติดตามที่พูดในสื่อต่าง ๆ	.60	ผ่านเกณฑ์	
5. ฉันปฏิเสธการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการเสพหรือการขายสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ	.05	ไม่ผ่านเกณฑ์	

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อคำถามที่วัดพลังด้านต่าง ๆ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.42 ถึง 0.80 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนกที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.951 ดังตาราง 5-16

ตาราง 5-16 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “พลังด้านต่าง ๆ”

พลังด้านต่าง ๆ	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
พลังครอบครัว	1. การได้รับความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ และการสนับสนุนในทางที่ดีจากครอบครัว	.72	ผ่านเกณฑ์	.912
	2. การที่จะสามารถปรึกษาหารือ และขอคำแนะนำจากผู้ปกครองได้อย่างสบายใจไม่ว่าเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่	.77	ผ่านเกณฑ์	
	3. การมีผู้ปกครองที่ส่งเสริม สนับสนุนช่วยเหลือด้านการเรียนรู้	.78	ผ่านเกณฑ์	
	4. ความรู้สึกปลอดภัย อบอุ่น และมีความสุขเมื่อยู่ในครอบครัวด้วยกัน	.60	ผ่านเกณฑ์	
	5. การที่ตนเองอยู่ในครอบครัวที่มีระเบียบ กฎเกณฑ์ชัดเจน มีเหตุผล และมีการดูแลให้ปฏิบัติตาม	.72	ผ่านเกณฑ์	

พลังด้านต่าง ๆ	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
	6. การที่มีผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีให้ ตาม	.80	ผ่านเกณฑ์	
	7. การมีผู้ปกครองที่สนับสนุนให้ทำในสิ่งที่ ชอบหรืออยากทำ	.72	ผ่านเกณฑ์	
	8. การที่จะสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยน เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่น วิทยุ ทีวี สื่อประเภทอื่น ๆ ภายในการครอบครัว	.65	ผ่านเกณฑ์	
พลังสร้างปัญญา	1. การอยู่ในสถาบันการศึกษาที่เอ้าใจใส่ สนับสนุนและช่วยเหลือผู้เรียนได้ดี	.61	ผ่านเกณฑ์	.881
	2. ความรู้สึกปลอดภัยเมื่้อยู่ใน สถาบันการศึกษา	.61	ผ่านเกณฑ์	
	3. การอยู่ในสถาบันการศึกษาที่มีระเบียบ กฎหมายชัดเจน มีเหตุผล และมีการ ดูแลให้ปฏิบัติตาม	.66	ผ่านเกณฑ์	
	4. การที่มีครูสนับสนุนให้ทำในสิ่งที่ชอบ หรืออยากทำ	.42	ผ่านเกณฑ์	
	5. ความพยายามและอยากเรียนให้ได้ดี ไม่ เอาเปรียบและรู้จักแบ่งปันผู้อื่น	.60	ผ่านเกณฑ์	
	6. การเอ้าใจใส่ในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ	.70	ผ่านเกณฑ์	
	7. การทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียน	.65	ผ่านเกณฑ์	
	8. การมีความรักและผูกพันกับ สถาบันการศึกษา	.65	ผ่านเกณฑ์	
	9. การอ่านหนังสือด้วยความเพลิดเพลิน	.54	ผ่านเกณฑ์	
	10. การฝรั่งญี่ปุ่น แล้ววัฒนธรรมของ ชุมชน	.63	ผ่านเกณฑ์	
	11. การที่จะสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยน เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่น วิทยุ ทีวี สื่อประเภทอื่น ๆ กับครูเป็น ประจำ	.54	ผ่านเกณฑ์	
พลังเพื่อนและ กิจกรรม	1. การมีเพื่อนสนิทที่เป็นแบบอย่างที่ดี และชักนำให้ทำดี	.64	ผ่านเกณฑ์	.848
	2. การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตาม ความชอบและพึงพอใจ เช่น ทำงาน ศิลปะ เล่นดนตรี วาดรูป เป็นต้น	.61	ผ่านเกณฑ์	
	3. การได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำ	.58	ผ่านเกณฑ์	

พลังด้านต่าง ๆ	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
	4. การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือประกอบพิธีกรรม	.62	ผ่านเกณฑ์	
	5. การที่ได้ช่วยกันทำกิจกรรมที่ดีเป็นประจำร่วมกับเพื่อนๆ	.69	ผ่านเกณฑ์	
	6. การมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับสื่อที่สร้างสรรค์กับเพื่อน	.64	ผ่านเกณฑ์	
พลังชุมชน	1. การที่มีญาติหรือผู้ใหญ่นอกเหนือจากผู้ปกครองที่สามารถปรึกษาหารือและขอความช่วยเหลือได้อย่างสบายใจ	.66	ผ่านเกณฑ์	.913
	2. การมีเพื่อนบ้านที่สนใจและให้กำลังใจ	.74	ผ่านเกณฑ์	
	3. ความรู้สึกว่าคนในชุมชนให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของเด็กและเยาวชน	.74	ผ่านเกณฑ์	
	4. การได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน	.76	ผ่านเกณฑ์	
	5. การเข้าร่วมทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชน	.72	ผ่านเกณฑ์	
	6. ความรู้สึกอบอุ่น มีความสุข และภูมิใจในวิถีชีวิตเมื่อออยู่ในชุมชนของฉัน	.75	ผ่านเกณฑ์	
	7. การมีเพื่อนบ้านคอยสอดส่อง และดูแลพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนให้ออยู่ในกรอบที่เหมาะสม	.67	ผ่านเกณฑ์	
	8. การที่มีผู้ใหญ่อื่นนอกจากผู้ปกครองที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้ทำตาม	.70	ผ่านเกณฑ์	
รวมทั้งฉบับ				.951

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อความที่วัดเจตคติและการรับรู้แหล่ง 17 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.15 ถึง 0.71 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนก ที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่ามีข้อความที่ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น 16 ข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.844 และความเชื่อมั่นรายด้าน พบว่า การรับรู้แหล่งชื่อสารสเปติด มีความเชื่อมั่นสูงสุด เท่ากับ 0.872 ส่วนเจตคติต่อการใช้สารสเปติด มีความเชื่อมั่นต่ำสุดเท่ากับ 0.666 ดังตาราง 5-17

ตาราง 5-17 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “เจตคติและการรับรู้แหล่ง”

เจตคติและการรับรู้แหล่ง	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
เจตคติต่อการใช้สารสเปติด	1. ฉันรู้สึกอับอาย ถ้ามีสมาชิกในครอบครัวติดสารสเปติด	.15	ไม่ผ่านเกณฑ์	.666
	2. ฉันรู้สึกว่า ผู้ที่ใช้สารสเปติดเป็นบุคคลที่สังคมรังเกียจ	.23	ผ่านเกณฑ์	
	3. ฉันเชื่อว่าการใช้สารสเปติดช่วยให้ลืมความเครียดและปัญหาที่เกิดขึ้นได้	.40	ผ่านเกณฑ์	
	4. ฉันเชื่อว่าสารสเปติดจะช่วยให้ฉันคลายความทุกข์	.51	ผ่านเกณฑ์	
	5. ฉันเชื่อว่าการใช้สารสเปติดไม่มีผลเสียต่อร่างกาย	.44	ผ่านเกณฑ์	
	6. ฉันคิดว่าการใช้สารสเปติดเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาสังคม	.32	ผ่านเกณฑ์	
	7. ฉันคิดว่าการใช้สารสเปติดในปริมาณมาก ๆ และเป็นเวลานาน ๆ อาจทำให้ตายได้	.38	ผ่านเกณฑ์	
	8. ฉันรู้สึกว่าคนที่ใช้สารสเปติดเป็นคนโก้เก๋	.40	ผ่านเกณฑ์	
	9. ฉันคิดว่าการทดลองสารสเปติดเพียงครั้งเดียวเพื่อหาประสบการณ์เป็นเรื่องปกติ	.42	ผ่านเกณฑ์	
การรับรู้แหล่งชื่อสารสเปติด	10. ฉันเคยเห็นคนรู้จัก ชื่อสารสเปติดจากร้านค้าในชุมชน	.65	ผ่านเกณฑ์	.872
	11. ฉันรู้ว่าจะซื้อสารสเปติดได้จากที่ไหนบ้าง	.68	ผ่านเกณฑ์	
	12. เวลาเพื่อนของฉันซื้อสารสเปติด เขาไม่เคยถูกถามเรื่องอายุจากคนขาย	.65	ผ่านเกณฑ์	

เจตคติและ การรับรู้แหล่ง	ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
	13. ฉันเคยเห็นเพื่อนซึ้งสารเสพติดจาก แหล่งผู้ขาย	.73	ผ่านเกณฑ์	
	14. ฉันเห็นว่าชุมชนของฉันเป็นแหล่งหาก ซื้อสารเสพติดได้จริง	.67	ผ่านเกณฑ์	
	15. เพื่อนของฉันไม่เคยถูกปฏิเสธในการ ซื้อสารเสพติดจากร้านค้า	.69	ผ่านเกณฑ์	
	16. ฉันรู้ว่าการซื้อขายสารเสพติดไม่สามารถ หาซื้อได้ทั่วไป ต้องรู้แหล่งเฉพาะ	.35	ผ่านเกณฑ์	
	17. ฉันเคยเห็นคนรู้จักซื้อสารเสพติดมา จากหมู่บ้านอื่น	.71	ผ่านเกณฑ์	
รวมทั้งฉบับ				.844

2.4 ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “พฤติกรรมเสี่ยง”

จากการคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คณะกรรมการวิจัยได้ดำเนินการปรับแก้ข้อความใหม่ความชัดเจน เหมาะสมกับบริบทช่วงวัยของผู้ตอบคำถามมากขึ้น โดยนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับแก้ข้อคำถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก พบว่า จากข้อคำถามที่วัดพฤติกรรมเสี่ยง 23 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -0.10 ถึง 0.58 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกค่าอำนาจจำแนก ที่มากกว่า 0.2 จะได้ว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 19 ข้อ เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.804 ดังตาราง 5-18

ตาราง 5-18 อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด “พฤติกรรมเสี่ยง”

ข้อความ	อำนาจจำแนก (discrimination)	การพิจารณา	ความเชื่อมั่น (reliability)
1. ฉันเป็นคนมีสาระ	.29	ผ่านเกณฑ์	.804
2. ฉันไม่คิดก่อนพูด	.47	ผ่านเกณฑ์	
3. ฉันชอบความโลดโผนท้าทาย เช่น แข่งรถ ปืนเข้า กระโดดร่ม	.35	ผ่านเกณฑ์	
4. ฉันรักสิ่งมีความสุขในชีวิต	.29	ผ่านเกณฑ์	
5. เมื่อเหตุการณ์ผ่านไปแล้ว ฉันได้แต่เสียใจในการกระทำของตนเอง	.31	ผ่านเกณฑ์	
6. ฉันมีประสบการณ์ที่ตื้นเต้นและท้าทาย	.15	ไม่ผ่านเกณฑ์	
7. ฉันได้วางแผนเกี่ยวกับอนาคตตนเอง	.23	ผ่านเกณฑ์	
8. ฉันรักสิ่งที่กังวลจนปวดศีรษะ	.38	ผ่านเกณฑ์	
9. ฉันรักสิ่งที่กังวลในการทำงานสิ่ง	.34	ผ่านเกณฑ์	
10. ฉันมีความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเอง	.06	ไม่ผ่านเกณฑ์	
11. ฉันทำอะไรโดยไม่คิด	.56	ผ่านเกณฑ์	
12. ฉันชอบการขับมอเตอร์ไซค์ด้วยความเร็วสูง	.46	ผ่านเกณฑ์	
13. ฉันมีความภักดีในตนเอง	.32	ผ่านเกณฑ์	
14. ฉันเป็นคนซึ้งลึก เวลาจะทำอะไรมักจะวิตกังวล	.33	ผ่านเกณฑ์	
15. ฉันเป็นคนหุนหันพลันแล่น	.52	ผ่านเกณฑ์	
16. ฉันชอบทำกิจกรรมที่มีความตื่นเต้นท้าทายโดยเฉพาะการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎ	.57	ผ่านเกณฑ์	
17. ฉันรักสิ่งที่ฉันล้มเหลวในชีวิต ทำอะไรไร้กีไม่สำเร็จ	.58	ผ่านเกณฑ์	
18. ฉันใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล	.56	ผ่านเกณฑ์	
19. ฉันมีความสุขในการรุกรานพื้นที่ของผู้อื่น	.50	ผ่านเกณฑ์	
20. ฉันมีความพอใจในชีวิตของตนเอง	.33	ผ่านเกณฑ์	
21. ฉันกลัวที่จะต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	-10	ไม่ผ่านเกณฑ์	
22. ฉันต้องการความเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่อยู่เสมอ	.10	ไม่ผ่านเกณฑ์	
23. ฉันมีความกระตือรือร้นต่ออนาคตของตนเอง	.29	ผ่านเกณฑ์	

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของชุดเครื่องมือ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตอนที่ 3 นี้ คณบัญชัยได้นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล คณบัญชัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p-value)
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)
GFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
AGFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
CFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)
RMSEA	แทน	ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation)
SRMR	แทน	ค่าดัชนีรากมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Standard Root Mean Square Residual)
b	แทน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
t	แทน	ค่าสถิติที (t-test)
FS	แทน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบโดยการวิเคราะห์ความถดถอย (Factor Score Regression)
SC	แทน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Completely Standardize Solution)
CR	แทน	ค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้าง (Construct Reliability)

3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการตนเองเด็กและเยาวชน

3.1.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชน

คณบัญชัยได้นำข้อคำถามของการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-19

ตาราง 5-19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการบริหารจัดการตนเองเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ1	ข้อ2	ข้อ 3	ข้อ4	ข้อ5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ8	ข้อ 9	ข้อ10	ข้อ 11	ข้อ12
ข้อ1	1.00											
ข้อ2	0.37**	1.00										
ข้อ3	-0.05**	0.01	1.00									
ข้อ4	0.02	0.08**	0.42**	1.00								
ข้อ5	0.08**	0.04**	0.25**	0.35**	1.00							
ข้อ6	0.06**	0.09**	0.20**	0.26**	0.28**	1.00						
ข้อ7	0.05**	0.07**	0.29**	0.33**	0.27**	0.27**	1.00					
ข้อ8	0.28**	0.23**	-0.03*	0.02	0.04**	0.01	0.05**	1.00				
ข้อ 9	0.24**	0.21**	-0.04**	-0.02	0.05**	0.00	0.01	0.33**	1.00			
ข้อ10	0.01	0.02	0.22**	0.22**	0.26**	0.16**	0.26**	0.01	0.04**	1.00		
ข้อ11	0.25**	0.23**	-0.04**	-0.01	0.01	0.04**	0.08**	0.39**	0.25**	-0.01	1.00	
ข้อ12	0.28**	0.23**	-0.01	0.04**	0.04**	0.01	0.06**	0.38**	0.28**	0.02	0.42**	1
ข้อ13	0.04**	0.03**	0.26**	0.27**	0.26**	0.20**	0.32**	0.02	0.02	0.33**	0.00	0.00
ข้อ14	0.00	0.01	0.25**	0.22**	0.24**	0.19**	0.26**	0.00	-0.02	0.24**	-0.03*	-0.03*
ข้อ15	0.27**	0.26**	0.04**	0.11**	0.08**	0.06**	0.11**	0.33**	0.25**	0.07**	0.30**	0.32**
ข้อ16	0.23**	0.21**	0.02	0.05**	0.05**	0.04**	0.07**	0.29**	0.21**	0.04**	0.26**	0.28**
ข้อ17	0.07**	0.08**	0.19**	0.25**	0.30**	0.19**	0.21**	0.09**	0.09**	0.29**	0.04**	0.04**
ข้อ18	0.06**	0.05**	0.25**	0.28**	0.27**	0.20**	0.26**	0.05**	0.02	0.26**	0.02	0.01
ข้อ19	0.01	0.03*	0.23**	0.22**	0.18**	0.19**	0.32**	0.04**	-0.02	0.23**	0.04**	0.04**
ข้อ 20	0.27**	0.24**	0.05**	0.12**	0.09**	0.07**	0.12**	0.33**	0.26**	0.05**	0.30**	0.31**
ข้อ 21	0.30**	0.28**	0.03*	0.11**	0.11**	0.07**	0.12**	0.37**	0.30**	0.06**	0.32**	0.34**
ข้อ22	0.03*	0.03*	0.17**	0.22**	0.25**	0.17**	0.21**	0.03*	0.05**	0.21**	0.01	0.01
ข้อ23	0.30**	0.26**	0.05**	0.09**	0.09**	0.04**	0.14**	0.35**	0.27**	0.08**	0.32**	0.33**
ข้อ24	0.22**	0.24**	0.07**	0.14**	0.08**	0.05**	0.13**	0.25**	0.21**	0.07**	0.21**	0.26**

หมายเหตุ : $P < .05 \quad 0.03 \leq |rl|$ $P < .01 \quad 0.04 \leq |rl| \leq 0.57$

ตาราง 5-19 (ต่อ)

ข้อ	ข้อ1	ข้อ2	ข้อ 3	ข้อ4	ข้อ5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ8	ข้อ 9	ข้อ10	ข้อ 11	ข้อ12
ข้อ 25	0.24**	0.25**	0.06**	0.11**	0.09**	0.05**	0.09**	0.26**	0.28**	0.09**	0.22**	0.28**
ข้อ26	0.31**	0.28**	0.05**	0.11**	0.11**	0.09**	0.11**	0.28**	0.27**	0.06**	0.25**	0.28**
ข้อ27	0.28**	0.26**	0.07**	0.11**	0.10**	0.09**	0.11**	0.29**	0.25**	0.07**	0.26**	0.28**
ข้อ28	0.28**	0.25**	0.04**	0.09**	0.08**	0.05**	0.13**	0.30**	0.24**	0.07**	0.27**	0.30**
ข้อ29	0.00	0.00	0.17**	0.19**	0.13**	0.15**	0.20**	-0.01	-0.05**	0.14**	0.00	-0.02
ข้อ30	0.04**	0.03*	0.15**	0.18**	0.20**	0.13**	0.18**	0.01	-0.01	0.16**	0.01	0.01
ข้อ31	0.22**	0.22**	0.00	0.04**	0.06*	0.02	0.03*	0.20**	0.22**	0.03*	0.19**	0.21**
ข้อ32	0.01	0.03*	0.20**	0.23**	0.19**	0.16**	0.22**	0.00	-0.04**	0.19**	0.01	0.02
ข้อ33	0.02	0.04**	0.12**	0.15**	0.15**	0.14**	0.16**	0.02	0.00	0.14**	0.01	-0.01
ข้อ34	0.19**	0.22**	0.02	0.08**	0.09**	0.03*	0.06**	0.21**	0.25**	0.07**	0.17**	0.19**
ข้อ35	0.02*	0.05**	0.18**	0.20**	0.17**	0.17**	0.22**	0.00	-0.01	0.18**	0.00	-0.01
ข้อ36	0.20**	0.18**	-0.05**	-0.03*	0.00	-0.01	0.00	0.24**	0.21**	-0.01	.023**	0.20**
ข้อ37	0.06**	0.09**	0.20**	0.23**	0.19**	0.19**	0.21**	0.02	0.00	0.20**	0.01	0.02
ข้อ38	0.05**	0.04**	0.22**	0.24**	0.19**	0.16**	0.24**	0.03*	-0.05**	0.14**	0.06**	0.06**
ข้อ39	0.01	0.05**	0.20**	0.27**	0.21**	0.15**	0.19**	-0.01	-0.02	0.18**	-0.05**	-0.01
ข้อ40	0.15**	0.13**	-0.05**	0.06**	0.02*	0.03*	-0.02	0.17**	0.16**	0.02	0.10**	0.13**
ข้อ41	0.25**	0.25**	0.06**	0.12**	0.10**	0.06**	0.11**	0.31**	0.24**	0.08**	0.28**	0.31**
ข้อ42	0.11**	0.10**	0.00	0.04**	-0.01	0.00	0.04**	0.17**	0.07**	-0.03**	0.18**	0.19**
ข้อ43	0.20**	0.20**	0.00	0.05**	0.03*	0.00	0.05**	0.25**	0.19**	-0.00	0.24**	0.25**
ข้อ44	0.29**	0.30**	0.12**	0.20**	0.13**	0.11**	0.17**	0.29**	0.23**	0.08**	0.26**	0.31**
ข้อ45	0.26**	0.24**	0.07**	0.12**	0.12**	0.05**	0.14**	0.25**	0.21**	0.07**	0.24**	0.25**
ข้อ46	0.29**	0.29**	0.08**	0.15**	0.10**	0.08**	0.15**	0.29**	0.24**	0.07**	0.26**	0.29**
ข้อ47	0.25**	0.24**	0.03*	0.08**	0.06**	0.06**	0.09**	0.30**	0.25**	0.02	0.26**	0.29**
ข้อ48	0.04**	0.07**	0.16**	0.22**	0.23**	0.15**	0.19**	0.02	0.06**	0.19**	-0.03*	-0.01

ตาราง 5-19 (ต่อ)

ข้อ	ข้อ13	ข้อ14	ข้อ15	ข้อ16	ข้อ 17	ข้อ18	ข้อ19	ข้อ20	ข้อ21	ข้อ22	ข้อ23	ข้อ24
ข้อ13	1.00											
ข้อ14	0.33**	1.00										
ข้อ15	0.07**	0.04**	1.00									
ข้อ16	0.04**	0.05**	0.41**	1.00								
ข้อ17	0.29**	0.25**	0.18**	0.08**	1.00							
ข้อ18	0.32**	0.28**	0.13**	0.08**	0.37**	1.00						
ข้อ19	0.32**	0.25**	0.04**	0.05**	0.18**	0.30**	1.00					
ข้อ20	0.10**	0.05**	0.39**	0.31**	0.14**	0.11**	0.03*	1.00				
ข้อ21	0.10**	0.03*	0.39**	0.32**	0.15**	0.11**	0.07**	0.52**	1.00			
ข้อ22	0.25**	0.20**	0.05**	0.00	0.30**	0.24**	0.16**	0.07**	0.07**	1.00		
ข้อ23	0.11**	0.04**	0.40**	0.32**	0.14**	0.12**	0.07**	0.44**	0.48**	0.06**	1.00	
ข้อ24	0.08**	0.07**	0.31**	0.26**	0.13**	0.13**	0.07**	0.37**	0.37**	0.06**	0.41**	1.00
ข้อ25	0.06**	0.06**	0.37**	0.27**	0.14**	0.13**	0.03*	0.38**	0.40**	0.05**	0.42**	0.49**
ข้อ26	0.09**	0.06**	0.36**	0.29**	0.18**	0.15**	0.07**	0.39**	0.42**	0.07**	0.41**	0.41**
ข้อ27	0.08**	0.06**	0.36**	0.30**	0.15**	0.14**	0.06**	0.39**	0.40**	0.08**	0.40**	0.40**
ข้อ28	0.06**	0.05**	0.35**	0.28**	0.12**	0.11**	0.07**	0.39**	0.42**	0.04**	0.41**	0.37**
ข้อ29	0.19**	0.20**	0.01	0.02	0.14**	0.20**	0.26**	0.02	0.00	0.16**	0.00	0.02
ข้อ30	0.21**	0.18**	0.00	0.01	0.18**	0.18**	0.21**	0.03*	0.05**	0.20**	0.03*	0.00
ข้อ31	0.02	0.00	0.27**	0.20**	0.09**	0.07**	0.00	0.26**	0.30**	0.03*	0.27**	0.25**
ข้อ32	0.25**	0.26**	0.02	0.04**	0.15**	0.23**	0.25**	0.04**	0.03*	0.19**	0.04**	0.06**
ข้อ33	0.17**	0.18**	0.01	0.00	0.15**	0.19**	0.17**	0.01	0.03*	0.15**	0.02	0.03*
ข้อ34	0.04**	0.03*	0.29**	0.21**	0.17**	0.11**	0.01	0.29**	0.31**	0.05**	0.32**	0.30**
ข้อ35	0.20**	0.24**	0.03*	0.04**	0.19**	0.23**	0.24**	0.05**	0.04**	0.17**	0.04**	0.03*
ข้อ36	-0.04**	-0.05**	0.22**	0.20**	0.02	0.01	-0.05**	0.19**	0.25**	-0.01	0.24**	0.15**

ตาราง 5-19 (ต่อ)

ข้อ	ข้อ13	ข้อ14	ข้อ15	ข้อ16	ข้อ 17	ข้อ18	ข้อ19	ข้อ20	ข้อ21	ข้อ22	ข้อ23	ข้อ24
ข้อ37	0.23**	0.23**	0.08**	0.07**	0.23**	0.28**	0.22**	0.06**	0.09**	0.19**	0.07**	0.07**
ข้อ38	0.20**	0.20**	0.05**	0.07**	0.15**	0.18**	0.26**	0.08**	0.07**	0.15**	0.10**	0.08**
ข้อ 39	0.23**	0.23**	0.07**	0.05**	0.23**	0.25**	0.20**	0.06**	0.06**	0.19**	0.04**	0.08**
ข้อ40	0.01	-0.02	0.18**	0.14**	0.11**	0.03*	-0.04**	0.15**	0.17**	0.05**	0.18**	0.16**
ข้อ41	0.07**	0.07**	0.36**	0.29**	0.13**	0.13**	0.09**	0.39**	0.40**	0.06**	0.41**	0.38**
ข้อ42	-0.03*	0.00	0.19**	0.22**	-0.03*	0.00	0.06**	0.16**	0.16**	-0.02	0.20**	0.18**
ข้อ43	0.01	-0.01	0.26**	0.25**	0.04**	0.04**	0.04**	0.27**	0.29**	0.01	0.30**	0.25**
ข้อ44	0.12**	0.08**	0.39**	0.28**	0.18**	0.15**	0.09**	0.40**	0.42**	0.09**	0.43**	0.41**
ข้อ45	0.11**	0.04**	0.33**	0.27**	0.13**	0.13**	0.07**	0.34**	0.36**	0.07**	0.38**	0.35**
ข้อ46	0.09**	0.07**	0.38**	0.30**	0.17**	0.14**	0.08**	0.39**	0.40**	0.08**	0.41**	0.40**
ข้อ47	0.06**	0.03*	0.34**	0.27**	0.11**	0.11**	0.05**	0.36**	0.39**	0.02	0.40**	0.33**
ข้อ48	0.21**	0.18**	0.09**	0.04**	0.29**	0.23**	0.11**	0.09**	0.09**	0.25**	0.07**	0.10**

ตาราง 5-19 (ต่อ)

ข้อ	ข้อ25	ข้อ 26	ข้อ 27	ข้อ 28	ข้อ 29	ข้อ30	ข้อ31	ข้อ 32	ข้อ 33	ข้อ34	ข้อ35	ข้อ 36
ข้อ 25	1.00											
ข้อ26	0.48**	1.00										
ข้อ27	0.45**	0.57**	1.00									
ข้อ28	0.36**	0.45**	0.48**	1.00								
ข้อ29	-0.04**	0.00	-0.01	0.05**	1.00							
ข้อ30	0.00	0.04**	0.00	0.00	0.28**	1.00						
ข้อ31	0.28**	0.30**	0.29**	0.28**	-0.02	0.02	1.00					
ข้อ32	0.00	0.02	0.00	0.00	0.32**	0.30**	-0.01	1.00				
ข้อ33	0.01	0.02	0.01	0.00	0.24**	0.21**	0.00	0.23**	1.00			
ข้อ34	0.36**	0.36**	0.34**	0.32**	-0.03*	0.01	0.33**	-0.01	0.05**	1.00		
ข้อ35	0.00	0.01	0.01	0.01	0.34**	0.24**	0.02	0.35**	0.26**	0.02	1.00	
ข้อ36	0.21**	0.22**	0.23**	0.24**	-0.08**	-0.03*	0.27**	-0.07**	-0.01	0.26**	-0.05**	1.00
ข้อ37	0.08**	0.08**	0.07**	0.06**	0.29**	0.20**	0.04**	0.28**	0.27**	0.09**	0.43**	-0.03*
ข้อ38	0.04**	0.06**	0.06**	0.10**	0.23**	0.17**	-0.02	0.26**	0.17**	-0.03*	0.25**	-0.05**
ข้อ39	0.07**	0.07**	0.06**	0.01	0.20**	0.14**	0.02	0.25**	0.19**	0.06**	0.27**	-0.08**
ข้อ40	0.18**	0.19**	0.17**	0.13**	-0.02	-0.04**	0.16**	-0.04**	0.02	0.24**	0.00	0.13**
ข้อ41	0.38**	0.40**	0.41**	0.44**	0.00	0.00	0.28**	0.05**	0.04**	0.35**	0.06**	0.23**
ข้อ42	0.16**	0.17**	0.18**	0.21**	0.00	-0.04**	0.12**	0.00	-0.04**	0.10**	0.00	0.12**
ข้อ43	0.28**	0.29**	0.31**	0.31**	-0.04**	-0.04**	0.22**	-0.01	0.00	0.22**	0.00	0.20**
ข้อ44	0.39**	0.44**	0.42**	0.39**	0.04**	0.02*	0.29**	0.07**	0.05**	0.36**	0.06**	0.21**
ข้อ45	0.38**	0.38**	0.38**	0.36**	0.01	0.04**	0.32**	0.02*	0.05**	0.34**	0.05**	0.23**
ข้อ46	0.41**	0.42**	0.43**	0.42**	0.02*	0.02	0.31**	0.05**	0.05**	0.33**	0.06**	0.22**
ข้อ47	0.33**	0.39**	0.39**	0.41**	-0.01	-0.02	0.26**	0.00	0.04**	0.30**	0.04**	0.22**
ข้อ48	0.10**	0.12**	0.08**	0.04**	0.15**	0.19**	0.08**	0.17**	0.18**	0.16**	0.22**	-0.01

ตาราง 5-19 (ต่อ)

ข้อ	ข้อ37	ข้อ38	ข้อ39	ข้อ40	ข้อ41	ข้อ42	ข้อ43	ข้อ44	ข้อ45	ข้อ46	ข้อ47	ข้อ48
ข้อ 37	1.00											
ข้อ38	0.27**	1.00										
ข้อ39	0.32**	0.26**	1.00									
ข้อ40	0.08**	-0.05**	0.05**	1.00								
ข้อ41	0.11**	0.11**	0.08**	0.23**	1.00							
ข้อ42	0.03*	0.09**	0.00	0.08**	0.26**	1.00						
ข้อ43	0.04**	0.06**	0.04**	0.19**	0.38**	0.24**	1.00					
ข้อ44	0.12**	0.10**	0.12**	0.24**	0.47**	0.23**	0.34**	1.00				
ข้อ45	0.11**	0.10**	0.07**	0.19**	0.41**	0.22**	0.33**	0.51**	1.00			
ข้อ46	0.12**	0.09**	0.10**	0.19**	0.46**	0.24**	0.34**	0.56**	0.57**	1.00		
ข้อ47	0.07**	0.07**	0.04**	0.16**	0.42**	0.21**	0.32**	0.47**	0.44**	0.52**	1.00	
ข้อ48	0.28**	0.11**	0.25**	0.11**	0.09**	-0.09**	-0.01	0.13**	0.09**	0.07**	0.02	1.00

**p<.01 *p<.05

จากตาราง 5-19 พบว่าการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอยู่ระหว่าง 0.03-0.57 โดยข้อ 26 กับข้อ 27 และข้อ 45 กับข้อ 46 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นบวกเท่ากันที่ 0.57 ส่วนข้อ 1 กับข้อ 22 ข้อ 2 กับข้อ 13 ข้อ 2 กับ 19 ข้อ 2 กับข้อ 22 ข้อ 2 กับข้อ 30 ข้อ 2 กับข้อ 32 ข้อ 3 กับข้อ 21 ข้อ 3 กับข้อ 47 ข้อ 5 กับข้อ 43 ข้อ 6 กับข้อ 34 ข้อ 6 กับข้อ 40 ข้อ 7 กับข้อ 31 ข้อ 8 กับข้อ 22 ข้อ 8 กับข้อ 38 ข้อ 10 กับข้อ 31 ข้อ 14 กับข้อ 21 ข้อ 14 กับข้อ 34 ข้อ 14 กับข้อ 47 ข้อ 15 กับข้อ 35 ข้อ 18 กับข้อ 40 ข้อ 19 กับข้อ 20 ข้อ 19 กับข้อ 25 ข้อ 20 กับข้อ 30 ข้อ 21 กับข้อ 32 ข้อ 21 กับข้อ 33 ข้อ 22 กับข้อ 31 ข้อ 23 กับข้อ 30 ข้อ 24 กับข้อ 33 ข้อ 24 กับข้อ 35 ข้อ 37 กับข้อ 42 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.03 ส่วน การบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยใช้สารเสพติดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอยู่ระหว่าง -0.03 ถึง -0.09 โดยข้อ 42 กับข้อ 48 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบสูงสุดเท่ากับ -0.09 ส่วน ข้อ 3 กับ ข้อ 8 ข้อ 4 กับข้อ 36 ข้อ 11 กับข้อ 14 ข้อ 11 กับข้อ 48 ข้อ 12 กับข้อ 14 ข้อ 13 กับข้อ 42 ข้อ 17 กับข้อ 42 ข้อ 29 กับข้อ 34 ข้อ 30 กับข้อ 36 ข้อ 34 กับข้อ 38 ข้อ 36 และข้อ 37 มีค่าสัมประสิทธิ์ เป็นลบต่ำสุดเท่ากับ -0.03 และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

1) การริเริ่มและลงมือทำ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอยู่ระหว่าง 0.04-0.42 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้อ 3 กับข้อ 4 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.42 ส่วนข้อ 2 กับข้อ 5 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.04 และข้อ 1 กับข้อ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบสูงสุดเท่ากับ -0.05

2) ความจำเพื่อนำไปใช้งาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.04-0.42 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้อ 11 กับข้อ 12 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.42 ส่วนข้อ 9 กับข้อ 10 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.04

3) การใส่ใจ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.04-0.41 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้อ 15 กับข้อ 16 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.41 ส่วนข้อ 14 กับข้อ 15 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.04

4) การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.03-0.48 โดย ข้อ 21 กับข้อ 23 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.48 ส่วนข้อ 19 กับข้อ 20 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.03

5) การตรวจสอบตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.36-0.57 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้อ 26 กับข้อ 27 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.57 ส่วนข้อ 25 กับข้อ 28 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.36

6) ความยึดหยุ่นความคิด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.28-0.32 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้อ 29 กับ ข้อ 32 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.32 ส่วนข้อ 29 กับข้อ 30 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.28

7) การควบคุมอารมณ์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอยู่ระหว่าง 0.05-0.43 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้อ 35 กับข้อ 37 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.43 ส่วนข้อ 33 กับข้อ 34 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.05 ส่วนการควบคุมอารมณ์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอยู่ระหว่าง -0.03 ถึง -0.05 โดยข้อ 35 กับข้อ 36 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นลบเท่ากับ -0.05 ส่วนข้อ 36 กับข้อ 37 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบต่ำสุดเท่ากับ -0.03

8) การยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอยู่ระหว่าง 0.04-0.38 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้อ 41 กับข้อ 43 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.38 ส่วนข้อ 39 กับข้อ 43 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.04 ส่วนข้อ 38 กับข้อ 40 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบสูงสุดเท่ากับ -0.05

9) การมุ่งเป้าหมาย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.07-0.57 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยข้อ 45 กับข้อ 46 มีค่าสัมประสิทธิ์สูงสุดเท่ากับ 0.57 ส่วนข้อ 46 กับข้อ 48 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.07

3.1.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชน

คณะกรรมการผู้วิจัยนำองค์ประกอบและข้อคำถามของการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลการวัดการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชนไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คณะกรรมการจึงทำการปรับโมเดลใหม่ ด้วยการลากเส้นความสัมพันธ์ระหว่างความคลาดเคลื่อนของข้อคำถาม จนโมเดลการวัดการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชนมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-20

ตาราง 5-20 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

การบริหารจัดการตนเอง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
การริเริมและลงมือทำ	0.44	0.01	32.69*	-	0.94	0.89
ข้อ 1	1.00	-	-	0.05	0.47	0.22
ข้อ 2	0.99	0.04	26.07*	0.06	0.47	0.22
ข้อ 3	0.13	0.03	4.13*	0.01	0.06	0.00
ข้อ 4	0.38	0.03	11.26*	0.02	0.18	0.03
ข้อ 5	0.31	0.03	9.51*	0.01	0.14	0.02
ข้อ 6	0.19	0.03	6.32*	0.01	0.09	0.01
ความจำเพื่อนำไปใช้งาน	0.16	0.01	11.74*	-	0.85	0.72
ข้อ 7	1.00	-	-	0.01	0.19	0.04
ข้อ 8	2.82	0.25	11.18*	0.02	0.54	0.29
ข้อ 9	2.64	0.24	10.99*	0.04	0.50	0.25
ข้อ 10	0.64	0.09	7.13*	0.01	0.12	0.01
ข้อ 11	2.58	0.23	11.16*	0.02	0.49	0.24
ข้อ 12	2.88	0.25	11.30*	0.03	0.55	0.30
ข้อ 13	0.68	0.09	7.83*	0.01	0.13	0.02

ตาราง 5-20(ต่อ)

การบริหารจัดการตนเอง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
การใส่ใจ	0.08	0.01	5.77*	-	0.82	0.67
ข้อ14	1.00	-	-	0.00	0.09	0.01
ข้อ15	7.65	1.33	5.75*	0.03	0.71	0.51
ข้อ16	6.25	1.09	5.74*	0.02	0.58	0.34
ข้อ17	2.77	0.48	5.83*	0.01	0.26	0.07
ข้อ18	2.62	0.45	5.82*	0.01	0.24	0.06
การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ	0.10	0.01	7.65*	-	0.94	0.89
ข้อ19	1.00	-	-	0.00	0.11	0.01
ข้อ 20	5.87	0.78	7.54*	0.02	0.65	0.42
ข้อ 21	6.33	0.83	7.62*	0.03	0.70	0.49
ข้อ22	0.88	0.15	5.69*	0.00	0.10	0.01
ข้อ23	6.21	0.81	7.62*	0.02	0.69	0.47
การตรวจสอบตนเอง	0.56	0.01	41.98*	-	0.94	0.89
ข้อ24	1.00	-	-	0.07	0.60	0.36
ข้อ 25	1.06	0.03	37.48*	0.07	0.63	0.40
ข้อ26	1.13	0.03	37.36*	0.08	0.67	0.45
ข้อ27	1.14	0.03	36.38*	0.09	0.68	0.46
ข้อ28	1.13	0.03	36.83*	0.12	0.68	0.46
ความยึดหยุ่นความคิด	0.04	0.01	3.38*	-	0.06	0.00
ข้อ29	1.00	-	-	0.34	0.56	0.31
ข้อ30	0.72	0.04	19.75*	0.14	0.40	0.16
ข้อ31	1.23	0.05	23.06*	0.48	0.69	0.48
ข้อ32	1.08	0.07	15.58*	0.36	0.60	0.36
การควบคุมอารมณ์	0.03	0.01	2.10*	-	0.83	0.69
ข้อ33	1.00	-	-	0.00	0.03	0.00
ข้อ34	17.47	8.31	2.10*	0.01	0.59	0.35
ข้อ35	2.38	1.14	2.09*	0.00	0.08	0.01
ข้อ36	13.15	6.28	2.10*	0.01	0.45	0.20
ข้อ37	4.66	2.16	2.16*	0.00	0.16	0.02

ตาราง 5-20(ต่อ)

การบริหารจัดการตนเอง	ค่าหน้าหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
การยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง	0.13	0.01	10.02*	-	0.87	0.76
ข้อ 38	1.00	-	-	0.00	0.15	0.02
ข้อ 39	0.75	0.11	7.05*	0.00	0.11	0.01
ข้อ 40	2.17	0.24	8.90*	0.01	0.32	0.10
ข้อ 41	4.90	0.49	10.00*	0.04	0.72	0.52
ข้อ 42	2.43	0.25	9.58*	0.01	0.36	0.13
ข้อ 43	3.60	0.37	9.84*	0.02	0.53	0.28
การมุ่งเป้าหมาย	0.66	0.01	53.10*	-	0.88	0.77
ข้อ 44	1.00	-	-	0.21	0.76	0.57
ข้อ 45	0.86	0.02	44.79*	0.12	0.65	0.43
ข้อ 46	0.97	0.02	48.27*	0.16	0.73	0.54
ข้อ 47	0.90	0.02	44.41*	0.14	0.68	0.46
ข้อ 48	0.20	0.02	9.56*	0.06	0.15	0.02

$$\chi^2 = 414.84 \text{ df} = 379 \text{ } p = .09 \text{ GFI} = 1.00 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.01$$

*p<.05

จากตาราง 5-20 พบว่า โมเดลการวัดการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบร่วม ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 414.84 df=379, p=.09, ค่า GFI=1.00, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.01 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบร่วม ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐาน ตามสอดคล้อง พบร่วม ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ ดัชนีอื่น ๆ ยังซึ่งให้เห็นว่า โมเดลการวัดการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งโมเดลการวัดการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชน มีจำนวน 9 องค์ประกอบ ประกอบด้วย การเริ่มลงมือทำความจำเพื่อนำไปใช้งาน การใส่ใจ การวางแผนและการจัดระบบ ดำเนินการตรวจสอบตนเองความยืดหยุ่นความคิดการควบคุมอารมณ์การยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรองและการ มุ่งเป้าหมาย

ส่วนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการบริหารจัดการตนเองของเด็ก และ เยาวชน มีค่าหน้าหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.03-0.76 ซึ่งทุกองค์ประกอบและทุกข้อคำถาม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการรีเมิร์นและลงมือทำ การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ และ การตรวจสอบตนเอง มีค่าหน้าหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากันเท่ากับ 0.94 มีความแปรผันกับ การบริการจัดการตนเองอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 89) รองลงมาคือ การมุ่งเป้าหมาย การยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง ความจำในการใช้งาน การควบคุมอารมณ์ และการใส่ใจ มีค่าหน้าหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.88 0.87 0.85 0.83 และ 0.82 ตามลำดับ มีความแปรผันกับการบริการจัดการตนเองอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 88 ร้อยละ 87 ร้อยละ 85 ร้อยละ 83 และร้อยละ 82 ตามลำดับ) ส่วนความยืดหยุ่นความคิด มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.06 มีความแปรผันกับการบริหารจัดการตนเองอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 0) ตามลำดับ และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

1) การริเริ่มและลงมือทำ มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.06-0.47 โดยข้อ 1 และข้อ 2 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากันเท่ากับ 0.47 มีความแปรผันร่วมกับการริเริ่มและลงมือทำอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 22) รองลงมาคือ ข้อ 4 และข้อ 5 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.18 และ 0.14 มีความแปรผันร่วมกับการริเริ่มและลงมือทำอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 3 และร้อยละ 2) ตามลำดับ

2) ความจำเพื่อนำไปใช้งานมีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.12-0.55 โดยข้อ 12 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.55 มีความแปรผันร่วมกับความจำเพื่อนำไปใช้งานอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 30) รองลงมาคือ ข้อ 8 และข้อ 9 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และ 0.50 มีความแปรผันร่วมกับความจำเพื่อนำไปใช้งานอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 29 และร้อยละ 25) ตามลำดับ

3) การใส่ใจ มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.09-0.71 โดยข้อ 15 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.71 มีความแปรผันร่วมกับการใส่ใจอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 51) รองลงมาคือ ข้อ 16 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.58 มีความแปรผันร่วมกับการใส่ใจอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 34) และข้อ 17 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.26 มีความแปรผันร่วมกับการใส่ใจอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 0.07) ตามลำดับ

4) การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการมีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.10-0.70 โดยข้อ 21 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.70 มีความแปรผันร่วมกับการวางแผนและการจัดระบบดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 49) รองลงมาคือ ข้อ 23 และข้อ 20 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.69 และ 0.65 มีความแปรผันร่วมกับการวางแผนและการจัดระบบดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 47 และร้อยละ 42) ตามลำดับ

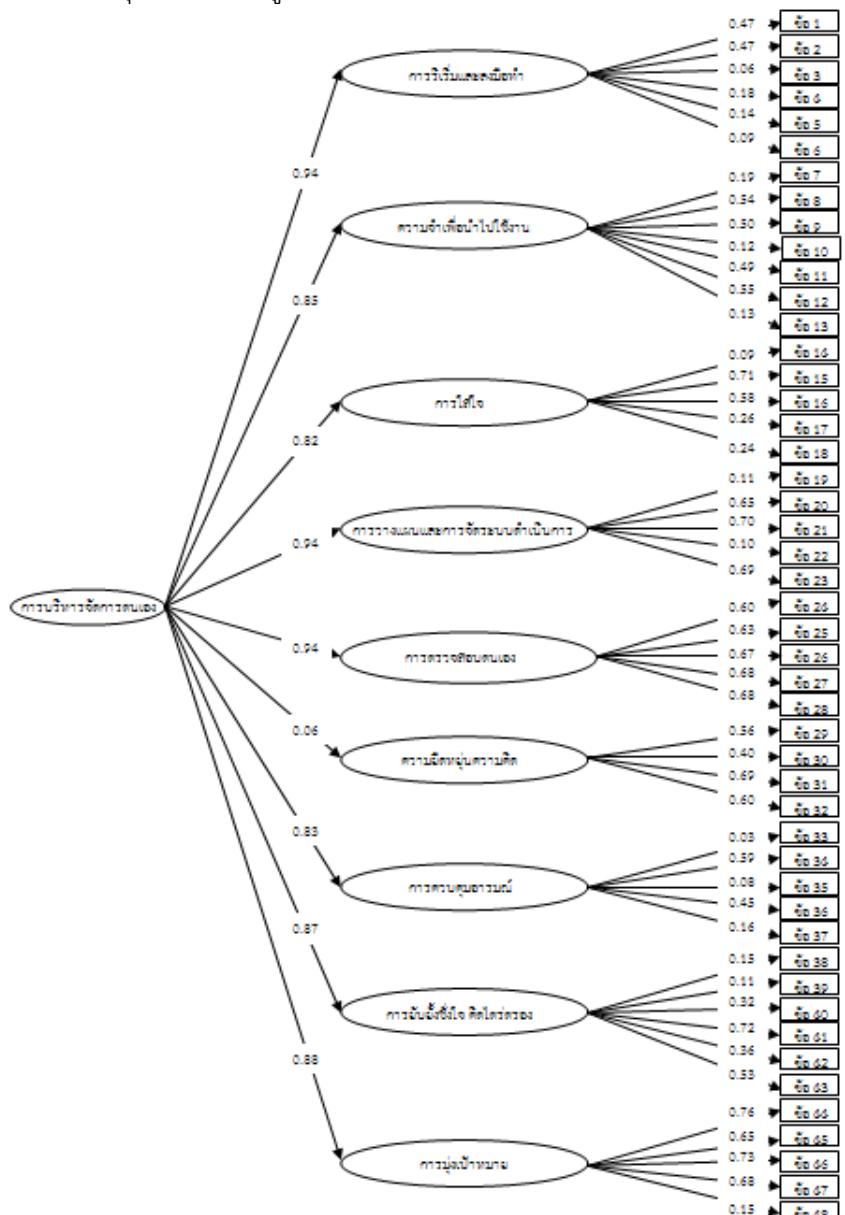
5) การตรวจสอบตนเองมีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.60-0.68 โดยข้อ 27 และข้อ 28 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.68 มีความแปรผันร่วมกับการตรวจสอบตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 46) รองลงมาคือ ข้อ 26 และข้อ 25 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.67 และ 0.63 มีความแปรผันร่วมกับการตรวจสอบตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 45 และร้อยละ 40) ตามลำดับ

6) ความยึดหยุ่นความคิดมีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.40-0.69 โดยข้อ 31 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.69 มีความแปรผันร่วมกับความยึดหยุ่นความคิดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 48) รองลงมาคือ ข้อ 32 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.60 มีความแปรผันร่วมกับความยึดหยุ่นความคิดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 36) และข้อ 29 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.56 มีความแปรผันร่วมกับความยึดหยุ่นความคิดอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 31) ตามลำดับ

7) การควบคุมอารมณ์มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.03-0.59 โดยข้อ 34 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.59 มีความแปรผันร่วมกับการควบคุมอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 35) รองลงมาคือ ข้อ 36 และข้อ 37 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.45 และ 0.16 มีความแปรผันร่วมกับการควบคุมอารมณ์อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 20 และร้อยละ 2) ตามลำดับ

8) การยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรองมีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.11-0.72 โดยข้อ 41 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.72 มีความแปรผันร่วมกับการยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรองอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52) รองลงมาคือ ข้อ 43 และข้อ 42 มีค่า'n้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.53 และ 0.36 มีความแปรผันร่วมกับการยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรองอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 28 และร้อยละ 13) ตามลำดับ

9) การมุ่งเป้าหมายมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.15-0.76 โดยข้อ 44 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.76 มีความแปรผันร่วมกับการมุ่งเป้าหมายอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 57) รองลงมาคือ ข้อ 46 และข้อ 47 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.73 และ 0.68 มีความแปรผันร่วมกับการมุ่งเป้าหมายอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 54 และร้อยละ 46) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 414.84 \text{ df} = 379 \text{ p} = .09 \text{ GFI} = 1.00 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.01$$

ภาพประกอบ 5-1 โมเดลการวัดการบริหารจัดการตนเองของเด็กและเยาวชน

3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน

3.2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน

คณะผู้วิจัยได้นำข้อคำถามของทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-21

ตาราง 5-21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ2	ข้อ 3	ข้อ4	ข้อ5	ข้อ6	ข้อ7	ข้อ 8	ข้อ9	ข้อ10	ข้อ11	ข้อ12	ข้อ13
ข้อ 1	1.00												
ข้อ2	0.43**	1.00											
ข้อ3	0.05**	0.12**	1.00										
ข้อ4	0.27**	0.42**	0.15**	1.00									
ข้อ5	0.33**	0.45**	0.13**	0.44**	1.00								
ข้อ6	0.33**	0.37**	0.12**	0.37**	0.43**	1.00							
ข้อ7	0.33**	0.37**	0.09**	0.33**	0.40**	0.37**	1.00						
ข้อ8	0.31**	0.41**	0.16**	0.38**	0.41**	0.37**	0.58**	1.00					
ข้อ9	0.26**	0.30**	0.05**	0.26**	0.29**	0.31**	0.39**	0.41**	1.00				
ข้อ10	0.29**	0.35**	0.09**	0.30**	0.33**	0.34**	0.36**	0.43**	0.49**	1.00			
ข้อ 11	0.28**	0.30**	0.04**	0.25**	0.30**	0.35**	0.29**	0.28**	0.37**	0.43**	1.00		
ข้อ12	0.26**	0.33**	0.09**	0.28**	0.30**	0.31**	0.40**	0.40**	0.41**	0.44**	0.37**	1.00	
ข้อ13	0.05**	0.11**	0.21**	0.09**	0.09**	0.06**	0.16**	0.16**	0.09**	0.12**	0.03*	0.17**	1.00
ข้อ14	0.30**	0.35**	0.07**	0.29**	0.34**	0.32**	0.34**	0.39**	0.33**	0.36**	0.29**	0.38**	0.07**
ข้อ15	0.31**	0.36**	0.09**	0.35**	0.34**	0.36**	0.30**	0.34**	0.30**	0.31**	0.33**	0.30**	0.03*
ข้อ16	0.25**	0.31**	0.11**	0.31**	0.30**	0.29**	0.32**	0.36**	0.26**	0.28**	0.26**	0.23**	0.03*
ข้อ17	0.31**	0.35**	0.11**	0.34**	0.36**	0.32**	0.40**	0.43**	0.33**	0.35**	0.28**	0.35**	0.11**
ข้อ18	0.27**	0.36**	0.12**	0.46**	0.36**	0.34**	0.29**	0.34**	0.27**	0.29**	0.27**	0.27**	0.07**
ข้อ19	0.06**	0.09**	0.18**	0.07**	0.05**	0.07**	0.07**	0.08**	0.08**	0.09**	0.05**	0.10**	0.25**
ข้อ20	0.25**	0.29**	0.03**	0.24**	0.26**	0.26**	0.25**	0.25**	0.23**	0.26**	0.23**	0.24**	0.05**
ข้อ21	0.22**	0.25**	-0.01	0.21**	0.23**	0.27**	0.21**	0.19**	0.30**	0.28**	0.32**	0.28**	0.04**
ข้อ22	0.02	0.06**	0.19**	0.08**	0.05**	0.07**	0.05**	0.06**	0.07**	0.09**	0.06**	0.08**	0.22**
ข้อ23	0.24**	0.23**	0.02	0.19**	0.21**	0.24**	0.18**	0.18**	0.26**	0.26**	0.27**	0.23**	0.04**
ข้อ24	0.14**	0.16**	0.00	0.12**	0.17**	0.12**	0.20**	0.21**	0.19**	0.19**	0.13**	0.21**	0.04**
ข้อ25	0.30**	0.30**	0.05**	0.26**	0.28**	0.32**	0.29**	0.29**	0.36**	0.34**	0.36**	0.32**	0.04**
ข้อ26	0.30**	0.33**	0.08**	0.32**	0.32**	0.35**	0.32**	0.37**	0.37**	0.35**	0.33**	0.36**	0.08**

ตาราง 5-21 (ต่อ)

ข้อ	ข้อ14	ข้อ 15	ข้อ16	ข้อ17	ข้อ18	ข้อ19	ข้อ20	ข้อ21	ข้อ22	ข้อ23	ข้อ24	ข้อ25	ข้อ 26
ข้อ14	1.00												
ข้อ 15	0.44**	1.00											
ข้อ16	0.32**	0.36**	1.00										
ข้อ17	0.38**	0.37**	0.46**	1.00									
ข้อ18	0.31**	0.36**	0.34**	0.43**	1.00								
ข้อ19	0.07**	0.05**	0.04**	0.07**	0.04**	1.00							
ข้อ20	0.28**	0.24**	0.23**	0.26**	0.31**	0.01	1.00						
ข้อ21	0.27**	0.26**	0.21**	0.26**	0.28**	0.06**	0.28**	1.00					
ข้อ22	0.05**	0.04**	0.03*	0.04**	0.05**	0.25**	0.07**	0.08**	1.00				
ข้อ23	0.22**	0.22**	0.19**	0.22**	0.21**	0.03*	0.22**	0.35**	0.08**	1.00			
ข้อ24	0.17**	0.14**	0.13**	0.18**	0.10**	0.01	0.15**	0.13**	-0.04**	0.16**	1.00		
ข้อ25	0.34**	0.33**	0.28**	0.33**	0.28**	0.07**	0.27**	0.35**	0.05**	0.31**	0.25**	1.00	
ข้อ26	0.38**	0.34**	0.29**	0.35**	0.33**	0.09**	0.30**	0.35**	0.08**	0.31**	0.22**	0.54**	1.00

**p<.01 *p<.05

จากตาราง 5-21 พบว่า ทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.03-0.58 โดยข้อ 7 กับข้อ 8 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.58 ส่วนข้อ 3 กับข้อ 20 ข้อ 11 กับข้อ 13 ข้อ 13 กับข้อ 15 ข้อ 13 กับข้อ 16 ข้อ 16 กับข้อ 22 ข้อ 19 กับข้อ 23 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.03 และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

ความหวังมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.05-0.58 โดยข้อ 7 กับข้อ 8 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.58 ส่วนข้อ 1 กับข้อ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.05

การมองโลกในแง่ดีมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.03-0.49 โดยข้อ 9 กับข้อ 10 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.49 ส่วนข้อ 11 กับข้อ 13 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.03

การรับรู้ในความสามารถของตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.04-0.46 โดยข้อ 16 กับข้อ 17 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.46 ส่วนข้อ 16 กับข้อ 19 และข้อ 18 กับข้อ 19 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.04

ความหยุ่นตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอยู่ระหว่าง 0.05-0.54 โดยข้อ 25 กับข้อ 26 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.54 ส่วนข้อ 22 กับข้อ 25 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.05 และข้อ 22 กับข้อ 24 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบสูงสุดเท่ากับ -0.04

3.2.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน

คณานักวิจัยนำองค์ประกอบและข้อคำถามทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า องค์ประกอบและข้อคำถามทุนทางจิตวิทยามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-22

ตาราง 5-22 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ทุนทางจิตวิทยา	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ความหวัง	0.51	0.01	38.31*	-	0.95	0.90
ข้อ 1	1.00	-	-	0.06	0.54	0.29
ข้อ 2	1.14	0.03	36.03*	0.06	0.62	0.38
ข้อ 3	0.37	0.03	12.53*	0.03	0.20	0.04
ข้อ 4	0.97	0.03	28.81*	0.02	0.52	0.27
ข้อ 5	1.13	0.03	32.52*	0.06	0.61	0.37
ข้อ 6	1.13	0.04	32.24*	0.06	0.61	0.37
ข้อ 7	1.13	0.04	32.30*	0.06	0.61	0.37
ข้อ 8	1.27	0.04	33.33*	0.11	0.69	0.47

ตาราง 5-22(ต่อ)

ทุนทางจิตวิทยา	ค่า'n'หนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
การมองโลกในแง่ดี	0.54	0.01	41.15*	-	0.86	0.74
ข้อ9	1.00	-	-	0.11	0.62	0.39
ข้อ 10	1.11	0.03	40.11*	0.15	0.69	0.48
ข้อ 11	0.95	0.03	32.77*	0.11	0.60	0.35
ข้อ12	1.02	0.03	34.70*	0.12	0.63	0.40
ข้อ13	0.26	0.03	10.34*	0.02	0.16	0.03
การรับรู้ในความสามารถของตนเอง	0.60	0.01	45.09*	-	0.98	0.97
ข้อ14	1.00	-	-	0.08	0.61	0.37
ข้อ15	0.99	0.03	37.79*	0.08	0.60	0.36
ข้อ16	0.87	0.03	32.44*	0.05	0.53	0.28
ข้อ17	1.01	0.03	36.28*	0.07	0.62	0.38
ข้อ18	0.86	0.03	31.56*	0.03	0.52	0.27
ข้อ19	0.21	0.02	8.66*	0.01	0.13	0.02
ข้อ20	0.74	0.03	27.87*	0.04	0.45	0.20
ความหวุ่นตัว	0.45	0.01	33.42*	-	0.85	0.73
ข้อ21	1.00	-	-	0.09	0.53	0.28
ข้อ22	0.23	0.03	7.79*	0.02	0.12	0.01
ข้อ23	0.89	0.03	28.07*	0.06	0.47	0.22
ข้อ24	0.63	0.03	18.75*	0.04	0.33	0.11
ข้อ25	1.26	0.04	29.98*	0.13	0.66	0.44
ข้อ26	1.28	0.04	30.71*	0.11	0.67	0.45

$$\chi^2 = 174.34 \text{ df}=149 \text{ p}=.07 \text{ GFI}=0.99 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00$$

*p<.05

จากตาราง 5-22 พบร่วมกันว่า ไม่เดลการวัดทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบร่วมกันว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 174.34 df=149, p=.07 ค่า GFI=0.99, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบร่วมกันว่า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบร่วมกันว่า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า ไม่เดลการวัดทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งทุนทางจิตวิทยา มีจำนวน 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความหวังการมองโลกในแง่ดี การรับรู้ในความสามารถของตนเอง ความหวุ่นตัว และความหวัง

ส่วนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.85-0.98 ซึ่งทุกองค์ประกอบและทุกข้อคำถามมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการรับรู้ในความสามารถของตนเอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.98 มีความแปรผัน

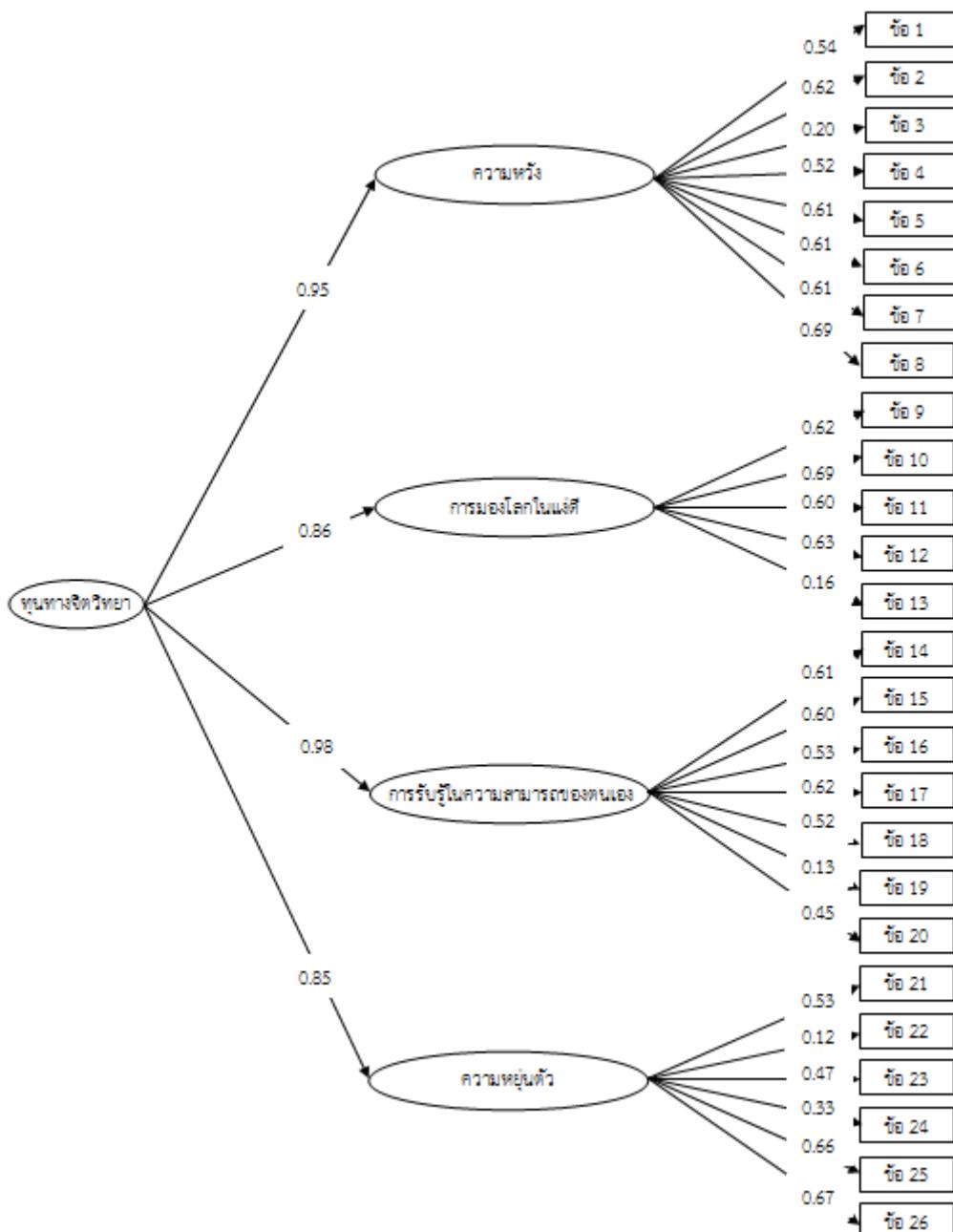
ร่วมกับทุนทางจิตวิทยาอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 97) รองลงมาคือ ความหวังและการมองโลกในแง่ดี มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.95 และ 0.86 มีความแปรผันร่วมกับทุนทางจิตวิทยาอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 90 และร้อยละ 74) ส่วนความหยุ่นตัว มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.85 มีความแปรผันร่วมกับทุนทางจิตวิทยาอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 73) ตามลำดับ

ความหวังมีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.20-0.69 โดยข้อ 8 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.69 มีความแปรผันร่วมกับความหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 47) รองลงมาคือ ข้อ 2 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.62 มีความแปรผันร่วมกับความหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 38) ส่วนข้อ 5 ข้อ 6 และข้อ 7 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานเท่ากันเท่ากับ 0.61 มีความแปรผันร่วมกับความหวังอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 37) ตามลำดับ

การมองโลกในแง่ดีมีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.16-0.69 โดยข้อ 10 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.69 มีความแปรผันร่วมกับการมองโลกในแง่ดีอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 48) รองลงมาคือ ข้อ 12 และข้อ 9 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.63 และ 0.62 มีความแปรผันร่วมกับการมองโลกในแง่ดีอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 40 และร้อยละ 39) ตามลำดับ

การรับรู้ในความสามารถของตนเอง มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.13-0.62 โดยข้อ 17 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.62 มีความแปรผันร่วมกับการรับรู้ในความสามารถของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 38) รองลงมาคือ ข้อ 14 และข้อ 15 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.61 และ 0.60 มีความแปรผันร่วมกับการรับรู้ในความสามารถของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 37 และร้อยละ 36) ตามลำดับ

ความหยุ่นตัว มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.12-0.67 โดยข้อ 26 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.67 มีความแปรผันร่วมกับความหยุ่นตัวอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 45) รองลงมาคือ ข้อ 25 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.66 มีความแปรผันร่วมกับความหยุ่นตัวอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 44) และข้อ 21 มีค่าน้ำหนักของค่าประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.53 มีความแปรผันร่วมกับความหยุ่นตัวอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 28) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 174.34 \text{ df} = 149 \text{ p} = .07 \text{ GFI} = 0.99 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-2 โมเดลการวัดทุนทางจิตวิทยาของเด็กและเยาวชน

3.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชน

3.3.1 ค่าลัมป์ประลิทีสหลัมพันธ์ของการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชน

คณะกรรมการได้นำข้อคำถามของการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพย์ร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-23

ตาราง 5-23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ4	ข้อ5	ข้อ6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ10	ข้อ11	ข้อ12
ข้อ1	1.00											
ข้อ2	0.51**	1.00										
ข้อ3	0.40**	0.46**	1.00									
ข้อ4	0.43**	0.45**	0.56**	1.00								
ข้อ5	0.18**	0.19**	0.25**	0.20**	1.00							
ข้อ6	0.15**	0.18**	0.31**	0.22**	0.57**	1.00						
ข้อ7	0.28**	0.25**	0.37**	0.36**	0.16**	0.16**	1.00					
ข้อ8	0.30**	0.28**	0.29**	0.32**	0.11**	0.08**	0.35**	1.00				
ข้อ9	0.19**	0.18**	0.18**	0.24**	0.02	0.01	0.24**	0.29**	1.00			
ข้อ10	0.17**	0.18**	0.20**	0.22**	0.03*	0.04**	0.18**	0.29**	0.30**	1.00		
ข้อ11	0.32**	0.31**	0.28**	0.33**	0.14**	0.11**	0.22**	0.26**	0.22**	0.23**	1.00	
ข้อ12	0.30**	0.34**	0.34**	0.31**	0.18**	0.19**	0.25**	0.21**	0.14**	0.17**	0.30**	1.00
ข้อ13	0.16**	0.23**	0.26**	0.19**	0.12**	0.18**	0.19**	0.14**	0.07**	0.12**	0.17**	0.26**
ข้อ14	0.27**	0.33**	0.39**	0.36**	0.19**	0.26**	0.25**	0.23**	0.14**	0.18**	0.23**	0.28**
ข้อ15	0.33**	0.40**	0.42**	0.38**	0.22**	0.26**	0.28**	0.23**	0.16**	0.19**	0.27**	0.39**
ข้อ16	0.34**	0.44**	0.41**	0.39**	0.25**	0.27**	0.28**	0.25**	0.16**	0.19**	0.30**	0.37**
ข้อ17	0.34**	0.36**	0.38**	0.35**	0.27**	0.26**	0.28**	0.23**	0.14**	0.15**	0.25**	0.37**
ข้อ18	0.37**	0.44**	0.32**	0.38**	0.19**	0.20**	0.23**	0.26**	0.15**	0.15**	0.25**	0.32**
ข้อ19	0.34**	0.40**	0.34**	0.36**	0.22**	0.20**	0.24**	0.25**	0.14**	0.19**	0.27**	0.32**
ข้อ20	0.22**	0.22**	0.23**	0.24**	0.13**	0.08**	0.23**	0.21**	0.15**	0.16**	0.24**	0.21**
ข้อ21	0.34**	0.40**	0.36**	0.37**	0.20**	0.21**	0.22**	0.26**	0.17**	0.23**	0.27**	0.32**
ข้อ22	0.30**	0.39**	0.31**	0.32**	0.16**	0.18**	0.18**	0.23**	0.14**	0.20**	0.26**	0.28**
ข้อ23	0.33**	0.42**	0.36**	0.37**	0.17**	0.20**	0.23**	0.26**	0.16**	0.20**	0.29**	0.33**
ข้อ24	0.31**	0.40**	0.34**	0.34**	0.16**	0.22**	0.21**	0.22**	0.15**	0.18**	0.26**	0.31**
ข้อ25	0.32**	0.42**	0.35**	0.33**	0.15**	0.22**	0.16**	0.21**	0.12**	0.17**	0.21**	0.29**

ตาราง 5-23(ต่อ)

ข้อ	ข้อ13	ข้อ14	ข้อ 15	ข้อ16	ข้อ17	ข้อ 18	ข้อ19	ข้อ20	ข้อ 21	ข้อ22	ข้อ23	ข้อ24	ข้อ 25
ข้อ13	1.00												
ข้อ14	0.27**	1.00											
ข้อ15	0.26**	0.49**	1.00										
ข้อ16	0.28**	0.44**	0.61**	1.00									
ข้อ17	0.23**	0.32**	0.45**	0.48**	1.00								
ข้อ18	0.21**	0.32**	0.40**	0.46**	0.46**	1.00							
ข้อ19	0.21**	0.32**	0.38**	0.41**	0.42**	0.48**	1.00						
ข้อ20	0.13**	0.17**	0.21**	0.23**	0.25**	0.23**	0.33**	1.00					
ข้อ21	0.22**	0.34**	0.39**	0.43**	0.39**	0.41**	0.45**	0.31**	1.00				
ข้อ22	0.23**	0.34**	0.39**	0.42**	0.34**	0.39**	0.39**	0.23**	0.53**	1.00			
ข้อ23	0.23**	0.36**	0.39**	0.44**	0.39**	0.42**	0.42**	0.23**	0.55**	0.56**	1.00		
ข้อ24	0.26**	0.36**	0.40**	0.44**	0.36**	0.40**	0.37**	0.20**	0.46**	0.54**	0.55**	1.00	
ข้อ25	0.26**	0.40**	0.44**	0.46**	0.39**	0.43**	0.40**	0.13**	0.44**	0.48**	0.52**	0.57**	1.00

**p<.01 *p<.05

จากตาราง 5-23 พบว่า การเห็นคุณค่าในตนของเด็กและเยาวชนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.03-0.61 โดยข้อ 15 กับข้อ 16 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.61 ส่วน ข้อ 5 กับข้อ 10 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.03 และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

คุณค่าในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.15-0.57 โดยข้อ 5 กับข้อ 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.57 ส่วนข้อ 1 กับข้อ 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.15

ความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.22-0.30 โดยข้อ 9 กับข้อ 10 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.30 ส่วนข้อ 9 กับข้อ 11 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.22

การเคารพตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.26-0.49 โดยข้อ 14 กับข้อ 15 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.49 ส่วนข้อ 12 กับข้อ 13 และข้อ 13 กับข้อ 15 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.26

ความรับผิดชอบในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.23-0.48 โดยข้อ 16 กับข้อ 17 และข้อ 18 กับข้อ 19 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากันเท่ากับ 0.48 ส่วนข้อ 16 กับข้อ 20 และข้อ 18 กับข้อ 23 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.23

การยอมรับตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.44-0.57 โดยข้อ 24 กับข้อ 25 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.57 ส่วนข้อ 21 กับข้อ 25 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.44

3.3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนของเด็กและเยาวชน

คณะกรรมการวิจัยนำองค์ประกอบและข้อคำถามการเห็นคุณค่าในตนของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบร่วมกับ องค์ประกอบและข้อคำถามการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิง ดังตาราง 5-24

ตาราง 5-24 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

การเห็นคุณค่าในตนเอง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
คุณค่าในตนเอง	0.56	0.01	42.09*	-	0.91	0.83
ข้อ 1	1.00	-	-	0.09	0.61	0.38
ข้อ 2	1.17	0.03	42.50*	0.15	0.72	0.52
ข้อ 3	1.06	0.03	34.86*	0.08	0.65	0.42
ข้อ 4	1.03	0.03	36.74*	0.07	0.63	0.40
ข้อ 5	0.57	0.03	21.39*	0.03	0.35	0.12
ข้อ 6	0.63	0.03	22.58*	0.05	0.38	0.15
ข้อ 7	0.67	0.03	23.23*	0.03	0.41	0.17
ความเชื่อมั่นในตนเอง	0.40	0.01	28.62*	-	0.75	0.57
ข้อ 8	1.00	-	-	0.13	0.53	0.28
ข้อ 9	0.62	0.04	16.85*	0.03	0.33	0.11
ข้อ 10	0.76	0.04	19.35*	0.07	0.40	0.16
ข้อ 11	1.11	0.05	23.22*	0.17	0.59	0.34
การเคารพตนเอง	0.70	0.01	55.52*	-	0.93	0.87
ข้อ 12	1.00	-	-	0.10	0.58	0.33
ข้อ 13	0.69	0.03	24.59*	0.14	0.40	0.16
ข้อ 14	1.09	0.04	29.85*	0.12	0.63	0.39
ข้อ 15	1.17	0.03	35.13*	0.09	0.67	0.45
ความรับผิดชอบในตนเอง	0.70	0.01	55.52*	-	0.95	0.90
ข้อ 16	1.00	-	-	0.18	0.74	0.54
ข้อ 17	0.88	0.02	41.45*	0.10	0.65	0.42
ข้อ 18	0.95	0.02	44.18*	0.15	0.70	0.49
ข้อ 19	0.89	0.02	41.76*	0.10	0.65	0.42
ข้อ 20	0.55	0.02	25.69*	0.07	0.41	0.17
การยอมรับตนเอง	0.62	0.01	50.59*	-	0.84	0.70
ข้อ 21	1.00	-	-	0.18	0.74	0.55
ข้อ 22	0.98	0.02	46.99*	0.12	0.72	0.52
ข้อ 23	1.02	0.02	49.16*	0.13	0.75	0.57
ข้อ 24	1.00	0.02	48.45*	0.13	0.74	0.55
ข้อ 25	1.05	0.02	45.90*	0.24	0.78	0.60

$$\chi^2 = 145.34 \text{ df}=122 \text{ p}=.07 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00 *p<.05$$

จากตาราง 5-24 พบร้า โมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบร้า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 145.34 df=122, p=.07, ค่า GFI=1.00, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบร้า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบร้า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับ

ข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งการเห็นคุณค่าในตนเอง มีจำนวน 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย คุณค่าในตนของความเชื่อมั่นในตนเองการเคารพตนเอง ความรับผิดชอบในตนของและการยอมรับตนเอง

ส่วนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการเห็นคุณค่าในตนของเด็กและเยาวชน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.75-0.95 ซึ่งทุกองค์ประกอบและทุกข้อคำถามมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความรับผิดชอบในตนเอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.95 มีความแปรผันร่วมกับการเห็นคุณค่าในตนของอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 90) รองลงมาคือ การเคารพตนเอง คุณค่าในตนเอง และการยอมรับตนเอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.93 0.91 และ 0.84 มีความแปรผันร่วมกับการเห็นคุณค่าในตนของอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 87 ร้อยละ 83 และร้อยละ 70) ส่วนความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.75 มีความแปรผันร่วมกับการเห็นคุณค่าในตนของอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 57) ตามลำดับ และสามารถเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

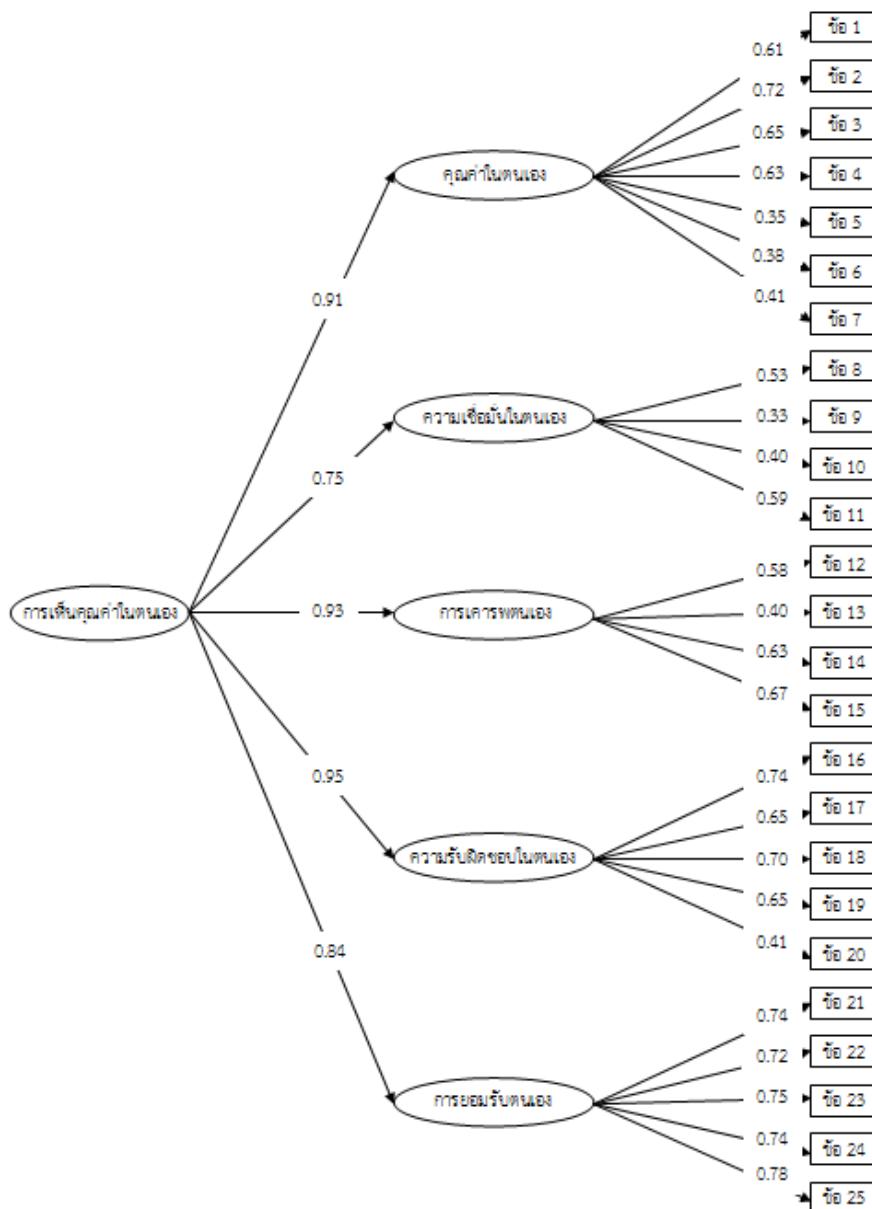
คุณค่าในตนของมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.35-0.72 โดยข้อ 2 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.72 มีความแปรผันร่วมกับคุณค่าในตนของอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52) รองลงมาคือ ข้อ 3 และข้อ 4 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.65 และ 0.63 มีความแปรผันร่วมกับคุณค่าในตนของอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 42 และร้อยละ 40) ตามลำดับ

ความเชื่อมั่นในตนของมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.33-0.59 โดยข้อ 11 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.59 มีความแปรผันร่วมกับความเชื่อมั่นในตนของอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 34) รองลงมาคือ ข้อ 8 และข้อ 10 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.53 และ 0.40 มีความแปรผันร่วมกับความเชื่อมั่นในตนของอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 28 และร้อยละ 16) ตามลำดับ

การเคารพตนเอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.40-0.67 โดยข้อ 15 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.67 มีความแปรผันร่วมกับการเคารพตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 45) รองลงมาคือ ข้อ 14 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.63 มีความแปรผันร่วมกับการเคารพตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 39) และข้อ 12 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.58 มีความแปรผันร่วมกับการเคารพตนเองอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 33) ตามลำดับ

ความรับผิดชอบในตนของมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.41-0.74 โดยข้อ 16 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.74 มีความแปรผันร่วมกับความรับผิดชอบในตนของอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 54) รองลงมาคือ ข้อ 18 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.70 มีความแปรผันร่วมกับความรับผิดชอบในตนของอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 49) ข้อ 17 และข้อ 19 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.65 มีความแปรผันร่วมกับความรับผิดชอบในตนของอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 42) ตามลำดับ

การยอมรับตนเองมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.72-0.78 โดยข้อ 25 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.78 มีความแปรผันร่วมกับการยอมรับตนเองในระดับปานกลาง (ร้อยละ 60) รองลงมาคือ ข้อ 23 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.75 มีความแปรผันร่วมกับการยอมรับตนเองในระดับปานกลาง (ร้อยละ 57) ข้อ 21 และข้อ 24 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.74 มีความแปรผันร่วมกับการยอมรับตนเองในระดับปานกลาง (ร้อยละ 55) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 145.34 \text{ df} = 122 \text{ p} = .07 \text{ GFI} = 1.00 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-3 โมเดลการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชน

3.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน

3.4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน

คณะผู้วิจัยได้นำข้อคำถามของพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-25

ตาราง 5-25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ1	ข้อ 2	ข้อ3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ10	ข้อ 11	ข้อ 12	ข้อ 13	ข้อ 14	ข้อ 15
ข้อ1	1.00														
ข้อ2	0.53**	1.00													
ข้อ3	0.43**	0.49**	1.00												
ข้อ4	0.33**	0.37**	0.37**	1.00											
ข้อ5	0.41**	0.37**	0.39**	0.44**	1.00										
ข้อ6	0.42**	0.41**	0.38**	0.41**	0.58**	1.00									
ข้อ7	0.37**	0.33**	0.39**	0.33**	0.50**	0.52**	1.00								
ข้อ8	0.43**	0.45**	0.37**	0.35**	0.43**	0.51**	0.46**	1.00							
ข้อ9	0.40**	0.41**	0.43**	0.34**	0.40**	0.43**	0.44**	0.46**	1.00						
ข้อ 10	0.26**	0.32**	0.24**	0.27**	0.28**	0.31**	0.23**	0.33**	0.29**	1.00					
ข้อ11	0.34**	0.38**	0.35**	0.35**	0.37**	0.40**	0.39**	0.38**	0.41**	0.39**	1.00				
ข้อ12	0.29**	0.32**	0.33**	0.33**	0.33**	0.35**	0.34**	0.36**	0.36**	0.27**	0.51**	1.00			
ข้อ13	0.35**	0.34**	0.36**	0.32**	0.35**	0.39**	0.37**	0.34**	0.37**	0.25**	0.37**	0.35**	1.00		
ข้อ14	0.33**	0.35**	0.38**	0.32**	0.39**	0.41**	0.44**	0.36**	0.40**	0.27**	0.37**	0.35**	0.54**	1.00	
ข้อ15	0.35**	0.33**	0.32**	0.30**	0.43**	0.43**	0.38**	0.36**	0.37**	0.30**	0.37**	0.33**	0.51**	0.51**	1.00

** $p<.01$ * $p<.05$

จากตาราง 5-25 พบว่า พลังตัวตนของเด็กและเยาวชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.23-0.58 โดยข้อ 5 กับข้อ 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.58 ส่วนข้อ 7 กับข้อ 10 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.23

3.4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน

คณะผู้วิจัยนำข้อคำถามพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ข้อคำถามพลังตัวตนมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-26

ตาราง 5-26 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

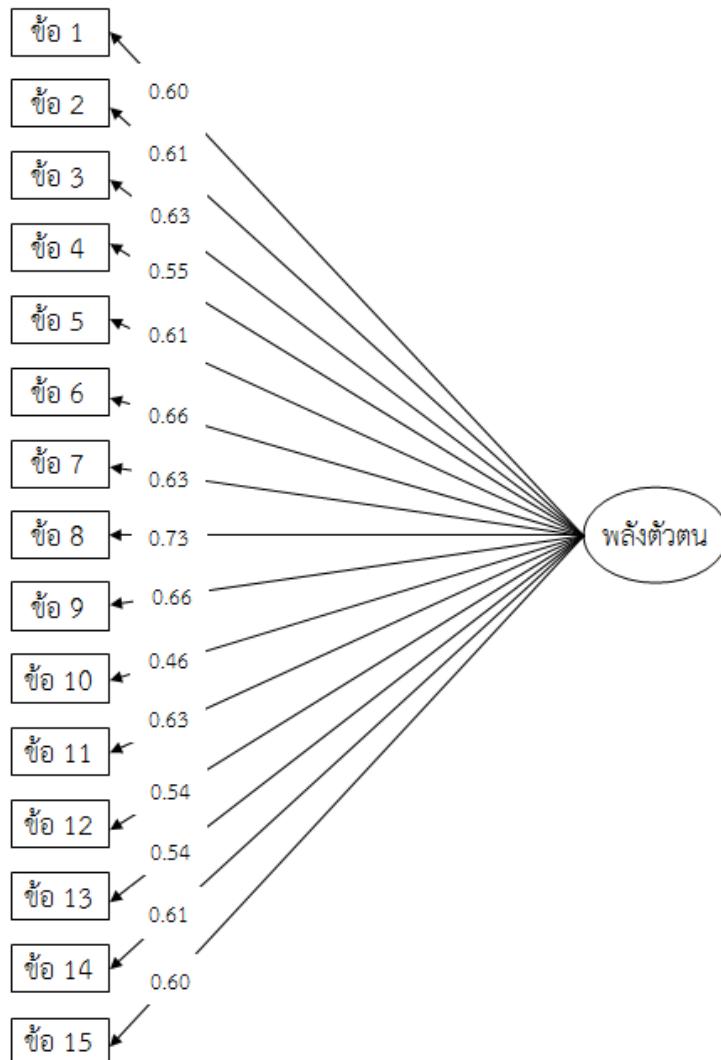
พลังตัวตน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ1	0.60	0.01	46.08*	0.08	0.60	0.36
ข้อ2	0.61	0.01	47.38*	0.06	0.61	0.38
ข้อ3	0.63	0.01	45.32*	0.15	0.63	0.40
ข้อ4	0.55	0.01	39.78*	0.09	0.55	0.31
ข้อ5	0.61	0.01	46.88*	0.03	0.61	0.37
ข้อ6	0.66	0.01	50.79*	0.07	0.66	0.44
ข้อ7	0.63	0.01	49.46*	0.09	0.63	0.40
ข้อ8	0.73	0.01	54.38*	0.26	0.73	0.53
ข้อ9	0.66	0.01	51.16*	0.13	0.66	0.44
ข้อ 10	0.46	0.01	33.49*	0.05	0.46	0.21
ข้อ11	0.63	0.01	47.97*	0.13	0.63	0.40
ข้อ12	0.54	0.01	39.35*	0.05	0.54	0.29
ข้อ13	0.54	0.01	44.25*	0.07	0.54	0.34
ข้อ14	0.61	0.01	46.06*	0.08	0.61	0.37
ข้อ15	0.60	0.01	42.46*	0.10	0.60	0.36

$$\chi^2 = 47.19 \text{ df}=39 \text{ p}=.17 \text{ GFI}=0.99 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00$$

* $p<.05$

จากตาราง 5-26 พบว่า โมเดลการวัดพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืน กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกัลุ่มสัมบูรณ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 47.19 df=39, p=.17, ค่า GFI=0.99, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกัลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พลังตัวตน มีค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังซึ่งให้เห็นว่า โมเดลการวัดพลังตัวตนมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพลังตัวตนมีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.46-0.73 ซึ่งทุกข้อคำถามมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อ 8 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.73 มีความแปรผันร่วมกับพลังตัวตนอยู่ในระดับปานกลาง

(ร้อยละ 53) รองลงมาคือ ข้อ 6 และข้อ 9 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากันเท่ากับ 0.66 มีความแปรผันร่วมกับพลังตัวตนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 44) ข้อ 3 ข้อ 7 และ ข้อ 11 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากันเท่ากับ 0.63 มีความแปรผันร่วมกับพลังตัวตนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 40) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 47.19 \text{ df} = 39 \text{ p} = .17 \text{ GFI} = 0.99 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-4 ไมเดลการวัดพลังตัวตนของเด็กและเยาวชน

3.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน

3.5.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน

คณะผู้วิจัยได้นำข้อคำถามของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-27

ตาราง 5-27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8
ข้อ 1	1.00							
ข้อ 2	0.59**	1.00						
ข้อ 3	0.52**	0.57**	1.00					
ข้อ 4	0.01	0.01	-0.01	1.00				
ข้อ 5	0.50**	0.57**	0.54**	-0.01	1.00			
ข้อ 6	0.52**	0.62**	0.60**	0.03*	0.64**	1.00		
ข้อ 7	0.50**	0.57**	0.58**	0.03*	0.63**	0.71**	1.00	
ข้อ 8	0.08**	0.13**	0.08**	0.35**	0.13**	0.10**	0.12**	1.00

** $p<.01$ * $p<.05$

จากตาราง 5-27 พบร่วมกันว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.03-0.71 โดยข้อ 6 กับข้อ 7 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.71 ส่วนข้อ 4 กับข้อ 6 และข้อ 4 กับข้อ 7 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากันเท่ากับ 0.03

3.5.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน

คณานักวิจัยนำข้อคำถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบร่วมกันว่า ข้อคำถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-28

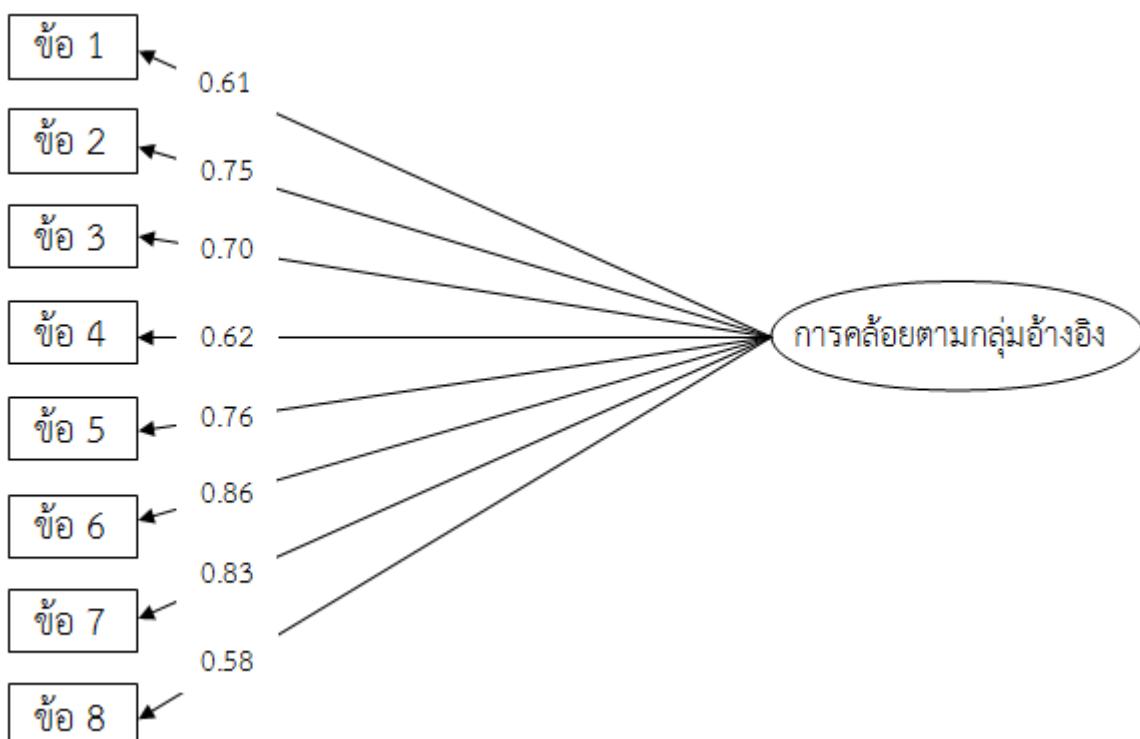
ตาราง 5-28 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ 1	0.61	0.01	47.46*	0.02	0.61	0.38
ข้อ 2	0.75	0.01	51.24*	0.16	0.75	0.57
ข้อ 3	0.70	0.01	57.63*	0.14	0.70	0.50
ข้อ 4	0.62	0.02	35.54*	0.50	0.62	0.38
ข้อ 5	0.76	0.01	60.65*	0.19	0.76	0.58
ข้อ 6	0.86	0.01	73.57*	0.32	0.86	0.74
ข้อ 7	0.83	0.01	71.39*	0.24	0.83	0.69
ข้อ 8	0.58	0.01	21.65*	0.27	0.58	0.34

$$\chi^2 = 1.22 \text{ df}=2 \text{ p}=.54 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00$$

* $p<.05$

จากตาราง 5-28 พบว่า โมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกับกลุ่มกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบร่วม ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.22 df=2, p=.54, ค่า GFI=1.00, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบร่วม ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบร่วม ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสอดคล้องกับกลุ่มกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีจำนวน 8 ข้อซึ่งการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.58-0.86 โดยข้อ 6 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.86 มีความแปรผันร่วมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 74) รองลงมาคือ ข้อ 7 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.83 มีความแปรผันร่วมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 69) และข้อ 5 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.76 มีความแปรผันร่วมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 58) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 1.22 \text{ df} = 2 \text{ p} = .54 \text{ GFI} = 1.00 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-5 โมเดลการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเด็กและเยาวชน

3.6 การวิเคราะห์องค์ประกอบความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน

3.6.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน

คณผู้วิจัยได้นำข้อมูลของความรุนแรงในครอบครัว ของเด็กและเยาวชนมาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพีเยร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-29

ตาราง 5-29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 11
ข้อ 1	1.00										
ข้อ 2	0.54**	1.00									
ข้อ 3	0.29**	0.29**	1.00								
ข้อ 4	0.35**	0.32**	0.57**	1.00							
ข้อ 5	0.32**	0.27**	0.48**	0.54**	1.00						
ข้อ 6	0.12**	0.10**	-0.06**	-0.03**	0.00	1.00					
ข้อ 7	0.28**	0.33**	0.29**	0.38**	0.35**	-0.08**	1.00				
ข้อ 8	0.33**	0.29**	0.22**	0.24**	0.28**	0.01	0.28**	1.00			
ข้อ 9	0.45**	0.45**	0.20**	0.23**	0.22**	0.14**	0.28**	0.41**	1.00		
ข้อ 10	0.36**	0.35**	0.24**	0.28**	0.31**	0.07**	0.23**	0.41**	0.49**	1.00	
ข้อ 11	0.31**	0.30**	0.25**	0.28**	0.32**	0.02	0.28**	0.34**	0.36**	0.41**	1.00
ข้อ 12	0.44**	0.45**	0.20**	0.24**	0.25**	0.13**	0.27**	0.41**	0.60**	0.51**	0.39**
ข้อ 13	0.42**	0.44**	0.17**	0.22**	0.23**	0.13**	0.24**	0.36**	0.56**	0.57**	0.39**
ข้อ 14	0.15**	0.16**	-0.04**	0.02	0.01	0.41**	0.02	0.11**	0.20**	0.15**	0.11**
ข้อ 15	0.31**	0.29**	0.18**	0.21**	0.22**	0.12**	0.19**	0.25**	0.31**	0.29**	0.27**
ข้อ 16	0.39**	0.40**	0.09**	0.16**	0.16**	0.18**	0.20**	0.27**	0.45**	0.33**	0.28**
ข้อ 17	0.36**	0.38**	0.19**	0.26**	0.25**	0.15**	0.28**	0.29**	0.41**	0.33**	0.30**
ข้อ 18	0.41**	0.42**	0.11**	0.17**	0.14**	0.18**	0.20**	0.27**	0.46**	0.32**	0.25**
ข้อ 19	0.42**	0.44**	0.11**	0.17**	0.15**	0.19**	0.20**	0.29**	0.51**	0.33**	0.26**
ข้อ 20	0.40**	0.39**	0.07**	0.12**	0.09**	0.17**	0.17**	0.26**	0.48**	0.31**	0.22**
ข้อ 21	0.41**	0.42**	0.08**	0.13**	0.10**	0.18**	0.17**	0.27**	0.50**	0.32**	0.23**
ข้อ 22	0.41**	0.42**	0.09**	0.13**	0.09**	0.16**	0.17**	0.27**	0.50**	0.32**	0.24**

ตาราง 5-29(ต่อ)

ข้อ	ข้อ 12	ข้อ 13	ข้อ 14	ข้อ 15	ข้อ 16	ข้อ 17	ข้อ 18	ข้อ 19	ข้อ 20	ข้อ 21	ข้อ 22
ข้อ 12	1.00										
ข้อ 13	0.65**	1.00									
ข้อ 14	0.23**	0.22**	1.00								
ข้อ 15	0.33**	0.31**	0.10**	1.00							
ข้อ 16	0.42**	0.39**	0.17**	0.48**	1.00						
ข้อ 17	0.38**	0.37**	0.18**	0.44**	0.56**	1.00					
ข้อ 18	0.43**	0.45**	0.22**	0.39**	0.57**	0.51**	1.00				
ข้อ 19	0.47**	0.45**	0.22**	0.39**	0.55**	0.49**	0.68**	1.00			
ข้อ 20	0.44**	0.47**	0.21**	0.38**	0.54**	0.46**	0.67**	0.69**	1.00		
ข้อ 21	0.46**	0.47**	0.22**	0.38**	0.56**	0.48**	0.66**	0.71**	0.79**	1.00	
ข้อ 22	0.45**	0.47**	0.22**	0.37**	0.55**	0.48**	0.68**	0.69**	0.78**	0.81**	1.00

**p<.01 *p<.05

จากตาราง 5-29 พบร้า ความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็นบวกอยู่ระหว่าง 0.07-0.81 โดยข้อ 21 กับข้อ 22 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.81 ส่วนข้อ 3 กับข้อ 20 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.07 ส่วนความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอยู่ระหว่าง -0.03 ถึง -0.08 โดยข้อ 6 กับข้อ 7 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นลบเท่ากับ -0.08 ส่วนข้อ 4 กับข้อ 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบต่ำสุดเท่ากับ -0.03 และสามารถพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบได้ดังนี้

ความรุนแรงด้านร่างกาย ข้อ 1 กับข้อ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.54

ความรุนแรงด้านจิตใจมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.29-0.57 โดยข้อ 3 กับข้อ 4 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.57 ส่วนข้อ 3 กับข้อ 7 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.29 ส่วนความรุนแรงด้านจิตใจมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอยู่ระหว่าง -0.03 ถึง -0.08 โดยข้อ 6 กับข้อ 7 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นลบเท่ากับ -0.08 และข้อ 4 กับข้อ 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบต่ำสุดเท่ากับ -0.03

ความรุนแรงด้านสังคมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.34-0.65 โดยข้อ 12 กับข้อ 13 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.65 ส่วนข้อ 8 กับข้อ 11 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.34

ความรุนแรงด้านเศรษฐกิจมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.10-0.56 โดยข้อ 16 กับข้อ 17 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.56 ส่วนข้อ 14 กับข้อ 15 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.10

ความรุนแรงทางเพศ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.66-0.81 โดยข้อ 21 กับข้อ 22 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.81 ส่วนข้อ 18 กับข้อ 21 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.66

3.6.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน

คณานุพิจัยนำองค์ประกอบและข้อคำนวณความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบร้า องค์ประกอบและข้อคำนวณความรุนแรงในครอบครัวมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-30

ตาราง 5-30 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ความรุนแรงในครอบครัว	ค่าอำนาจหน้าที่องค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ความรุนแรงด้านร่างกาย	0.62	0.01	45.98*	-	0.84	0.71
ข้อ 1	1.00	-	-	0.25	0.73	0.53
ข้อ 2	1.03	0.02	43.98*	0.27	0.75	0.57
ความรุนแรงด้านจิตใจ	0.60	0.03	19.81*	-	0.60	0.36
ข้อ 3	1.00	-	-	0.11	0.44	0.19
ข้อ 4	0.56	0.02	28.89*	0.23	0.56	0.31
ข้อ 5	0.52	0.02	25.30*	0.19	0.52	0.27
ข้อ 6	0.32	0.03	10.45*	0.37	0.32	0.10
ข้อ 7	0.68	0.05	14.68*	0.53	0.68	0.46
ความรุนแรงด้านสังคม	0.40	0.01	29.56*	-	0.84	0.71
ข้อ 8	1.00	-	-	0.01	0.48	0.23
ข้อ 9	1.80	0.06	30.87*	0.22	0.87	0.75
ข้อ 10	1.19	0.04	33.21*	0.03	0.57	0.33
ข้อ 11	0.94	0.03	27.85*	0.01	0.46	0.21
ข้อ 12	1.76	0.06	30.10*	0.16	0.85	0.72
ข้อ 13	1.73	0.06	29.63*	0.02	0.83	0.69
ความรุนแรงด้านเศรษฐกิจ	0.26	0.01	20.01*	-	0.79	0.63
ข้อ 14	1.00	-	-	0.05	0.33	0.11
ข้อ 15	1.77	0.10	18.62*	0.05	0.59	0.35
ข้อ 16	2.41	0.12	19.79*	0.13	0.80	0.64
ข้อ 17	2.14	0.11	19.64*	0.07	0.71	0.51
ความรุนแรงทางเพศ	0.67	0.01	48.59*	-	0.81	0.65
ข้อ 18	1.00	-	-	0.22	0.84	0.71
ข้อ 19	1.02	0.02	57.26*	0.24	0.86	0.73
ข้อ 20	0.98	0.02	54.13*	0.07	0.82	0.67
ข้อ 21	1.00	0.02	54.94*	0.12	0.84	0.71
ข้อ 22	1.01	0.02	56.87*	0.14	0.84	0.71

$$\chi^2 = 82.69 \text{ df}=66 \text{ p}=.08 \text{ GFI}=0.99 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00 *p<.05$$

จากตาราง 5-30 พบร้า โมเดลการวัดความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบร้า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 82.69 df=66, p=.08, ค่า GFI=0.99, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบร้า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบร้า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญ

ทางสังคม และด้านอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โนเดลการวัดความรุนแรงในครอบครัวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งมีจำนวน 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความรุนแรงด้านร่างกาย ความรุนแรงด้านจิตใจ ความรุนแรงด้านสังคม ความรุนแรงด้านเศรษฐกิจ และความรุนแรงทางเพศ

ส่วนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.60-0.84 ซึ่งทุกองค์ประกอบและทุกข้อคำถามมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความรุนแรงด้านร่างกายและความรุนแรงด้านสังคม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากันเท่ากับ 0.84 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 71) รองลงมาคือ ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงด้านเศรษฐกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และ 0.79 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 65 และร้อยละ 63) ส่วนความรุนแรงด้านจิตใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.60 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 36) ตามลำดับ

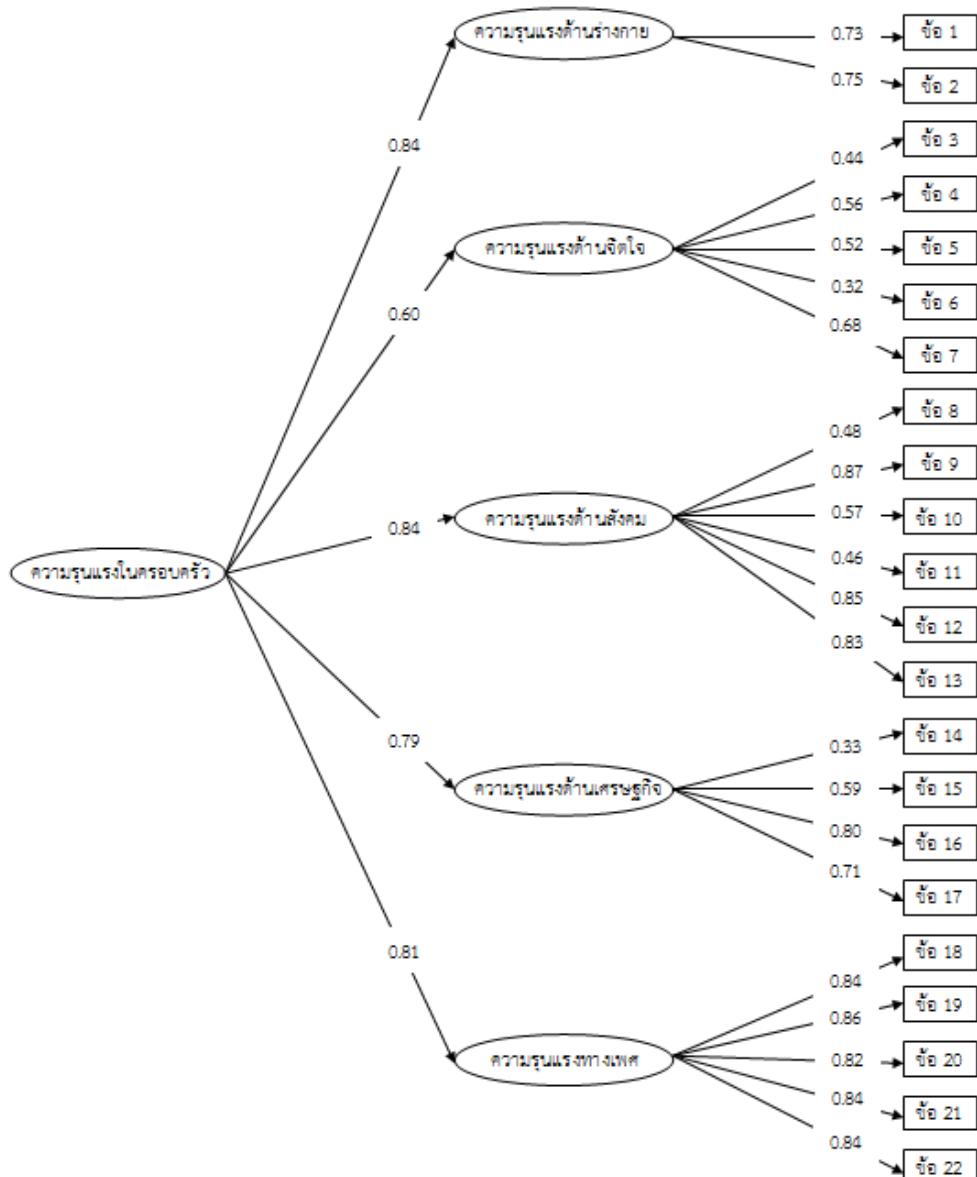
ความรุนแรงด้านร่างกาย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.73-0.75 โดยข้อ 2 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.75 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 57) และข้อ 2 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.73 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 53) ตามลำดับ

ความรุนแรงด้านจิตใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.32-0.68 โดยข้อ 7 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.68 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 46) รองลงมาคือ ข้อ 4 และข้อ 5 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.56 และ 0.52 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงด้านจิตใจอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 31 และร้อยละ 27) ตามลำดับ

ความรุนแรงด้านสังคม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.46-0.87 โดยข้อ 9 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.87 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75) รองลงมาคือ ข้อ 12 และข้อ 13 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.85 และ 0.83 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 72 และร้อยละ 69) ตามลำดับ

ความรุนแรงด้านเศรษฐกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.33-0.80 โดยข้อ 16 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.80 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 64) รองลงมาคือ ข้อ 17 และข้อ 15 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.71 และ 0.59 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 51 และร้อยละ 35) ตามลำดับ

ความรุนแรงทางเพศ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.82-0.86 โดยข้อ 19 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.86 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงทางเพศอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 73) รองลงมาคือ ข้อ 18 ข้อ 21 และข้อ 22 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากันเท่ากับ 0.84 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงทางเพศอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 71) ส่วนข้อ 20 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.82 มีความแปรผันร่วมกับความรุนแรงทางเพศอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 67) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 82.69 \text{ df} = 66 \text{ p} = .08 \text{ GFI} = 0.99 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-6 ไม่เดลการวัดความรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด

3.7 การวิเคราะห์องค์ประกอบการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน

3.7.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน

คณะกรรมการวิจัยได้นำข้อคำถามของการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดังตาราง 5-31

ตาราง 5-31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 11	ข้อ 12	ข้อ 13	ข้อ 14	ข้อ 15	ข้อ 16
ข้อ 1	1.00															
ข้อ 2	0.18**	1.00														
ข้อ 3	0.26**	0.29**	1.00													
ข้อ 4	0.11**	0.59**	0.46**	1.00												
ข้อ 5	0.42**	0.08**	0.40**	0.15**	1.00											
ข้อ 6	0.13**	0.54**	0.36**	0.59**	0.25**	1.00										
ข้อ 7	0.16**	0.47**	0.31**	0.43**	0.16**	0.42**	1.00									
ข้อ 8	0.09**	0.70**	0.27**	0.56**	0.06**	0.53**	0.54**	1.00								
ข้อ 9	0.10**	0.65**	0.31**	0.57**	0.08**	0.49**	0.55**	0.78**	1.00							
ข้อ 10	0.09**	0.67**	0.27**	0.56**	0.06**	0.48**	0.49**	0.78**	0.78**	1.00						
ข้อ 11	0.16**	0.57**	0.34**	0.51**	0.17**	0.50**	0.43**	0.58**	0.60**	0.62**	1.00					
ข้อ 12	0.18**	0.61**	0.28**	0.50**	0.13**	0.47**	0.46**	0.66**	0.63**	0.66**	0.62**	1.00				
ข้อ 13	0.12**	0.63**	0.30**	0.53**	0.09**	0.48**	0.49**	0.70**	0.69**	0.70**	0.62**	0.68**	1.00			
ข้อ 14	0.12**	0.65**	0.30**	0.55**	0.08**	0.49**	0.49**	0.73**	0.70**	0.73**	0.60**	0.70**	0.79**	1.00		
ข้อ 15	0.12**	0.29**	0.23**	0.29**	0.17**	0.27**	0.26**	0.34**	0.32**	0.32**	0.33**	0.32**	0.34**	0.35**	1.00	
ข้อ 16	0.13**	0.57**	0.31**	0.50**	0.13**	0.46**	0.45**	0.62**	0.59**	0.64**	0.57**	0.64**	0.62**	0.65**	0.36**	1.00

** $p<.01$

จากตาราง 5-31 พบว่า การเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.06-0.79 โดยข้อ 13 กับข้อ 14 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.79 ส่วนข้อ 5 กับข้อ 8 และข้อ 5 กับข้อ 10 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.06

3.7.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน

คณผู้วิจัยนำข้อคำถament การเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบร้า ข้อคำถament การเป็นแบบอย่างมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-32

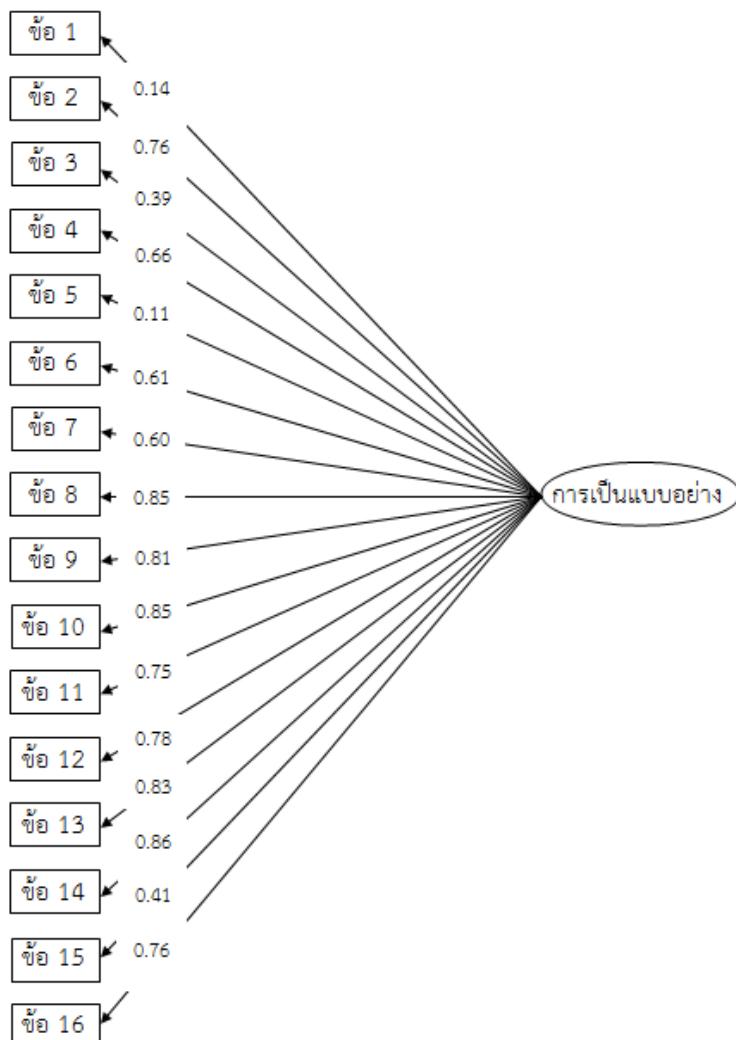
ตาราง 5-32 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

การเป็นแบบอย่าง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ 1	0.14	0.01	9.87*	0.00	0.14	0.02
ข้อ 2	0.76	0.01	65.03*	0.06	0.76	0.58
ข้อ 3	0.39	0.01	27.00*	0.05	0.39	0.15
ข้อ 4	0.66	0.01	52.70*	0.04	0.66	0.44
ข้อ 5	0.11	0.01	7.74*	0.04	0.11	0.01
ข้อ 6	0.61	0.01	46.99*	0.04	0.61	0.37
ข้อ 7	0.60	0.01	45.53*	0.05	0.60	0.36
ข้อ 8	0.85	0.01	74.96*	0.16	0.85	0.72
ข้อ 9	0.81	0.01	68.17*	0.02	0.81	0.65
ข้อ 10	0.85	0.01	74.10*	0.16	0.85	0.72
ข้อ 11	0.75	0.01	63.50*	0.14	0.75	0.57
ข้อ 12	0.78	0.01	66.03*	0.08	0.78	0.61
ข้อ 13	0.83	0.01	73.93*	0.11	0.83	0.69
ข้อ 14	0.86	0.01	77.03*	0.20	0.86	0.74
ข้อ 15	0.41	0.01	30.51*	0.02	0.41	0.17
ข้อ 16	0.76	0.01	65.10*	0.11	0.76	0.58

$$\chi^2 = 31.50 \text{ df}=22 \text{ p}=.08 \text{ GFI}=0.99 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00 *p<.05$$

จากตาราง 5-32 พบว่า โมเดลการวัดการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชนที่ มีความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบร้า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 31.50 df=22, p=.08, ค่า GFI=0.99, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบร้า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบร้า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดการเป็นแบบอย่างมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการเป็นแบบอย่าง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.11-0.86 โดยทุกข้อคำถament มีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 โดยข้อ 14 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.86 มีความแปรผันร่วมกับการเป็นแบบอย่างอิสระในระดับสูง (ร้อยละ 74) รองลงมาคือ ข้อ 8 และข้อ 10 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากันเท่ากับ 0.85 มีความแปรผันร่วมกับการเป็นแบบอย่างอิสระในระดับสูง (ร้อยละ 72) และข้อ 13 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.83 มีความแปรผันร่วมกับการเป็นแบบอย่างอิสระในระดับสูง (ร้อยละ 69) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 31.50 \text{ df} = 22 \text{ p} = .08 \text{ GFI} = 0.99 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-7 ไม่เดลการวัดการเป็นแบบอย่างของเด็กและเยาวชน

3.8 การวิเคราะห์องค์ประกอบการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน

3.8.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน

คณะผู้วิจัยได้นำข้อคำถามของการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-33

ตาราง 5-33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4
ข้อ 1	1.00			
ข้อ 2	0.66**	1.00		
ข้อ 3	0.62**	0.72**	1.00	
ข้อ 4	0.53**	0.63**	0.70**	1.00

** $p<.01$

จากตาราง 5-33 พบว่า การเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.53-0.72 โดยข้อ 2 กับข้อ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.72 ส่วนข้อ 1 กับข้อ 4 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.53

3.8.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน

คณะผู้วิจัยนำข้อคำถามการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบร้า ข้อคำถามการเปิดรับสื่อมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-34

ตาราง 5-34 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

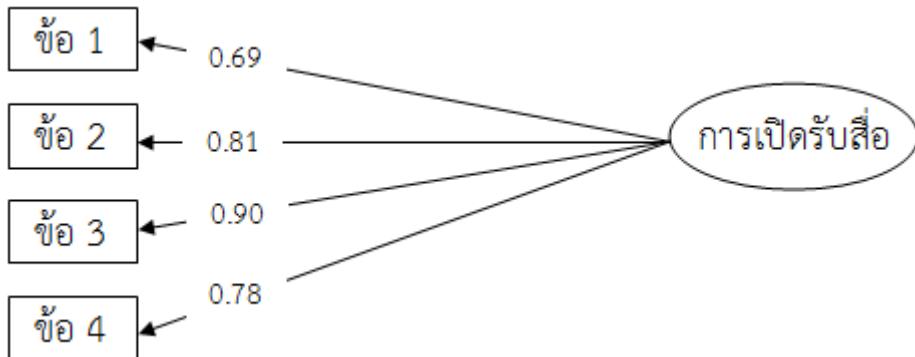
การเปิดรับสื่อ	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ 1	0.69	0.01	55.25*	0.10	0.69	0.47
ข้อ 2	0.81	0.01	69.82*	0.23	0.81	0.66
ข้อ 3	0.90	0.01	80.96*	0.51	0.90	0.81
ข้อ 4	0.78	0.01	67.31*	0.22	0.78	0.62

$$\chi^2 = 0.57 \text{ df}=1 \text{ p}=.45 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=1.00 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00$$

* $p<.05$

จากตาราง 5-34 พบว่า โมเดลการวัดการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกqlum สัมบูรณ์ พบร้า ค่าไค-แสควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.57 df=1, $p=.45$, ค่า GFI=1.00, ค่า AGFI=1.00, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกqlum เปรียบเทียบ พบร้า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบร้า ค่าไค-แสควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดการเปิดรับสื่อมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งการเปิดรับสื่อ มี

ค่าอำนาจหนักของคปประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.69-0.90 โดยข้อ 3 มีค่าอำนาจหนักของคปประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.90 มีความแปรผันร่วมกับการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 81) รองลงมาคือข้อ 2 และข้อ 4 มีค่าอำนาจหนักของคปประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และ 0.78 มีความแปรผันร่วมกับการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 66 และร้อยละ 62) ส่วนข้อ 1 มีค่าอำนาจหนักของคปประกอบมาตรฐานต่ำสุดเท่ากับ 0.69 มีความแปรผันร่วมกับการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 47) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 0.57 \text{ df}=1 p=.45 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=1.00 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00$$

ภาพประกอบ 5-8 โน้ตผลการวัดการเปิดรับสื่อของเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด

3.9 การวิเคราะห์ห้องคปประกอบพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน

3.9.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน

คงจะน่าสนใจได้สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ห้องคปประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-35 ตาราง 5-35 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8
ข้อ 1	1.00							
ข้อ 2	0.65**	1.00						
ข้อ 3	0.68**	0.62**	1.00					
ข้อ 4	0.67**	0.61**	0.71**	1.00				
ข้อ 5	0.53**	0.53**	0.58**	0.57**	1.00			
ข้อ 6	0.61**	0.57**	0.63**	0.67**	0.61**	1.00		
ข้อ 7	0.56**	0.53**	0.59**	0.57**	0.54**	0.65**	1.00	
ข้อ 8	0.46**	0.52**	0.48**	0.47**	0.49**	0.51**	0.56**	1.00

** $p<.01$

จากตาราง 5-35 พบว่า พลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.46-0.71 โดยข้อ 3 กับข้อ 4 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.71 ส่วนข้อ 1 กับข้อ 8 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.46

3.9.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน

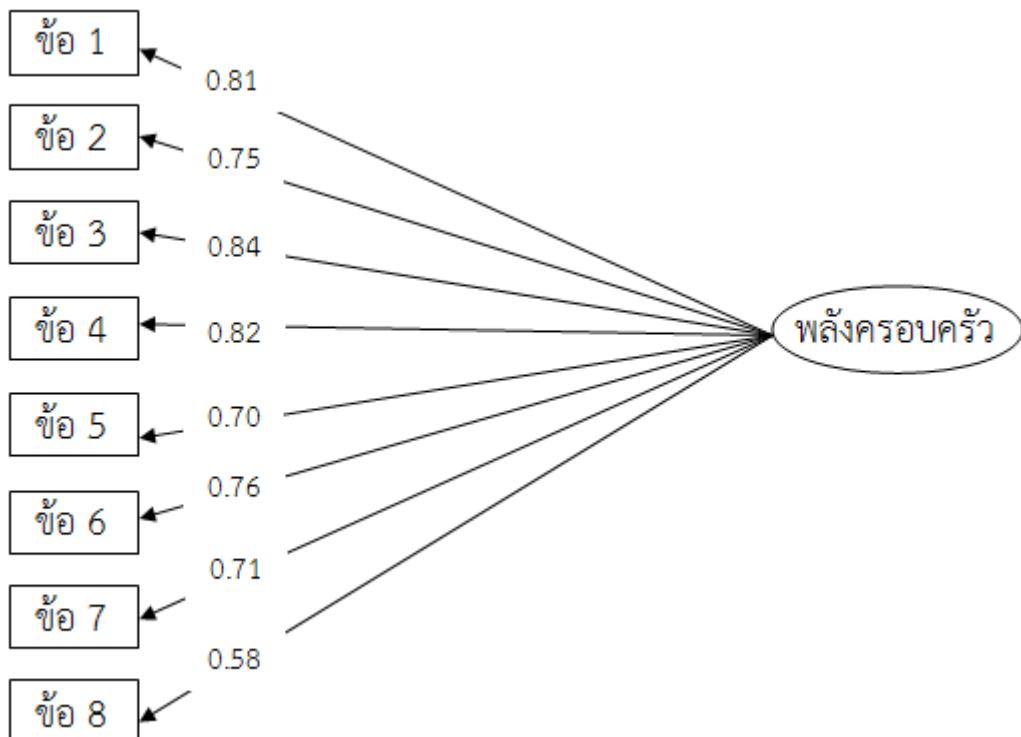
คณะกรรมการผู้วิจัยนำข้อคำถามพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ข้อคำถามพลังครอบครัวมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-36

ตาราง 5-36 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

พลังครอบครัว	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ 1	0.81	0.01	68.97*	0.21	0.81	0.65
ข้อ 2	0.75	0.01	63.37*	0.15	0.75	0.57
ข้อ 3	0.84	0.01	74.21*	0.27	0.84	0.71
ข้อ 4	0.82	0.01	68.42*	0.19	0.82	0.67
ข้อ 5	0.70	0.01	56.98*	0.12	0.70	0.50
ข้อ 6	0.76	0.01	63.70*	0.10	0.76	0.58
ข้อ 7	0.71	0.01	58.11*	0.10	0.71	0.50
ข้อ 8	0.58	0.01	44.78*	0.02	0.58	0.34

$$\chi^2 = 10.59 \text{ df}=8 \text{ p}=.22 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=1.00 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00 *p<.05$$

จากตาราง 5-36 พบว่า โมเดลการวัดพลังครอบครัวของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืน กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีก่อกลุ่มสมบูรณ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 10.59 df=8, p=.22, ค่า GFI=1.00, ค่า AGFI=1.00, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีก่อมเปรียบเทียบ พบว่า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบว่า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดพลังครอบครัวมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพลังครอบครัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.58-0.84 โดยทุกข้อคำถามมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อ 3 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.84 มีความแปรผันร่วมกับพลังครอบครัวอยู่ใน ระดับสูง (ร้อยละ 71) รองลงมาคือ ข้อ 4 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.82 มีความแปรผัน ร่วมกับพลังครอบครัวอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 67) และข้อ 1 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.81 มีความแปรผันร่วมกับพลังครอบครัวอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 65) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 10.59 \text{ df} = 8 \text{ p} = .22 \text{ GFI} = 1.00 \text{ AGFI} = 1.00 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-9 โมเดลการวัดผลั้งครอบครัวของเด็กและเยาวชน

3.10 การวิเคราะห์องค์ประกอบผลั้งปัญญาของเด็กและเยาวชน

3.10.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลั้งปัญญาของเด็กและเยาวชน

คณะกรรมการได้นำข้อคำถามของผลั้งปัญญาของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-37

ตาราง 5-37 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังปัญญาของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 11
ข้อ 1	1.00										
ข้อ 2	0.66**	1.00									
ข้อ 3	0.66**	0.65**	1.00								
ข้อ 4	0.57**	0.59**	0.57**	1.00							
ข้อ 5	0.53**	0.46**	0.49**	0.46**	1.00						
ข้อ 6	0.50**	0.47**	0.47**	0.45**	0.63**	1.00					
ข้อ 7	0.39**	0.37**	0.39**	0.39**	0.48**	0.62**	1.00				
ข้อ 8	0.45**	0.47**	0.45**	0.44**	0.46**	0.53**	0.52**	1.00			
ข้อ 9	0.33**	0.35**	0.32**	0.34**	0.36**	0.48**	0.53**	0.47**	1.00		
ข้อ 10	0.38**	0.41**	0.38**	0.40**	0.42**	0.52**	0.51**	0.51**	0.59**	1.00	
ข้อ 11	0.35**	0.37**	0.33**	0.37**	0.37**	0.43**	0.46**	0.45**	0.46**	0.57**	1.00

** $p<.01$

จากตาราง 5-37 พบว่า พลังปัญญาของเด็กและเยาวชนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.32-0.66 โดยข้อ 1 กับข้อ 2 และข้อ 1 กับข้อ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากันเท่ากับ 0.66 ส่วนข้อ 3 กับข้อ 9 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.32

3.10.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังปัญญาของเด็กและเยาวชน
คณะผู้วิจัยนำข้อคำถามพลังปัญญาของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ข้อคำถามพลังปัญามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-38

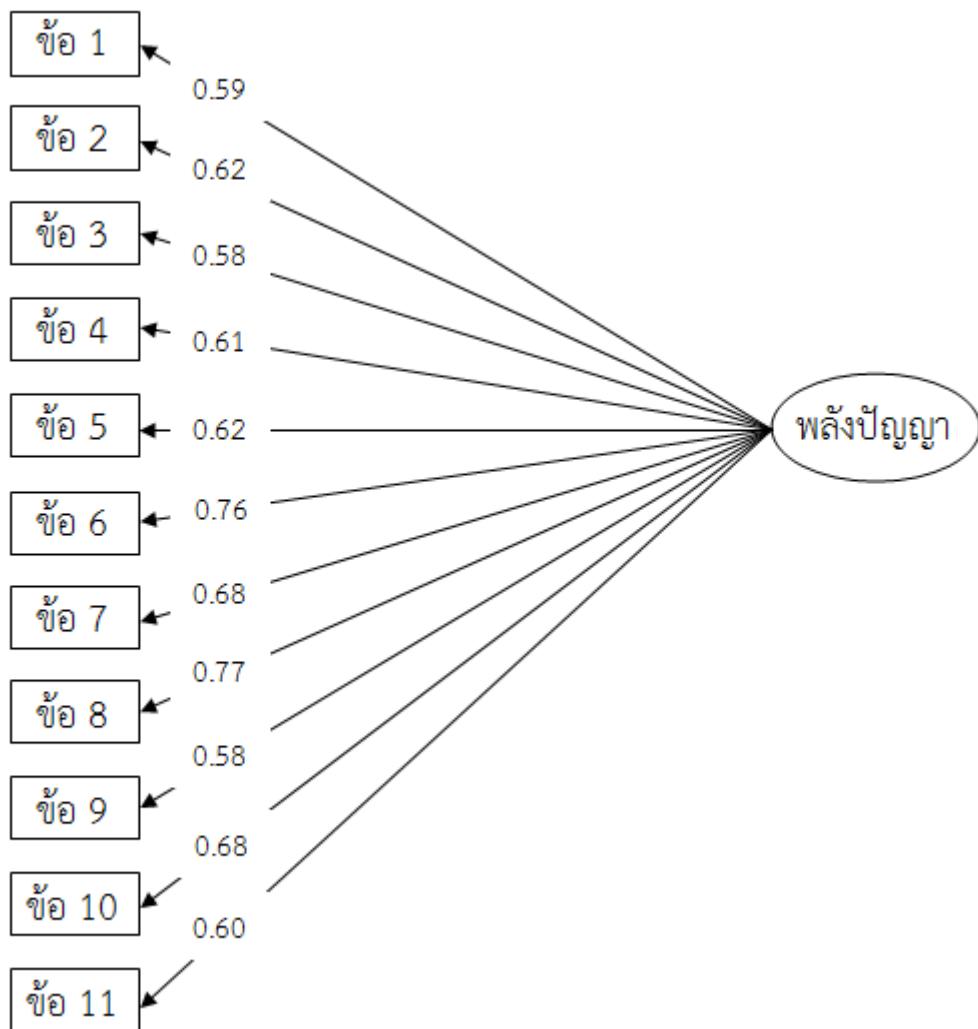
ตาราง 5-38 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังปัญญาของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

พลังปัญญา	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ 1	0.59	0.01	43.40*	0.01	0.59	0.34
ข้อ 2	0.62	0.01	46.70*	0.10	0.62	0.38
ข้อ 3	0.58	0.01	42.53*	0.02	0.58	0.33
ข้อ 4	0.61	0.01	43.61*	0.11	0.61	0.37
ข้อ 5	0.62	0.01	45.25*	0.03	0.62	0.38
ข้อ 6	0.76	0.01	56.02*	0.27	0.76	0.58
ข้อ 7	0.68	0.01	49.32*	0.12	0.68	0.47
ข้อ 8	0.77	0.01	59.62*	0.31	0.77	0.59
ข้อ 9	0.58	0.02	38.40*	0.01	0.58	0.33
ข้อ 10	0.68	0.01	52.06*	0.14	0.68	0.47
ข้อ 11	0.60	0.01	43.47*	0.10	0.60	0.36

$$\chi^2 = 23.03 \text{ df}=16 \text{ p}=.11 \text{ GFI}=0.99 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.00 \text{ SRMR}=0.00$$

* $p<.05$

จากตาราง 5-38 พบว่า โมเดลการวัดพลังปัญญาของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีก辱สัมบูรณ์ พบว่า ค่าไค-แคร์ว (χ^2) เท่ากับ 23.03 df=16, p=.11, ค่า GFI=0.99, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.00, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีก辱เปรียบเทียบ พบว่า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบร้า ค่าไค-แคร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดพลังปัญญามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพลังปัญญา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.58-0.77 โดยทุกข้อคำถามมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อ 8 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.77 มีความแปรผันร่วมกับพลังปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 59) รองลงมาคือ ข้อ 6 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.76 มีความแปรผันร่วมกับพลังปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 58) ข้อ 7 และข้อ 10 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.68 มีความแปรผันร่วมกับพลังปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 47) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 23.03 \text{ df} = 16 \text{ p} = .11 \text{ GFI} = 0.99 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.00 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-10 โนเดลการวัดพลังปัญญาของเด็กและเยาวชน

3.11 การวิเคราะห์องค์ประกอบพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน

3.11.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน

คณานักวิจัยได้นำข้อคำถามของพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-39

ตาราง 5-39 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6
ข้อ 1	1.00					
ข้อ 2	0.54**	1.00				
ข้อ 3	0.39**	0.40**	1.00			
ข้อ 4	0.38**	0.43**	0.46**	1.00		
ข้อ 5	0.53**	0.48**	0.48**	0.56**	1.00	
ข้อ 6	0.51**	0.48**	0.44**	0.53**	0.68**	1.00

** $p<.01$

จากตาราง 5-39 พบว่า พลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.38-0.68 โดยข้อ 5 กับข้อ 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.68 ส่วนข้อ 1 กับข้อ 4 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.38

3.11.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน

คณานักวิจัยนำข้อคำถามพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ข้อคำถามพลังเพื่อนและกิจกรรมมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิง ดังตาราง 5-40

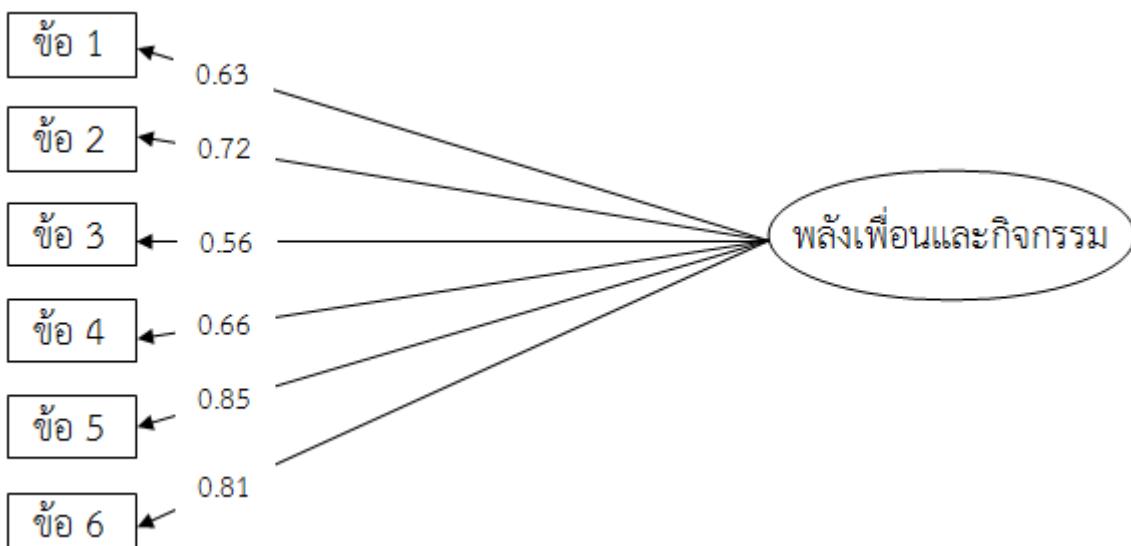
ตาราง 5-40 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

พลังเพื่อนและกิจกรรม	ค่าอำนาจหน้าที่องค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ 1	0.63	0.01	48.61*	0.05	0.63	0.40
ข้อ 2	0.72	0.02	34.41*	0.29	0.72	0.52
ข้อ 3	0.56	0.01	42.00*	0.05	0.56	0.31
ข้อ 4	0.66	0.01	51.40*	0.12	0.66	0.43
ข้อ 5	0.85	0.01	73.41*	0.41	0.85	0.73
ข้อ 6	0.81	0.01	68.19*	0.28	0.81	0.65

$$\chi^2 = 4.49 \text{ df}=2 \text{ p}=.10 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.01 \text{ SRMR}=0.00$$

* $p<.05$

จากตาราง 5-40 พบว่า โมเดลการวัดพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 4.49 df=2, p=.10, ค่า GFI=1.00, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.01, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบร่วม ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดพลังเพื่อนและกิจกรรมมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพลังเพื่อนและกิจกรรม มีค่าอำนาจหน้าที่องค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.56-0.85 ซึ่งทุกข้อคำถามมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อ 5 มีค่าอำนาจหน้าที่องค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.85 มีความแปรผันร่วมกับพลังเพื่อนและกิจกรรมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 73) รองลงมาคือ ข้อ 6 และข้อ 2 มีค่าอำนาจหน้าที่องค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และ 0.72 มีความแปรผันร่วมกับพลังเพื่อนและกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 65 และร้อยละ 52) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 4.49 \text{ df}=2 \text{ p}=.10 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.01 \text{ SRMR}=0.00$$

ภาพประกอบ 5-11 โมเดลการวัดพลังเพื่อนและกิจกรรมของเด็กและเยาวชน

3.12 การวิเคราะห์องค์ประกอบพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน

3.12.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน

คณะกรรมการได้นำข้อคำถามของพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-41

ตาราง 5-41 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8
ข้อ 1	1.00							
ข้อ 2	0.58**	1.00						
ข้อ 3	0.56**	0.62**	1.00					
ข้อ 4	0.50**	0.58**	0.62**	1.00				
ข้อ 5	0.48**	0.51**	0.56**	0.67**	1.00			
ข้อ 6	0.49**	0.52**	0.58**	0.58**	0.57**	1.00		
ข้อ 7	0.45**	0.51**	0.53**	0.51**	0.52**	0.52**	1.00	
ข้อ 8	0.48**	0.49**	0.54**	0.50**	0.47**	0.58**	0.52**	1.00

** $p<.01$

จากตาราง 5-41 พบว่า พลังชุมชนของเด็กและเยาวชนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.45-0.67 โดยข้อ 4 กับข้อ 5 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.67 ส่วนข้อ 1 กับข้อ 7 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.45

3.12.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน

คณะกรรมการได้นำข้อคำถามพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ข้อคำถามพลังชุมชนมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-42

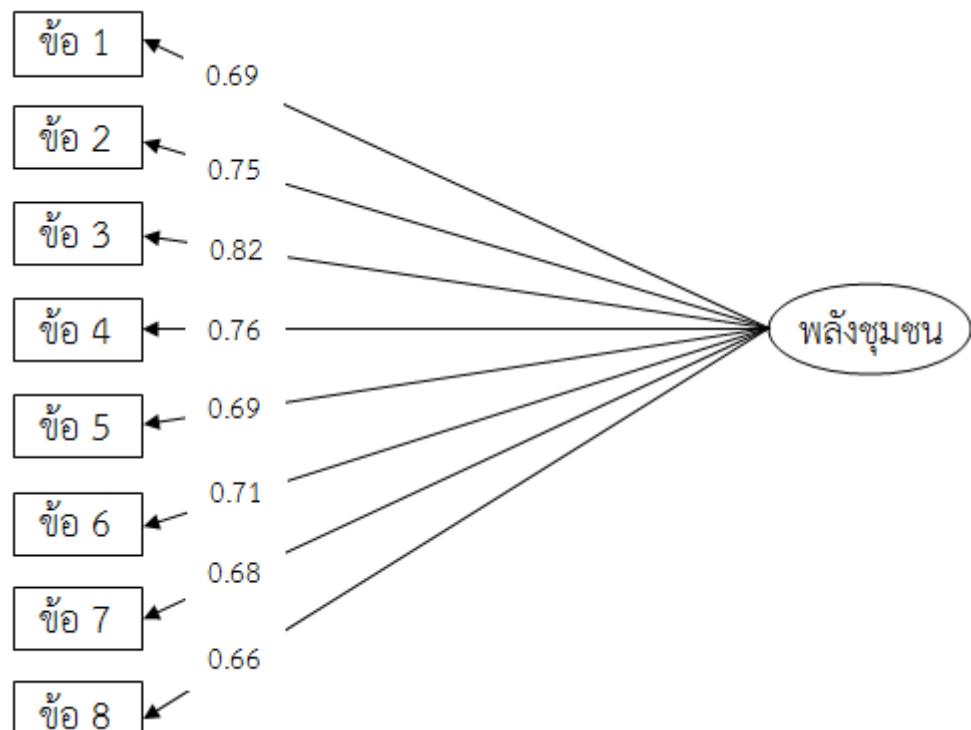
ตาราง 5-42 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

พลังชุมชน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ 1	0.69	0.01	54.17*	0.14	0.69	0.48
ข้อ 2	0.75	0.01	63.07*	0.18	0.75	0.57
ข้อ 3	0.82	0.01	71.11*	0.30	0.82	0.67
ข้อ 4	0.76	0.01	63.88*	0.18	0.76	0.59
ข้อ 5	0.69	0.01	55.49*	0.07	0.69	0.48
ข้อ 6	0.71	0.01	56.57*	0.10	0.71	0.50
ข้อ 7	0.68	0.01	51.62*	0.14	0.68	0.47
ข้อ 8	0.66	0.01	52.82*	0.09	0.66	0.44

$\chi^2 = 13.09$ df=8 p=.10 GFI=0.99 AGFI=0.99 CFI=1.00 RMSEA=0.01 SRMR=0.00

* $p<.05$

จากตาราง 5-42 พบว่า ไม่เดลการวัดพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบร้า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 13.09 df=8, p=.10, ค่า GFI=0.99, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.01, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบร้า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบร้า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังซึ่งให้เห็นว่า ไม่เดลการวัดพลังชุมชนมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพลังชุมชน มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.66-0.82 ซึ่งทุกข้อคำามมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อ 3 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.82 มีความแปรผันร่วมกับพลังชุมชนอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 67) รองลงมาคือ ข้อ 4 และข้อ 2 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.76 และ 0.75 มีความแปรผันร่วมกับพลังชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 59 และร้อยละ 57) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 13.09 \text{ df} = 8 \text{ p} = .10 \text{ GFI} = 0.99 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.01 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-12 ไม่เดลการวัดพลังชุมชนของเด็กและเยาวชน

3.13 การวิเคราะห์องค์ประกอบเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน

3.13.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน

คงจะผู้วิจัยได้นำข้อคำามของเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-43

ตาราง 5-43 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8
ข้อ 1	1.00							
ข้อ 2	-0.12**	1.00						
ข้อ 3	-0.05**	0.66**	1.00					
ข้อ 4	-0.04**	0.37**	0.46**	1.00				
ข้อ 5	0.33**	-0.04**	0.01	-0.04**	1.00			
ข้อ 6	0.31**	0.01	0.08**	0.05**	0.58**	1.00		
ข้อ 7	-0.09**	0.30**	0.35**	0.32**	0.01	0.00	1.00	
ข้อ 8	-0.01	0.40**	0.46**	0.39**	0.04**	0.06**	0.41**	1.00

** $p<.01$

จากตาราง 5-43 พบว่า เจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกอยู่ระหว่าง 0.06-0.58 โดยข้อ 5 กับข้อ 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.58 และข้อ 6 กับข้อ 8 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเป็นบวกเท่ากับ 0.06 ส่วนเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบอยู่ระหว่าง -0.04 ถึง -0.09 โดยข้อ 1 กับข้อ 7 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นลบเท่ากับ -0.09 และข้อ 2 กับข้อ 5 มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบต่ำสุดเท่ากับ -0.04

3.13.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน

คณผู้วิจัยนำข้อคำถามเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า พลังชุมชนมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-44

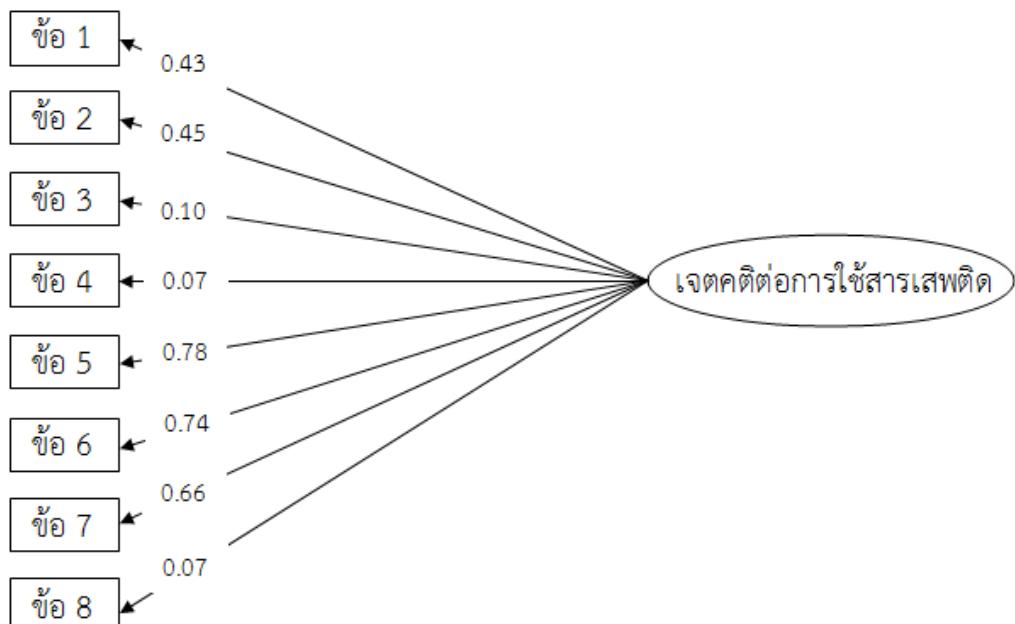
ตาราง 5-44 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ 1	0.43	0.01	29.20*	0.27	0.43	0.18
ข้อ 2	0.45	0.03	17.36*	0.79	0.45	0.20
ข้อ 3	0.10	0.02	5.74*	-0.54	0.10	0.01
ข้อ 4	0.07	0.02	3.93*	-0.10	0.07	0.00
ข้อ 5	0.78	0.02	44.97*	0.47	0.78	0.61
ข้อ 6	0.74	0.02	43.51*	0.44	0.74	0.55
ข้อ 7	0.66	0.02	29.87*	0.81	0.66	0.44
ข้อ 8	0.07	0.02	4.54*	-0.35	0.07	0.00

$$\chi^2 = 3.35 \text{ df}=1 \text{ p}=.06 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.02 \text{ SRMR}=0.00$$

* $p<.05$

จากตาราง 5-44 พบว่า โมเดลการวัดเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสมบูรณ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 3.35 df=1, $p=.06$, ค่า GFI=1.00, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.02, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า ค่า CFI=1.00 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ตามสอดคล้อง พบว่า ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนีอื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดเจตคติต่อการใช้สารเสพติดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเจตคติต่อการใช้สารเสพติด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.07-0.78 ซึ่งทุกข้อคำถามมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อ 5 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.78 มีความแปรผันร่วมกับเจตคติต่อการใช้สารเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 61) รองลงมาคือ ข้อ 6 และข้อ 7 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.74 และ 0.66 มีความแปรผันร่วมกับเจตคติต่อการใช้สารเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 55 และร้อยละ 44) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 3.35 \text{ df}=1 p=.06 \text{ GFI}=1.00 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.02 \text{ SRMR}=0.00$$

ภาพประกอบ 5-13 โมเดลการวัดเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชน

3.14 การวิเคราะห์องค์ประกอบการรับรู้แหล่งชื่อสารเสพติดของเด็กและเยาวชน

3.14.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการรับรู้แหล่งชื่อสารเสพติดของเด็กและเยาวชน

คณฑ์ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามของการรับรู้แหล่งชื่อสารเสพติดของเด็กและเยาวชน มาทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อนำมาเป็นสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังตาราง 5-45

ตาราง 5-45 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการรับรู้แหล่งชื่อสารเสพติดของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

ข้อ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7
ข้อ 1	1.00						
ข้อ 2	0.61 **	1.00					
ข้อ 3	0.48 **	0.49 **	1.00				
ข้อ 4	0.50 **	0.60 **	0.52 **	1.00			
ข้อ 5	0.49 **	0.55 **	0.50 **	0.59 **	1.00		
ข้อ 6	0.41 **	0.46 **	0.50 **	0.55 **	0.53 **	1.00	
ข้อ 7	0.52 **	0.52 **	0.45 **	0.54 **	0.55 **	0.49 **	1.00

** $p<.01$

จากตาราง 5-45 พบว่า การรับรู้แหล่งชื่อสารเสพติดของเด็กและเยาวชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.41-0.61 โดยข้อ 1 กับข้อ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.61 ส่วนข้อ 1 กับข้อ 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ 0.41

3.14.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติดของเด็กและเยาวชน

คณานักวิจัยนำข้อคำถามการรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติดของเด็กและเยาวชน มาทำการทดสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า การรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตาราง 5-46

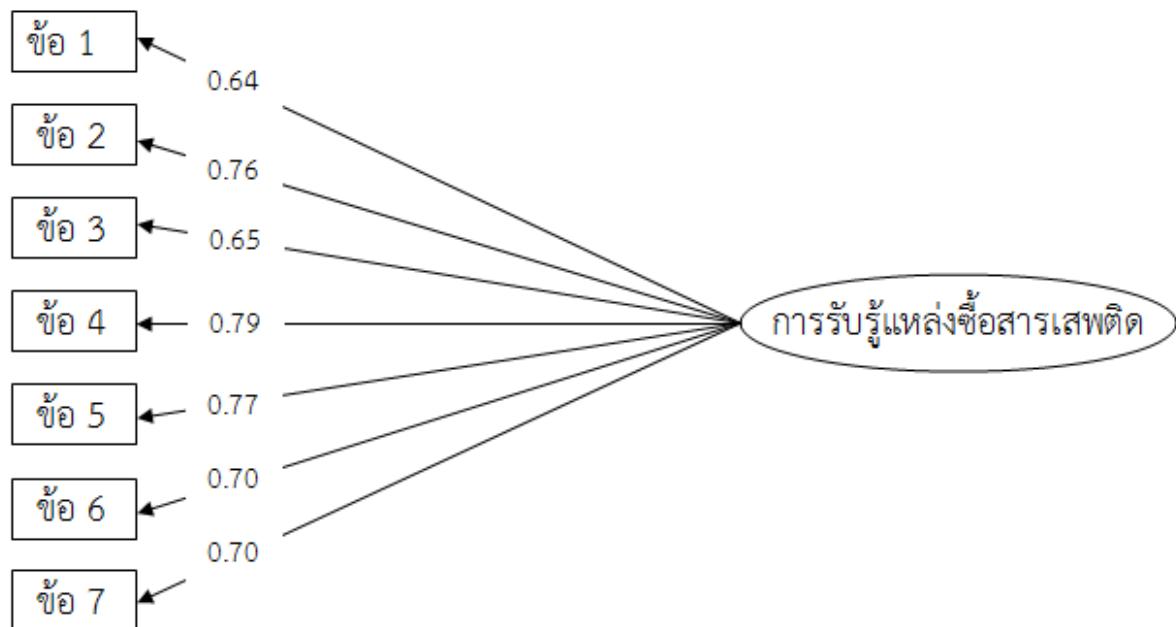
ตาราง 5-46 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดการรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติดของเด็กและเยาวชน ($n=5,677$)

การรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติด	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					CR
	b	SE	t	FS	SC	
ข้อ 1	0.64	0.01	48.44*	0.05	0.64	0.41
ข้อ 2	0.76	0.01	60.97*	0.23	0.76	0.57
ข้อ 3	0.65	0.01	51.89*	0.11	0.65	0.43
ข้อ 4	0.79	0.01	67.50*	0.24	0.79	0.62
ข้อ 5	0.77	0.01	63.71*	0.23	0.77	0.59
ข้อ 6	0.70	0.01	55.81*	0.19	0.70	0.49
ข้อ 7	0.70	0.01	57.57*	0.15	0.70	0.49

$$\chi^2 = 13.13 \text{ df}=7 \text{ p}=.06 \text{ GFI}=0.99 \text{ AGFI}=0.99 \text{ CFI}=1.00 \text{ RMSEA}=0.01 \text{ SRMR}=0.00$$

* $p<.05$

จากตาราง 5-46 พบว่า โมเดลการวัดการรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติดของเด็กและเยาวชน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในดัชนีกลุ่มสัมบูรณ์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 13.13 df=7, $p=.06$, ค่า GFI=0.99, ค่า AGFI=0.99, ค่า RMSEA=0.01, ค่า SRMR=0.00 ส่วนในดัชนีกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า ค่า CFI= เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐานของ ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และดัชนี อื่น ๆ ยังชี้ให้เห็นว่า โมเดลการวัดการรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งการรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.64-0.79 ซึ่งทุกข้อคำถาม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อ 4 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 0.79 มีความแปรผันร่วมกับการรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 62) รองลงมาคือ ข้อ 5 และข้อ 2 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 และ 0.76 มีความแปรผันร่วมกับการรับรู้แหล่งชี้อสารสเปติดอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 59 และร้อยละ 57) ตามลำดับ

$$\chi^2 = 13.13 \text{ df} = 7 \text{ p} = .06 \text{ GFI} = 0.99 \text{ AGFI} = 0.99 \text{ CFI} = 1.00 \text{ RMSEA} = 0.01 \text{ SRMR} = 0.00$$

ภาพประกอบ 5-14 โมเดลการวัดการรับรู้แหล่งข้อมูลสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

ตอนที่ 4 เกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐาน

เกณฑ์ปกติของชุดเครื่องมือมาตรฐานในงานวิจัยนี้ จำแนกเป็นเกณฑ์ปกติของกลุ่มเด็กและเยาวชน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองสารเสพติด และกลุ่มที่ 2 เด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด นำเสนอตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์เกณฑ์ปกติ (กรณีกลุ่มที่ 1 เด็กและเยาวชนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด)

เมื่อคณะผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละตัวแปร และวิเคราะห์เกณฑ์ปกติในรูปแบบเปอร์เซนติล (Percentiles) โดยแบ่งระดับเปอร์เซนติลที่ต่ำสุด P5 และ สูงสุด P95 พบร่วมกันกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกันมีค่าคะแนน P5 อยู่ในช่วง 2.07 ถึง 2.33 และ P95 มีค่าอยู่ในช่วง 3.42 ถึง 3.93 และเมื่อพิจารณาค่า P50 ของทุกตัวแปรในกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกัน พบร่วมกัน เห็นคุณค่าในตนเองมีค่า P50 สูงสุดเท่ากับ 3.20 ขณะที่การบริหารจัดการตนเอง มีค่า P50 ต่ำสุดเท่ากับ 2.74 ขณะที่ตัวแปรในกลุ่มปัจจัยบริบท มีค่าคะแนน P5 อยู่ในช่วง 1.00 ถึง 2.00 และ P95 มีค่าอยู่ในช่วง 2.50 ถึง 4.00 และเมื่อพิจารณาค่า P50 ของทุกตัวแปรในกลุ่มปัจจัยบริบท พบร่วมกันกลุ่มปัจจัยบริบท มีค่า P50 สูงสุดเท่ากับ 3.38 ขณะที่การเปิดรับสื่อ มีค่า P50 ต่ำสุดเท่ากับ 1.00 และตัวแปรพฤติกรรมเสี่ยงมีค่าคะแนน P5 อยู่ที่ 1.65 และ P95 มีค่าอยู่ที่ 2.83 และเมื่อพิจารณาค่า P50 พบร่วมกับค่าคะแนนอยู่ที่ 2.23 ดังตาราง 5-47

ตาราง 5-47 เกณฑ์ปกติ Percentiles กรณีกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองสารเสพติด

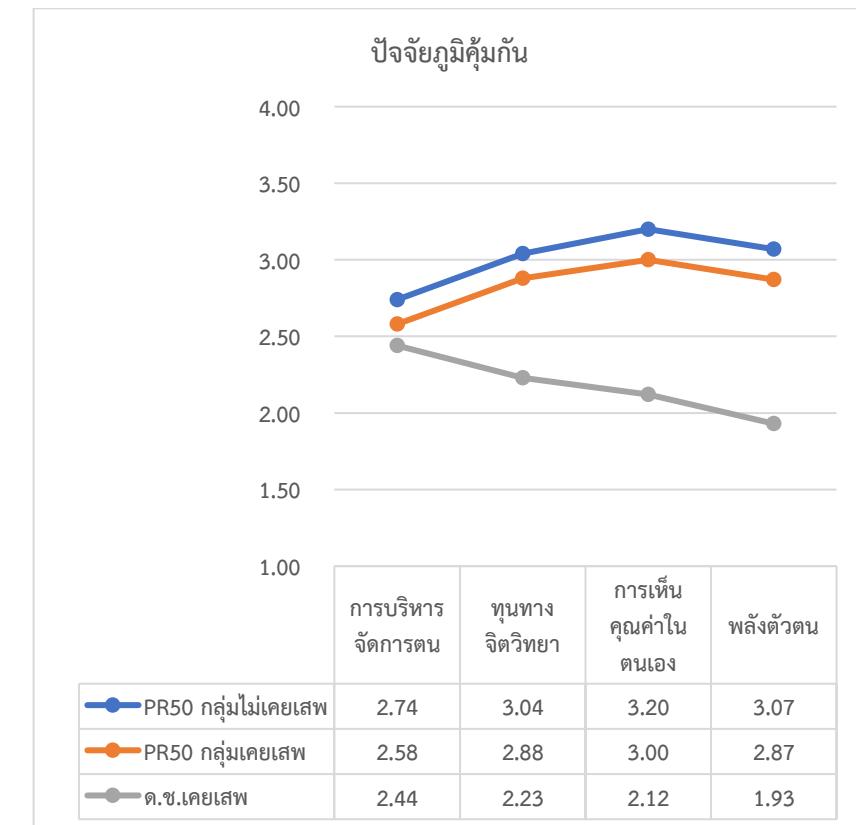
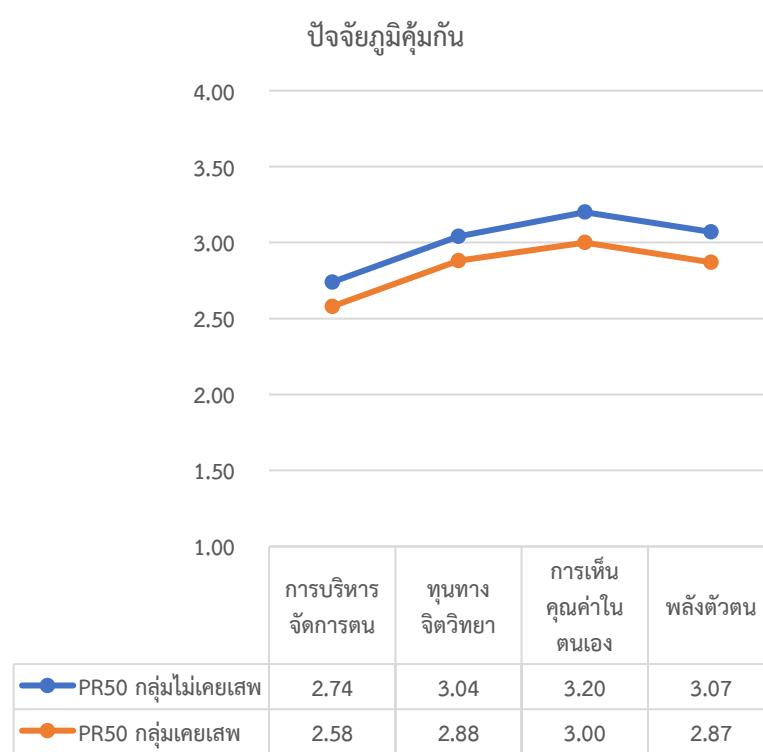
	Percentiles						
	5	10	25	50	75	90	95
ปัจจัยภูมิคุ้มกัน							
1. การบริหารจัดการตนเอง	2.31	2.40	2.53	2.74	3.02	3.27	3.42
2. ทุนทางจิตวิทยา	2.31	2.46	2.77	3.04	3.31	3.54	3.65
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	2.33	2.52	2.88	3.20	3.48	3.68	3.80
4. พลังตัวตน	2.07	2.33	2.73	3.07	3.47	3.73	3.93
ปัจจัยบริบท							
1. การคล้อยตาม	1.00	1.00	1.00	1.38	1.75	2.25	2.63
2. ความรุนแรงในครอบครัว	1.09	1.14	1.27	1.45	1.73	2.23	2.55
3. การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด	1.00	1.06	1.19	1.31	1.56	2.00	2.50
4. การเปิดรับสื่อ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.50	2.00	2.75
5. พลังครอบครัว	2.00	2.25	2.88	3.38	3.88	4.00	4.00
6. พลังสร้างปัญญา	2.00	2.18	2.64	3.00	3.45	3.82	4.00
7. พลังเพื่อนและกิจกรรม	2.00	2.17	2.50	3.00	3.50	4.00	4.00
8. พลังชุมชน	1.63	2.00	2.25	2.75	3.25	3.88	4.00
9. เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	1.00	1.13	1.25	1.63	2.13	2.50	2.63
10. การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติด	1.00	1.00	1.00	1.29	1.86	2.71	3.00
พฤติกรรมเสี่ยง	1.65	1.78	2.00	2.23	2.48	2.70	2.83

4.2 ผลการวิเคราะห์เกณฑ์ปกติ (กรณีกลุ่มที่ 2 เด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด)

เมื่อคณะผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละตัวแปร และวิเคราะห์เกณฑ์ปกติในรูปแบบเปอร์เซนติล (Percentiles) โดยแบ่งระดับเปอร์เซนติลที่ต่ำสุด P5 และ สูงสุด P95 พบว่าตัวแปรในกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกันมีค่าคะแนน P5 อยู่ในช่วง 2.00 ถึง 2.21 และ P95 มีค่าอยู่ในช่วง 3.21 ถึง 3.73 และเมื่อพิจารณาค่า P50 ของทุกตัวแปรในกลุ่มปัจจัยภูมิคุ้มกัน พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองมีค่า P50 สูงสุดเท่ากับ 3.00 ขณะที่การบริหารจัดการตนเอง มีค่า P50 ต่ำสุดเท่ากับ 2.58 ขณะที่ตัวแปรในกลุ่มปัจจัยบริบท มีค่าคะแนน P5 อยู่ในช่วง 1.00 ถึง 1.83 และ P95 มีค่าอยู่ในช่วง 2.64 ถึง 4.00 และเมื่อพิจารณาค่า P50 ของทุกตัวแปรในกลุ่มปัจจัยบริบท พบร่วมกัน พบว่าพลังครอบครัวมีค่า P50 สูงสุดเท่ากับ 3.00 ขณะที่การเปิดรับสื่อ มีค่า P50 ต่ำสุดเท่ากับ 1.25 และตัวแปรพฤติกรรมเสี่ยงมีค่าคะแนน P5 อยู่ที่ 1.87 และ P95 มีค่าอยู่ที่ 2.91 และเมื่อพิจารณาค่า P50 พบว่ามีค่าคะแนนอยู่ที่ 2.39 ดังตาราง 5-48

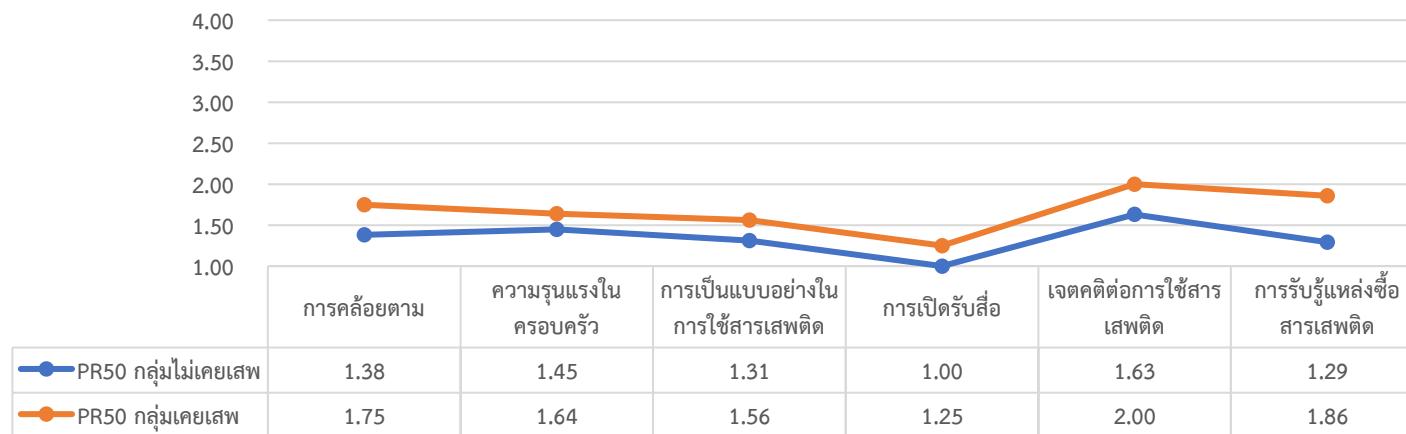
ตาราง 5-48 เกณฑ์ปกติ Percentiles กรณีกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด

	Percentiles						
	5	10	25	50	75	90	95
ปัจจัยภูมิคุ้มกัน							
1. การบริหารจัดการตน	2.21	2.31	2.44	2.58	2.81	3.06	3.21
2. ทุนทางจิตวิทยา	2.19	2.35	2.58	2.88	3.19	3.42	3.54
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	2.18	2.36	2.68	3.00	3.36	3.60	3.72
4. พลังตัวตน	2.00	2.13	2.47	2.87	3.27	3.53	3.73
ปัจจัยบริบท							
1. การคล้อยตาม	1.00	1.00	1.38	1.75	2.25	2.63	2.88
2. ความรุนแรงในครอบครัว	1.14	1.23	1.36	1.64	2.09	2.45	2.64
3. การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด	1.06	1.19	1.31	1.56	2.00	2.50	2.81
4. การเปิดรับสื่อ	1.00	1.00	1.00	1.25	1.75	2.50	2.75
5. พลังครอบครัว	1.63	2.00	2.38	3.00	3.50	4.00	4.00
6. พลังสร้างปัญญา	1.73	2.00	2.27	2.73	3.18	3.55	3.82
7. พลังเพื่อนและกิจกรรม	1.83	2.00	2.33	2.83	3.17	3.67	4.00
8. พลังชุมชน	1.50	1.88	2.13	2.50	3.00	3.50	3.88
9. เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	1.13	1.25	1.50	2.00	2.38	2.63	2.88
10. การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติด	1.00	1.00	1.14	1.86	2.57	3.00	3.29
พฤติกรรมเสี่ยง	1.87	1.96	2.17	2.39	2.61	2.78	2.91

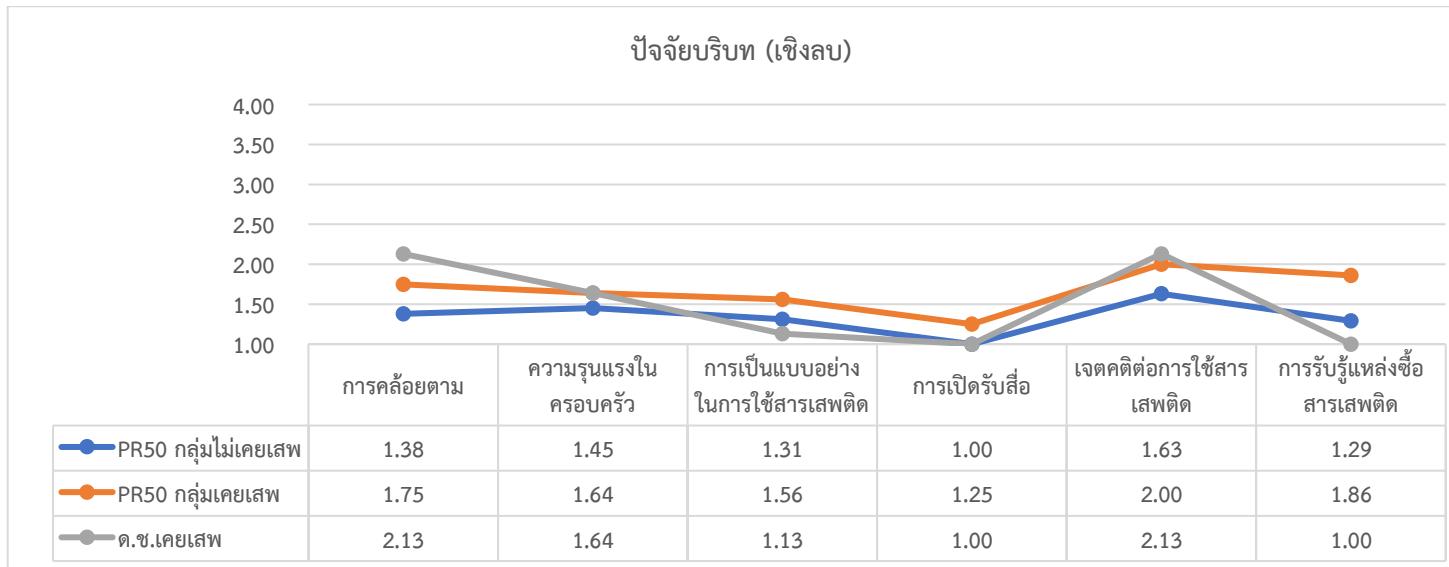

ภาพประกอบ 5-15 ตัวอย่างการรายงานผล (ปัจจัยภูมิคุ้มกัน)

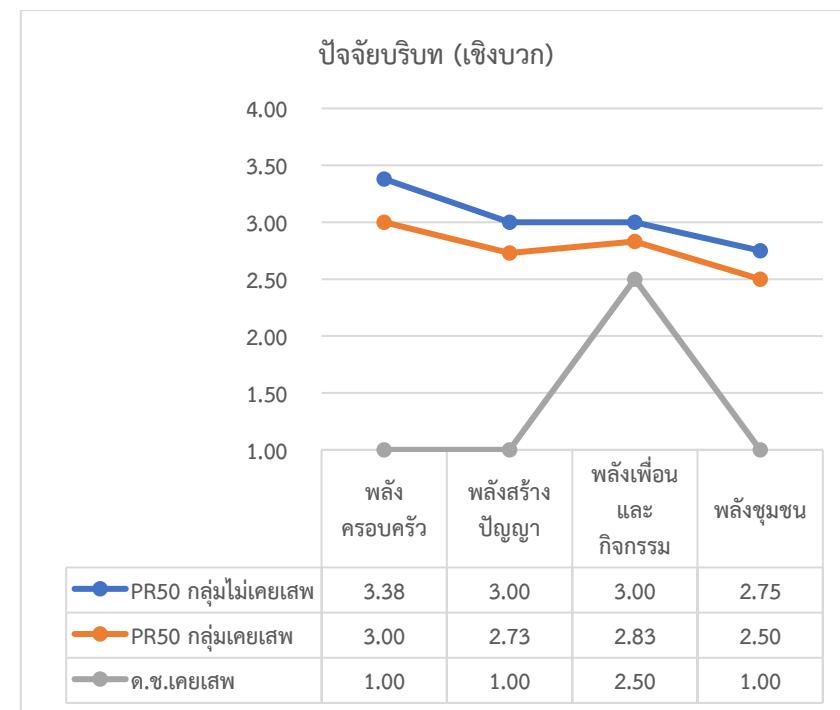
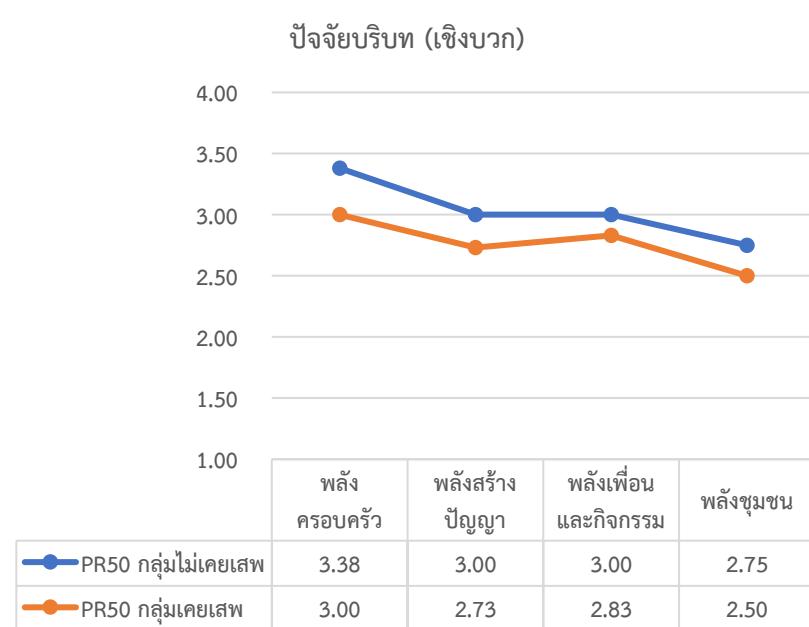
ปัจจัยบริบท (เชิงลบ)

ปัจจัยบริบท (เชิงลบ)

ภาพประกอบ 5-16 ตัวอย่างการรายงานผล (ปัจจัยบริบทเชิงลบ)

ภาพประกอบ 5-17 ตัวอย่างการรายงานผล (ปัจจัยบริบทเชิงบวก)

บทที่ 6

การศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ของเด็กและเยาวชนไทย (กลุ่มอายุ 13 – 15 ปี)

การศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็ก และเยาวชนไทย กลุ่มอายุ 13 – 15 ปี นำเสนอเป็น 10 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเยาวชนผู้ต้องแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด
จำแนกตามภูมิภาค

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด
จำแนกตามภาค

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด
จำแนกตามเพศ

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด
จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด
จำแนกตามการมีพี่น้อง

ตอนที่ 8 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด
จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด
จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

ตอนที่ 10 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด
จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการตอบแบบสอบถามซึ่งถูกเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มเด็กและเยาวชน (ช่วงอายุ 13 – 15 ปี) จำนวน 9,277 คน ประกอบด้วย กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองสารเสพติด จำนวน 6,180 คน กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด จำนวน 2,684 คน และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพสารเสพติด จำนวน 413 คน

จากการ 6-1 พบร้า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองสารเสพติด ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 3,825 คน (ร้อยละ 61.9) และเมื่อจำแนกตามสถานภาพการศึกษา ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 6,127 คน (ร้อยละ 99.1) เมื่อจำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี จำนวน 2,268 คน (ร้อยละ 36.7) รองลงมาคืออายุ 13 ปี จำนวน 2,008 คน (ร้อยละ 32.5) ส่วนใหญ่มีพี่น้อง จำนวน 4,701 คน (ร้อยละ 76.1) เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 4,018 คน (ร้อยละ 65.0) รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 1,728 คน (ร้อยละ 28.0) เมื่อจำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนในเมือง จำนวน 3,262 คน (ร้อยละ 52.8) เมื่อจำแนกตามภูมิภาค ส่วนใหญ่ออาศัยอยู่ในภาคกลาง จำนวน 1,497 คน (ร้อยละ 24.2) รองลงมาคือภาคใต้ จำนวน 1,066 คน (ร้อยละ 17.2) เมื่อจำแนกตามภูมิภาค ส่วนใหญ่ออาศัยอยู่ในภาคกลาง จำนวน 1,497 คน (ร้อยละ 24.2) รองลงมาคือภาคใต้ จำนวน 1,066 คน (ร้อยละ 17.2) และเมื่อจำแนกตามภาค ส่วนใหญ่เป็นภาค 2 จำนวน 1,102 คน (ร้อยละ 17.8) รองลงมาคือ ภาค 7 จำนวน 939 คน (ร้อยละ 15.2)

สำหรับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองสารเสพติด ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,152 คน (ร้อยละ 42.9) และเมื่อจำแนกตามสถานภาพการศึกษา ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 2,629 คน (ร้อยละ 98) เมื่อจำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี จำนวน 1,042 คน (ร้อยละ 38.8) รองลงมาคืออายุ 15 ปี จำนวน 815 คน (ร้อยละ 30.4) ส่วนใหญ่มีพี่น้อง จำนวน 2,056 คน (ร้อยละ 76.6) เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 1,559 คน (ร้อยละ 58.1) รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 929 คน (ร้อยละ 34.6) เมื่อจำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนนอกเมือง จำนวน 1,217 คน (ร้อยละ 45.3) เมื่อจำแนกตามภูมิภาค ส่วนใหญ่ออาศัยอยู่ในภาคกลาง จำนวน 630 คน (ร้อยละ 23.5) รองลงมาคือภาคตะวันออก จำนวน 496 คน (ร้อยละ 18.5) และเมื่อจำแนกตามภาค ส่วนใหญ่เป็นภาค 2 จำนวน 604 คน (ร้อยละ 22.5) รองลงมาคือ ภาค 5 จำนวน 439 คน (ร้อยละ 16.4)

ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพสารเสพติด ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 370 คน (ร้อยละ 89.6) และเมื่อจำแนกตามสถานภาพการศึกษา ส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษา จำนวน 224 คน (ร้อยละ 54.2) เมื่อจำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี จำนวน 303 คน (ร้อยละ 73.4) รองลงมาคืออายุ 14 ปี จำนวน 72 คน (ร้อยละ 17.4) ส่วนใหญ่มีพี่น้อง จำนวน 299 คน (ร้อยละ 72.4) เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 190 คน (ร้อยละ 46) รองลงมาบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 179 คน (ร้อยละ 43.3) เมื่อจำแนกตามภูมิภาค ส่วนใหญ่ออาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 222 คน (ร้อยละ 53.8) รองลงมาคือภาคกลาง จำนวน 60 คน (ร้อยละ 14.5) และเมื่อจำแนกตามภาค ส่วนใหญ่เป็นภาค 3 และภาค 4 มีจำนวนเท่ากัน คือ 111 คน (ร้อยละ 26.9) รองลงมาคือ ภาค 2 จำนวน 39 คน (ร้อยละ 9.4)

ตาราง 6-1 ข้อมูลพื้นฐานของเยาวชนผู้ต้องแบบสอบถาม

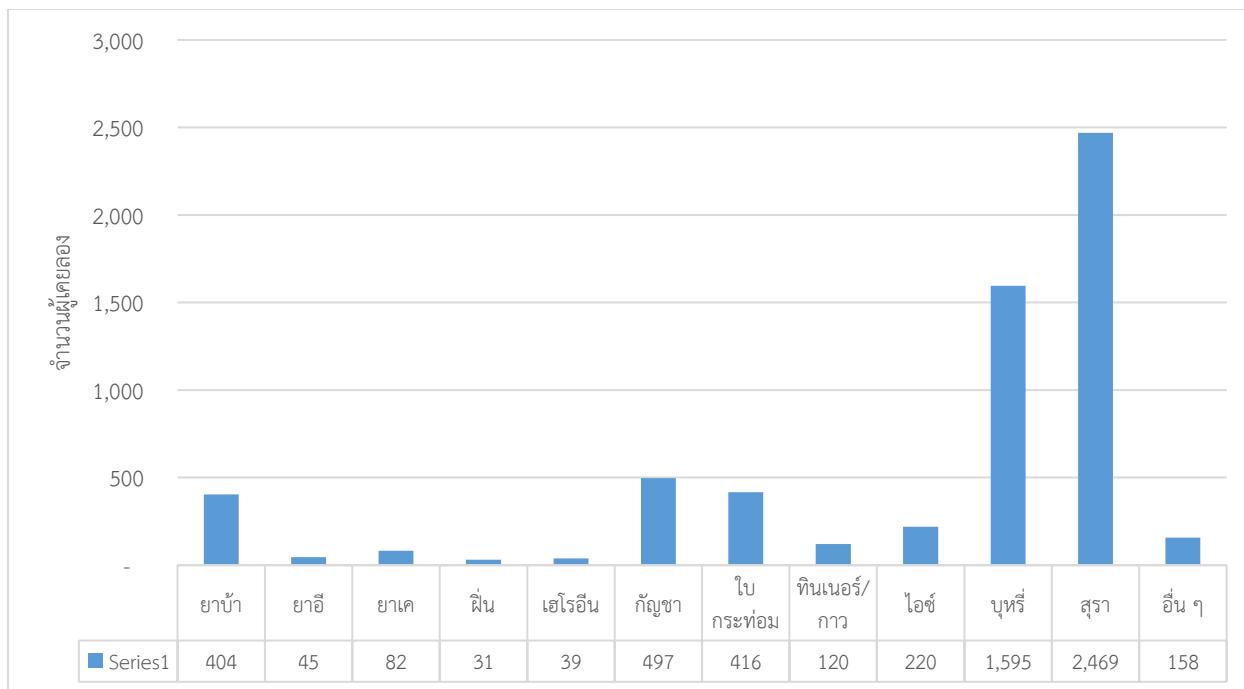
ข้อมูลพื้นฐาน		ไม่เคยลอง (n=6,180)		เคยลอง (n=2,684)		สเป (n=413)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภูมิภาค	เหนือ	859	13.9	439	16.4	21	5.1
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	964	15.6	358	13.3	222	53.8
	กลาง	1,497	24.2	630	23.5	60	14.5
	ตะวันตก	939	15.2	369	13.7	19	4.6
	ตะวันออก	855	13.8	496	18.5	39	9.4
	ใต้	1,066	17.2	392	14.6	52	12.6
ภาค	กทม.	503	8.1	208	7.7	16	3.9
	1	212	3.4	87	3.2	26	6.3
	2	1,102	17.8	604	22.5	39	9.4
	3	521	8.4	211	7.9	111	26.9
	4	443	7.2	147	5.5	111	26.9
	5	859	13.9	439	16.4	21	5.1
	6	535	8.7	227	8.5	18	4.4
	7	939	15.2	369	13.7	19	4.6
	8	785	12.7	332	12.4	31	7.5
	9	281	4.5	60	2.2	21	5.1
เพศ	ชาย	2,330	37.7	315	11.7	370	89.6
	หญิง	3,825	61.9	1,152	42.9	40	9.7
	ไม่ระบุ	25	0.4	1,217	45.3	3	0.7
สถานภาพ การศึกษา	ศึกษาอยู่	6,127	99.1	2,629	98.0	181	43.8
	ไม่ได้ศึกษา	43	0.7	48	1.8	224	54.2
	ไม่ระบุ	10	0.2	7	0.3	8	1.9
อายุ	13 ปี	2,008	32.5	619	23.1	32	7.7
	14 ปี	2,268	36.7	1,042	38.8	72	17.4
	15 ปี	1,408	22.8	815	30.4	303	73.4
	13 – 15 ปี (ไม่ระบุ)	496	8.0	208	7.7	6	1.5
จำนวนพี่ น้อง	เป็นลูกคณเดียว	1,406	22.8	600	22.4	112	27.1
	มีพี่น้อง	4,701	76.1	2,056	76.6	299	72.4
	ไม่ระบุ	73	1.2	28	1.0	2	.5

ข้อมูลพื้นฐาน	ไม่เคยลอง (n=6,180)		เคยลอง (n=2,684)		เทพ (n=413)		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
สถานภาพทางครอบครัว	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	4,018	65.0	1,559	58.1	179	43.3
	บิดามารดาแยกกันอยู่	1,728	28.0	929	34.6	190	46.0
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	356	5.7	166	6.2	44	10.6
	บิดาเสียชีวิตแล้ว	252	4.1	126	4.7	30	7.3
	มารดาเสียชีวิตแล้ว	89	1.4	32	1.2	13	3.1
	บิดาและมารดาเสียชีวิตแล้ว	15	0.2	8	.3	1	.2
	ไม่ระบุ	78	1.3	30	1.1	-	-
ที่ตั้งโรงเรียน	โรงเรียนในเมือง	3,262	52.8	1,152	42.9	-	-
	โรงเรียนนอกเมือง	2,392	38.7	1,217	45.3	-	-
	ไม่ระบุ	526	8.5	315	11.7	-	-
รวม		6,180	100.0	2,684	100.0	413	100.0

จากตาราง 6-2 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติดพบว่า ส่วนใหญ่เป็นสุรา จำนวน 2,469 คน (ร้อยละ 80.3) รองลงมาคือ บุหรี่ จำนวน 1,595 คน (ร้อยละ 51.9) กัญชา จำนวน 497 คน (ร้อยละ 16.2) ใบกระท่อม จำนวน 416 คน (ร้อยละ 13.5) และยาบ้า จำนวน 404 คน (ร้อยละ 13.1) ตามลำดับ

ตาราง 6-2 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชน

ชนิด	จำนวน (คน)	ร้อยละของผู้ตอบ
ยาบ้า	404	13.1
ยาสี	45	1.5
ยาเค	82	2.7
ผึ้ง	31	1.0
ไฮโรอีน	39	1.3
กัญชา	497	16.2
ใบกระท่อม	416	13.5
ทินเนอร์/กาว	120	3.9
ไอซ์	220	7.2
บุหรี่	1,595	51.9
สุรา	2,469	80.3
อื่น ๆ (ป্রคากิว, ทราบมากออล)	158	5.1

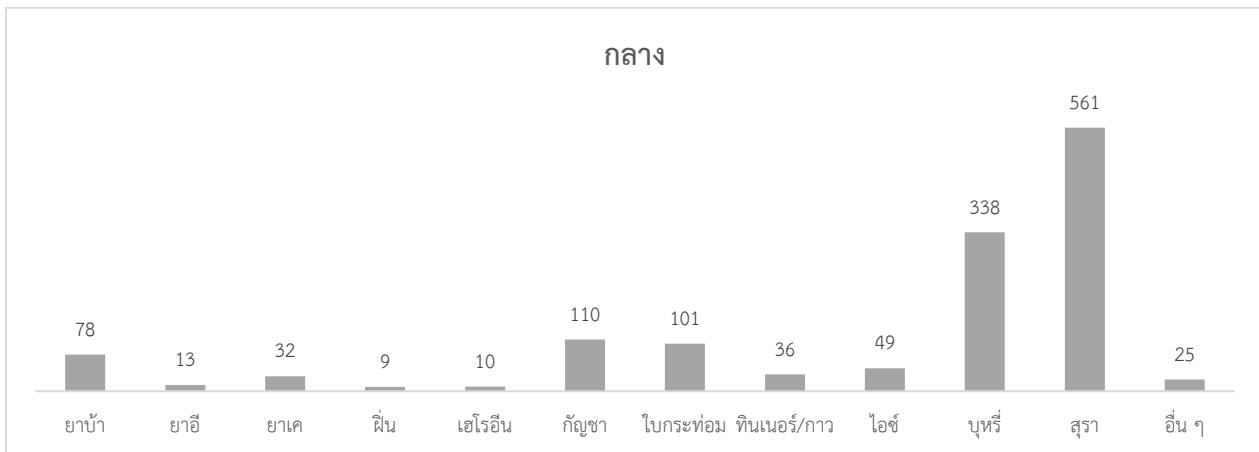
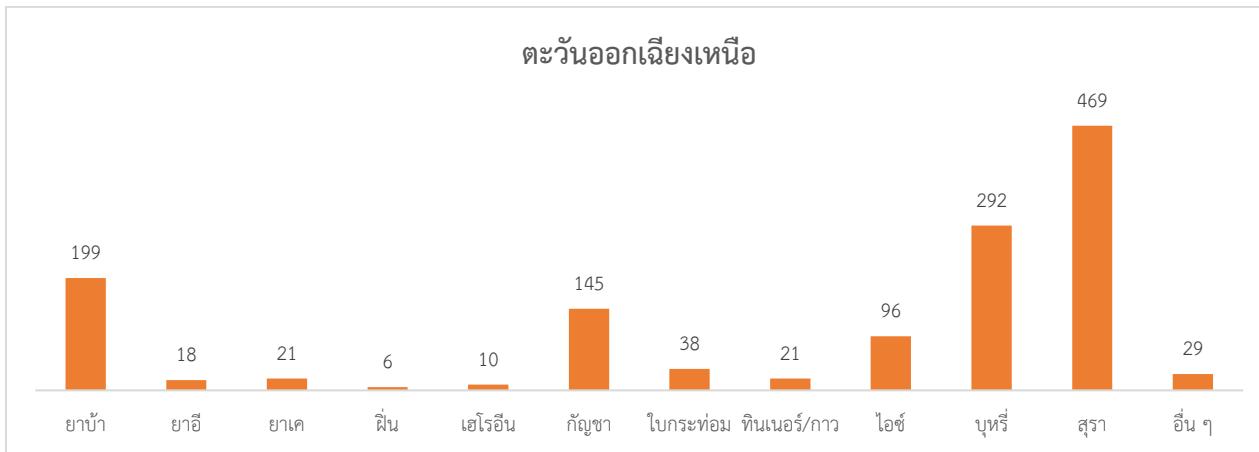
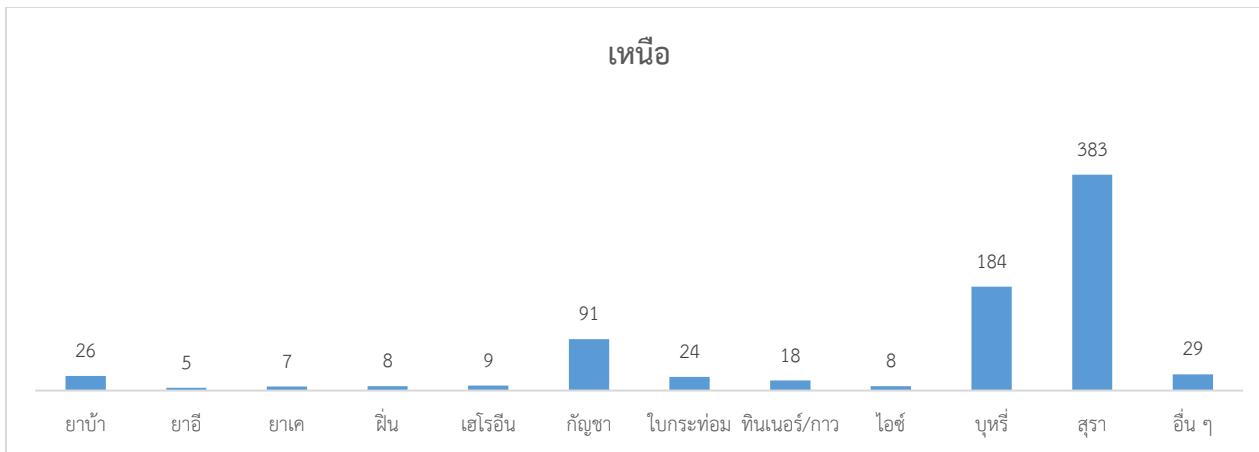

ภาพประกอบ 6-1 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชน

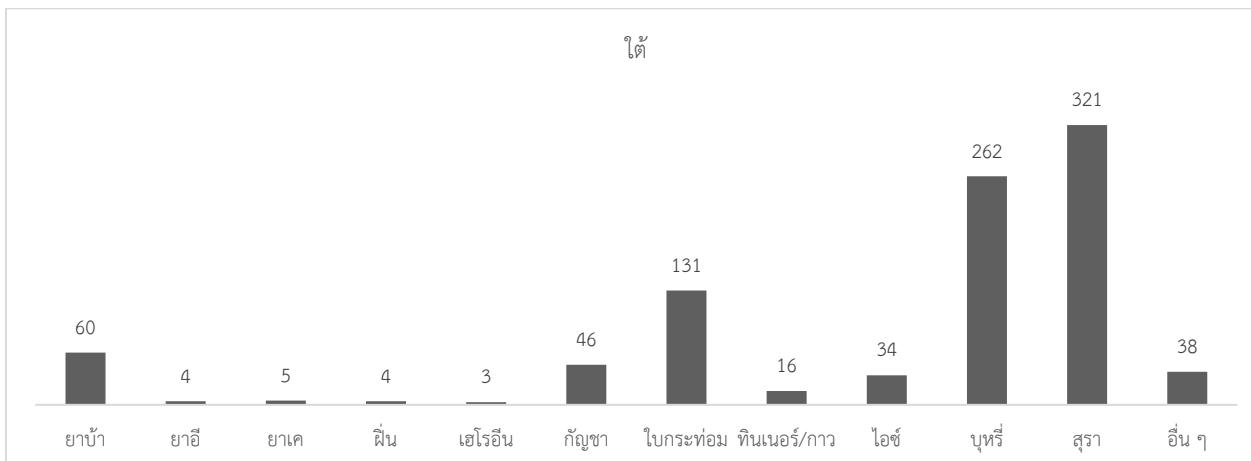
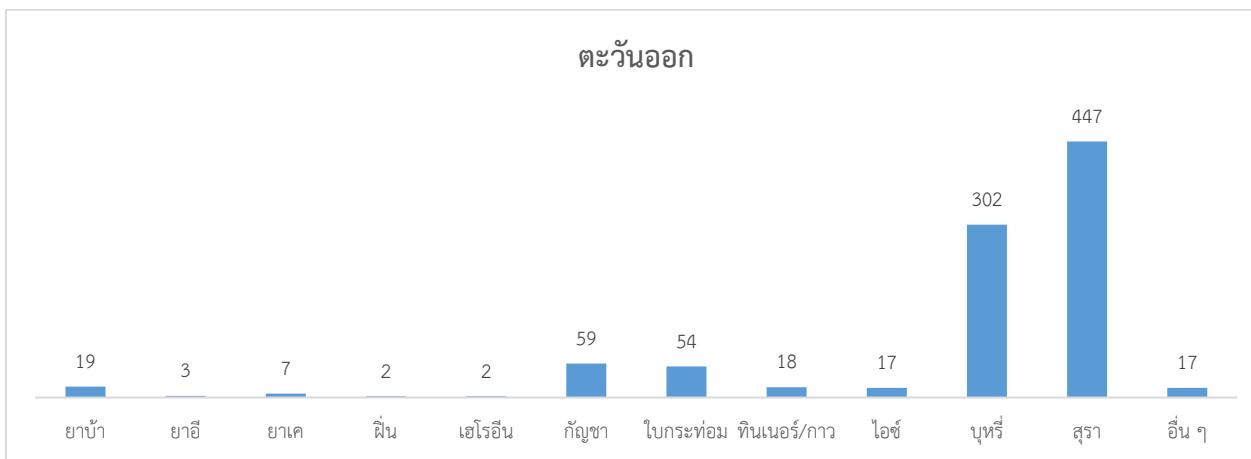
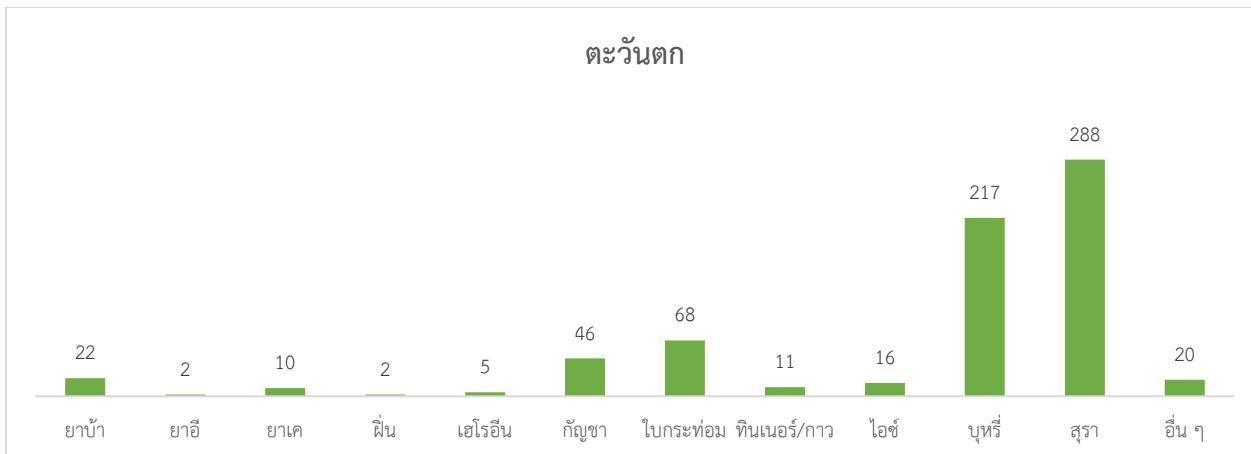
จากตาราง 6-3 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติดแต่ละภูมิภาคพบว่า ยาบ้า พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 199 คน (ร้อยละ 49.3) ยาอี พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 40) ยาเคน พบมากที่สุดในภาคกลาง จำนวน 32 คน (ร้อยละ 39) ผึ้น พบมากที่สุด ในภาคกลาง จำนวน 9 คน (ร้อยละ 29) เอโรอีน พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางเท่ากัน จำนวน 10 คน (ร้อยละ 25.6) กัญชา พบมากที่สุดในภาคใต้ จำนวน 145 คน (ร้อยละ 29.2) ใบกระท่อม พบมากที่สุดในภาคใต้ จำนวน 131 คน (ร้อยละ 31.5) ทินเนอร์/กาว พบมากที่สุดในภาคกลาง จำนวน 36 คน (ร้อยละ 30) ไอซ์ พบมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 96 คน (ร้อยละ 43.6) บุหรี่ พบมากที่สุดในภาคกลาง จำนวน 338 คน (ร้อยละ 21.2) สุรา พบมากที่สุดในภาคใต้ จำนวน 561 คน (ร้อยละ 22.7) และอื่น ๆ (ปราสาดิว, ทรามาคอล) พบมากที่สุดในภาคใต้ จำนวน 38 คน (ร้อยละ 24.1)

ตาราง 6-3 การเคย์ลองใช้สารสเปตติคของเยาวชนแต่ละภูมิภาค

ชนิด		ภูมิภาค						รวม
		เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้	
ยาบ้า	ความถี่	26	199	78	22	19	60	404
	% within ชนิด	6.4%	49.3%	19.3%	5.4%	4.7%	14.9%	
	% within ภูมิภาค	5.7%	34.5%	11.5%	5.7%	3.6%	13.5%	
ยาอี	ความถี่	5	18	13	2	3	4	45
	% within ชนิด	11.1%	40.0%	28.9%	4.4%	6.7%	8.9%	
	% within ภูมิภาค	1.1%	3.1%	1.9%	5%	6%	.9%	
ยาเคน	ความถี่	7	21	32	10	7	5	82
	% within ชนิด	8.5%	25.6%	39.0%	12.2%	8.5%	6.1%	
	% within ภูมิภาค	1.5%	3.6%	4.7%	2.6%	1.3%	1.1%	
ฟัน	ความถี่	8	6	9	2	2	4	31
	% within ชนิด	25.8%	19.4%	29.0%	6.5%	6.5%	12.9%	
	% within ภูมิภาค	1.7%	1.0%	1.3%	.5%	.4%	.9%	
ไฮโรสิน	ความถี่	9	10	10	5	2	3	39
	% within ชนิด	23.1%	25.6%	25.6%	12.8%	5.1%	7.7%	
	% within ภูมิภาค	2.0%	1.7%	1.5%	1.3%	.4%	.7%	
กัญชา	ความถี่	91	145	110	46	59	46	497
	% within ชนิด	18.3%	29.2%	22.1%	9.3%	11.9%	9.3%	
	% within ภูมิภาค	19.9%	25.2%	16.2%	11.9%	11.1%	10.4%	
ใบกระท่อม	ความถี่	24	38	101	68	54	131	416
	% within ชนิด	5.8%	9.1%	24.3%	16.3%	13.0%	31.5%	
	% within ภูมิภาค	5.2%	6.6%	14.9%	17.5%	10.2%	29.6%	
พิณเนอร์/กาว	ความถี่	18	21	36	11	18	16	120
	% within ชนิด	15.0%	17.5%	30.0%	9.2%	15.0%	13.3%	
	% within ภูมิภาค	3.9%	3.6%	5.3%	2.8%	3.4%	3.6%	
ไอซ์	ความถี่	8	96	49	16	17	34	220
	% within ชนิด	3.6%	43.6%	22.3%	7.3%	7.7%	15.5%	
	% within ภูมิภาค	1.7%	16.7%	7.2%	4.1%	3.2%	7.7%	
บุหรี่	ความถี่	184	292	338	217	302	262	1595
	% within ชนิด	11.5%	18.3%	21.2%	13.6%	18.9%	16.4%	
	% within ภูมิภาค	40.2%	50.7%	49.8%	55.9%	56.8%	59.1%	
สุรา	ความถี่	383	469	561	288	447	321	2469
	% within ชนิด	15.5%	19.0%	22.7%	11.7%	18.1%	13.0%	
	% within ภูมิภาค	83.6%	81.4%	82.6%	74.2%	84.0%	72.5%	
อื่น ๆ (โปรดคลิก, ทราบผล)	ความถี่	29	29	25	20	17	38	158
	% within ชนิด	18.4%	18.4%	15.8%	12.7%	10.8%	24.1%	
	% within ภูมิภาค	6.3%	5.0%	3.7%	5.2%	3.2%	8.6%	
รวม		458	576	679	388	532	443	3076

ภาพประกอบ 6-2 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภูมิภาค

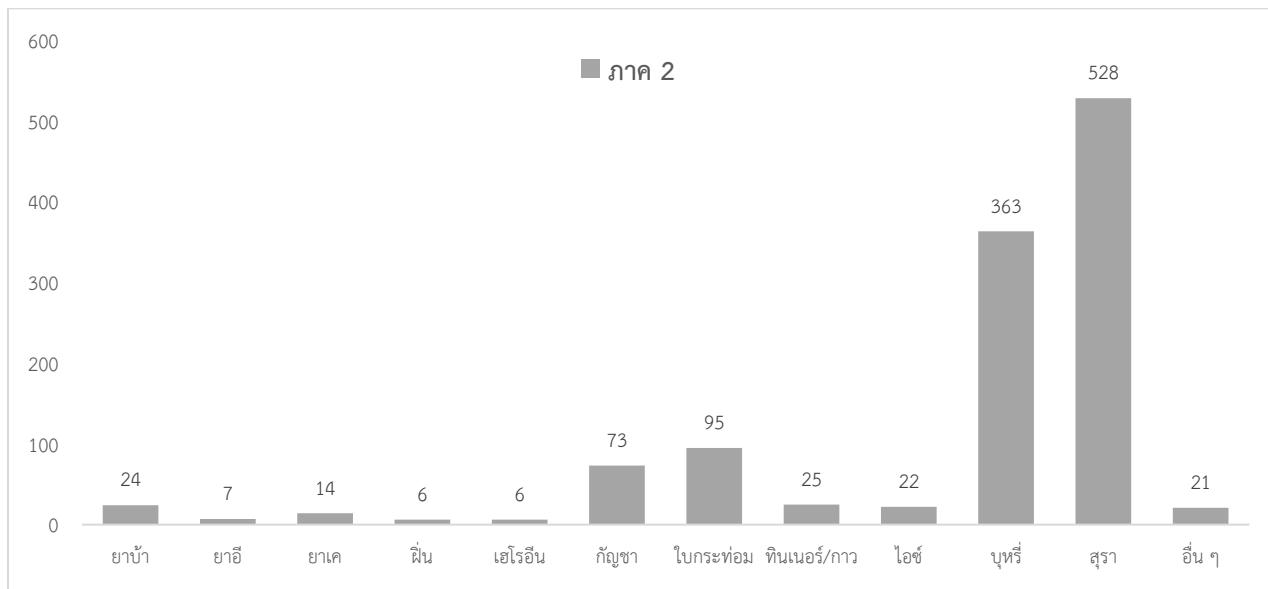
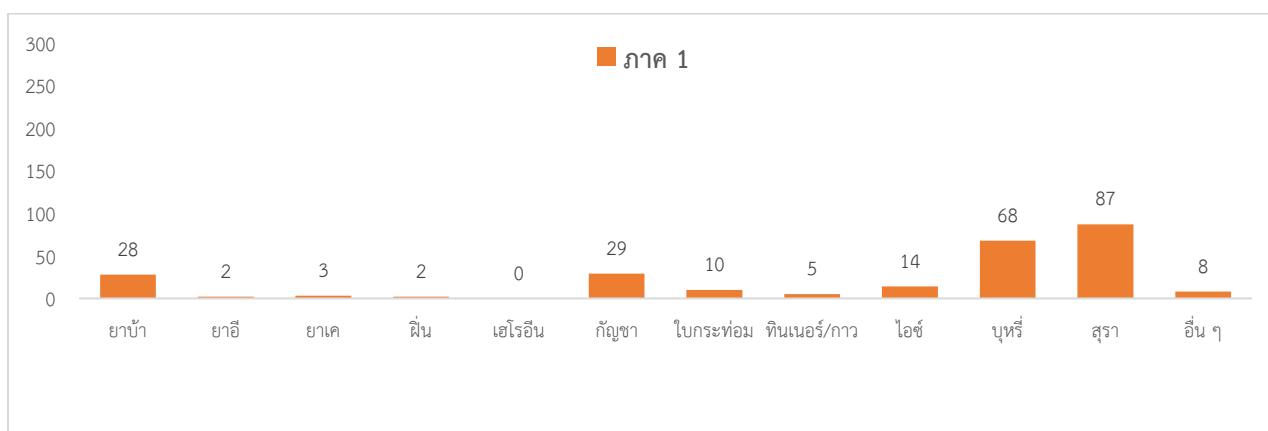
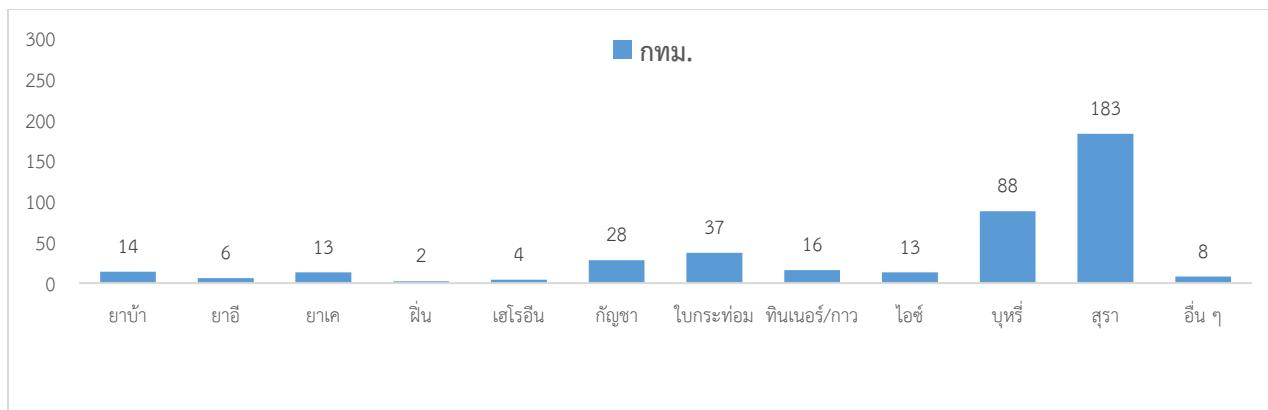
ภาพประกอบ 6-2 การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภูมิภาค (ต่อ)

จากตาราง 6-4 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติดแต่ละภาค พบร้า ยาบ้า พบมากที่สุดในภาค 4 จำนวน 102 คน (ร้อยละ 25.2) ยาอี พบมากที่สุดในภาค 4 จำนวน 13 คน (ร้อยละ 28.9) ยาเค พบมากที่สุด ในภาค 2 จำนวน 14 คน (ร้อยละ 17.1) ฝ่น พบมากที่สุดในภาค 5 จำนวน 8 คน (ร้อยละ 25.8) เอโรอีน พบมาก ที่สุดในภาค 5 จำนวน 9 คน (ร้อยละ 23.1) กัญชา พบมากที่สุดในภาค 5 จำนวน 91 คน (ร้อยละ 18.3) ใบกระท่อม พบมากที่สุดในภาค 8 จำนวน 101 คน (ร้อยละ 24.3) ทินเนอร์/การ พบมากที่สุดในภาค 2 จำนวน 25 คน (ร้อยละ 20.8) ไอซ์ พบมากที่สุดในภาค 4 จำนวน 49 คน (ร้อยละ 22.3) บุหรี่ พบมากที่สุดในภาค 2 จำนวน 363 คน (ร้อยละ 22.8) สูรา พบมากที่สุดในภาค 2 จำนวน 528 คน (ร้อยละ 21.4) และอื่น ๆ (โปรดากิติว, ทราบมาคอล) พบมากที่สุดในภาค 8 จำนวน 32 คน (ร้อยละ 20.3)

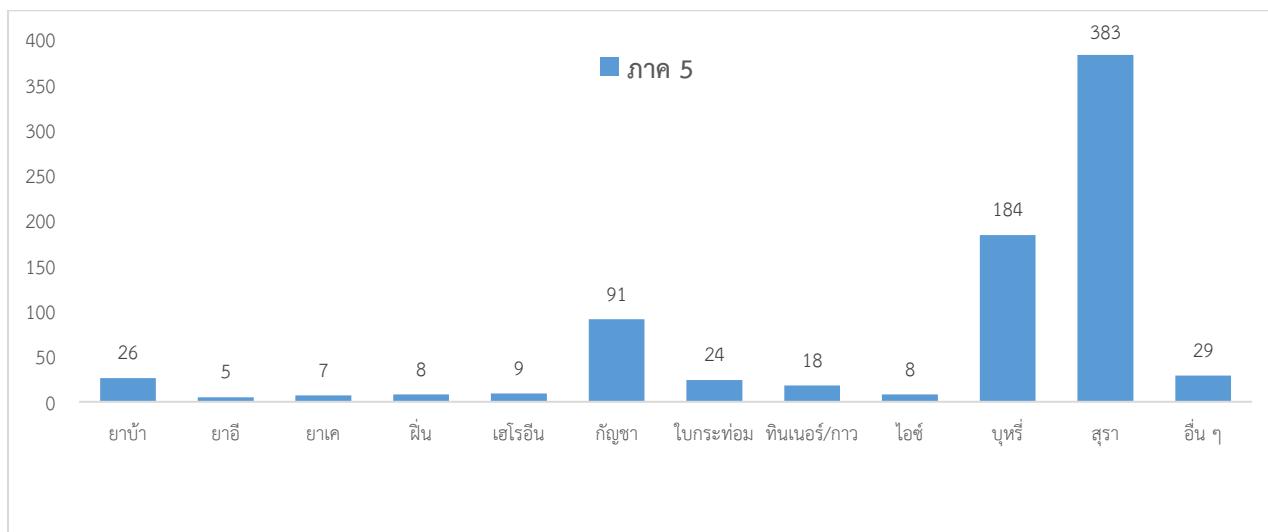
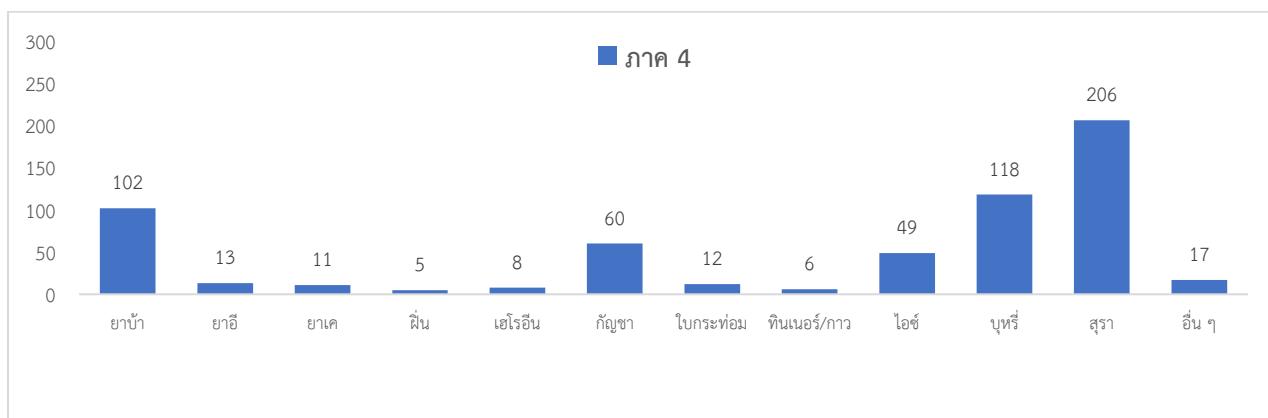
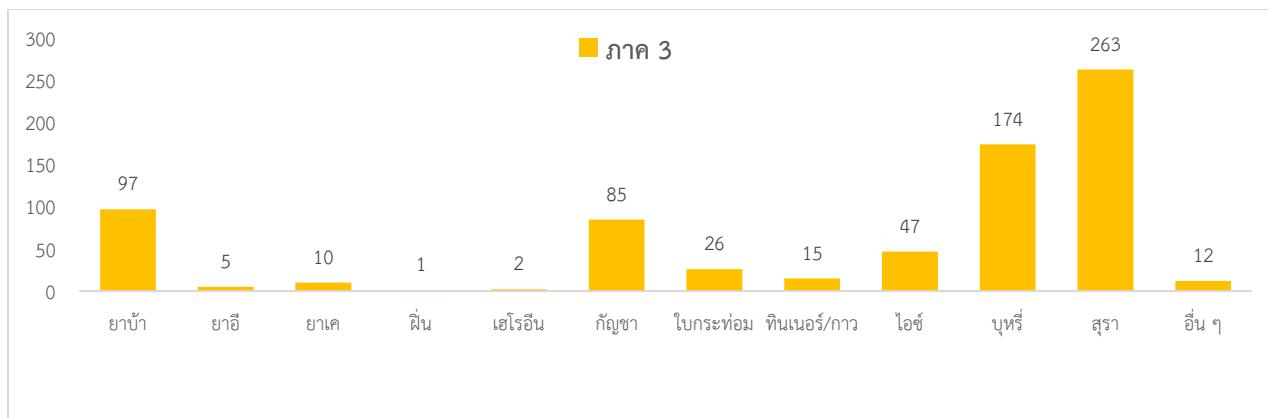
ตาราง 6-4 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภาค

ชนิด		ภาค										รวม
		กพม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ยาบ้า	ความถี่	14	28	24	97	102	26	31	22	42	18	404
	% within ชนิด	3.5%	6.9%	5.9%	24.0%	25.2%	6.4%	7.7%	5.4%	10.4%	4.5%	
	% withinภาค	6.5%	25.2%	3.8%	30.1%	40.2%	5.7%	12.7%	5.7%	11.6%	22.2%	
ยาอี	ความถี่	6	2	7	5	13	5	1	2	3	1	45
	% within ชนิด	13.3%	4.4%	15.6%	11.1%	28.9%	11.1%	2.2%	4.4%	6.7%	2.2%	
	% withinภาค	2.8%	1.8%	1.1%	1.6%	5.1%	1.1%	.4%	.5%	.8%	1.2%	
ยาเค	ความถี่	13	3	14	10	11	7	9	10	4	1	82
	% within ชนิด	15.9%	3.7%	17.1%	12.2%	13.4%	8.5%	11.0%	12.2%	4.9%	1.2%	
	% withinภาค	6.0%	2.7%	2.2%	3.1%	4.3%	1.5%	3.7%	2.6%	1.1%	1.2%	
ฝ่น	ความถี่	2	2	6	1	5	8	1	2	3	1	31
	% within ชนิด	6.5%	6.5%	19.4%	3.2%	16.1%	25.8%	3.2%	6.5%	9.7%	3.2%	
	% withinภาค	.9%	1.8%	.9%	.3%	2.0%	1.7%	.4%	.5%	.8%	1.2%	
เอโรอีน	ความถี่	4	0	6	2	8	9	2	5	2	1	39
	% within ชนิด	10.3%	0.0%	15.4%	5.1%	20.5%	23.1%	5.1%	12.8%	5.1%	2.6%	
	% withinภาค	1.9%	0.0%	.9%	.6%	3.1%	2.0%	.8%	1.3%	.6%	1.2%	
กัญชา	ความถี่	28	29	73	85	60	91	39	46	36	10	497
	% within ชนิด	5.6%	5.8%	14.7%	17.1%	12.1%	18.3%	7.8%	9.3%	7.2%	2.0%	
	% withinภาค	13.0%	26.1%	11.4%	26.4%	23.6%	19.9%	15.9%	11.9%	9.9%	12.3%	

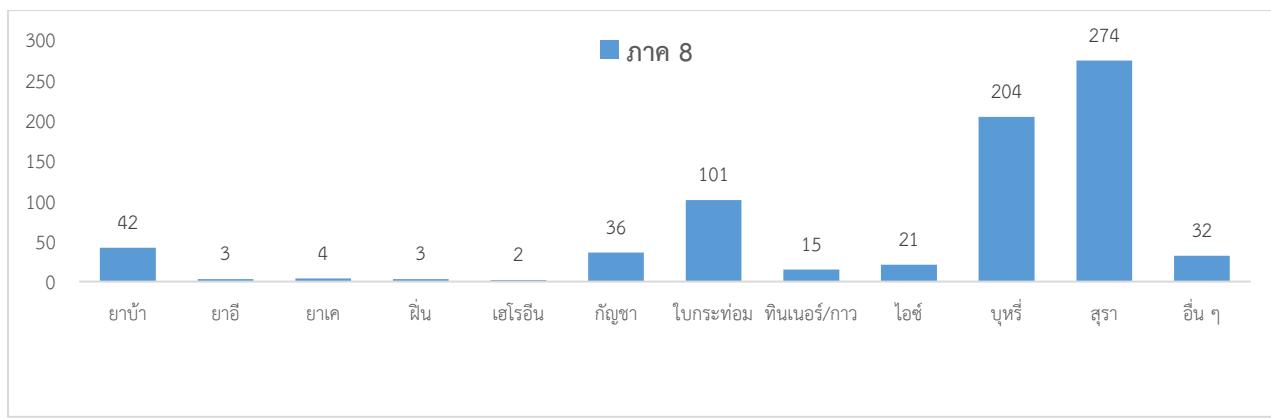
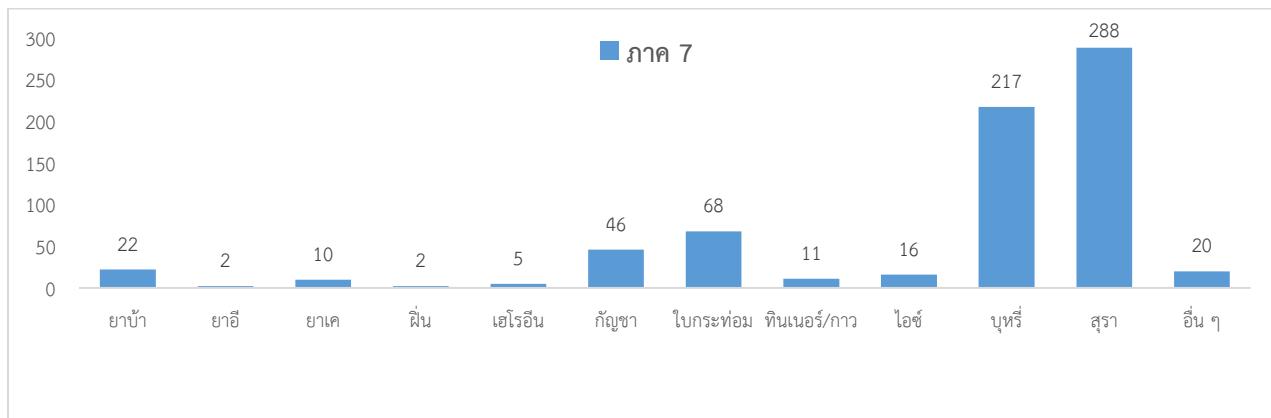
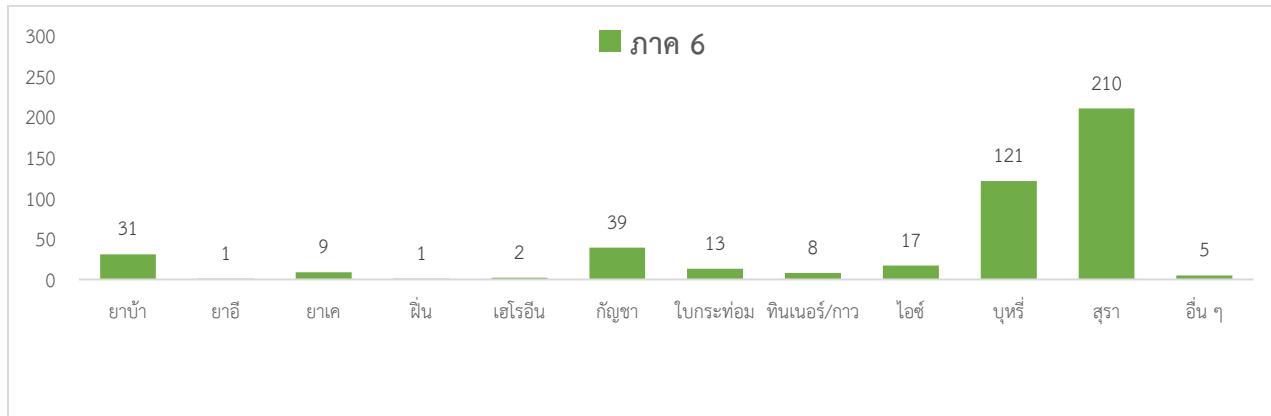
ชนิด		ภาค										รวม
		กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
ใบกระท่อม	ความถี่	37	10	95	26	12	24	13	68	101	30	416
	% within ชนิด	8.9%	2.4%	22.8%	6.3%	2.9%	5.8%	3.1%	16.3%	24.3%	7.2%	
	% withinภาค	17.2%	9.0%	14.8%	8.1%	4.7%	5.2%	5.3%	17.5%	27.9%	37.0%	
ทินเนอร์/การ	ความถี่	16	5	25	15	6	18	8	11	15	1	120
	% within ชนิด	13.3%	4.2%	20.8%	12.5%	5.0%	15.0%	6.7%	9.2%	12.5%	.8%	
	% withinภาค	7.4%	4.5%	3.9%	4.7%	2.4%	3.9%	3.3%	2.8%	4.1%	1.2%	
ไอซ์	ความถี่	13	14	22	47	49	8	17	16	21	13	220
	% within ชนิด	5.9%	6.4%	10.0%	21.4%	22.3%	3.6%	7.7%	7.3%	9.5%	5.9%	
	% withinภาค	6.0%	12.6%	3.4%	14.6%	19.3%	1.7%	6.9%	4.1%	5.8%	16.0%	
บุหรี่	ความถี่	88	68	363	174	118	184	121	217	204	58	1595
	% within ชนิด	5.5%	4.3%	22.8%	10.9%	7.4%	11.5%	7.6%	13.6%	12.8%	3.6%	
	% withinภาค	40.9%	61.3%	56.7%	54.0%	46.5%	40.2%	49.4%	55.9%	56.4%	71.6%	
สุรา	ความถี่	183	87	528	263	206	383	210	288	274	47	2469
	% within ชนิด	7.4%	3.5%	21.4%	10.7%	8.3%	15.5%	8.5%	11.7%	11.1%	1.9%	
	% withinภาค	85.1%	78.4%	82.5%	81.7%	81.1%	83.6%	85.7%	74.2%	75.7%	58.0%	
อื่น ๆ (เบรคดิว, ทราบผล)	ความถี่	8	8	21	12	17	29	5	20	32	6	158
	% within ชนิด	5.1%	5.1%	13.3%	7.6%	10.8%	18.4%	3.2%	12.7%	20.3%	3.8%	
	% withinภาค	3.7%	7.2%	3.3%	3.7%	6.7%	6.3%	2.0%	5.2%	8.8%	7.4%	
รวม		215	111	640	322	254	458	245	388	362	81	3,076

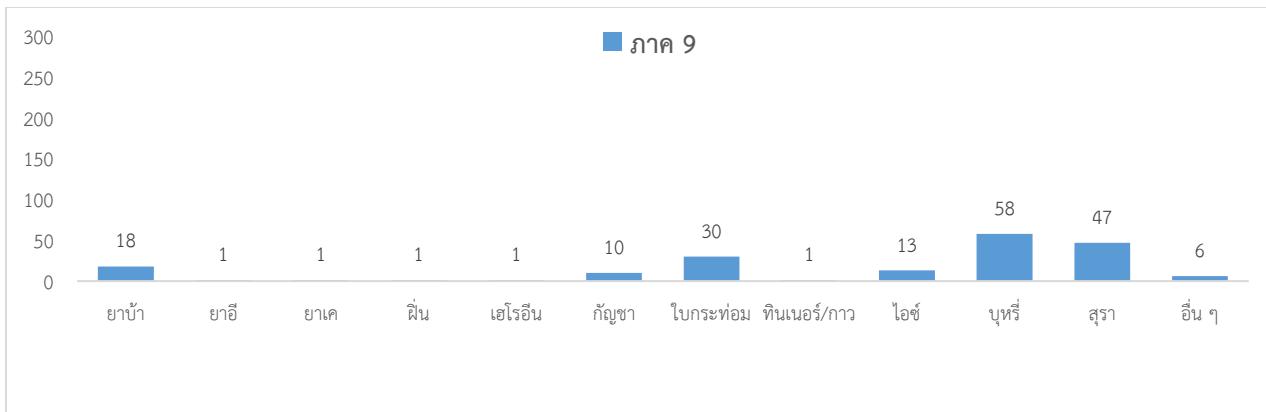
ภาพประกอบ 6-3 การเคลื่อนไหวสารเสพติดของยาชนแต่ละภาค

ภาพประกอบ 6-3 การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภาค (ต่อ)

ภาพประกอบ 6-3 การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภาค (ต่อ)

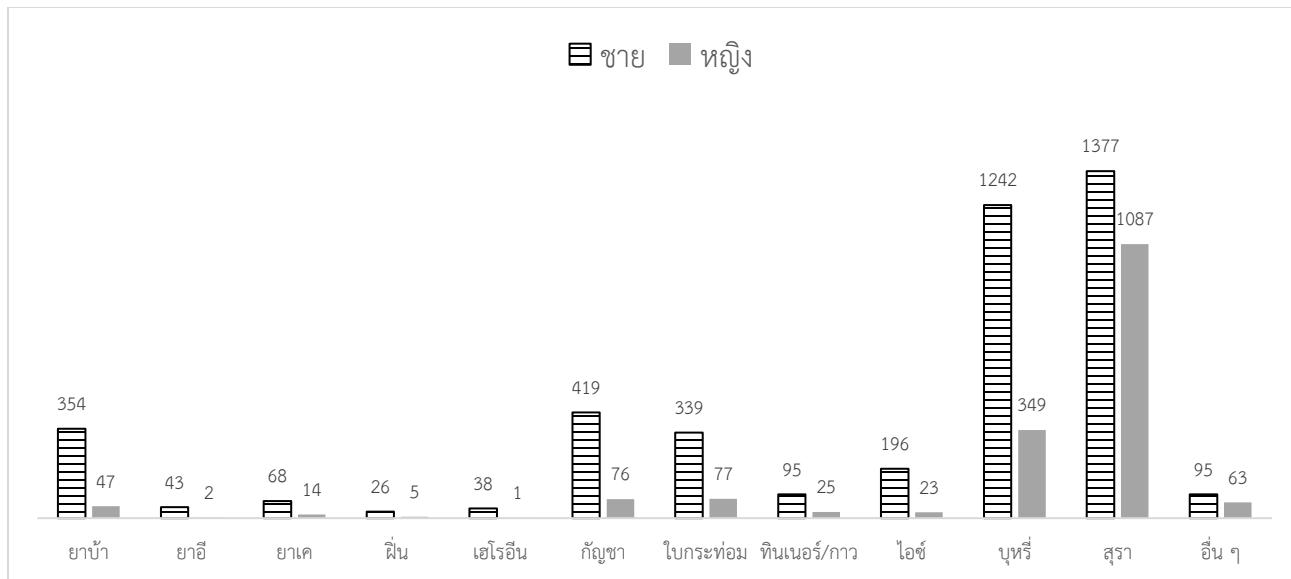

ภาพประกอบ 6-3 การเคลื่อนใช้สารเสพติดของเยาวชนแต่ละภาค (ต่อ)

จากตาราง 6-5 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติดจำแนกตามเพศ พบร้า ยาบ้า พบมากที่สุดใน เพศชาย จำนวน 354 คน (ร้อยละ 88.3) ยาอี พบมากที่สุดในเพศชายจำนวน 43 คน (ร้อยละ 95.6) ยาเค พบมาก ที่สุดในเพศชาย จำนวน 68 คน (ร้อยละ 82.9) ผีน พบมากที่สุดในเพศชาย จำนวน 26 คน (ร้อยละ 83.9) เฮโรอีน พบมากที่สุดในเพศชาย จำนวน 38 คน (ร้อยละ 97.4) กัญชา พบมากที่สุดในเพศชาย จำนวน 419 คน (ร้อยละ 84.6) ใบกระท่อม พบมากที่สุดในเพศชาย จำนวน 339 คน (ร้อยละ 81.5) ทินเนอร์/กาว พบมากที่สุดในเพศชาย จำนวน 95 คน (ร้อยละ 79.2) ไอซ์ พบมากที่สุดในเพศชาย จำนวน 196 คน (ร้อยละ 89.5) บุหรี่ พบมากที่สุดใน เพศชายจำนวน 1,242 คน (ร้อยละ 78.1) สุรา พบมากที่สุดในเพศชาย จำนวน 1,377 คน (ร้อยละ 55.9) และอื่น ๆ (โปรดคิดวิ, รามาคอล) พบมากที่สุดในเพศชาย จำนวน 95 คน (ร้อยละ 60.1)

ตาราง 6-5 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนเพศชายและหญิง

ชนิด		เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ยาบ้า	ความถี่	354	47	401
	% within ชนิด	88.3%	11.7%	
	% within เพศ	18.9%	3.9%	
ยาอี	ความถี่	43	2	45
	% within ชนิด	95.6%	4.4%	
	% within เพศ	2.3%	.2%	
ยาเคน	ความถี่	68	14	82
	% within ชนิด	82.9%	17.1%	
	% within เพศ	3.6%	1.2%	
ผ่น	ความถี่	26	5	31
	% within ชนิด	83.9%	16.1%	
	% within เพศ	1.4%	.4%	
ไฮโรเอ็น	ความถี่	38	1	39
	% within ชนิด	97.4%	2.6%	
	% within เพศ	2.0%	.1%	
กัญชา	ความถี่	419	76	495
	% within ชนิด	84.6%	15.4%	
	% within เพศ	22.4%	6.4%	
ใบกระท่อม	ความถี่	339	77	416
	% within ชนิด	81.5%	18.5%	
	% within เพศ	18.1%	6.4%	
ทินเนอร์/การ	ความถี่	95	25	120
	% within ชนิด	79.2%	20.8%	
	% within เพศ	5.1%	2.1%	
ไอซ์	ความถี่	196	23	219
	% within ชนิด	89.5%	10.5%	
	% within เพศ	10.5%	1.9%	
บุหรี่	ความถี่	1,242	349	1591
	% within ชนิด	78.1%	21.9%	
	% within เพศ	66.3%	29.2%	
สุรา	ความถี่	1,377	1,087	2464
	% within ชนิด	55.9%	44.1%	
	% within เพศ	73.5%	91.0%	
อื่น ๆ(percadiw, ทราบมาดอ)	ความถี่	95	63	158
	% within ชนิด	60.1%	39.9%	
	% within เพศ	5.1%	5.3%	
รวม		1,874	1,194	3,068

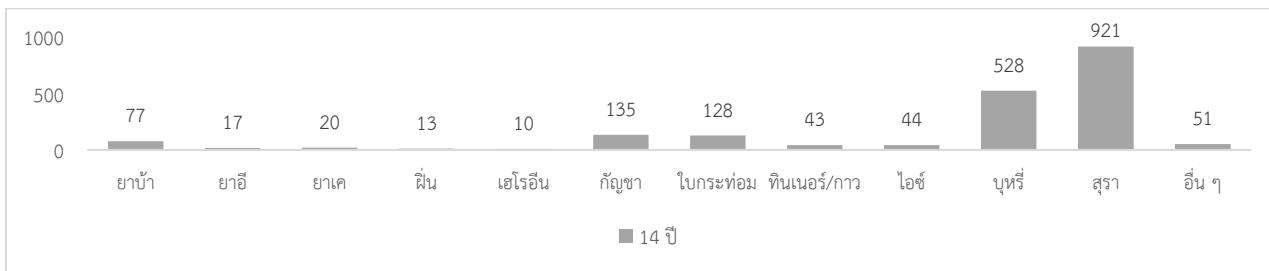
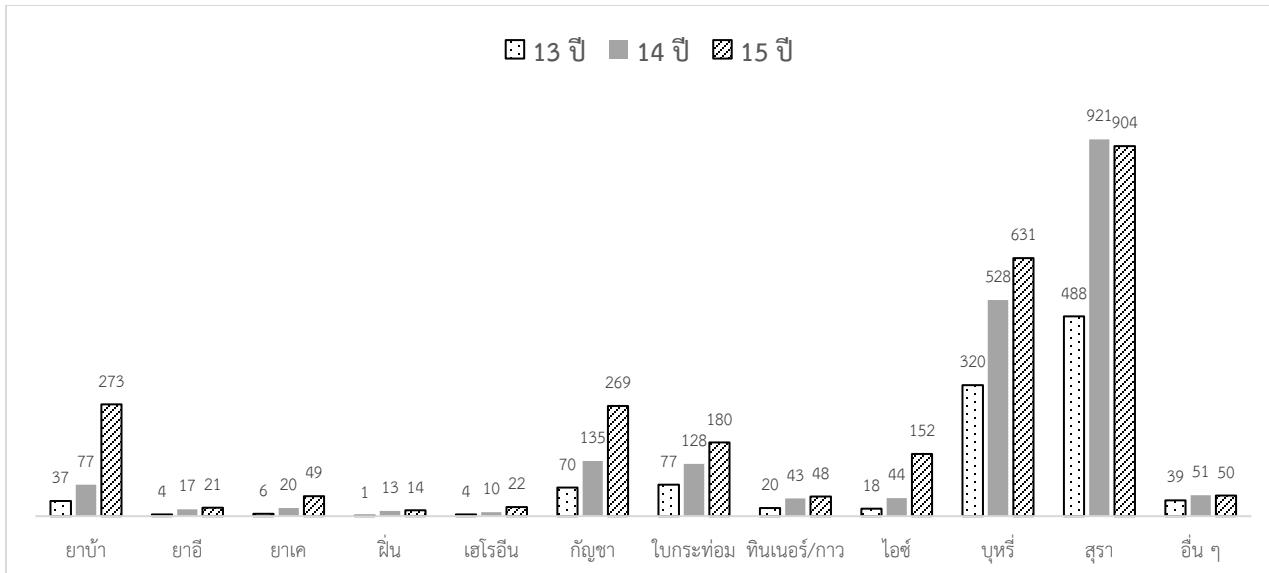

ภาพประกอบ 6-4 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนเพศชายและหญิง

จากตาราง 6-6 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติดจำแนกตามอายุ พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 273 คน (ร้อยละ 70.5) ยาอี พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 21 คน (ร้อยละ 50) ยาเค พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 49 คน (ร้อยละ 65.3) ฝิ่น พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 14 คน (ร้อยละ 50) เฮโรอีน พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 22 คน (ร้อยละ 61.1) กัญชา พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 269 คน (ร้อยละ 56.8) ใบกระท่อม พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 180 คน (ร้อยละ 46.8) ทินเนอร์/กาว พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 48 คน (ร้อยละ 43.2) ไอซ์ พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 152 คน (ร้อยละ 71) บุหรี่ พบร่วมกันที่สุดในอายุ 15 ปี จำนวน 631 คน (ร้อยละ 42.7) สุรา พบร่วมกันที่สุดในอายุ 14 ปี จำนวน 921 คน (ร้อยละ 39.8) และอื่น ๆ (โปรดคิดว่า ทราบมาคอล) พบร่วมกันที่สุดในอายุ 14 ปี จำนวน 51 คน (ร้อยละ 36.4)

ตาราง 6-6 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนจำแนกตามอายุ

ชนิด		อายุ			รวม
		13 ปี	14 ปี	15 ปี	
ยาบ้า	ความถี่	37	77	273	387
	% within ชนิด	9.6%	19.9%	70.5%	
	% within อายุ	5.7%	7.0%	24.6%	
ยาอี	ความถี่	4	17	21	42
	% within ชนิด	9.5%	40.5%	50.0%	
	% within อายุ	.6%	1.5%	1.9%	
ยาเค	ความถี่	6	20	49	75
	% within ชนิด	8.0%	26.7%	65.3%	
	% within อายุ	.9%	1.8%	4.4%	
ผึ้น	ความถี่	1	13	14	28
	% within ชนิด	3.6%	46.4%	50.0%	
	% within อายุ	.2%	1.2%	1.3%	
ไฮโรเอิน	ความถี่	4	10	22	36
	% within ชนิด	11.1%	27.8%	61.1%	
	% within อายุ	.6%	.9%	2.0%	
กัญชา	ความถี่	70	135	269	474
	% within ชนิด	14.8%	28.5%	56.8%	
	% within อายุ	10.8%	12.2%	24.2%	
ใบกระท่อม	ความถี่	77	128	180	385
	% within ชนิด	20.0%	33.2%	46.8%	
	% within อายุ	11.9%	11.6%	16.2%	
ทินเนอร์/กาว	ความถี่	20	43	48	111
	% within ชนิด	18.0%	38.7%	43.2%	
	% within อายุ	3.1%	3.9%	4.3%	
ไอซ์	ความถี่	18	44	152	214
	% within ชนิด	8.4%	20.6%	71.0%	
	% within อายุ	2.8%	4.0%	13.7%	
บุหรี่	ความถี่	320	528	631	1479
	% within ชนิด	21.6%	35.7%	42.7%	
	% within อายุ	49.3%	47.9%	56.8%	
สุรา	ความถี่	488	921	904	2313
	% within ชนิด	21.1%	39.8%	39.1%	
	% within อายุ	75.2%	83.5%	81.4%	
(เปรคอดิว, ทรามาคออล)	ความถี่	39	51	50	140
	% within ชนิด	27.9%	36.4%	35.7%	
	% within อายุ	6.0%	4.6%	4.5%	
รวม		649	1103	1110	2862

ภาพประกอบ 6-5 การเคยลองใช้สารเสพติดของเยาวชนจำแนกตามอายุ

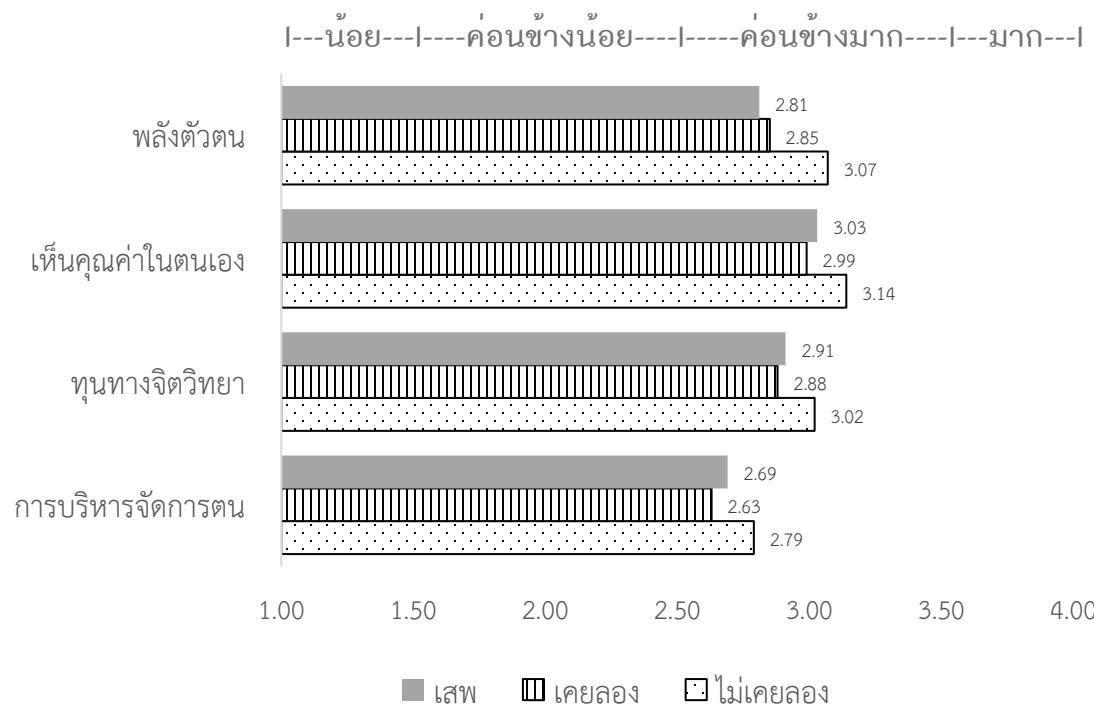
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

2.1 ผลการศึกษาสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

ผลการวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม ด้านการบริหารจัดการตน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 2.79, S = 0.34$) ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองใช้สารเสพติด รองลงมาคือ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่สารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 2.69, S = 0.31$) และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 2.63, S = 0.30$) ตามลำดับ สำหรับด้านทุนทางจิตวิทยามีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 3.02, S = 0.41$) ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองใช้สารเสพติด รองลงมาคือ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่สารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 2.91, S = 0.43$) และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 2.88, S = 0.42$) ตามลำดับ สำหรับด้านการเห็นคุณค่าในตนเองมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 3.14, S = 0.45$) ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองใช้สารเสพติด รองลงมาคือ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่สารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 3.03, S = 0.50$) และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 2.99, S = 0.47$) ตามลำดับ และสำหรับด้านพลังตัวตนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 3.07, S = 0.54$) ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองใช้สารเสพติด รองลงมาคือ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 2.85, S = 0.55$) และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($M = 2.81, S = 0.52$) ตามลำดับ

ตาราง 6-7 สภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

ปัจจัยภูมิคุ้มกัน	ไม่เคยลอง			เคยลอง			เสพ		
	M	S	แผลผล	M	S	แผลผล	M	S	แผลผล
การบริหารจัดการตน (Executive Functions: EF)	2.79	0.34	ค่อนข้างมาก	2.63	0.30	ค่อนข้างมาก	2.69	0.31	ค่อนข้างมาก
ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital)	3.02	0.41	ค่อนข้างมาก	2.88	0.42	ค่อนข้างมาก	2.91	0.43	ค่อนข้างมาก
การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)	3.14	0.45	ค่อนข้างมาก	2.99	0.47	ค่อนข้างมาก	3.03	0.50	ค่อนข้างมาก
พลังตัวตน	3.07	0.54	ค่อนข้างมาก	2.85	0.55	ค่อนข้างมาก	2.81	0.52	ค่อนข้างมาก

ภาพประกอบ 6-6 สภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

ตาราง 6-8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน: ความสามารถบริหารจัดการตน

ความสามารถ บริหารจัดการตน	ข้อความ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เสพ	
		M	S	M	S	M	S
การริเริ่มและ ลงมือทำ (Initiation)	1. ฉันเริ่มทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ได้ด้วย ตนเอง	2.80	0.83	2.66	0.82	2.64	0.91
	2. ฉันเริ่มทำกิจวัตรประจำวัน โดยไม่ต้องให้ใคร มาบอก	2.95	0.86	2.78	0.89	2.83	0.92
	3. ฉันมักผิดหวังประกันพรุ่ง ในการเริ่มต้นกระทำ กิจกรรมต่าง ๆ	2.86	0.71	2.76	0.77	2.87	0.77
	4. ฉันเริ่มคิดทำการบ้านหรืองานต่าง ๆ ในนาที สุดท้าย	2.95	0.82	2.74	0.86	2.97	0.85
	5. ฉันไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นทำงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้อย่างไร	3.04	0.72	2.92	0.75	2.95	0.83
	6. ฉันมีคนคอยเตือนให้ลงมือทำงานต่าง ๆ	2.69	0.79	2.60	0.82	2.62	0.83
	ภาพรวมการริเริ่มและลงมือทำ	2.88	0.43	2.74	0.43	2.81	0.46

ความสามารถ บริหารจัดการตน	ข้อความ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		ເສີມ	
		M	S	M	S	M	S
ความจำ เพื่อนำไปใช้งาน (Working Memory)	7. เมื่อได้รับการสั่งงานหลาย ๆ อย่าง ฉันจำได้ เพียงบางอย่าง	2.68	0.82	2.56	0.84	2.75	0.77
	8. ฉันจำรายละเอียดสำคัญในขณะนำเสนองานหน้าขึ้นได้	2.49	0.76	2.33	0.75	2.31	0.78
	9. ฉันสามารถเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวานนี้ให้เพื่อนฟังได้	2.87	0.89	2.81	0.91	2.72	0.85
	10. ฉันมีปัญหาการจำ แม้ในช่วงเวลาสั้น ๆ (เช่น ทิศทาง, เบอร์โทรศัพท์)	3.10	0.84	3.04	0.87	3.03	0.88
	11. ฉันจำขั้นตอนการทำงานที่ซับซ้อนได้	2.24	0.72	2.18	0.73	2.28	0.79
	12. ฉันตอบคำถามในหัวข้อที่อาจารย์เคยสอนได้	2.43	0.70	2.33	0.70	2.40	0.75
	13. ฉันลืมสิ่งที่จะต้องทำในลำดับต่อไป	2.95	0.71	2.91	0.72	3.03	0.73
	ภาพรวมความจำเพื่อนำไปใช้งาน	2.68	0.41	2.59	0.39	2.65	0.39
การใส่ใจ (Attention)	14. ฉันถูกเบี่ยงเบนความสนใจได้ง่าย ในขณะทำกิจกรรม	2.92	0.79	2.83	0.81	2.91	0.79
	15. ฉันจดจ่ออยู่กับกิจกรรมหรืองานที่ทำ	2.77	0.80	2.57	0.81	2.70	0.83
	16. ขณะทำกิจกรรม ฉันไม่เวอกwargsไปตามสิ่งที่มาרבกวน	2.48	0.80	2.32	0.77	2.42	0.81
	17. ฉันไม่สามารถจดจ่อ กับงานที่ทำ แม้จะเป็นงานที่ชอบ	3.27	0.77	3.09	0.80	3.12	0.86
	18. ฉันเปลี่ยนไปคุยกับหัวข้อใหม่ ห้าง ๆ ที่ยังคุยกับหัวข้อเดิมไม่เสร็จ	3.06	0.80	2.90	0.83	3.00	0.84
	ภาพรวมการใส่ใจ	2.90	0.47	2.74	0.45	2.83	0.47
การวางแผนและ การจัดระบบ ดำเนินการ (Planning and Organizing)	19. ฉันมักหาสิ่งของที่ต้องการใช้ไม่เจอ	2.47	0.86	2.43	0.88	2.80	0.81
	20. ฉันกำหนดหัวข้อและเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา ก่อนลงมือทำงาน	2.73	0.84	2.52	0.85	2.43	0.83
	21. ฉันจัดลำดับความสำคัญของงานที่จะทำได้	2.73	0.83	2.55	0.82	2.55	0.77
	22. การกำหนดหัวข้อ ตอนการทำงานไว้ล่วงหน้า เป็นเรื่องที่ยากสำหรับฉัน	2.94	0.82	2.86	0.83	2.92	0.90
	23. ฉันกำหนดเป้าหมายการทำงานไว้อย่างชัดเจน	2.69	0.85	2.54	0.86	2.65	0.85
	ภาพรวมการวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ	2.71	0.50	2.58	0.48	2.67	0.46
การตรวจสอบ ตนเอง (Self- Monitoring)	24. ฉันตรวจทานความถูกต้องของงาน ก่อนนำเสนออาจารย์	2.79	0.89	2.55	0.88	2.70	0.90
	25. ฉันรู้และปรับแก้ข้อผิดพลาดในงานของฉัน	2.95	0.84	2.74	0.86	2.76	0.87
	26. ฉันรู้ข้อผิดพลาดของงาน และปรับแก้ด้วยตนเอง	2.78	0.79	2.55	0.80	2.61	0.87
	27. ฉันติดตามผลการปรับปรุงงานของตนเอง	2.79	0.79	2.59	0.80	2.61	0.81
	28. ฉันตรวจสอบการปฏิบัติกิจกรรมให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้	2.63	0.78	2.48	0.78	2.50	0.82
	ภาพรวมการตรวจสอบตนเอง	2.79	0.61	2.58	0.58	2.64	0.60

ความสามารถ บริหารจัดการตน	ข้อความ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
การยืดหยุ่น ความคิด (Cognitive Flexibility)	29. ฉันรู้สึกหงุดหงิด หากต้องเปลี่ยนไปทำกิจกรรม อย่างอื่นที่ไม่ได้กำหนดไว้	2.59	0.88	2.46	0.90	2.68	0.86
	30. ฉันกังวลที่จะต้องทำกิจกรรมที่เปลกใหม่และ ท้าทาย	2.76	0.90	2.74	0.92	2.88	0.87
	31. ฉันยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน ชีวิตประจำวันได้	2.87	0.85	2.73	0.86	2.74	0.87
	32. ฉันยึดติดกับปัญหาใดปัญหานั่นเป็นเวลานาน มากเกินไป	2.69	0.90	2.59	0.90	2.81	0.85
	ภาพรวมการยืดหยุ่นความคิด	2.73	0.53	2.63	0.51	2.78	0.49
การควบคุม อารมณ์ (Emotional Control)	33. ฉันรู้สึกรำคาญ เมื่อเพื่อนยืนใช้ของส่วนตัว	2.88	0.89	2.81	0.93	2.86	0.87
	34. ฉันยินดีรับฟังข้อเสนอแนะในสิ่งที่ฉันทำ ผิดพลาด	3.04	0.84	2.86	0.86	2.80	0.90
	35. เวลาประสบปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ฉันแสดงออก ทางอารมณ์มากเกินไป	2.78	0.88	2.65	0.89	2.75	0.85
	36. ฉันปรับอารมณ์เข้ากับสถานการณ์ที่ไม่พึง ประสงค์ได้	2.54	0.82	2.49	0.82	2.43	0.82
	37. ฉันเอะอะ ໄວຍວຍ เมื่อไม่ได้ดังใจ	3.05	0.86	2.84	0.92	2.91	0.86
	ภาพรวมการควบคุมอารมณ์	2.86	0.48	2.73	0.48	2.75	0.44
การยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง (Inhibitory Control)	38. ฉันใช้เวลาเล่นโทรศัพท์เมื่อถือมากเกินไป โดย ไม่ได้นึกถึงผลเสียที่จะเกิดตามมา	2.42	0.94	2.24	0.97	2.39	0.98
	39. ฉันทำกิจกรรมที่เสียงอันตราย แม้จะถูก ตักเตือนแล้ว	3.11	0.85	2.78	0.87	2.69	0.84
	40. ฉันปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวนให้ลองดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	3.13	1.09	2.36	0.98	2.34	0.93
	41. ฉันคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ก่อนลงมือ กระทำการต่าง ๆ	2.76	0.82	2.53	0.80	2.48	0.79
	42. ฉันไม่พูดคุยกับเพื่อนในระหว่างงานพิธีการ ของโรงเรียน/ชุมชน	2.24	0.80	2.13	0.84	2.21	0.78
	43. ก่อนลงมือทำกิจกรรม ฉันคิดถึงอันตรายที่ อาจจะเกิดขึ้นได้	2.56	0.85	2.37	0.83	2.33	0.85
	ภาพรวมการยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง	2.71	0.47	2.40	0.44	2.41	0.45

ความสามารถ บริหารจัดการตน	ข้อความ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
การมุ่งเป้าหมาย (Goal-Directed Persistence)	44. ฉันตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ	2.90	0.83	2.65	0.84	2.86	0.83
	45. ฉันไม่ย่อท้อในการทำงาน แม้จะมีปัญหาและอุปสรรค	2.77	0.81	2.57	0.83	2.69	0.88
	46. ฉันตั้งใจและลงมือกระทำกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ด้วยความมุ่งมั่น อดทน	2.86	0.82	2.65	0.83	2.75	0.85
	47. ฉันพยายามหาข้อมูลมาสนับสนุนในการทำโครงการงานประจำสนับสนุนให้สำเร็จ	2.70	0.82	2.51	0.81	2.47	0.83
	48. เมื่อประสบกับปัญหาและอุปสรรค ฉันจะยกเลิกการทำงานนั้นทันที	3.18	0.83	3.03	0.84	3.03	0.84
	ภาพรวมความสามารถบริหารจัดการตนเอง	2.88	0.56	2.68	0.54	2.76	0.56
ภาพรวมความสามารถบริหารจัดการตนเอง		2.79	0.34	2.63	0.30	2.69	0.31

ตาราง 6-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน : ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital)

ทุนทางจิตวิทยา	ข้อความ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
ความหวัง (Hope)	1. ฉันสามารถกำหนดเป้าหมายชีวิตของตนเองได้	2.98	0.84	2.84	0.91	2.76	0.98
	2. ฉันหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	3.09	0.73	2.86	0.80	2.93	0.79
	3. ฉันเรียนแบบสบาย ๆ ไม่ได้วางแผนอะไรเลย	2.75	0.91	2.61	0.93	2.60	1.00
	4. ทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายงาน ฉันต้องทำให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด	2.98	0.81	2.74	0.84	2.83	0.84
	5. ฉันคิดหวังการต่าง ๆ ที่ช่วยให้การเรียนบรรลุตามเป้าหมาย	3.05	0.76	2.84	0.82	2.87	0.80
	6. เมื่อมีอุปสรรคในการเรียน ฉันสามารถหาทางออกได้	2.94	0.75	2.80	0.82	2.83	0.83
	7. ฉันหวังว่าจะเรียนจบตามแผนที่วางไว้	3.39	0.76	3.21	0.86	2.84	0.93
	8. ฉันมุ่งมั่นในการเรียนเพื่อความสำเร็จในอนาคต	3.39	0.76	3.17	0.86	2.94	0.85
	ภาพรวมความหวัง	3.07	0.50	2.89	0.53	2.83	0.52

พุทธะจิตวิทยา	ข้อความ	ไม่เครียด		เครียด		สีพ	
		M	S	M	S	M	S
การมองโลกในแง่ดี (Optimism)	9. เมื่อเกิดสิ่งเลวร้าย ฉันคิดว่ามันจะผ่านพ้นไปได้	3.18	0.78	3.05	0.86	3.07	0.84
	10. เมื่อเกิดข้อผิดพลาด ฉันจะให้อภัยและปรับปรุงตนเอง	3.19	0.75	3.02	0.83	3.12	0.82
	11. ฉันมีสติเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ดับขัน	2.96	0.76	2.88	0.81	2.87	0.91
	12. ฉันเชื่อว่าทุก ๆ ปัญหามีทางออก	3.37	0.79	3.25	0.86	3.34	0.84
	13. ฉันมักทำหน้างานทุกอย่างที่คุณอื่นทำ	3.13	0.90	2.96	0.92	3.05	0.92
	ภาพรวมการมองโลกในแง่ดี	3.16	0.52	3.03	0.54	3.09	0.57
การรับรู้ใน ความสามารถของ ตนเอง (Self-efficacy)	14. ฉันเชื่อว่าตนอาจพร้อมที่จะดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ชัดเจนขึ้น	3.08	0.74	2.99	0.79	3.08	0.89
	15. ฉันเชื่อว่าตนอาจสามารถจัดการกับภาระรับผิดชอบได้ดี	2.92	0.74	2.77	0.79	2.97	0.82
	16. ฉันเชื่อว่าผลการเรียนจะเป็นไปตามที่คาดหวัง	2.91	0.78	2.77	0.83	2.67	0.86
	17. ฉันเชื่อว่าจะสามารถปรับปรุงผลการเรียนให้ดีขึ้นตามที่คาดหวังได้	3.13	0.75	2.96	0.82	2.89	0.80
	18. ฉันเชื่อว่าตนอาจสามารถทำงานได้ทันตามเวลาที่กำหนด	2.95	0.78	2.72	0.82	2.85	0.86
	19. ฉันไม่เชื่อว่าจะจัดการกับปัญหาของตนเองได้	2.76	0.93	2.68	0.92	2.67	0.94
	20. เพื่อน ๆ ยอมรับในความสามารถของฉัน	2.84	0.79	2.71	0.85	2.75	0.78
	ภาพรวมการรับรู้ในความสามารถของตนเอง	2.94	0.47	2.80	0.48	2.84	0.50
ความหยื่นตัว (Resilience)	21. ถ้าเจอสถานการณ์เลวร้าย ฉันสามารถปรับตัวให้กลับสู่สภาพเดิมได้	2.85	0.79	2.76	0.84	2.86	0.85
	22. ฉันรู้สึกเครียดในทุก ๆ เรื่องจนทำให้ตนเองไม่สามารถปรับตัวได้	2.70	0.96	2.61	0.95	2.67	0.97
	23. ฉันสามารถจัดการกับอารมณ์ได้ดีเมื่อมีความทุกข์	2.82	0.85	2.77	0.90	2.84	0.93
	24. ฉันเป็นคนโกรธง่ายหายเร็ว	3.11	0.96	3.01	0.99	3.08	0.94
	25. ฉันสามารถผ่านสถานการณ์ที่ยากลำบากในชีวิตได้	3.03	0.75	2.93	0.84	3.06	0.84
	26. ฉันรู้ว่าฉันสามารถที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ที่ผ่านมาในชีวิตได้	3.11	0.78	3.01	0.84	3.09	0.84
	ภาพรวมความหยื่นตัว	2.94	0.49	2.85	0.51	2.93	0.50
ภาพรวมพุทธะจิตวิทยา		3.02	0.41	2.88	0.42	2.91	0.43

ตาราง 6-10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน : การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

การเห็นคุณค่า ในตนเอง	ข้อความ	ไม่เครียด		เครียด		สีพ.	
		M	S	M	S	M	S
คุณค่าในตนเอง (Self-worth)	1. ฉันมีความสามารถในการช่วยเหลือคนอื่น	3.06	0.73	2.96	0.84	2.91	0.90
	2. ฉันมีความสุขในการลงมือทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง	3.34	0.70	3.20	0.78	3.23	0.82
	3. ฉันคิดว่าตนของมีคุณค่า	3.22	0.81	3.07	0.89	3.15	0.90
	4. ฉันรู้สึกว่าตนของสามารถทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นได้	3.15	0.77	3.01	0.83	3.11	0.85
	5. ฉันเป็นคนไม่เอาไหน	3.00	0.93	2.75	0.96	2.90	0.96
	6. ฉันรู้สึกว่าเป็นส่วนเกินของสังคม	3.19	0.92	2.96	1.00	3.07	0.94
	7. ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นที่รักของคนรอบข้าง	2.80	0.80	2.70	0.83	2.73	0.88
	ภาพรวมคุณค่าในตนเอง	3.11	0.52	2.95	0.54	3.01	0.58
ความเชื่อมั่นใน ตนเอง (Self-confidence)	8. ฉันมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับกลุ่มคนที่มีความเห็นแตกต่างจากฉันได้	2.82	0.79	2.74	0.80	2.71	0.85
	9. ฉันกล้าหาญด้วยทักษะที่มีความสามารถที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนได้	2.67	0.95	2.67	0.97	2.76	0.96
	10. ฉันกล้าบอกกับเพื่อนตรง ๆ เมื่อฉันมั่นใจในด้วยกับความคิดเห็นของเพื่อน	2.81	0.87	2.80	0.89	2.82	0.92
	11. ฉันมั่นใจว่าสามารถทำงานที่ท้าทายให้สำเร็จได้	2.88	0.81	2.82	0.84	2.89	0.83
	ภาพรวมความเชื่อมั่นในตนเอง	2.79	0.58	2.76	0.58	2.80	0.60
	ภาพรวมความเชื่อมั่นในตนเอง	2.79	0.58	2.76	0.58	2.80	0.60
เคารพตนเอง (Self-respect)	12. ฉันให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเอง	3.12	0.82	3.01	0.87	2.97	0.92
	13. เวลาฉันโกรธ ไม่พอใจ ฉันก็ไม่เครียดทำร้ายตนเอง	3.14	1.03	2.90	1.06	3.09	1.00
	14. ฉันคิดว่าตนของมีสิทธิ์เริ่มต้นใหม่ได้	3.29	0.85	3.11	0.93	3.15	0.91
	15. ฉันเลือกสิ่งดี ๆ ให้กับตนเอง	3.35	0.76	3.15	0.86	3.13	0.89
	ภาพรวมเคารพตนเอง	3.22	0.61	3.04	0.64	3.09	0.65
ความรับผิดชอบใน ตนเอง (Self-responsibility)	16. ฉันเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องและมีผลดีกับชีวิต ของตนเอง	3.36	0.74	3.14	0.84	3.07	0.88
	17. ฉันปฏิบัติด้วยความเป็นถูกต้องที่ต้องห้ามอย่างเด็ดขาด	3.29	0.77	3.06	0.87	2.97	0.93
	18. การได้ช่วยเหลือคนอื่น เป็นสิ่งที่ฉันมีความสุข	3.33	0.74	3.15	0.82	3.24	0.82
	19. ฉันช่วยเพื่อนทำงานกลุ่มอย่างเต็ม ความสามารถ	3.24	0.76	3.05	0.83	3.08	0.82
	20. ฉันไม่เครียดหากพ่อแม่ไม่ได้รับมอบหมาย	2.68	0.82	2.56	0.83	2.63	0.87
	ภาพรวมความรับผิดชอบในตนเอง	3.18	0.54	2.99	0.58	3.00	0.62

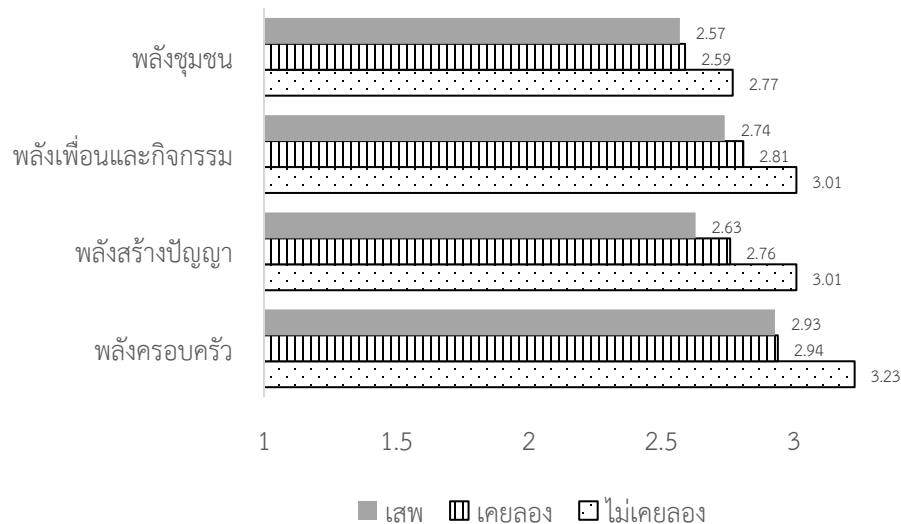
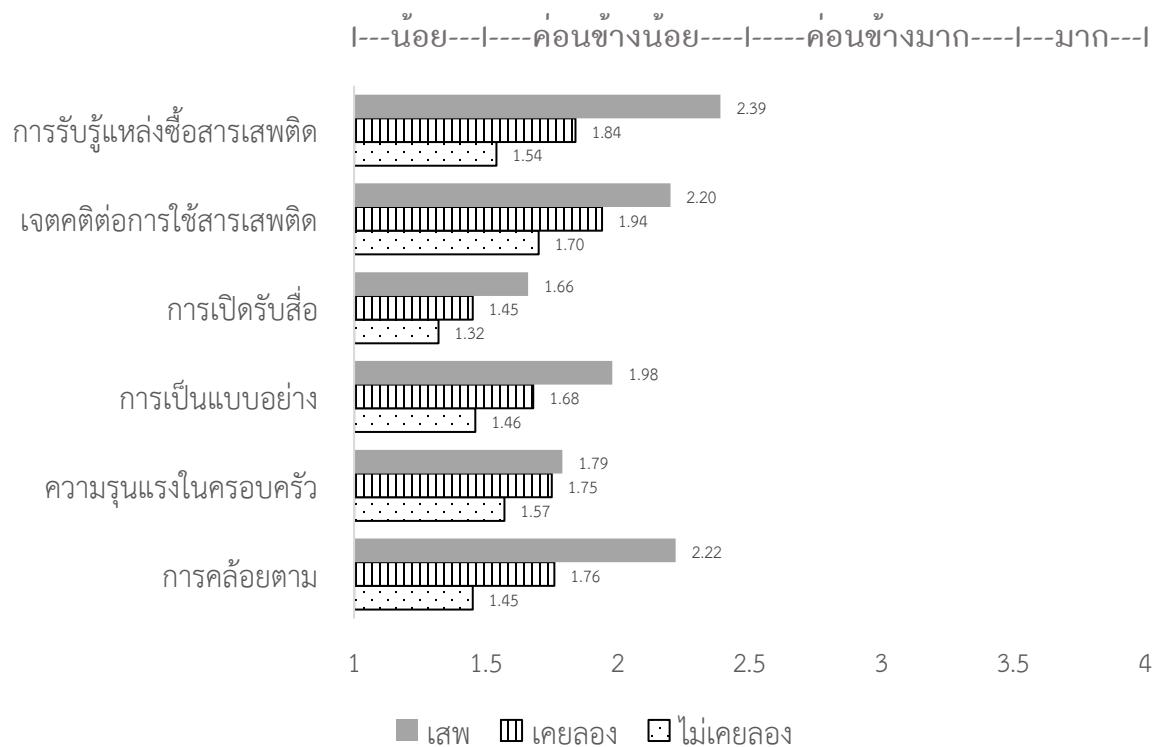
การเห็นคุณค่าในตนเอง	ข้อความ	ไม่เคยลง		เคยลง		ເສີມ	
		M	S	M	S	M	S
การยอมรับตนเอง (Self-acceptance)	21. ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของตนเองแล้วนำมารับปรุงแก้ไข	3.22	0.75	3.02	0.82	3.13	0.82
	22. ไม่ว่าผลของการทำงานจะออกมาเป็นอย่างไร ฉันก็ยอมรับผลที่เกิดได้	3.29	0.75	3.12	0.82	3.14	0.87
	23. ฉันพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง เมื่อพบว่ามีข้อบกพร่อง	3.27	0.76	3.09	0.83	3.13	0.83
	24. ฉันยอมรับจุดดีและจุดด้อยของตนเองได้	3.36	0.75	3.19	0.84	3.22	0.85
	25. ฉันคิดว่าทุกคนสามารถผิดพลาดกันได้	3.58	0.70	3.45	0.81	3.45	0.79
	ภาพรวมการยอมรับตนเอง	3.34	0.58	3.18	0.63	3.22	0.65
ภาพรวมการเห็นคุณค่าในตนเอง		3.14	0.45	2.99	0.47	3.03	0.50

ตาราง 6-11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน: พลังตัวตน

ข้อความ	ไม่เคยลง		เคยลง		ເສີມ	
	M	S	M	S	M	S
1. การได้ช่วยเหลือคนอื่นเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างมาก	3.14	0.83	2.95	0.90	2.86	0.94
2. การให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมในสังคม เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เพศชาย/เพศหญิง/เพศทางเลือก	3.12	0.86	2.90	0.91	2.76	0.86
3. การกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ฉันเชื่อ และกล้าที่จะเสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ	2.85	0.83	2.69	0.84	2.57	0.85
4. การพูดความจริง ไม่พูดโกหกหรือหลอกหลวงผู้อื่น	2.88	0.84	2.68	0.86	2.68	0.90
5. การรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองทำ	3.19	0.78	2.97	0.85	3.12	0.77
6. การยืดมั่นในพฤติกรรมที่ดี	3.17	0.79	2.90	0.86	2.85	0.83
7. การมีการวางแผนและการตัดสินใจก่อนลงมือทำเสมอ	2.99	0.81	2.76	0.84	2.86	0.84
8. การเห็นอกเห็นใจ และใส่ใจในความรู้สึกผู้อื่น	3.21	0.79	2.98	0.86	2.99	0.88
9. การที่สามารถเรียนรู้ และปรับตัวให้อยู่ร่วมกับคนที่มีความคิดเห็นหรือการดำเนินชีวิตแตกต่างกันได้เป็นอย่างดี	2.97	0.79	2.80	0.83	2.80	0.83
10. การกล้าปฏิเสธพฤติกรรมเสี่ยง (เช่น เพศสมัพนธ์ ยาเสพติด ความรุนแรง และสื่อที่ไม่ดี)	3.30	1.00	2.94	1.02	2.58	0.91
11. ความพยายามแก้ปัญหาข้อขัดแย้งด้วยสติปัญญามากกว่าอารมณ์ (ไม่ใช่ความรุนแรง)	3.01	0.84	2.75	0.87	2.61	0.83
12. ความสามารถควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ เช่น ควบคุมอารมณ์เวลาโกรธได้ เมื่อเกิดการโต้เถียงหรือขัดแย้ง	2.83	0.86	2.66	0.88	2.65	0.85
13. ความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า	3.01	0.91	2.81	0.95	2.86	0.88
14. การมีป้าหมายชัดเจน	3.08	0.86	2.90	0.90	2.88	0.86
15. ความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง	3.25	0.83	3.06	0.90	3.04	0.87
ภาพรวมพลังตัวตน	3.07	0.54	2.85	0.55	2.81	0.52

ตาราง 6-12 สภาพการณ์ปัจจัยบริบท

ปัจจัยบริบท	ไม่เคยลอง			เคยลอง			ເສັ່ນ		
	M	S	ແປລຜລ	M	S	ແປລຜລ	M	S	ແປລຜລ
ปัจจัยบริบท (เชิงลบ)									
การคล้อยตาม	1.45	0.53	น้อย	1.76	0.58	ค่อนข้าง น้อย	2.22	0.57	ค่อนข้าง น้อย
ความรุนแรงใน ครอบครัว	1.57	0.46	ค่อนข้าง น้อย	1.75	0.48	ค่อนข้าง น้อย	1.79	0.48	ค่อนข้าง น้อย
การเป็นแบบอย่าง	1.46	0.47	น้อย	1.68	0.51	ค่อนข้าง น้อย	1.98	0.56	ค่อนข้าง น้อย
การเปิดรับสื่อ	1.32	0.59	น้อย	1.45	0.63	น้อย	1.66	0.66	ค่อนข้าง น้อย
เจตคติต่อการใช้สารເສັ່ນ ติด	1.70	0.52	ค่อนข้าง น้อย	1.94	0.53	ค่อนข้าง น้อย	2.20	0.49	ค่อนข้าง น้อย
การรับรู้และเข้าใจสาร ເສັ່ນติด	1.54	0.71	ค่อนข้าง น้อย	1.84	0.77	ค่อนข้าง น้อย	2.39	0.76	ค่อนข้าง น้อย
ปัจจัยบริบท (เชิงบวก)									
พลังครอบครัว	3.23	0.70	ค่อนข้าง มาก	2.94	0.75	ค่อนข้าง มาก	2.93	0.66	ค่อนข้าง มาก
พลังสร้างปัญญา	3.01	0.62	ค่อนข้าง มาก	2.76	0.62	ค่อนข้าง มาก	2.63	0.55	ค่อนข้าง มาก
พลังเพื่อนและ กิจกรรม	3.01	0.65	ค่อนข้าง มาก	2.81	0.65	ค่อนข้าง มาก	2.74	0.59	ค่อนข้าง มาก
พลังชุมชน	2.77	0.71	ค่อนข้าง มาก	2.59	0.67	ค่อนข้าง มาก	2.57	0.57	ค่อนข้าง มาก

ภาพประกอบ 6-7 สภาพการณ์ปัจจัยบริบท

ตาราง 6-13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท: การคล้อยตาม

ข้อความ	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		เสพ	
	M	S	M	S	M	S
1. ฉันพยายามทำทุกอย่าง เพื่อที่ต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด	1.32	0.73	1.56	0.87	2.09	1.01
2. ฉันคิดว่าการที่ใช้สารเสพติดในกลุ่มเพื่อนเป็นเรื่องปกติธรรมชาติ	1.32	0.72	1.65	0.90	2.34	1.04
3. ถ้าฉันใช้สารเสพติด ฉันจะได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน	1.30	0.73	1.58	0.91	2.14	1.01
4. ฉันไม่ยอมเชื่อเพื่อน เมื่อเพื่อนซักจุ่งให้เห็นถึงความท้าทายของสารเสพติด	2.00	1.30	2.33	1.22	2.55	0.97
5. การที่ฉันใช้ชีวิตร่วมกับกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติดและได้เพื่อนแท้ที่เข้าใจกัน	1.41	0.81	1.74	0.94	2.24	0.97
6. ถ้าการลงสูบบุหรี่จะทำให้เพื่อน ๆ ยอมรับฉันเข้ากลุ่ม ฉันยินดีที่จะทำ	1.26	0.69	1.52	0.85	2.11	1.00
7. การที่ฉันใช้ชีวิตร่วมกับผู้ที่ใช้สารเสพติด ทำให้รู้สารเสพติดทำให้ได้เพื่อนแท้ที่เข้าใจกัน	1.30	0.72	1.56	0.86	2.01	0.94
8. ฉันจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติดโดยเด็ดขาด	1.69	1.10	2.14	1.14	2.29	1.02
ภาพรวมการคล้อยตาม	1.45	0.53	1.76	0.58	2.22	0.57

ตาราง 6-14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท: ความรุนแรงในครอบครัว

ข้อความ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
	M	S	M	S	M	S
1. ฉันถูกทำร้ายร่างกายจากคนในครอบครัว	1.30	0.59	1.43	0.69	1.57	0.77
2. ฉันรับรู้/เห็นคนในครอบครัวทำร้ายร่างกายกันจนได้รับบาดเจ็บ	1.35	0.68	1.51	0.77	1.66	0.86
3. ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ถูกคนในครอบครัวบังคับให้ทำในสิ่งที่ฉันไม่ชอบ	2.11	0.97	2.24	1.00	2.03	0.95
4. ฉันรู้สึกเสียใจที่ถูกคนในครอบครัวต่อว่าด้วยถ้อยคำที่รุนแรงและหยาบคาย	2.08	1.02	2.21	1.02	2.14	0.97
5. ฉันภูมิใจในครอบครัวที่เป็นมีประเพณีไทยบ้านเมืองทำให้ฉันรู้สึกดีดั่งที่เรื่องอื้อ	2.14	1.04	2.32	1.06	2.18	0.99
6. ฉันรู้สึกสบายใจที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนในครอบครัว	1.80	0.99	2.10	1.04	1.97	0.96
7. ฉันรับรู้/เห็นคนในครอบครัวต้องเสียใจเพราะการกระทำของคนในบ้าน	2.02	0.95	2.16	0.94	2.32	0.92
8. ฉันถูกห้ามไม่ให้ccbเพื่อบางคน	1.67	0.92	1.94	1.01	2.46	1.03
9. ฉันถูกกีดกันไม่ให้ติดต่อกับญาติพี่น้องและ/หรือเพื่อนบ้าน	1.30	0.69	1.51	0.86	1.59	0.87
10. ฉันถูกห้ามไม่ให้ออกนอกบ้าน	1.56	0.85	1.80	0.95	1.95	0.89
11. ฉันต้องช่วยที่บ้านทำงาน จนทำให้ฉันไม่มีเวลาทำในสิ่งที่ฉันต้องการ	1.82	0.89	2.02	0.91	2.06	0.90
12. คนในครอบครัวของฉันถูกกีดกันไม่ให้ccbหรือติดต่อกับคนอื่น	1.34	0.74	1.53	0.85	1.64	0.88
13. คนในครอบครัวของฉันถูกบังคับไม่ให้ออกนอกบ้าน	1.35	0.75	1.56	0.88	1.66	0.94
14. ฉันได้รับสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการทำงานชีวิตจากครอบครัวอย่างเพียงพอ	1.86	0.95	2.16	0.99	2.18	0.97
15. ฉันได้รับเงินจากผู้ปกครองไม่เพียงพอต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน	1.66	0.83	1.87	0.87	2.00	0.88
16. เมื่อฉันไม่สบายหรือเจ็บป่วย ครอบครัวไม่มีเงินพาฉันไปรักษา	1.35	0.73	1.52	0.82	1.63	0.87
17. คนในครอบครัวของฉันทะเลาะกัน เพราะเงินไม่พอใช้	1.53	0.80	1.70	0.87	1.79	0.88
18. คนในครอบครัวมักพูดจาลามกต่อหน้าฉัน	1.30	0.68	1.46	0.80	1.49	0.81
19. ฉันถูกคนในครอบครัวบังคับเนื้อตัวจนทำให้ฉันรู้สึกอึดหรือไม่สบายใจ	1.28	0.68	1.43	0.79	1.48	0.82
20. ฉันถูกคนในครอบครัวบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น	1.21	0.63	1.34	0.75	1.18	0.55
21. ฉันถูกคนในครอบครัวบังคับให้ขายบริการทางเพศเพื่อแลกเงิน	1.21	0.63	1.32	0.73	1.17	0.56
22. ฉันรับรู้/เห็นคนในครอบครัวถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์	1.21	0.63	1.33	0.73	1.25	0.61
ภาพรวมความรุนแรงในครอบครัว	1.57	0.46	1.75	0.48	1.79	0.48

ตาราง 6-15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท : การเป็นแบบอย่าง

ข้อความ	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		สพ	
	M	S	M	S	M	S
1. ฉันเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่ หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.18	0.94	2.45	1.00	2.44	0.93
2. ฉันเห็นคนในครอบครัวใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาบ้า ไอซ์ กระท่อม ผีปัน	1.20	0.58	1.39	0.75	1.55	0.84
3. ฉันเห็นเพื่อน/รุ่นพี่ในโรงเรียนสูบบุหรี่ หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.83	0.86	2.18	0.92	2.62	0.91
4. ฉันเห็นเพื่อน/รุ่นพี่ใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาบ้า ไอซ์ กระท่อม ผีปัน	1.34	0.72	1.56	0.85	2.38	0.96
5. ฉันเห็นคนในชุมชนสูบบุหรี่ หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.51	0.99	2.78	1.02	2.81	0.92
6. ฉันเห็นคนในชุมชนใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาบ้า ไอซ์ กระท่อม ผีปัน	1.40	0.77	1.65	0.91	2.07	1.00
7. ฉันเห็นดาราหรือนักว้องที่นั่งขึ้นขอบสูบบุหรี่ หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.41	0.74	1.58	0.84	1.62	0.89
8. คนในครอบครัวซักหวานให้ฉันใช้สารเสพติด	1.18	0.57	1.31	0.70	1.46	0.85
9. เพื่อน/รุ่นพี่ในโรงเรียนซักหวานให้ฉันใช้สารเสพติด	1.22	0.61	1.45	0.77	2.01	0.93
10. คนในชุมชนซักหวานให้ฉันใช้สารเสพติด	1.18	0.58	1.35	0.74	1.67	0.90
11. ฉันพบเจอสารเสพติดหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเสพสารเสพติด	1.33	0.69	1.58	0.82	2.08	0.95
12. ฉันสนใจกับคนในครอบครัวที่ใช้สารเสพติด	1.25	0.66	1.45	0.83	1.64	0.96
13. ฉันมีกิจกรรมหรือความเกี่ยวข้องกับเพื่อน/รุ่นพี่ในโรงเรียนที่ใช้สารเสพติด	1.22	0.61	1.44	0.78	2.00	0.96
14. ฉันมีกิจกรรมหรือความเกี่ยวข้องกับคนในชุมชนที่ใช้สารเสพติด	1.22	0.61	1.39	0.75	1.73	0.89
15. ผู้ที่ใช้สารเสพติดที่ฉันพบเป็นคนที่ฉันเกรงกลัว	1.63	0.97	1.73	0.96	1.73	0.96
16. ผู้ที่ใช้สารเสพติดที่ฉันพบเป็นคนที่ฉันนับถือหรือชื่นชอบ	1.28	0.68	1.50	0.83	1.89	0.99
ภาพรวมการเป็นแบบอย่าง	1.46	0.47	1.68	0.51	1.98	0.56

ตาราง 6-16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท : การเปิดรับสื่อ

ข้อความ	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		สพ	
	M	S	M	S	M	S
1. ฉันติดตามการใช้สารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ	1.37	0.72	1.48	0.77	1.58	0.80
2. ฉันหาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการใช้สารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ	1.32	0.68	1.45	0.74	1.52	0.78
3. ฉันติดตามข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ	1.28	0.67	1.38	0.73	1.68	0.89
4. ฉันพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับการเสพหรือการขายสารเสพติดตามที่พูดในสื่อต่าง ๆ	1.31	0.68	1.51	0.80	1.88	0.89
ภาพรวมการเปิดรับสื่อ	1.32	0.59	1.45	0.63	1.66	0.66

ตาราง 6-17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท : เจตคติและการรับรู้แหล่ง

เจตคติและการรับรู้แหล่ง	ข้อความ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	1. ฉันรู้สึกว่า ผู้ที่ใช้สารเสพติดเป็นบุคคลที่สังคมรังเกียจ	2.29	1.05	2.41	1.05	2.36	0.99
	2. ฉันเชื่อว่าการใช้สารเสพติดช่วยให้ลืมความเครียดและปัญหาที่เกิดขึ้นได้	1.67	0.96	1.94	1.00	2.29	1.02
	3. ฉันเชื่อว่าสารเสพติดจะช่วยให้นักศษายความทุกข์	1.48	0.86	1.79	0.98	2.24	1.00
	4. ฉันเชื่อว่าการใช้สารเสพติดไม่มีผลเสียต่อร่างกาย	1.53	1.01	1.74	1.06	2.07	1.06
	5. ฉันคิดว่าการใช้สารเสพติดเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาน้ำหนัก	1.84	1.12	2.04	1.11	2.05	0.99
	6. ฉันคิดว่าการใช้สารเสพติดในปริมาณมาก ๆ และเป็นเวลานาน ๆ อาจทำให้ตายได้	1.64	1.05	1.86	1.09	1.97	0.97
	7. ฉันรู้สึกว่าคนที่ใช้สารเสพติดเป็นคนโก้ก๊อก	1.60	0.99	1.78	1.01	2.15	0.97
	8. ฉันคิดว่าการทดลองสารเสพติดเพียงครั้งเดียวเพื่อหาระบบการณ์เป็นเรื่องปกติ	1.53	0.88	1.93	1.01	2.42	1.00
	ภาพรวมเจตคติต่อการใช้สารเสพติด	1.70	0.52	1.94	0.53	2.20	0.49
	9. ฉันเคยเห็นคนรู้จัก ซื้อสารเสพติดจากร้านค้าในชุมชน	1.62	0.96	1.91	1.05	2.10	1.06
การรับรู้แหล่งซื้อสารเสพติด	10. ฉันรู้ว่าซื้อสารเสพติดได้จากที่ไหนบ้าง	1.45	0.85	1.77	0.99	2.35	1.04
	11. เวลาเพื่อนของฉันซื้อสารเสพติด เขาไม่เคยถูกถามเรื่องอายุจากคนขาย	1.66	1.03	1.97	1.10	2.62	1.07
	12. ฉันเคยเห็นเพื่อนซื้อสารเสพติดจากแหล่งผู้ชาย	1.44	0.86	1.72	0.98	2.54	1.08
	13. ฉันเห็นว่าชุมชนของฉันเป็นแหล่งหากซื้อสารเสพติดได้ยาก	1.52	0.89	1.80	0.98	2.28	1.07
	14. เพื่อนของฉันไม่เคยถูกปฏิเสธในการซื้อสารเสพติดจากร้านค้า	1.56	0.95	1.82	1.00	2.20	1.02
	15. ฉันเคยเห็นคนรู้จัก ซื้อสารเสพติดมาจากหมู่บ้านอื่น	1.55	0.94	1.89	1.05	2.61	1.08
	ภาพรวมการรับรู้แหล่งซื้อสารเสพติด	1.54	0.71	1.84	0.77	2.39	0.76
ภาพรวมเจตคติและการรับรู้แหล่ง		1.63	0.53	1.89	0.55	2.28	0.51

ตาราง 6-18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์ปัจจัยบริบท : พลังด้านต่าง ๆ

พลังด้านต่าง ๆ	ข้อความ	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		受访	
		M	S	M	S	M	S
พลังครอบครัว	1. การได้รับความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ และการสนับสนุนในทางที่ดีจากครอบครัว	3.34	0.87	3.03	1.01	3.02	0.98
	2. การที่จะสามารถปรึกษาหารือ และขอคำแนะนำจากผู้ปกครองได้อย่างสบายใจไม่ว่าเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่	3.09	0.93	2.78	0.96	2.85	0.90
	3. การมีผู้ปกครองที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือด้านการเรียนรู้	3.34	0.85	3.03	0.95	3.03	0.88
	4. ความรู้สึกปลอดภัย อบอุ่น และมีความสุขเมื่ออยู่ในครอบครัวตัวเอง	3.42	0.83	3.11	0.95	3.21	0.88
	5. การที่ตนอยู่ในครอบครัวที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ชัดเจน มีเหตุผล และมีการดูแลให้ปฏิบัติตาม	3.10	0.90	2.86	0.93	2.78	0.88
	6. การที่มีผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีให้ตาม	3.32	0.83	3.02	0.93	3.07	0.87
	7. การมีผู้ปกครองที่สนับสนุนให้ทำในสิ่งที่ชอบหรืออยากทำ	3.21	0.89	2.92	0.95	2.90	0.92
	8. การที่จะสามารถพูดคุย และเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่น วิทยุ ทีวี สื่อประเภทอื่น ๆ ภายในครอบครัว	2.99	0.94	2.75	0.95	2.62	0.93
	ภาพรวมพลังครอบครัว	3.23	0.70	2.94	0.75	2.93	0.66
พลังสร้างปัญญา	1. การอยู่ในสถาบันการศึกษาที่เอาใจใส่ สนับสนุน และช่วยเหลือผู้เรียนได้ดี	3.19	0.87	2.90	0.94	2.68	0.84
	2. ความรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในสถาบันการศึกษา	3.15	0.83	2.92	0.89	2.68	0.84
	3. การอยู่ในสถาบันการศึกษาที่มีระเบียบกฎเกณฑ์ชัดเจน มีเหตุผล และมีการดูแลให้ปฏิบัติตาม	3.23	0.84	2.99	0.89	2.77	0.80
	4. การที่มีครูสนับสนุนให้ทำในสิ่งที่ชอบหรืออยากทำ	3.15	0.87	2.94	0.92	2.85	0.88
	5. ความพยายามและอยากเรียนให้ได้ดี ไม่เอาเปรียบและรู้จักแบ่งปันผู้อื่น	3.16	0.88	2.81	0.95	2.77	0.94
	6. การเอาใจใส่ในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.10	0.81	2.81	0.84	2.65	0.81
	7. การทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียน	2.84	0.84	2.56	0.84	2.52	0.87
	8. การมีความรักและผูกพันกับสถาบันการศึกษา	2.99	0.87	2.78	0.89	2.66	0.85
	9. การอ่านหนังสือด้วยความเพลิดเพลิน	2.75	0.87	2.53	0.87	2.43	0.85
	10. การฝึกหัดปัญญา และวัฒนธรรมของชุมชน	2.81	0.86	2.59	0.87	2.55	0.80
	11. การที่จะสามารถพูดคุย และเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อ เช่น วิทยุ ทีวี สื่อประเภทอื่น ๆ กับครูเป็นประจำ	2.69	0.93	2.52	0.92	2.37	0.88
	ภาพรวมพลังสร้างปัญญา	3.01	0.62	2.76	0.62	2.63	0.55

พังค์ด้านต่าง ๆ	ข้อความ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
พังค์เพื่อนและกิจกรรม	1. การมีเพื่อนสนิทที่เป็นแบบอย่างที่ดีและชักนำให้ทำดี	3.19	0.87	2.89	0.95	2.83	0.89
	2. การทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามความชอบและพึงพอใจ เช่น ทำงานศิลปะ เล่นดนตรี วาดรูป เป็นต้น	3.13	0.85	2.85	0.89	2.82	0.85
	3. การได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำ	2.90	0.88	2.83	0.92	2.94	0.84
	4. การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือประกอบพิธีกรรม	2.80	0.86	2.62	0.86	2.56	0.81
	5. การที่ได้ชวนกันทำกิจกรรมที่ดีเป็นประจำร่วมกับเพื่อนๆ	3.05	0.82	2.82	0.86	2.66	0.84
	6. การมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับสื่อที่สร้างสรรค์กับเพื่อน	3.02	0.84	2.85	0.86	2.64	0.83
	ภาพรวมพังค์เพื่อนและกิจกรรม	3.01	0.65	2.81	0.65	2.74	0.59
พังค์ชุมชน	1. การที่มีญาติหรือผู้ใหญ่ นอกเหนือจากผู้ปกครอง ที่สามารถปรึกษาหารือและขอความช่วยเหลือได้อย่างสบายใจ	2.76	0.95	2.54	0.96	2.49	0.88
	2. การมีเพื่อนบ้านที่สนใจและให้กำลังใจ	2.70	0.94	2.53	0.92	2.54	0.83
	3. ความรู้สึกว่าคนในชุมชนให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของเด็กและเยาวชน	2.80	0.88	2.59	0.88	2.59	0.83
	4. การได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน	2.68	0.92	2.56	0.89	2.45	0.86
	5. การเข้าร่วมทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชน	2.67	0.91	2.51	0.88	2.42	0.80
	6. ความรู้สึกอบอุ่น มีความสุข และภูมิใจในวิถีชีวิต เมื่อยู่ในชุมชนของฉัน	2.94	0.88	2.72	0.89	2.75	0.82
	7. การมีเพื่อนบ้านคอยสอดส่อง และดูแลพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม	2.64	0.93	2.57	0.92	2.53	0.84
	8. การที่มีผู้ใหญ่อื่นออกจากผู้ปกครองที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้ทำตาม	2.95	0.89	2.73	0.89	2.82	0.85
	ภาพรวมพังค์ชุมชน	2.77	0.71	2.59	0.67	2.57	0.57
ภาพรวมพังค์ด้านต่าง ๆ		3.00	0.57	2.77	0.58	2.71	0.51

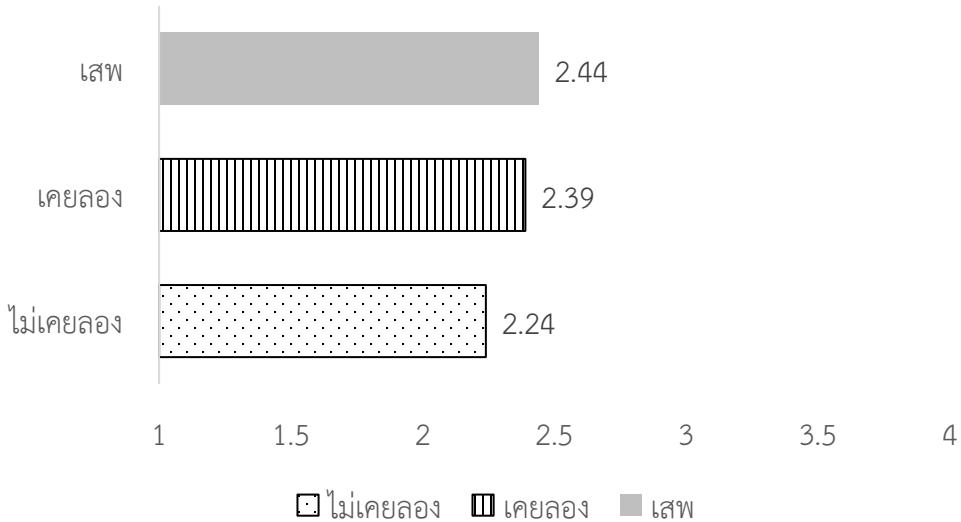
2.3 ผลการศึกษาสภาพการณ์พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยง เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สารเสพติด ($M = 2.44$, $S = 0.30$) รองลงมาคือ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติด ($M = 2.39$, $S = 0.32$) และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองใช้สารเสพติด ($M = 2.24$, $S = 0.34$) ตามลำดับ

ตาราง 6-19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์พฤติกรรมเสี่ยง

ข้อความ	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		สพ	
	M	S	M	S	M	S
1. ฉันเป็นคนมีสาระ	2.15	0.80	2.35	0.91	2.30	0.94
2. ฉันไม่คิดก่อนพูด	2.29	0.92	2.42	0.95	2.27	0.95
3. ฉันชอบความโคลอโคนห้ามยา เข่น แข่งรถ ปืนเข้า กระโดดร่ม	2.37	1.07	2.57	1.08	2.76	1.01
4. ฉันรู้สึกมีความสุขในชีวิต	1.68	0.80	1.86	0.91	1.90	0.90
5. เมื่อเหตุการณ์ผ่านไปแล้ว ฉันได้แต่เสียใจในการกระทำของตนเอง	2.70	0.96	2.74	0.96	3.02	0.92
6. ฉันมีประสบการณ์ที่ดีนั่นแล้วห้ามยา	2.97	0.89	2.98	0.92	3.01	0.86
7. ฉันได้วางแผนเกี่ยวกับอนาคตตนเอง	1.81	0.85	1.99	0.93	1.88	0.85
8. ฉันรู้สึกวิกฤตกังวลจนปวดศีรษะ	2.44	1.02	2.54	1.00	2.48	0.95
9. ฉันรู้สึกกังวลในการทำงานสิ่ง	2.72	0.91	2.71	0.92	2.72	0.87
10. ฉันมีความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเอง	3.06	0.83	2.94	0.88	3.12	0.86
11. ฉันทำอะไรโดยไม่คิด	2.16	0.94	2.38	0.94	2.51	1.02
12. ฉันชอบการขับมอเตอร์ไซค์ด้วยความเร็วสูง	1.97	1.03	2.50	1.05	2.84	1.05
13. ฉันมีความภาคภูมิใจในตนเอง	1.83	0.84	1.99	0.91	1.96	0.89
14. ฉันเป็นคนซึ้งล้า เวลาจะทำอะไรรีบก็จะวิตกกังวล	2.53	0.97	2.50	0.98	2.44	0.98
15. ฉันเป็นคนหุนหันพลันแล่น	2.20	0.93	2.40	0.92	2.32	0.90
16. ฉันชอบทำกิจกรรมที่มีความตื่นเต้นห้ามยาโดยเฉพาะการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎ	1.87	0.96	2.27	1.00	2.42	0.99
17. ฉันรู้สึกว่าฉันล้มเหลวในชีวิต ทำอะไรรักไม่สำเร็จ	1.96	0.92	2.18	0.96	2.32	0.97
18. ฉันใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล	2.10	0.94	2.33	0.98	2.39	0.97
19. ฉันมีความสุขในการรุกรานพื้นที่ของผู้อื่น	1.69	0.91	2.00	0.98	1.95	0.93
20. ฉันมีความพอใจในชีวิตของตนเอง	1.75	0.86	1.98	0.95	1.97	0.89
21. ฉันกลัวที่จะต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	2.57	0.94	2.50	0.93	2.59	0.97
22. ฉันต้องการความเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่อยู่เสมอ	2.86	0.89	2.84	0.91	2.91	0.89
23. ฉันมีความกระตือรือร้นต่อนาคตของตนเอง	1.81	0.84	1.95	0.91	1.90	0.89
ภาพรวมพฤติกรรมเสี่ยง	2.24	0.34	2.39	0.32	2.44	0.30

|---น้อย---|----ค่อนข้างน้อย----|----ค่อนข้างมาก----|---มาก---|

ภาพประกอบ 6-8 สภาพการณ์พฤติกรรมเสี่ยง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สารเสพติด จำแนกตามภูมิภาค

3.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามภูมิภาค

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามภูมิภาค 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ พบร้าปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้าน การบริหารจัดการตนเองของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ในภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.83 รองลงมาคือ ภาคตะวันตกและภาคใต้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 2.81 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.74 ส่วน กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.67 รองลงมาคือ ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.57 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเป ในภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.77 รองลงมาคือ ภาคตะวันตก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 ขณะที่ภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.65

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการบริหารจัดการตนเองพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลองในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเปในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างภูมิภาคปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการบริหารจัดการตนเองของกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคเหนือและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคกลางและภาคตะวันออก ส่วนภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออก ส่วน ภาคเหนือและภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านทุนทางจิตวิทยาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.06 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ขณะที่ภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.96 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.96 รองลงมาคือ ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.80 และ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเป ในภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.06 รองลงมาคือ ภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ขณะที่ภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.77

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านทุนทางจิตวิทยาพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และสเปในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างภูมิภาคปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านทุนทางจิตวิทยาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตกและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาค ตะวันออก ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาค ตะวันออก ส่วนภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเป พบร้า ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.18 รองลงมาคือ ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.08 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.10 รองลงมาคือ ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ขณะที่ภาคตะวันตกและภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.89 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ในภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.21 รองลงมาคือ ภาคตะวันตก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ขณะที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 2.94

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่า กลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างภูมิภาคปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ภาคตะวันออกและภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกและภาคตะวันตก ส่วน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ พบร้า ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.13 รองลงมาคือ ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 2.96 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.95 รองลงมาคือ ภาคกลางและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.74 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ในภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.01 รองลงมาคือ ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.75

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชน ที่ไม่เคยลองและเคยลองในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างภูมิภาคปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาค ตะวันออก ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ภาคกลาง และภาคตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใน กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ภาคตะวันออกและภาคตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-20 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามภูมิภาค

รายการ	ภูมิภาค	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		สภาพ	
		M	S	M	S	M	S
1. การบริหารจัดการตน	เหนือ	2.83	0.34	2.67	0.30	2.65	0.32
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.79	0.35	2.65	0.32	2.68	0.30
	กลาง	2.76	0.33	2.66	0.30	2.67	0.32
	ตะวันตก	2.81	0.36	2.59	0.30	2.72	0.34
	ตะวันออก	2.74	0.34	2.57	0.28	2.67	0.29
	ใต้	2.81	0.35	2.63	0.31	2.77	0.32
	F	9.254		8.263		.915	
	p	.000		.000		.471	
	เปรียบเทียบรายคู่*	กลาง<เหนือ	กลาง<ตะวันตก	ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<กลาง	-
		กลาง<ใต้	ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<ใต้	ตะวันออก<ใต้	ตะวันตก<เหนือ	
2. ทุนทางจิตวิทยา	เหนือ	3.04	0.41	2.91	0.41	2.77	0.44
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.05	0.40	2.96	0.43	2.86	0.43
	กลาง	3.00	0.39	2.89	0.40	2.94	0.45
	ตะวันตก	3.03	0.43	2.82	0.41	2.94	0.48
	ตะวันออก	2.96	0.43	2.80	0.43	2.96	0.37
	ใต้	3.06	0.40	2.93	0.43	3.06	0.36
	F	7.805		9.079		2.523	
	p	.000		.000		.029	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<ใต้	
		ตะวันออก<ตะวันตก	ตะวันออก<ใต้	ตะวันออก<กลาง	ตะวันออก<ใต้	ตะวันตก<เหนือ	
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	เหนือ	3.17	0.44	3.02	0.46	2.94	0.55
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.17	0.43	3.10	0.46	2.94	0.52
	กลาง	3.11	0.43	3.00	0.45	3.09	0.51
	ตะวันตก	3.13	0.46	2.89	0.47	3.17	0.56
	ตะวันออก	3.08	0.48	2.89	0.48	3.13	0.37
	ใต้	3.18	0.44	3.03	0.47	3.21	0.37
	F	7.714		12.621		3.763	
	p	.000		.000		.002	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<ใต้	
		ตะวันออก<ใต้	กลาง<เหนือ	ตะวันออก<ใต้	ตะวันออก<กลาง	ตะวันตก<เหนือ	

รายการ	ภูมิภาค	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
4. พลังด้วยตัวตน	เหนือ	3.10	0.55	2.88	0.56	2.76	0.50
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.09	0.51	2.95	0.54	2.75	0.52
	กลาง	3.06	0.52	2.89	0.57	2.80	0.51
	ตะวันตก	3.05	0.58	2.76	0.54	3.01	0.62
	ตะวันออก	2.96	0.56	2.74	0.52	2.90	0.51
	ใต้	3.13	0.54	2.89	0.56	2.92	0.47
	F	10.350		10.181		1.904	
	p	.000		.000		.093	
เปรียบเทียบรายคู่*		ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<กลาง	-
		ตะวันออก<กลาง	ตะวันออก<ตะวันตก	ตะวันออก<ใต้	ตะวันออก<ใต้	ตะวันตก<เหนือ	
		ตะวันออก<ใต้	กลาง<ใต้	ตะวันตก<ใต้	ตะวันตก<ใต้	ตะวันตก<กลาง	
		ตะวันตก<ใต้					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.83	-	.04514	.07138*	.02480	.08921*	.02135
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.79		-	.02624	-.02034	.04407	-.02379
กลาง	2.76			-	-.04658*	.01783	-.05003*
ตะวันตก	2.81				-	.06441*	-.00345
ตะวันออก	2.74					-	-.06786*
ใต้	2.81						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-22 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.67	-	.01783	.01136	.07879*	.09954*	.03623
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.65		-	-.00647	.06097	.08171*	.01841
กลาง	2.66			-	.06743*	.08818*	.02487
ตะวันตก	2.59				-	.02075	-.04256
ตะวันออก	2.57					-	-.06331*
ใต้	2.63						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-23 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	3.04	-	-.00125	.04206	.00971	.08774*	-.01119
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.05		-	.04331	.01096	.08899*	-.00994
กลาง	3.00			-	-.03235	.04568	-.05326*
ตะวันตก	3.03				-	.07803*	-.02090
ตะวันออก	2.96					-	-.09893*
ใต้	3.06						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-24 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.91	-	-.05099	.02420	.08969*	.10623*	-.01826
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.96		-	.07519	.14068*	.15722*	.03273
กลาง	2.89			-	.06549	.08203*	-.04246
ตะวันตก	2.82				-	.01654	-.10795*
ตะวันออก	2.80					-	-.12449*
ใต้	2.93						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-25 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเทพ)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.77	-	-.09321	-.17652	-.16934	-.19009	-.29157
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.86		-	-.08331	-.07613	-.09688	-.19835*
กลาง	2.94			-	.00718	-.01357	-.11504
ตะวันตก	2.94				-	-.02075	-.12222
ตะวันออก	2.96					-	-.10147
ใต้	3.06						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-26 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	3.17	-	-.00143	.05985*	.03281	.08765*	-.01067
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.17		-	.06129*	.03424	.08909*	-.00924
กลาง	3.11			-	-.02704	.02780	-.07053*
ตะวันตก	3.13				-	.05484	-.04348
ตะวันออก	3.08					-	-.09833*
ใต้	3.18						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-27 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	3.02	-	-.07879	.01766	.12992*	.12491*	-.01198
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.10		-	.09645*	.20871*	.20370*	.06681
กลาง	3.00			-	.11226*	.10725*	-.02964
ตะวันตก	2.89				-	-.00501	-.14190*
ตะวันออก	2.89					-	-.13689*
ใต้	3.03						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-28 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเทพ)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.94	-	-.00358	-.15096	-.22835	-.19033	-.27251
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.94		-	-.14738	-.22476	-.18675	-.26893*
กลาง	3.09			-	-.07738	-.03937	-.12154
ตะวันตก	3.17				-	.03802	-.04416
ตะวันออก	3.13					-	-.08218
ใต้	3.21						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-29 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	3.10	-	.01174	.04200	.05568	.13943*	-.02548
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.09		-	.03026	.04394	.12769*	-.03722
กลาง	3.06			-	.01369	.09743*	-.06747*
ตะวันตก	3.05				-	.08375*	-.08116*
ตะวันออก	2.96					-	-.16491*
ใต้	3.13						-

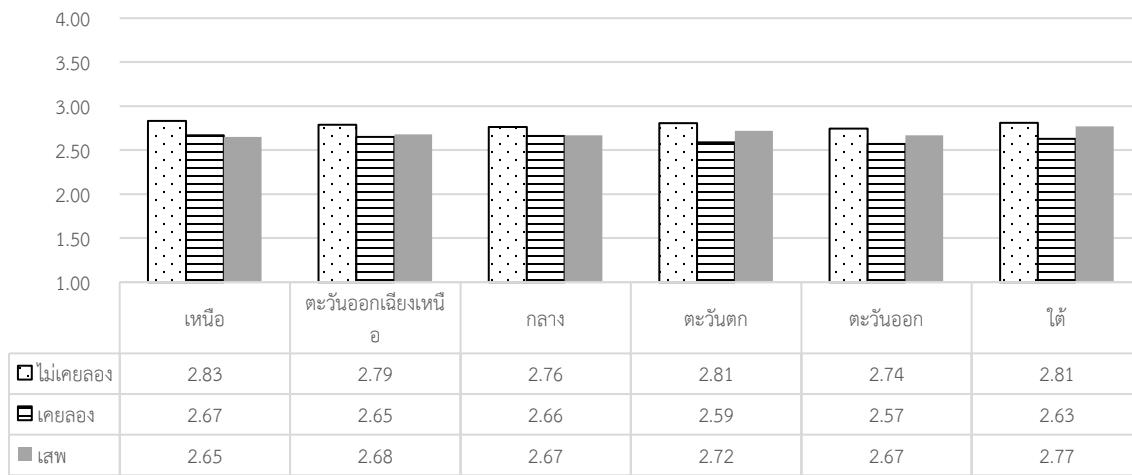
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-30 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

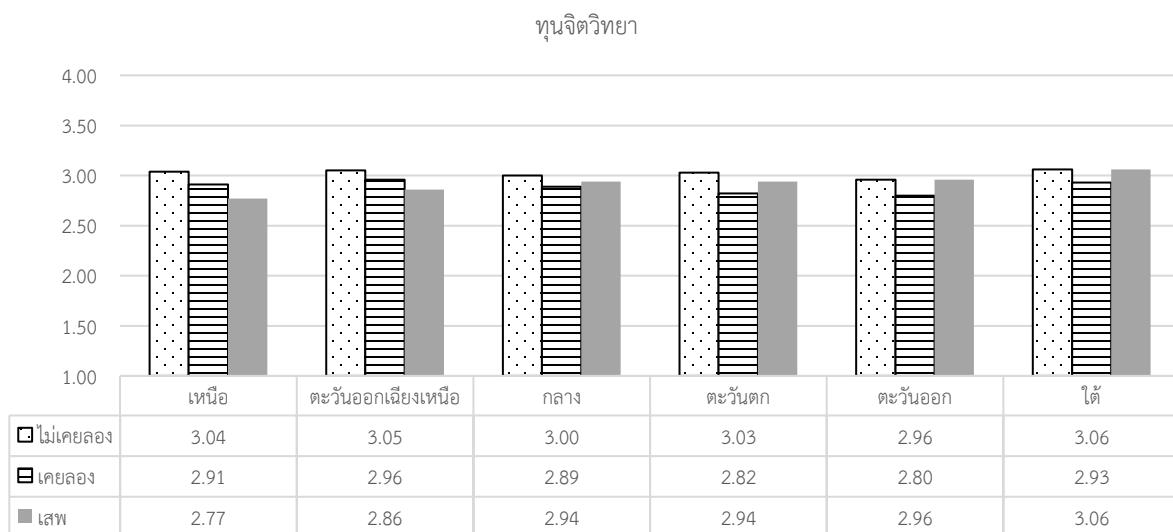
ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.88	-	-.07555	-.00945	.12123*	.14119*	-.01423
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.95		-	.06609	.19677*	.21674*	.06131
กลาง	2.89			-	.13068*	.15065*	-.00478
ตะวันตก	2.76				-	.01997	-.13546*
ตะวันออก	2.74					-	-.15542*
ใต้	2.89						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การบริหารจัดการตน

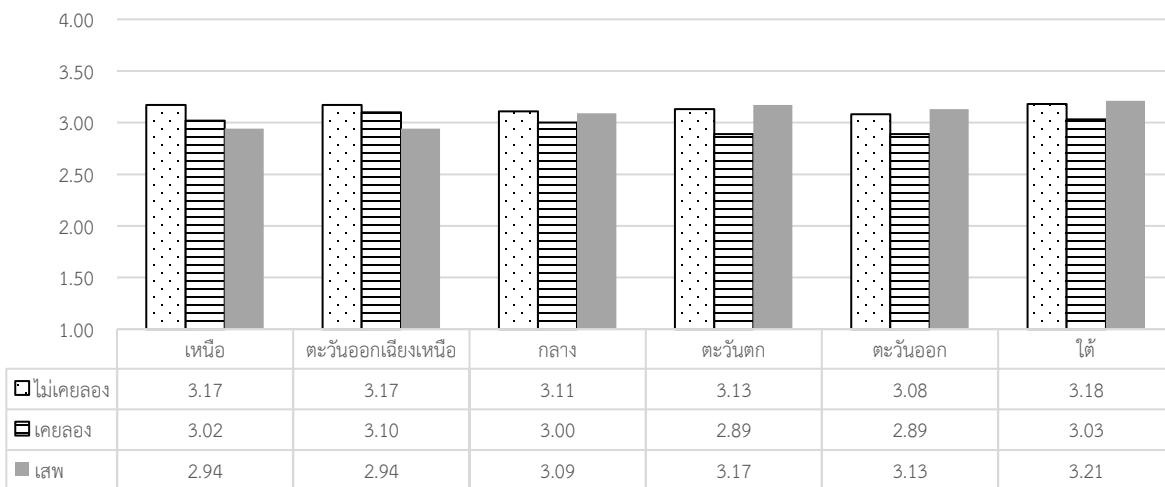

ภาพประกอบ 6-9 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “การบริหารจัดการตนเอง” จำแนกตามภูมิภาค

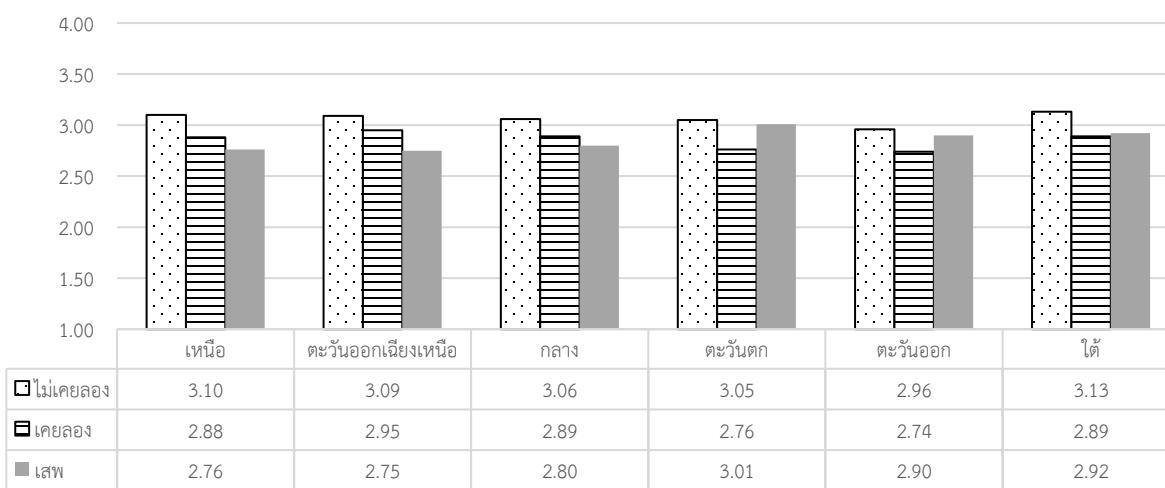
ภาพประกอบ 6-10 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “ทุนจิตวิทยา” จำแนกตามภูมิภาค

การเห็นคุณค่าในตนเอง

ภาพประกอบ 6-11 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “การเห็นคุณค่าในตนเอง” จำแนกตามภูมิภาค

พลังตัวตน

ภาพประกอบ 6-12 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “พลังตัวตน” จำแนกตามภูมิภาค

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเป็นแบบอย่างในการใช้สารสเปติดของกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่ไม่เคยลอง พบว่า ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.54 รองลงมาคือ ภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.46 ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.41 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคตะวันตก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.75 รองลงมาคือ ภาคเหนือและภาคกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 1.72 ขณะที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.55 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ในภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ย สูงสุด เท่ากับ 2.14 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ย ต่ำสุดเท่ากับ 1.63

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายครุ่งหว่างภูมิภาคปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเป็นแบบอย่างในการใช้สารเเพ Erdos ของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ภาคเหนือภาคกลาง ภาคตะวันตก และภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ พบร้า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคกลางและภาคตะวันออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเปิดรับสื่อของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วมกับกล่างมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.43 รองลงมาคือ ภาคใต้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.32 ขณะที่ภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.25 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.59 รองลงมาคือ ภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 1.47 ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.33 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.80 รองลงมาคือ ภาคตะวันตก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.29

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเปิดรับสื่อพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างภูมิภาคปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเปิดรับสื่อของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วม ภาคกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร่วม ภาคกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ ส่วนภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ spectrogram ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออก และภาคกลาง ส่วนภาคใต้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองพบว่า ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.76 รองลงมาคือ ภาคตะวันตก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.74 ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.61 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคตะวันตก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.04 รองลงมาคือ ภาคกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 1.99 ขณะที่

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.78 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เทพ ในภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.29 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.93

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเทพในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างภูมิภาคปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบว่า ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก และภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคกลางค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกและภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบว่า ภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออก ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เทพ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ภาคตะวันออก และภาคกลาง ส่วนภาคใต้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคย ลอง พบว่า ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.63 รองลงมาคือ ภาคตะวันตก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.60 ขณะที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.45 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคกลางมีค่าเฉลี่ย สูงสุด เท่ากับ 1.91 รองลงมาคือ ภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 1.90 ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.62 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เทพ ในภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.63 รองลงมาคือ ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.80

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเทพในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างภูมิภาคปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติดของ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบว่า ภาคกลาง ภาคตะวันตก และภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคเหนือและภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคกลางและภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ทุกภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เทพ ในภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-31 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามภูมิภาค

รายการ	ภูมิภาค	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		สีพ	
		M	S	M	S	M	S
1. การคล้อยตาม	เหนือ	1.42	0.48	1.79	0.59	2.22	0.66
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.36	0.45	1.59	0.51	2.29	0.47
	กลาง	1.54	0.61	1.81	0.62	2.11	0.66
	ตะวันตก	1.48	0.52	1.87	0.57	2.41	0.65
	ตะวันออก	1.44	0.49	1.73	0.54	1.83	0.63
	ใต้	1.42	0.52	1.72	0.56	2.27	0.59
	F	16.026		10.939		5.711	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคุ*	ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันออก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ใต้ กลาง>เหนือ กลาง>ตะวันออก กลาง>ใต้		ตะวันออกเฉียงเหนือ<เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันออก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ใต้ ตะวันตก>ตะวันออก ตะวันตก>ใต้		ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออก<ตะวันตก ตะวันออก<ใต้	
2. ความรุนแรงในครอบครัว	เหนือ	1.54	0.41	1.79	0.46	1.83	0.46
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.52	0.38	1.61	0.43	1.93	0.47
	กลาง	1.63	0.54	1.81	0.53	1.61	0.44
	ตะวันตก	1.58	0.45	1.82	0.50	1.59	0.50
	ตะวันออก	1.59	0.43	1.73	0.43	1.45	0.33
	ใต้	1.51	0.43	1.70	0.44	1.70	0.44
	F	12.243		11.372		12.108	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคุ*	ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันออก ใต้<กลาง ใต้<ตะวันตก		ตะวันออกเฉียงเหนือ<เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันออก ใต้<กลาง ใต้<ตะวันตก		ตะวันออก<เหนือ ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออก<ใต้ กลาง>ตะวันออกเฉียงเหนือ ใต้<ตะวันออกเฉียงเหนือ	
3. การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด	เหนือ	1.42	0.40	1.72	0.53	1.91	0.53
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.41	0.38	1.55	0.43	2.08	0.54
	กลาง	1.54	0.59	1.72	0.57	1.73	0.51
	ตะวันตก	1.46	0.47	1.75	0.53	2.14	0.65
	ตะวันออก	1.43	0.42	1.60	0.47	1.63	0.46
	ใต้	1.45	0.44	1.70	0.48	2.07	0.57
	F	13.312		9.969		8.253	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคุ*	กลาง>เหนือ กลาง>ตะวันออกเฉียงเหนือ กลาง>ตะวันตก กลาง>ตะวันออก กลาง>ใต้		ตะวันออกเฉียงเหนือ<เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ใต้ ตะวันออก<เหนือ ตะวันออก<กลาง ตะวันออก<ตะวันตก ตะวันออก<ใต้		กลาง>ตะวันออกเฉียงเหนือ กลาง<ใต้ ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออก<ใต้	

รายการ	ภูมิภาค	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		ส่วนต่าง	
		M	S	M	S	M	S
4. การเปิดรับสื่อ	เหนือ	1.25	0.50	1.43	0.61	1.68	0.69
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.26	0.50	1.33	0.55	1.80	0.67
	กลาง	1.43	0.70	1.59	0.74	1.40	0.51
	ตะวันตก	1.31	0.57	1.47	0.58	1.79	0.90
	ตะวันออก	1.28	0.55	1.39	0.58	1.29	0.48
	ใต้	1.32	0.59	1.45	0.62	1.63	0.58
	F	16.900		9.964		6.616	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคู่*	กลาง>เหนือ กลาง>ตะวันออกเฉียงเหนือ กลาง>ตะวันตก กลาง>ตะวันออก กลาง>ใต้	กลาง>เหนือ กลาง>ตะวันออกเฉียงเหนือ กลาง>ตะวันออก กลาง>ใต้ ตะวันตก>ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ>กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ>ตะวันออก ใต;>ตะวันออก			
5. เจตคติต่อการใช้สารเเพหดิด	เหนือ	1.68	0.48	1.97	0.52	2.16	0.61
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.61	0.50	1.78	0.52	2.28	0.43
	กลาง	1.76	0.56	1.99	0.52	2.07	0.49
	ตะวันตก	1.74	0.54	2.04	0.51	1.97	0.49
	ตะวันออก	1.68	0.50	1.86	0.52	1.93	0.61
	ใต้	1.70	0.53	1.95	0.55	2.29	0.46
	F	10.706		13.280		5.992	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ตะวันออกเฉียงเหนือ<เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ใต้ ตะวันออก<กลาง เหนือ<กลาง	ตะวันออก<เหนือ ตะวันออก<กลาง ตะวันออก<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ใต้	ตะวันออกเฉียงเหนือ>กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ>ตะวันออก ตะวันออก<ใต้			
6. การรับรู้แหล่งข้อมูล	เหนือ	1.46	0.63	1.88	0.78	2.31	0.76
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.45	0.63	1.62	0.73	2.49	0.64
	กลาง	1.63	0.78	1.91	0.76	2.17	0.86
	ตะวันตก	1.60	0.71	1.90	0.73	2.63	0.72
	ตะวันออก	1.49	0.67	1.80	0.77	1.80	0.90
	ใต้	1.58	0.73	1.88	0.80	2.58	0.75
	F	12.533		7.990		8.244	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคู่*	เหนือ<กลาง เหนือ<ตะวันตก เหนือ<ใต้ ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ใต้ ตะวันออก<กลาง ตะวันออก<ตะวันตก	ตะวันออกเฉียงเหนือ<เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันออก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ใต้	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออก<ตะวันตก ตะวันออก<ใต้			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-32 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.42	-	.06401	-.11583*	-.06184	-.01573	-.00460
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.36		-	-.17984*	-.12585*	-.07974*	-.06861*
กลาง	1.54			-	.05399	.10010*	.11123*
ตะวันตก	1.48				-	.04611	.05724
ตะวันออก	1.44					-	.01113
ใต้	1.42						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-33 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.79	-	.20395*	-.01829	-.07682	.06347	.06959
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.59		-	-.22225*	-.28077*	-.14048*	-.13436*
กลาง	1.81			-	-.05853	.08177	.08789
ตะวันตก	1.87				-	.14029*	.14641*
ตะวันออก	1.73					-	.00612
ใต้	1.72						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-34 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มสภาพ)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.22	-	-.07041	.10774	-.19142	.39423	-.05140
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.29		-	.17814	-.12101	.46464*	.01901
กลาง	2.11			-	-.29915	.28649	-.15913
ตะวันตก	2.41				-	.58565*	.14002
ตะวันออก	1.83					-	-.44563*
ใต้	2.27						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-35 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.54	-	.02290	-.08958*	-.04405	-.05131	.02632
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.52		-	-.11248*	-.06695*	-.07421*	.00342
กลาง	1.63			-	.04553	.03827	.11589*
ตะวันตก	1.58				-	-.00726	.07037*
ตะวันออก	1.59					-	.07763*
ใต้	1.51						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-36 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.79	-	.17751*	-.01972	-.03467	.05140	.08805
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.61		-	-.19723*	-.21218*	-.12611*	-.08946
กลาง	1.81			-	-.01495	.07112	.10777*
ตะวันตก	1.82				-	.08607	.12272*
ตะวันออก	1.73					-	.03665
ใต้	1.70						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-37 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มสภาพ)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.83	-	-.10176	.21880	.24265	.38306*	.13012
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.93		-	.32055*	.34441	.48482*	.23188*
กลาง	1.61			-	.02386	.16427	-.08868
ตะวันตก	1.59				-	.14041	-.11253
ตะวันออก	1.45					-	-.25294*
ใต้	1.70						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-38 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.42	-	.00862	-.12268*	-.04016	-.00722	-.03324
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.41		-	-.13130*	-.04877	-.01584	-.04186
กลาง	1.54			-	.08253*	.11546*	.08945*
ตะวันตก	1.46				-	.03293	.00692
ตะวันออก	1.43					-	-.02601
ใต้	1.45						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-39 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.72	-	.17181*	-.00157	-.03372	.11680*	.01874
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.55		-	-.17337*	-.20552*	-.05501	-.15307*
กลาง	1.72			-	-.03215	.11836*	.02031
ตะวันตก	1.75				-	.15051*	.05246
ตะวันออก	1.60					-	-.09805*
ใต้	1.70						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-40 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเสพ)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.91	-	-.17029	.18869	-.22513	.28068	-.15923
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.08		-	.35898*	-.05484	.45096*	.01106
กลาง	1.73			-	-.41382	.09199	-.34792*
ตะวันตก	2.14				-	.50580*	.06590
ตะวันออก	1.63					-	-.43990*
ใต้	2.07						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-41 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มนี้เคยว่อง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.25	-	-.01150	-.18660*	-.06533	-.03094	-.06957
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.26		-	-.17509*	-.05383	-.01944	-.05806
กลาง	1.43			-	.12127*	.15565*	.11703*
ตะวันตก	1.31				-	.03439	-.00423
ตะวันออก	1.28					-	-.03862
ใต้	1.32						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-42 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยว่อง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.43	-	.09796	-.16313*	-.04222	.03792	-.02470
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.33		-	-.26109*	-.14018*	-.06004	-.12266
กลาง	1.59			-	.12091	.20105*	.13843*
ตะวันตก	1.47				-	.08014	.01752
ตะวันออก	1.39					-	-.06262
ใต้	1.45						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-43 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเสพ)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.68	-	-.11647	.27440	-.11090	.38370	.04396
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.80		-	.39088*	.00557	.50017*	.16043
กลาง	1.40			-	-.38531	.10929	-.23045
ตะวันตก	1.79				-	.49460	.15486
ตะวันออก	1.29					-	-.33974*
ใต้	1.63						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-44 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.68	-	.07275*	-.07355*	-.05850	.00443	-.02163
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.61		-	-.14630*	-.13125*	-.06832	-.09438*
กลาง	1.76			-	.01505	.07798*	.05192
ตะวันตก	1.74				-	.06293	.03687
ตะวันออก	1.68					-	-.02606
ใต้	1.70						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-45 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	1.97	-	.19363*	-.02238	-.06715	.11244*	.01855
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.78		-	-.21600*	-.26078*	-.08119	-.17508*
กลาง	1.99			-	-.04477	.13482*	.04093
ตะวันตก	2.04				-	.17959*	.08570
ตะวันออก	1.86					-	-.09389
ใต้	1.95						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-46 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเสพ)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.16	-	-.11905	.09375	.19361	.23123	-.12534
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.28		-	.21280*	.31266	.35027*	-.00630
กลาง	2.07			-	.09986	.13748	-.21909
ตะวันตก	1.97				-	.03762	-.31895
ตะวันออก	1.93					-	-.35657*
ใต้	2.29						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-47 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เห็นอ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เห็นอ	1.46	-	.00448	-.16775*	-.14291*	-.02751	-.12110*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.45		-	-.17222*	-.14739*	-.03199	-.12558*
กลาง	1.63			-	.02483	.14023*	.04664
ตะวันตก	1.60				-	.11540*	.02181
ตะวันออก	1.49					-	-.09359
ใต้	1.58						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-48 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เห็นอ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เห็นอ	1.88	-	.25914*	-.02907	-.01524	.08591	.00361
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.62		-	-.28821*	-.27438*	-.17323*	-.25553*
กลาง	1.91			-	.01382	.11498	.03267
ตะวันตก	1.90				-	.10116	.01885
ตะวันออก	1.80					-	-.08231
ใต้	1.88						-

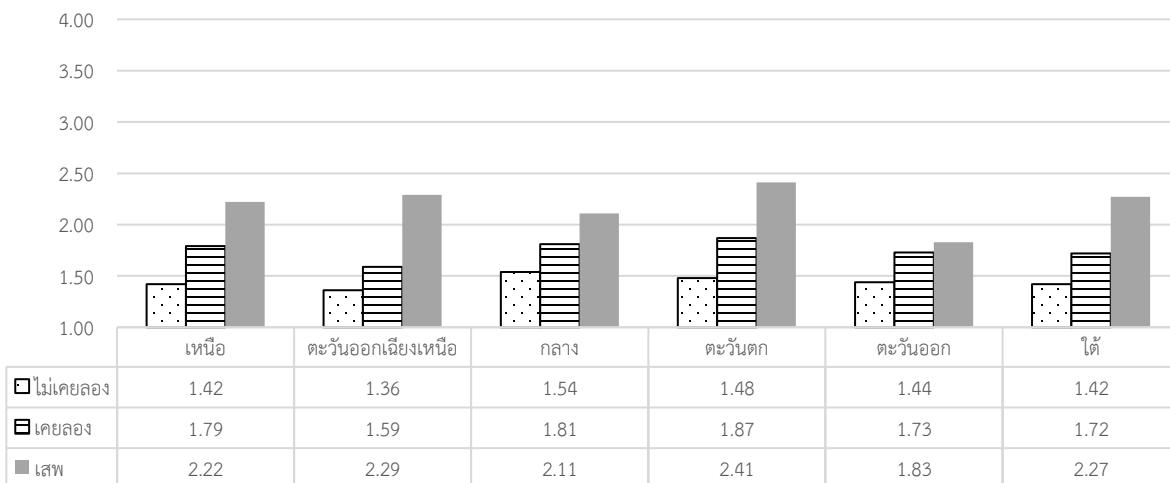
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-49 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค(กลุ่มเสพ)

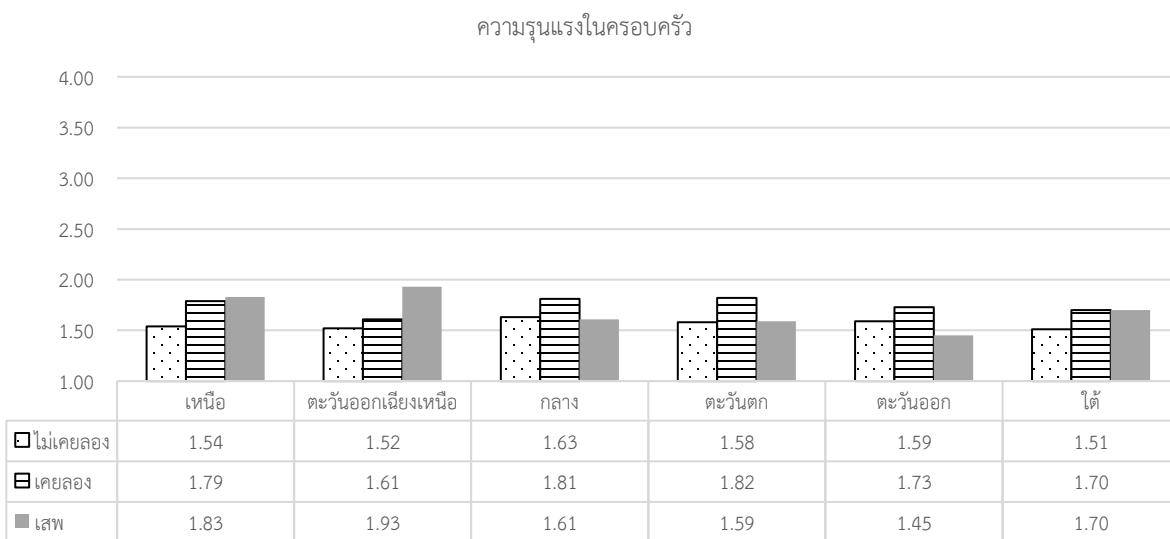
ภูมิภาค	M	เห็นอ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เห็นอ	2.31	-	-.18187	.13509	-.32546	.50759	-.27355
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.49		-	.31696	-.14359	.68945*	-.09168
กลาง	2.17			-	-.46055	.37250	-.40864
ตะวันตก	2.63				-	.83304*	.05191
ตะวันออก	1.80					-	-.78114*
ใต้	2.58						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การคล้อยตาม

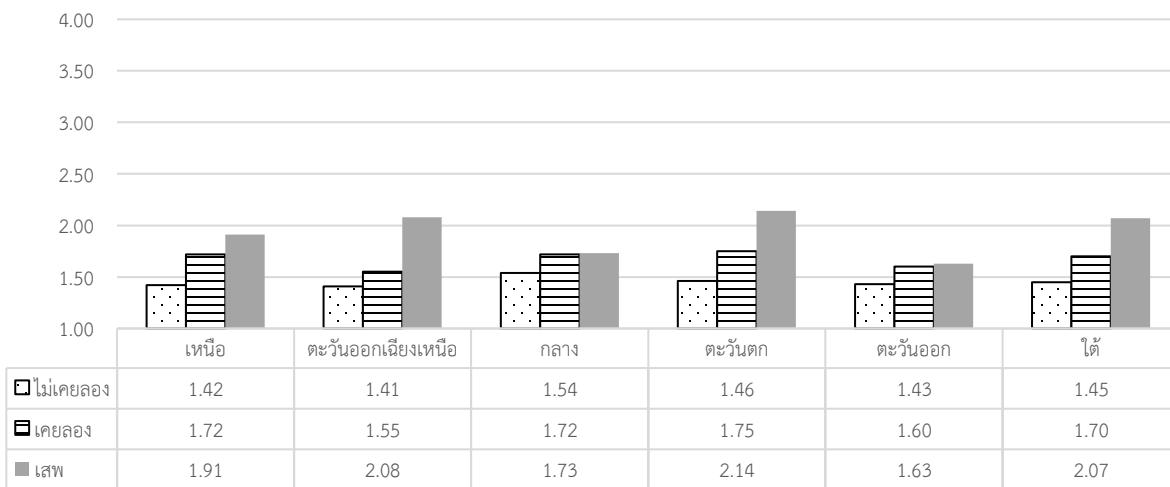

ภาพประกอบ 6-13 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การคล้อยตาม” จำแนกตามภูมิภาค

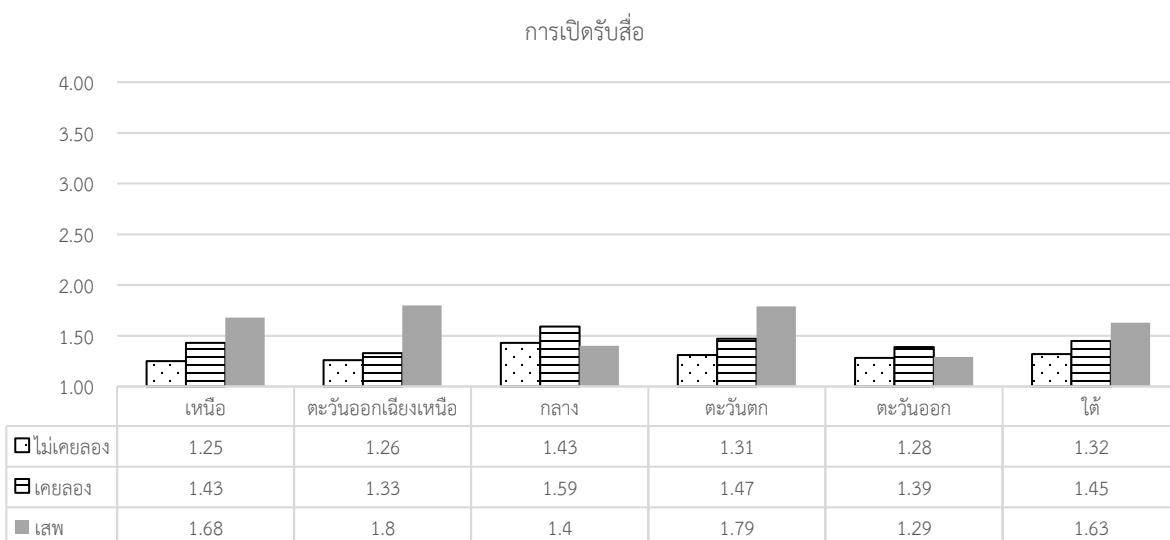
ภาพประกอบ 6-14 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “ความรุนแรงในครอบครัว” จำแนกตามภูมิภาค

การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด

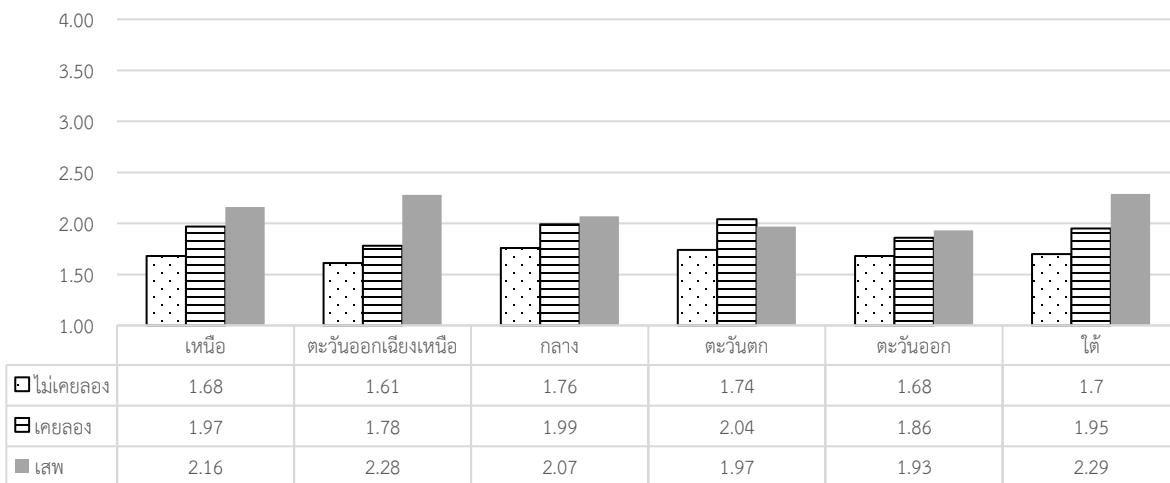
ภาพประกอบ 6-15 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด”

จำแนกตามภูมิภาค

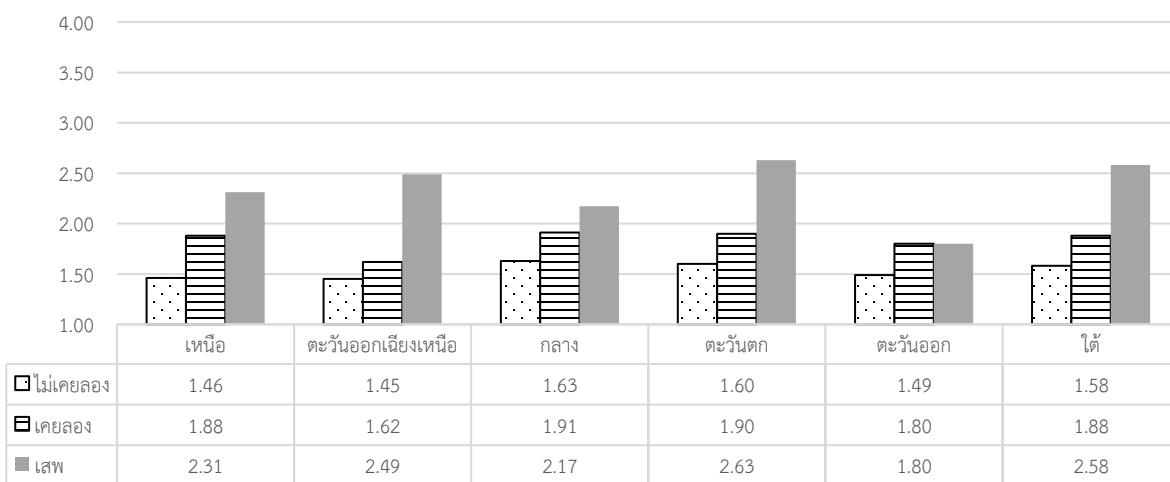
ภาพประกอบ 6-16 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การเปิดรับสื่อ” จำแนกตามภูมิภาค

เจตคติต่อการใช้สารเสพติด

ภาพประกอบ 6-17 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” จำแนกตามภูมิภาค

การรับรู้แหล่งซื้อสารเสพติด

ภาพประกอบ 6-18 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การรับรู้แหล่งซื้อสารเสพติด” จำแนกตามภูมิภาค

3.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามภูมิภาค

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามภูมิภาค 6 ภูมิภาคได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ พบร่วปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ในภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.30 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.07 ส่วนกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่เคยลอง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.08 รองลงมาคือ ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.77 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคตะวันตก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.27 รองลงมาคือ ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.84

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยปริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายครุ่งห่วงภูมิภาคปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคเหนือและภาคตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ในภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบรากค์ให้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.08 รองลงมาคือ ภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ขณะที่ภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.92 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.83 รองลงมาคือ ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.67 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเปน ในภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.80 รองลงมาคือ ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 ขณะที่ภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.50

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพัฒนาร่างปัญญาพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง ในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างภูมิภาคปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาคใต้ ส่วนภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคเหนือและภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าภาคกลางและภาคใต้ ส่วนภาคกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองพบว่า ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.09 รองลงมาคือ ภาคกลางและภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 3.02 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.93 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคกลางและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.88 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ขณะที่

ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.73 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สาว ในภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.96 รองลงมาคือ ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ขณะที่ภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.66

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง ในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายครุ่งระหว่างภูมิภาคปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าภาคกลางและภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าภาคกลางและภาคใต้ ส่วนภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาคตะวันออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.87 รองลงมาคือ ภาคเหนือและภาคกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 2.77 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.68 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.67 รองลงมาคือ ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.48 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สาว ในภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.84 รองลงมาคือ ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 ขณะที่ภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.41

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชน พบร้า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง ในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายครุ่งระหว่างภูมิภาคปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าภาคเหนือ ภาคกลางและภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-50 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามภูมิภาค

รายการ	ภูมิภาค	ไม่เครื่องดอง		เครื่องดอง		สีพ	
		M	S	M	S	M	S
1. พลังครอบครัว	เหนือ	3.23	0.69	2.93	0.75	2.86	0.66
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.29	0.65	3.08	0.77	2.84	0.64
	กลาง	3.23	0.70	2.99	0.73	3.15	0.67
	ตะวันตก	3.22	0.72	2.86	0.75	3.27	0.50
	ตะวันออก	3.07	0.75	2.77	0.75	3.01	0.58
	ใต้	3.30	0.69	3.02	0.74	2.95	0.76
	F	12.489		9.922		3.491	
	p	.000		.000		.004	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<เหนือ	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<กลาง	ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง
		ตะวันออก<กลาง	ตะวันออก<กลาง	ตะวันออก<ตะวันตก	ตะวันออก<ใต้	ตะวันออก<ใต้	ตะวันออกเฉียงเหนือ<เหนือ
		ตะวันออก<ใต้	ตะวันออก<ใต้	ตะวันออก<ตะวันตก	ตะวันออก<ใต้	ตะวันออก<ใต้>เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก
2. พลังสร้างปัญญา	เหนือ	2.97	0.61	2.74	0.62	2.50	0.52
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.01	0.59	2.79	0.64	2.63	0.52
	กลาง	3.00	0.61	2.83	0.60	2.65	0.61
	ตะวันตก	3.03	0.63	2.69	0.62	2.80	0.54
	ตะวันออก	2.92	0.64	2.67	0.63	2.60	0.48
	ใต้	3.08	0.61	2.80	0.61	2.61	0.63
	F	6.968		5.197		.660	
	p	.000		.000		.654	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ตะวันออก<ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก<กลาง	ตะวันออก<ใต้	ตะวันตก<กลาง	-	
		ตะวันออก<กลาง	ตะวันออก<ใต้	ตะวันตก<ใต้	ตะวันตก<กลาง		
3. พลังเพื่อนและกิจกรรม	เหนือ	3.00	0.63	2.77	0.66	2.66	0.64
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.01	0.62	2.83	0.64	2.69	0.57
	กลาง	3.02	0.64	2.88	0.62	2.83	0.63
	ตะวันตก	3.02	0.68	2.74	0.67	2.96	0.52
	ตะวันออก	2.93	0.64	2.73	0.67	2.77	0.51
	ใต้	3.09	0.67	2.88	0.66	2.78	0.68
	F	5.548		5.076		1.310	
	p	.000		.000		.259	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ตะวันออก<กลาง	ตะวันออก<กลาง	ตะวันออก<ใต้	ตะวันตก<กลาง	-	
		ตะวันออก<ใต้	ตะวันออก<ใต้	ตะวันตก<ใต้	ตะวันตก<กลาง		

รายการ	ภูมิภาค	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		สีพ	
		M	S	M	S	M	S
4. พลังชุมชน	เหนือ	2.77	0.68	2.62	0.68	2.41	0.52
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.72	0.72	2.55	0.68	2.57	0.53
	กลาง	2.77	0.71	2.67	0.69	2.61	0.67
	ตะวันตก	2.76	0.71	2.55	0.66	2.84	0.48
	ตะวันออก	2.68	0.71	2.48	0.63	2.55	0.60
	ใต้	2.87	0.71	2.65	0.67	2.52	0.64
	F	7.604		5.889		1.321	
	p	.000		.000		.254	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ใต้>เหนือ ใต้>ตะวันออกเฉียงเหนือ ใต้>กลาง ใต้>ตะวันตก ใต้>ตะวันออก		ตะวันออก<เหนือ ตะวันออก<กลาง ตะวันออก<ใต้		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-51 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคลื่อน)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	3.23	-	-.06162	.00018	.00431	.15531*	-.07749
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.29		-	.06181	.06593	.21694*	-.01587
กลาง	3.23			-	.00413	.15513*	-.07767
ตะวันตก	3.22				-	.15100*	-.08180
ตะวันออก	3.07					-	-.23280*
ใต้	3.30						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-52 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคลื่อน)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.93	-	-.15763*	-.06169	.06694	.15616*	-.09015
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.08		-	.09593	.22457*	.31379*	.06747
กลาง	2.99			-	.12864	.21786*	-.02846
ตะวันตก	2.86				-	.08922	-.15709
ตะวันออก	2.77					-	-.24631*
ใต้	3.02						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-53 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเพศ)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.86	-	.02019	-.29494	-.41259	-.15156	-.09753
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.84		-	-.31513*	-.43278	-.17175	-.11772
กลาง	3.15			-	-.11765	.14338	.19741
ตะวันตก	3.27				-	.26104	.31507
ตะวันออก	3.01					-	.05403
ใต้	2.95						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-54 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.97	-	-.04303	-.03298	-.06421	.04603	-.10802*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.01		-	.01005	-.02117	.08907*	-.06498
กลาง	3.00			-	-.03123	.07901*	-.07504*
ตะวันตก	3.03				-	.11024*	-.04381
ตะวันออก	2.92					-	-.15405*
ใต้	3.08						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-55 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.74	-	-.05252	-.09182	.04909	.06956	-.05449
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.79		-	-.03929	.10161	.12208	-.00196
กลาง	2.83			-	.14090*	.16138*	.03733
ตะวันตก	2.69				-	.02047	-.10357
ตะวันออก	2.67					-	-.12405*
ใต้	2.80						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-56 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	3.00	-	-.00211	-.01368	-.01903	.07119	-.08339
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.01		-	-.01157	-.01692	.07329	-.08129
กลาง	3.02			-	-.00535	.08487*	-.06971
ตะวันตก	3.02				-	.09021	-.06437
ตะวันออก	2.93					-	.15458*
ใต้	3.09						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-57 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.77	-	-.06629	-.11304	.02431	.03968	-.10937
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.83		-	-.04675	.09059	.10597	-.04308
กลาง	2.88			-	.13735*	.15272*	.00367
ตะวันตก	2.74				-	.01537	-.13368
ตะวันออก	2.73					-	.14905*
ใต้	2.88						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-58 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.77	-	.04760	.00100	.01103	.08921	-.09685*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.72		-	-.04660	-.03657	.04161	-.14446*
กลาง	2.77			-	.01003	.08821	-.09786*
ตะวันตก	2.76				-	.07818	-.10789*
ตะวันออก	2.68					-	.18606*
ใต้	2.87						-

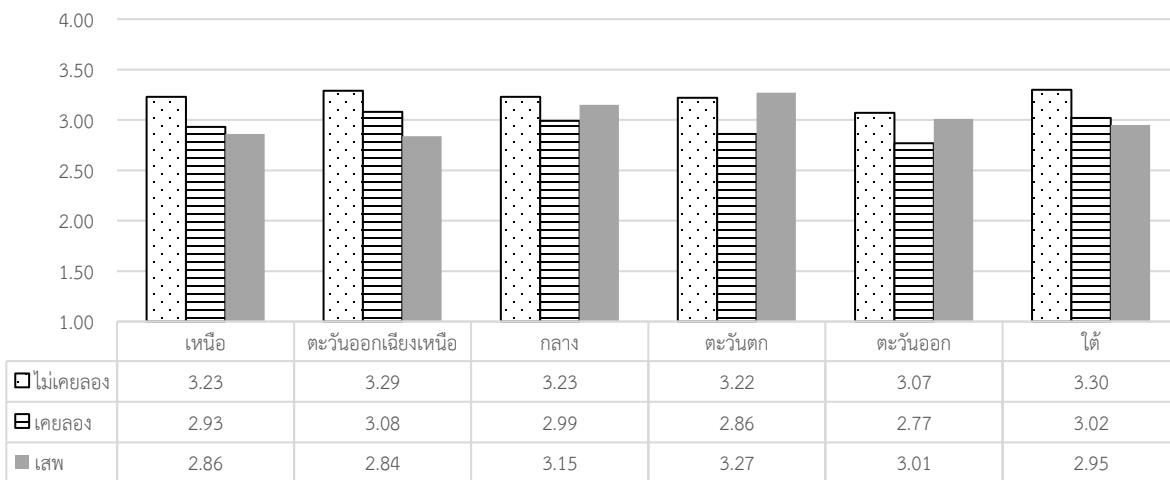
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-59 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

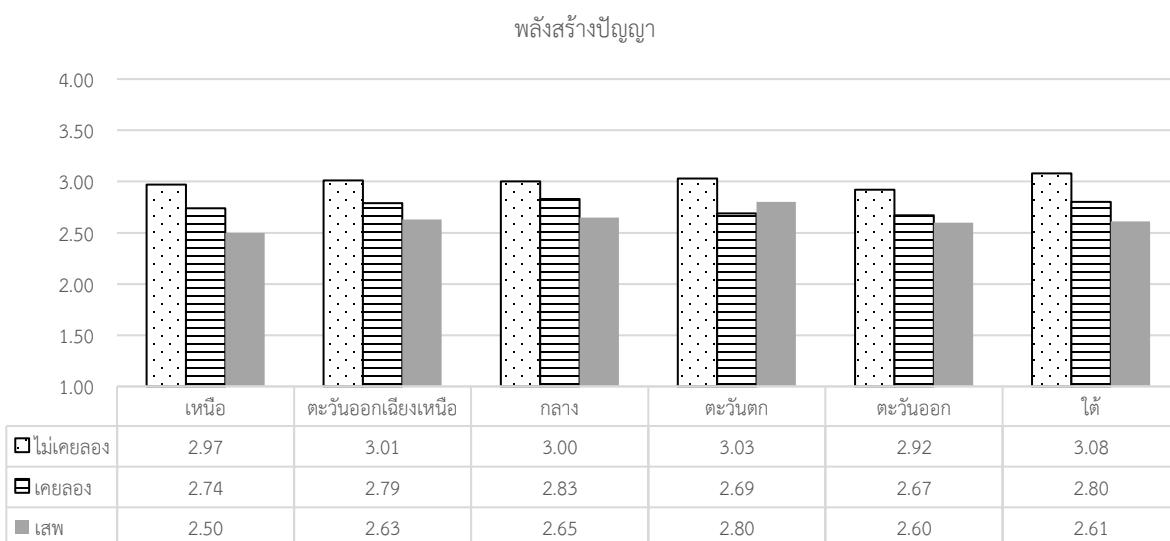
ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.62	-	.07981	-.04625	.07615	.14370*	-.02502
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.55		-	-.12606	-.00366	.06389	-.10483
กลาง	2.67			-	.12240	.18995*	.02123
ตะวันตก	2.55				-	.06755	-.10117
ตะวันออก	2.48					-	.16872*
ใต้	2.65						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พลังครอบครัว

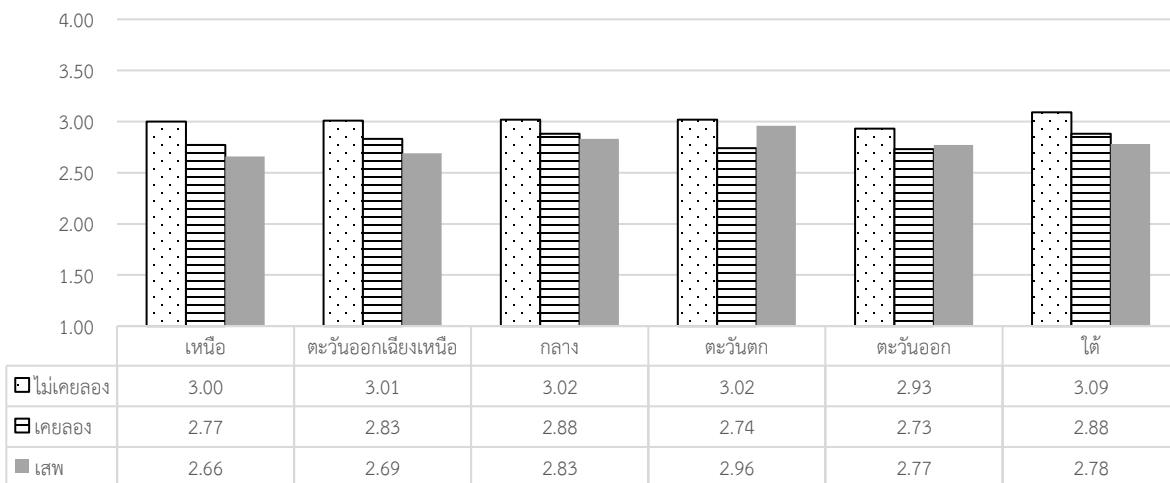

ภาพประกอบ 6-19 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังครอบครัว” จำแนกตามภูมิภาค

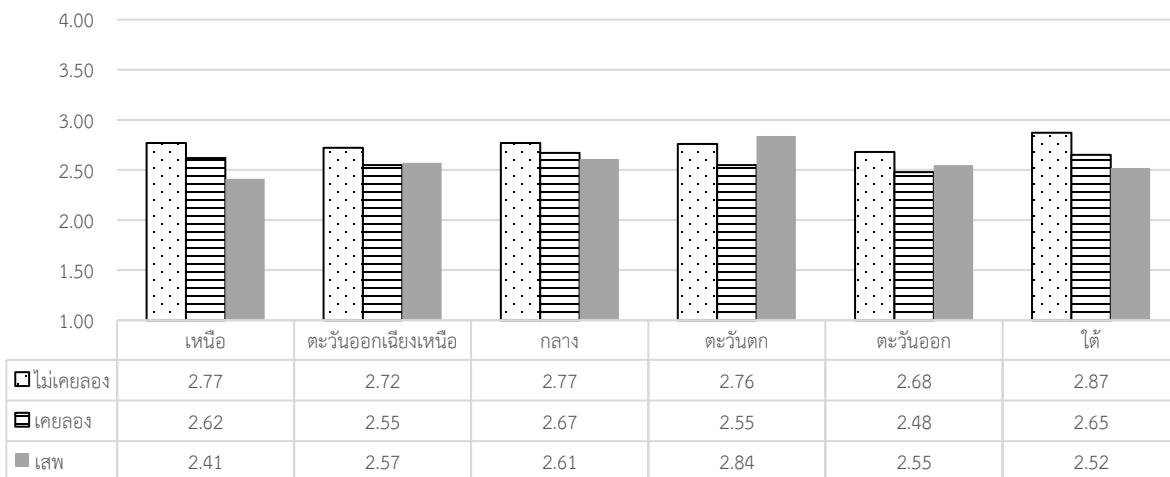
ภาพประกอบ 6-20 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังสร้างปัญญา” จำแนกตามภูมิภาค

พลังเพื่อนและกิจกรรม

ภาพประกอบ 6-21 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังเพื่อนและกิจกรรม” จำแนกตามภูมิภาค

พลังชุมชน

ภาพประกอบ 6-22 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังชุมชน” จำแนกตามภูมิภาค

3.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภูมิภาค

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามภูมิภาค 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ พบร่วมพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ในภาคกลางมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.27 รองลงมาคือ ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 ขณะที่ภาคเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.17 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาคตะวันตกและภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.42 รองลงมาคือ ภาคกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.34 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเป ในภาคตะวันตกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.48 รองลงมาคือ ภาคใต้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ขณะที่ภาคตะวันออกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.38

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาค พฤติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในภูมิภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างภูมิภาค พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วม ภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าภาคกลาง ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร่วม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าภาคตะวันตก และภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-60 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภูมิภาค

รายการ	ภูมิภาค	ไม่เคยลอง		เคยลอง		สเป	
		M	S	M	S	M	S
พฤติกรรมเสี่ยง	เหนือ	2.17	0.32	2.36	0.31	2.51	0.27
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.23	0.34	2.34	0.34	2.43	0.28
	กลาง	2.27	0.34	2.40	0.32	2.43	0.30
	ตะวันตก	2.24	0.35	2.42	0.32	2.48	0.39
	ตะวันออก	2.24	0.33	2.39	0.31	2.38	0.35
	ใต้	2.25	0.35	2.42	0.34	2.45	0.34
	F	10.258		3.948		.586	
	p	.000		.001		.711	
	เปรียบเทียบรายคู่*	เหนือ<ตะวันออกเฉียงเหนือ เหนือ<กลาง เหนือ<ตะวันตก เหนือ<ตะวันออก เหนือ<ใต้ ตะวันออกเฉียงเหนือ<กลาง		ตะวันออกเฉียงเหนือ<ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ<ใต้		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-61 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

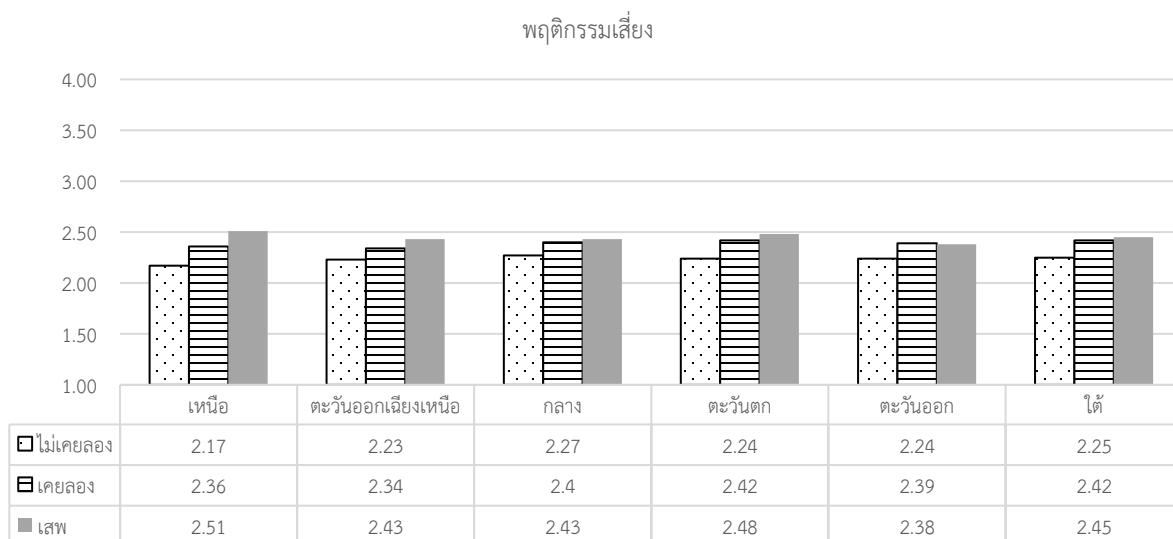
ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.17	-	-.05770*	-.10093*	-.06800*	-.07337*	-.08276*
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.23		-	-.04323*	-.01030	-.01567	-.02506
กลาง	2.27			-	.03293	.02756	.01817
ตะวันตก	2.24				-	-.00537	-.01477
ตะวันออก	2.24					-	-.00939
ใต้	2.25						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-62 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างภูมิภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภูมิภาค	M	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้
เหนือ	2.36	-	.02507	-.03369	-.06042	-.02498	-.05675
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.34		-	-.05876	-.08548*	-.05004	-.08182*
กลาง	2.40			-	-.02672	.00871	-.02306
ตะวันตก	2.42				-	.03544	.00366
ตะวันออก	2.39					-	-.03177
ใต้	2.42						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-23 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภูมิภาค

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเลี่ยงต่อการใช้สารเสพติด จำแนกตามภาค

4.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามภาค

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามภาค 1 ภาค ได้แก่ ภาคกทม. ภาค 1 ภาค 2 ภาค 3 ภาค 4 ภาค 5 ภาค 6 ภาค 7 ภาค 8 และภาค 9 พบร่วมกัน ในด้านการบริหารจัดการตน ของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ในภาค 8 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.84 รองลงมาคือ ภาค 3 และภาค 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 2.83 ขณะที่ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.73 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.70 รองลงมาคือ ภาค 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ขณะที่ภาค 1 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 2.55 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 3 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.80 รองลงมาคือ ภาค 8 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ขณะที่ภาค กทม. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.64

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการบริหารจัดการตนพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองเคยลองและชอบ ในภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านทุนทางจิตวิทยาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วมกับภาค 8 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.09 รองลงมาคือ ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ขณะที่ภาค 1 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.94 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.00 รองลงมาคือ ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ขณะที่ภาค 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.81 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 9 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.10 รองลงมาคือ ภาค 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ขณะที่ภาค 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.70

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านทุนทางจิตวิทยาพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพในภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเห็นคุณค่าในตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบราก 8 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.21 รองลงมาคือ ภาค 3 และภาค 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 3.17 ขณะที่ภาค 1 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.06 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.13 รองลงมาคือ ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ขณะที่ภาค 7 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.89 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคย ในภาค 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.26 รองลงมาคือ ภาค 8 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 ขณะที่ภาค 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.75

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่า กลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพในภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบว่า ภาค 8 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.15 รองลงมาคือ ภาค กทม. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 ขณะที่ภาค 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.96 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.06 รองลงมาคือ ภาค กทม. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ขณะที่ภาค 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.73 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 9 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.03 รองลงมาคือ ภาค 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 ขณะที่ภาค กทม. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.60

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และสนใจภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-63 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามภาค

รายการ	ภาค	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		สีพ	
		M	S	M	S	M	S
1. การบริหารจัดการตน	กทม.	2.77	0.31	2.64	0.27	2.64	0.34
	1	2.69	0.34	2.55	0.28	2.67	0.29
	2	2.76	0.34	2.59	0.28	2.67	0.29
	3	2.83	0.35	2.64	0.33	2.80	0.31
	4	2.75	0.35	2.66	0.31	2.57	0.24
	5	2.83	0.34	2.67	0.30	2.65	0.32
	6	2.76	0.32	2.70	0.33	2.71	0.35
	7	2.81	0.36	2.59	0.30	2.72	0.34
	8	2.84	0.35	2.64	0.31	2.79	0.29
	9	2.73	0.32	2.58	0.29	2.74	0.35
	F	9.788		5.339		4.261	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายดู*	กทม.<ภาค 5,8 ภาค 1<ภาค 3,5,7,8 ภาค 2<ภาค 3,5,8 ภาค 3>ภาค 1,2,4,9 ภาค 4<ภาค 3,5,8 ภาค 5>กทม.,ภาค 1,2,3,4,6,9 ภาค 6<ภาค 5,8 ภาค 7>ภาค 1,9 ภาค 8>กทม.,ภาค 1,2,4,6,9 ภาค 9<ภาค 3,5,7,8	ภาค 1<ภาค 5,6 ภาค 2<ภาค 5,6 ภาค 5>ภาค 1,2,7 ภาค 6>ภาค 1,2,7 ภาค 7<ภาค 5,6	ภาค 3>ภาค 4 ภาค 4<ภาค 3,8 ภาค 8>ภาค 4			
2. ทุนทางจิตวิทยา	กทม.	3.04	0.38	2.92	0.39	2.79	0.33
	1	2.94	0.40	2.83	0.28	2.96	0.43
	2	2.96	0.43	2.81	0.42	2.96	0.37
	3	3.05	0.40	2.94	0.42	3.02	0.45
	4	3.04	0.40	3.00	0.44	2.70	0.35
	5	3.04	0.41	2.91	0.41	2.77	0.44
	6	3.01	0.37	2.89	0.44	3.05	0.55
	7	3.03	0.43	2.82	0.41	2.94	0.48
	8	3.09	0.40	2.93	0.43	3.03	0.38
	9	2.96	0.40	2.90	0.43	3.10	0.35
	F	8.147		5.603		5.742	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายดู*	กทม.>ภาค 2 ภาค 1<ภาค 3,5,8 ภาค 2<กทม.,ภาค 3,4,5,7,8 ภาค 3>ภาค 1,2 ภาค 4>ภาค 2 ภาค 5>ภาค 1,2 ภาค 6<ภาค 8 ภาค 7>ภาค 2 ภาค 8>ภาค 1,2,6,9 ภาค 9<ภาค 8	กทม.>ภาค 2 ภาค 1<ภาค 4 ภาค 2<กทม.,ภาค 3,4,5,8 ภาค 3>ภาค 2,7 ภาค 4>ภาค 1,2,7 ภาค 5>ภาค 2 ภาค 7<ภาค 3,4,8 ภาค 8>ภาค 2,7	ภาค 2>ภาค 4 ภาค 3>ภาค 4 ภาค 4<ภาค 2,3,8,9 ภาค 8>ภาค 4 ภาค 9>ภาค 4			

รายการ	ภาค	ไม่เคยลอง		เคยลอง		ເສັ່ນ	
		M	S	M	S	M	S
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	กทม.	3.15	0.42	3.07	0.43	2.97	0.48
	1	3.06	0.41	2.94	0.35	3.06	0.50
	2	3.07	0.49	2.90	0.48	3.13	0.37
	3	3.17	0.42	3.08	0.45	3.14	0.52
	4	3.16	0.43	3.13	0.47	2.75	0.44
	5	3.17	0.44	3.02	0.46	2.94	0.55
	6	3.12	0.40	3.01	0.48	3.26	0.52
	7	3.13	0.46	2.89	0.47	3.17	0.56
	8	3.21	0.44	3.05	0.46	3.24	0.38
	9	3.09	0.46	2.91	0.53	3.17	0.36
	F	6.943		8.786		6.923	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ภาค 1<ภาค 3,5,8 ภาค 2<ภาค 3,4,5,8 ภาค 3>ภาค 1,2 ภาค 4>ภาค 2 ภาค 5>ภาค 1,2 ภาค 6<ภาค 8 ภาค 7<ภาค 8 ภาค 8>ภาค 1,2,6,7,9 ภาค 9<ภาค 8		ภาค 2<ภาค 2,7 ภาค 2<กทม.,ภาค 3,4,5,8 ภาค 3>ภาค 2,7 ภาค 4>ภาค 2,7 ภาค 5>ภาค 2,7 ภาค 7<กทม.,ภาค 3,4,5,8 ภาค 8>ภาค 2,7		ภาค 2>ภาค 4 ภาค 3>ภาค 4 ภาค 4<ภาค 2,3,6,8,9 ภาค 6>ภาค 4 ภาค 8>ภาค 4 ภาค 9>ภาค 4	
4. พลังตัวตน	กทม.	3.14	0.50	3.01	0.53	2.60	0.44
	1	3.00	0.50	2.85	0.50	2.78	0.48
	2	2.96	0.57	2.73	0.54	2.90	0.51
	3	3.07	0.48	2.88	0.52	2.90	0.56
	4	3.12	0.54	3.06	0.54	2.61	0.43
	5	3.10	0.55	2.88	0.56	2.76	0.50
	6	3.05	0.51	2.88	0.56	3.02	0.56
	7	3.05	0.58	2.76	0.54	3.01	0.62
	8	3.15	0.54	2.89	0.55	2.84	0.48
	9	3.08	0.52	2.89	0.59	3.03	0.43
	F	8.742		9.322		4.106	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคู่*	กทม.>ภาค 1,2,7 ภาค 1<ภาค 8 ภาค 2<กทม.,ภาค 3,4,5,8 ภาค 3>ภาค 2 ภาค 4>ภาค 2 ภาค 5>ภาค 2 ภาค 6<ภาค 8 ภาค 7<กทม.,ภาค 8 ภาค 8>ภาค 1,2,6,7		ภาค.>ภาค 2,7 ภาค 2<กทม.,ภาค 3,4,5,6,8 ภาค 3>ภาค 2 ภาค 4>ภาค 2,5,7 ภาค 5>ภาค 2; ภาค 5<ภาค 4 ภาค 6>ภาค 2 ภาค 7<กทม.,ภาค 4,8 ภาค 8>ภาค 2,7		ภาค 3>ภาค 4 ภาค 4<ภาค 3,9 ภาค 9>ภาค 4	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-64 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.77	-	.07368	.00524	-.05901	.02150	-.06715*	.00711	-.04235	-.07491*	.03552
1	2.69		-	-.06844	-.13269*	-.05218	-.14083*	-.06657	-.11603*	-.14859*	-.03816
2	2.76			-	-.06424*	.01627	-.07239*	.00187	-.04758	-.08015*	.03029
3	2.83				-	.08051*	-.00815	.06612	.01666	-.01591	.09453*
4	2.75					-	-.08865*	-.01439	-.06385	-.09642*	.01402
5	2.83						-	.07426*	.02480	-.00776	.10267*
6	2.76							-	-.04946	-.08202*	.02841
7	2.81								-	-.03257	.07787*
8	2.84									-	.11044*
9	2.73										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-65 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.64	-	.09208	.05661	.00110	-.01539	-.02350	-.05345	.05530	.00273	.06807
1	2.55		-	-.03547	-.09098	-.10747	-.11558*	-.14553*	-.03678	-.08934	-.02401
2	2.59			-	-.05551	-.07200	-.08011*	-.11007*	-.00132	-.05388	.01146
3	2.64				-	-.01648	-.02460	-.05455	.05420	.00164	.06697
4	2.66					-	-.00811	-.03807	.07068	.01812	.08346
5	2.67						-	-.02996	-.07879*	.02623	.09157
6	2.70							-	.10875*	.05619	.12152
7	2.59								-	-.05256	.01277
8	2.64									-	.06534
9	2.58										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-66 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.64	-	-.03613	-.02981	-.15793	.06903	-.01575	-.06800	-.08080	-.15387	-.10187
1	2.67		-	.00632	-.12180	.10516	.02038	-.03187	-.04467	-.11774	-.06574
2	2.67			-	-.12813	.09883	.01406	-.03819	-.05100	-.12407	-.07206
3	2.80				-	.22696*	.14218	.08994	.07713	.00406	.05606
4	2.57					-	-.08478	-.13703	-.14983	-.22290*	-.17090
5	2.65						-	-.05225	-.06505	-.13813	-.08612
6	2.71							-	-.01281	-.08588	-.03387
7	2.72								-	-.07307	-.02107
8	2.79									-	.05200
9	2.74										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-67 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	3.04	-	.10242	.08074*	-.01459	.00151	-.00594	.02455	.00377	-.05167	.07970
1	2.94		-	-.02168	-.11701*	-.10091	-.10836*	-.07787	-.09865	-.15409*	-.02272
2	2.96			-	-.09533*	-.07923*	-.08668*	-.05619	-.07697*	-.13241*	-.00104
3	3.05				-	.01611	.00865	.03914	.01836	-.03708	.09429
4	3.04					-	-.00746	.02304	.00225	-.05319	.07819
5	3.04						-	.03049	.00971	-.04573	.08564
6	3.01							-	-.02078	-.07622*	.05515
7	3.03								-	-.05544	.07593
8	3.09									-	.13137*
9	2.96										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-68 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.92	-	.09531	.11060*	-.01482	-.07242	.01261	.03165	.10230	-.01069	.02206
1	2.83		-	.01529	-.11014	-.16773*	-.08270	-.06366	.00699	-.10600	-.07325
2	2.81			-	-.12542*	-.18302*	-.09799*	-.07895	-.00830	-.12129*	-.08854
3	2.94				-	-.05759	.02743	.04648	.11713*	.00414	.03689
4	3.00					-	.08503	.10407	.17472*	.06173	.09448
5	2.91						-	.01904	.08969	-.02330	.00945
6	2.89							-	.07065	-.04234	-.00959
7	2.82								-	-.11299*	-.08024
8	2.93									-	.03275
9	2.90										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-69 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเพศ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.79	-	-.16939	-.16422	-.22736	.09414	.02587	-.25750	-.14347	-.24068	-.30263
1	2.96		-	.00517	-.05797	.26353	.19526	-.08811	.02592	-.07128	-.13323
2	2.96			-	-.06314	.25836*	.19009	-.09328	.02075	-.07646	-.13841
3	3.02				-	.32150*	.25323	-.03014	.08389	-.01331	-.07526
4	2.70					-	-.06827	-.35164	-.23761	-.33481*	-.39676*
5	2.77						-	-.28337	-.16934	-.26655	-.32850
6	3.05							-	.11403	.01682	-.04513
7	2.94								-	-.09720	-.15916
8	3.03									-	-.06195
9	3.10										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-70 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	3.15	-	.09060	.07291	-.02681	-.01862	-.02161	.02615	.01120	-.06213	.05076
1	3.06		-	-.01769	-.11740*	-.10922	-.11221*	-.06445	-.07940	-.15273*	-.03984
2	3.07			-	-.09971*	-.09152*	-.09452*	-.04676	-.06171	-.13504*	-.02215
3	3.17				-	.00819	.00519	.05296	.03800	-.03532	.07757
4	3.16					-	-.00300	.04477	.02981	-.04351	.06938
5	3.17						-	.04777	.03281	-.04052	.07238
6	3.12							-	-.01496	-.08828*	.02461
7	3.13								-	-.07333*	.03957
8	3.21									-	.11289*
9	3.09										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-71 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	3.07	-	.12437	.17009*	-.01248	-.05815	.04763	.05845	.17755*	.01374	.15653
1	2.94		-	.04571	-.13686	-.18252	-.07674	-.06592	.05318	-.11064	.03216
2	2.90			-	-.18257*	-.22824*	-.12246*	-.11163	.00746	-.15635*	-.01356
3	3.08				-	-.04567	.06011	.07094	.19003*	.02622	.16901
4	3.13					-	.10578	.11660	.23570*	.07189	.21468
5	3.02						-	.01082	.12992*	-.03389	.10890
6	3.01							-	.11910	-.04471	.09808
7	2.89								-	-.16381*	-.02102
8	3.05									-	.14279
9	2.91										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-72 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค(กลุ่มเทพ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.97	-	-.09122	-.16628	-.17368	.21461	.02405	-.29130	-.20430	-.27694	-.20643
1	3.06		-	-.07506	-.08246	.30583	.11527	-.20008	-.11308	-.18572	-.11521
2	3.13			-	-.00740	-.38089*	.19033	-.12501	-.03802	-.11065	-.04015
3	3.14				-	.38829*	.19773	-.11762	-.03062	-.10326	-.03275
4	2.75					-	-.19056	-.50591*	-.41891	-.49155*	-.42104*
5	2.94						-	-.31534	-.22835	-.30098	-.23048
6	3.26							-	.08700	.01436	.08487
7	3.17								-	-.07264	-.00213
8	3.24									-	.07051
9	3.17										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-73 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	3.14	-	.14732*	.17925*	.07552	.02748	.04181	.09678	.09750*	-.00124	.06567
1	3.00		-	.03194	-.07179	-.11984	-.10550	-.05053	-.04982	-.14856*	-.08165
2	2.96			-	-.10373*	-.15178*	-.13744*	-.08247	-.08176	-.18050*	-.11359
3	3.07				-	-.04805	-.03371	.02126	.02197	-.07677	-.00986
4	3.12					-	.01433	.06931	.07002	-.02872	.03819
5	3.10						-	.05497	.05568	-.04305	.02386
6	3.05							-	.00071	-.09803*	-.03112
7	3.05								-	-.09874*	-.03183
8	3.15									-	.06691
9	3.08										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-74 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	3.01	-	.15584	.27727*	.12559	-.05159	.12847	.12241	.24970*	.11399	.11559
1	2.85		-	.12143	-.03025	-.20743	-.02737	-.03343	.09386	-.04184	-.04025
2	2.73			-	-.15168*	-.32886*	-.14880*	-.15486*	-.02757	-.16327*	-.16168
3	2.88				-	-.17718	.00288	-.00318	.12411	-.01159	-.01000
4	3.06					-	.18006*	.17400	.30129*	.16558	.16718
5	2.88						-	-.00606	.12123	-.01448	-.01288
6	2.88							-	.12729	-.00842	-.00682
7	2.76								-	-.13570*	-.13411
8	2.89									-	.00159
9	2.89										-

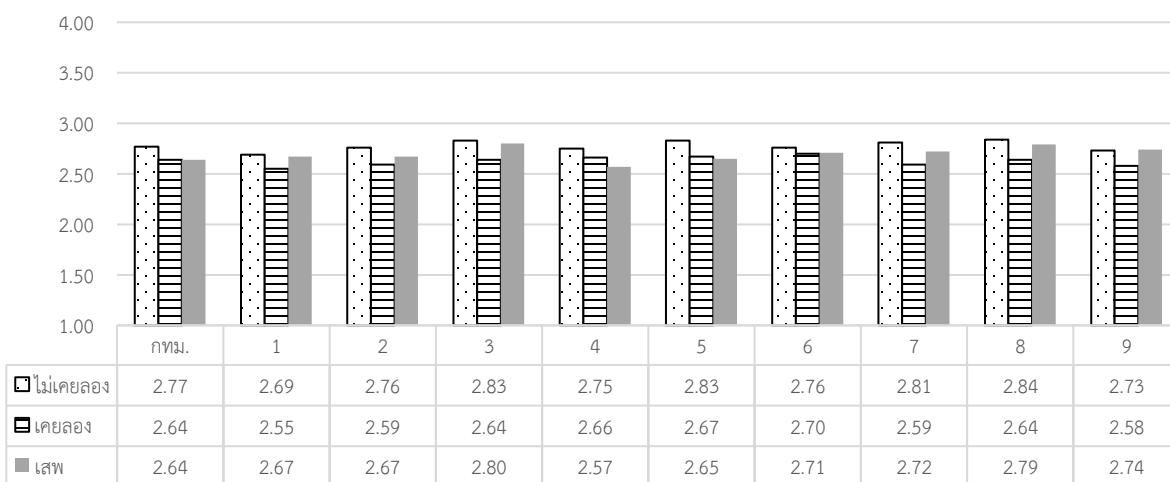
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-75 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเทพ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.60	-	-.18878	-.30502	-.30031	-.00936	-.16766	-.42269	-.41294	-.24380	-.43860
1	2.78		-	-.11624	-.11152	.17942	.02112	-.23390	-.22416	-.05502	-.24982
2	2.90			-	.00472	.29566	.13736	-.11766	-.10792	.06122	-.13358
3	2.90				-	.29095*	.13265	-.12238	-.11263	.05651	-.13829
4	2.61					-	-.15830	-.41333	-.40358	-.23444	-.42924*
5	2.76						-	-.25503	-.24528	-.07614	-.27094
6	3.02							-	.00975	.17889	-.01591
7	3.01								-	.16914	-.02566
8	2.84									-	-.19480
9	3.03										-

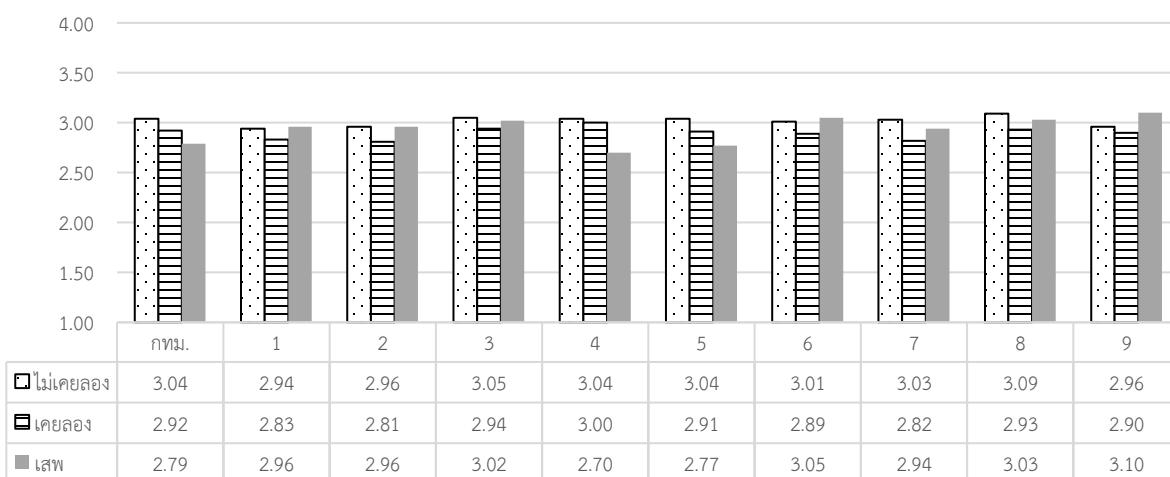
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การบริหารจัดการตน

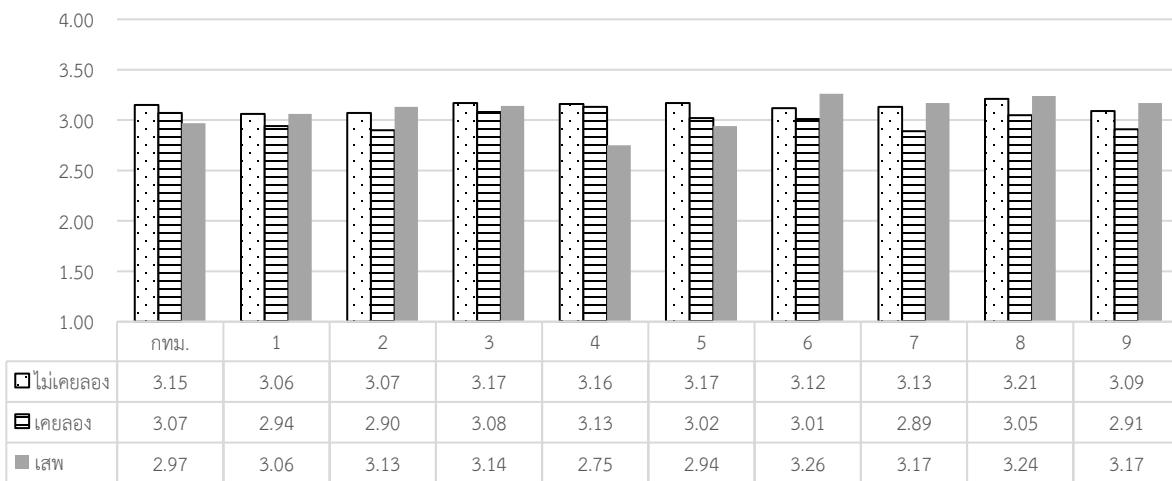
ภาพประกอบ 6-24 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “การบริหารจัดการตน” จำแนกตามภาค

ทุนจิตวิทยา

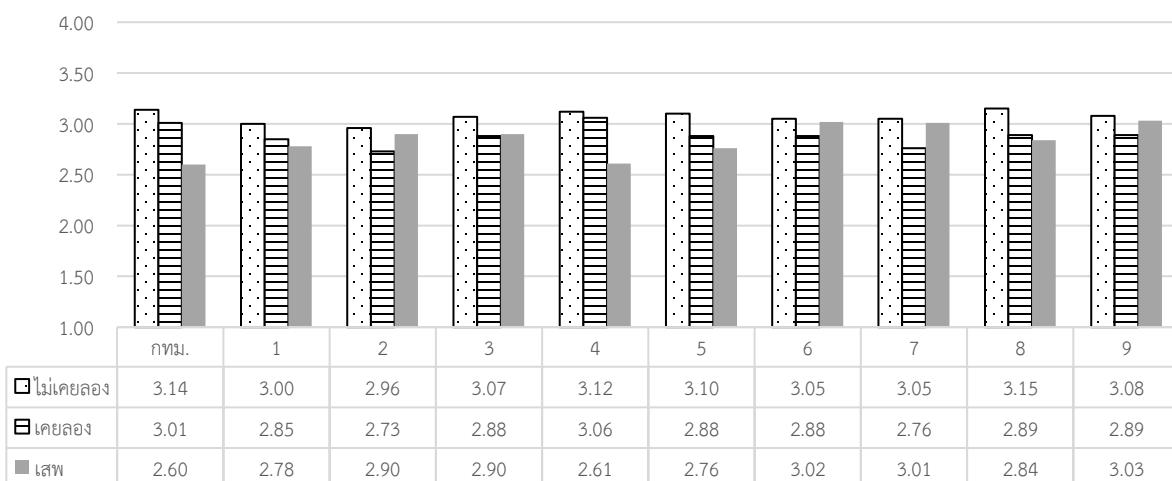
ภาพประกอบ 6-25 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “ทุนจิตวิทยา” จำแนกตามภาค

การเห็นคุณค่าในตนเอง

ภาพประกอบ 6-26 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “การเห็นคุณค่าในตนเอง” จำแนกตามภาค

พลังตัวตน

ภาพประกอบ 6-27 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน “พลังตัวตน” จำแนกตามภาค

4.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามภาค

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามภาค 1 ภาค ได้แก่ ภาคคทม. ภาค 1 ภาค 2 ภาค 3 ภาค 4 ภาค 5 ภาค 6 ภาค 7 ภาค 8 และภาค 9 พบร้าปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ในภาค 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.60 รองลงมาคือ ภาค กทม. และภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 1.51 ขณะที่ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.32 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 7 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.87 รองลงมาคือ ภาค 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 ขณะที่ภาค 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.56 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 7 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.41 รองลงมาคือ ภาค 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 ขณะที่ภาค 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.83

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามพบร่วมกันแล้วพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และชอบในภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านความรุนแรงในครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองพบฯ ภาค 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.74 รองลงมาคือ ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.64 ขณะที่ภาค 3 และภาค 8 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากันเท่ากับ 1.47 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.93 รองลงมาคือ ภาค 7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 ขณะที่ภาค 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.59 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพในภาค 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.11 รองลงมาคือ ภาค 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 ขณะที่ภาค 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.45

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านความรุนแรงในครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพในภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ภาค 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.69 รองลงมาคือ ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49 ขณะที่ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.39 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค กทม. และภาค 7 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.75 รองลงมาคือ ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.73 ขณะที่ภาค 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.53 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ในภาค 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.26 รองลงมาคือ ภาค 7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 ขณะที่ภาค 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.63

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเป็นแบบอย่างในการใช้สารสเปติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพในภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเปิดรับสื่อของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วมกัน 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.56 รองลงมาคือ ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.41 ขณะที่ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 1.24 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.70 รองลงมาคือ ภาค กทม. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.59 ขณะที่ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.31 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.00 รองลงมาคือ ภาค 7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 ขณะที่ภาค 2 และภาค 6 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากันเท่ากับ 1.29

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเปิดรับสื่อพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และสนใจภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองพบว่า ภาค 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.81 รองลงมาคือ ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79 ขณะที่ภาค 1 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.53 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 7 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.04 รองลงมาคือ ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 ขณะที่ภาค 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.76 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สนใจ ในภาค 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.40 รองลงมาคือ ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 ขณะที่ภาค 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.93

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และสนใจภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วมกับ ภาค 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.76 รองลงมาคือ ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.67 ขณะที่ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.38 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.00 รองลงมาคือ ภาค 9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 ขณะที่ภาค 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.58 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สนใจ ในภาค 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.67 รองลงมาคือ ภาค 7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ขณะที่ภาค 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.80

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และสนใจภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-76 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามภาค

รายการ	ภาค	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		ส่วน	
		M	S	M	S	M	S
1. การคล้อยตาม	กทม.	1.51	0.55	1.80	0.60	2.06	0.71
	1	1.38	0.54	1.85	0.68	2.15	0.58
	2	1.47	0.52	1.75	0.56	1.83	0.63
	3	1.32	0.41	1.61	0.49	2.18	0.54
	4	1.39	0.50	1.56	0.53	2.40	0.36
	5	1.42	0.48	1.79	0.59	2.22	0.66
	6	1.60	0.68	1.79	0.60	2.10	0.77
	7	1.48	0.52	1.87	0.57	2.41	0.65
	8	1.39	0.49	1.72	0.56	2.34	0.67
	9	1.51	0.59	1.77	0.57	2.17	0.46
2. ความรุนแรงในครอบครัว	F	12.126		5.836		4.454	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคู่*	กทม.>ภาค 3,4,8 ภาค 1<ภาค 6 ภาค 2<ภาค 6; ภาค 2>ภาค 3,8 ภาค 3<กทม.,ภาค 2,5,6,7,9 ภาค 4<กทม.,ภาค 2,5,6,7,9 ภาค 5>ภาค 3; ภาค 5<ภาค 6,7,8,9 ภาค 6>ภาค 1,2,3,4,5,7,8 ภาค 7>ภาค 3,5,8; ภาค 7<ภาค 6 ภาค 8<กทม.,ภาค 2,5,6,7 ภาค 9>ภาค 3,5		กทม.>ภาค 3,4 ภาค 2>ภาค 3,4 ภาค 3<กทม.,ภาค 2,5,6,7 ภาค 4<กทม.,ภาค 2,5,6,7 ภาค 5>ภาค 3,4 ภาค 6>ภาค 3,4 ภาค 7>ภาค 3,4,8 ภาค 8<ภาค 7		ภาค 2<ภาค 4 ภาค 3<ภาค 4 ภาค 4>ภาค 2,3	
	กทม.	1.55	0.40	1.80	0.50	1.65	0.33
	1	1.53	0.47	1.93	0.53	1.65	0.52
	2	1.60	0.45	1.77	0.47	1.45	0.33
	3	1.47	0.33	1.62	0.42	1.76	0.45
	4	1.57	0.43	1.59	0.45	2.11	0.41
	5	1.54	0.41	1.79	0.46	1.83	0.46
	6	1.74	0.65	1.71	0.49	1.52	0.41
	7	1.58	0.45	1.82	0.50	1.59	0.50
	8	1.47	0.37	1.70	0.44	1.64	0.43
	9	1.64	0.55	1.70	0.47	1.79	0.45
3. ความต้องการทางเพศ	F	17.749		7.223		11.843	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบรายคู่*	กทม.<ภาค 6 ภาค 1<ภาค 6 ภาค 2<ภาค 6; ภาค 2>ภาค 3 ภาค 3<ภาค 2,4,6,7,9 ภาค 4>ภาค 3,8; ภาค 4<ภาค 6 ภาค 5>ภาค 8; ภาค 5<ภาค 6 ภาค 6>กทม.,ภาค 1,2,3,4,5,7,8 ภาค 7>ภาค 3,8; ภาค 7<ภาค 6 ภาค 8<ภาค 2,4,5,6,7,9 ภาค 9>ภาค 3,8		กทม.>ภาค 3,4 ภาค 1>ภาค 3,4,6,8 ภาค 2>ภาค 3,4 ภาค 3<กทม.,ภาค 1,2,5,7 ภาค 4<กทม.,ภาค 1,2,5,7 ภาค 5>ภาค 3,4 ภาค 6>ภาค 1 ภาค 7>ภาค 3,4,8 ภาค 8<ภาค 1,7		กทม.<ภาค 4 ภาค 1<ภาค 4 ภาค 2<ภาค 3,4,5 ภาค 3>ภาค 2; ภาค 3<ภาค 4 ภาค 4>กทม.,ภาค 1,2,3,6,7,8 ภาค 5>ภาค 2 ภาค 6<ภาค 4 ภาค 7<ภาค 4 ภาค 8<ภาค 4	
	กทม.	1.55	0.40	1.80	0.50	1.65	0.33
	1	1.53	0.47	1.93	0.53	1.65	0.52
	2	1.60	0.45	1.77	0.47	1.45	0.33
	3	1.47	0.33	1.62	0.42	1.76	0.45
	4	1.57	0.43	1.59	0.45	2.11	0.41
	5	1.54	0.41	1.79	0.46	1.83	0.46
	6	1.74	0.65	1.71	0.49	1.52	0.41
	7	1.58	0.45	1.82	0.50	1.59	0.50
	8	1.47	0.37	1.70	0.44	1.64	0.43
	9	1.64	0.55	1.70	0.47	1.79	0.45

รายการ	ภาค	ไม่เครื่องดอง		เครื่องดอง		เสพ	
		M	S	M	S	M	S
3. การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด	กทม.	1.44	0.43	1.75	0.54	1.76	0.43
	1	1.43	0.49	1.67	0.60	1.76	0.61
	2	1.45	0.44	1.65	0.51	1.63	0.46
	3	1.39	0.32	1.56	0.42	1.91	0.54
	4	1.43	0.45	1.53	0.45	2.26	0.49
	5	1.42	0.40	1.72	0.53	1.91	0.53
	6	1.69	0.74	1.63	0.54	1.64	0.42
	7	1.46	0.47	1.75	0.53	2.14	0.65
	8	1.44	0.38	1.69	0.48	2.10	0.65
	9	1.49	0.58	1.73	0.51	2.03	0.43
	F	16.876		4.651		7.731	
	p	.000		.000		.000	
4. การเปิดรับสื่อ	กทม.<ภาค 6	กทม.>ภาค 3,4		กทม.<ภาค 4		ภาค 1<ภาค 4	
	ภาค 1<ภาค 6	ภาค 3<กทม.,ภาค 5,7,8		ภาค 2<ภาค 4		ภาค 2<ภาค 4,7,8	
	ภาค 2<ภาค 6	ภาค 4<กทม.,ภาค 5,7,8		ภาค 3<ภาค 4		ภาค 4<กทม.,ภาค 1,2,3,6	
	ภาค 3<ภาค 6	ภาค 5>ภาค 3,4		ภาค 6<ภาค 4		ภาค 7>ภาค 2	
	ภาค 4<ภาค 6	ภาค 7>ภาค 3,4		ภาค 8>ภาค 2		ภาค 8>ภาค 2	
	ภาค 5<ภาค 6	ภาค 8>ภาค 3,4					
	ภาค 6>กทม.,ภาค 1,2,3,4,5,7,8,9						
	ภาค 7<ภาค 6						
	ภาค 8<ภาค 6						
	ภาค 9<ภาค 6						
	F	14.049		4.352		6.791	
	p	.000		.000		.000	
4. การเปิดรับสื่อ	กทม.<ภาค 6	กทม.>ภาค 3,4		ภาค 1<ภาค 4		ภาค 2<ภาค 4	
	ภาค 1<ภาค 6	ภาค 1>ภาค 3,4		ภาค 3<ภาค 4		ภาค 3<ภาค 4	
	ภาค 2<ภาค 6	ภาค 3<กทม.,ภาค 1		ภาค 4<กทม.,ภาค 1		ภาค 4>ภาค 1,2,3,6	
	ภาค 3<ภาค 6	ภาค 4<กทม.,ภาค 1		ภาค 6<ภาค 4			
	ภาค 4<ภาค 6						
	ภาค 5<ภาค 6,9						
	ภาค 6>กทม.,ภาค 1,2,3,4,5,6,7,8						
	ภาค 7<ภาค 6						
	ภาค 8<ภาค 6						
	ภาค 9>ภาค 3,5						

รายการ	ภาค	ไม่เคยลอง		เคยลอง		ເສີມ	
		M	S	M	S	M	S
5. เจตคติต่อการใช้สารเสารพิคิด	กทม.	1.74	0.50	1.99	0.52	2.13	0.53
	1	1.53	0.54	1.93	0.59	2.02	0.51
	2	1.72	0.52	1.89	0.52	1.93	0.61
	3	1.57	0.46	1.79	0.51	2.16	0.45
	4	1.66	0.53	1.76	0.53	2.40	0.39
	5	1.68	0.48	1.97	0.52	2.16	0.61
	6	1.81	0.57	1.99	0.50	2.08	0.43
	7	1.74	0.54	2.04	0.51	1.97	0.49
	8	1.67	0.51	1.94	0.55	2.23	0.46
	9	1.79	0.57	2.02	0.56	2.38	0.44
	F	11.527		6.404		5.111	
	p	.000		.000		.000	
6. การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสารพิคิด	กทม.>ภาค 1,3 ภาค 1<กทม.,ภาค 2,5,6,7,8,9 ภาค 2>ภาค 1,3 ภาค 3<กทม.,ภาค 2,5,6,7,8,9 ภาค 4<ภาค 6 ภาค 5>ภาค 1,3; ภาค 5<ภาค 6 ภาค 6>ภาค 1,3,4,5,8 ภาค 7>ภาค 1,3 ภาค 8>ภาค 1,3; ภาค 8<ภาค 7 ภาค 9>ภาค 1,3	ภาค.>ภาค 3,4 ภาค 2<ภาค 7 ภาค 3<กทม.,ภาค 5,6,7,8 ภาค 4<กทม.,ภาค 5,6,7,8 ภาค 5>ภาค 3,4 ภาค 6>ภาค 3,4 ภาค 7>ภาค 2,3,4 ภาค 8>ภาค 3,4		ภาค 2<ภาค 4 ภาค 3<ภาค 4 ภาค 4>ภาค 2,3		ภาค 2<ภาค 4,8 ภาค 2<ภาค 4,7,8 ภาค 3<ภาค 4 ภาค 4>ภาค 1,2,3 ภาค 7>ภาค 2 ภาค 8>ภาค 1,2	
	กทม.	1.52	0.69	1.89	0.76	2.37	0.85
	1	1.43	0.61	2.00	0.72	1.88	0.71
	2	1.54	0.71	1.83	0.77	1.80	0.90
	3	1.38	0.54	1.65	0.74	2.30	0.68
	4	1.54	0.72	1.58	0.71	2.67	0.54
	5	1.46	0.63	1.88	0.78	2.31	0.76
	6	1.76	0.88	1.86	0.77	2.41	0.99
	7	1.60	0.71	1.90	0.73	2.63	0.72
	8	1.54	0.68	1.87	0.78	2.58	0.70
	9	1.67	0.85	1.91	0.87	2.58	0.84
	F	12.499		4.283		7.264	
	p	.000		.000		.000	
6. การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสารพิคิด	ภาค.>ภาค 3; กทม.<ภาค 6 ภาค 1<ภาค 6,7,9 ภาค 2>ภาค 3; ภาค 2<ภาค 6 ภาค 3<กทม.,ภาค 2,4,6,7,8,9 ภาค 4>ภาค 3; ภาค 4<ภาค 6 ภาค 5<ภาค 6,7,9 ภาค 6>กทม.,ภาค 1,2,3,4,5,6,7,8 ภาค 7>ภาค 1,3,5; ภาค 7<ภาค 6 ภาค 8>ภาค 3; ภาค 8<ภาค 6 ภาค 9>ภาค 1,3,5	ภาค.>ภาค 4 ภาค 1>ภาค 3,4 ภาค 2>ภาค 4 ภาค 3<ภาค 1,5,7,8 ภาค 4<กทม.,ภาค 1,2,3,6,7,8 ภาค 5>ภาค 3,4 ภาค 6>ภาค 4 ภาค 7>ภาค 3,4 ภาค 8>ภาค 3,9-4		ภาค 1<ภาค 4,8 ภาค 2<ภาค 4,7,8 ภาค 3<ภาค 4 ภาค 4>ภาค 1,2,3 ภาค 7>ภาค 2 ภาค 8>ภาค 1,2			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-77 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.51	-	.12520	.03432	.18091*	.11290*	.08578	-.09312	.02394	.11340*	-.00925
1	1.38		-	-.09089	.05571	-.01230	-.03943	-.21832*	-.10127	-.01180	-.13445
2	1.47			-	.14660*	.07859	.05146	-.12744*	-.01038	.07908*	-.04356
3	1.32				-	-.06801	-.09514*	-.27403*	-.15698*	-.06751	-.19016*
4	1.39					-	-.02713	-.20602*	-.08897	.00050	-.12215
5	1.42						-	-.17890*	-.17890*	-.17890*	-.17890*
6	1.60							-	.11706*	.20652*	.08387
7	1.48								-	.08946*	-.03318
8	1.39									-	-.12265
9	1.51										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-78 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.80	-	-.04766	.04668	.19257*	.23528*	.00616	.01237	-.07066	.08334	.03401
1	1.85		-	.09433	.24022	.28293	.05381	.06003	-.02301	.13099	.08167
2	1.75			-	.14589*	.18860*	-.04052	-.03430	-.11734	.03666	-.01266
3	1.61				-	.04271	-.18641*	-.18019*	-.26323*	-.10923	-.15855
4	1.56					-	-.22912*	-.22290*	-.30594*	-.15194	-.20126
5	1.79						-	.00622	-.07682	.07718	.02786
6	1.79							-	-.08304	.07097	.02164
7	1.87								-	.15400*	.10468
8	1.72									-	-.04932
9	1.77										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-79 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การคล้อยตาม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเทพ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.06	-	-.09135	.23649	-.11461	-.34065	-.15774	-.03472	-.34915	-.28024	-.10417
1	2.15		-	.32784	-.02326	-.24931	-.06639	.05662	-.25781	-.18890	-.01282
2	1.83			-	-.35110	-.57715*	-.39423	-.27121	-.58565	-.51673	-.34066
3	2.18				-	-.22604*	-.04313	.07989	-.23454	-.16563	.01044
4	2.40					-	.18292	.30593	-.00850	.06041	.23649
5	2.22						-	.12302	-.19142	-.12250	.05357
6	2.10							-	-.31443	-.24552	-.06944
7	2.41								-	.06891	.24499
8	2.34									-	.17608
9	2.17										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-80 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.55	-	.01730	-.05139	.07384	-.01848	.00877	-.19652*	-.03528	.07906*	-.08773
1	1.53		-	-.06869	.05654	-.03578	-.00853	-.21383*	-.05258	.06175	-.10503
2	1.60			-	.12522*	.03291	.06016	-.14514*	.01611	.13044*	-.03635
3	1.47				-	-.09232*	-.06507	-.27036*	-.10911*	.00522	-.16157*
4	1.57					-	.02725	-.17804*	-.01680	.09754*	-.06925
5	1.54						-	-.20529*	-.04405	.07028*	-.09650
6	1.74							-	.16125*	.27558*	.10879
7	1.58								-	.11433*	-.05245
8	1.47									-	-.16679*
9	1.64										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-81 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.80	-	-.13515	.02918	.17296*	.20993*	.01055	.08284	-.02412	.09828	.10040
1	1.93		-	.16433	.30812*	.34508*	.14571	.21800*	.11103	.23343*	.23555
2	1.77			-	.14379*	.18075*	-.01862	.05367	-.05330	.06910	.07122
3	1.62				-	.03696	-.16241*	-.09012	-.19708*	-.07468	-.07257
4	1.59					-	-.19937*	-.12708	-.23405*	-.11165	-.10953
5	1.79						-	.07229	-.03467	.08773	.08984
6	1.71							-	-.10696	.01544	.01755
7	1.82								-	.12240*	.12452
8	1.70									-	.00212
9	1.70										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-82 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.65	-	-.00342	.20057	-.10638	-.46212*	-.18249	.12595	.06016	.00791	-.14137
1	1.65		-	.20399	-.10296	-.45870*	-.17907	.12937	.06358	.01134	-.13795
2	1.45			-	-.30695*	-.66269*	-.38306*	-.07462	-.14041	-.19266	-.34194
3	1.76				-	-.35575*	-.07612	.23233	.16654	.11429	-.03499
4	2.11					-	.27963	.58807*	.52228*	.47004*	.32076
5	1.83						-	.30844	.24265	.19041	.04113
6	1.52							-	-.06579	-.11804	-.26732
7	1.59								-	-.05225	-.20153
8	1.64									-	-.14928
9	1.79										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-83 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.44	-	.01462	-.00364	.05068	.01222	.02463	-.24717*	-.01553	.00414	-.04387
1	1.43		-	-.01827	.03606	-.00240	.01001	-.26179*	-.03015	-.01048	-.05849
2	1.45			-	.05432	.01586	.02827	-.24352*	-.01188	.00779	-.04023
3	1.39				-	-.03846	-.02605	-.29784*	-.06621	-.04653	-.09455
4	1.43					-	.01241	-.25938*	-.02774	-.00807	-.05609
5	1.42						-	-.27179*	-.04016	-.02048	-.06850
6	1.69							-	.23164*	.25131*	.20329*
7	1.46								-	.01967	-.02834
8	1.44									-	-.04801
9	1.49										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-84 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.75	-	.07149	.09442	.18569*	.22017*	.02808	.11174	-.00563	.05203	.01790
1	1.67		-	.02293	.11420	.14867	-.04341	.04025	-.07712	-.01946	-.05359
2	1.65			-	.09127	.12575	-.06633	.01733	-.10005	-.04239	-.07652
3	1.56				-	.03448	-.15760*	-.07394	-.19132*	-.13366*	-.16779
4	1.53					-	-.19208*	-.10842	-.22580*	-.16814*	-.20227
5	1.72						-	.08366	-.03372	.02394	-.01019
6	1.63							-	-.11738	-.05972	-.09385
7	1.75								-	.05766	.02353
8	1.69									-	-.03413
9	1.73										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-85 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.76	-	-.00661	.12480	-.14941	-.50292*	-.15588	.11892	-.38100	-.34635	-.26897
1	1.76		-	.13141	-.14279	-.49631*	-.14927	.12553	-.37439	-.33974	-.26236
2	1.63			-	-.27421	-.62772*	-.28068	-.00588	-.50580*	-.47115*	-.39377
3	1.91				-	-.35352*	-.00647	.26833	-.23160	-.19695	-.11957
4	2.26					-	.34705	.62185*	.12192	.15657	.23395
5	1.91						-	.27480	-.22513	-.19048	-.11310
6	1.64							-	-.49993	-.46528	-.38790
7	2.14								-	.03465	.11203
8	2.10									-	.07738
9	2.03										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-86 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.33	-	.03271	-.00002	.08384	.04888	.07954	-.23619*	.01421	.04279	-.08112
1	1.29		-	-.03274	.05112	.01617	.04683	-.26890*	-.01850	.01008	-.11383
2	1.33			-	.08386	.04891	.07957	-.23616*	.01423	.04282	-.08110
3	1.24				-	-.03496	-.00429	-.32002*	-.06963	-.04104	-.16496*
4	1.28					-	.03066	-.28507*	-.03467	-.00609	-.13000
5	1.25						-	-.31573*	-.06533	-.03675	-.16066*
6	1.56							-	.25040*	.27898*	.15507
7	1.31								-	.02858	-.09533
8	1.28									-	-.12392
9	1.41										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-87 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.59	-	-.11466	.13276	.27074*	.23649*	.15875	.10736	.11653	.15049	.04367
1	1.70		-	.24742	.38541*	.35115*	.27342	.22203	.23119	.26515	.15833
2	1.45			-	.13799	.10373	.02600	-.02539	-.01623	.01773	-.08909
3	1.31				-	-.03426	-.11199	-.16338	-.15421	-.12026	-.22707
4	1.35					-	-.07773	-.12912	-.11996	-.08600	-.19282
5	1.43						-	-.05139	-.04222	-.00827	-.11508
6	1.48							-	.00917	.04313	-.06369
7	1.47								-	.03396	-.07286
8	1.43									-	-.10682
9	1.54										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-88 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเทพ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.58	-	.20313	.28325	-.01197	-.42188	-.10045	.28646	-.21135	-.01865	-.11235
1	1.38		-	.08013	-.21509	-.62500*	-.30357	.08333	-.41447	-.22177	-.31548
2	1.29			-	-.29522	-.70513*	-.38370	.00321	-.49460	-.30190	-.39560
3	1.59				-	-.40991*	-.08848	.29842	-.19938	-.00668	-.10039
4	2.00					-	.32143	-.70833*	.21053	.40323	.30952
5	1.68						-	.38690	-.11090	.08180	-.01190
6	1.29							-	-.49781	-.30511	-.39881
7	1.79								-	.19270	.09900
8	1.60									-	-.09370
9	1.69										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-89 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.74	-	.20423*	.01595	.17062*	.07467	.05435	-.07441	-.00415	.06348	-.05309
1	1.53		-	-.18828*	-.03361	-.12956	-.14988*	-.27864*	-.20838*	-.14075*	-.25732*
2	1.72			-	.15467*	.05872	.03840	-.09036	-.02010	.04753	-.06904
3	1.57				-	-.09595	-.11627*	-.24503*	-.17477*	-.10714*	-.22372*
4	1.66					-	-.02033	-.14908*	-.07882	-.01119	-.12777
5	1.68						-	-.12876*	-.05850	.00913	-.10744
6	1.81							-	.07026	.13789*	.02132
7	1.74								-	.06763	-.04894
8	1.67									-	-.11657
9	1.79										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-90 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.99	-	.05849	.09305	.20075*	.22260*	.01596	-.00669	-.05118	.04592	-.02841
1	1.93		-	.03456	.14226	.16411	-.04253	-.06519	-.10968	-.01257	-.08690
2	1.89			-	.10770	.12955	-.07709	-.09974	-.14423*	-.04713	-.12146
3	1.79				-	.02185	-.18479*	-.20745*	-.25194*	-.15483*	-.22916
4	1.76					-	-.20664*	-.22930*	-.27379*	-.17668*	-.25101
5	1.97						-	-.02266	-.06715	.02996	-.04438
6	1.99							-	-.04449	.05262	-.02172
7	2.04								-	.09711	.02277
8	1.94									-	-.07433
9	2.02										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-91 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “เจตคติต่อการใช้สารเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.13	-	.10208	.19663	-.03814	-.26915	-.03460	.04973	.15901	-.09969	-.24888
1	2.02		-	.09455	-.14022	-.37123	-.13668	-.05235	.05693	-.20177	-.35096
2	1.93			-	-.23477	-.46578*	-.23123	-.14690	-.03762	-.29632	-.44551
3	2.16				-	-.23102*	.00354	.08786	.19715	-.06155	-.21075
4	2.40					-	.23456	.31888	.42817	.16946	.02027
5	2.16						-	.08433	.19361	-.06509	-.21429
6	2.08							-	.10928	-.14942	-.29861
7	1.97								-	-.25870	-.40789
8	2.23									-	-.14919
9	2.38										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-92 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.52	-	.09502	-.01740	.13688*	-.01647	.06276	-.24063*	-.08015	-.02387	-.15452
1	1.43		-	-.11242	.04186	-.11149	-.03226	-.33566*	-.17517*	-.11889	-.24954*
2	1.54			-	.15429*	.00093	.08016	-.22323*	-.06275	-.00647	-.13711
3	1.38				-	-.15336*	-.07413	-.37752*	-.21704*	-.16076*	-.29140*
4	1.54					-	.07923	-.22416*	-.06368	-.00740	-.13804
5	1.46						-	-.30339*	-.14291*	-.08663	-.21727*
6	1.76							-	.16048*	.21676*	.08612
7	1.60								-	.05628	.05628
8	1.54									-	-.13064
9	1.67										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-93 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

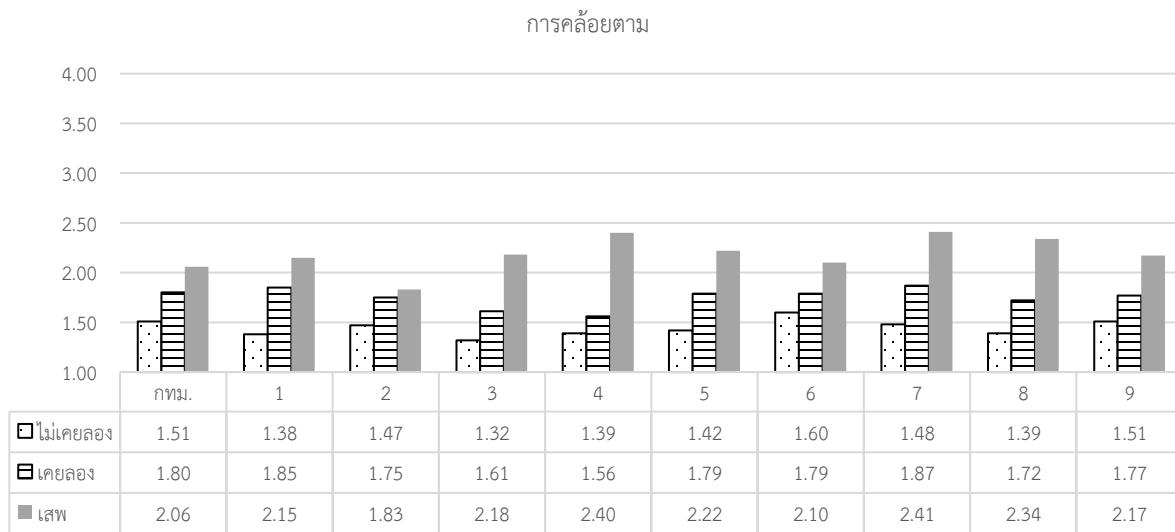
ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	1.89	-	-.11126	.05928	.23859	.30809*	.00756	.02822	-.00768	.01783	-.02555
1	2.00		-	.17054	.34985*	.41935*	.11883	.13949	.10358	.12909	.08571
2	1.83			-	.17931	.24881*	-.05171	-.03106	-.06696	-.04145	-.08483
3	1.65				-	.06950	-.23102*	-.21037	-.24627*	-.22076*	-.26414
4	1.58					-	-.30052*	-.27986*	-.31576*	-.29026*	-.33364
5	1.88						-	.02066	-.01524	.01026	-.03311
6	1.86							-	-.03590	-.01040	-.05377
7	1.90								-	.02550	-.01787
8	1.87									-	-.04338
9	1.91										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

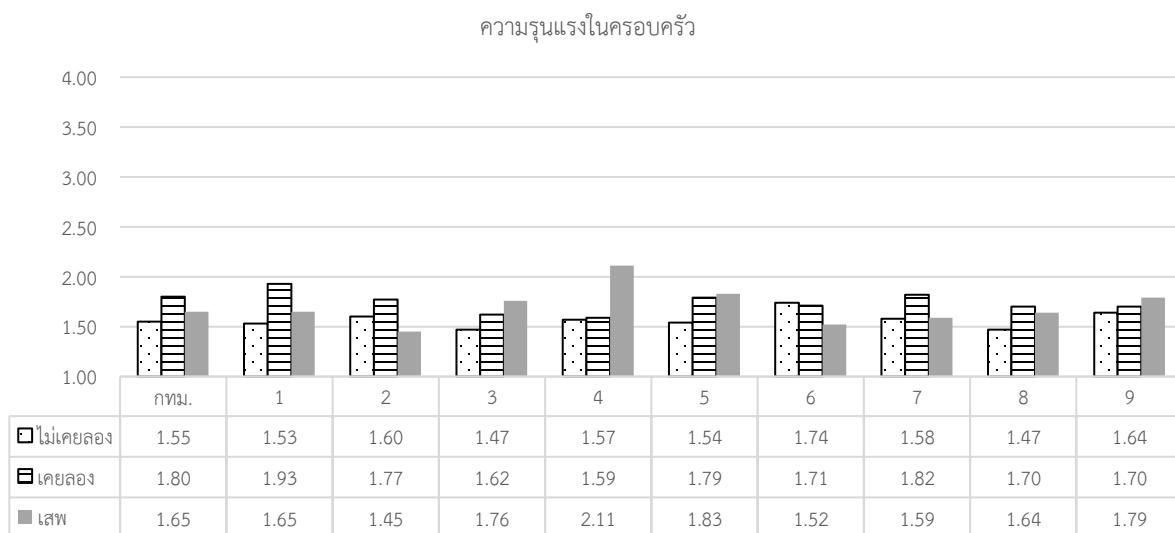
ตาราง 6-94 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งชื้อยาเสพติด” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเสพ)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.37	-	.48237	.56754	.06148	-.30531	.05995	-.04663	-.26551	-.21457	-.21216
1	1.88		-	.08516	-.42089	-.78769*	-.42242	-.52900	-.74788	-.69695*	-.69453
2	1.80			-	-.50606	-.87285*	-.50759	-.61416	-.83304*	-.78211*	-.77970
3	2.30				-	-.36680*	-.00153	-.10811	-.32699	-.27605	-.27364
4	2.67					-	.36526	.25869	.03981	.09074	.09315
5	2.31						-	-.10658	-.32546	-.27452	-.27211
6	2.41							-	-.21888	-.16795	-.16553
7	2.63								-	.05093	.05335
8	2.58									-	.00241
9	2.58										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

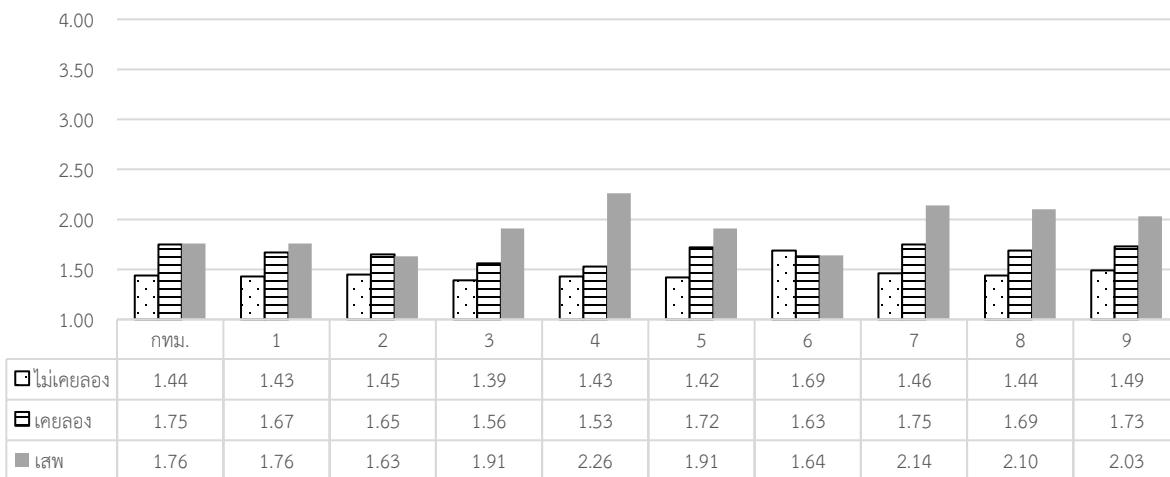

ภาพประกอบ 6-28 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การคล้อยกตาม” จำแนกตามภาค

ภาพประกอบ 6-29 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “ความรุนแรงในครอบครัว” จำแนกตามภาค

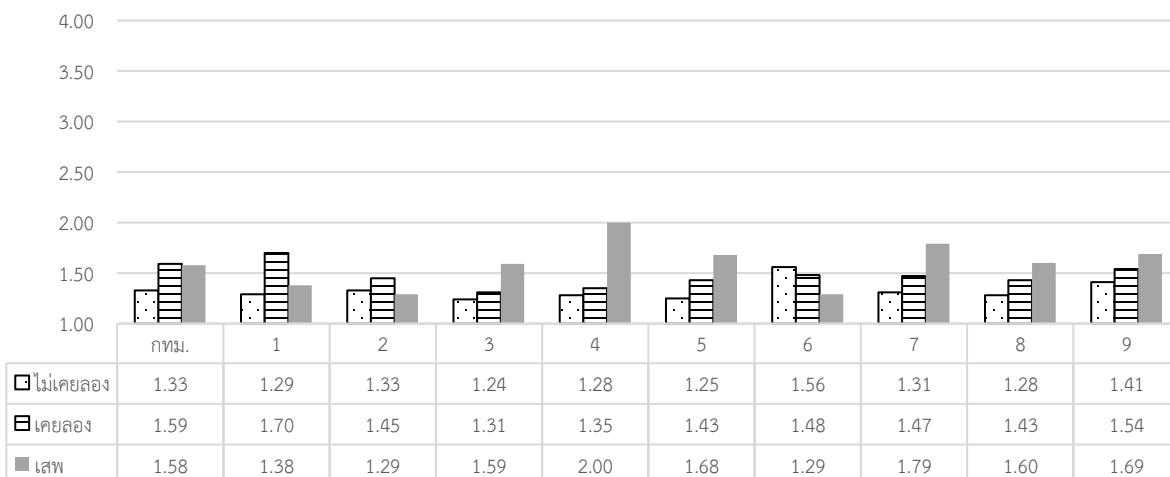
การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด

ภาพประกอบ 6-30 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด”

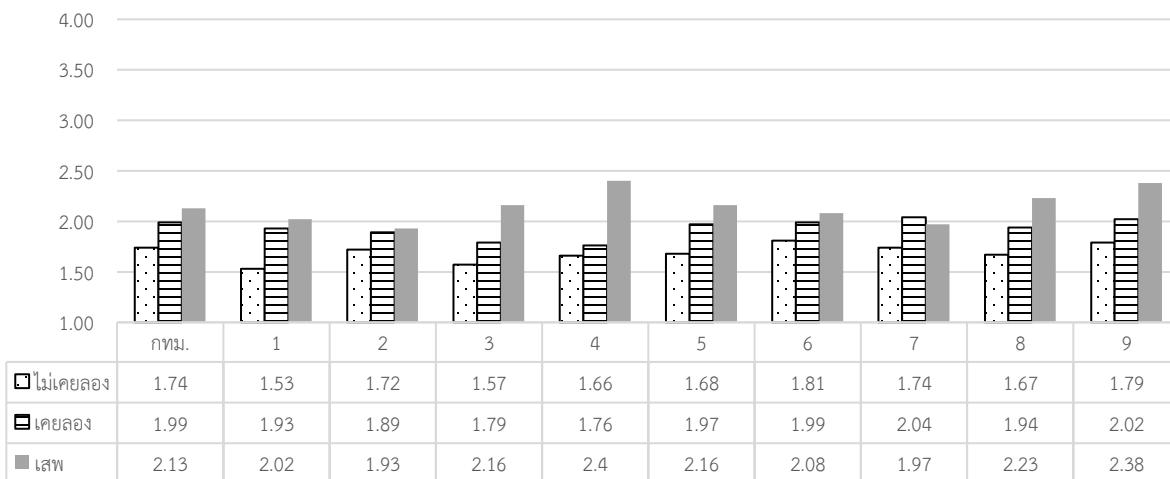
จำแนกตามภาค

การเปิดรับสื่อ

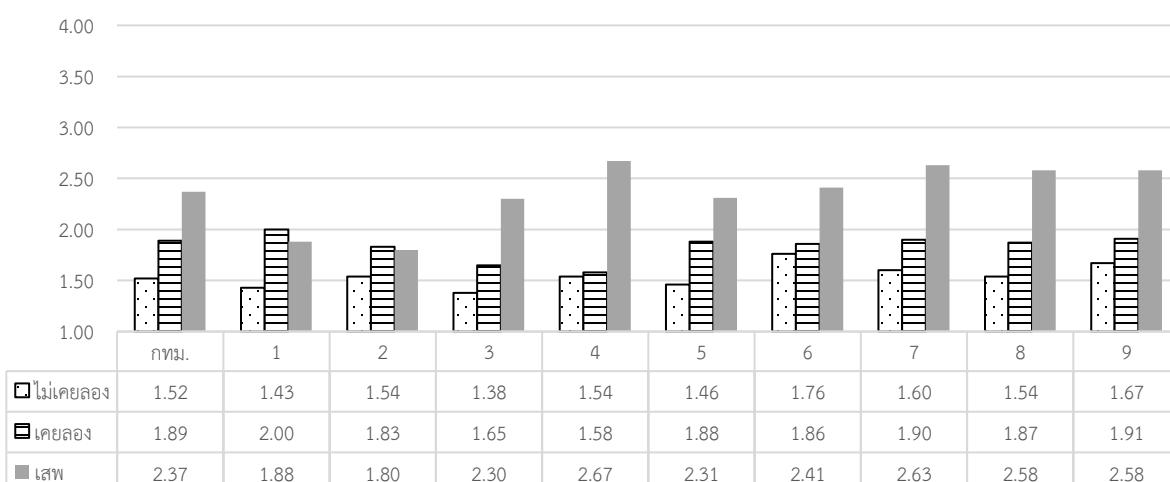
ภาพประกอบ 6-31 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การเปิดรับสื่อ” จำแนกตามภาค

เจตคติต่อการใช้สารเเพทย์

ภาพประกอบ 6-32 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “เจตคติต่อการใช้สารเเพทย์” จำแนกตามภาค

การรับรู้แหล่งชื้อสารเเพทย์

ภาพประกอบ 6-33 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) “การรับรู้แหล่งชื้อสารเเพทย์” จำแนกตามภาค

ตาราง 6-95 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามภาค

รายการ	ภาค	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		สภาพ	
		M	S	M	S	M	S
1. พลังครอบครัว	กทม.	3.29	0.69	3.05	0.74	2.91	0.71
	1	3.22	0.67	2.83	0.59	3.14	0.69
	2	3.08	0.76	2.80	0.76	3.01	0.58
	3	3.33	0.61	3.09	0.71	2.95	0.70
	4	3.24	0.69	3.08	0.85	2.72	0.57
	5	3.23	0.69	2.93	0.75	2.86	0.66
	6	3.23	0.66	3.01	0.76	3.38	0.55
	7	3.22	0.72	2.86	0.75	3.27	0.50
	8	3.33	0.67	3.00	0.74	2.98	0.66
	9	3.23	0.75	3.12	0.72	2.92	0.90
	F	9.016		5.700		3.296	
	p	.000		.000		.001	
เปรียบเทียบรายคู่*	กทม.>ภาค 2	กทม.>ภาค 2		ภาค 4<ภาค 6,7			
	ภาค 2<กทม.,ภาค 3,4,5,6,7,8	ภาค 2<กทม.,ภาค 3,4,6,8		ภาค 6>ภาค 4			
	ภาค 3>ภาค 2	ภาค 3>ภาค 2,7		ภาค 7>ภาค 4			
	ภาค 4>ภาค 2	ภาค 4>ภาค 2					
	ภาค 5>ภาค 2	ภาค 6>ภาค 2					
	ภาค 6>ภาค 2	ภาค 7>ภาค 3					
	ภาค 7>ภาค 2	ภาค 8>ภาค 2					
	ภาค 8>ภาค 2						
2. พลังสร้างปัญญา	กทม.	3.03	0.58	2.90	0.57	2.39	0.58
	1	2.92	0.57	2.75	0.52	2.66	0.60
	2	2.93	0.66	2.70	0.63	2.60	0.48
	3	3.04	0.56	2.79	0.59	2.66	0.57
	4	2.98	0.64	2.80	0.70	2.59	0.47
	5	2.97	0.61	2.74	0.62	2.50	0.52
	6	3.02	0.59	2.80	0.65	2.87	0.61
	7	3.03	0.63	2.69	0.62	2.80	0.54
	8	3.10	0.60	2.79	0.62	2.62	0.51
	9	3.02	0.64	2.85	0.56	2.61	0.78
	F	4.888		2.643		1.218	
	p	.000		.005		.282	
เปรียบเทียบรายคู่*	ภาค 1<ภาค 8	กทม.>ภาค 2,7		-			
	ภาค 2<ภาค 7,8	ภาค 2<กทม.					
	ภาค 5<ภาค 8	ภาค 7<กทม.					
	ภาค 7>ภาค 2						
	ภาค 8>ภาค 1,2,5						

รายการ	ภาค	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		ส่วนต่าง	
		M	S	M	S	M	S
3. พลังเพื่อนและกิจกรรม	กทม.	3.03	0.64	2.93	0.64	2.71	0.66
	1	2.98	0.58	2.81	0.58	2.85	0.57
	2	2.95	0.67	2.76	0.67	2.77	0.51
	3	3.00	0.60	2.77	0.62	2.75	0.56
	4	3.02	0.64	2.93	0.66	2.63	0.58
	5	3.00	0.63	2.77	0.66	2.66	0.64
	6	3.03	0.63	2.85	0.59	2.93	0.68
	7	3.02	0.68	2.74	0.67	2.96	0.52
	8	3.10	0.64	2.87	0.67	2.76	0.66
	9	3.05	0.73	2.94	0.62	2.81	0.71
	F	3.211		3.018		1.115	
	p	.001		.001		.351	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ภาค 2<ภาค 8 ภาค 8>ภาค 2		กทม.>ภาค 2,3,5,7 ภาค 2<กทม.,ภาค 4,8,9 ภาค 3<กทม.,ภาค 4 ภาค 4>ภาค 2,3,5,7 ภาค 5<กทม.,ภาค 4,8 ภาค 7<กทม.,ภาค 4,8,9 ภาค 8>ภาค 2,5,7 ภาค 9>ภาค 2,7		-	
4. พลังชุมชน	กทม.	2.76	0.71	2.73	0.74	2.41	0.70
	1	2.66	0.65	2.56	0.61	2.59	0.61
	2	2.72	0.73	2.52	0.65	2.55	0.60
	3	2.76	0.67	2.59	0.63	2.57	0.51
	4	2.69	0.77	2.48	0.75	2.57	0.55
	5	2.77	0.68	2.62	0.68	2.41	0.52
	6	2.80	0.68	2.64	0.68	2.83	0.70
	7	2.76	0.71	2.55	0.66	2.84	0.48
	8	2.87	0.70	2.63	0.64	2.54	0.60
	9	2.86	0.74	2.77	0.80	2.49	0.70
	F	4.458		3.172		1.271	
	p	.000		.001		.251	
	เปรียบเทียบรายคู่*	ภาค 1<ภาค 8 ภาค 2<ภาค 8 ภาค 4<ภาค 8 ภาค 7<ภาค 8 ภาค 8>ภาค 1,2,4,7		กทม.>ภาค 2 ภาค 2<กทม.		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-96 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยล่อง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	3.29	-	.06643	.20666*	-.04201	.04350	.05836	.05365	.06267	-.04535	.05391
1	3.22		-	.14023	-.10844	-.02293	-.00807	-.01279	-.00376	-.11178	-.01253
2	3.08			-	-.24866*	-.16316*	-.14830*	-.15301*	-.14399*	-.25201*	-.15275
3	3.33				-	.08550	.10037	.09565	.10468	-.00334	.09591
4	3.24					-	.01486	.01015	.01917	-.08885	.01041
5	3.23						-	-.00471	.00431	-.10371	-.00446
6	3.23							-	.00903	-.09899	.00026
7	3.22								-	-.10802	-.00877
8	3.33									-	.09925
9	3.23										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-97 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยล่อง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	3.05	-	.22429	.24799*	-.03410	-.03153	.12458	.04401	.19152	.05252	-.06507
1	2.83		-	.02370	-.25839	-.25582	-.09971	-.18027	-.03277	-.17177	-.28936
2	2.80			-	-.28209*	-.27952*	-.12341	-.20397*	-.05647	-.19547*	-.31306
3	3.09				-	.00257	.15868	.07811	.22562*	.08662	-.03097
4	3.08					-	.15611	.07554	.22305	.08405	-.03354
5	2.93						-	-.08057	.06694	-.07206	-.18965
6	3.01							-	.14751	.00851	-.10908
7	2.86								-	-.13900	-.25659
8	3.00									-	-.11759
9	3.12										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-98 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มสेप)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.91	-	-.22536	-.09464	-.04025	.19447	.05692	-.46788	-.35567	-.06635	-.00260
1	3.14		-	.13072	.18511	.41983	.28228	-.24252	-.13031	.15901	.22276
2	3.01			-	.05439	.28911	.15156	-.37324	-.26104	.02828	.09203
3	2.95				-	.23472	.09717	-.42763	-.31543	-.02610	.03764
4	2.72					-	-.13755	-.66235*	-.55014*	-.26082	-.19707
5	2.86						-	-.52480	-.41259	-.12327	-.05952
6	3.38							-	.11221	.40153	.46528
7	3.27								-	.28932	.35307
8	2.98									-	.06375
9	2.92										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-99 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	3.03	-	.11028	.09746	-.00493	.05027	.06315	.01417	-.00105	-.06437	.00963
1	2.92		-	-.01281	-.11521	-.06001	-.04713	-.09610	-.11133	-.17465*	-.10065
2	2.93			-	-.10240	-.04719	-.03431	-.08329	-.09852*	-.16183*	-.08784
3	3.04				-	.05520	.06809	.01911	.00388	-.05944	.01456
4	2.98					-	.01288	-.03610	-.05133	-.11464	-.04064
5	2.97						-	-.04898	-.06421	-.12752*	-.05352
6	3.02							-	-.01523	-.07854	-.00455
7	3.03								-	-.06332	.01068
8	3.10									-	.07400
9	3.02										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-100 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.90	-	.14387	.19341*	.10280	.10151	.15480	.09584	.20388*	.10962	.04893
1	2.75		-	.04954	-.04107	-.04236	.01093	-.04803	.06002	-.03424	-.09494
2	2.70			-	-.09061	-.09190	-.03861	-.09757	.01048	-.08378	-.14448
3	2.79				-	-.00129	.05200	-.00697	.10108	.00682	-.05387
4	2.80					-	.05329	-.00567	.10237	.00811	-.05258
5	2.74						-	-.05896	.04909	-.04517	-.10587
6	2.80							-	.10805	.01379	-.04691
7	2.69								-	-.09426	-.15495
8	2.79									-	-.06069
9	2.85										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-101 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	3.03	-	.04821	.08561	.03574	.01520	.02852	.00526	.00949	-.06949	-.01405
1	2.98		-	.03740	-.01248	-.03301	-.01970	-.04295	-.03872	-.11771	-.06226
2	2.95			-	-.04987	-.07041	-.05709	-.08035	-.07612	-.15510*	-.09966
3	3.00				-	-.02053	-.00722	-.03048	-.02625	-.10523	-.04979
4	3.02					-	.01331	-.00994	-.00571	-.08470	-.02925
5	3.00						-	-.02326	-.01903	-.09801	-.04257
6	3.03							-	.00423	-.07475	-.01931
7	3.02								-	-.07898	-.02354
8	3.10									-	.05544
9	3.05										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-102 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเครย์ล่อง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.93	-	.11600	.16489*	.15962*	-.00592	.15791*	.07418	.18221*	.05934	-.01205
1	2.81		-	.04890	.04362	-.12192	.04191	-.04182	.06621	-.05666	-.12805
2	2.76			-	-.00528	-.17082*	-.00699	-.09071	.01732	-.10556*	-.17695*
3	2.77				-	-.16554*	-.00171	-.08544	.02260	-.10028	-.17167
4	2.93					-	.16383*	.08010	.18813*	.06526	-.00613
5	2.77						-	-.08373	.02431	-.09857*	-.16996
6	2.85							-	.10803	-.01484	-.08623
7	2.74								-	-.12288*	-.19426*
8	2.87									-	-.07139
9	2.94										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-103 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เครย์ล่อง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.76	-	.09668	.03901	-.00087	.07041	-.01610	-.04444	-.00506	-.11726	-.10093
1	2.66		-	-.05766	-.09755	-.02627	-.11278	-.14112	-.10174	-.21394*	-.19761
2	2.72			-	-.03989	.03139	-.05511	-.08346	-.04408	-.15627*	-.13994
3	2.76				-	.07128	-.01522	-.04357	-.00419	-.11639	-.10006
4	2.69					-	-.08651	-.11485	-.07547	-.18767*	-.17134
5	2.77						-	-.02835	.01103	-.10116	-.08483
6	2.80							-	.03938	-.07282	-.05649
7	2.76								-	-.11220*	-.09586
8	2.87									-	.01633
9	2.86										-

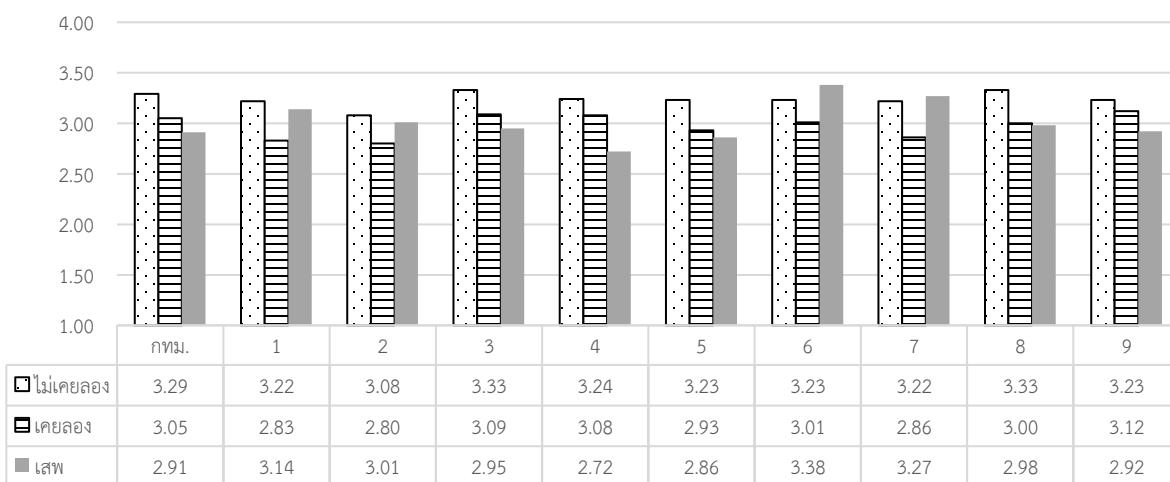
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-104 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเครย์ล่อง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.73	-	.17287	.20684*	.13874	.24893	.10401	.08635	.18015	.10105	-.04276
1	2.56		-	.03397	-.03414	.07606	-.06887	-.08653	.00728	-.07182	-.21563
2	2.52			-	-.06810	.04209	-.10283	-.12049	-.02669	-.10579	-.24960
3	2.59				-	.11020	-.03473	-.05239	.04142	-.03768	-.18150
4	2.48					-	-.14492	-.16259	-.06878	-.14788	-.29169
5	2.62						-	-.01766	.07615	-.00295	-.14677
6	2.64							-	.09381	.01471	-.12911
7	2.55								-	-.07910	-.22291
8	2.63									-	-.14381
9	2.77										-

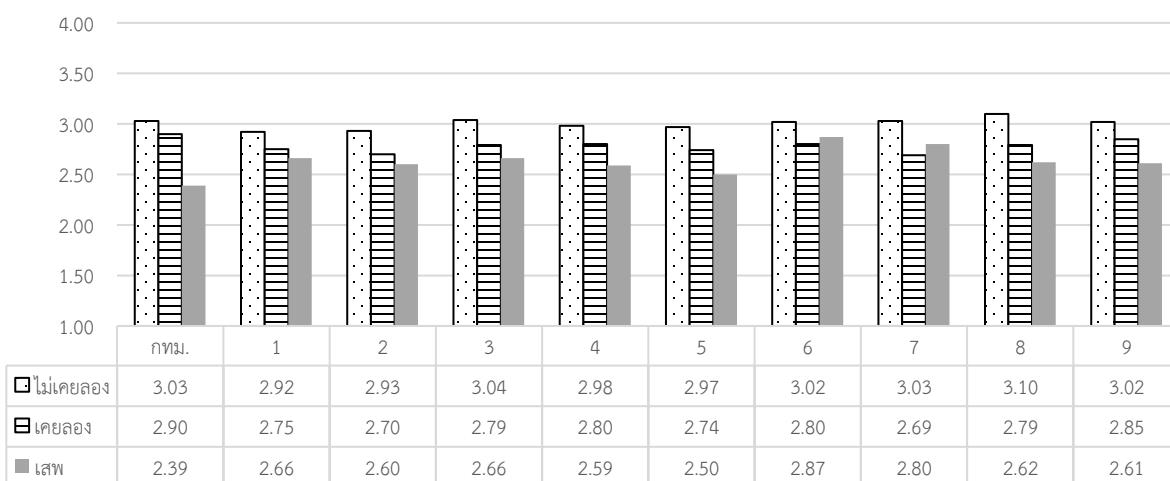
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พลังครอบครัว

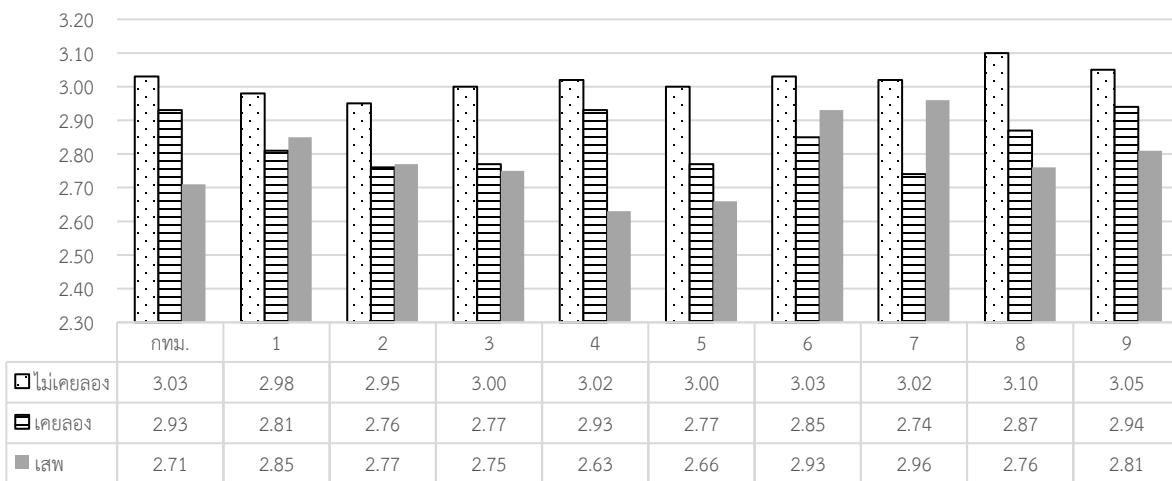
ภาพประกอบ 6-34 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังครอบครัว” จำแนกตามภาค

พลังสร้างปัญญา

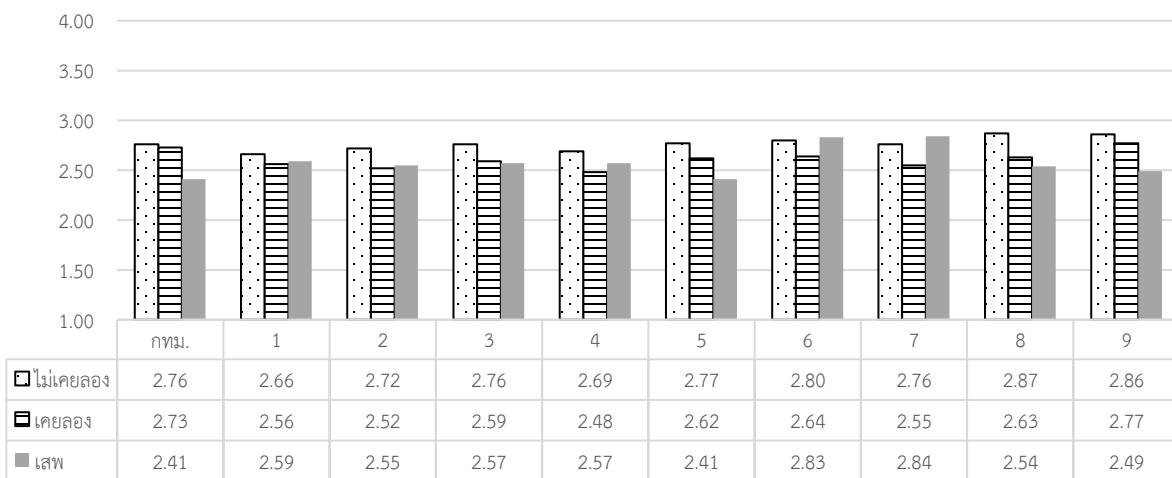
ภาพประกอบ 6-35 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังสร้างปัญญา” จำแนกตามภาค

พลังเพื่อนและกิจกรรม

ภาพประกอบ 6-36 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังเพื่อนและกิจกรรม” จำแนกตามภาค

พลังชุมชน

ภาพประกอบ 6-37 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) “พลังชุมชน” จำแนกตามภาค

4.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภาค

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามภาค 1 ภาค 2 ภาค 3 ภาค 4 ภาค 5 ภาค 6 ภาค 7 ภาค 8 และภาค 9 พบร่วมกันว่าพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ในภาค 9 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.33 รองลงมาคือ ภาค กทม. ภาค 4 และภาค 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 2.29 ขณะที่ภาค 3 และภาค 5 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.17 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในภาค กทม. มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.46 รองลงมาคือ ภาค 7 และภาค 8 มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 2.42 ขณะที่ ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.32 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคย ในภาค 5 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.51 รองลงมาคือ ภาค 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ขณะที่ภาค 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.37

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภาค พฤติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในภาคที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-105 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภาค

รายการ	ภาค	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เสพ	
		M	S	M	S	M	S
พฤติกรรมเสี่ยง	กทม.	2.29	0.32	2.46	0.32	2.47	0.29
	1	2.24	0.29	2.38	0.28	2.42	0.23
	2	2.24	0.34	2.38	0.31	2.38	0.35
	3	2.17	0.32	2.32	0.33	2.37	0.32
	4	2.29	0.35	2.36	0.35	2.50	0.22
	5	2.17	0.32	2.36	0.31	2.51	0.27
	6	2.29	0.36	2.36	0.32	2.41	0.39
	7	2.24	0.35	2.42	0.32	2.48	0.39
	8	2.23	0.35	2.42	0.34	2.42	0.37
	9	2.33	0.37	2.41	0.34	2.48	0.29
	F	12.144		3.579		1.465	
	p	.000		.000		.159	
เปรียบเทียบรายคู่*	กทม.>ภาค 3,5,8 ภาค 2>ภาค 3,5; ภาค 2<ภาค 9 ภาค 3<กทม.,ภาค 2,4,6,7,9 ภาค 4>ภาค 3,5 ภาค 5<กทม.,ภาค 2,4,6,7,8,9 ภาค 6>ภาค 3,5,8 ภาค 7>ภาค 3,5; ภาค 7<ภาค 9 ภาค 8<กทม.,ภาค 6,9; ภาค 8>ภาค 5 ภาค 9>ภาค 2,3,5,7,8	กทม.>ภาค 3,5 ภาค 3<กทม.,ภาค 7,8 ภาค 5<กทม. ภาค 7>ภาค 3 ภาค 8>ภาค 3	-				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-106 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มไม่เคยลอง)

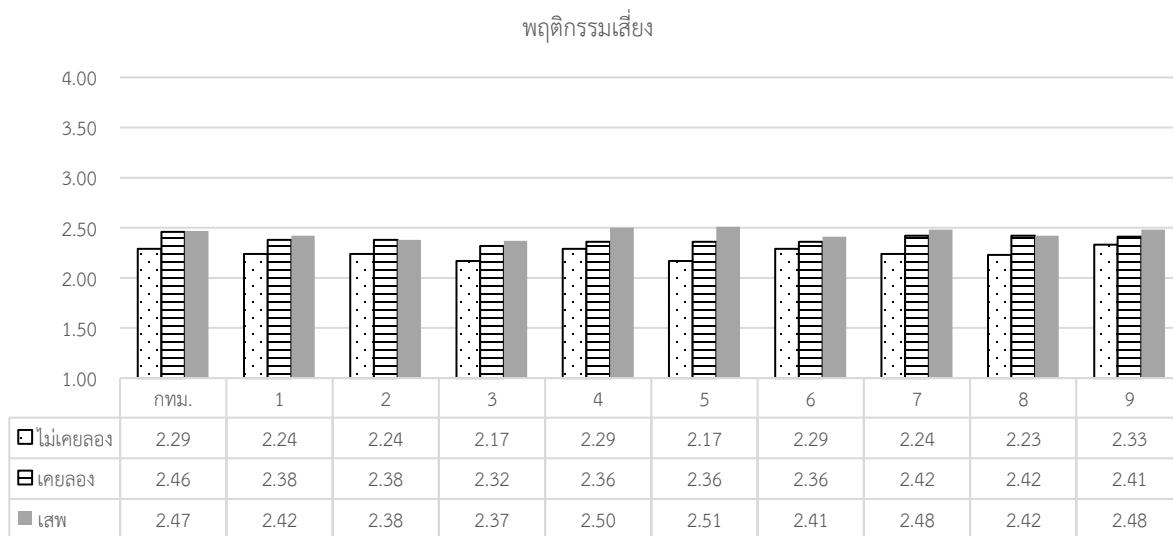
ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.29	-	.05296	.05372	.11585*	-.00137	.12045*	-.00208	.05245	.06393*	-.03559
1	2.24		-	.00076	.06289	-.05433	.06749	-.05504	-.00051	.01097	-.08855
2	2.24			-	.06212*	-.05509	.06672*	-.05580	-.00127	.01020	-.08931*
3	2.17				-	-.11721*	.00460	-.11792*	-.06339*	-.05192	-.15143*
4	2.29					-	.12182*	-.00071	.05382	.06529	-.03422
5	2.17						-	-.12253*	-.06800*	-.05652*	-.15604*
6	2.29							-	.05453	.06600*	-.03351
7	2.24								-	.01148	-.08804*
8	2.23									-	-.09951*
9	2.33										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-107 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างภาค (กลุ่มเคยลอง)

ภาค	M	กทม.	1	2	3	4	5	6	7	8	9
กทม.	2.46	-	.08009	.07183	.13736*	.09082	.09347*	.09380	.03305	.03437	.04983
1	2.38		-	-.00826	.05727	.01073	.01338	.01371	-.04704	-.04573	-.03026
2	2.38			-	.06553	.01899	.02164	.02197	-.03878	-.03747	-.02200
3	2.32				-	-.04654	-.04389	-.04356	-.10431*	-.10300*	-.08753
4	2.36					-	.00265	.00298	-.05777	-.05645	-.04099
5	2.36						-	.00033	-.06042	-.05910	-.04364
6	2.36							-	-.06075	-.05943	-.04397
7	2.42								-	.00131	.01678
8	2.42									-	.01546
9	2.41										-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-38 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามภาค

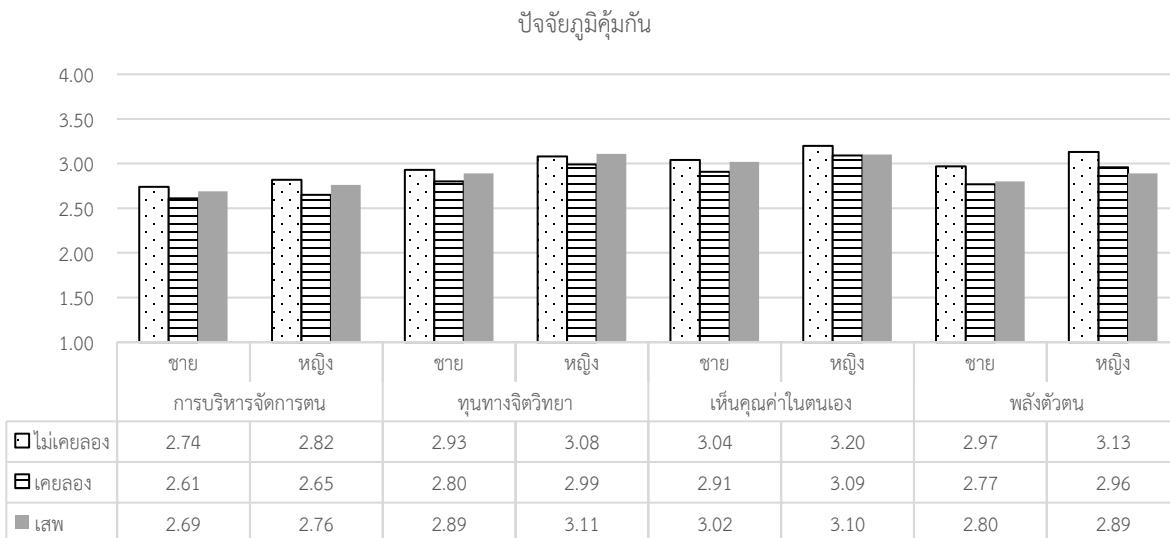
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังตัวตน พบร้า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง ในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างเพศ ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง พบร้าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-108 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เพศ	
		M	S	M	S	M	S
1. การบริหารจัดการตน	ชาย	2.74	0.33	2.61	0.28	2.69	0.31
	หญิง	2.82	0.35	2.65	0.33	2.76	0.25
	t	-8.707		-3.614		-1.397	
	p	.000		.000		.163	
	เปรียบเทียบ*	ชาย<หญิง		ชาย<หญิง		-	
2. ทุนทางจิตวิทยา	ชาย	2.93	0.43	2.80	0.43	2.89	0.43
	หญิง	3.08	0.39	2.99	0.39	3.11	0.41
	t	-13.676		-11.520		-3.041	
	p	.000		.000		.003	
	เปรียบเทียบ*	ชาย<หญิง		ชาย<หญิง		ชาย<หญิง	
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	ชาย	3.04	0.47	2.91	0.48	3.02	0.51
	หญิง	3.20	0.42	3.09	0.43	3.10	0.44
	t	-13.664		-10.584		-.900	
	p	.000		.000		.369	
	เปรียบเทียบ*	ชาย<หญิง		ชาย<หญิง		-	
4. พลังตัวตน	ชาย	2.97	0.57	2.77	0.57	2.80	0.51
	หญิง	3.13	0.52	2.96	0.51	2.89	0.55
	t	-11.421		-9.014		-.995	
	p	.000		.000		.320	
	เปรียบเทียบ*	ชาย<หญิง		ชาย<หญิง		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-39 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามเพศ

5.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศหญิง และเพศชาย พบว่าปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศหญิง เท่ากับ 1.58 และ 1.37 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศหญิง เท่ากับ 1.89 และ 1.59 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศหญิง เท่ากับ 2.23 และ 2.10 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลองในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างเพศ ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามของกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง พบร้า เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน ในด้านความรุนแรงในครอบครัวของกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศหญิง เท่ากับ 1.63 และ 1.52 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศหญิง เท่ากับ 1.79 และ 1.69 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศหญิง เท่ากับ 1.76 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านความรุนแรงในครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง ในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง เท่ากับ 1.92 และ 1.73 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง เท่ากับ 2.40 และ 2.26 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศ ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลสารสภาพว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง ในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างเพศ ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลสารสภาพ ของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง พบว่า เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

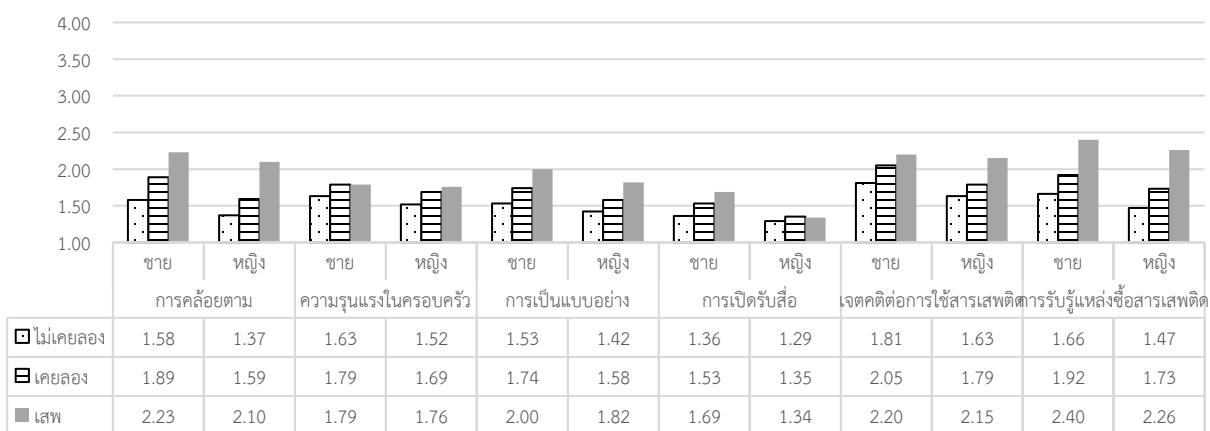
ตาราง 6-109 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เสพ	
		M	S	M	S	M	S
1. การคล้อยตาม	ชาย	1.58	0.57	1.89	0.58	2.23	0.55
	หญิง	1.37	0.48	1.59	0.52	2.10	0.69
	t	14.703		13.578		1.343	
	p	.000		.000		.180	
	เปรียบเทียบ*	ชาย>หญิง		ชาย>หญิง		-	
2. ความรุนแรงในครอบครัว	ชาย	1.63	0.50	1.79	0.50	1.79	0.48
	หญิง	1.52	0.42	1.69	0.43	1.76	0.45
	t	8.758		5.575		.337	
	p	.000		.000		.73	
	เปรียบเทียบ*	ชาย>หญิง		ชาย>หญิง		-	
3. การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด	ชาย	1.53	0.55	1.74	0.56	2.00	0.57
	หญิง	1.42	0.41	1.58	0.42	1.82	0.49
	t	8.982		8.276		1.841	
	p	.000		.000		.066	
	เปรียบเทียบ*	ชาย>หญิง		ชาย>หญิง		-	
4. การเปิดรับสื่อ	ชาย	1.36	0.65	1.53	0.70	1.69	0.68
	หญิง	1.29	0.55	1.35	0.52	1.34	0.35
	t	4.602		7.623		5.420	
	p	.000		.000		.000	
	เปรียบเทียบ*	ชาย>หญิง		ชาย>หญิง		ชาย>หญิง	
5. เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	ชาย	1.81	0.56	2.05	0.52	2.20	0.49
	หญิง	1.63	0.49	1.79	0.50	2.15	0.51
	t	13.113		13.212		.623	
	p	.000		.000		.534	
	เปรียบเทียบ*	ชาย>หญิง		ชาย>หญิง		-	

รายการ	เพศ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		sex	
		M	S	M	S	M	S
6. การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเเพทิด	ชาย	1.66	0.77	1.92	0.78	2.40	0.74
	หญิง	1.47	0.66	1.73	0.74	2.26	0.88
	t	9.857		6.413		.906	
	p	.000		.000		.370	
	เปรียบเทียบ*	ชาย>หญิง		ชาย>หญิง		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยบริบท (เชิงลบ)

ภาพประกอบ 6-40 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามเพศ

5.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศหญิง และเพศชาย พบว่าปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศชาย เท่ากับ 3.30 และ 3.11 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศชาย เท่ากับ 3.01 และ 2.88 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่sex เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศหญิงเท่ากับ 2.94 และ 2.92 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศ ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลองในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่sex ในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างเพศ ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง พบร้า เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า เพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย เท่ากับ 3.07 และ 2.91 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย เท่ากับ 2.87 และ 2.68 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสมอ เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย เท่ากับ 2.76 และ 2.62 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศ ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพัฒสร้างปัญญาพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างเพศ ปัจจัยปริบบ (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบร่วมกันว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบวบ (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมของกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย เท่ากับ 3.07 และ 2.93 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย เท่ากับ 2.90 และ 2.74 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิงเท่ากับ 2.75 และ 2.72 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศ ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง ในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างเพศ ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเคยลอง พบร่วมเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน ในด้านพลังชุมชนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วมกับ เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับเพศชาย เท่ากับ 2.77 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศชาย มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิงเท่ากับ 2.60 และ 2.58 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิงเท่ากับ 2.58 และ 2.48 ตามลำดับ

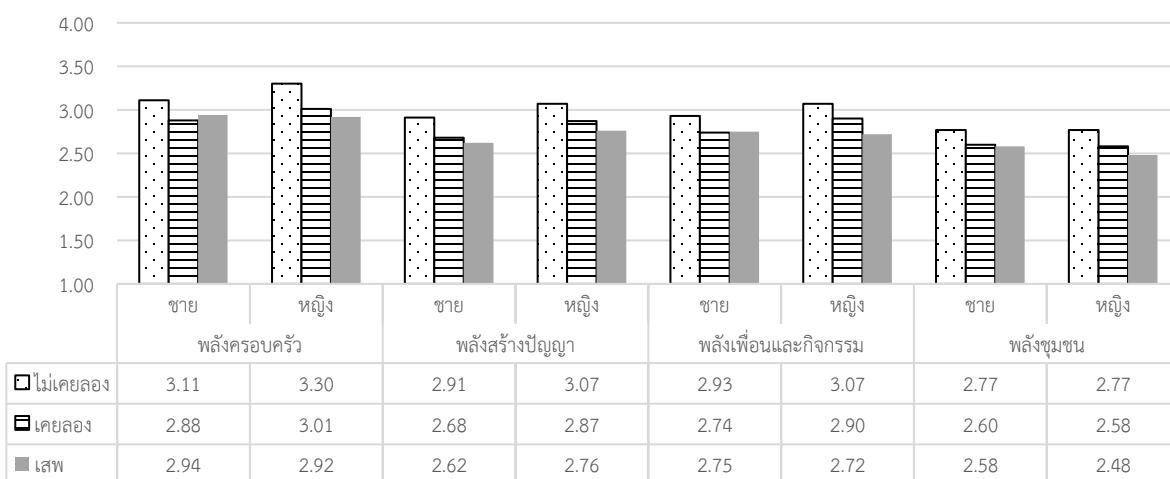
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศ ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชนพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพ ในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-110 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		สเป	
		M	S	M	S	M	S
1. พลังครอบครัว	ชาย	3.11	0.75	2.88	0.78	2.94	0.67
	หญิง	3.30	0.66	3.01	0.72	2.92	0.63
	t	-9.703		-4.589		.229	
	p	.000		.000		.819	
	เปรียบเทียบ*	ชาย<หญิง		ชาย<หญิง		-	
2. พลังสร้างปัญญา	ชาย	2.91	0.66	2.68	0.64	2.62	0.55
	หญิง	3.07	0.58	2.87	0.57	2.76	0.54
	t	-9.665		-8.053		-1.549	
	p	.000		.000		.122	
	เปรียบเทียบ*	ชาย<หญิง		ชาย<หญิง		-	
3. พลังเพื่อนและกิจกรรม	ชาย	2.93	0.69	2.74	0.69	2.75	0.59
	หญิง	3.07	0.62	2.90	0.60	2.72	0.61
	t	-7.910		-6.706		.254	
	p	.000		.000		.799	
	เปรียบเทียบ*	ชาย<หญิง		ชาย<หญิง		-	
4. พลังชุมชน	ชาย	2.77	0.72	2.60	0.68	2.58	0.57
	หญิง	2.77	0.70	2.58	0.67	2.48	0.59
	t	-.163		.822		1.108	
	p	.871		.411		.269	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยบริบท (เชิงบวก)

ภาพประกอบ 6-41 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามเพศ

5.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศหญิง และเพศชาย พบร่วมกันว่า พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง เท่ากับ 2.27 และ 2.22 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย เท่ากับ 2.40 และ 2.38 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย เท่ากับ 2.53 และ 2.42 ตามลำดับ

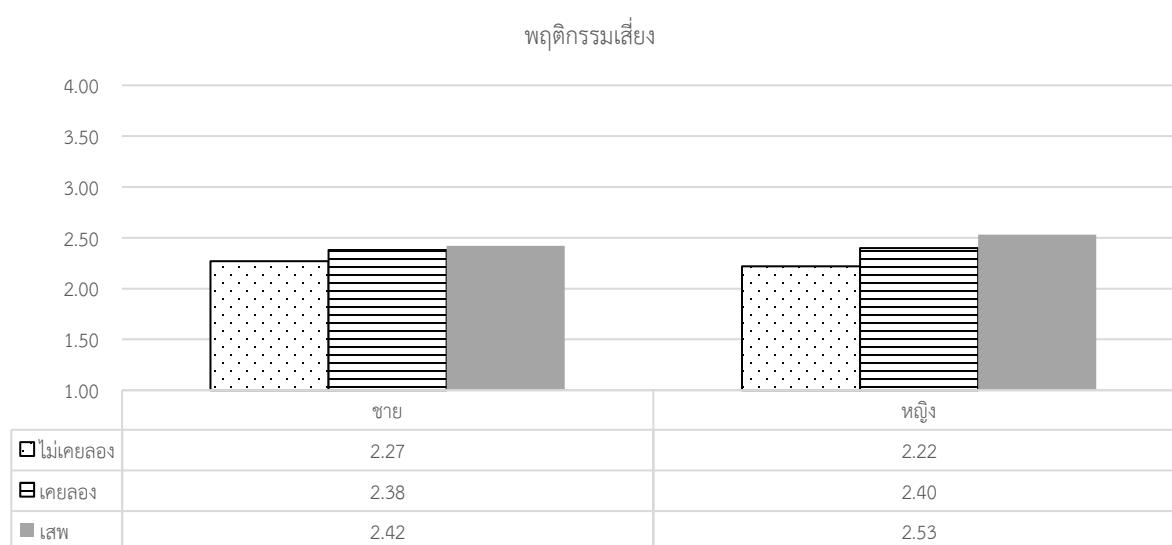
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศ พฤติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และเสพ ในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างเพศ พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองพบว่า เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ พบร่วมกันว่า เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-111 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามเพศ

รายการ	เพศ	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เสพ	
		M	S	M	S	M	S
พฤติกรรมเสี่ยง	ชาย	2.27	0.34	2.38	0.31	2.42	0.30
	หญิง	2.22	0.34	2.40	0.34	2.53	0.30
	t	5.422		-1.123		-2.157	
	p	.000		.262		.032	
	เปรียบเทียบ*	ชาย>หญิง		-		ชาย<หญิง	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-42 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามเพศ

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

6.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา 2 สถานภาพได้แก่ ศึกษาอยู่และไม่ได้ศึกษา พบร้าปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการบริหารจัดการตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.79 และ 2.75 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.63 และ 2.53 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.70 และ 2.69 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการศึกษา ปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการบริหารจัดการตนพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเสพ ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพการศึกษาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการบริหารจัดการตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 3.02 และ 2.94 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองที่ศึกษาอยู่ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.89 และ 2.69 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพที่ศึกษาอยู่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.91

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพการศึกษา ปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านทุนทางจิตวิทยาพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเสพ ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพการศึกษาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านทุนทางจิตวิทยาของ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้ากลุ่มที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า กลุ่มที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 3.14 และ 3.05 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.99 และ 2.82 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ที่ไม่ได้ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่ศึกษาอยู่ เท่ากับ 3.07 และ 2.98 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการศึกษา ปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง พบร้า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเสพ ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพการศึกษาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร่วมที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วมที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 3.07 และ 2.94 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.85 และ 2.57 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองที่ไม่ได้ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่ศึกษาอยู่ เท่ากับ 2.83 และ 2.78 ตามลำดับ

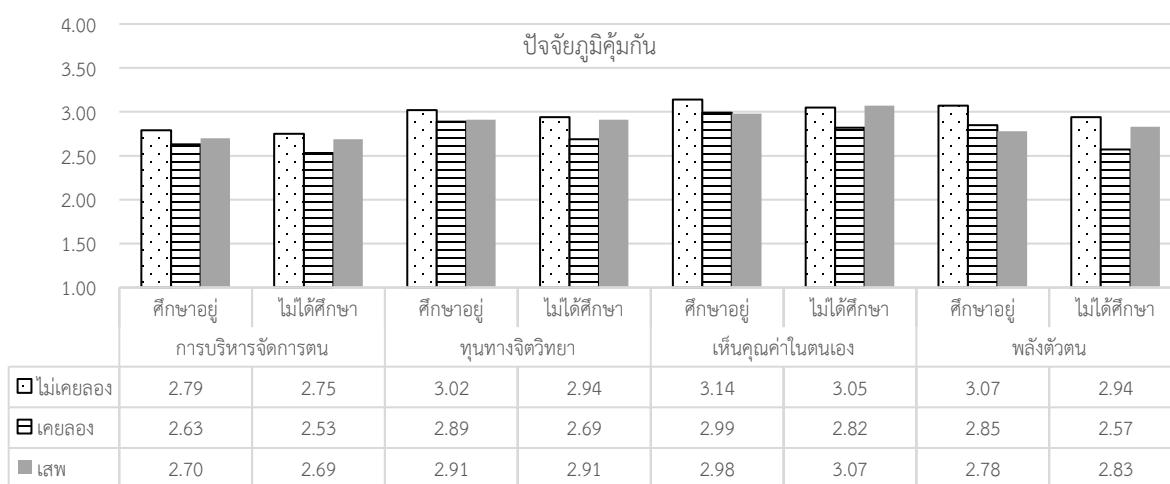
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการศึกษาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเทพในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพการศึกษาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร่วมที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-112 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

รายการ	สถานภาพการศึกษา	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
1. การบริหารจัดการตน	ศึกษาอยู่	2.79	0.34	2.63	0.30	2.70	0.31
	ไม่ได้ศึกษา	2.75	0.33	2.53	0.36	2.69	0.30
	t	.735		2.269		.508	
	p	.462		.023		.612	
	เปรียบเทียบ*	-		ศึกษาอยู่ > ไม่ได้ศึกษา		-	
2. ทุนทางจิตวิทยา	ศึกษาอยู่	3.02	0.41	2.89	0.42	2.91	0.45
	ไม่ได้ศึกษา	2.94	0.48	2.69	0.41	2.91	0.42
	t	1.395		3.277		-.072	
	p	.163		.001		.943	
	เปรียบเทียบ*	-		ศึกษาอยู่ > ไม่ได้ศึกษา		-	
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	ศึกษาอยู่	3.14	0.45	2.99	0.47	2.98	0.51
	ไม่ได้ศึกษา	3.05	0.52	2.82	0.49	3.07	0.49
	t	1.355		2.527		-1.797	
	p	.176		.012		.073	
	เปรียบเทียบ*	-		ศึกษาอยู่ > ไม่ได้ศึกษา		-	
4. พลังตัวตน	ศึกษาอยู่	3.07	0.54	2.85	0.55	2.78	0.51
	ไม่ได้ศึกษา	2.94	0.61	2.57	0.50	2.83	0.53
	t	1.545		3.497		-1.124	
	p	.122		.000		.261	
	เปรียบเทียบ*	-		ศึกษาอยู่ > ไม่ได้ศึกษา		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

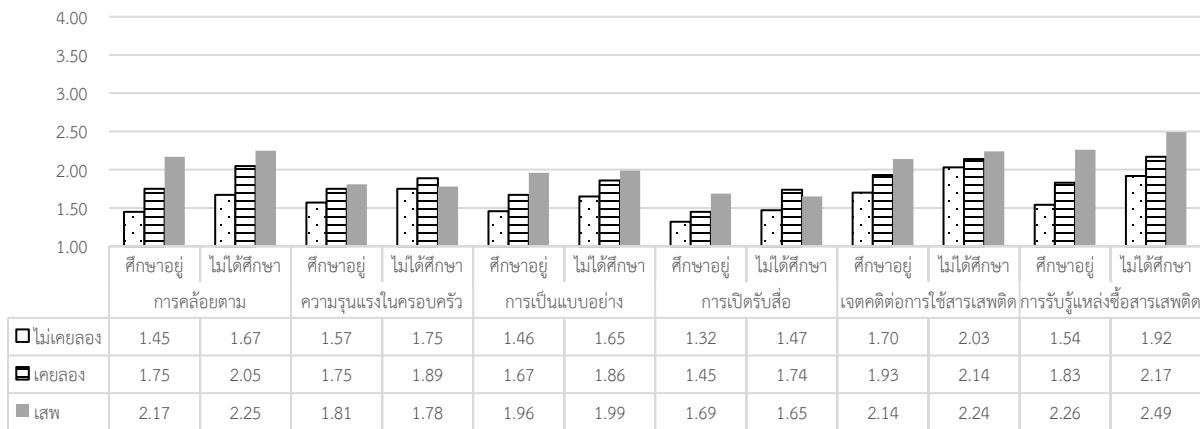

ภาพประกอบ 6-43 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

ตาราง 6-113 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ จำแนกตามสถานภาพการศึกษา)

รายการ	สถานภาพการศึกษา	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เสมอ	
		M	S	M	S	M	S
1. การคล้อยตาม	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	1.45 1.67	0.53 0.58	1.75 2.05	0.58 0.56	2.17 2.25	0.60 0.53
	t	-2.759		-3.532		-1.513	
	p	.006		.000		.131	
	เปรียบเทียบ*	ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		-	
	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	1.57 1.75	0.45 0.61	1.75 1.89	0.48 0.50	1.81 1.78	0.49 0.47
	t	-1.973		-2.045		.677	
2. ความรุนแรงในครอบครัว	p	.055		.041		.499	
	เปรียบเทียบ*	-		ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		-	
	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	1.46 1.65	0.47 0.70	1.67 1.86	0.51 0.57	1.96 1.99	0.59 0.52
	t	-1.783		-2.235		-.536	
	p	.082		.030		.592	
	เปรียบเทียบ*	-		ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		-	
3. การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	1.32 1.47	0.59 0.68	1.45 1.74	0.63 0.72	1.69 1.65	0.70 0.62
	t	-1.635		-3.152		.641	
	p	.102		.002		.522	
	เปรียบเทียบ*	-		ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		-	
	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	1.70 2.03	0.52 0.57	1.93 2.14	0.53 0.56	2.14 2.24	0.53 0.46
	t	-4.208		-2.649		-1.840	
5. เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	p	.000		.008		.067	
	เปรียบเทียบ*	ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		-	
	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	1.54 1.92	0.71 0.83	1.83 2.17	0.76 0.85	2.26 2.49	0.79 0.71
	t	-3.514		-3.048		-2.980	
	p	.000		.002		.003	
	เปรียบเทียบ*	ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา	
6. การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติด	*	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05					

ปัจจัยบริบท (เชิงลบ)

ภาพประกอบ 6-44 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

6.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา 2 สถานภาพ ได้แก่ ศึกษาอยู่ และไม่ได้ศึกษา พบร้าปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ ไม่เคยลอง ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 3.23 และ 2.92 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.94 และ 2.70 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ที่ไม่ได้ศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่ศึกษาอยู่ เท่ากับ 2.94 และ 2.93 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการศึกษา ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพการศึกษาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบร้า กลุ่มที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มไม่ได้ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า กลุ่มที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 3.01 และ 2.73 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาเท่ากับ 2.76 และ 2.56 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.67 และ 2.60 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการศึกษา ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญา พบร้า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเปน ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพการศึกษาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบร้า กลุ่มที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาอยู่ 0.05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 3.02 และ 2.91 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.81 และ 2.46 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเปน ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาเท่ากับ 2.75 และ 2.73 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการศึกษา ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อน และกิจกรรมพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและสเปน ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพการศึกษาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อน และกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร้า กลุ่มที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า กลุ่มที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาเท่ากับ 2.77 และ 2.66 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาเท่ากับ 2.59 และ 2.46 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเปน ที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา เท่ากับ 2.59 และ 2.56 ตามลำดับ

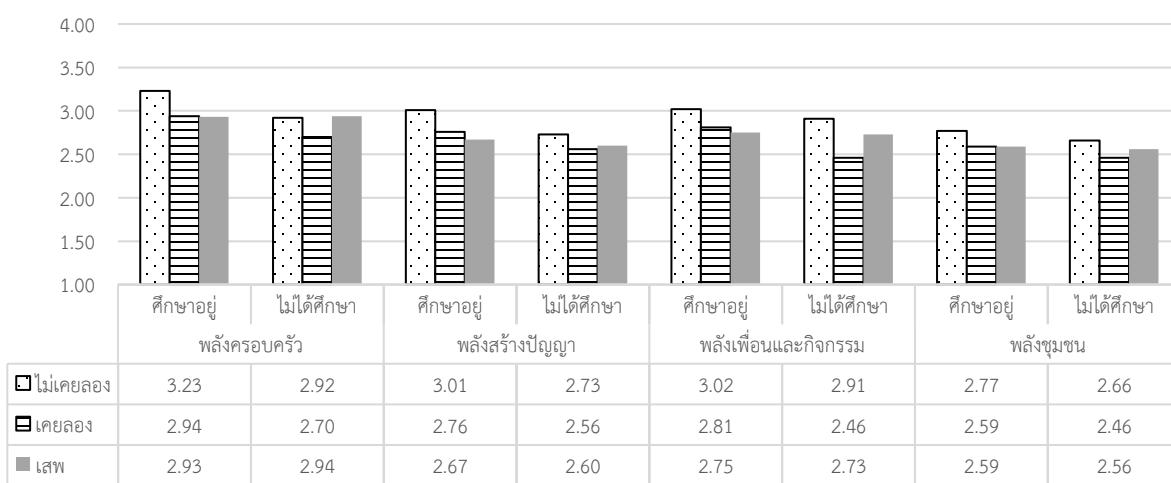
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการศึกษา ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชนพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และสเปน ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-114 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

รายการ	สถานภาพการศึกษา	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
1. พลังครอบครัว	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	3.23 2.92	0.70 0.94	2.94 2.70	0.75 0.69	2.93 2.94	0.68 0.65
	t	2.138		2.199		-.089	
	p	.038		.028		.929	
	เปรียบเทียบ*	ศึกษาอยู่>ไม่ได้ศึกษา		ศึกษาอยู่>ไม่ได้ศึกษา		-	
2. พลังสร้างปัญญา	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	3.01 2.73	0.62 0.77	2.76 2.56	0.62 0.52	2.67 2.60	0.52 0.56
	t	2.411		2.207		1.383	
	p	.020		.027		.167	
	เปรียบเทียบ*	ศึกษาอยู่>ไม่ได้ศึกษา		ศึกษาอยู่>ไม่ได้ศึกษา		-	
3. พลังเพื่อนและกิจกรรม	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	3.02 2.91	0.65 0.77	2.81 2.46	0.65 0.72	2.75 2.73	0.60 0.58
	t	.893		3.762		.364	
	p	.377		.000		.716	
	เปรียบเทียบ*	-		ศึกษาอยู่>ไม่ได้ศึกษา		-	
4. พลังชุมชน	ศึกษาอยู่ ไม่ได้ศึกษา	2.77 2.66	0.71 0.78	2.59 2.46	0.68 0.54	2.59 2.56	0.57 0.57
	t	.966		1.354		.380	
	p	.334		.176		.704	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยบริบท (เชิงบวก)

ภาพประกอบ 6-45 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

6.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามสถานภาพการศึกษา

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา 2 สถานภาพ ได้แก่ กลุ่มที่ศึกษาอยู่ และกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษา พบร่วมพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ที่ไม่ได้ศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ศึกษาอยู่ เท่ากับ 2.27 และ 2.24 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่ไม่ได้ศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ศึกษาอยู่ เท่ากับ 2.47 และ 2.39 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่есп ที่ไม่ได้ศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ศึกษาอยู่ เท่ากับ 2.46 และ 2.40 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง และesp ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ในสถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

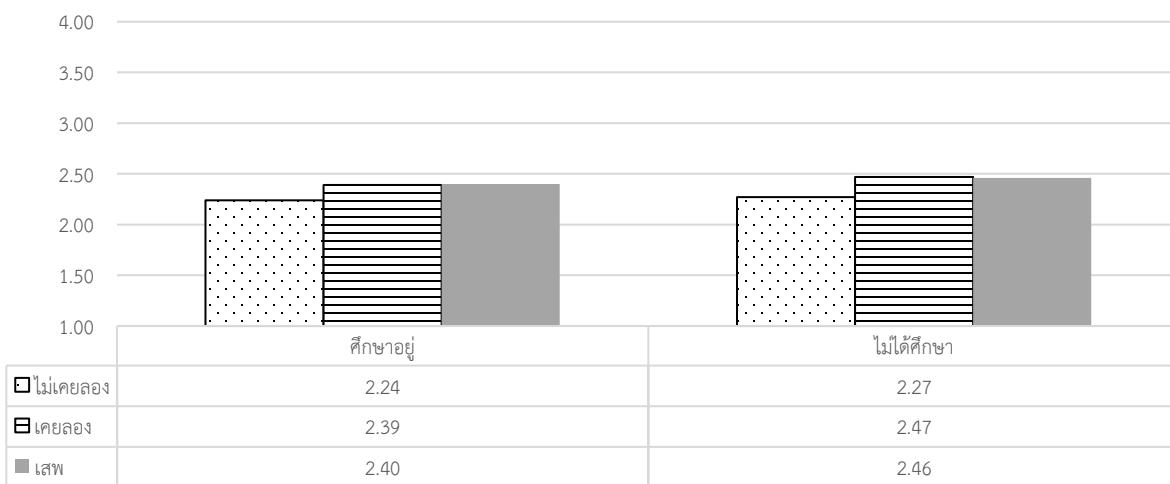
และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองและesp พบร่วาที่ศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-115 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามสถานภาพการศึกษา

รายการ	สถานภาพการศึกษา	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เลข	
		M	S	M	S	M	S
พฤติกรรมเสี่ยง	ศึกษาอยู่	2.24	0.34	2.39	0.32	2.40	0.31
	ไม่ได้ศึกษา	2.27	0.37	2.47	0.25	2.46	0.30
	t	-.567		-2.407		-2.005	
	p	.571		.020		.046	
	เปรียบเทียบ*	-		ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา	ศึกษาอยู่ < ไม่ได้ศึกษา		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมเสี่ยง

ภาพประกอบ 6-46 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเลี้ยงต่อการใช้สารเสพติด จำแนกตามการมีพื้นท้อง

7.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการมีพี่น้อง

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามการมีพื้นท้องได้แก่ การเป็นลูกคนเดียว และมีพื้นท้องพบว่า ปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการบริหารจัดการตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง การเป็นลูกคนเดียว มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพื้นท้อง เท่ากับ 2.80 และ 2.79 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับมีพื้นท้อง เท่ากับ 2.63 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สภาพ การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า มีพื้นท้อง เท่ากับ 2.71 และ 2.69 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื้นท้อง ปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการบริหารจัดการ吨พบว่า กลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเทพ ในการมีพื้นท้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน ในด้านทุนทางจิตวิทยาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วม การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 3.04 และ 3.02 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 2.90 และ 2.88 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 2.88 และ 2.92 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื้น้อง ปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านทุนทางจิตวิทยา พบร่วง กลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพ ในการมีพื้น้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน ในด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบว่า การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 3.15 และ 3.14 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 3.00 และ 2.98 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 3.00 และ 3.04 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื้น้อง ปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเลข ในการมีพื้น้องเพศที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน ในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองพบว่า การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 3.07 และ 3.06 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 2.88 และ 2.84 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 2.80 และ 2.81 ตามลำดับ

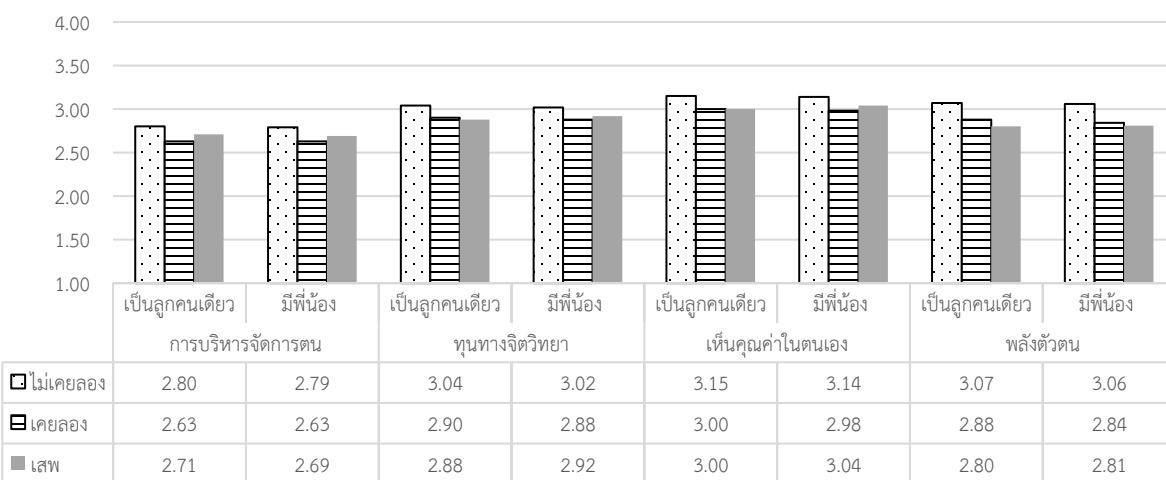
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื้นท้องปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังตัวตน พบร่วมกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลองและเสพ ในการมีพื้นท้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-116 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการมีพื้นท้อง

รายการ	การมีพื้นท้อง	ไม่เคลื่อน		เคลื่อน		สภาพ	
		M	S	M	S	M	S
1. การบริหารจัดการตน	เป็นลูกคนเดียว	2.80	0.35	2.63	0.30	2.71	0.30
	มีพื้นท้อง	2.79	0.34	2.63	0.30	2.69	0.31
	t	.916		.158		.818	
	p	.360		.875		.414	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	
2. ทุนทางจิตวิทยา	เป็นลูกคนเดียว	3.04	0.40	2.90	0.42	2.88	0.42
	มีพื้นท้อง	3.02	0.41	2.88	0.42	2.92	0.43
	t	1.478		1.225		-.948	
	p	.139		.221		.344	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	เป็นลูกคนเดียว	3.15	0.44	3.00	0.46	3.00	0.50
	มีพื้นท้อง	3.14	0.45	2.98	0.47	3.04	0.49
	t	.824		.921		-.812	
	p	.410		.357		.417	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	
4. พลังตัวตน	เป็นลูกคนเดียว	3.07	0.54	2.88	0.54	2.80	0.47
	มีพื้นท้อง	3.06	0.55	2.84	0.56	2.81	0.53
	t	.571		1.473		-.312	
	p	.568		.141		.755	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

ภาพประกอบ 6-47 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการมีพื้นท้อง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื้น้องปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพ ในการมีพื้น้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองพบว่า การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพื้น้อง เท่ากับ 1.51 และ 1.55 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพื้น้อง เท่ากับ 1.87 และ 1.83 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ การเป็นลูกคนเดยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากันกับมีพื้น้อง เท่ากับ 2.39

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื้น้องปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพ ในการมีพื้น้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

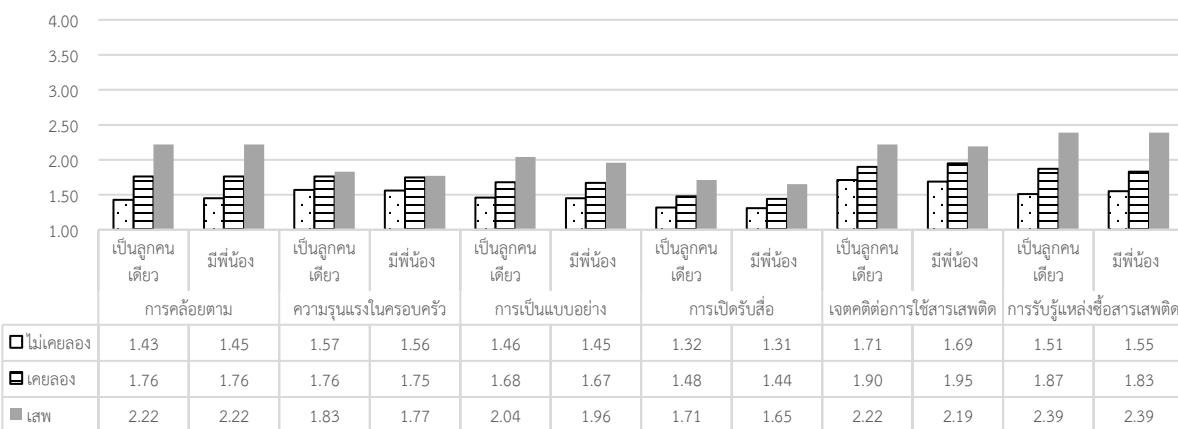
ตาราง 6-117 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามการมีพื้น้อง

รายการ	การมีพื้น้อง	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เสพ	
		M	S	M	S	M	S
1. การคล้อยตาม	เป็นลูกคนเดียว	1.43	0.53	1.76	0.60	2.22	0.54
	มีพื้น้อง	1.45	0.52	1.76	0.57	2.22	0.58
	t	-.948		.283		.031	
	p	.343		.777		.975	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	
2. ความรุนแรงในครอบครัว	เป็นลูกคนเดียว	1.57	0.47	1.76	0.49	1.83	0.48
	มีพื้น้อง	1.56	0.45	1.75	0.47	1.77	0.48
	t	.258		.619		1.043	
	p	.796		.536		.298	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	
3. การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด	เป็นลูกคนเดียว	1.46	0.49	1.68	0.51	2.04	0.55
	มีพื้น้อง	1.45	0.46	1.67	0.51	1.96	0.57
	t	.611		.295		1.296	
	p	.541		.768		.196	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	
4. การเปิดรับสื่อ	เป็นลูกคนเดียว	1.32	0.60	1.48	0.63	1.71	0.63
	มีพื้น้อง	1.31	0.58	1.44	0.63	1.65	0.67
	t	.755		1.164		.866	
	p	.450		.245		.387	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	
5. เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	เป็นลูกคนเดียว	1.71	0.53	1.90	0.53	2.22	0.47
	มีพื้น้อง	1.69	0.52	1.95	0.53	2.19	0.50
	t	.799		-1.635		.573	
	p	.424		.102		.567	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	

รายการ	การมีพื่น้อง	ไม่เคยลอง		เคยลอง		สเป	
		M	S	M	S	M	S
6. การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติด	เป็นลูกคณเดียว	1.51	0.71	1.87	0.77	2.39	0.71
	มีพื่น้อง	1.55	0.70	1.83	0.77	2.39	0.78
	t		-1.654		1.175		-.003
	p		.098		.240		.997
	เปรียบเทียบ*		-		-		-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยบริบท (เชิงลบ)

ภาพประกอบ 6-48 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามการมีพื่น้อง

7.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามการมีพื่น้อง

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามการมีพื่น้องได้แก่ การเป็นลูกคณเดียว และมีพื่น้อง พบร่วมปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพื่น้องเท่ากับ 3.24 และ 3.23 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพื่น้อง เท่ากับ 2.93 และ 2.94 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สเป การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพื่น้อง เท่ากับ 2.89 และ 2.96 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื่น้องปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และสเป ในกรณีมีพื่น้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วม การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพื่น้อง เท่ากับ 3.02 และ 3.00 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง

การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพื่น้อง เท่ากับ 2.79 และ 2.75 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพื่น้อง เท่ากับ 2.60 และ 2.64 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื่น้องปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญาพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพ ในการมีพื่น้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบว่า การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพื่น้อง เท่ากับ 3.01 และ 3.02 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ เคยลอง การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพื่น้อง เท่ากับ 2.84 และ 2.80 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่เสพ การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพื่น้อง เท่ากับ 2.73 และ 2.75 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื่น้องปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพ ในการมีพื่น้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบว่า การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพื่น้องเท่ากับ 2.78 และ 2.76 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง การเป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพื่น้องเท่ากับ 2.61 และ 2.59 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ การ เป็นลูกคณเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพื่น้อง เท่ากับ 2.54 และ 2.59 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพื่น้องปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชน พบร้า กลุ่มเด็กและ เยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพ ในการมีพื่น้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

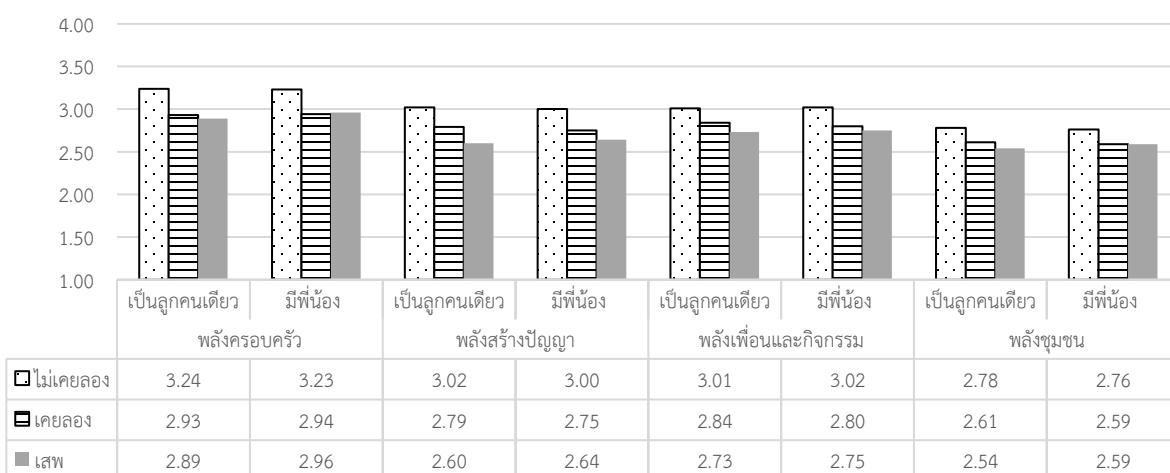
ตาราง 6-118 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามการมีพื่น้อง

รายการ	การมีพื่น้อง	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เสพ	
		M	S	M	S	M	S
1. พลังครอบครัว	เป็นลูกคณเดียว	3.24	0.71	2.93	0.73	2.89	0.60
	มีพื่น้อง	3.23	0.70	2.94	0.76	2.96	0.68
	t	.850		-.281		-.918	
	p	.395		.778		.359	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	
2. พลังสร้างปัญญา	เป็นลูกคณเดียว	3.02	0.62	2.79	0.59	2.60	0.48
	มีพื่น้อง	3.00	0.62	2.75	0.63	2.64	0.57
	t	.942		1.264		-.715	
	p	.346		.207		.475	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	
3. พลังเพื่อนและกิจกรรม	เป็นลูกคณเดียว	3.01	0.64	2.84	0.61	2.73	0.53
	มีพื่น้อง	3.02	0.65	2.80	0.67	2.75	0.61
	t	-.525		1.439		-.398	
	p	.599		.151		.691	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	

รายการ	การมีพื่น้อง	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
4. พลังชุมชน	เป็นลูกคนเดียว	2.78	0.71	2.61	0.65	2.54	0.51
	มีพี่น้อง	2.76	0.70	2.59	0.68	2.59	0.59
	t	1.148		.828		-.741	
	p	.251		.408		.460	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยบริบท (เชิงบวก)

ภาพประกอบ 6-49 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามการมีพี่น้อง

7.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเลี้ยงจำแนกตามการมีพี่น้อง

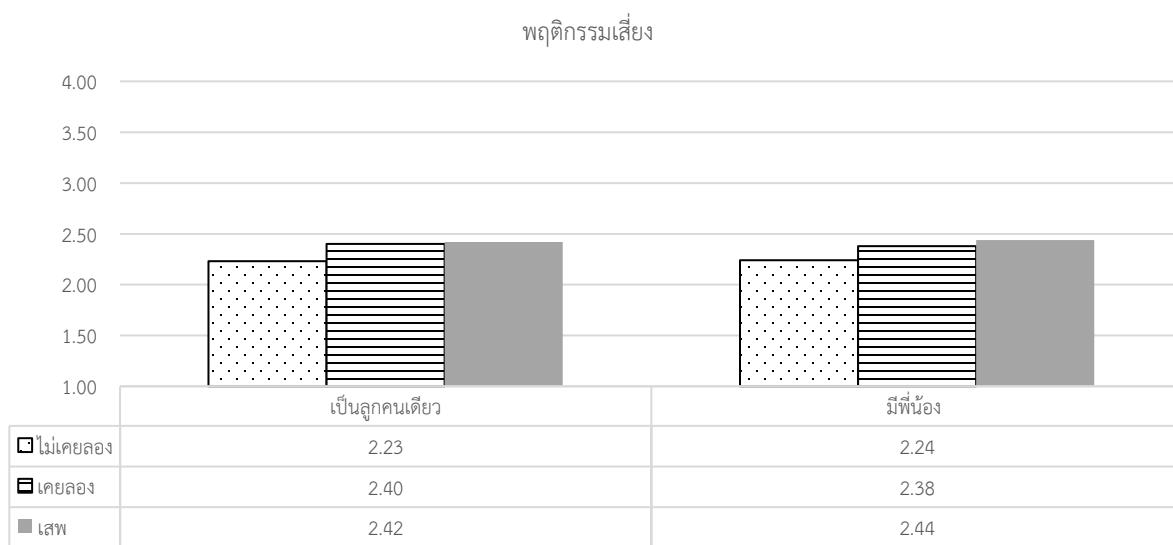
เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามการมีพี่น้องได้แก่ การเป็นลูกคนเดียว และมีพี่น้อง พบร่วมพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 2.23 และ 2.24 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 2.40 และ 2.38 ตามลำดับ และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่受访 การเป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ามีพี่น้อง เท่ากับ 2.42 และ 2.44 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการมีพี่น้องพฤติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และ受访 ในกรณีที่มีพี่น้องที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-119 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามการมีพื่น้อง

รายการ	การมีพื่น้อง	ไม่เคยลอง		เคยลอง		เลข	
		M	S	M	S	M	S
พฤติกรรมเสี่ยง	เป็นลูกคนเดียว	2.23	0.34	2.40	0.31	2.42	0.28
	มีพื่น้อง	2.24	0.34	2.38	0.33	2.44	0.31
	t	-1.034		1.072		-.531	
	p	.301		.284		.596	
	เปรียบเทียบ*	-		-		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-50 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามการมีพื่น้อง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเทพ ในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเห็นคุณค่า ในตนเองของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบร้า ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่บิดามารดาแยกกันอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เทพ พบร้า ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าที่บิดามารดาแยกกันอยู่และที่บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันและบิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันเท่ากับ 3.08 ส่วนบิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.04 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.87 ส่วนบิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.81 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เทพ ที่บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.91 ส่วนบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.73

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังตัวตนพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเทพ ในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบร้า ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่บิดามารดาแยกกันอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เทพ พบร้า ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าที่บิดามารดาแยกกันอยู่และที่บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต

ตาราง 6-120 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

รายการ	สถานภาพครอบครัว	ไม่เคยลอง		เคยลอง		受访	
		M	S	M	S	M	S
1. การบริหารจัดการตน	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.80	0.34	2.65	0.30	2.66	0.31
	บิดามารดาแยกกันอยู่	2.77	0.34	2.60	0.30	2.72	0.30
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.80	0.35	2.62	0.31	2.70	0.32
	F	4.244		6.865		2.001	
	p	.014		.001		.137	
	เปรียบเทียบรายคู*	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่		-	
2. ทุนทางจิตวิทยา	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.03	0.41	2.90	0.42	2.86	0.44
	บิดามารดาแยกกันอยู่	3.00	0.41	2.86	0.42	2.93	0.42
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	3.03	0.42	2.89	0.41	3.00	0.41
	F	3.476		2.004		2.438	
	p	.031		.135		.089	
	เปรียบเทียบรายคู*	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่		-		-	
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.15	0.44	3.01	0.46	2.93	0.53
	บิดามารดาแยกกันอยู่	3.11	0.45	2.96	0.48	3.09	0.47
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	3.16	0.44	2.98	0.46	3.14	0.43
	F	4.602		4.071		5.926	
	p	.010		.017		.003	
	เปรียบเทียบรายคู*	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน < บิดามารดา แยกกันอยู่	
4. พลังตัวตน	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.08	0.54	2.87	0.55	2.73	0.52
	บิดามารดาแยกกันอยู่	3.04	0.55	2.81	0.56	2.85	0.50
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	3.08	0.54	2.86	0.57	2.91	0.53
	F	3.405		3.449		3.567	
	p	.033		.032		.029	
	เปรียบเทียบรายคู*	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน < บิดามารดา แยกกันอยู่	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-121 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรื้องเสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.80	-	.02843*	-.00039
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.77		-	-.02881
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรื้องเสียชีวิต	2.80			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-122 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การบริหารจัดการตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรื้องเสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.65	-	.04629*	.02093
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.60		-	-.02537
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรื้องเสียชีวิต	2.62			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-123 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ทุนทางจิตวิทยา” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรื้องเสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.03	-	.03084*	.00115
บิดามารดาแยกกันอยู่	3.00		-	-.02969
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรื้องเสียชีวิต	3.03			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-124 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรื้องเสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.15	-	.03626*	-.01642
บิดามารดาแยกกันอยู่	3.11		-	-.05268
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรื้องเสียชีวิต	3.16			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-125 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรี่ยงคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.01	-	.05501*	.03043
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.96		-	-.02457
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรี่ยงคู่เสียชีวิต	2.98			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-126 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเห็นคุณค่าในตนเอง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเทพ)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรี่ยงคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.93	-	-.15678*	-.20606*
บิดามารดาแยกกันอยู่	3.09		-	-.04929
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรี่ยงคู่เสียชีวิต	3.14			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-127 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรี่ยงคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.08	-	.03976*	-.00711
บิดามารดาแยกกันอยู่	3.04		-	-.04687
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรี่ยงคู่เสียชีวิต	3.08			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-128 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง)

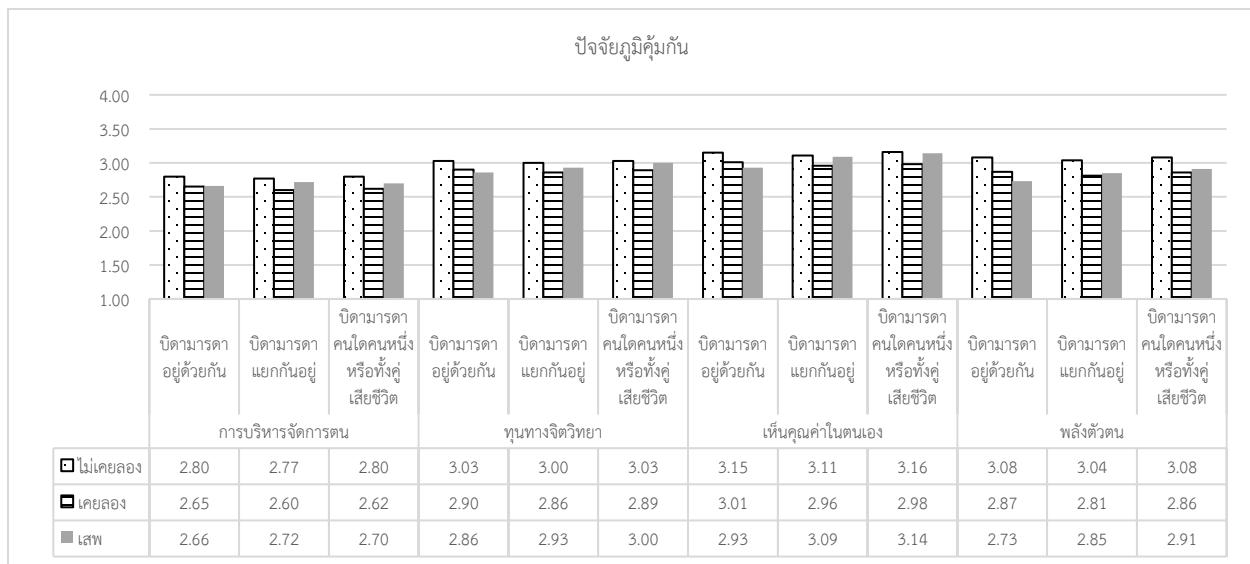
สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรี่ยงคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.87	-	.05995*	.01142
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.81		-	-.04852
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรี่ยงคู่เสียชีวิต	2.86			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-129 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังตัวตน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มสพ)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.73	-	-.12062*	-.17872*
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.85	-	-	-.05810
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือหัวเรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.91	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-51 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

มาตรการที่แยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากันเท่ากับ 1.31 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่บิดามารดาแยกกันอยู่ และบิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันเท่ากับ 1.49 ส่วนบิดามารดาที่อยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.42 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ที่บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ย สูงสุดเท่ากับ 1.75 ส่วนบิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.60

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเปิดรับสื่อพับว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง และสเป ในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเปิดรับสื่อของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร่วม ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าที่บิดามารดาแยกกันอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองพบว่า ที่บิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันเท่ากับ 1.71 ส่วนบิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.68 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่บิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.96 ส่วนบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.92 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เสพ ที่บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.22 ส่วนบิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.19

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง เคยลอง และเสพ ในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งชื้อสารสเปติดของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองพบว่า บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.55 ส่วนบิดามารดาอยู่ด้วยกันและบิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.54 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ที่บิดามารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.90 ส่วนบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.81 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่สภาพที่บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.51 ส่วนบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.32

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งชี้สารา เชพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเชพ ในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับฟัง
แหล่งเรียนรู้ทางสังคมของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง พบร่วมกับ บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าที่บิดามารดา^{แยกกันอย่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05}

ตาราง 6-130 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

รายการ	สถานภาพครอบครัว	ไม่เครียดล่อง		เครียดล่อง		ເສັ່ນ	
		M	S	M	S	M	S
1. การคล้อยตาม	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.44	0.52	1.74	0.57	2.17	0.54
	บิดามารดาแยกกันอยู่	1.45	0.52	1.78	0.58	2.27	0.58
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.44	0.52	1.76	0.60	2.24	0.60
	F	.227		1.356		1.495	
	p	.797		.258		.225	
	เปรียบเทียบรายคู*	-		-		-	
2. ความรุนแรงใน ครอบครัว	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.54	0.45	1.71	0.47	1.88	0.51
	บิดามารดาแยกกันอยู่	1.61	0.46	1.82	0.48	1.70	0.44
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.58	0.45	1.77	0.49	1.80	0.46
	F	16.180		17.089		6.373	
	p	.000		.000		.002	
	เปรียบเทียบรายคู*	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน<บิดามารดา แยกกันอยู่		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน<บิดามารดา แยกกันอยู่		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน>บิดามารดา แยกกันอยู่	
3. การเป็นแบบอย่างใน การใช้สารเสพติด	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.45	0.47	1.66	0.51	2.00	0.59
	บิดามารดาแยกกันอยู่	1.47	0.46	1.70	0.52	1.94	0.51
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.44	0.45	1.68	0.51	2.08	0.65
	F	.802		2.031		1.438	
	p	.448		.131		.238	
	เปรียบเทียบรายคู*	-		-		-	
4. การเปิดรับสื่อ	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.31	0.59	1.42	0.62	1.71	0.68
	บิดามารดาแยกกันอยู่	1.31	0.56	1.49	0.64	1.60	0.61
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.35	0.63	1.49	0.67	1.75	0.75
	F	1.007		3.684		1.748	
	p	.365		.025		.175	
	เปรียบเทียบรายคู*	-		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน<บิดามารดา แยกกันอยู่		-	
5. เจตคติต่อการใช้สาร เสพติด	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.69	0.52	1.92	0.53	2.20	0.49
	บิดามารดาแยกกันอยู่	1.71	0.52	1.96	0.52	2.19	0.48
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.68	0.54	1.94	0.54	2.22	0.54
	F	.744		1.071		.041	
	p	.475		.343		.960	
	เปรียบเทียบรายคู*	-		-		-	
6. การรับรู้แหล่งชือสาร เสพติด	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.54	0.70	1.81	0.76	2.32	0.75
	บิดามารดาแยกกันอยู่	1.54	0.71	1.90	0.78	2.42	0.74
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.55	0.71	1.83	0.73	2.51	0.83
	F	.050		3.660		1.378	
	p	.951		.026		.253	
	เปรียบเทียบรายคู*	-		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน<บิดามารดา แยกกันอยู่		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-131 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.54	-	-.07323*	-.03588
บิดามารดาแยกกันอยู่	1.61		-	.03735
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.58			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-132 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.71	-	-.11453*	-.06053
บิดามารดาแยกกันอยู่	1.82		-	0.05401
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.77			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-133 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “ความรุนแรงในครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเทพ)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.88	-	.17546*	.07947
บิดามารดาแยกกันอยู่	1.70		-	-.09599
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.80			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-134 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การเปิดรับสื่อ” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง)

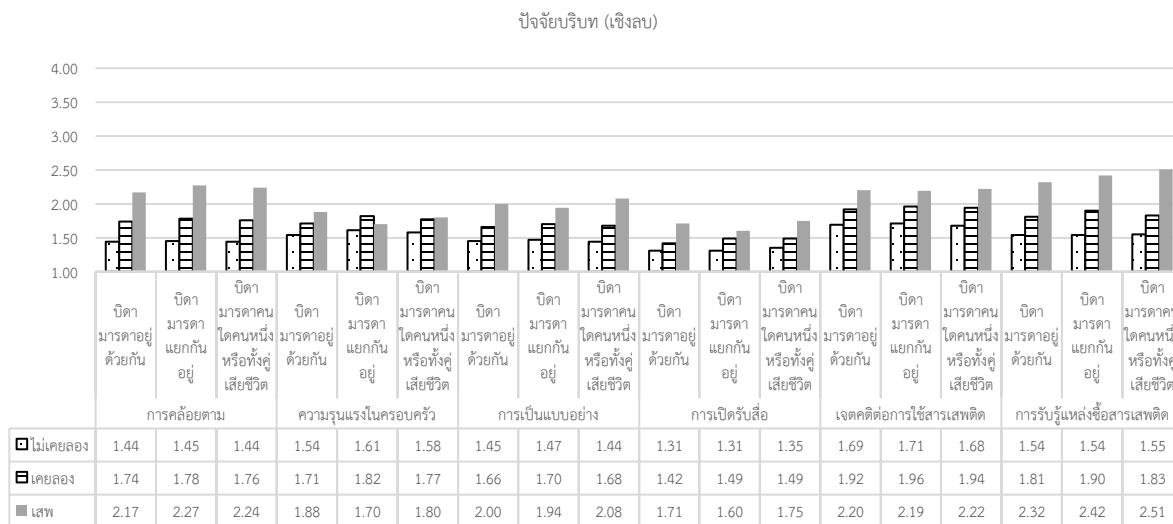
สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.42	-	-.06776*	-.06730
บิดามารดาแยกกันอยู่	1.49		-	.00046
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.49			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-135 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “การรับรู้แหล่งข้อมูลสารสนเทศ” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1.81	-	-.08605*	-.01740
บิดามารดาแยกกันอยู่	1.90	-	-	.06865
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	1.83	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-52 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

8.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 3 สถานภาพได้แก่ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาแยกกันอยู่ และบิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตพบว่า ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.27 ส่วนที่บิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.13 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลองที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.02 ส่วนบิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.83 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เชพ ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.95 ส่วนบิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.85

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพครอบครัว ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เชพ ในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพครอบครัวปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบว่า ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่บิดามารดาแยกกันอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-136 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

รายการ	สถานภาพครอบครัว	ไม่เคยลอง		เคยลอง		_sep	
		M	S	M	S	M	S
1. พลังครอบครัว	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.27	0.69	3.02	0.76	2.95	0.65
	บิดามารดาแยกกันอยู่	3.13	0.73	2.83	0.74	2.94	0.67
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	3.19	0.69	2.84	0.71	2.85	0.68
	F	25.065		19.050		.473	
	p	.000		.000		.624	
	เปรียบเทียบรายคู่*	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา คนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต		-	
2. พลังสร้างปัญญา	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.02	0.61	2.79	0.63	2.62	0.54
	บิดามารดาแยกกันอยู่	2.97	0.63	2.71	0.61	2.65	0.55
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	3.04	0.61	2.70	0.59	2.57	0.58
	F	4.056		5.437		.402	
	p	.017		.004		.669	
	เปรียบเทียบรายคู่*	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่	-		-	
3. พลังเพื่อนและกิจกรรม	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.03	0.64	2.83	0.66	2.73	0.58
	บิดามารดาแยกกันอยู่	2.96	0.66	2.78	0.66	2.75	0.59
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	3.06	0.63	2.75	0.60	2.79	0.65
	F	7.302		2.841		.199	
	p	.001		.059		.820	
	เปรียบเทียบรายคู่*	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่ เสียชีวิต > บิดามารดาแยกกันอยู่	-		-	
4. พลังชุมชน	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.79	0.70	2.63	0.68	2.59	0.55
	บิดามารดาแยกกันอยู่	2.72	0.72	2.54	0.67	2.57	0.58
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.73	0.68	2.53	0.66	2.51	0.63
	F	5.443		4.972		.356	
	p	.004		.007		.700	
	เปรียบเทียบรายคู่*	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน > บิดามารดา แยกกันอยู่	-		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-137 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.27	-	.14156*	.07902
บิดามารดาแยกกันอยู่	3.13		-	-.06254
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	3.19			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-138 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังครอบครัว” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.02	-	.18475*	.17188*
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.83		-	-0.01287
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.84			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-139 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.02	-	.04549*	-.02857
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.97		-	-.07406
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	3.04			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-140 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังสร้างปัญญา” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.79	-	.07887*	0.08993
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.71		-	0.01107
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.70			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-141 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังเพื่อนและกิจกรรม” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.03	-	.06694*	-.02707
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.96		-	-.09400*
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	3.06			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-142 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มไม่เคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.79	-	.06424*	.05738
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.72		-	-.00686
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.73			-

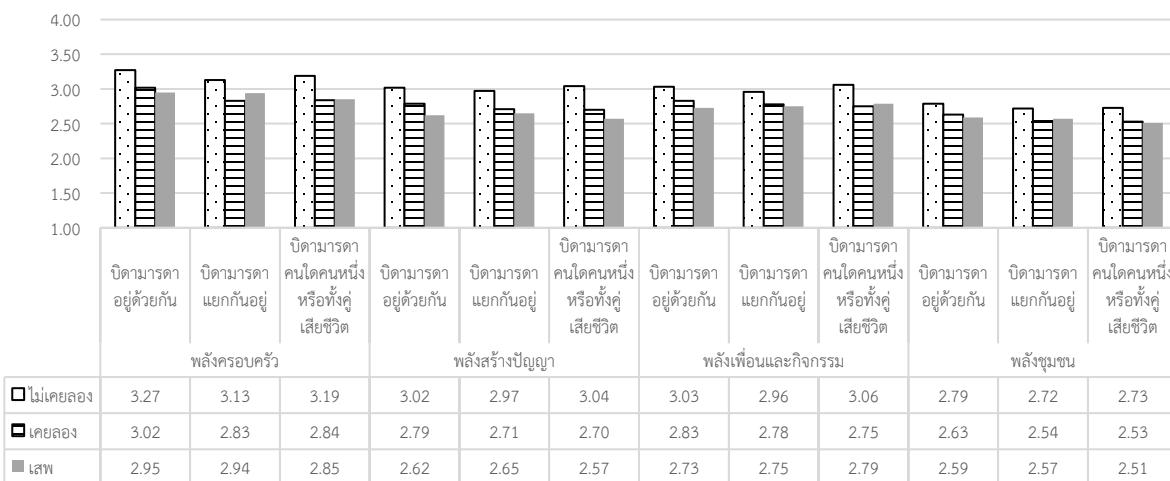
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-143 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พลังชุมชน” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยลอง)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.63	-	.08141*	.09681
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.54		-	.01540
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.53			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยบริบท (เชิงบวก)

ภาพประกอบ 6-53 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

8.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามสถานภาพครอบครัว

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว 3 สถานภาพ ได้แก่ บิดามารดาอยู่ด้วยกันบิดามารดาแยกกันอยู่ และบิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยล่อง ที่บิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.25 ส่วนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันและบิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.23 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยล่อง ที่บิดามารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.42 ส่วนบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.37 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เทพ ที่บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.49 ส่วนบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.39

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยล่องและเทพในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยล่องในสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างสถานภาพครอบครัวพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่เคยล่อง พบร้า ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าที่บิดามารดาแยกกันอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เทพ พบร้าบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าที่บิดามารดาแยกกันและบิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-144 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามสถานภาพครอบครัว

รายการ	สถานภาพครอบครัว	ไม่เคยล่อง		เคยล่อง		เทพ	
		M	S	M	S	M	S
พฤติกรรมเสี่ยง	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.23	0.34	2.37	0.33	2.39	0.28
	บิดามารดาแยกกันอยู่	2.25	0.33	2.42	0.32	2.46	0.31
	บิดามารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.23	0.37	2.39	0.30	2.49	0.33
	F	2.494		7.259		3.160	
	p	.083		.001		.043	
	เปรียบเทียบรายคู่*	-		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน < บิดามารดา [*] แยกกันอยู่		บิดามารดาอยู่ด้วยกัน < บิดามารดา [*] บิดามารดาอยู่ด้วยกัน < บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	

ตาราง 6-145 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่มเคยล่อง)

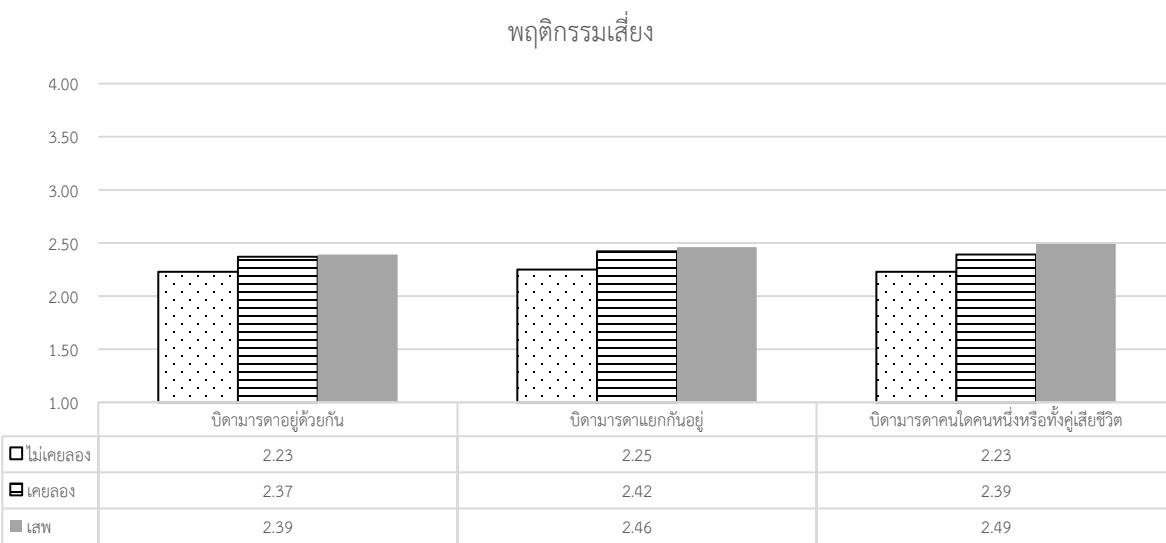
สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.37	-	-.05122*	-.01983
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.42		-	.03138
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.39			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-146 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย “พฤติกรรมเสี่ยง” ของเด็กและเยาวชนต่างสถานภาพครอบครัว (กลุ่ม SEXP)

สถานภาพครอบครัว	M	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่	บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.39	-	-.06582*	-.10017*
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.46	-	-	-.03435
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่เสียชีวิต	2.49	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-54 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 3.15 และ 2.98 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 2.89 และ 2.81 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างที่ตั้งโรงเรียนปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังตัวตนพบว่า กลุ่มเด็ก และ เยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

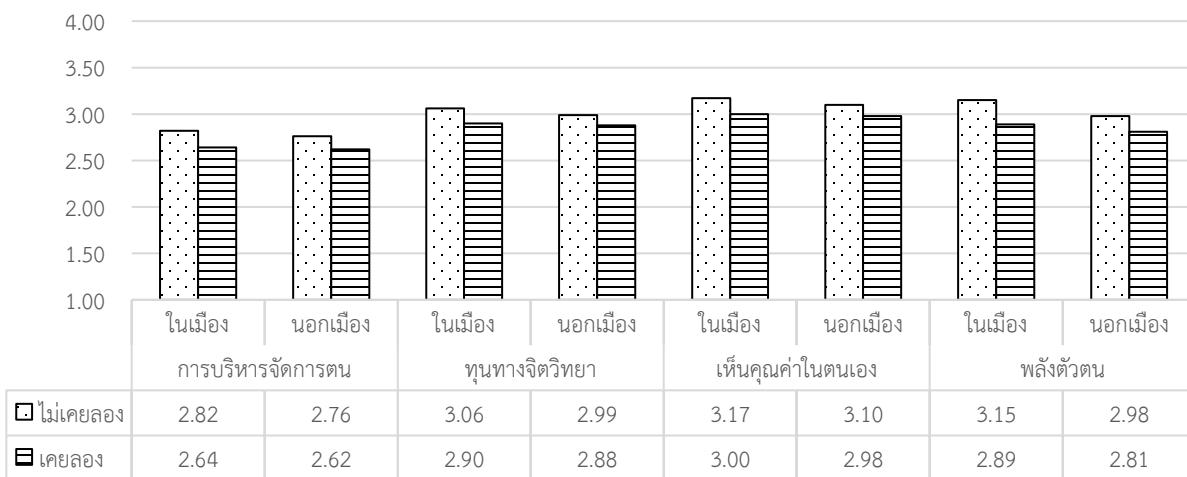
และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างที่ตั้งโรงเรียน ปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบร้า โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-147 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

รายการ	ที่ตั้งโรงเรียน	ไม่เคยลอง		เคยลอง	
		M	S	M	S
1. การบริหารจัดการตนเอง	โรงเรียนในเมือง	2.82	0.35	2.64	0.30
	โรงเรียนนอกเมือง	2.76	0.33	2.62	0.29
	t	6.646		1.227	
	p	.000		.220	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง > นอกเมือง		-	
2. ทุนทางจิตวิทยา	โรงเรียนในเมือง	3.06	0.40	2.90	0.41
	โรงเรียนนอกเมือง	2.99	0.41	2.88	0.42
	t	6.078		1.307	
	p	.000		.191	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง > นอกเมือง		-	
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	โรงเรียนในเมือง	3.17	0.43	3.00	0.46
	โรงเรียนนอกเมือง	3.10	0.45	2.98	0.48
	t	6.085		1.211	
	p	.000		.226	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง > นอกเมือง		-	
4. พลังตัวตน	โรงเรียนในเมือง	3.15	0.53	2.89	0.55
	โรงเรียนนอกเมือง	2.98	0.54	2.81	0.55
	t	11.735		3.843	
	p	.000		.000	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง > นอกเมือง		ในเมือง > นอกเมือง	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

ภาพประกอบ 6-55 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

9.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียนได้แก่ โรงเรียนในเมืองและโรงเรียนนอกเมืองพบว่า ปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง โรงเรียนนอกเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนในเมืองเท่ากับ 1.47 และ 1.38 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง โรงเรียนนอกเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนในเมืองเท่ากับ 1.77 และ 1.73 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างที่ตั้งโรงเรียนปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างที่ตั้งโรงเรียนปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบร้า โรงเรียนนอกเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนในเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านความรุนแรงในครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า โรงเรียนนอกเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนในเมืองเท่ากับ 1.60 และ 1.51 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง โรงเรียนนอกเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนในเมืองเท่ากับ 1.75 และ 1.74 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างที่ตั้งโรงเรียนปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านความรุนแรงในครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

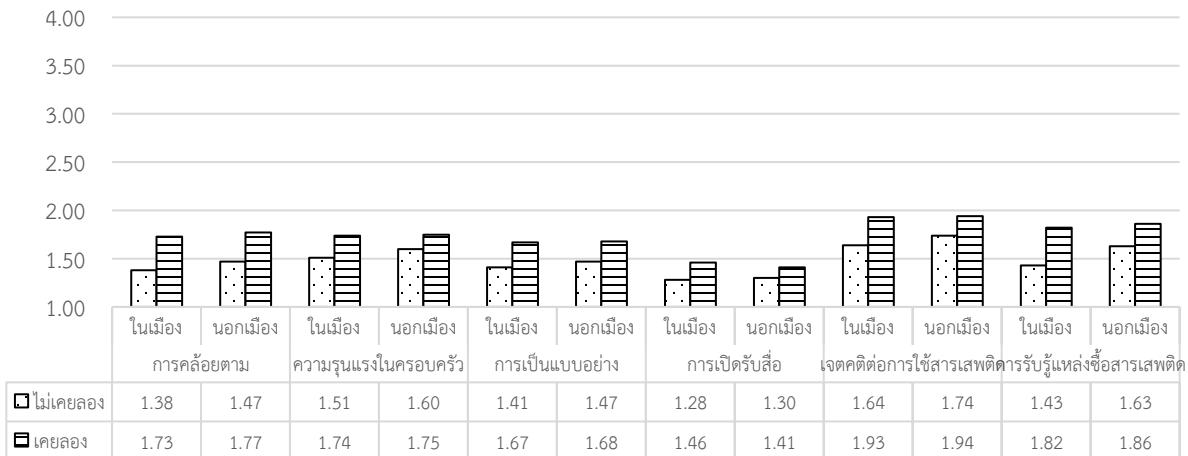
และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างที่ตั้งโรงเรียนปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งข้อมูลของสารสนเทศของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร่วมกันว่าโรงเรียนในเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-148 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

รายการ	เพศ	ไม่เคยลอง		เคยลอง	
		M	S	M	S
1. การคล้อยตาม	โรงเรียนในเมือง	1.38	0.48	1.73	0.57
	โรงเรียนนอกเมือง	1.47	0.52	1.77	0.58
	t	-6.587		-1.971	
	p	.000		.049	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง<นอกเมือง		ในเมือง<นอกเมือง	
2. ความรุนแรงในครอบครัว	โรงเรียนในเมือง	1.51	0.40	1.74	0.47
	โรงเรียนนอกเมือง	1.60	0.45	1.75	0.47
	t	-8.294		-.530	
	p	.000		.596	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง<นอกเมือง		-	
3. การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด	โรงเรียนในเมือง	1.41	0.40	1.67	0.52
	โรงเรียนนอกเมือง	1.47	0.45	1.68	0.50
	t	-5.794		-.637	
	p	.000		.524	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง<นอกเมือง		-	
4. การเปิดรับสื่อ	โรงเรียนในเมือง	1.28	0.52	1.46	0.62
	โรงเรียนนอกเมือง	1.30	0.57	1.41	0.61
	t	-1.665		1.889	
	p	.096		.059	
	เปรียบเทียบ*	-		-	
5. เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	โรงเรียนในเมือง	1.64	0.50	1.93	0.53
	โรงเรียนนอกเมือง	1.74	0.53	1.94	0.52
	t	-6.922		-.302	
	p	.000		.763	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง<นอกเมือง		-	
6. การรับรู้แหล่งข้อมูลสารสนเทศ	โรงเรียนในเมือง	1.43	0.63	1.82	0.76
	โรงเรียนนอกเมือง	1.63	0.73	1.86	0.76
	t	-10.410		-1.313	
	p	.000		.189	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง<นอกเมือง		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยบริบทเชิงลบ

ภาพประกอบ 6-56 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

9.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียนได้แก่ โรงเรียนในเมือง และโรงเรียนนอกเมืองพบว่า ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง โรงเรียนในเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 3.31 และ 3.14 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่เคยลอง โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 2.98 และ 2.89 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างที่ตั้งโรงเรียนปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายครุ่งระหว่างที่ตั้งโรงเรียนปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบร้า โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบร้า โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 3.07 และ 2.93 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่เคยลอง โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 2.80 และ 2.71 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างที่ตั้งโรงเรียนปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญาพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างที่ตั้งโรงเรียน ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบว่า โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบว่า โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 3.07 และ 2.95 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 2.85 และ 2.77 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างที่ตั้งโรงเรียน ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างที่ตั้งโรงเรียน ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบว่า โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังชุมชนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบว่า โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 2.81 และ 2.70 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 2.63 และ 2.55 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างที่ตั้งโรงเรียน ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชนพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างที่ตั้งโรงเรียน ปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังชุมชนของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลองและเคยลอง พบว่า โรงเรียนในเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

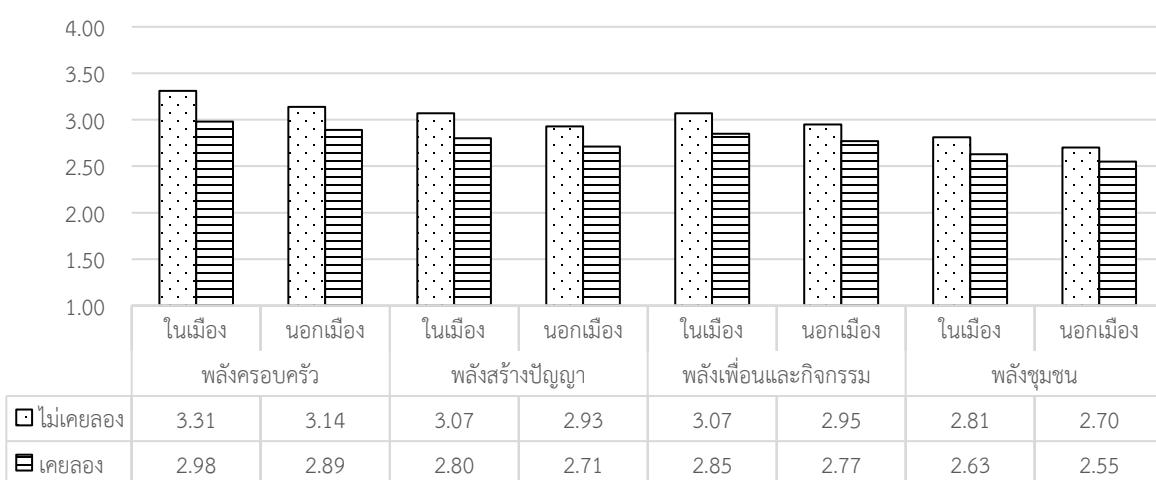
ตาราง 6-149 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

รายการ	ที่ตั้งโรงเรียน	ไม่เคยลอง		เคยลอง	
		M	S	M	S
1. พลังครอบครัว	โรงเรียนในเมือง	3.31	0.68	2.98	0.76
	โรงเรียนนอกเมือง	3.14	0.71	2.89	0.75
	t	8.591		3.043	
	p	.000		.002	
2. พลังสร้างปัญญา	โรงเรียนในเมือง	3.07	0.60	2.80	0.63
	โรงเรียนนอกเมือง	2.93	0.62	2.71	0.61
	t	8.710		3.260	
	p	.000		.001	
3. พลังเพื่อนและกิจกรรม	โรงเรียนในเมือง	3.07	0.63	2.85	0.66
	โรงเรียนนอกเมือง	2.95	0.67	2.77	0.64
	t	6.948		3.138	
	p	.000		.002	
4. เปรียบเทียบ*	ในเมือง>นอกเมือง			ในเมือง>นอกเมือง	
	โรงเรียนที่ตั้ง			โรงเรียนที่ตั้ง	

รายการ	ที่ตั้งโรงเรียน	ไม่เคยลอง		เคยลอง	
		M	S	M	S
4. พลังชุมชน	โรงเรียนในเมือง	2.81	0.72	2.63	0.70
	โรงเรียนนอกเมือง	2.70	0.68	2.55	0.64
	t	5.524		3.079	
	p	.000		.002	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง>นอกเมือง		ในเมือง>นอกเมือง	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยบริบท (เชิงบวก)

ภาพประกอบ 6-57 การเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

9.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียนได้แก่ โรงเรียนในเมือง และโรงเรียนนอกเมืองพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง โรงเรียนนอกเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนในเมืองเท่ากับ 2.25 และ 2.22 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยลอง โรงเรียนในเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนนอกเมืองเท่ากับ 2.40 และ 2.39 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างที่ตั้งโรงเรียน พฤติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่เคยลอง ในที่ตั้งโรงเรียนที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

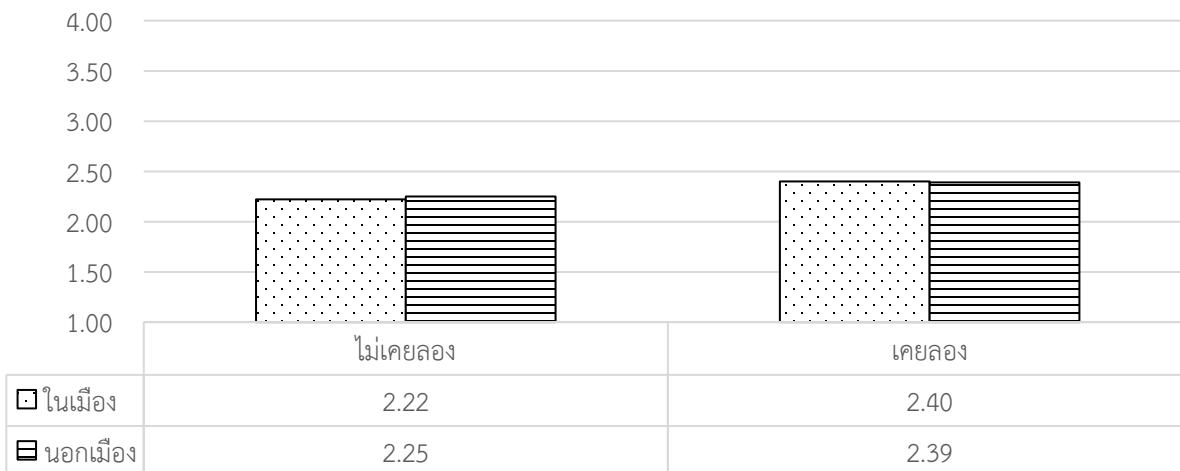
และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างที่ตั้งโรงเรียน พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยลอง พบว่า โรงเรียนนอกเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนในเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-150 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

รายการ	ที่ตั้งโรงเรียน	ไม่เคยลอง		เคยลอง	
		M	S	M	S
พฤติกรรมเสี่ยง	โรงเรียนในเมือง	2.22	0.33	2.40	0.33
	โรงเรียนนอกเมือง	2.25	0.34	2.39	0.30
	t	-3.568		.736	
	p	.000		.462	
	เปรียบเทียบ*	ในเมือง < นอกเมือง		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมเสี่ยง

ภาพประกอบ 6-58 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามที่ตั้งโรงเรียน

ตอนที่ 10 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด จำแนกตาม การเคยใช้สารเสพติด

10.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด ได้แก่ กลุ่มไม่เคยเสพและเคยเสพพบว่า ปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการบริหารจัดการตนของกลุ่มเด็กและเยาวชนไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพเท่ากับ 2.79 และ 2.64 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการบริหารจัดการตน พบร้า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพอาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านทุนทางจิตวิทยาของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบร้า กลุ่มไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพเท่ากับ 3.02 และ 2.88 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการบริหารจัดการตน พบร้า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพอาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบร้า กลุ่มไม่เคยเสพ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพเท่ากับ 3.14 และ 2.99 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านการบริหารจัดการตน พบร้า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพอาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

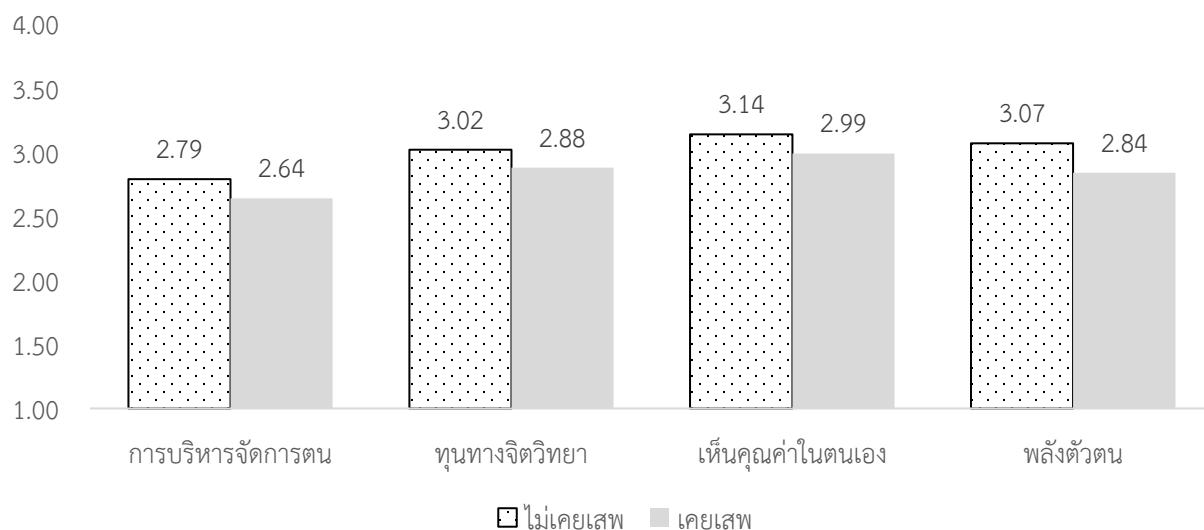
เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังตัวตนของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบร้า กลุ่มไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ย สูงกว่าเคยเสพเท่ากับ 3.07 และ 2.84 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยภูมิคุ้มกันในด้านพลังตัวตนพบร้า กลุ่มเด็ก และเยาวชนที่ไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพอาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-151 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

รายการ	การเคยใช้สารเสพติด	จำนวน	M	S	t	p
1. การบริหารจัดการตน	ไม่เคยเสพ	6,189	2.79	0.34	22.107	.000
	เคยเสพ	3,085	2.64	0.30		
2. ทุนทางจิตวิทยา	ไม่เคยเสพ	6,177	3.02	0.41	15.087	.000
	เคยเสพ	3,074	2.88	0.42		
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	ไม่เคยเสพ	6,169	3.14	0.45	14.328	.000
	เคยเสพ	3,076	2.99	0.47		
4. พลังตัวตน	ไม่เคยเสพ	6,162	3.07	0.54	18.672	.000
	เคยเสพ	3,075	2.84	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-59 การเปรียบเทียบปัจจัยภูมิคุ้มกัน จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

10.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด ได้แก่ กลุ่มไม่เคยเสพและเคยเสพพบว่าปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพเท่ากับ 1.82 และ 1.45 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเดินใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการคล้อยตามพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านความรุนแรงในครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบร่วมกับ กลุ่มเด็กเสพ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เด็กเสพเท่ากับ 1.76 และ 1.57 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านความรุนแรงในครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเป็นแบบอย่างในการใช้สารเเพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบว่า กลุ่มเด็กที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพเท่ากับ 1.72 และ 1.46 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการเปิดรับสื่อของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบร่วมกับ กลุ่มเดย์แสฟมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เดย์แสฟเท่ากับ 1.48 และ 1.32 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการเปิดรับสื่อพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบร่วมกับ กลุ่มเดย์เสพ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพเท่ากับ 1.97 และ 1.70 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านเจตคติต่อการใช้สารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

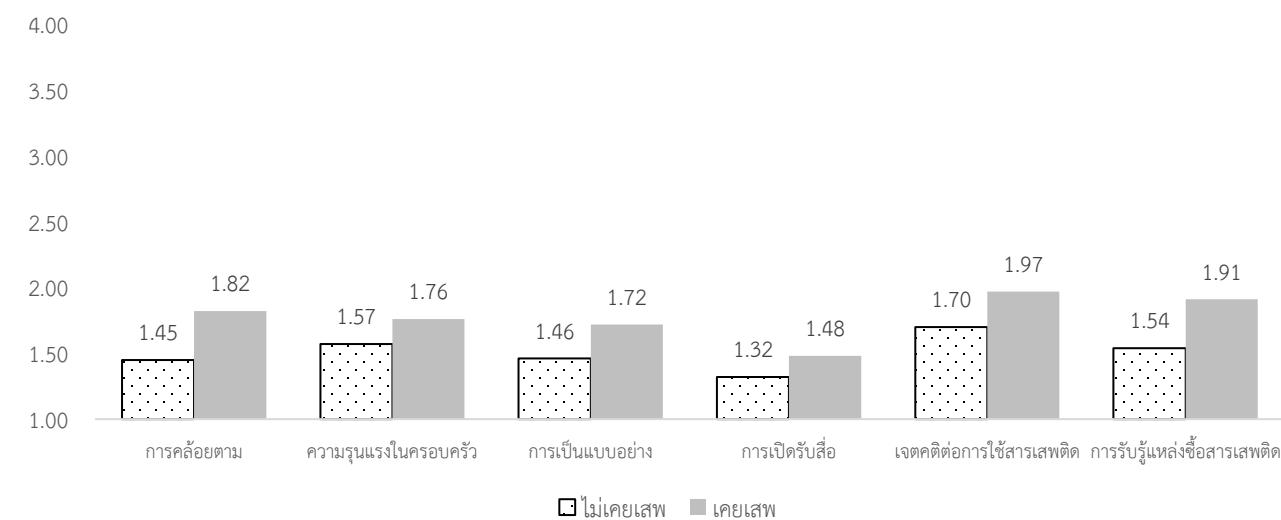
เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านการรับรู้แหล่งชื้อสารสเปติดของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบร่วมกับกลุ่มเครือสเปมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เครือสเปเท่ากับ 1.91 และ 1.54 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านการรับรู้แหล่งช้อปสารเสพติดพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-152 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

รายการ	การเคยใช้สารเสพติด	จำนวน	M	S	t	p
1. การคล้อยตาม	ไม่เคยเสพ	6,158	1.45	0.53	-29.304	.000
	เคยเสพ	3,070	1.82	0.60		
2. ความรุนแรงในครอบครัว	ไม่เคยเสพ	6,173	1.57	0.46	-18.151	.000
	เคยเสพ	3,077	1.76	0.48		
3. การเป็นแบบอย่างในการใช้สารเสพติด	ไม่เคยเสพ	6,142	1.46	0.47	-22.585	.000
	เคยเสพ	3,063	1.72	0.53		
4. การเปิดรับสื่อ	ไม่เคยเสพ	6,142	1.32	0.59	-11.989	.000
	เคยเสพ	3,069	1.48	0.64		
5. เจตคติต่อการใช้สารเสพติด	ไม่เคยเสพ	6,133	1.70	0.52	-23.319	.000
	เคยเสพ	3,062	1.97	0.53		
6. การรับรู้แหล่งข้อมูลสารเสพติด	ไม่เคยเสพ	6,135	1.54	0.71	-21.985	.000
	เคยเสพ	3,061	1.91	0.79		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-60 การเปรียบเทียบปัจจัยปัจจัยบริบท (เชิงลบ) จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

10.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด ได้แก่ ไม่เคยเสพและเคยเสพพบว่าปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพเท่ากับ 3.23 และ 2.94 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านพลังครอบครัวพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพอよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังสร้างปัญญาของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบว่า กลุ่มไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพเท่ากับ 3.01 และ 2.74 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านพลังสร้างปัญญาพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพอよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังเพื่อนและกิจกรรมของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบว่า กลุ่มไม่เคยเสพ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพเท่ากับ 3.02 และ 2.80 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านพลังเพื่อนและ กิจกรรมพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพอよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

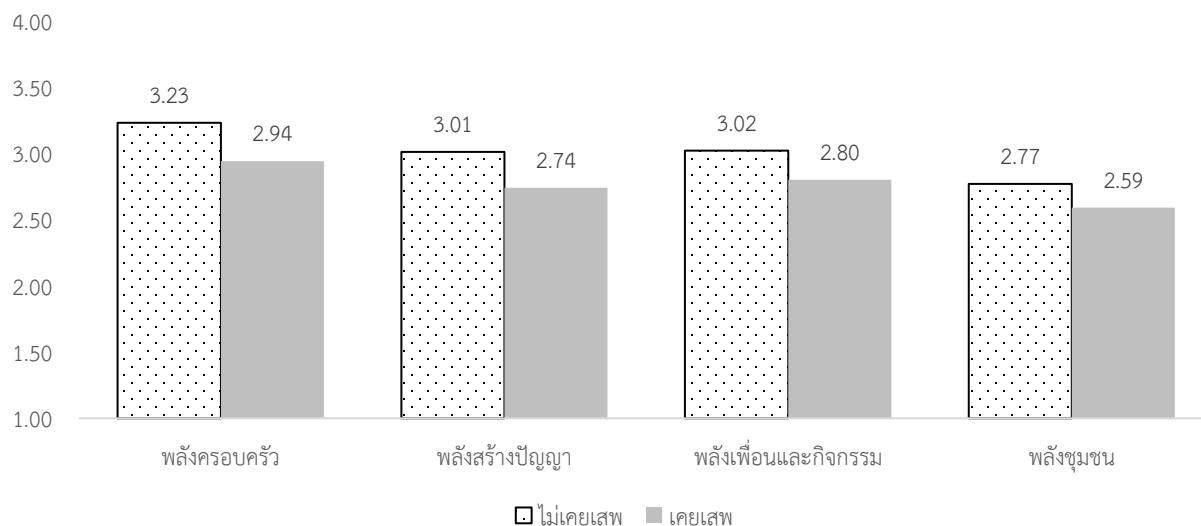
เมื่อพิจารณาปัจจัยภูมิคุ้มกัน ในด้านพลังชุมชนของกลุ่มเด็กและเยาวชน พบว่า กลุ่มไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพเท่ากับ 2.77 และ 2.59 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดปัจจัยบริบท (เชิงลบ) ในด้านพลังชุมชน พบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเคยเสพอよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-153 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

รายการ	การเคยใช้สารเสพติด	จำนวน	M	S	t	p
1. พลังครอบครัว	ไม่เคยเสพ	6,142	3.23	0.70	18.105	.000
	เคยเสพ	3,067	2.94	0.74		
2. พลังสร้างปัญญา	ไม่เคยเสพ	6,160	3.01	0.62	19.503	.000
	เคยเสพ	3,073	2.74	0.61		
3. พลังเพื่อนและกิจกรรม	ไม่เคยเสพ	6,154	3.02	0.65	15.122	.000
	เคยเสพ	3,063	2.80	0.65		
4. พลังชุมชน	ไม่เคยเสพ	6,151	2.77	0.71	11.981	.000
	เคยเสพ	3,062	2.59	0.66		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-61 การเปรียบเทียบปัจจัยปัจจัยบริบท (เชิงบวก) จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

10.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

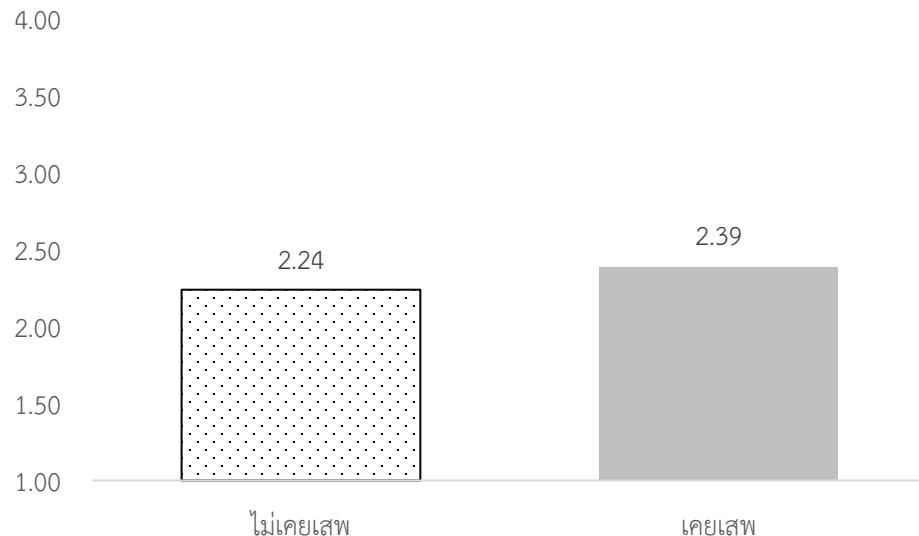
เมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเด็กและเยาวชน จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด ได้แก่ กลุ่มไม่เคยเสพและเคยเสพพบว่าปัจจัยบริบท (เชิงบวก) ในด้านพลังครอบครัวของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพเท่ากับ 2.39 และ 2.24 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างการเคยใช้สารเสพติดพุติกรรมเสี่ยงพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยเสพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เคยเสพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6-154 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงจำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

รายการ	การเคยใช้สารเสพติด	จำนวน	M	S	t	p
พฤติกรรมเสี่ยง	ไม่เคยเสพ	6,106	2.24	0.34	-21.437	.000
	เคยเสพ	3,053	2.39	0.32		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 6-62 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยง จำแนกตามการเคยใช้สารเสพติด

บรรณานุกรม

กนกวรรณ์ แจ่มวชิรภุล. (2545). การศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่มีต่อการเลี้ยงบ้าของเด็กและเยาวชน.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

กัญานี ปุณขันธ์. (2556). ปัจจัยด้านเจตคติต่อยาเสพติด ความรู้ด้านยาเสพติด และสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในจังหวัดหนองคาย. การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสร. ครั้งที่ 3. 1-14.

กาญจนา สุทธิเนียม. (2561, มกราคม-เมษายน). การพัฒนาทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกของนิสิตครูโดยการให้คำปรึกษากลุ่ม. วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. 32(1): 27-28.

กุญชรี คำข่าย. (2556). การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในชีวิต. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.geh2001.ssru.ac.th/file.php/1/u6.pdf>

เกรียงไกร พึงเชื้อ กาญจนา ภัทรవิวัฒน์ และวิไลลักษณ์ ลังกา. (2562, มกราคม-มิถุนายน). ประสิทธิผลของโปรแกรมพัฒนาความสามารถคิดบริหารจัดการตนเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มเยาวชน. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. 14(1): 209-210.

เกรียงศักดิ์ อุบลไทร อรุoma เจริญสุข และสกต วรเจริญศรี. (2561, สิงหาคม). ปัจจัยทางจิตลังคอมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของวัยรุ่น: การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์อภิมาน. วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. 10(2): 34-35.

โภศล วงศ์สวารค์ และสติต วงศ์สวารค์. (2543). ปัญหาสังคมไทย. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.

กำพล ดวงพรประเสริฐ. (2558, มกราคม-มิถุนายน). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารสังคมศาสตร์. 4(1): 5; 7.

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ. (2546). ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และผู้สูงอายุในครอบครัว. กรุงเทพฯ วุฒิสถา.

จุฑามาศ แห่งجون ศศินันท์ ศิริราชากุลพัฒน์ และวรากร ทรัพย์วิระปกรณ์ (2561)

ชฎา สมรภูมิ. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญาดุษฎีบัตร ปร.ด. (การศึกษาและการพัฒนาสังคม). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชนมน สุขวงศ์ และรังสรรค์ โอลิมป้า. (2561, มกราคม-มิถุนายน). การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 15(1): 215-216.

ชวลิต กงเพชร (2558) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารสเปติดของกลุ่มนักเรียนหญิงในจังหวัดกาฬสินธุ์. ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร. 17(1): 53-63.

ชาญภรณ์ กองสมบัติ. (2561). การพัฒนาคู่มือป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติดสำหรับครูแนะแนว. ปริญญาอิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ชลดา ทวีคุณ. (2556). เทคนิคการพัฒนาบุคลิกภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ชัยชนะ ทุนอินทร์. (2554). การพัฒนารูปแบบความลับพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ล่วงผลต่อความตระหนักรู้ในปัญหาการเดินทางชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การวิจัยและประเมินผลการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยณรงค์ อ่อนภูร. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายในเขตเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ รบ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชัยวัฒน์ วงศ์อษา. (2556). การเห็นคุณค่าในตนเอง. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2562, จาก <http://ns2.ph.mahidol.ac.th/phklb/knowledgefiles/Selfteem.pdf>

ฐานันดร์ แสงสว่างและคณะ. (2559, มกราคม-มิถุนายน). การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะการบริหารการธุรกิจ อารมณ์ และพฤติกรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. BU ACADEMIC REVIEW. 15(1): 21.

เติมศักดิ์ คหะณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ชีเอ็ดดูเคชั่น.

ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549). สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อริรัตน์ เชมนະสิริ. (2554). ปัจจัยทางจิตลังคุมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สารสเปติดในเยาวชนที่มีเพศลับพันธ์กับชาย. ปริญญาอิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ธีรุณี นิลเพ็ชร. (2561, กรกฎาคม). ความรุนแรงในครอบครัว: การวิเคราะห์สาเหตุและการป้องกันปัญหาในสังคมไทย. วารสารพัฒนาศาสตร์. 24(2): 4.

นวลจันทร์ จุฬากัດกุล. EF คืออะไรทำไม่ถึงสำคัญกับลูกมากกว่า EQ และ IQ. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.rakluke.com/article/24/128/4351/ef%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3%E0%B8%97%E0%B8%B3%E0%B9%84%E0%B8%A1%E0%B8%96%E0%B8%B6%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%B8%84%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0>

- %B8%A5%E0%B8%B9%E0%B8%81%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%81'E0%B8%A7%E0%B9%88%E0%B8%B2-eq-%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%80-iq นวจันทร์ จุฑากิติกุล. (2559). รู้จัก 'EF' หักขะฝึกสมองบ่มเพาะ "ลูกน้อย". สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/30630-%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%81%20'EF'%20%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%B0%E0%B8%9D%E0%B8%B6%E0%B8%81%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%9A%E0%B9%88%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%B2%E0%B8%80%20'%E0%B8%A5%E0%B8%B9%E0%B8%81%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A2'.html>
- นันทิชา ถูชา. (2550). พฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิตยา หย่องเง่น.: (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมเลย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- บุญเสริม หุตະແພຍ. (2545). ลักษณะการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญญฤทธิ์ ชลวิที. (2556, เมษายน-กันยายน). การสื้อสารภายในครอบครัวเพื่อการเลิกยาเสพติด. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 7(1): 83-84.
- บูรฉัตร จันทร์แดง. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเลี้ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดงหลวงวิทยา อำเภอเดลินทรัพย์ จังหวัดมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประกายรัตน์ ภัทรกิติ. (2560). ชุดวิชา 72202 พัฒนาการวัยเด็ก หน่วยที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเด็ก. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประณต เค้าฉิม. (2549). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยพร วิเศษนศร. (2556, เมษายน-กันยายน). การพัฒนาโมเดลความล้มเหลวนี้เชิงสาเหตุความตึงใจสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา. 11(1): 93-94.
- ปิยาพันธ์ อารีญาติ. (2549). พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้าของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาชุมชน). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรรณปพร สิริโจน์ บุญรัตน์ ใจตระกูล และดาริกา กลแก้ว. (2560, ตุลาคม-ธันวาคม). ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นอกรอบการศึกษาและผลการพัฒนาโปรแกรมการปรับความคิด และพฤติกรรมเพื่อลดการสูบบุหรี่. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ 37(4): 84-87.

พรรณราย ทรัพย์ประภา. (2549). จิตวิทยาประยุกต์ในชีวิตและในการทำงาน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระมงคโลธรรมวิราน ประสิทธิ์ สรทอง และจักรี บางประเสริฐ. (2561, พฤษภาคม-สิงหาคม). ปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่และพฤติกรรมการเลิกสูบบุหรี่ของวัยรุ่นในเขตการปกครองฝั่ง ธนบุรี กรุงเทพมหานคร. Veridian E-Journal, Silpakorn University. 11(2): 2282-2283.

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550. (2550). นิยามคัพห์ความ รุนแรงในครอบครัว. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2562, จาก

<http://www.violence.in.th/publicweb/NewsDetail.aspx?id=47&type=6>

พระราชบัญญัติส่งเสริมพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว. (2562). (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 67 ก วันที่ 22 พฤษภาคม 2562.

พัชราภรณ์ ด่านประชุม (2556). ปัจจัยที่ส่งต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอนุบาลวังสมบูรณ์ จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (การจัดการ ภาครัฐและภาคเอกชน). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์. (2555, ตุลาคม-ธันวาคม). ทุนทางจิตวิทยา. วารสารพัฒนาเทคโนโลยีศึกษา 25(84): 36.

พุทธิกร พงศ์นันทกุลกิจ. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันการใช้ยาเสพติดในนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช). ชลบุรี: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

มนัส สุนทรโชค และเพญพักตร์ อุทิศ. (2556, พฤษภาคม-สิงหาคม). ปัจจัยคัดสรรที่สมพนธ์กับพลังด้านการ เสพยาเสพติดของวัยรุ่นที่เข้ารับการบำบัดแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลในเขตภาคตะวันออก. วารสารการ พยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. 27(2): 97.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2548). เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมการสื่อสาร หน่วยที่ 9-15 (ฉบับ ปรับปรุง). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มัณฑนา ชลานันต์. EF ผึกทักษะสมองพัฒนาสมารีเต็ก. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2562, จาก

<https://www.bangkokhospital.com/th/disease-treatment/executive-functions-develop-childrens-concentration>

วรรณ์ สมานมิตร. (2546). ทักษะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนของจากราเสพติดของนักเรียน
ชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนลังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัด
เพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาชุมชน). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรรณชนก จันทชุม. (2547). รูปแบบความล้มเหลวเชิงสาเหตุของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการป้องกันการ
สูบบุหรี่ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดขอนแก่น. บริณญาณิพนธ์ วท.ด. (วิจัย
พัฒนาศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

วรรณ์ มั่งคง จินตนา วัชรสินธุ และวรรณี เดียວอิศเรศ (2559, กรกฎาคม-ธันวาคม). ปัจจัยครอบครัวที่มีผล
ต่อการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นชายในคุณย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งหนึ่ง. สารสารสาธรสุข
มหาวิทยาลัยบูรพา. 11(2): 53-63.

瓦สนา ทูลเกล้า พุฒวงศ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธ์วรสกุล. (2556, เมษายน-กันยายน). การตรวจสอบ
ตัวแปรทำงานทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาของการรับรู้ความเสี่ยงจากการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยาการวิจัยและวิชาการปัญญา. 11(1): 73.

วิชุดา จันทร์โนรจน์. (2558). มุขย์ล้มเหลวและการพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: ทริปเพลล์ เอ็คโค่เคชั่น.

วิทยากร เชียงกุล. (2552). จิตวิทยาวัยรุ่น: ก้าวข้ามปัญหาและพัฒนาคุณภาพด้านบวก. กรุงเทพฯ: สายราร.

วิรัญญา วัฒโน. (2556). ทุนจิตวิทยาเชิงบวกในการทำงานกลุ่มของนิสิตนักศึกษา: การวิจัยและพัฒนามodel
การดัดและโปรแกรมเสริมสร้าง. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (วิจัยวิทยาการวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีไลลักษณ์ ลังกา และคณะ. (2560, มกราคม-เมษายน). โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยภูมิคุ้มกันที่
มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนในพื้นที่หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกัน
ตนเอง (อพบ). สารสารวิธีวิทยาการวิจัย. 30(1): 101-118.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2549). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สันติ จัยสิน และคณะ. (2544). เทคนิคการเผยแพร่ความรู้เพื่อป้องกันยาเสพติด. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.

สายสุดา สุขแสง รัชดา ธรรมเจริญ และเจตนาสุขสุวี สังขพันธ์. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้
สารเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสงขลา. งานวิจัย (สังคมศาสตร์). สงขลา:
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

สิทธิโชค วนันสนติกุล. (2546). จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

สวัตตน์ ตรีสุก. (2550). หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

โศภา ชูพิกุลชัย. (2552). การสร้างเครือข่ายเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว. กรุงเทพฯ :
คณะกรรมการวิจัยและติดตามผล สถาบันสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- อภิชาติ มุกดาม่วง. (2561). การศึกษาและการเสริมสร้างการบริหารจัดการตนเองสำหรับนักศึกษาโดยการให้คำปรึกษาถุ่มแบบบูรณาการ. ปริญญาดุษฎีบัตร. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อมรรัตน์ สุจิตชลาภุกุล. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ พย.ม. (การพยาบาลเวชปฏิชุมชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- อมราพร สุวรรณ. (2558, มกราคม). การศึกษาปัจจัยเหตุและผลของทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกที่มีต่อความสุขที่แท้จริงและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล. วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. 7(1): 245-246.
- อรอนงค์ อินทรจิตร และนรินทร์ กรินชัย. (2542). ผู้หญิงและเด็ก : เหี้ยวความรุนแรงในครอบครัว. กรุงเทพฯ: ปกเกล้าการพิมพ์.
- อรัญ คุณคำ. (2553). ปัจจัยที่มีความล้มเหลวบังคับพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ สม. (การสร้างเสริมสุขภาพ). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อรัญญา ตุ้ยคัมภีร์และจีระสุข สุขสวัสดิ์. (2559). จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต หน่วยที่ 15 จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตนและสร้างสรรค์สังคม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อังคณา ช่วยค้ำชู. (2555). ความรุนแรงในครอบครัว: สาเหตุ ผลกระทบ และแนวทางการช่วยเหลือ. วารสารธรรมศาสตร์. 31(3): 130-145.
- อาทิตยา โปณฑ์ทอง. (2553). ปัจจัยที่มีความล้มเหลวต่อพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่ของนักศึกษาชาย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุดม ดุจศรีวัตร. (2539). ยาเสพติด. กรุงเทพฯ: อักษรพาพัฒนา.
- อุมาพร ตระกสมบต. (2554). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.
- Anderson, V., Levin, H. S., & Jacobs, R. (2002). *Executive functions after frontal lobe injury: A developmental perspective*. Stuss, Donald T.
- Barkley RA. *The executive functions and self-regulation: an evolutionary neuropsychological perspective*. Neuropsychology Review. 11(1): 11.
- Baron, I.S. (2004). *Neuropsychological evaluation of the child*. New York: Oxford University Press.

- Best JR, Miller PH, Jones LL. *Executive functions after age 5: Changes and correlates.* Developmental Review. 29: 180.
- Borkowski, J.G., & Burkes, J.E. (1996). *Theories, Models, and Measurements of executive functioning: An information processing perspective.* Baltimore: Brooks.
- Burgess, P. W. (1997). *theory and methodology in executive function research.* In P. Rabbitt (ed.), Methodology of frontal and executive function.
- Cherry, Kendra (2019). *What is conformity?* Retrieve October 10, 2019, from
<https://www.verywellmind.com/what-is-conformity-2795889>
- Corbett, Blythe A. et al. (2009). *Examining executive functioning in children with autism spectrum disorder, attention deficit hyperactivity disorder and typical development.* Psychiatry Res. 166(2-3): 210.
- Fournet, Nathalie. et al. (2015). *Multigroup confirmatory factor analysis and structural invariance with age of the behavior rating inventory of executive function (BRIEF)-French version.* Child Neuropsychological. 21(3): 384.
- Gilroy, Donna. (2004). *Self-Esteem.* Community Health & Care Partnership.
- Gioia GA, & Isquith, P. K. (2004). *Ecological assessment of executive function in traumatic brain injury.* Developmental Neuropsychology, 25(1-2): 139.
- Gioia, Gerard A. et al. (2000). *Behavior rating inventory of executive function.* Child Neuropsychology. 6(3): 235.
- Gioia, Gerard A. et al. (2002). *Confirmatory Factor Analysis of the Behavior Rating Inventory of Executive Function (BRIEF) in a Clinical Sample.* Child Neuropsychology. 8(4): 253.
- Grant, Sheila. Substance Abuse and Dependence. Retrieved October 10, 2019, From
http://www.csun.edu/~hcpsy002/0135128978_ch9.pdf
- Guzman, Maria Rosario T.;& Pohlmeier, Lyndsey A.. High-Risk Behaviors in Youth. Retrieved October 10, 2019, From
<http://www.ianrpubs.unl.edu/epublic/live/g1715/build/#target8>
- Heatherton, Todd F.; & Polivy, Janet. (1991). *Development and Validation of a Scale.* Personality and Social Psychology. 60 (6): 897-898.

- Krasikova, Dina V; Lester, Paul B. & Harms, P.D. (2015). *Effects of Psychological Capital on Mental Health and Substance Abuse*. Journal of Leadership & Organizational Studies. 7-8.
- Long, Elizabeth C. et al. (2018, November). *Validation of the Substance Use Risk Profile Scale (SURPS) with Bulgarian Substance Dependent Individuals*. Frontier in Psychology. 9: 1-13.
- Luthans, F.; & Yourssef, C.M. (2004). *Human, social, and now positive psychological capital management: Investing in people for competitive advantage*. Organizational Dynamics. 33(143-160).
- McCloskey, George. (2011). *Executive Functions: A General Overview*. Philadelphia College of Osteopathic Medicine.
- McLeod, S. A. (2007). *What is Conformity?* Retrieve October 10, 2019, from <https://www.simplypsychology.org/conformity.html>
- Omiya, Soichiro et al. (2015). *Personality and substance use in Japanese adolescents: The Japanese version of Substance Use Risk Profile Scale*. Personality and Individual Difference. 76: 153-157.
- Oosterlaan, J.; Scheres, A.; & Sergeant, JA. (2005). Which executive functioning deficits are associated with AD/HD, ODD/CD and comorbid AD/HD+ODD/CD?. Abnorm Child Psychol. 33(1): 69.
- Pribram K.H.; & Luria, A.R. (1973) *Psychophysiology of the frontal Lobes*. New York and London: Academic Press.
- Psychology Dictionary. What is RISK FACTOR? Retrieve July 25, 2015, form <http://psychologydictionary.org/risk-factor/>
- Robbins, T. W. (1998). *Dissociating executive functions of the prefrontal cortex*. Roberts, Angela C.
- Roberts Jr., Ralph J.; Pennington, Bruce F. *An interactive framework for examining prefrontal cognitive processes*. Developmental Neuropsychology, Vol 12(1): 105.
- Schlauch et al, Robert. C.. (2015, June). *Psychometric Evaluation of the Substance Use Risk Profile Scale (SURPS) in an Inpatient Sample of Substance Users Using Cue-Reactivity Methodology*. J.Psychopathol Behav Assess. 37(1): 231-246.

- Siu, Angela F. Y. (2011). Validation of the Substance Use Risk Profile Scale for Adolescents in Hong Kong. *Journal of Psychoeducational Assessment*. 29(1) : 77-78.
- Stuss, Donald T.; & Benson, David Frank. (1986). *The frontal lobes*. University of Michigan: Raven Press.
- Tull, Matthew. (2014). Risk-Taking. Retrieve July 25, 2015, from <http://ptsd.about.com/od/glossary/g/risktaking.htm>
- Volkow, Nora D. (2010). The Science of Addiction. National Institute on Drug Abuse.
- Vriezen ER, Pigott SE. (2002). *The relationship between parental report on the BRIEF and performance-based measures of executive function in children with moderate to severe traumatic brain injury*. Child Neuropsychol. 8 (4): 139.
- Welsh, M. C., & Pennington, B. F. (1988). *Assessing frontal lobe functioning in children: Views from developmental psychology*. Developmental Neuropsychology. 4: 201.
- World Health Organization (WHO). Risk Factors. Retrieve July 25, 2015, from http://www.who.int/topics/risk_factors/en/
- Young, Ellie L.; & Hoffmann, Loura L. (2003). *Self-Esteem in Children: Strategies for Parents and Educators*. National Association of School Psychologists. 55.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

ชื่อผู้วิจัย ปีที่พิมพ์

ชื่องานวิจัย

สาขาวิชา สถาบันที่ผลิตงานวิจัย

คำสั่ง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับลักษณะงานวิจัยที่ประเมิน

ข้อ	ลักษณะงานวิจัยที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
		0	1	2	3	4
1	ชื่อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ					
2	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำการวิจัย					
3	ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย					
4	เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล					
5	สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย					
6	กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ					
7	การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน					
8	กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย					
9	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ					
10	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย					
11	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต					
12	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม					
13	การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย					
14	ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน					
15	กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย					
16	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การตัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม					
17	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ					
18	กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม					
19	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล					
20	ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล					
21	การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน					
22	ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย					
23	การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหาวิจัย					
24	ข้อเสนอแนะมีความชัดเจนและเป็นประโยชน์					
25	เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ได้ในทางปฏิบัติ					
26	เป็นงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางวิชาการ					

เกณฑ์ประเมินคุณภาพงานวิจัยสำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

1. ข้อเรื่องมีความชัดเจน น่าสนใจ

- 0 หมายถึง ไม่ระบุถึงปัญหาวิจัย
- 1 หมายถึง ระบุถึงปัญหาวิจัย
- 2 หมายถึง ระบุถึงปัญหาวิจัย ระบุตัวแปรสำคัญที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้นหรือตัวแปรตามอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น
- 3 หมายถึง ระบุถึงปัญหาวิจัย ระบุตัวแปรสำคัญที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้นและตัวแปรตามครบถ้วน
- 4 หมายถึง ระบุถึงปัญหาวิจัย ระบุตัวแปรสำคัญที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม และระบุกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย

- 0 หมายถึง ไม่ระบุความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1 หมายถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ไม่ได้ระบุให้เห็นประเด็นของปัญหาและความสำคัญในการทำวิจัย
- 2 หมายถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหาและความสำคัญในการทำวิจัย แต่ยังไม่ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา เนื้อหาไม่ต่อเนื่องสอดคล้อง
- 3 หมายถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหาและความสำคัญในการทำวิจัย ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา โดยมีเหตุผลสนับสนุน เนื้อความต่อเนื่องไม่สอดคล้อง
- 4 หมายถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาแสดงให้เห็นถึงประเด็นปัญหาและความสำคัญในการทำวิจัย ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา โดยมีเหตุผลสนับสนุน ข้อความมีความกระชับ ตรงประเด็น

3. ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับข้อเรื่อง ถูกต้องตามหลักการวิจัย

- 0 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์ไม่มีความสอดคล้องกับข้อเรื่อง
- 1 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับข้อเรื่อง
- 2 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับข้อเรื่อง ระบุตัวแปรที่ศึกษา
- 3 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับข้อเรื่อง ระบุตัวแปรที่ศึกษา ระบุวิธีที่ศึกษา
- 4 หมายถึง ปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับข้อเรื่อง ระบุตัวแปรที่สำคัญที่ศึกษา ระบุวิธีที่ศึกษา

4. เหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยมีความสมเหตุสมผล

- 0 หมายถึง เป็นเรื่องที่ไม่มีความจำเป็นในการทำวิจัย
- 1 หมายถึง เป็นเรื่องที่น่าสนใจเพียงอย่างเดียว
- 2 หมายถึง เป็นเรื่องที่ด้องความรู้ใหม่ และไม่มีผู้ใดเคยทำมาก่อน
- 3 หมายถึง เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ได้อย่างความรู้ใหม่ และไม่มีผู้ใดเคยทำมาก่อน
- 4 หมายถึง เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ได้อย่างความรู้ใหม่ ไม่มีผู้ใดเคยทำมาก่อน และเป็นปัญหาระดับด่วน

5. สมมติฐานถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักการวิจัย

- 0 หมายถึง ไม่มีการระบุสมมติฐาน
- 1 หมายถึง มีการระบุสมมติฐาน แต่ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวิจัย ขอบเขตกว้างเกินไป ไม่มีประเด็นเฉพาะเพื่อคาดว่าจะเป็นคำตอบที่ได้จากการวิจัย
- 2 หมายถึง มีการระบุสมมติฐานที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวิจัย แต่ขอบเขตกว้างเกินไป ไม่มีประเด็นเฉพาะเพื่อคาดว่าจะเป็นคำตอบที่ได้จากการวิจัย
- 3 หมายถึง สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวิจัย ขอบเขตพอเหมาะ สมเหตุสมผล มีที่มาของสมมติฐาน แต่ใช้ภาษาไม่ก่อให้รับอุปสรรค อ่านเข้าใจยาก สมมติฐานบางข้ออ่านแล้วไม่สามารถระบุได้ว่าประเด็นที่คาดว่าจะเป็นคำตอบที่ได้จากการวิจัยคืออะไร
- 4 หมายถึง สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวิจัย สมเหตุสมผล มีความเพียง 1 ประเด็นในแต่ละข้อ และคาดว่าจะเป็นคำตอบที่ได้จากการวิจัย ใช้ภาษาภาษาที่ดี อ่านเข้าใจง่าย

6. กำหนดขอบเขตการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผลรองรับ

- 0 หมายถึง ไม่ระบุขอบเขตของการวิจัย
- 1 หมายถึง ระบุขอบเขตการวิจัยเพียงกรอบแนวคิดตามทฤษฎี ระบุตัวแปรในการวิจัย ไม่ครอบคลุมกรอบแนวคิด
- 2 หมายถึง ระบุขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิดตามทฤษฎี ระบุตัวแปรในการวิจัย และอธิบายเหตุผลตัวแปรไม่ครอบคลุมกรอบแนวคิด
- 3 หมายถึง ระบุขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิดตามทฤษฎี ระบุตัวแปรในการวิจัย และอธิบายเหตุผลตัวแปรครอบคลุมกรอบแนวคิด
- 4 หมายถึง ระบุขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิดตามทฤษฎี ระบุตัวแปรในการวิจัย และอธิบายเหตุผลตัวแปรครอบคลุมกรอบแนวคิด

7. การนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน

- 0 หมายถึง ไม่มีการนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 หมายถึง มีการนิยามเชิงทฤษฎีเฉพาะตัวแปรสำคัญที่ศึกษา แต่ไม่ครอบคลุม
- 2 หมายถึง มีการนิยามเชิงทฤษฎีเฉพาะตัวแปรสำคัญที่ศึกษาอย่างครบถ้วน
- 3 หมายถึง มีการนิยามเชิงทฤษฎี นิยามเชิงปฏิบัติการ เช่นตัวแปรสำคัญที่ศึกษา แต่ไม่ครอบคลุม
- 4 หมายถึง มีการนิยามเชิงทฤษฎี นิยามเชิงปฏิบัติการ เช่นตัวแปรสำคัญที่ศึกษาอย่างครบถ้วน

8. กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย

- 0 หมายถึง ไม่ระบุกรอบแนวคิด/ไม่แสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิด
- 1 หมายถึง แสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิดบางส่วน แต่ไม่มีการสังเคราะห์สร้างกรอบแนวคิดให้เท็ม
- 2 หมายถึง ระบุกรอบแนวคิดโดยแสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิดนั้น แต่ไม่มีการสังเคราะห์สร้างกรอบแนวคิดให้เท็ม
- 3 หมายถึง ระบุกรอบแนวคิดโดยแสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิดนั้น มีการสังเคราะห์ สรุปกรอบแนวคิด แต่ไม่มีแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือแสดงภาพความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ไม่ถูกต้อง
- 4 หมายถึง ระบุกรอบแนวคิดโดยแสดงทฤษฎีหรือหลักฐานที่มาของกรอบแนวคิดนั้น มีการสังเคราะห์ สรุปกรอบแนวคิด มีแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือแสดงภาพความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ถูกต้อง

9. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีปริมาณมากพอ

- 0 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวนต่ำกว่า 5 เล่ม
- 1 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 5-10 เล่ม
- 2 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 10-14 เล่ม
- 3 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 1-15 เล่ม
- 4 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 16 เล่มขึ้นไป

10. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 0 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ใช้ประโยชน์ไม่ได้
- 1 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย แต่ให้รายละเอียดไม่ชัดเจน ไม่มีการสังเคราะห์สรุปเนื้อหา
- 2 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย แต่ให้รายละเอียดชัดเจน มีการสังเคราะห์สรุปเนื้อหาบางส่วน
- 3 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย แต่ให้รายละเอียดไม่ชัดเจน ไม่มีการสังเคราะห์สรุปเนื้อหา แต่ข้อความไม่กระชับ เย็บเย้อ เข้าใจยาก
- 4 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย แต่ให้รายละเอียดไม่ชัดเจน ไม่มีการสังเคราะห์สรุปเนื้อหา แต่ข้อความกระชับ อ่านเข้าใจง่าย

11. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัยและเชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต

- 0 หมายถึง ไม่มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1-5 ปีเลย
- 1 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1-5 ปี มีปริมาณไม่เกิน 30%
- 2 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1-5 ปี มีตั้งแต่ 30-50%
- 3 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1-5 ปี มีตั้งแต่ 51-70%
- 4 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอายุระหว่าง 1-5 ปี มีตั้งแต่ 71% ขึ้นไป

12. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมีสัดส่วนที่เหมาะสม

- 0 หมายถึง ไม่มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยและต่างประเทศ
- 1 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีเพียงภาษาไทยเท่านั้น
- 2 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีสัดส่วนเป็นภาษาไทย 80% และภาษาต่างประเทศ 20%
- 3 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีสัดส่วนเป็นภาษาไทย 50% และภาษาต่างประเทศ 50%
- 4 หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีสัดส่วนเป็นภาษาไทย 30% และภาษาต่างประเทศ 70%

13. การออกแบบการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย

- 0 หมายถึง การออกแบบวิจัยไม่สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย
- 1 หมายถึง การออกแบบวิจัยทำให้ได้แนวทางการวิจัยที่จะได้คำตอบตรงประเด็นปับปัญหาวิจัย
- 2 หมายถึง การออกแบบวิจัยทำให้ผลของการวิจัยมีความตรงภายใน หรือความตรงภายนอกอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 3 หมายถึง การออกแบบวิจัยทำให้ผลของการวิจัยมีความตรงภายในและความตรงภายนอก
- 4 หมายถึง การออกแบบวิจัยทำให้ได้แนวทางการวิจัยที่จะได้คำตอบตรงตามประเด็นกับปัญหาวิจัย และทำให้ผลของการวิจัย มีความตรงภายในและความตรงภายนอก

14. ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน

- 0 หมายถึง ไม่มีการอธิบายขั้นตอนการวิจัย
- 1 หมายถึง อธิบายวิธีการดำเนินการวิจัยไม่ครบถ้วน
- 2 หมายถึง อธิบายวิธีดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนแต่ไม่ชัดเจน
- 3 หมายถึง อธิบายวิธีดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนอย่างเหมาะสมและชัดเจนทุกขั้นตอน
- 4 หมายถึง อธิบายวิธีดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนอย่างเหมาะสมและชัดเจนทุกขั้นตอน รวมถึงมีแผนภูมิแสดงขั้นตอนการดำเนินงาน

15. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมกับการวิจัย

- 0 หมายถึง ไม่ระบุกลุ่มประชากรและไม่ระบุกลุ่มตัวอย่าง
- 1 หมายถึง ไม่ระบุกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างโดยย่างหนึ่ง
- 2 หมายถึง ระบุกลุ่มประชากร ระบุกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่มีการสุมตัวอย่าง
- 3 หมายถึง ระบุกลุ่มประชากร ระบุกลุ่มตัวอย่าง ระบุการสุ่มตัวอย่าง แต่ให้รายละเอียดในการสุ่มตัวอย่างไม่ชัดเจน
- 4 หมายถึง ระบุกลุ่มประชากร ระบุกลุ่มตัวอย่าง ระบุการสุ่มตัวอย่าง แต่ให้รายละเอียดในการสุ่มตัวอย่างชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย

16. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกมีความถูกต้องเหมาะสม

- 0 หมายถึง ไม่ระบุการได้ที่มาของกลุ่มตัวอย่าง
- 1 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกอย่างเจาะจง
- 2 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มโดยไม่อ้างอิงความน่าจะเป็น
- 3 หมายถึง เลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยอาศัยความน่าจะเป็น
- 4 หมายถึง เลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยอาศัยความน่าจะเป็นและมีที่มาของการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

17. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ

- 0 หมายถึง ไม่ระบุที่มาของเครื่องมือวิจัย
- 1 หมายถึง ระบุที่มา/วิธีสร้างเครื่องมือ แต่ไม่บอกคุณภาพหรือวิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 2 หมายถึง ระบุที่มา/วิธีสร้างเครื่องมืออย่างชัดเจนเป็นขั้นตอน บอกวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือบางส่วน แต่ไม่มีการทดลองนำไปใช้งาน
- 3 หมายถึง ระบุที่มา/วิธีสร้างเครื่องมืออย่างชัดเจนเป็นขั้นตอน บอกวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือบางส่วน มีการทดลองนำไปใช้งาน และไม่มีการปรับปรุงเครื่องมือ
- 4 หมายถึง ระบุที่มา/วิธีสร้างเครื่องมืออย่างชัดเจนเป็นขั้นตอน บอกวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือบางส่วน มีการทดลองนำไปใช้งาน มีการปรับปรุงเครื่องมือ

18. กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความชัดเจนเหมาะสม

- 0 หมายถึง ไม่มีการระบุถึงกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 1 หมายถึง ระบุถึงกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลบางส่วน ไม่ระบุเป็นขั้นตอน อ่านแล้วสับสน
- 2 หมายถึง ระบุถึงกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน แต่วิธีการให้รายละเอียดไม่ชัดเจน
- 3 หมายถึง ระบุถึงกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน วิธีการเก็บข้อมูลเหมาะสม ข้อมูลไม่กระซับ เยื่องเย้อ อ่านเข้าใจยาก
- 4 หมายถึง ระบุถึงกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน วิธีการเก็บข้อมูลเหมาะสม ข้อมูลกระซับ อ่านเข้าใจง่าย

19. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล

- 0 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัย
- 1 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัยบางส่วน
- 2 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัย และระดับข้อมูลที่จะนำมายังวิเคราะห์
- 3 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัย และระดับข้อมูลที่จะนำมายังวิเคราะห์ มีการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นที่ใช้
- 4 หมายถึง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัย และระดับข้อมูลที่จะนำมายังวิเคราะห์ มีการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นที่ใช้ และปรับแก้ข้อมูลให้นำมาใช้ในการทดสอบสมมติฐานได้

20. ลักษณะการนำเสนอการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- 0 หมายถึง ไม่มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 1 หมายถึง มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ควรนำเสนอ แต่ไม่ครบถ้วน
- 2 หมายถึง มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ควรนำเสนออย่างครบถ้วน แต่วิธีนำเสนอไม่เหมาะสม เช่น นำเสนอในรูปตาราง แต่วิธีนำเสนอไม่เหมาะสม เช่น แสดงเป็นข้อความ อ่านเข้าใจยาก
- 3 หมายถึง มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ควรนำเสนออย่างครบถ้วน แต่วิธีนำเสนอเหมาะสม เช่น นำเสนอในรูปตาราง แต่ไม่มีการอธิบายผลการวิเคราะห์
- 4 หมายถึง มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ควรนำเสนออย่างครบถ้วน แต่วิธีนำเสนอเหมาะสม เช่น นำเสนอในรูปตาราง มีการอธิบายผลการวิเคราะห์

21. การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน

- 0 หมายถึง ไม่มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 1 หมายถึง มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นบางส่วนเท่านั้น และไม่ถูกต้องตามผลวิเคราะห์ที่ได้
- 2 หมายถึง มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นบางส่วนเท่านั้น และถูกต้องสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ที่ได้
- 3 หมายถึง มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วน แต่บางส่วนไม่ถูกต้องสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ที่ได้
- 4 หมายถึง มีการแปลความหมายหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วน และถูกต้องสอดคล้องกับผลที่ได้

22. ผลสรุปที่ได้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และปัญหาวิจัย

- 0 หมายถึง ไม่มีการสรุปผลการวิจัย
- 1 หมายถึง สรุปผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยหรือข้อมูลที่ได้จากการค้นพบ
- 2 หมายถึง สรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยบางส่วน ไม่ครอบคลุมทุกหัวข้อ
- 3 หมายถึง สรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ตอบปัญหาวิจัยครอบคลุมทุกหัวข้อ แต่ข้อความไม่กระซับ อ่านเข้าใจยาก เข้าใจไม่ถึงประเด็นที่ชัดเจนที่ต้องการสรุปในหัวข้อนั้น ๆ
- 4 หมายถึง สรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ตอบปัญหาวิจัยครอบคลุมทุกหัวข้อ ใช้ข้อความกระชับ อ่านเข้าใจง่าย อ่านแล้วเข้าใจถึงประเด็นที่ต้องการสรุปในหัวข้อนั้น ๆ อย่างชัดเจน

23. การອົງປາຍພລສອດຄລ້ອງກັບພລກາວິຈີຍແລກຮອບຄຸມປະເທິນປັ້ງຫາວິຈີຍ

- 0 ໝາຍຖື່ງ ໄນມີການອົງປາຍພລກາວິຈີຍທີ່ໄດ້ກັບພລງານວິຈີຍໃນອົດຕື່
- 1 ໝາຍຖື່ງ ມີການອົງປາຍພລກາວິຈີຍແຕ່ເປັນຂໍອົດທີ່ເປັນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ວິຈີຍ ໄນຄລອບຄຸມທຸກປະເທິນປັ້ງຫາວິຈີຍ
- 2 ໝາຍຖື່ງ ມີການອົງປາຍພລກາວິຈີຍໃນອົດຕື່ອ່າຍ່າງໄໝສ່ວນເຫຼຸ່ມສຸມຜລ ໄນຄລອບຄຸມທຸກປະເທິນປັ້ງຫາວິຈີຍ
- 3 ໝາຍຖື່ງ ມີການອົງປາຍພລກາວິຈີຍທີ່ໄດ້ຈາກພລງານວິຈີຍໃນອົດຕື່ອ່າຍ່າງສ່ວນເຫຼຸ່ມສຸມຜລ ແຕ່ໄໝຄລອບຄຸມທຸກປະເທິນປັ້ງຫາວິຈີຍ
- 4 ໝາຍຖື່ງ ມີການອົງປາຍພລກາວິຈີຍທີ່ໄດ້ຈາກພລງານວິຈີຍໃນອົດຕື່ອ່າຍ່າງສ່ວນເຫຼຸ່ມສຸມຜລ ແລກຮອບຄຸມທຸກປະເທິນປັ້ງຫາວິຈີຍ

24. ຂໍ້ເສນອແນະມີຄວາມໜັດເຈນ ແລກເປັນປະໂຍ່ນ

- 0 ໝາຍຖື່ງ ໄນມີການເຂັ້ນຂໍ້ເສນອແນະ
- 1 ໝາຍຖື່ງ ມີຂໍ້ເສນອແນະແຕ່ໄໝເກີຍວັກບໍ່ເວົ້ອທີ່ທໍາວິຈີຍ
- 2 ໝາຍຖື່ງ ມີຂໍ້ເສນອແນະຄື່ງການນຳພລກາວິຈີຍໄປໝຶກໄໝສ່ວນເຫຼຸ່ມສຸມຜລ ເປັນຂໍອົດທີ່ເປັນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ວິຈີຍ ໄນໄໝດໍາມາຈາກການວິຈີຍ
- 3 ໝາຍຖື່ງ ມີຂໍ້ເສນອແນະຄື່ງການນຳພລກາວິຈີຍໄປໝຶກມາຈາກພລກາວິຈີຍ ມີເຫຼຸ່ມຜລຮອງຮັບເພີ່ມພອ
- 4 ໝາຍຖື່ງ ມີຂໍ້ເສນອແນະຄື່ງການນຳພລກາວິຈີຍໄປໝຶກມາຈາກພລກາວິຈີຍ ມີເຫຼຸ່ມຜລຮອງຮັບເພີ່ມພອ ສາມາດມອງເຫັນແນວທາງ
ນຳໄປໝຶກປະໂຍ່ນ

25. ເປັນງານວິຈີຍທີ່ນຳໄປໝຶກໃຫ້ໃນທາງປົກປັດ

- 0 ໝາຍຖື່ງ ພລກາວິຈີຍໄໝສ່ວນອົງຄໍຄວາມຮູ້ໃໝ່
- 1 ໝາຍຖື່ງ ພລກາວິຈີຍສ່ວນອົງຄໍຄວາມຮູ້ໃໝ່ ສາມາດນຳໄປໝຶກປະໂຍ່ນໄດ້ເຊີພະໃນຮະດັບກລຸ່ມບຸຄຄລ
- 2 ໝາຍຖື່ງ ພລກາວິຈີຍສ່ວນອົງຄໍຄວາມຮູ້ໃໝ່ ສາມາດນຳໄປໝຶກປະໂຍ່ນໄດ້ເຊີພະໃນຮະດັບກລຸ່ມທຸນວ່າງຈານ
- 3 ໝາຍຖື່ງ ພລກາວິຈີຍສ່ວນອົງຄໍຄວາມຮູ້ໃໝ່ ສາມາດນຳໄປໝຶກປະໂຍ່ນໄດ້ເຊີພະໃນຮະດັບກລຸ່ມຈັງຫວັດ
- 4 ໝາຍຖື່ງ ພລກາວິຈີຍສ່ວນອົງຄໍຄວາມຮູ້ໃໝ່ ສາມາດນຳໄປໝຶກປະໂຍ່ນໄດ້ເຊີພະໃນຮະດັບປະເທັສ

26. ເປັນງານວິຈີຍທີ່ນຳໄປໝຶກປະໂຍ່ນໄດ້ໃຫ້ທາງວິຊາການ

- 0 ໝາຍຖື່ງ ມີປະໂຍ່ນໃນດ້ານວິຊາກາຣເຂົພາະຕົວວິຈີຍ
- 1 ໝາຍຖື່ງ ມີປະໂຍ່ນໃນດ້ານວິຊາກາຣະດັບກປະໂຍ່ນທີ່ກົດໝຶກປະໂຍ່ນເພື່ອນຳໄປໝຶກ
- 2 ໝາຍຖື່ງ ມີປະໂຍ່ນໃນດ້ານວິຊາກາຣະດັບທີ່ເດືອນຄໍຄວາມຮູ້ໃໝ່
- 3 ໝາຍຖື່ງ ມີປະໂຍ່ນໃນດ້ານວິຊາກາຣະດັບທີ່ເດືອນຄໍຄວາມຮູ້ໃໝ່ ປັບປຸງທຸນໝົງແລະແນວຄິດ
- 4 ໝາຍຖື່ງ ມີປະໂຍ່ນໃນດ້ານວິຊາກາຣະດັບທີ່ເດືອນຄໍຄວາມຮູ້ໃໝ່ ປັບປຸງທຸນໝົງແລະແນວຄິດ ຮວມໄປຄືກາປະໂຍ່ນທີ່ກົດໝຶກປະໂຍ່ນເພື່ອ
ນຳໄປໝຶກ

แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีการให้คะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

0	หมายถึง	คุณภาพงานวิจัยต่ำ
1	หมายถึง	คุณภาพงานวิจัยค่อนข้างต่ำ
2	หมายถึง	คุณภาพงานวิจัยปานกลาง
3	หมายถึง	คุณภาพงานวิจัยค่อนข้างสูง
4	หมายถึง	คุณภาพงานวิจัยสูง

เกณฑ์การแปลผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย

ต่ำกว่า 0.80	หมายถึง	คุณภาพน้อย
0.81-1.60	หมายถึง	คุณภาพค่อนข้างน้อย
1.61-2.40	หมายถึง	คุณภาพปานกลาง
2.41-3.20	หมายถึง	คุณภาพค่อนข้างมาก
3.21-4.00	หมายถึง	คุณภาพมาก

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานเลขานุการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2552: 132; 399-410). รายงานการสร้างเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทย: การวิเคราะห์อภิมาน (Meta-Analysis). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ข

รายงานผล

การจัดเวทีสร้างความร่วมมือภาคีเครือข่าย

กำหนดการประชุม

เวทีสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม
โครงการ การวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท
เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันพุธที่ 24กรกฎาคม พ.ศ. 2562

ณ ห้องประชุม Torino ชั้น 3 ตึก Palazzo Conferenza โรงแรมพาลาสโซ่ (Palazzo Bangkok)

08.30 – 09.00 น. ลงทะเบียน

09.00– 09.30 น. ผู้บริหารคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกล่าวต้อนรับ^๑
ผู้เข้าร่วมประชุมและเปิดงาน

09.30 – 10.00 น. หัวหน้าคณวิจัยกล่าวถึงความเป็นมาของโครงการและภาพรวม
ของโครงการ

10.00–10.15 น. รับประทานอาหารว่าง

10.15 – 12.00 น. กิจกรรมแบ่งกลุ่มอภิปรายพิจารณาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้
แยกตามกลุ่มช่วงวัย

กลุ่มที่ ๑ช่วงอายุ 7-9 ปี

กลุ่มที่ ๒ช่วงอายุ 10-12 ปี

กลุ่มที่ ๓ช่วงอายุ 13-15 ปี

กลุ่มที่ ๔ช่วงอายุ 16-18 ปี

กลุ่มที่ ๕ช่วงอายุ 19-25 ปี

12.00–13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

13.00–15.00 น. กิจกรรมแบ่งกลุ่มอภิปรายพิจารณาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับตัวบ่งชี้
แยกตามกลุ่มช่วงวัย (ต่อ)

15.00 น. หัวหน้าคณวิจัยกล่าวสรุปและปิดการประชุม

รายชื่อผู้เข้าร่วมเวทีสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม
โครงการ การวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท
เพื่อลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันพุธที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

ณ ห้องประชุม Torino ชั้น 3 ตึก Palazzo Conferenza โรงแรมพาลาโซ่ (Palazzo Bangkok)

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด/หน่วยงาน
1	คุณรัตนธิดา ประวัง	Youth Life Skills Technical Program Manager	มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
2	คุณรัญพิพิญ ชาติสวัสดิ์	Interim National Child Protection Coordinator	มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
3	คุณจักรพงษ์ ชัยธิ	National Youth Coordinator	มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
4	นางสาวพัณณ์ชิตา ศิริโชคิราวนนท์	เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการพัฒนาทักษะชีวิต (Sport for Development)	Right to play
5	นางสาวจุฑามาศ ตันติวัฒน์นิยม	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม	Right to play
11	นางสาวมณฑา โพธิ์ลี	นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการพิเศษ	สำนักอนามัยกรุงเทพฯ
12	นางนันท์นภัส สดใส	นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ	สำนักอนามัยกรุงเทพฯ
13	นางอุบลรัตน์ อนรุจิวงศ์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ	สำนักอนามัยกรุงเทพฯ
14	นางสาวศุภนุช สงพุ่ม	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ	สำนักอนามัยกรุงเทพฯ
15	นายณรงค์ศักดิ์ บุณยมาลิก	ผอ.กลุ่มงานนโยบายและแผน	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
16	นางสาวโรจนา วีโรจน์กุล	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ	สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน
17	นางสาวน้ำฝน ผ่านภพ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด/หน่วยงาน
18	นางสาวฝนทิพ ชลชัยไพศาล	หัวหน้ากลุ่มพัฒนางานแก้ไขพื้นฟูผู้กระทำผิด กองพัฒนาการคุณประพฤติ	กรมคุณประพฤติ
19	นายนฤดล มัธย์สัตถ์สุข	หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมระเบียบวินัยมรรยาศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
20	นางสาวดาวเรือง บุปผา	ครู	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
21	นายปรเมศวร์ศิริรัตน์	ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมกศน.กทม.	สำนักงานส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยกรุงเทพมหานคร
22	พล.ต.วิริยะ ศรีบัวชุม	รอง ผอ.ศปป.2 (สปส)	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
23	นางสาวสุภารัตี สุวิญญูติชัยพร	พนักงานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก	บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร
24	นางสาวชนมนิศา วะระทุม	นักพัฒนาสังคมชำนาญการ	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
25	นางสาวราษฎร์ พะวงศ์รัมย์	นักพัฒนาสังคม	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
26	นางนันทา ไวนกุล	ผอ.กลุ่มการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ กองคุ้มครองเด็กและเยาวชน	กรมกิจการเด็กและเยาวชน
27	นายโอลิเวอร์ ภูครองนาค	นักพัฒนาสังคมชำนาญการ	กรมกิจการเด็กและเยาวชน
28	นายแพทย์ภาสกร ชัยวนิชศิริ	รองอธิบดีกรมการแพทย์	กรมการแพทย์
29	นางสาวสวัล เข็มพรหม	ผอ.สถานศึกษา โรงเรียนวัดယายร่ำ (วัดนราษฎร์รังสรรค์) สำนักงานเขตจอมทอง	สำนักการศึกษา กทม.
30	นางธนรา สิริธรรมเจติศ	ผอ.สถานศึกษา โรงเรียนวัดลาดพร้าว สำนักงานเขตลาดพร้าว	สำนักการศึกษา กทม.
31	นางสาวสุวรรณี อัญมณีเจริญ	รองผอ.สถานศึกษา โรงเรียนวัดယายร่ำ (วัดนราษฎร์รังสรรค์) สำนักงานเขตจอมทอง	สำนักการศึกษา กทม.

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด/หน่วยงาน
32	นางสาวศุภิสรา วงศ์ษา	รอง ผอ.สถานศึกษา โรงเรียน มัธยมปุรณาวาส สำนักงานเขต ทวีวัฒนา	สำนักการศึกษา กทม.
33	นางสาวพนิดา คงเสื้อ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ กลุ่มงานกิจการนักเรียน กอง เสริมสร้างสมรรถนะนักเรียน	สำนักการศึกษา กทม.
34	นายยาใจ สีบเสาะ	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ชำนาญงาน กลุ่มงานกิจการ นักเรียน กองเสริมสร้าง สมรรถนะนักเรียน	สำนักการศึกษา กทม.
35	นางสาวศิริพร ประดิษฐ์ศร	ครู คศ.1 โรงเรียนมัธยมปุรณา วาส สำนักเขตทวีวัฒนา	สำนักการศึกษา กทม.
36	นายอัตถุพงษ์ โสภา	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน วัดไวยรัม (วัดราษฎร์ รังสรรค์)	สำนักการศึกษา กทม.
37	นางสมฤตี ปันแก้ว	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน วัดลาดพร้าว (เขตลาดพร้าว)	สำนักการศึกษา กทม.
38	ผศ.ดร.วีไลลักษณ์ ลังกา	หัวหน้าคณบัญชี	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
39	ผศ.ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์	หัวหน้าภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาฯ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
40	ผศ.ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐ ภาพ	ผู้อำนวยการสำนักสื่อและ เทคโนโลยีฯ	สำนักสื่อและเทคโนโลยีฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
41	ดร.กัมปนาท บริบูรณ์	หัวหน้าภาควิชาการศึกษา ผู้ใหญ่ฯ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
42	ผศ.ดร.พาสนา จุลรัตน์	อาจารย์ประจำภาควิชาการ แนะแนวฯ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
43	ผศ.ดร.มนตา ตุลย์เมธาการ	อาจารย์ประจำภาควิชาการ วัดผลและวิจัยฯ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
44	ผศ.ดร.อิทธิพัทธ์ สุวัฒนพรกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาการ วัดผลและวิจัยฯ	คณะศึกษาศาสตร์

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด/หน่วยงาน
			มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
45	ผศ.ดร.ทวิกา ตั้งประภา	อาจารย์ประจำภาควิชาการ วัดผลและวิจัยฯ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
46	ดร.พนิดา ศกุนตนาค	อาจารย์ประจำภาควิชาการ วัดผลและวิจัยฯ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
47	ดร.ฐานปณิญ แสงสว่าง	ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาและ พัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษฯ	ศูนย์ศึกษาและพัฒนาการจัด การศึกษาพิเศษฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
48	ผศ.ดร.นริสรา พึงโพธิ์สถา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฯ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
49	นางสาววันวิสา พุตติ	ผู้ช่วยนักวิจัย	
50	นายบดินทร์ นวางศรี	ผู้ช่วยนักวิจัย	
51	นายสุรชาติ เล็กน้อย	ผู้อำนวยการ	บริษัท รักลูก ยิวแมน แอนด์โซ เชียล อินโนเวชั่น จำกัด
52	นางสาวปัณณร นันทิประภา	ผู้จัดการ	บริษัท รักลูก ยิวแมน แอนด์โซ เชียล อินโนเวชั่น จำกัด
53	นางสาวภัณฑิรา จิตบรรจง	เจ้าหน้าที่บริหารจัดการ โครงการ	บริษัท รักลูก ยิวแมน แอนด์โซ เชียล อินโนเวชั่น จำกัด
54	นางสาวสุกัญญา คำนึง	เจ้าหน้าที่บริหารจัดการ โครงการ	บริษัท รักลูก ยิวแมน แอนด์โซ เชียล อินโนเวชั่น จำกัด
55	นายสมเกียรติ พริ้มแก้ว	เจ้าหน้าที่บริหารจัดการ โครงการ	บริษัท รักลูก ยิวแมน แอนด์โซ เชียล อินโนเวชั่น จำกัด
56	นางสาวณมล โพธิ์ทอง	เจ้าหน้าที่	บริษัท รักลูก ยิวแมน แอนด์โซ เชียล อินโนเวชั่น จำกัด
57	นางสาวพัชรลดา จุลเพชร	เจ้าหน้าที่	บริษัท รักลูก ยิวแมน แอนด์โซ เชียล อินโนเวชั่น จำกัด
58	นางสาวภัทรมนต์ วิชาคุณ		
59	นายมังกร วงศ์สมนึก		
60	นางสาวจิตราวดี ศรีทอง		
61	นายนวีภาพ ทีคำเกตุ		
62	นายสุริยา จิตประภัสสร		

ภาพกิจกรรม

การจัดเวทีสร้างความร่วมมือภาคีเครือข่าย

ภาพบรรยายกาศ
การจัดเวทีสร้างความร่วมมือภาคีเครือข่าย

วันพุธที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2562
ณ โรงแรมพาลาสโซ่ (Palazzo Bangkok)

ภาพบรรยากาศ
การจัดเวทีสร้างความร่วมมือภาคีเครือข่าย

วันพุธที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2562
ณ โรงแรมพลาสโซ่ (Palazzo Bangkok)

ภาพบรรยายการ
การจัดเวทีสร้างความร่วมมือภาคีเครือข่าย

วันพุธที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2562
ณ โรงแรมพาลาสโซ่ (Palazzo Bangkok)

ภาคผนวก ค

การประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์พฤติกรรมบ่งชี้ 13-15 ปี

กำหนดการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้ม ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยง

ต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

ภายใต้โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

ณ ห้องประชุมฟอร์จูน 4 โรงแรมแกรนด์เมอร์เคียว ฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร

09.00 - 09.30 น. ลงแทเบียน

09.30 - 10.00 น. ชี้แจงรายละเอียดของงานวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ฯ

10.00 - 12.00 น. กิจกรรมอภิปรายวิพากษ์พูดติกรรมบ่งชี้

- ชุดตัวแปรปัจจัยภูมิคุ้มกัน

- ชุดตัวแปรปัจจัยบริบท

- พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 –18.00 น. กิจกรรมอภิปรายวิพากษ์พูดติกรรมบ่งชี้ (ต่อ)

18.00 –18.30 น. สรุปผลการวิพากษ์พูดติกรรมบ่งชี้ฯ

หมายเหตุ : พักรับประทานอาหารระหว่างเวลา 10.00 น. และเวลา 14.30 น.

: กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้ม ปัจจัยบริบท
และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี
โครงการ การวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท
เพื่อลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง
วันศุกร์ที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 เวลา 09.00 – 18.30 น.
ณ ห้องประชุมฟอร์จูน 4 โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร

ที่	ชื่อ-สกุล	สังกัด/หน่วยงาน
1	รศ.ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร	สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2	ผศ.ดร.วรกร ทรัพย์วิระปกรณ์	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา
3	ผศ.ดร.ศรัณย์ พิมพ์ทอง	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4	ผศ.ดร.华瑞塔น์ ถาน้อย	คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาดเล
5	ผศ.ดร.รัก ชุมหกานยูจน์	สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6	ดร.อุรปริย์ เกิดในมงคล	ภาควิชารัฐศาสตร์และการเมืองคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย ศิลปากร
7	ดร.มฤษฎ์ แก้วจินดา	ภาควิชาจิตวิทยารัฐศาสตร์และการเมือง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
8	ดร.โชคima สุรฤทธิธรรม	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
9	ร.ศ.ดร.มนฑิรา จารุพึง	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
10	ผศ.ดร.วีไลลักษณ์ ลังกา	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
11	ผศ.ดร.อรอนุมา เจริญสุข	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
12	ผศ.ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้ม ปัจจัยบริบท
และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี
โครงการ การวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท
เพื่อลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง
วันศุกร์ที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 เวลา 09.00 – 18.30 น.
ณ ห้องประชุมฟอร์จูน 4 โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร

ที่	ชื่อ-สกุล	สังกัด/หน่วยงาน
13	ผศ.ดร.ขวัญหลิ่ง ศรีประเสริฐภาพ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
14	ดร.กัมปนาท บริบูรณ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
15	ผศ.ดร.พาสนา จุลรัตน์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
16	ผศ.ดร.มนตา ตุลย์เมธาการ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
17	ผศ.ดร.อิทธิพัทธ์ สุวัฒนพรกุล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
18	ผศ.ดร.ทวิกา ตั้งประภา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
19	ดร.พนิดา ศกุนตนาค	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
20	ดร.ราปณีย์ แสงสว่าง	ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษฯ
21	ผศ.ดร.นริสรา พึงโพธิ์สก	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฯ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
22	นางสาวปัณณรั นันทิประภา	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)
23	นางสาวภัณฑิรา จิตบรรจง	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)
24	นางสาววนิดา โพธิ์ทอง	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)
25	นางสาวพรชญาวรรณ พิพัฒน์ไพศาล	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้ม ปัจจัยบริบท
และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี
โครงการ การวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท
เพื่อลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง
วันศุกร์ที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 เวลา 09.00 – 18.30 น.
ณ ห้องประชุมฟอร์จูน 4 โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร

ที่	ชื่อ-สกุล	สังกัด/หน่วยงาน
26	นางสาวภารมนต์ วิชาคุณ	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)
27	นางสาววนิษฐา พุตติ	ผู้ช่วยนักวิจัย
28	นายบดินทร์ นางศรี	ผู้ช่วยนักวิจัย
29	นางสาวสมวรรณ เอี่ยมวิจิตร์	

ກາພກິຈກຮມ

ກາຮປະຊຸມເຊີງປົງປັດຕິກາຣວິພາກຫົ່ວໝາຍກົມບ່ານທີ່ 13-15 ປີ

ภาพบรรยายการ
การประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์พฤติกรรมบ่งชี้

วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2562
ณ โรงแรมแกรนด์เมอร์เคียว ฟอร์จูน
กรุงเทพมหานคร

ภาพบรรยากาศ
การประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์พฤติกรรมบ่งชี้

วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2562
ณ โรงแรมแกรนด์เมอร์เคียว ฟอร์จูน
กรุงเทพมหานคร

ภาพบรรยายกาศ
การประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์พุทธิกรรมบ่งชี้

วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2562
ณ โรงแรมแกรนด์เมอร์เคียว ฟอร์จุน
กรุงเทพมหานคร

เอกสารประกอบ

การประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์พฤติกรรมบ่งชี้ 13-15 ปี

รายละเอียดพฤติกรรมบ่งชี้

ชุดตัวแปรปัจจัยภูมิคุ้มกัน

- เอกสารหมายเลข 1 Executive Functions (EF)
- เอกสารหมายเลข 2 ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital)
- เอกสารหมายเลข 3 การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

ชุดตัวแปรปัจจัยบริบท

- เอกสารหมายเลข 4 ความรุนแรงในครอบครัว
- เอกสารหมายเลข 5 การเลียนแบบพฤติกรรมการใช้สารเสพติด
- เอกสารหมายเลข 6 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด
- เอกสารหมายเลข 7 การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

Executive Functions (EF)

เอกสารหมายเลข 1

นิยามศัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
Executive Functions (EF) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการกำกับและควบคุมด้านการรู้คิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สามารถกระทำการใดๆ ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สำเร็จจนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ประกอบด้วยความสามารถ 3 องค์ประกอบ ได้แก่	1. ความสามารถในการกำกับด้านการรู้คิด (Cognitive Regulation) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการใช้กระบวนการรู้คิดของตนเอง เพื่อให้สามารถปฏิบัติภาระเรียนรู้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนจนสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยความสามารถ 5 ตัวบ่งชี้	1.1. การเริ่มและลงมือทำ (Initiating) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการเริ่มต้นกระทำการใดๆ ที่ได้รับมอบหมายได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องให้ใครมาบอกรู้ ไม่ผิดวันประกันพรุ่งเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	
		1.2. ความจำขณะทำงาน (Working Memory) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการเก็บรักษาและดึงข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาไว้ในหน่วยความจำ และสามารถนำอุปกรณ์ที่ได้ตามสถานการณ์ที่ต้องการ ซึ่งจำเป็นต้องมีการตั้งใจจดจ่อ (attention) เป็นพื้นฐาน เพื่อให้กิจกรรมหรืองานที่ทำสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	
Executive Functions (EF) หมายถึงความสามารถ		1.3. การใส่ใจ (Attention) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการใส่ใจ จดจ่ออยู่กับกิจกรรมหรืองานที่ทำอย่างต่อเนื่อง โดยไม่วอกแวกไปตามสิ่งเร้าที่มารบกวน เพื่อให้กิจกรรมหรืองานที่ทำสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	
		1.4. การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ (Planning and Organizing)	

นิยามคัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
ของนักเรียนในการกำกับและควบคุมด้านการรู้คิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สามารถกระทำการกิจกรรม หรืองานที่ได้รับมอบหมายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สำเร็จจนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ประกอบด้วย ความสามารถ 3 องค์ประกอบ ได้แก่		<p>หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการรู้จักตัวเป้าหมาย จัดลำดับความสำคัญของงาน กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงาน จดบันทึกตารางการทำงาน จัดเก็บวัสดุอุปกรณ์การทำงานมีการประเมินผล และติดตามผลของงานเพื่อปรับปรุงงานให้ดีขึ้น</p> <p>1.5. การตรวจสอบตนเอง (Self-Monitoring)</p> <p>หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการสะท้อนการกระทำการของตนเอง โดยการพิจารณาเพื่อหาจุดดีและจุดบกพร่องของงาน แล้วปรับปรุงข้อบกพร่องให้ดีขึ้น รวมทั้งติดตามพฤติกรรมการทำงานของตนเองว่าสามารถเลือกใช้กลวิธีในการทำงานได้เหมาะสมเพียงใด เพื่อให้งานหรือกิจกรรมที่ทำบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้</p>	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

นิยามคัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
Executive Functions (EF) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการกำกับและควบคุมด้านการรู้คิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สามารถกระทำการตามที่ต้องการ หรืองานที่ได้รับมอบหมายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สำเร็จบรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ประกอบด้วยความสามารถ 3 องค์ประกอบ ได้แก่	2. ความสามารถในการกำกับด้านอารมณ์ (Emotional Regulation) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการดูแล ควบคุม และจัดการ อารมณ์ ของตนเอง ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนจนสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยความสามารถ 2 ตัวบ่งชี้	<p>2.1 การยืดหยุ่นทางความคิด (Shift/Cognitive Flexibility) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการยืดหยุ่นความคิด โดยจัดการกับความรู้สึกทางใจและอารมณ์ของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คิดสิ่งใหม่ ๆ นอกกรอบได้ โดยไม่ยึดติดกับความคิด สถานการณ์ หรือปัญหาอย่างเดียว แต่เปิดกว้าง มองเห็นทางออก</p> <p>2.2 การควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการควบคุมอารมณ์ของตนเองให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยรู้จักปรับอารมณ์ จัดการกับความเครียด และแสดงออกทางอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยไม่เกิดผลกระทบด้านลบต่อตนเองและผู้อื่น</p>	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

นิยามคัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
Executive Functions (EF) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการกำกับและควบคุมด้านการรู้คิด อารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สามารถกระทำการที่ต้องการ หรืองานที่ได้รับมอบหมายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สำเร็จจนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ประกอบด้วยความสามารถ 3 องค์ประกอบ ได้แก่	3. ความสามารถในการกำกับด้านพฤติกรรม (Behavioral Regulation) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการดูแล และควบคุมพฤติกรรมของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถปฏิบัติภาระเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนจนสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยความสามารถ 1 ตัวบ่งชี้	3.1 การยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง (Inhibitory Control) หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการควบคุมความต้องการของตนเองให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยรู้จักการยับยั้งชั่งใจ คิดอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำ รู้จักหลีกเลี่ยงและหยุดแสดงพฤติกรรมจากสิ่งที่จะส่งผลด้านลบต่อตนเอง	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital)

เอกสารหมายเลข 2

นิยามศัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital) สภาวะจิตใจของบุคคลที่มี มุมมองทางบวก และเข้าใจ สถานการณ์ต่าง ๆ ส่งผลต่อ การแสดงออกในทางที่ดี ประกอบด้วย ความหวัง (Hope) การมองโลกในแง่ดี (Optimism) ความเชื่อใน ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) และความหยุด不下ตัว (Resilience)	4. ความหวัง (Hope) เป็นความคิดของบุคคลที่ต้องการ บรรลุเป้าหมาย โดยการคิดหาแนวทาง หรือวิธีการเพื่อไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ <ul style="list-style-type: none"> 1.1 ความคิดที่เป็นแรงจูงใจ (Agency) 1.2 การคิดค้นหาแนวทาง (Pathway) 	1.1. การกำหนดเป้าหมายทางการเรียน 1.2. การกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต 1.3. การกำหนดวิธีการเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย ทางการเรียนและการดำเนินชีวิต 1.4. เมื่อมีอุปสรรคสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการ ใหม่เพื่อให้เป้าหมายสำเร็จ	
	5. การมองโลกในแง่ดี (Optimism) วิธีการมองโลกในแง่ดี ต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมองว่าจะเกิด สิ่งดีกับตนเอง มองว่าสิ่ง leverage เกิดขึ้นเพียงชั่วคราว แต่เกิดจาก สิ่งอื่นภายนอก และมีความคาดหวัง ว่าจะเกิดสิ่งดีกับตนเองในอนาคต	2.1 การมองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแง่ดี 2.2 การมองว่าสิ่ง leverage เกิดขึ้นเพียงชั่วคราว 2.3 มองว่าตนเองไม่ใช่สาเหตุของความ leverage ที่เกิดขึ้น 2.4 มีความคาดหวังว่าจะเกิดสิ่งที่ดีกับตนเอง ในอนาคต	

นิยามคัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมปัจจัย	ข้อเสนอแนะ
ทุนทางจิตวิทยา (Psychological capital) สภาวะจิตใจของบุคคลที่มี มุ่งมองทางบวก และเข้าใจ สถานการณ์ต่าง ๆ ส่งผลต่อ การแสดงออกในทางที่ดี ประกอบด้วย ความหวัง (Hope) การมองโลกในแง่ดี (Optimism) ความเชื่อใน ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) และความหยันตัว (Resilience)	6. ความเชื่อในความสามารถ ของตนเอง (Self-efficacy) นักเรียนมีความเชื่อว่าตนเองมี ความสามารถในการจัดการชีวิต ตนเองได้ เชื่อว่าตนเองสามารถทำให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่ต้องการ และมีความสามารถและทักษะที่จะ ทำให้ตนเองประสบความสำเร็จ	3.1 เชื่อว่าตนเองสามารถจัดการชีวิตของตนเอง ได้ 3.2 เชื่อว่าตนเองมีทักษะในการดำเนินชีวิต 3.3 เชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการเรียน 3.4 เชื่อว่าตนเองสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้	
	7. ความหยันตัว (Resilience) ความสามารถในการฟื้นคืนสภาพ ภายหลังการเผชิญปัญหาอุปสรรคโดย สามารถปรับมุมมอง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเอง ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้	4.1 การควบคุมอารมณ์ในสังคมได้ภายใต้ แรงกดดัน 4.2 สามารถปรับความคิด ความรู้สึกและ พฤติกรรมของตนเองเมื่อเผชิญกับปัญหาและ อุปสรรค	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

เอกสารหมายเลข 3

นิยามศัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) คือความรู้สึกที่มีองค์ประกอบดังนี้ 1. ความรู้สึกที่มีความสำคัญต่อตนเองและคนอื่น 2. ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) 3. เคารพตนเอง (Self-respect)	1. คุณค่าในตนเอง (Self-worth) ความรู้สึกที่มีองค์ประกอบดังนี้ 1.1. รู้จักและรับรู้ความสามารถของตนเอง 1.2. มีความสุขในสิ่งที่ทำ 1.3. รู้สึกว่าตนเองมีประโยชน์กับคนอื่น 2. ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) ความรู้สึกของบุคคลที่เชื่อใน ความสามารถของตนเอง 3. เคารพตนเอง (Self-respect) ความรู้สึกประทับใจในสิ่งที่ตนเอง ^{ยอมรับ} รับรู้ในคุณค่าและศักดิ์ของ ตนเอง	1.1. รู้จักและรับรู้ความสามารถของตนเอง 1.2. มีความสุขในสิ่งที่ทำ 1.3. รู้สึกว่าตนเองมีประโยชน์กับคนอื่น 2.1. มีเสรีภาพในการแสดงออก 2.2. มีความไว้วางใจคนอื่น 2.3. สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น 2.4. กล้าแสดงความคิดเห็น 3.1. ไม่ทำร้ายตนเองทั้งทางร่างกายและจิตใจ 3.2. ไม่นำมาตราฐานของคนอื่นมาเป็นเครื่องติดสิน ตนเอง 3.3. ให้โอกาสตนเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลา 3.4. สามารถเลือกการทำในสิ่งที่ดีกับชีวิตของตนเอง	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

นิยามคัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) ความรู้สึกภูมิใจในของบุคคลที่มีการแสดงออกอย่างเปิดเผย ทำให้ตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ เคารพและยอมรับตนเอง	4. ความรับผิดชอบในตนเอง (Self-responsibility) ความรู้สึกของบุคคลที่รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	4.1 รับผิดชอบต่อตนเองด้านการเรียน 4.2 รับผิดชอบต่อตนเองด้านครอบครัว 4.3 รับผิดชอบต่อตนเองด้านสังคม	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

ความรุนแรงในครอบครัว

เอกสารหมายเลข 4

นิยามศัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
ความรุนแรงในครอบครัว	การทำร้ายร่างกาย หมายถึง การทำร้ายโดยการใช้กำลังและการใช้อาวุธหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนได้รับบาดเจ็บ	<ul style="list-style-type: none"> 1. การใช้กำลังทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บต่อร่างกาย เช่น การตอบ ผลัก หยิก กัด ทุบ ตี ต่อย 2. การใช้ของมีคมหรืออาวุธทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บต่อร่างกายหรือเสียชีวิต เช่น กรรไกร มีด ไม้ปืน 	
	การทำร้ายจิตใจ หมายถึงการทำร้ายโดยใช้คำพูดดูถูกเหยียดหยาม พูดหยาบคาย ทำให้ผู้อื่นกระทำอับอาย ได้รับความเสียหาย ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือมีการปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ไม่ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเป็นมิตร ทำให้เกิดผลกระทบทางด้านจิตใจ	<ul style="list-style-type: none"> 1. การพูดจาไม่ให้เกียรติผู้อื่น เช่น การพูดดูถูกด่าทอ เหยียดหยาม 2. การทอดทิ้ง ปล่อยปละละเลย เพิกเฉย ไม่ดูแลใส่ใจ 	
	การใช้ความรุนแรงทางสังคม หมายถึง การจำกัดสิทธิที่พึงมีทางสังคม มีการกักกันหน่วงเหนี่ยว กีดขวางไม่ยอมให้ครบเพื่อน หรือไม่ให้ติดต่อกับญาติพี่น้องหรือเพื่อนบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> 1. การจำกัดสิทธิในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เช่น การห้ามไม่ให้คบเพื่อน การห้ามไม่ให้ติดต่อกับญาติพี่น้องหรือเพื่อนบ้าน 2. การกักขังหน่วงเหนี่ยว เช่น การห้ามไม่ให้ออกนอกบ้าน 	

นิยามคัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงการทำร้ายทางร่างกายและจิตใจระหว่างสมาชิกในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นสามีภรรยา บุตร หรือญาติผู้ใหญ่ ซึ่งความรุนแรงในครอบครัว เกิดขึ้นได้หลายลักษณะ ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายจิตใจ การใช้ความรุนแรงทางสังคม การใช้ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ และการกระทำทางรุนแรงทางเพศ	การใช้ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ หมายถึง การจำกัดค่าใช้จ่าย ควบคุมทรัพย์สิน ทำลายทรัพย์สิน รวมทั้งไม่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของครอบครัว ไม่รับผิดชอบดูแลจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตให้กับผู้ที่อยู่ในความดูแล เช่น อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค การศึกษา และสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย	<ol style="list-style-type: none"> การจำกัดสิทธิด้านทรัพย์สินเงินทองจนเกินความพอ足 การทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น การไม่รับผิดชอบดูแลค่าใช้จ่ายของครอบครัว การไม่รับผิดชอบดูแลจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตให้เพียงพอ เช่น อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค การศึกษา และสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย 	
	การกระทำทางรุนแรงทางเพศ หมายถึง การทำร้ายร่างกายทางเพศ ต่อเด็กและผู้หญิง การข่มขืนกระทำชำเรา บังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การคุกคามทางเพศ การกระทำผิดทางเพศต่อผู้เยาว์	<ol style="list-style-type: none"> การคุกคามทางเพศต่อเด็กและผู้หญิง เช่น การลวนลาม การจับเนื้อต้องตัว การลูบคลำ การพูดลามก การทำร้ายร่างกายทางเพศต่อเด็กและผู้หญิง เช่น การข่มขืนกระทำชำเรา การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ 	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภัยคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

การเลียนแบบพฤติกรรมการใช้สารสเปติด

เอกสารหมายเลข 5

นิยามศัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
<p>การเลียนแบบพฤติกรรมการใช้สารสเปติด หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงการใช้สารสเปติดหรือความรู้สึกต้องการใช้สารสเปติด ที่ได้รับอิทธิพลจากการเรียนรู้ สังเกตจากตัวแบบอ้างอิงที่เป็นบุคคลใกล้ชิดหรือบุคคลที่ชื่นชอบ ซึ่งแสดงความรู้สึกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มี 2 ด้าน ตามขั้นของการรู้คิดจากการเลียนแบบ ของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1986) ได้แก่ ด้านการรับรู้ และด้านการแสดงพฤติกรรม</p>	<p>1. ด้านการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกต้องการใช้สารสเปติดที่ได้รับอิทธิพลจากการเรียนรู้ สังเกตจากตัวแบบอ้างอิงที่เป็นบุคคลใกล้ชิดหรือบุคคลที่ชื่นชอบ ซึ่งแสดงความรู้สึกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด</p>	<p>1.1 สนใจทดลองใช้สารสเปติดตามเพื่อนในกลุ่ม เพื่อจะได้เป็นที่ยอมรับจากเพื่อนๆ</p> <p>1.2 ต้องการใช้สารสเปติดให้เหมือนกับรุ่นพี่ที่ชื่นชอบ เพื่อให้ดูเท่ เก่ง เหมือนรุ่นพี่</p> <p>1.3 สนใจทดลองใช้สารสเปติดเหมือนคนในครอบครัวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ</p> <p>1.4 ต้องการใช้สารสเปติดเหมือนคนอื่นๆในชุมชน เนื่องจากเห็นใครบางคนใช้กันเป็นเรื่องปกติ</p>	
	<p>2. ด้านการแสดงพฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงการใช้สารสเปติด ที่ได้รับอิทธิพลจากการเรียนรู้ สังเกต จากตัวแบบอ้างอิงที่เป็นบุคคลใกล้ชิดหรือบุคคลที่ชื่นชอบ ซึ่งแสดงออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง ปานกลาง นานๆครั้ง และไม่เคยเลย</p>	<p>2.1 ใช้สารสเปติดตามเพื่อนเพื่อจะได้เป็นที่ยอมรับจากเพื่อนๆในกลุ่ม</p> <p>2.2 ใช้สารสเปติดเพื่อให้ดูเท่ เก่ง เหมือนรุ่นพี่ที่ชื่นชอบ</p> <p>2.3 ใช้สารสเปติดเหมือนคนในครอบครัวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ</p> <p>2.4 ใช้สารสเปติดตามคนในชุมชน เนื่องจากในชุมชนใช้ยากันเป็นเรื่องปกติ</p>	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารสเปติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด

เอกสารหมายเลข 6

นิยามศัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด		การยอมปฏิบัติตามเพื่อนที่ซักชวนให้ทดลองใช้สารเสพติด	
หมายถึง ความเชื่อและการรับรู้ของวัยรุ่นอายุ 13-15 ปี ต่อความคาดหวังของกลุ่มเพื่อน ที่มีผลต่อการดึงดูดความสนใจให้แสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมการใช้สารเสพติด วัดได้จาก พฤติกรรมที่แสดงออกผ่านความเชื่อและการรับรู้ของบุคคล		การควบเพื่อนที่ซักชวนให้ทดลองใช้สารเสพติด	
		การรับฟังเพื่อนเกี่ยวกับประโยชน์และโทษของสารเสพติด	
		การพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับสารเสพติด	
		การสังเกตเพื่อนที่ใช้สารเสพติด	
		การทดลองใช้สารเสพติดทีละน้อยกับเพื่อน	
		การขอแบ่งสารเสพติดจากเพื่อนเพื่อทดลอง	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภัยคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ

เอกสารหมายเลข 7

นิยามศัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ หมายถึง การเลือกซ่องทาง การสื่อสาร การเลือกรับสื่อและ ข่าวสาร การเลือกให้ความสนใจ การเลือกรับรู้ และการเลือก จำจำ ด้วยวิธีการอ่าน การฟัง การดู การชม การค้นคว้าหา ข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น social network, website ที่ มี เนื้อหาเกี่ยวกับสารสนเทศ เพื่อ เรียนรู้ เกี่ยวกับสารสนเทศ ตัดสินใจในเรื่องสารสนเทศที่ เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน พูดคุยสนทนาเกี่ยวกับสารสนเทศ และมีส่วนร่วมกับสิ่งที่ เกิดขึ้นในสังคมรอบ ๆ ตัว อัน เกี่ยวเนื่องกับสารสนเทศ	1. การเปิดรับสื่อที่สะท้อนโถงของสารสนเทศ ของสารสนเทศ	1.1. ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับโถงของสารสนเทศ (ความถี่ในการติดตามข้อมูลข่าวสาร ที่สะท้อนโถงของสารสนเทศ) 1.2. ได้รับความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากสารสนเทศจากสื่อต่าง ๆ 1.3. สนใจป่าวเกี่ยวกับโถงของสารสนเทศ 1.4. ชื่นชอบการหาความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ 1.5. ตระหนักถึงโถงของสารสนเทศจากการติดตามสื่อต่าง ๆ 1.6. พูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับโถงของสารสนเทศที่ได้รับรู้จากสื่อต่าง ๆ 1.7. เตือนเพื่อนให้ทราบถึงโถงของสารสนเทศ ตามที่ได้รับรู้จากสื่อต่าง ๆ	
	2. การเปิดรับสื่อที่ยอมรับการใช้สารสนเทศ	2.1 ติดตามข่าวสารที่ยอมรับการใช้สารสนเทศ (ความถี่ในการติดตามข้อมูลข่าวสาร ที่ยอมรับการใช้สารสนเทศ) 2.2 ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของสารสนเทศ จากสื่อต่าง ๆ 2.3 สนใจหากความรู้เกี่ยวกับวิธีใช้สารสนเทศจากสื่อต่าง ๆ	

นิยามคัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
		2.4 เปิดใจยอมรับผู้เสพสารเสพติด เพราะคุ้นเคย จากการติดตามสื่อต่าง ๆ	
		2.5 ชื่นชมตัวละครที่ใช้สารเสพติดในภาพยนตร์ / ละคร ที่เห็นจากสื่อต่าง ๆ	
		2.6 พูดคุยกับผู้อื่นในเชิงการยอมรับการใช้สาร เสพติดตามที่ได้รับรู้จากสื่อต่าง ๆ	
		2.7 เห็นใจตราและบุคคลในสื่อที่ได้รับโทษจาก การใช้สารเสพติด	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภัยคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

เอกสารหมายเลข 8

นิยามศัพท์	องค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อเสนอแนะ
พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด หมายถึง การมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมที่เป็นโทษหรือมีอันตรายต่อชีวิต แต่บุคคลนั้นมีการรับรู้พฤติกรรมของตนเองเป็นไปในทางบวก	<p>1. ด้านความหวั่นไหวต่อความวิตกกังวลหมายถึง การที่บุคคลมีแรงจูงใจ ที่ทำให้มีการใช้สารเสพติด เช่น ฉันมีความกลัวในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้ฉันมีความวิตกกังวลใจ เป็นต้น</p> <p>2. ด้านการครุ่นคิด หรือความสั่นหวังในชีวิต หมายถึง การที่บุคคลที่มีความเหดหู่ขึ้นภายในจิตใจ หรือบุคคลที่ประสบความล้มเหลวในการดำเนินชีวิต บุคคลจะมีโอกาสที่จะใช้สารเสพติดสูง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความวิตกกังวล - ความกลัว <ul style="list-style-type: none"> - ความสั่นหวังในชีวิต - ครุ่นคิดถึงอนาคต - ความรู้สึกล้มเหลวในชีวิต 	
พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด หมายถึง การมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมที่เป็นโทษหรือมีอันตรายต่อชีวิต แต่บุคคลนั้นมีการรับรู้พฤติกรรมของตนเองเป็นไปในทางบวก	<p>3. ด้านความรู้สึกแสวงหา หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกทางจิตใจเป็นสัญชาตญาณแห่งความตายนำให้บุคคลต้องการความตื่นเต้น ความเสี่ยงและความท้าทายในการดำเนินชีวิต เช่น ฉันต้องการต่อสู้กับคนอื่น เป็นต้น</p> <p>4. ด้านความหุนหันพลันแล่น หมายถึง การที่บุคคลมีอารมณ์ทางลบ และ มีการตัดสินใจทำสิ่งโดยอย่างรวดเร็ว โดยไม่ทันได้คิดไตร่ตรองไว้ก่อน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประสบการณ์ที่ตื่นเต้นและท้าทาย - ความท้าทายต่อการดำเนินชีวิต - ประสบการณ์ความเสี่ยง <ul style="list-style-type: none"> - ตัดสินใจรวดเร็วโดยไม่คิดไตร่ตรอง - อารมณ์ทางลบ - มีความคิดที่มีความเป็นเหตุเป็นผล 	

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบทและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี

ภาคผนวก ง

การประชุมวิพากรชุดเครื่องมือ

กำหนดการ

**การประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์ชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยง
ต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี เพื่อหาความเที่ยงตรง
ภายใต้โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท
เพื่อลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง**

วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562

ณ ห้องประชุม silver II โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร

09.00 - 09.30 น.	ลงทะเบียน
09.30 - 10.30 น.	ชี้แจงรายละเอียดของงานวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ฯ รายละเอียดกรอบการสร้างเครื่องมือ ปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ลักษณะเครื่องมือ ข้อคำถาม เกณฑ์ การให้คะแนน สำหรับกลุ่มคนอายุ 13-15 ปี
10.30 - 10.45 น.	รับประทานอาหารว่าง และเครื่องดื่ม
10.45 - 12.00 น.	กิจกรรมวิพากษ์เครื่องมือเพื่อหาความเที่ยงตรง
12.00- 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 14.45 น.	กิจกรรมวิพากษ์เครื่องมือเพื่อหาความเที่ยงตรง (ต่อ)
14.45 – 15.00 น.	รับประทานอาหารว่าง และเครื่องดื่ม
15.00 – 17.00 น.	สรุปผลการวิพากษ์เครื่องมือและความเที่ยงตรง

** กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์ชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี เพื่อหาความเที่ยงตรง ภายใต้โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562

ณ ห้องประชุม Silver II โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร

ที่	ชื่อ-สกุล	สังกัด/หน่วยงาน
1	รศ.นิภา ศรีไฟโรจน์	
2	ผศ.ดร.วรกร ทรัพย์วิรະปกรณ์	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา
3	ผศ.ดร.นัตติศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4	ดร.อุรปารีย์ เกิดในมงคล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
5	ดร.โชติมา สรุฤทธิธรรม	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
6	รศ.ดร.มนติรา จาเร่ฟ์	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7	ดร.กาญจนा นาคปัจฉิมสกุล	โรงเรียนครรภารามสุทธ
8	ผศ.ดร.วีเลส์กัณณ์ ลังกา	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
9	ผศ.ดร.อรอนุมา เจริญสุข	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
10	ผศ.ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
11	ผศ.ดร.ขวัญหนูงิ้ง ศรีประเสริฐภานุ	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
12	ดร.กัมปนาท บริบูรณ์	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
13	ผศ.ดร.พาสนา จุลรัตน์	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14	ผศ.ดร.มนตา ตุลย์เมธาการ	คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
15	ผศ.ดร.อิทธิพัทธ์ สุวันพรกุล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์ชุดเครื่องมือปัจจัยภูมิคุ้มกัน ปัจจัยบริบท และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มคนช่วงอายุ 13-15 ปี เพื่อหาความเที่ยงตรง ภายใต้โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562

ณ ห้องประชุม Silver II โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร

ที่	ชื่อ-สกุล	สังกัด/หน่วยงาน
16	ผศ.ดร.ทวีกา ตั้งประภา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
17	ดร.พนิดา ศกุนตนาค	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
18	ดร.ฐานปณิญ แสงสว่าง	ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาและพัฒนาการจัด การศึกษาพิเศษฯ
19	ผศ.ดร.นริสรา พึงโพธิ์สก	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฯ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
20	นางสาววนิศา พุตติ	ผู้ช่วยนักวิจัย
21	นายบดินทร์ นาวงศ์	ผู้ช่วยนักวิจัย
22	นางสาววรรณิตา เนียมสม	ผู้ช่วยนักวิจัย

ກາພກິຈກຮມ

ກາຮປະໜຸມວິພາກໜ້າຊຸດເຄຣີ່ອງມືອ 13-15 ປີ (ຄວາມເທິ່ງຕຽງ)

ภาพบรรยากาศ
การประชุมวิพากษ์ชุดเครื่องมือ

วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562
ณ โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว พ่อร์จูน
กรุงเทพมหานคร

ภาพบรรยากาศ
การประชุมวิพากรชุดเครื่องมือ

วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562
ณ โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอร์จูน
กรุงเทพมหานคร

ภาพบรรยายกาศ
การประชุมวิพากร์ชุดเครื่องมือ

วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562
ณ โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอร์จูน
กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก จ

“รายงานผลการจัดเวทีประชุมภาคีร่วมความคิดเห็น การวิจัยและพัฒนาระบบ
การติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบท เพื่อการลดความ
ต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง”

กำหนดการ “เวทีระดมความคิด การวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภัยคุกคาม และปัจจัยบิบบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง”

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม The Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

08.30 – 09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 - 09.15 น.	พิธีกรกล่าวต้อนรับ <ul style="list-style-type: none"> - ชม栎คำใบ้
09.15 – 09.30 น.	พิธีเปิด โดย ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
09.30 - 10.30 น.	เวทีเสวนา <ul style="list-style-type: none"> - ชม VTR ภาพรวมโครงการ - หัวหน้าคณะวิจัยฯ แหล่งผลการวิจัย - ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สะท้อนผล “ระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภัยคุกคาม และปัจจัยบิบบท จะลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง ได้อย่างไร”
10.30 – 10.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
10.45– 12.00 น.	กิจกรรมกลุ่มถกคิดอภิปราย “จะขยายผลงานวิจัยในระดับนโยบายได้อย่างไร และระดับปฏิบัติการได้อย่างไร และนำไปสู่สังคมวางกว้างได้อย่างไร”
12.00 – 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 14.30 น.	อภิปรายภาพรวมแนวทาง และการพัฒนาระบบเพื่อสนับสนุนภัยคุกคามเยาวชน <ul style="list-style-type: none"> - ระบบนิเวศเพื่อการพัฒนาเด็ก <ul style="list-style-type: none"> โดย : รศ.นพ.สุริยเดว ทรีปตี ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม
14.30 – 15.00 น.	สรุปภาพรวม

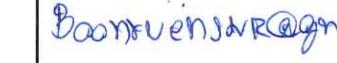
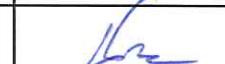
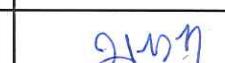
หมายเหตุ : กำหนดการสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
1	ร้อยเอกสุทธิน พันธ์มุง	สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	081-9353542	Poo.SUTIN@gmail.com	S.O. 	หมายเหตุ นำเอกสารส่วน ภายนอกส่ง ให้ กองบัญชาการ สำนักงานปลัด กระทรวงกลาโหม
2	พันเอกเจนศึก ศิลามณีรัตน์	สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	061-6691790		N.O. 	โปรด ทราบ ว่า ผู้เข้าร่วม การประชุม ท่านที่นี้ เป็น บุคลากร ของ กองบัญชาการ สำนักงานปลัด กระทรวงกลาโหม
3	พ.อ.หญิง บุญเรือง เหมศรี	สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	098-1568753	 @gmail.com 		สำนัก งาน ปลัด กระทรวง กลาโหม
4	ร้อยเอกยุทธนา ยิ่งโสภณ	สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	091-8161283		S.O. 	โปรด ทราบ ว่า ผู้เข้าร่วม การประชุม ท่านที่นี้ เป็น บุคลากร ของ กองบัญชาการ สำนักงานปลัด กระทรวงกลาโหม
5	นางสาวเอกกษิต์เดช แม่นส่วน	กองทัพอากาศ	095-6565393	pilot_potter@hotmail.com		นายเอกกษิต แม่นส่วน กองบัญชาการ กองทัพอากาศ
6	พ.ท.อธิรัตน์ บุรณพงศ์	กองบัญชาการกองทัพไทย	061-9894519			๑๓๙
7	คุณอภิรักษ์ หอชัยศิริวนนท์	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	086-3361618	kwa1969@gmail.com		นายอภิรักษ์ หอชัยศิริวนนท์
8	คุณนันทധยุทธ ยะสิตะเวช	สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชวิถี	02-2488984			นายนัน ทധยุทธ ยะสิตะเวช
9	คุณภาราภรณ์ กินร	สถาบันบำบัดรักษาและพัฒนาผู้ติดยาเสพติด แห่งชาติบรรษณนี (รัฐวิสาหกิจ)	089-4807338	ju.b.jib@hotmail.com		นางสาว ภาราภรณ์ กินร
10	คุณบุধา ดุลยสิทธิ์	สถาบันบำบัดรักษาและพัฒนาผู้ติดยาเสพติด แห่งชาติบรรษณนี (รัฐวิสาหกิจ)	089-9918489	dulayasith@yahoo.com		นางบุধา ดุลยสิทธิ์

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
11	คุณจิตต์รัตน์ ศรีวิเลิศ	สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูดิยาเสพติด แห่งชาติบริมราชชนนี (รัฐวิสาหกิจ)	089-9988224	psyberry369@gmail.com	จิตต์รัตน์ ศรีวิเลิศ	ผู้เชี่ยวชาญ ปัญญาภิวัฒน์
12	เรือโทหญิงเปรมวadee เด่นศรีอักษร	สถาบันราชานุกูล	02-2488900 ต่อ 70315		เปรมadee เด่นศรีอักษร	อาจารย์ ปริญญา
13	คุณจันทนี มุ่งเขตกลาง	สถาบันราชานุกูล			จันทนี มุ่งเขตกลาง	ผู้เชี่ยวชาญ ปัญญาภิวัฒน์
14	คุณปاجรีย์ สุจิตรพงศ์	สำนักงานป้องกันและปราบการติดยาเสพติด สำนักอนามัย	081-6594808	pajaree.paa@gmail.com	ปจจ. สุจิตรพงศ์	ก่อนนำเข้าสู่ กระบวนการ
15	คุณปนิดา มงคลสวัสดิ์	สำนักงานป้องกันและปราบการติดยาเสพติด สำนักอนามัย	081-2554509	panida_nuy@hotmail.com	ปนิดา มงคลสวัสดิ์	นักวิชาการ ประจำ
16	คุณนิวัฒน์ ทันใจ	บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร	095-1297062	niwat_tanjai@hotmail.com	นิวัฒน์ ทันใจ	
17	คุณสุปรีชา โชคลาภ	บ้านพักเด็กและครอบครัวกรุงเทพมหานคร	089-1336604	supreecha.c@dcy.co.th	สุปรีชา โชคลาภ	ผู้เชี่ยวชาญ ปัญญาภิวัฒน์
18	คุณบรรลือ วิศิษฐ์อุนพงษ์ มนต์สุคุณพงษ์ สนธยาธรรม	สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม	085-4887041 089-6007034	uthumphon.tha@mu.ac.th	บรรลือ วิศิษฐ์อุนพงษ์ สนธยาธรรม	ผู้เชี่ยวชาญ ปัญญาภิวัฒน์
19	คุณชนิรตา เกตุอ่ำไพ	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	086-4102362	researchopec2016@gmail.com	ชนิรตา เกตุอ่ำไพ	ผู้เชี่ยวชาญ ปัญญาภิวัฒน์
20	คุณ瓦สนา เครื่อมาศ	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	088-9624657		วาสนา เครื่อมาศ	

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
21	คุณณัฐกฤตา พิชุต	สำนักงานส่งเสริมการศึกษาอุตสาหกรรมและอาชีวศึกษา	081-8046171	thitima.nfe@hotmail.com		
22	คุณจุฬารัตน์ อินตะเทพ	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	081-8375925	o.chularat@gmail.com		-
23	คุณศิริลักษณ์ ฉะนันท์	กองเศรษฐกิจการแรงงาน	097-1376463	chakanan2604@yahoo.com		
24	คุณสุนัชชา กิติวนิช	กองเศรษฐกิจการแรงงาน	098-2522975	romoloz@gmail.com	กิติวนิช	นายกิติวนิช บรรยายปัญญา
25	คุณนุศรา เกษราภรณ์	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	086-3087621	nusara@amlo.go.th		นักสืบสวน สนับสนุนฯ ฯลฯ
26	คุณประไพพร เมราภรณ์พงศ์	กรมคุ้มประพฤติ	089-2026536	pongmeth555@gmail.com	ประไพพร	ผู้เชี่ยวชาญ ค้นคว้าความดูด ดูดดื่นฯ
27	คุณบริยัชดา สมจิตร	กรมราชทัณฑ์	098-2595670		บริยัชดา (1178)	143
28	คุณจันทร์ทิมา อุ่ยยะเสถียร	กรมราชทัณฑ์	086-7014466	uiyya@hotmail.com	จันทร์ทิมา กิตติภรณ์	ทำงาน หัวหน้ากลุ่มงาน พัฒนาพูนทรัพย์
29	คุณดาวเรือง บุปผา	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย	063-9166318	doonie129@gmail.com	ดาวเรือง	ผู้เชี่ยวชาญป้องกัน ฆ่าฟันในประเทศไทย
30	คุณธัญญ์พิชชา ทองคำ	ศูนย์คุณธรรม	083-8181262	thanphitcha@moralcenter.or.th	ธัญญ์พิชชา	สอนต่อเนื่องต่อไป

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภัยคุกคาม และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
31	คุณตินณ พัชร์ พูดพิพัฒน์	ศูนย์คุณธรรม	089-8112911	mr.tinnapat@gmail.com		
32	คุณธัญรักษณ์ ศรีส่ง่า	ศูนย์คุณธรรม	081-5304161	thanyalak@moralcenter.or.th		ผู้ดำเนินการ ภาคที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
33	คุณศุภนุช ศุภมงคล	ศูนย์คุณธรรม	087-6982282	suphanweh.su@gmail.com		อาสาสมัคร
34	คุณมนตร์ลดา จงบุญเจ้อ	โรงพยาบาลชลบุรี	082-2496684	monlada.meen16@gmail.com	มนตร์ลดา	หัวหน้าวงดนตรี
35	คุณสุนธรวดี ไทยจั่วน	อาสาสมัครวัฒนธรรมครรภ์ โรงพยาบาลชลบุรี	095-5947643	natthawadee@gmail.com	นัฐวดี	อาสาสมัคร
36	คุณธนากร เอกแสงทอง	สถาเด็ก	098-0627227	yotinwyr@gmail.com		ธนากร สถาเด็ก ศูนย์อาชญากรรมชีวภาพ
37	คุณสิทธิพงษ์ พลอยางาม	สถาเด็ก	080-3504279	sittipong.r@kumail.com		
38	คุณอัษมา จำเนียร	สถาเด็ก	082-2689736	asma.sweetislove@gmail.com		ป.ร.ชานสาร เด็ก ศูนย์เยาวชนฯ ชลบุรี
39	คุณอัษมี บุญมาเลิศ	สถาเด็ก	098-0890039			ผู้บริหารสถาเด็ก ศูนย์เยาวชนชลบุรี
40	คุณวชรพงษ์ ราชบุรี	สถาเด็ก	097-1809592	watcharapong.r@kumail.com		ผศ.ดร.วชิราล เด็กศูนย์เยาวชนชลบุรี

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
41	คุณศิกขิก พงสุวรรณ	สถาเด็ก	092-9417795	Sitsakorn_2541@hotmail.com	_____	นายน.
42	คุณณัฐนันท์ พลอจ	สถาเด็ก	063-0340840	khaokhisis009@gmail.com	น้ำใจดี	คงทำงาน
43	คุณอัครพล หองขาว	สถาเด็ก	065-2143055	Akkapol.B.2044@gmail.com	วันนน.	ติดต่อ
44	คุณสุวัฒนา พลาวงศ์	ศึกษาธิการภาค 10	083-6634915	suwatwana.pai@gmail.com	_____	ไม่สามารถ เข้าร่วมได้
45	คุณระภัสสร ร้อยพิลา	ศึกษาธิการภาค 10	0819759843	dr.tingas@hotmail.com	_____	นายน. (จาก: กทม กทม กทม)
46	คุณศิริกัญญาภรณ์ ศิริสารัต	ศึกษาธิการพิษณุโลก	034-5963399	siri24siri@gmail.com	น้ำใจดี	เช่นเคย จะเข้า ประชุม
47	คุณรุ่งทิพย์ แผลงฤทธิ์	ศึกษาธิการพิษณุโลก	081-202-1603	R_Phiengrith @hotmail.com	_____	เช่นเคย จะเข้า ประชุม
48	คุณปนัดดา หัส平原	ศึกษาธิการจังหวัดสงขลา	081-9907153	panat_h@yahoo.co.th	2000	ไม่มา
49	คุณนันทนna จันทร์ฟัน	ศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย	089-0529089	Kanita_5@hotmail.com	_____	-
50	คุณไวโรจน์ สิงห์ไตรภพ	ข้าราชการเกษียณอายุ	088-5678935	swairoj@gmail.com.	_____	ไม่สามารถ

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภัยคุกคาม และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
51	ร้อยตำรวจโท ขชราล นาลจันทร์	กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจนครบาล 5	0841503469	chachaval.5371@gmail.com	นาย.	
52	คุณอภิญญา แก้วสุข	สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	0817908971	apinyaya088@hotmail.com	คุณ อภิญญา แก้วสุข	นักจิตวิทยา จังหวัดฯ
53	คุณอรณี ต่ายทอง	สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปทุมธานี	081-627-6773	Bee.bee.bee.031@gmail.com	อรณี ต่ายทอง	
54	คุณชัชรีย์ คงรินทร์	โรงเรียนบ้านชาวกาญจนกุลวิทยา	083-6565360	freely50@hotmail.com	ชัชรีย์	ครว. พ.ศ. ๑
55	คุณวัฒนพงศ์ ล้วนเต็ง	โรงเรียนชลราชภูรย์อัรวง	083-9687995	Sungreenfiction@gmail.com	วัฒนพงศ์	ครว. พ.ศ. ๑
56	คุณเกรียงศักดิ์ อุบลไทร	โรงเรียนวัดไทร (ภาครพรมานุกูล)	087-157-3073	kreangsak137@hotmail.com	เกรียงศักดิ์	สอนวิชาภาษาไทย
57	คุณตรีระภูติ สอนไชยาติ	โรงเรียนนาหารวงศ์	065-8079844	Morasumwater@gmail.com	ตรีระภูติ	สอนวิชาภาษาไทย
58	คุณพิมพ์กัญญา วิทยา	โรงเรียนเบญจมราชนุสรณ์ สพม. 3	0680911730	pimchan.jubjang@gmail.com	พิมพ์กัญญา	สอนวิชาภาษาไทย
59	คุณณัฐพงษ์ จันทร์	โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา	092-252-6833	nont-deb@hotmail.com	ณัฐพงษ์	สอนวิชาภาษาไทย
60	คุณวิภาวรรณ โภคมา	โรงเรียนนวมินทรราชินูทิศ ศตวรรษที่ 2	0882694624	Klang.guidance@gmail.com	วิภาวรรณ	สอนวิชาภาษาไทย

ใบลงทะเบียน

เพื่อที่จะลดความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
61	คุณบุษกฤต เพชรกลลับ	โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก				
62	คุณธนวรรณ วงศ์สวารค์	โรงเรียนสิริรัตนธรรม	0968596326	moo_lovely@hotmail.com		ขอรับรอง
63	คุณชวนชน ดิตถ์ โภคินสกุล	โรงเรียนวัดกุฎากษัตริย์	0616514146	gamberryqsm@gmail.com		ครุ ๑๐.๑
64	คุณวีระศักดิ์ จงไกรจักร	โรงเรียนพระดาบส	089-5781328	superpeay@gmail.com		ขอรับรอง นายวีระศักดิ์ จงไกรจักร
65	คุณชุตima ทองมีขวัญ	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา	095-4929108	chutima_78@hotmail.com		ครุ ๑๐.๑
66	คุณอนพล แซ่คุ	โรงเรียนวัดราชบพิธ	0837518900	kukari191@hotmail.com		๐๙๑๐.๑
67	คุณวชิรวิทย์ แสงศรี	โรงเรียนวัดราชบพิธ	0863468891	Vachiravit.sang@gmail.com		ครุ ๑๐.๑
68	คุณจตุพล บุญภิญโญ	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รัษฎา	0814662939	jackky-poly@hotmail.com		
69	คุณวนดี อำนาจเอกสาร	โรงเรียนมัธยมวัดสุทธาราม	080-3990632	phungwande@gmail.com		ครุ ๑๐.๑ ๑๖/๑๒๕
70	คุณศันสนีย์ จันไกรผล	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1	0818283634	visit49878@gmail.com		สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้งกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
71	คุณอาลัย พะสุนนท์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1	0870088099	arlaip@hotmail.com	ก.พ.	ศึกษาไปต่อ
72	คุณบุญยนุช มีพันธุ์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1	0951165991	bunyanuchea@gmail.com	ก.พ.	ศึกษาไปต่อ
73	คุณพลพิพัฒน์ วัฒนศรีชูนานุกุล	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	0958965653	polpipat97@gmail.com	ก.พ.	ศึกษาไปต่อ
74	คุณณัชสินี ภานุศาณต์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	0628869666	k.huikung@gmail.com	ก.พ.	ศึกษาไปต่อ
75	นางสาวชำมาศ ดิษฐเจริญ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	08354245563	bchotang@bodin.ac.th	ก.พ.	ศึกษาไปต่อ
76	นางสาวสุภากรณ์ สินภัย	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3	0817196410	supapornsinchai@gmail.com.	ก.พ.	ศึกษาไปต่อ
77	นางสาวสกาวรัตน์ จรุนนันทกุล	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3	081-9420510	nur_kewrat@gmail.com	ก.พ.	ศึกษาไปต่อ
78	นายปริญญา อินทร์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3	0972710940	pytunn@esde.go.th	ก.พ.	ศึกษาไปต่อ
79	นายคุ้งบุญ ศกุนตนาค	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3	0895049460	kooboon@esdc.go.th	ก.พ.	ศึกษาไปต่อ
80	ผศ.ดร.ธิดารัตน์ งามสุขเกษมศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	097-1369363	thidarat1357@hotmail.com	ก.พ.	0101125

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภัยคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
81	ดร.นลินทิพย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	081-2925749	nlinthip.k@hotmail.com	ลงนาม	
82	คุณณัฐวีดี ไทยจ้วน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ				
83	คุณกานุจรัตน์ ศรัทธารัตน์	โรงเรียนวัดลาดพร้าว	081 8373874	kancha250@hotmail.com	ลงนาม	ลงนาม
84	คุณนันทวรรณ คุ้มภัยพาล	โรงเรียนวัดลาดพร้าว	095-6239787	ae_ae_3@gmail.com	ลงนาม	ลงนาม
85	คุณสมฤตี ปั่นแก้ว	โรงเรียนวัดลาดพร้าว	0814248149	ningpin2554@gmail.com	ลงนาม	ลงนาม
86	คุณสมใจ แผ่นดินชัย	โรงเรียนวัดลาดพร้าว	081 3637403		ลงนาม	ลงนาม
87	คุณอรรถกฤษณ์ บุญเงิน	โรงเรียนวัดดယายร่ม	084 3303019	yjmusic1@hotmail.com	ลงนาม	ลงนาม
88	คุณมนามาศ ไกรเพ็ม	โรงเรียนวัดดယายร่ม	084-8359194	manomas2@hotmail.com	ลงนาม	ลงนาม
89	คุณอธรพงษ์ โลภา	โรงเรียนวัดดယายร่ม	087 8975789	frankprachaoowat@gmail.com	ลงนาม	ลงนาม
90	คุณธชาสน์ จรัญศักดิ์	โรงเรียนวัดดယายร่ม	089 441 0966	thacharoen.janruayak	ลงนาม	ลงนาม

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
91	คุณพจนีย์ ทองยอดเกรียง	โรงเรียนวัดไทยรัม	089-8279489	jumpoj@gmail.com		ดู
92	คุณนิคม อ่อนเมืองคง	โรงเรียนมัธยมบ้านบางกะปิ	065-0658368	oonmeangkong74@gmail.com		ดู
93	คุณจิตราพี สุ่นมาตย์	โรงเรียนมัธยมบ้านบางกะปิ	094-5434114	jitrapree2511@outlook.com		ดู ขอ
94	คุณเล็ก สุขจิตร์	โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์	092-44912440	Mahimee-Mee@hotmail.com		ดู
95	ว่าที่ ร.ต.หญิงเบญจามพร โจมกัน	โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์	085-4266291	Jomdan_22@hotmail.com		ดู ขอ
96	คุณชัยพล แสงย้อย	โรงเรียนมัธยมปฐนวัส	094 887 9900	chayaphone@mpn.ac.th		ดู ขอ
97	คุณวิทวัส หลินศรีวิเศษกุล	โรงเรียนมัธยมปฐนวัส	091 794 9964	jungglegeorge@gmail.com		ดู ขอ
98	คุณกิตติศักดิ์ วันงาม	โรงเรียนนวมินทรราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	0639724616	krutigorsuwan@gmail.com		ดู
99	คุณพิชญา รัตนธรรมเมธี	โรงเรียนนวมินทรราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	084 700 5116	poppitchaya@gmail.com		ดู
100	คุณอนุชา ไทยสนอง	โรงเรียนนวมินทรราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	0910357979	ZUZA.Thai@hotmail.com		ดู

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
101	ผศ.ดร.วีไลลักษณ์ ลังกา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ			ลังกา	
102	ผศ.ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	084-282-6415	s-patcharaporn@hotmail.com	✓	
103	ผศ.ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ				
104	ผศ.ดร.พาสนา จุลรัตน์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	095-4099515	Pasana_c@yahoo.com	พาสนา	
105	ผศ.ดร.อิทธิพัทธ์ สุวัฒนพรกุล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	089-1566519	ittipat@research@gmail.com	อิทธิพัทธ์	
106	ผศ.ดร.นริสรา พึงโพธิ์สก	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	081-327-8672	narisara.p24@gmail.com	นริสรา	
107	อ.ดร.ฐานปณิญ แสงสว่าง	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	085-2242419	ppowder@hotmail.com	ฐานปณิญ	
108	อ.ดร.กัมปนาท บริบูรณ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ				
109	อ.ดร.พนิดา ศกุนตนาค	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	0841571585	panidam@g.snu.ac.th	พนิดา	
110	คุณwanวิสา พุตติ	ผู้ช่วยนักวิจัย	065-4539796	wanwisa.347@gmail.com	wanwisa	

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
111	คุณบดินทร์ นางศรี	ผู้ช่วยนักวิจัย	0622944545	krubaydin@gmail.com		
112	คุณสุรชาติ เล็กน้อย	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)	089-9680024			
113	คุณปัณณธร นันทิประภา	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)	088-2690454	punnatohn.com@gmail.com		
114	คุณกัณฑรา จิตบรรจง	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)		phantira-jit@gmail.com		
115	คุณสุกัญญา คำนึง	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)				
116	คุณสุพิส ได้ยิ่ม	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)	0633269465	Supisit9465@gmail.com		
117	คุณกนกวรรณ แสงหริรัญ	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)	086-1664743	Sainatklang@hotmail.com		
118	คุณวรพัชชา บุญมี	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)	089-1618790 วรพัชชา บุญมี	lui_lui.baba@hotmail.com	วรพัชชา-	
119	คุณนราพร พงษ์เสน่ห์	สถาบันอาร์แอลจี (รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป)	069-5456391	kaset_noka@hotmail.com		
120	คุณอานันท์ รัตนคำมน					

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

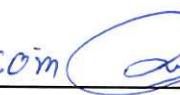
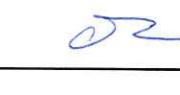
ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
121	คุณสุริยา จิตประภัสสร				<i>Suri</i>	
122	คุณมังกร วงศ์สมนึก				<i>คง</i>	
123	คุณรัตนพร สุริยะ				<i>รัตนพร สุริยะ</i>	
124	คุณภัทรอมนต์ วิชาคุณ				<i>ภัทรอมนต์ วิชาคุณ</i>	
125	คุณจักรพงษ์ ชัยธิ	มูลนิธิศุภนิมิต	097-2368704	chakrapong_chaiti@wvi.org	<i>จักรพงษ์ ชัยธิ</i>	
126	พล.ต.ต.ภาณุวิชญ์ ทองยิ่ม	กองบัญชาการตำรวจนครบาลปราบปรามยาเสพติด สำนักงาน ตำรวจนครบาล	02-5227770	nsbsub@hotmail.com	<i>ภาณุวิชญ์ ทองยิ่ม</i>	
127	พ.ต.อ.ธนกร ดลธนากานต์	กองบัญชาการตำรวจนครบาลปราบปรามยาเสพติด สำนักงาน ตำรวจนครบาล	089-9982536		<i>ธนกร ดลธนากานต์</i>	
128	คุณเบญจารัศม์ มาประณีต	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	02-6222443	moip.50620@gmail.com	<i>เบญจารัศม์ มาประณีต</i>	
129	คุณวัลนิดา ดาวหง	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	02-6222443		<i>วัลนิดา ดาวหง</i>	
130	คุณสุธาทิพย์ จันทรักษ์	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข	081-9276778	sutatipc2@hotmail.com	<i>สุธาทิพย์ จันทรักษ์</i>	

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
131	คุณเจษฎา พาง	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข	081-5868334	pph.phet@minhae		
132	พญ.มณฑินี วงศ์ติอุปโยภาคร	กรมควบคุมโรค	086-4080588			รับผิดชอบ ภาคกลาง
133	คุณยุทธภรณ์ ศรีคำเรือง 	กรมควบคุมโรค	087-8471986 083-5436762			มอบหมาย ปฐมภูมิ
134	ว่าที่ร.ต.หญิงจุฬารัตน์	กรมควบคุมโรค	084-6298025			ฝ่ายต่างๆ ทราบผล
135	คุณธนวรรณ วงศ์สวัสดิ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ				
136	คุณชนชม ดิสโพธิ์สกุล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ				
137	น.ส.ท.หญิง เบญจภัด สาหะปิยะ	นายแพทย์ทนกรร	0959622143	benjapak2911@gmail.com		ฝ่ายต่างๆ ทราบผล
138	น.ส. อรุณ่า จตุรภัทพนุป		0955408704	mellmell2506@gmail.com		
139	น.ส. มนต์ริกา ชูนวลวุฒ	ท.ร.น.หาดใหญ่ จ.สงขลา	086-7540787	nibeal0328@gmail.com		ฝ่ายต่างๆ ทราบผล
140	น.ส. อรุณรัตน์ สงวนธรรม	กรมน้ำดื่ม	084-3009028	is-jub@hotmail.com		

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
141	นาย พงษ์พันธ์ ธรรมรงค์	กรมมนิบาล	0642421962			
142	น.ส. นิตยา รุ่งอรุณ	สำนักงานศึกษาฯ	084-045-4445			
143	ดร.น.ส. นิตยา รุ่งอรุณ	กรมพัฒนาฯ	0869920684			
144	พลตรี ศรีพงษ์ ชัยยานต์	กองบัญชาการกองทัพบก กองบัญชาการกองกำลังบูรพาฯ	081 760 2858			
145	นาย เรนี วงศ์	ธนาคารกรุงไทย	083-5551030			
146	นางสาว ฤทัยรัตน์ ใจดี	กสภ.	092-2567383			
147	น.ส. จังกานต์ ဝ่องกุล	สำนักงาน ป.ป.ส.	088-5638446			
148	น.ส. พัชราษฎร์ ภารกุล	—————	089-5119799			
149	น.ส. ศรีญญา ภรัชนาณ์	สำนักงาน ป.ป.ส.	062-9741991			
150	นายพงษ์พันธ์ พองคำ	—————	089-174-9050			

ใบลงทะเบียน

เวทีระดมความคิดเห็นการวิจัยและพัฒนาระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิภาคกัน และปัจจัยบริบทเพื่อการลดความต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2563

ณ ห้องประชุม Grand Palazzo ชั้น 7 (ตึกใหม่) โรงแรม Grand Palazzo Bangkok ซอยเนียมอุทิศ ถ.รัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	หน่วยงาน	เบอร์มือถือ	Email	ลงนาม	หมายเหตุ
151	น.ส. วนิดา คงเกิด	ผู้อำนวยการกองการอาชญากรรม	092-2702524	Wsn_Work@hotmail.com	อรุณ	
152	ดร.นิตยา บุญเตชะ	ดร.นิตยา บุญเตชะ	0992395462	BhakhabhopPalanontana@gmail.com	ดร.นิตยา	อนุกรรมการ
153	นางสาว นิตยา บุญเตชะ	นทพ. ศิริกษา บัว	063-4415561	Sureyut2501@gmail.com	- K	
154	น.ส. อรุณา คงชนะกุล	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	0819262193	amukana.k@chus.acmail.go.th	อรุณ	
155	นางสาวชนิภา ฤทธิพิศาล	ดร. พัชรา พานิชวงศ์	089-9907098	tanitha.jaeng@gmail.com.	ชนิภา	
156	นางสาวอรุณ คงสืบ	ดร. พัชรา พานิชวงศ์	086-71806120	parthongdee@gmail.com	อรุณ	
157	นายปริญ พันธุ์	กอบกาญจน์	087-0659399	peera1977@hotmail.com	ปริญ	

ภาพกิจกรรม

“รายงานผลการจัดเวทีประชุมภาคีระดมความคิดเห็น การวิจัยและพัฒนาระบบ
การติดตามสภาพการณ์ปัจจุบันภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบท เพื่อการลดความ
ต้องการยาเสพติดในกลุ่มเด็ก และเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง”

ภาพกิจกรรม “เวทีระดมความคิด”

ภาพกิจกรรม “เวทีระดมความคิด”

คลิปวีดีโอแนะนำโครงการวิจัย ๔

โครงการวิจัยและพัฒนา

ระบบการติดตามสภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน และปัจจัยบริบท
เพื่อลดความต้องการ ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน กีฬาความเสี่ยงสูง : ระยะที่ 1

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ ลังกา และคณะ
มหาวิทยาลัยศรีบูรพา
24 มกราคม 2563

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา

มศว

กีฬาวิจัย

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

มศว

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

มศว

ศูนย์ศึกษาและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษฯ

ม.เกษตรศาสตร์

ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาฯ

มศว

สำนักสื่อและเทคโนโลยีฯ

มศว

สถาบันอาร์แอลจี

สนับสนุนทุนวิจัยโดย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)

มาตรฐานคุณภาพและเกณฑ์ปฏิบัติ ของชุดเครื่องมือมาตรฐาน

สร้างและพัฒนา
เครื่องมือ มาตรฐาน

พัฒนา **ตัวบ่งชี้**

ระบบการติดตามสภาพการณ์ ระดับภูมิคุ้มกัน
ปัจจัยบริบท พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทย ₃

สร้าง **แอพพลิเคชัน**

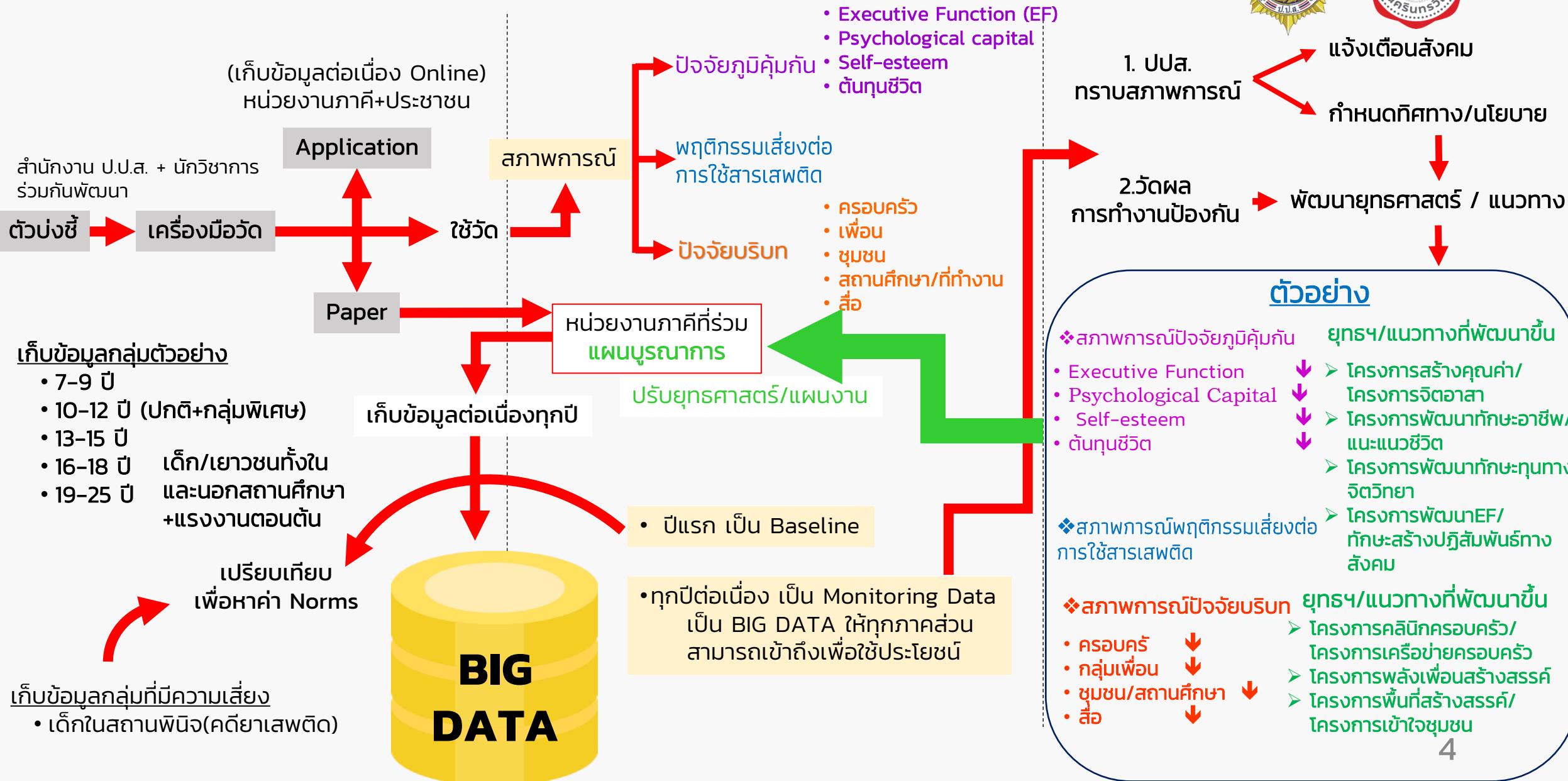

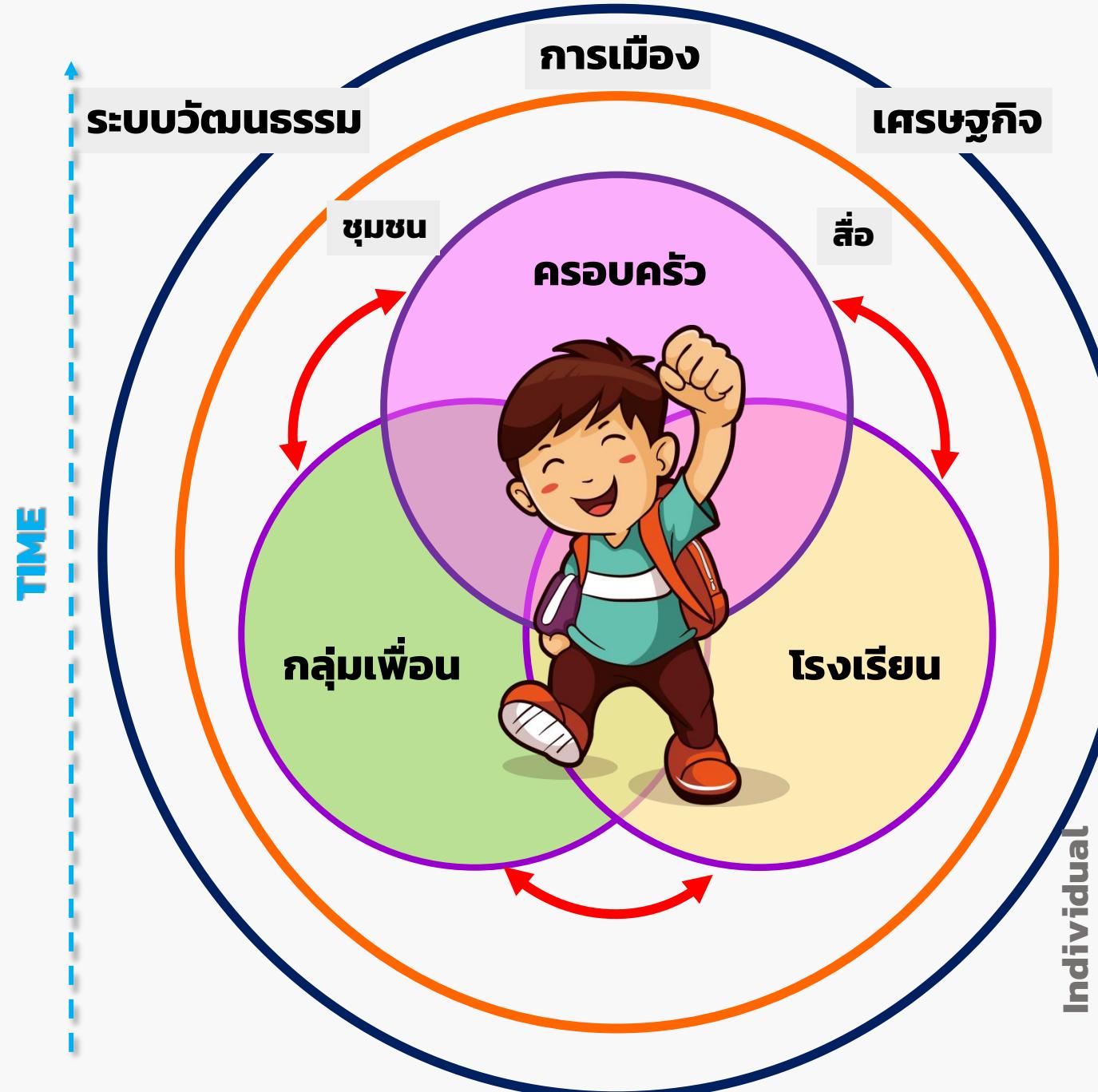
การประเมิน

พัฒนาระบบ
การติดตาม สภาพการณ์

ระบบการติดตามสภาพการณ์ของปัจจัยภูมิคุ้มกันและปัจจัยบริบท เพื่อการลดความต้องการสารเสพติดในประชากรที่มีความเสี่ยงสูง

Exosystem

ระดับชุมชน

- 3.1 การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับสารเสพติด
- 3.2 การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสารเสพติด
- 3.3 ต้นทุนชีวิต-(พลังชุมชน)

Microsystem & Mesosystem

ระดับระหว่างบุคคล

- 2.1 ความรุนแรงในครอบครัว
- 2.2 แบบอย่างการใช้สารเสพติดของบุคคลในครอบครัวและเพื่อน
- 2.3 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด
- 2.4 ต้นทุนชีวิต (พลังครอบครัว/เพื่อน/โรงเรียน)

ระดับบุคคล

- 1.1 Executive Function (EF)
- 1.2 Psychological capital
- 1.3 Self-esteem
- 1.4 ต้นทุนชีวิต (พลังตัวตน)
- 1.5 เจตคติต่อการใช้สารเสพติด
- 1.6 พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด

10-12 ปี
พิเศษ

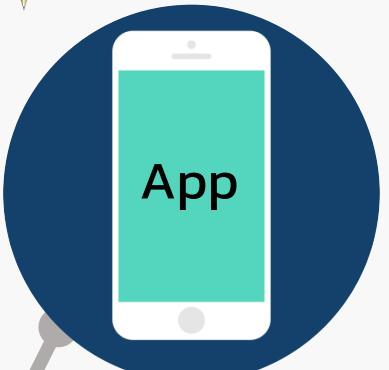
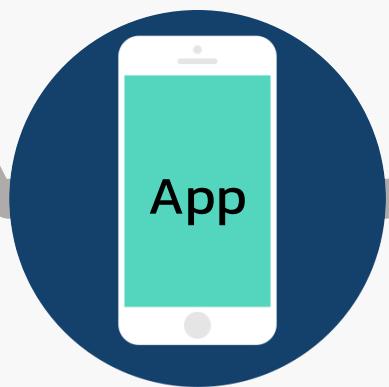
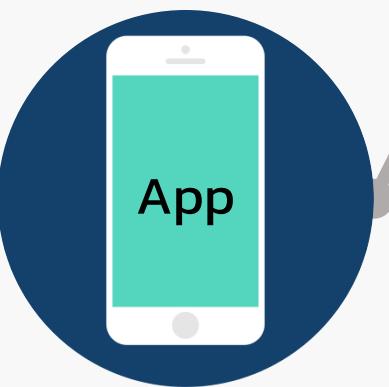
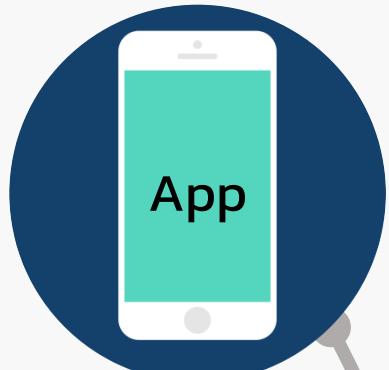
7-9 ปี

10-12 ปี

13-15 ปี
(ระดับที่ 1)

16-18 ปี

19-25 ปี

ปปส.

และหน่วยงานภาคีเครือข่าย

เก็บข้อมูลต่อเนื่องทุกปี

ปรับยุทธศาสตร์/แผนงาน

- ทุกปีต่อเนื่อง เป็น Monitoring Data เป็น BIG DATA ให้ทุกภาคส่วน สามารถเข้าถึงเพื่อใช้ประโยชน์

ตัวอย่าง

ยุทธฯ/แนวทางที่พัฒนาขึ้น

- โครงการสร้างคุณค่า/โครงการจิตอาสา
- โครงการพัฒนาทักษะอาชีพ/แนวแนวเชิงตัว
- โครงการพัฒนาทักษะทุนทางจิตวิทยา
- โครงการพัฒนาEF/ทักษะสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ยุทธฯ/แนวทางที่พัฒนาขึ้น

- โครงการคลินิกครอบครัว/โครงการเครือข่ายครอบครัว
- โครงการพลังเพื่อนสร้างสรรค์
- โครงการพื้นที่สร้างสรรค์/โครงการเข้าใจชุมชน

❖ สภาพการณ์ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

- Executive Function
- Psychological Capital
- Self-esteem
- ต้นทุนเชิงตัว

❖ สภาพการณ์พฤติกรรมเสี่ยงต่อ การใช้สารเสพติด

❖ สภาพการณ์ปัจจัยบริบาก

- ครอบครัว
- กลุ่มเพื่อน
- ชุมชน/สถานศึกษา
- สื่อ

2. วัดผล การทำงานป้องกัน

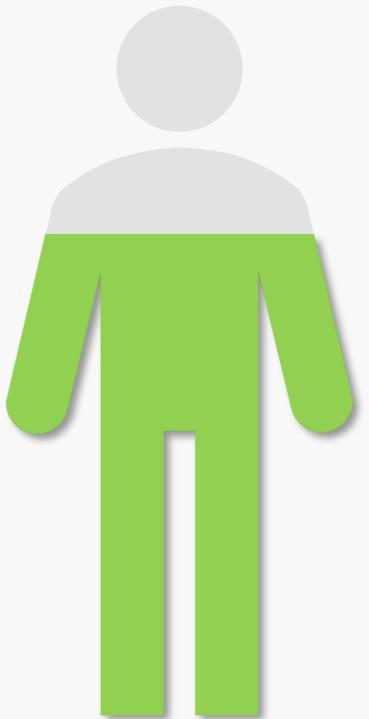
1. ปปส. กราบสภาพการณ์

พัฒนายุทธศาสตร์ / แนวทาง

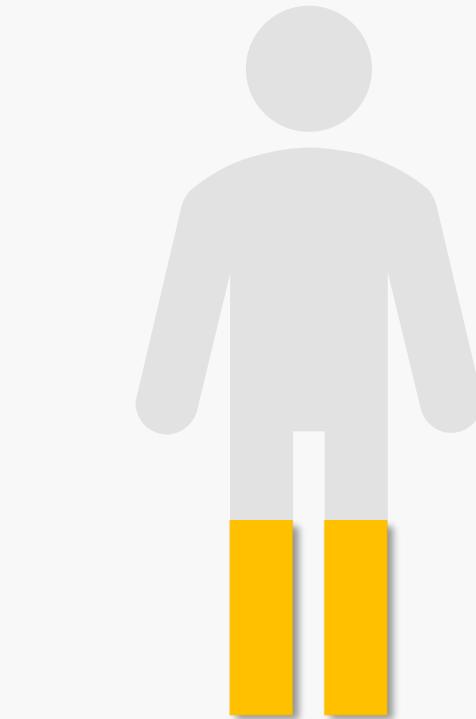
แจ้งเตือนสังคม

กำหนดทิศทาง/นโยบาย

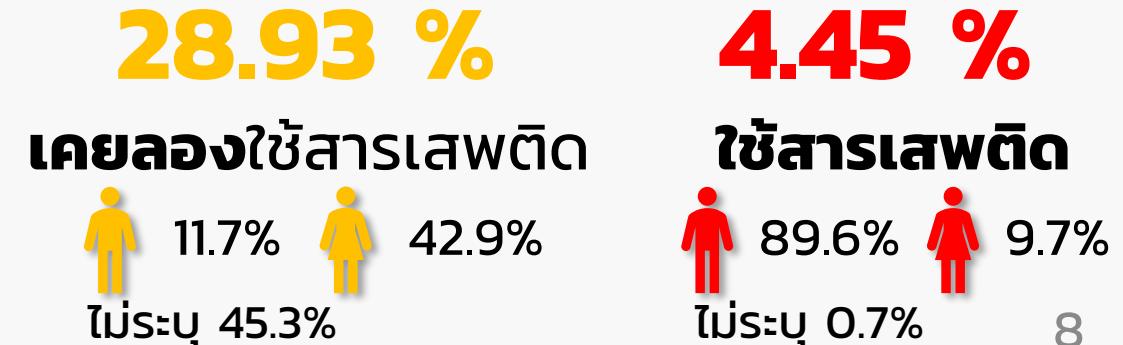
ข้อมูลพื้นฐานของฐานข้อมูลเยาวชน

ชาย 37.7% 女 61.9%
ไม่ระบุ 0.4%

ชาย 11.7% 女 42.9%
ไม่ระบุ 45.3%

ชาย 89.6% 女 9.7%
ไม่ระบุ 0.7%

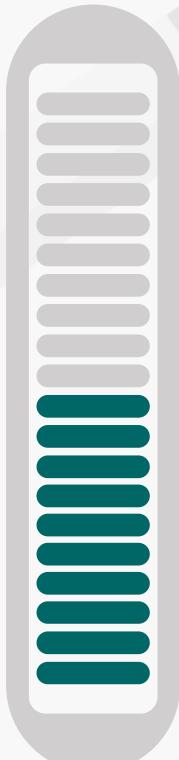
80.3 % 51.9 % 16.2 % 13.5 % 13.1 %

สุรา

51.9 %

บุหรี่

16.2 %

กัญชา

13.5 %

ใบกระท่อม

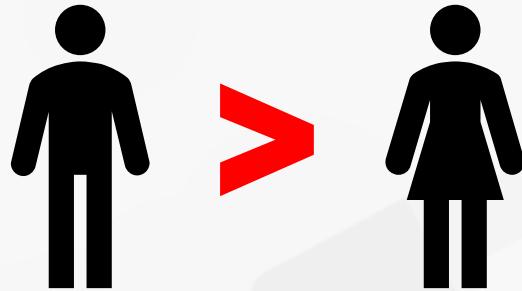
13.1 %

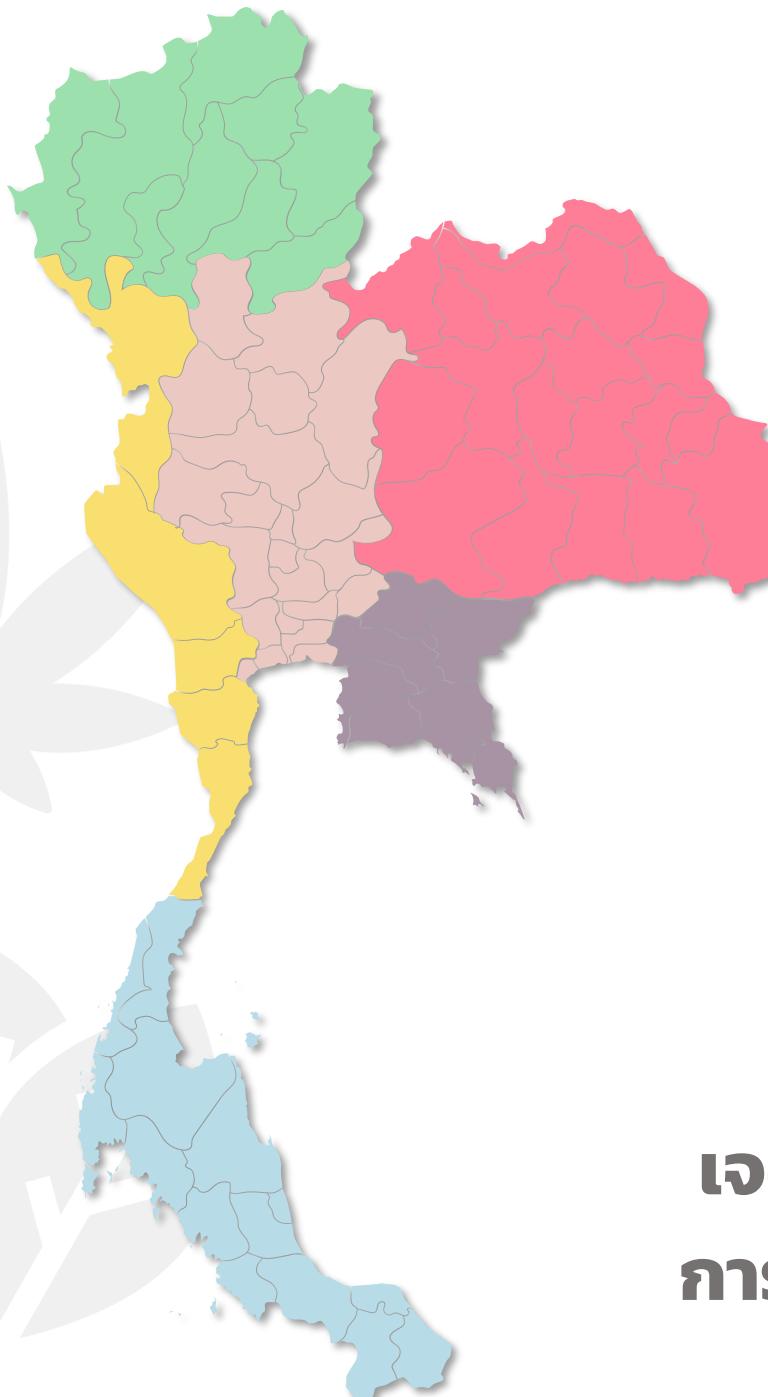
ยาบ้า

เยาวชนที่เคยลองใช้สารเสพติด
**ทุกคนเป็นเยาวชน
ชายมากกว่าเยาวชนหญิง**

ประเภทของ สารเสพติด

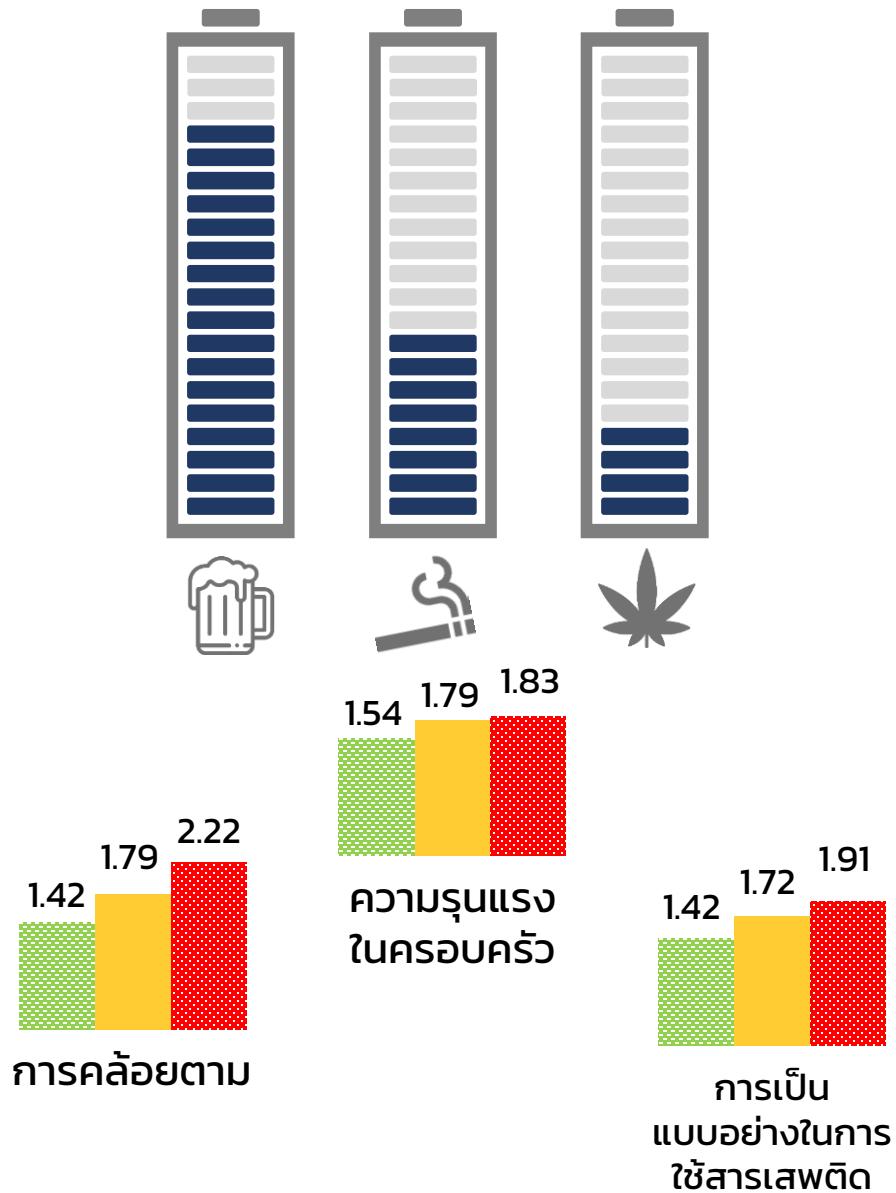

**การคล้ายตาม
ความรุนแรงในครอบครัว
การเป็นแบบอย่าง
การเปิดรับสื่อ^๑
เจตคติต่อการใช้สารเสพติด
การรับรู้และชี้ว่าสารเสพติด**

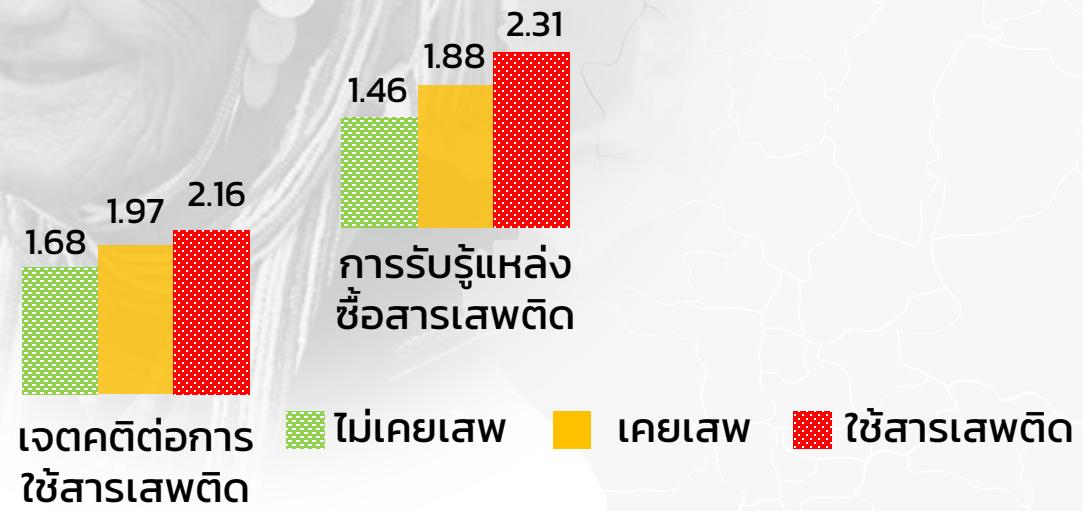
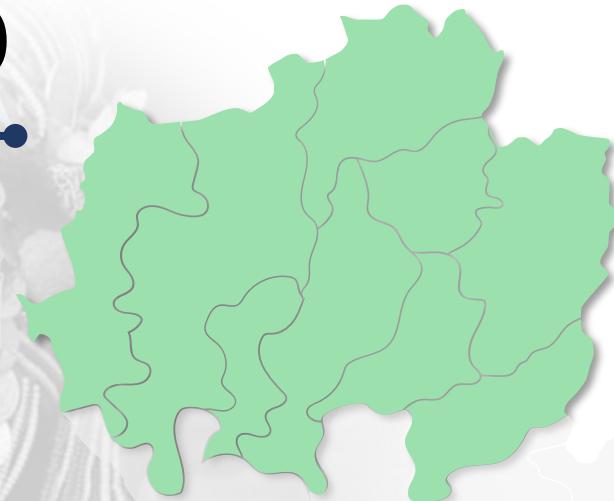
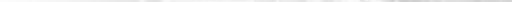

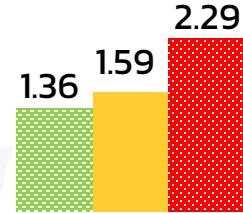

83.6% 40.2% 19.9%

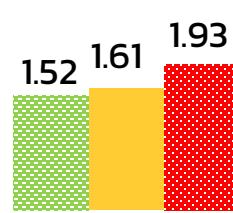

เนื้อ

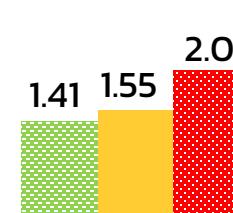

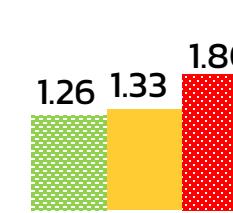
การคล้อยกตาม

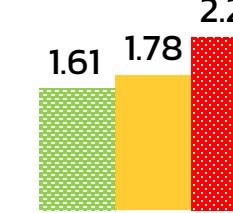
ความรุนแรง
ในครอบครัว

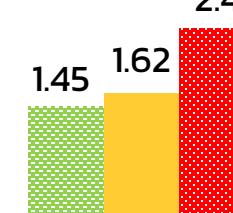
การเป็นแบบอย่างในการ
ใช้สารเสพติด

การเปิดรับสื่อ

เจตคติต่อการ
ใช้สารเสพติด

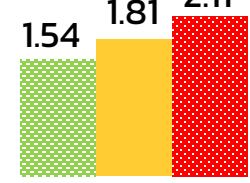
การรับรู้แหล่งเรียนรู้

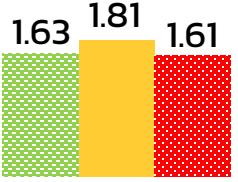
81.4% 50.7% 34.5% 25.2%

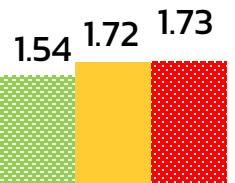
82.6% 49.8% 16.2% 14.9% 11.5%

การคล้ายตาม

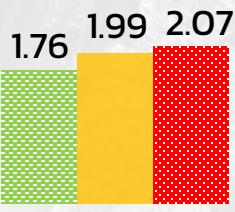
ความรุนแรง
ในครอบครัว

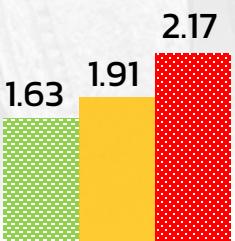
การเป็น
แบบอย่างในการ
ใช้สารเสพติด

การเปิดรับสื่อ

เจตคติต่อการ
ใช้สารเสพติด

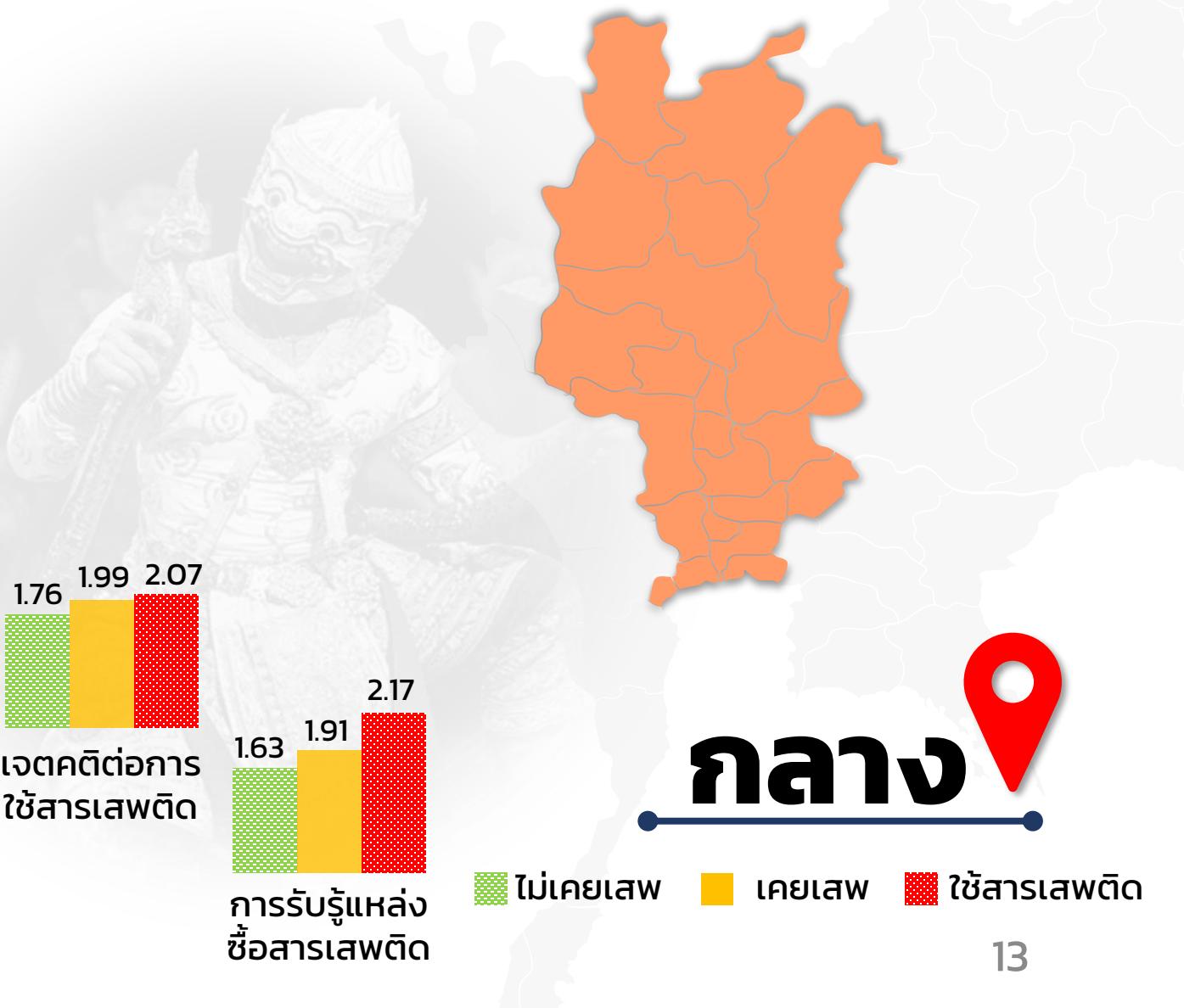
การรับรู้แหล่ง
ชื้อสารเสพติด

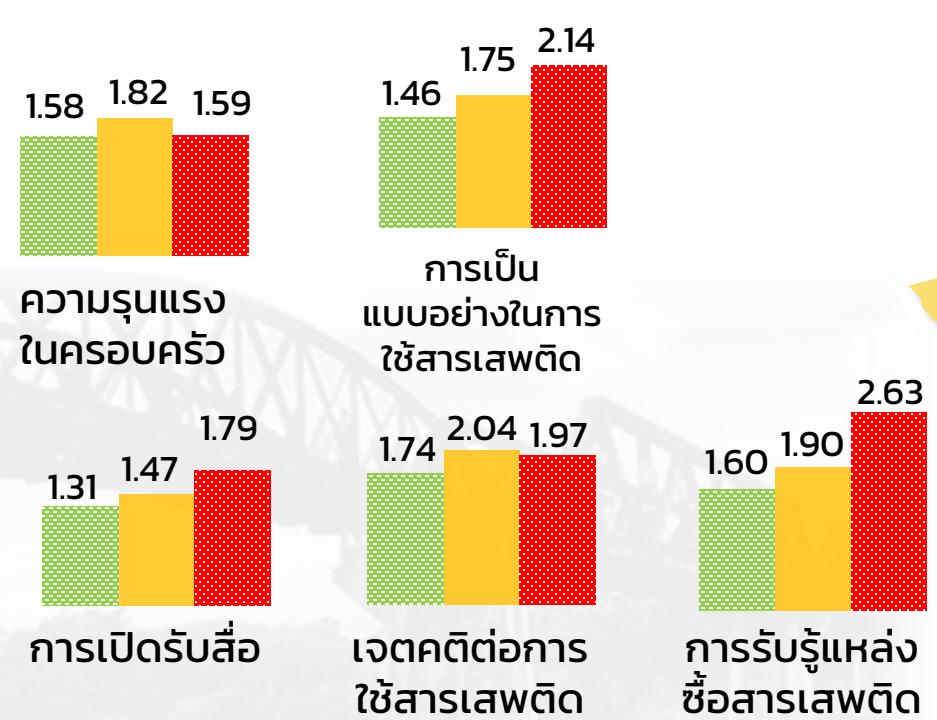
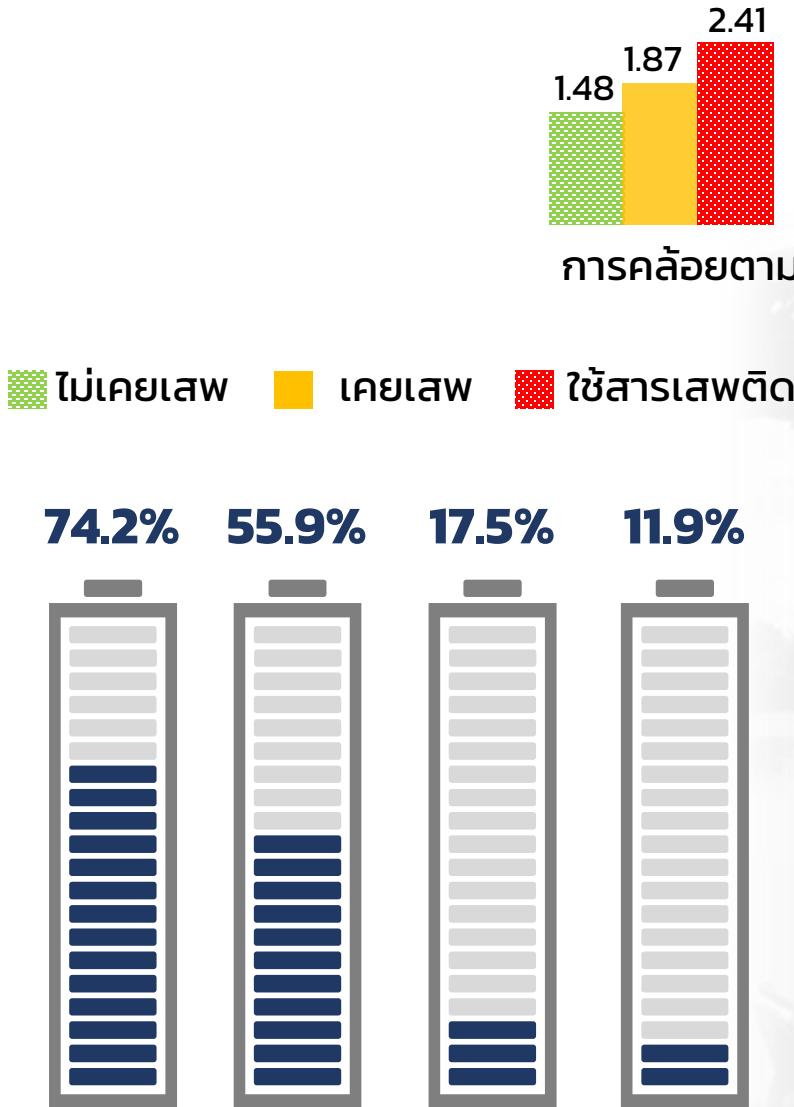
ไม่เคยเสพ

เคยเสพ

ใช้สารเสพติด

กลาง

ตะวันตก

ตະວັນວອກ

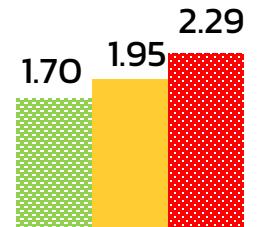
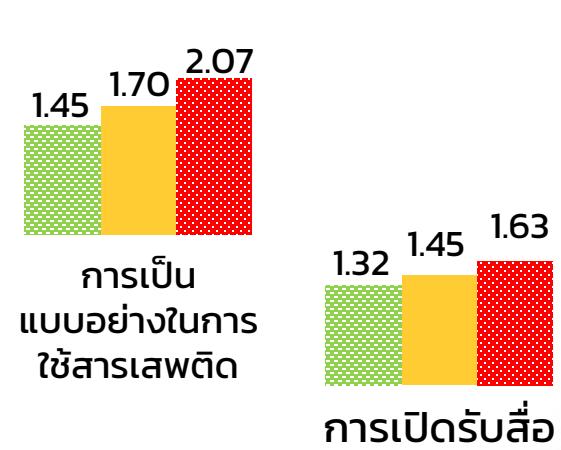
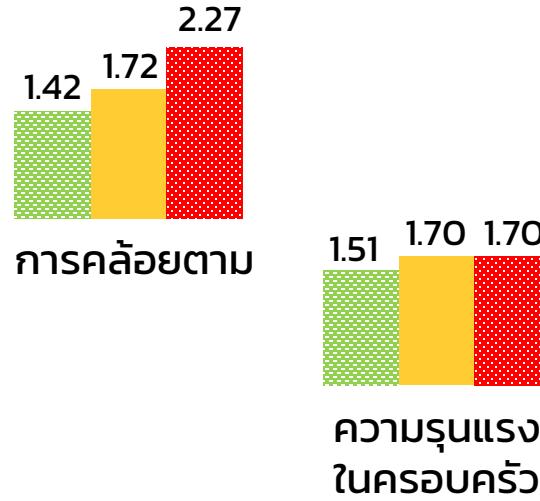
84% 56.8% 11.1% 10.2%

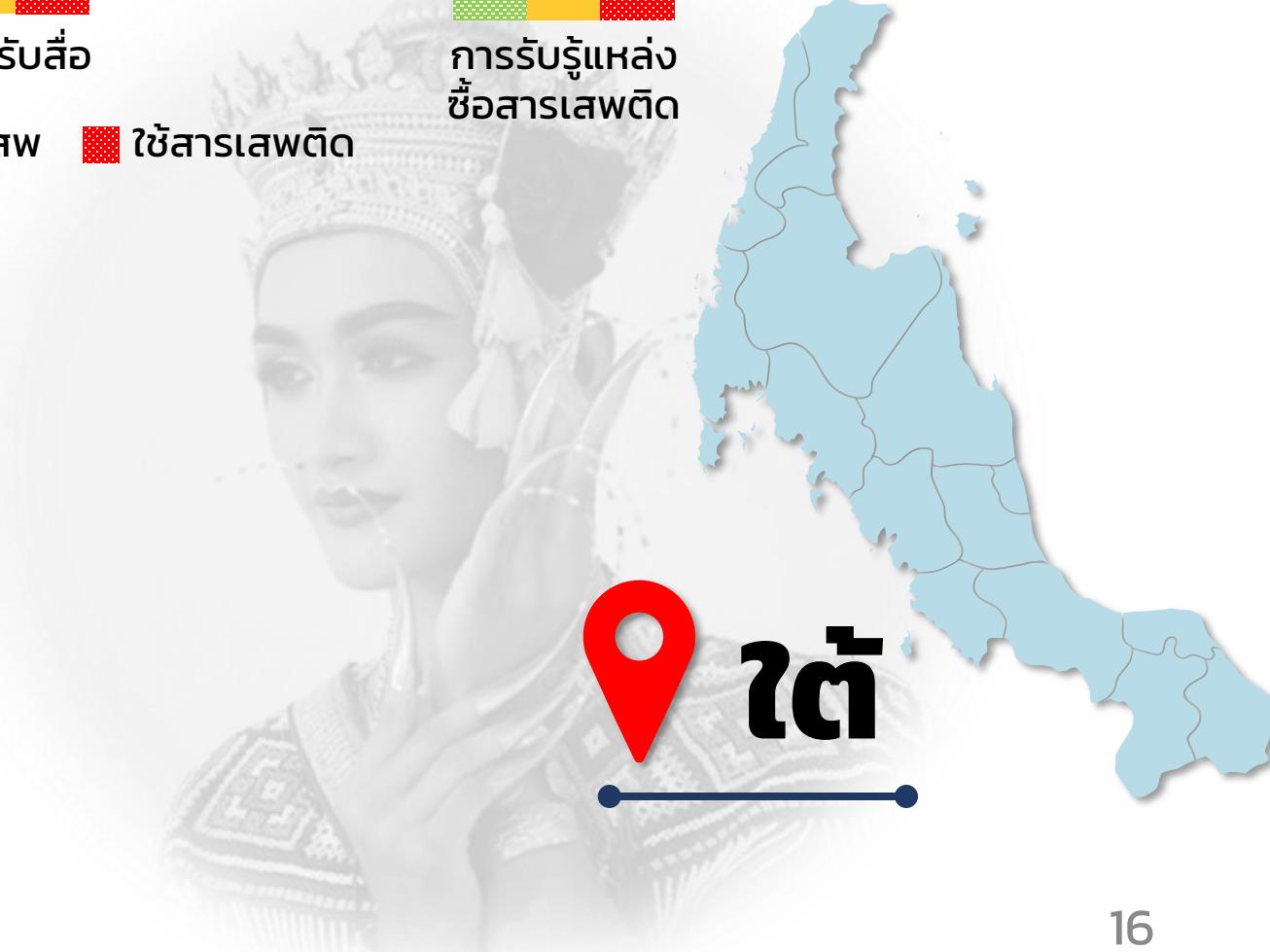
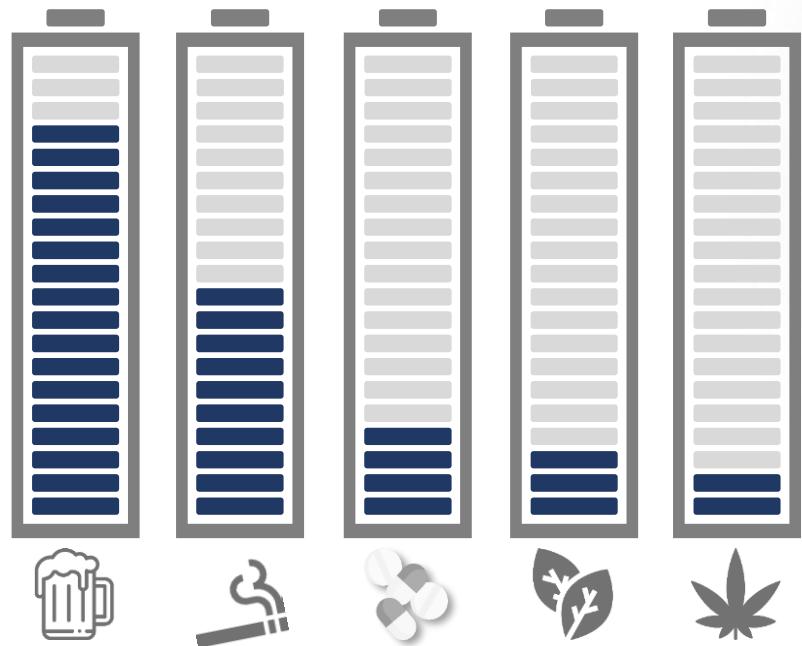
ไม่เคยเสพ

เคยเสพ

ใช้สารเสพติด

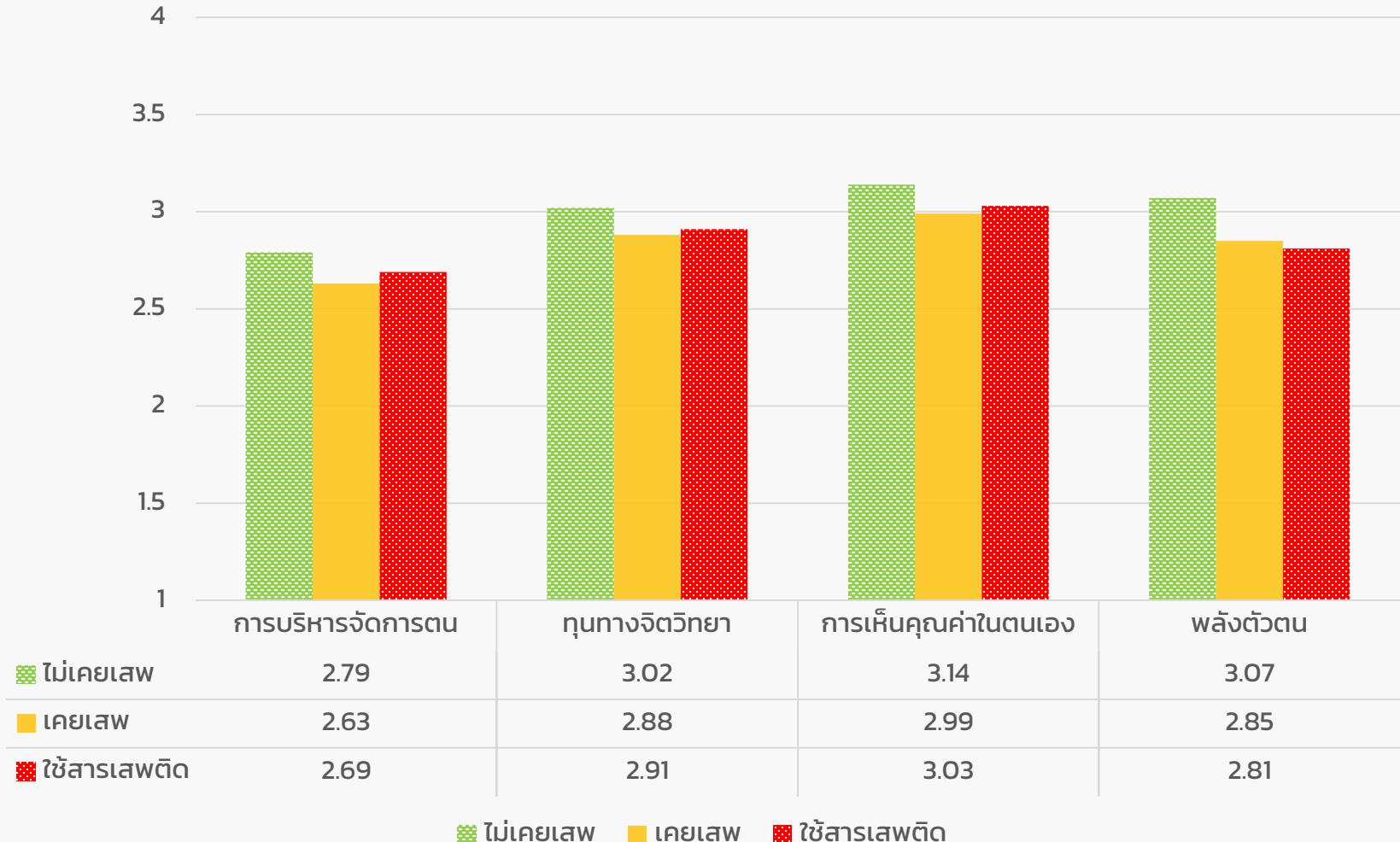
72.5% 59.1% 29.6% 13.5% 10.4%

ສາວກາຣณີປ່ຈຈັຍກຸມືຄຸມກັນ

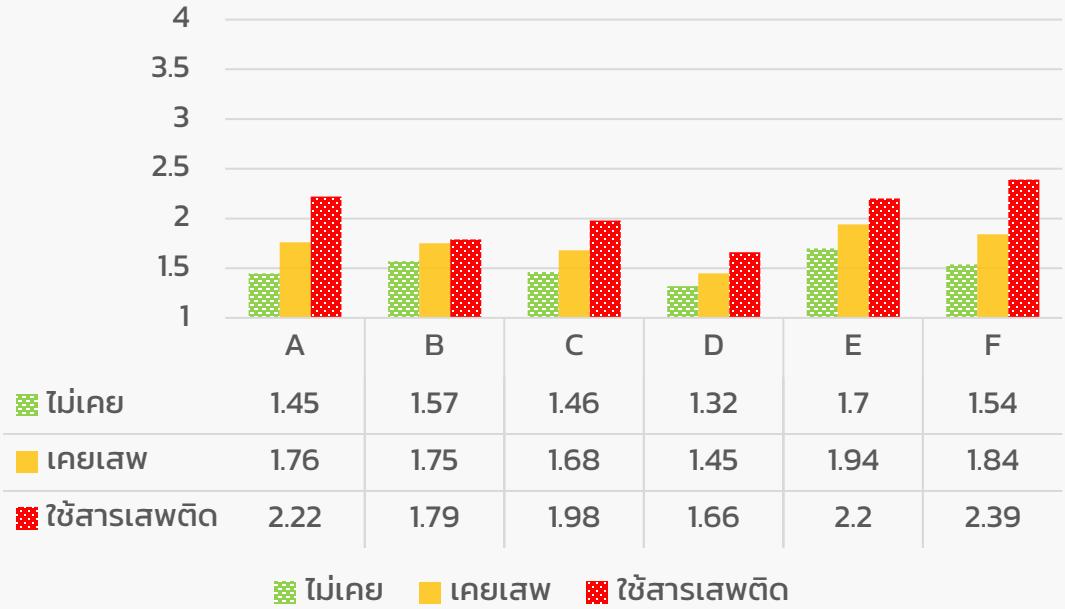

ປ່ຈຈັຍກຸມືຄຸມກັນ

สภาพการณ์ปัจจัยบวก

ปัจจัยด้านลบ

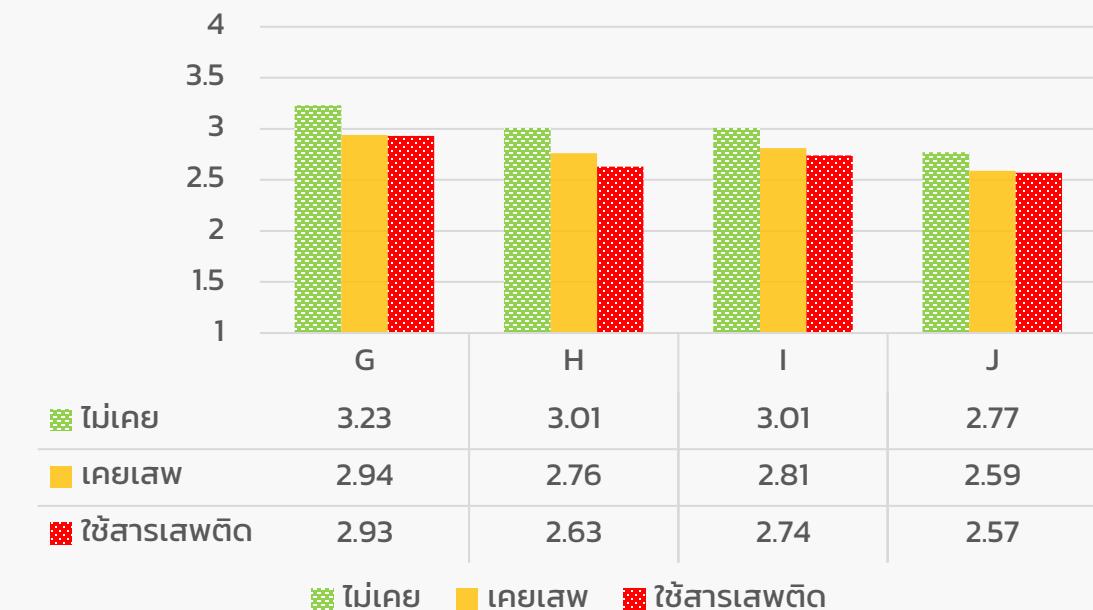

- A : การคล้อยกตาม
- B : ความรุนแรงในครอบครัว
- C : การเป็นแบบอย่าง
- D : การเปิดรับสื่อ
- E : เจตคติต่อการใช้สารเสพติด
- F : การรับรู้แหล่งซื้อสารเสพติด

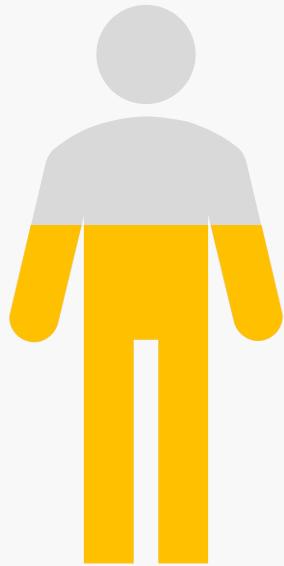
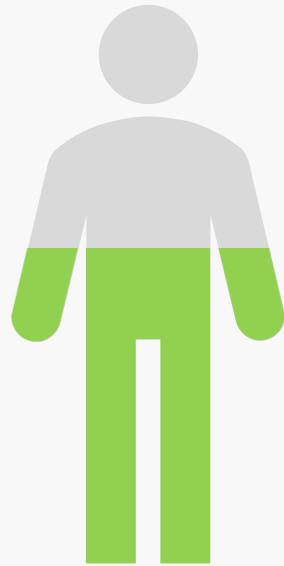

G : พลังครอบครัว
H : พลังสร้างปัญญา
I : พลังเพื่อนและกิจกรรม
J : พลังชุมชน

ปัจจัยด้านบวก

สภาพการณ์พฤติกรรมเสี่ยง

พฤติกรรมเสี่ยงฯ

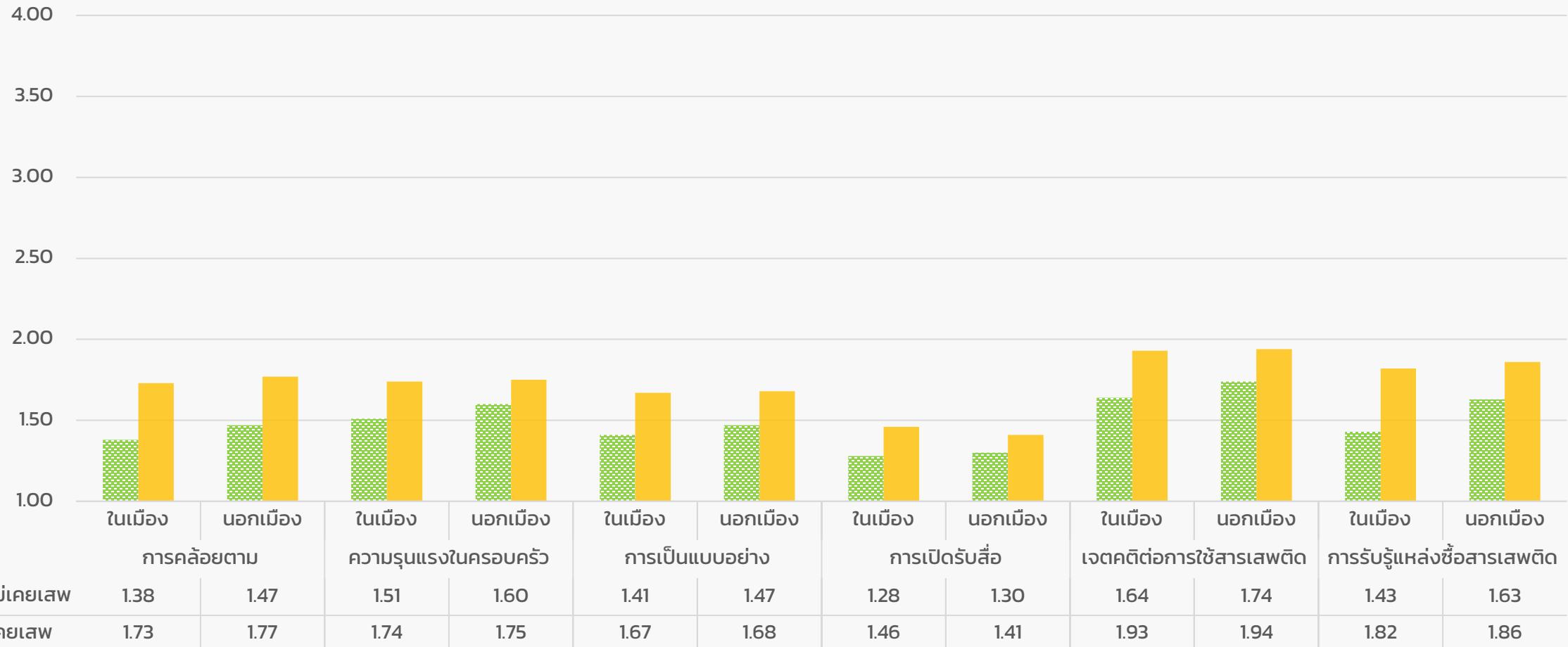
- ความหวั่นไหวต่อความวิตกกังวล
- ความครุ่นคิดหรือความลึกลับในชีวิต
- ความรู้สึกแสวงหา
- ความหุนหันพันแปร

ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

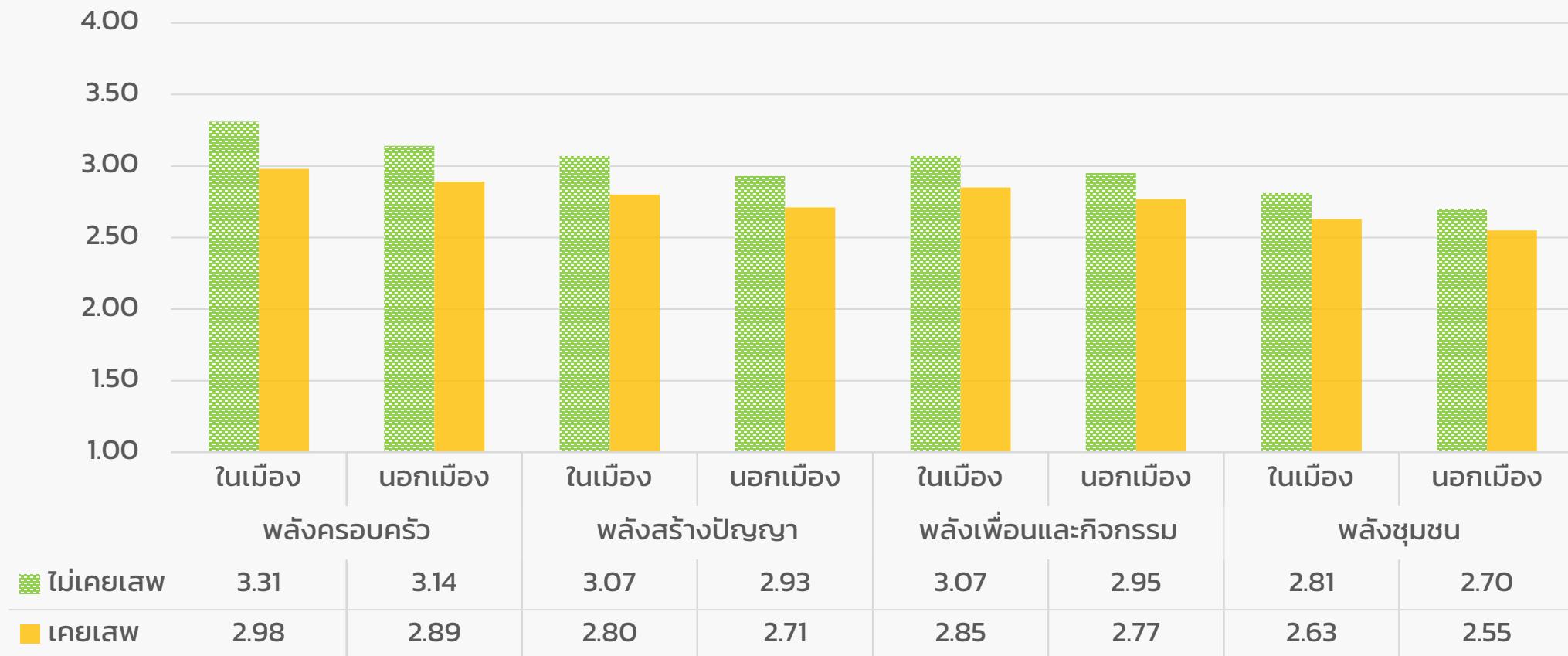

ปัจจัยบวก (เชิงลบ)

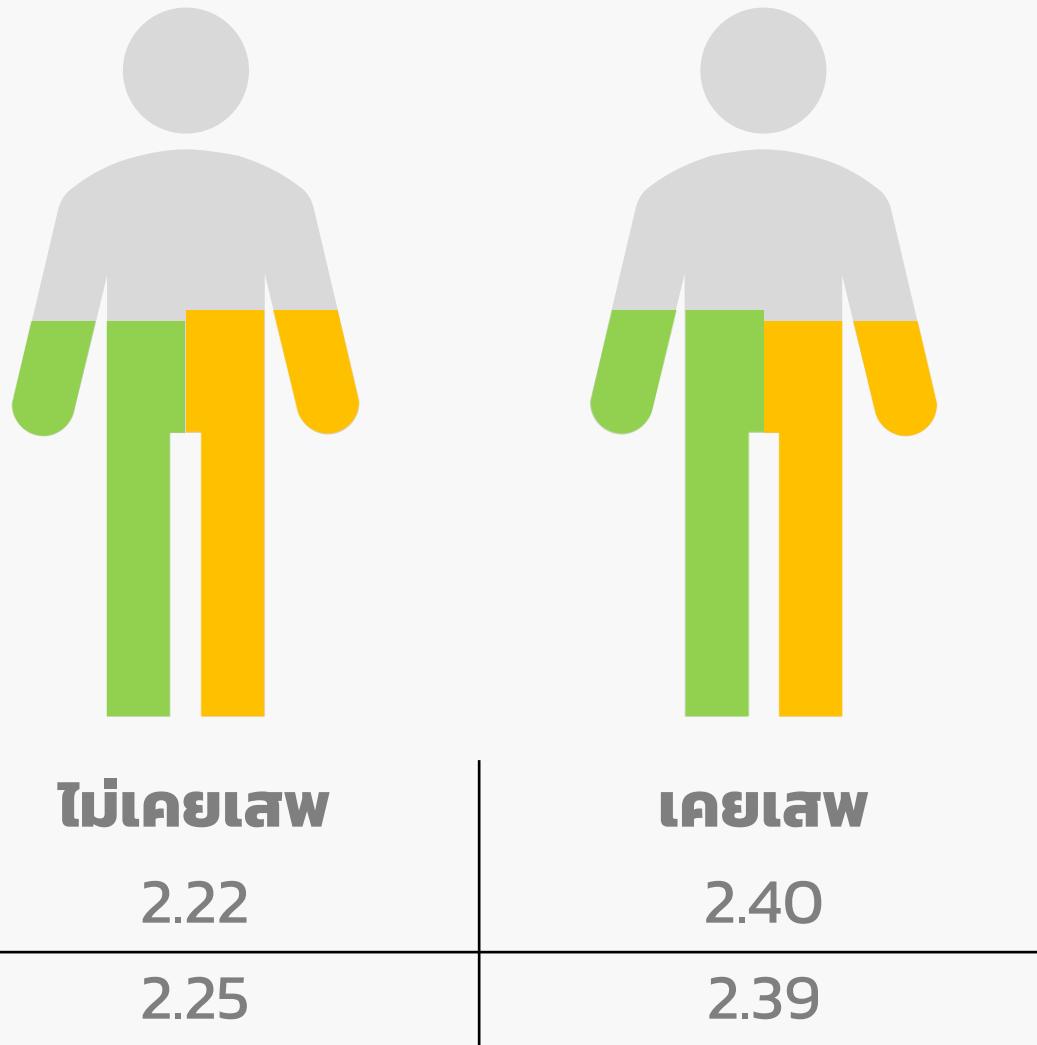
ปัจจัยบีบบาก (เชิงบวก)

พฤติกรรมเสี่ยงๆ

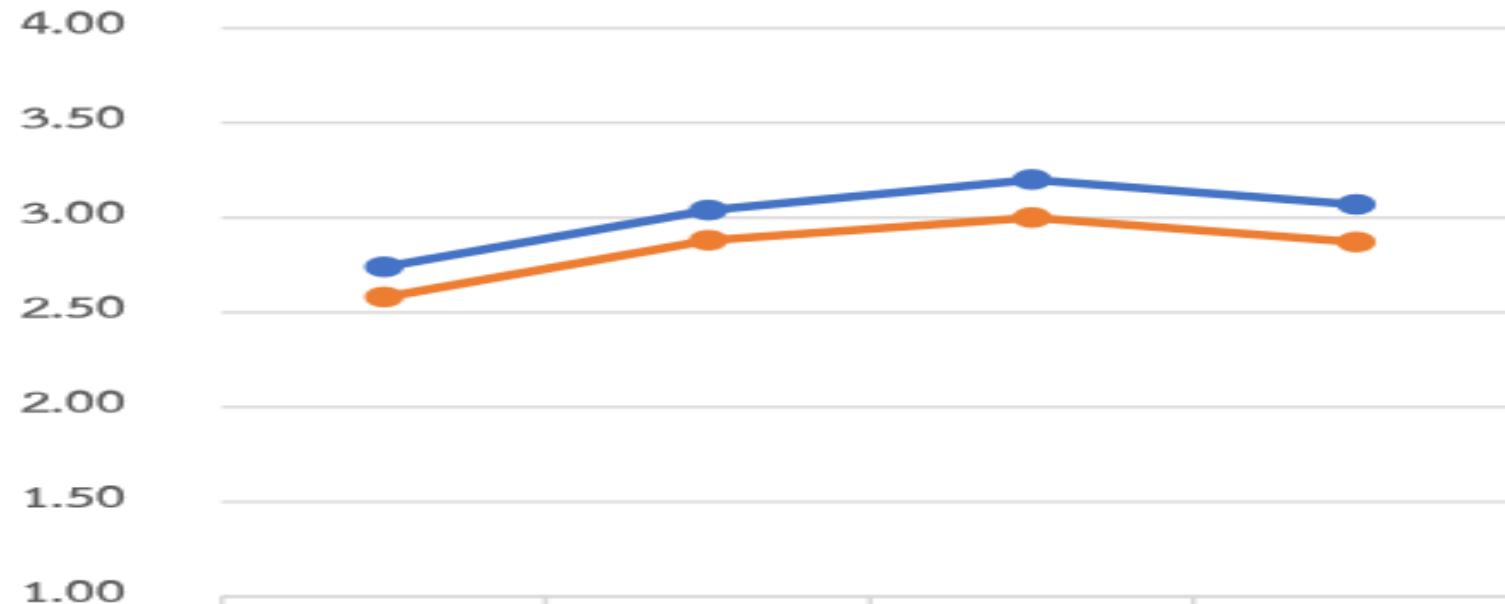
- ความหวั่นไหวต่อความวิตกกังวล
- ความครุ่นคิดหรือความลึ้นหลังในชีวิต
- ความรู้สึกแสวงหา
- ความหุนหันพันแปร

Norm ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน (กลุ่มคนไม่เคยเสพกับเคยเสพ)

ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

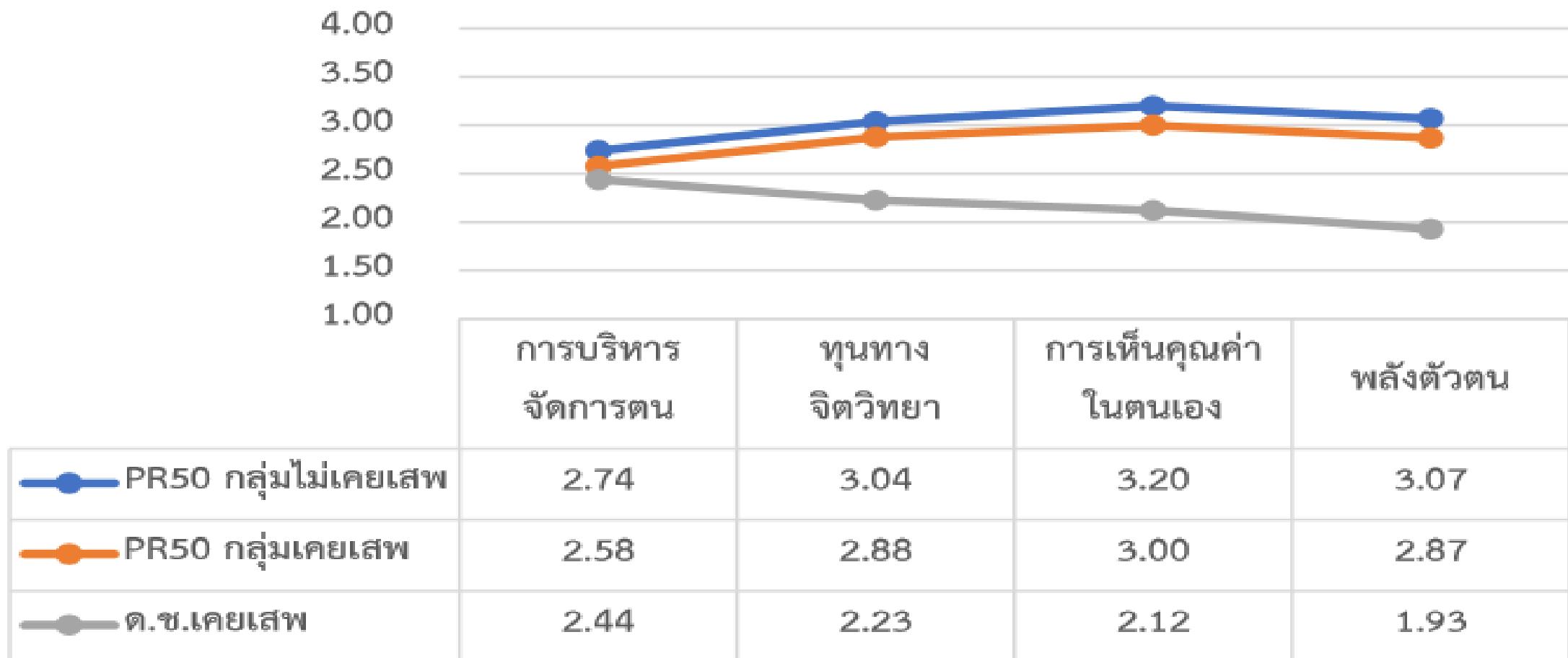

	การบริหาร จัดการตน	ทุนทาง จิตวิทยา	การเห็น คุณค่าใน ตนเอง	พลังตัวตน
PR50 กลุ่มไม่เคยเสพ	2.74	3.04	3.20	3.07
PR50 กลุ่มเคยเสพ	2.58	2.88	3.00	2.87

ตัวอย่าง ด.ช.เคยเสพ เมื่อเทียบกับ Norm ของปัจจัยภูมิคุ้มกัน

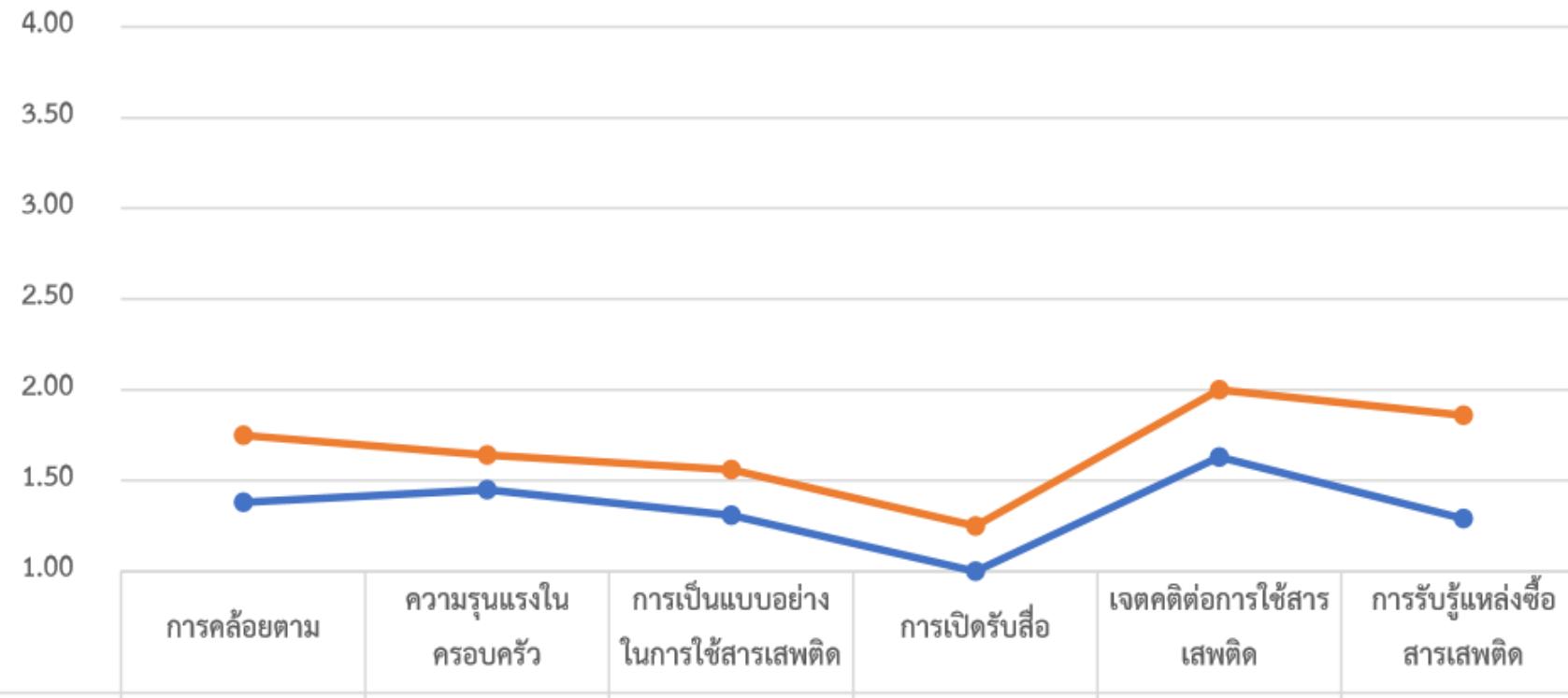
ปัจจัยภูมิคุ้มกัน

Norm ของปัจจัยด้านลบ(กลุ่มคนไม่เคยเสพกับเคยเสพ)

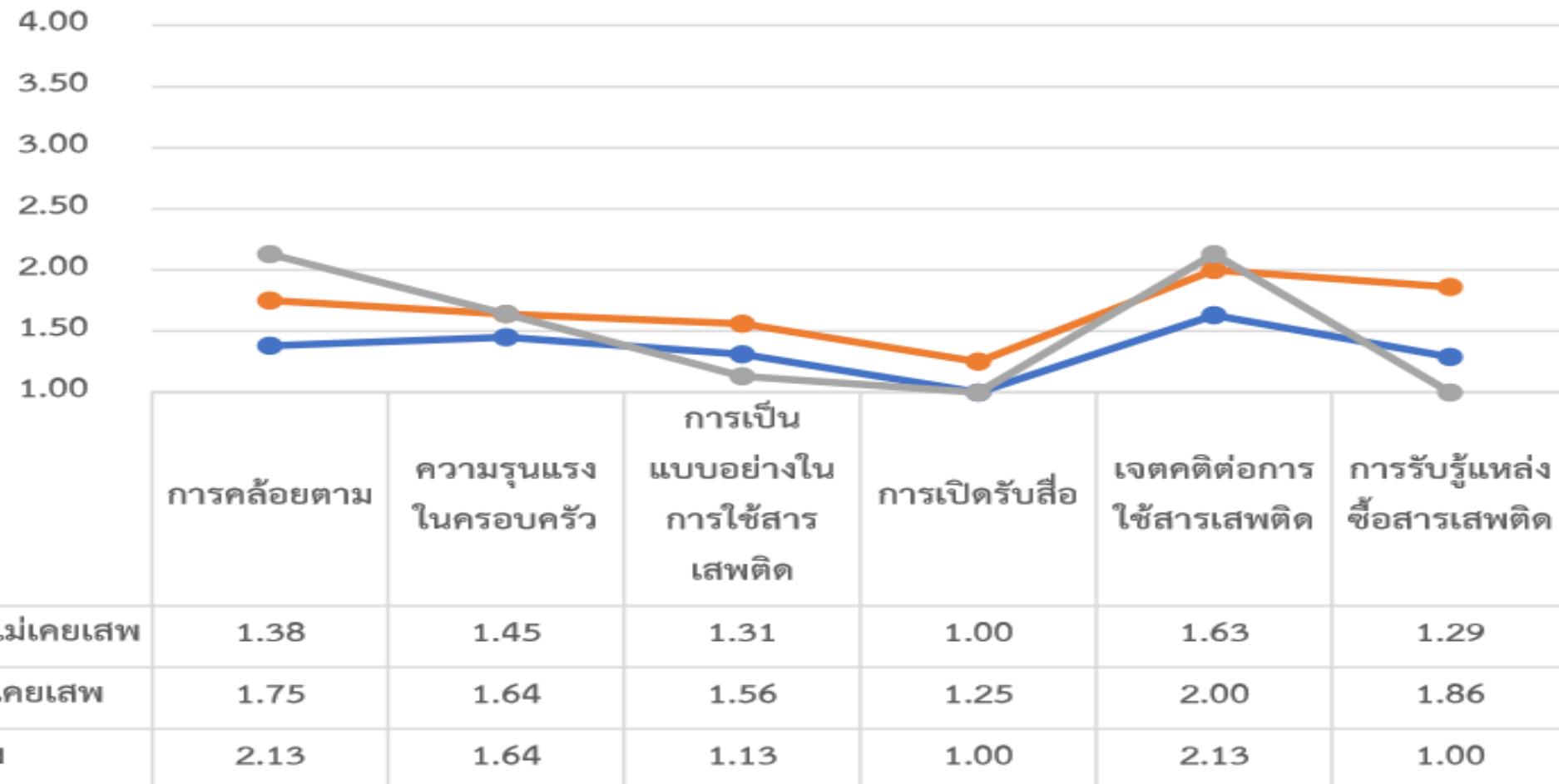
ปัจจัยบริบท (เชิงลบ)

ตัวอย่าง ด.ช.เคยເສພ ເນື້ອເກີຍບັດ Norm ຂອງປັຈຍັດ້ານລົບ

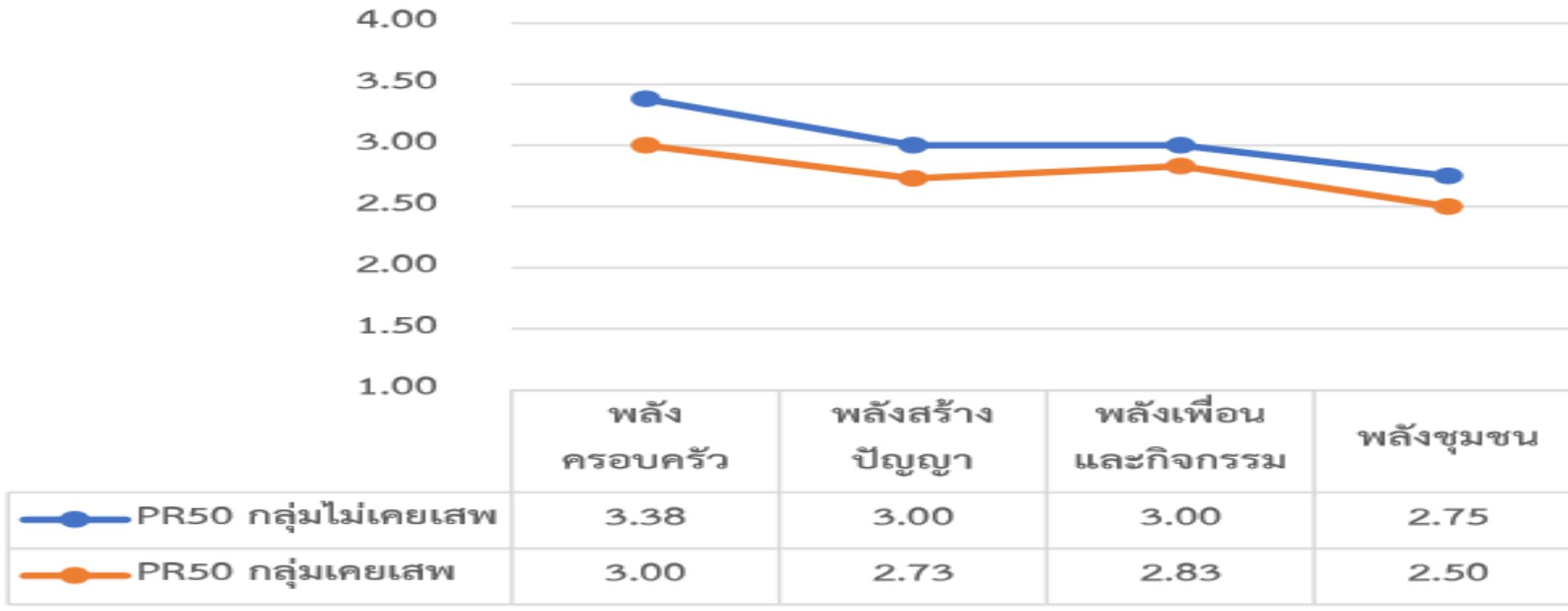
ປັຈຍັບຮົບທ (ເຊີງລົບ)

Norm ของปัจจัยบริบทเชิงบวก (กลุ่มคนไม่เคยเสพกับเคยเสพ)

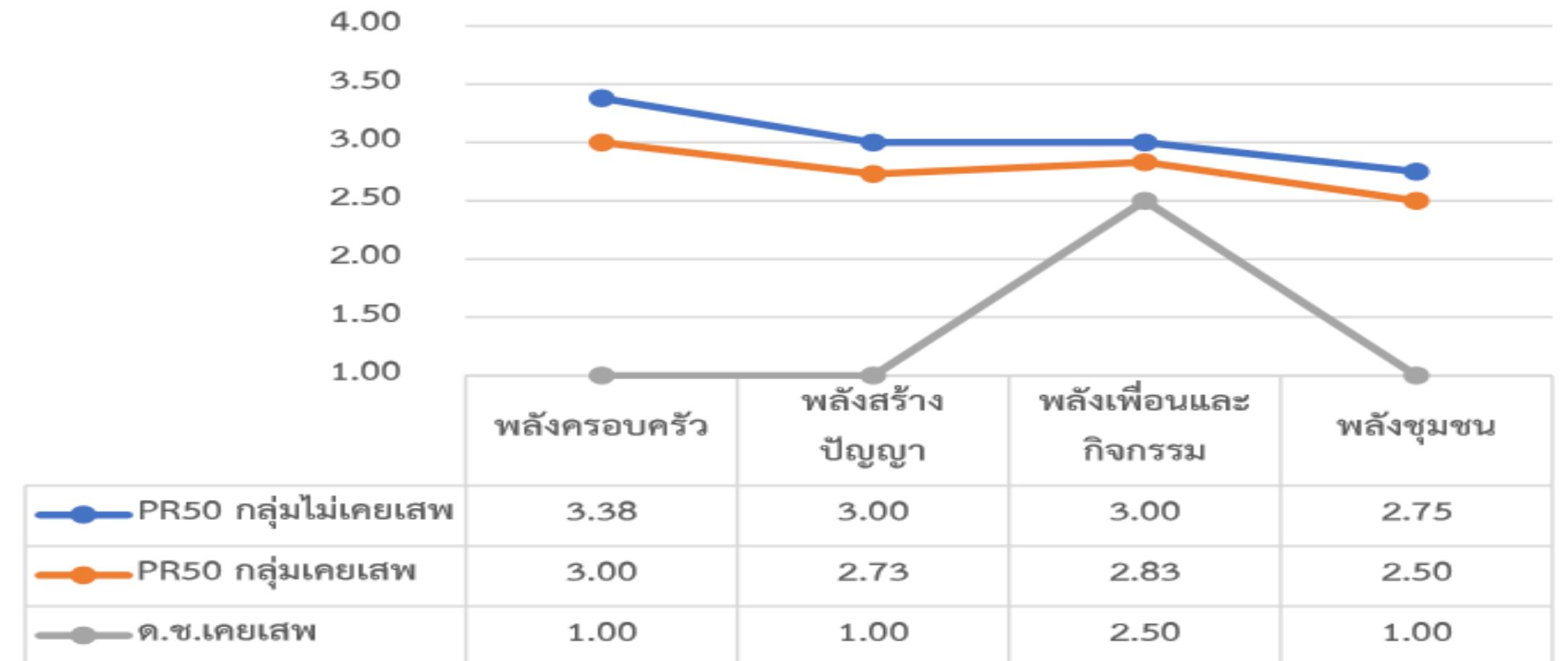
ปัจจัยบริบท (เชิงบวก)

ตัวอย่าง ด.ช.เคย়েสพ เมื่อเทียบกับ Norm ของปัจจัยบริบทเชิงบวก

ปัจจัยบริบท (เชิงบวก)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ